

Giới thiệu Chị Gái Yêu Tôi

Thể loại: Trọng sinh, KHÔNG phải incest

Editor : Luciferht, 21302766

Đây là một câu chuyện mà nhân vật chính có hai lần trọng sinh.

Vậy sau mỗi lần sống lại thì nhân vật chính của chúng ta có cuộc sống như thế nào?

Mời các bạn đón đọc truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Ta biết ta sẽ chết

Thời gian đổi mới: 2013- 06- 18

Đứng tại tầng cao nhất của ngân hàng tài chính quốc tế An Tú mà nhìn xuống, thành thị lộng lẫy ánh đèn, giống như ngân hà phản chiếu bóng nước.

Một trận âm ba thật lớn từ boeing 777 theo chỗ không xa lướt qua, có thể thấy rõ khung máy bay màu trắng, Vương An đứng tại phía trước cửa sổ thủy tinh đã rơi xuống đất, hai tay ôm ngực, ánh mắt lấp lánh nhìn về màn ảnh... Một bức ảnh này đã từng trở thành bìa mặt được đăng bởi vô số tạp chí, trong đó bao quát < time >.

Ngày 23 tháng 8 năm 2001, đôi mắt Vương An không còn là màn ảnh, mà là hòng súng đen ngòm.

“Đơn giản thô bạo như vậy... Xem ra các người thực sự đã đến tình trạng không cố kỵ. “ Vương An xoay người đi, không tiếp tục để ý tới sát thủ trước người.

Muốn tới được phòng làm việc của hắn, ít nhất cần trải qua mười lăm lần trình tự kiểm tra an toàn, trong đó có ba cái trình tự mật mã chỉ có ba người nắm giữ, rải rác công ty cao ốc có ba nghìn cái cameras, hai trăm bốn mươi tên bảo an các cấp, muốn tại giờ phút này gặp được hắn, còn cần đối mặt với cận vệ của hắn, từng là thủ tịch giáo quan của bộ đội đặc công Trung Nam Hải, Lâm Chi Ngôn.

Lâm Chi Ngôn cũng không ở bên người Vương An, sát thủ lại trực tiếp đi thẳng tới trước người hắn, điều này nói rõ cái gì, không cần nói cũng biết.

“Mật mã tiến vào gian phòng kia. “ thanh âm của sát thủ trầm thấp mà khàn khàn, mang theo cảm xúc khô khan máy móc, rất hiển nhiên mũ phòng hộ của hắn cũng cài đặt hệ thống đổi giọng.

“Các người còn đang kiêu ngạo ta cái gì? “ Vương An mang theo một tia trào phúng, “Cho dù là muốn giết ta, cũng không muốn để cho ta từ trong giọng nói của sát thủ đoán được một tia đầu mối? “

“Mật mã tiến vào gian phòng. “ sát thủ lặp lại một câu đồng dạng, rất hiển nhiên hắn vô cùng có tư cách nghề nghiệp, sẽ không cùng Vương An tiến hành bất luận cái gì đối thoại dư thừa.

“Ta thực sự không biết mật mã. “ Vương An lắc đầu.

“Mật mã tiến vào gian phòng. “ thanh âm của sát thủ vẫn như cũ không có một tia thiếu kiên nhẫn, chỉ là kiên trì.

“Người phải biết rằng, ở an ninh mạng và uy hiếp tranh tài bên trong, bản thân người quyết định có hay không phân đoạn an toàn yếu kém nhất... Vô luận là Fort Knox... căn cứ huấn luyện quân sự lực lượng thiết giáp nước Mỹ tới trọng yếu nhất cùng với vị trí kho vàng Fed, vẫn là hàng ngàn tài khoản game Lianzhong, bởi vì mật mã thiết lập cuối cùng đều có thể bị phá giải hết... “ Vương An đối mặt với nòng súng, không có một chút sợ hãi cùng hoảng loạn, “Gian phòng kia không giống, nó không thể nào bị bất luận cái gì phương pháp phá giải truyền thống giải quyết, nó không có mật mã, nhưng là chỉ có ta có thể mở. “

“Ta sẽ không để người rời đi phòng này một bước. “ sát thủ rốt cục nói một câu khác.

“Điều kiện tiến nhập gian phòng kỳ thực rất đơn giản, chỉ cần chơi một lần Tetris (xếp gạch) là được rồi, tốc độ qua cửa, tần suất ấn phím, còn có thói quen mệnh lệnh ấn phím đều là đồ vật trong tiềm thức của ta, thời điểm từng người chơi trò chơi này, những thứ đồ này đều sẽ khác nhau... Chỉ khi ta chơi trò chơi này thì, đặc định tốc độ qua cửa, tần suất ấn phím cùng thói quen ấn phím mới có thể phù hợp điều kiện mở ra, hệ thống an toàn bởi vậy

phán đoán có hay không phù hợp điều kiện mở ra. “Vương An hơi có chút đắc ý nói: “Cái hệ thống này xây dựng ở trên cơ sở ngầm mô phỏng thói quen, là một mã tiềm thức, vô luận các người thế nào nghiên cứu hình ảnh thu được khi ta tiến nhập gian phòng kia, hoặc là cố gắng chơi Tetris (xếp gạch), cuối cùng đều không cách nào giải quyết vấn đề. Ta chết, gian phòng kia liền không mở được. “

”ta đành phải giết người. “thanh âm vẫn như cũ bình tĩnh và lạnh lùng.

”Giết đi. “Vương An nhắm hai mắt lại.

Tiếng súng thật lâu không có vang lên, Vương An nghi hoặc nhìn sát thủ.

”Người đã sớm biết ngày hôm nay sẽ chết? “sát thủ hỏi.

”Đúng vậy, làm sao người biết ta biết ngày hôm nay sẽ chết? “Vương An cũng có chút nghi hoặc.

”Hôm nay người làm rất nhiều chuyện, đều giống như là an bài hậu sự... Người thông qua bưu cục bắt đồng gửi đi ba mươi sáu kiện phong thư. Dùng kênh mã hóa gửi mười hai email, đồng thời thanh toán một số tài khoản, cùng tám quản lý ngân hàng của người tiến hành hội nghị video, đồng thời đem trọng yếu nhất tài khoản một lần tẩy ẩn giấu. Còn có vài luật sư cùng người có liên hệ... “sát thủ giờ tay lên sờ sờ vị trí trên bộ phận tai của mũ giáp, hiển nhiên là đang xác nhận mệnh lệnh và câu hỏi của một người khác truyền đạt đến, “Người làm toàn bộ thứ này đều là phí công, người biết là ai muốn đối phó người. “

Vương An rốt cục nở nụ cười, cười vô cùng vui vẻ, “Trên thực tế, ta gửi đi số lượng thư càng nhiều, xem ra là các người bỏ lỡ không ít phong thư. Nhưng thật ra mười hai email không có sai... Quả nhiên vẫn là truyền thống đồ vật tin cậy an toàn hơn. “

”Người làm việc này, có mục đích gì? “sát thủ cũng không thêm đề ý trong giọng nói Vương An có chút châm chọc.

”Có người sẽ báo thù cho ta, nhưng mà hẳn đối mặt kẻ địch vô cùng cường đại, đông đảo, cho nên ta phải vì hẳn cung cấp tài chính nhất định, cùng lực lượng có thể tin cậy. “Vương An không nói thêm nữa, trong đôi mắt tinh quang bỗng nhiên bắn ra bốn phía: “Nói cho ông chủ người biết, giết người của ta, chắc chắn chết không toàn thây, người phản bội ta, chắc chắn tan cửa nát nhà. “

Từ 240 tên lính đặc biệt giải ngũ cùng với nhân viên chuyên nghiệp của công ty an ninh xếp hạng thứ 3 thế giới tạo thành đội ngũ an toàn, thủ tục an ninh phân bố khắp cao ốc, còn có thiết bị bảo tiêu rời đi, Vương An dĩ nhiên ý thức được hẳn đã bị mọi người... Ít nhất là tuyệt đại đa số người thân, đối tác và bạn bè phản bội, bọn họ muốn hẳn chết, hẳn làm sao cam tâm cứ như vậy chiều theo ý họ, không để bọn họ phải trả giá?

”Người còn có di ngôn gì muốn nói? “sát thủ trầm mặc một lát rồi nói ra.

Vương An từ trong ngăn kéo lấy ra một cái hộp, bên trong chứa đầy giống như ánh đèn rực rỡ ngoài cửa sổ... Càng thêm mỹ lệ làm rung động lòng người: kim cương.

”Ta sẽ không bỏ qua cho người. “sát thủ lắc đầu.

”Không... Ta sẽ không làm khó người như vậy. Người giết ta, những kim cương này đều có thể lấy đi. Quan trọng là..., nếu như ta không lấy ra, người cũng sẽ không đi lục soát ngăn tủ của ta, không chiếm được những thứ đồ này... Cho nên ta cảm thấy được, thứ này vẫn tính là vật giao dịch ta lấy ra. “Vương An thành khẩn nói.

Sát thủ trầm mặc, không nói gì.

”Chỉ kim cương này, giá trị đại khái 10 triệu đô la mỹ, chuyện ta cần người làm rất đơn giản. “Vương An buông hộp, đến gần sát thủ, nòng súng chĩa vào trán “Hôm nay là sinh nhật 2 tuổi của con gái ta, nàng cũng giống như những viên kim cương này, hoàn mỹ không tì vết, đáng tiếc ta không có cách nào lại nhìn thấy người xinh đẹp nhất trên thế giới này... Ta hy vọng vào năm nàng lên 5 tuổi, người có thể thay ta đi xem nàng, chúc nàng sinh nhật vui vẻ. “

Sát thủ gạt đầu, cầm hộp chứa đầy kim cương, hỏi tiếp: “Người có cái gì muốn đối với vợ người nói sao? “

”Là nàng để cho người hỏi? “Vương An nhiều hứng thú hỏi.

Sát thủ cũng không trả lời vấn đề này của hẳn.

”Cho ta thủ tiết, đừng cho ta cảm ứng... Ta để lại cho nàng di sản giàu có, nàng phải lưu xuống cho ta trình tiết của người làm vợ. “

Sát thủ gạt đầu, nhìn đồng hồ đeo tay một chút, đã đến giờ.

Tiếng súng trầm thấp, máu văng tung tóe, một người đàn ông tuyệt vời, cuối cùng chỉ là một xác chết, cái gọi là sinh mệnh, bất quá là ván cờ của tử thần mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Cho nên ta sẵn sàng chết một lần nữa

Ngày 24 tháng 8 năm 2001, ngày thứ hai sau khi Vương An bị sát thủ bắn gục.

Bầu trời tràn đầy sương mù trên khu chợ ồn ào náo nhiệt, người phụ nữ và đàn ông già nghiêng ngả qua lại không ngớt ở trong đoàn người, vừa cùng người bán rau oán trách rau dưa không đủ tươi mới, giá cả quá đắt, vừa chọn chọn lựa lựa, bọn họ lại lật nhìn mười mấy quả cà chua sau đó mới chọn một quả trong đó, chỉ ít cần tốn mười phút mới có về miễn cưỡng cầm trong tay rau dưa giao cho người bán hàng cân nặng, đồng thời gắt gao nhìn chăm chăm cân điện tử, nếu như người bán hàng rong cầm cái cân trong tay, bọn họ nhất định sẽ lấy ra kiềng chảo, giống như cảnh giác kẻ trộm, dùng ánh mắt hoài nghi chú ý từng động tác của người bán.

Chợ bán thức ăn, chính là tại tính toán chi li bên trong, nơi đấu trí và so đũa khí.

Vương An đứng tại một nơi hẻo lánh, nhìn bàn tay nhỏ nhỏ của mình, chân nhỏ nhỏ, thân hình nhỏ nhỏ, đi hai bước, lưng la lung lay, đây đại khái là thân thể của đứa bé 1,2 tuổi.

Vương An một lần nữa sống lại, đối với trạng thái của mình bây giờ cũng không có quá mức kinh ngạc, hẳn phi thường hài lòng trạng thái bản thân bây giờ, tuổi tác càng nhỏ, có nghĩa là càng nhiều thời gian để điều tra và chuẩn bị, chờ bản thân lớn lên, thời gian cách cái chết của mình càng dài, những người đó càng dễ dàng lãng quên và buông lỏng cảnh giác.

Uy hiếp của một người đã chết, không thể nghi ngờ là buồn cười, người sắp chết uy hiếp, nếu như không thể thực hiện, vậy chỉ là chuyện tiểu lâm.

Vương An thường xuyên nói đùa, thế nhưng hẳn xưa nay không cùng cừu địch của mình nói đùa, mọi người không có phần giao tình đó.

Nhận thấy ánh mắt thỉnh thoảng rơi xuống trên người mình, Vương An vô cùng rõ ràng, tình trạng của hắn hiện tại kỳ thực cũng không phải rất khéo, một đứa bé trai hai tuổi đáng yêu... Vương An sờ sờ con gà nhỏ của mình xác định một chút, một đứa bé trai hai tuổi đáng yêu một thân một mình đứng trong chợ bán thức ăn, bác gái nhiệt tình sau khi đề ra nghi vấn, không tìm được cha mẹ hắn, có thể sẽ đem hắn đưa đến đồng chí cảnh sát ở nơi nào đó, vậy có nghĩa là bản thân sẽ mất đi quyền tự do và tự chủ.

Xã hội văn minh nhân loại sẽ không cho đứa bé 1,2 tuổi quyền lợi tự do và tự chủ, Vương An liền vội rời khỏi địa phương mà mình đang đứng, quan sát bốn phía một chút.

Chợ bán thức ăn có ba chỗ bán điểm tâm, một cái bột mì chấm nước, hai cái cửa hàng bánh bao, một cái cửa hàng bánh bao chủ tiệm là một cô gái mập mập hơn 30 tuổi, một cái cửa hàng bánh bao khác là cô bé mười mấy tuổi.

Vương An đi về phía phụ nữ mập hơn 30 tuổi kia, ngẩng đầu lên nhìn người phụ nữ mập mập.

“Tỷ tỷ, bánh bao nhà người làm thật là đáng yêu, có thể cho ta hai cái sao? Bất quá ta không có tiền.” Vương An hít hít mũi, nhỏ giọng nói.

Nghe âm thanh như trẻ con bú của đứa bé trai, cô gái mập mập cười khe khẽ, “Có thể a, bất quá người bạn nhỏ, ba mẹ người đâu?”

“Mụ mụ đang mua thức ăn, không mua cho ta bánh bao...” Vương An nói.

“Nhanh đi tìm mụ mụ... Ngoan... Cho người...”

“Cám ơn chị.” Vương An tiếp nhận bánh bao, ly khai quầy hàng của người phụ nữ mập, sau đó, đứng ở bên người một cô gái trẻ tuổi đang mua thức ăn.

Vương An lưu ý đến cô gái mập mập thu hồi ánh mắt nhìn chăm chăm vào hắn, cầm hai cái bánh bao, thừa dịp không người chú ý, trốn vào trong vườn hoa gần chợ bán thức ăn.

Hàng rào bao quanh bốn phía vườn hoa ước chừng cao cỡ nửa người, lá cây rậm rạp hoàn toàn có thể che lại thân hình nhỏ nhắn của hắn, Vương An biết bộ dạng của bản thân hiện tại căn bản không có cách nào hành động đơn độc, người bình thường chứng kiến một đứa con nít đi loạn khắp nơi, luôn sẽ làm người quan tâm, nếu như xui xẻo một chút, gặp phải kẻ có ý đồ xấu, chẳng thán đem hắn bán đi, vậy hắn liền xong đời.

Cho nên lựa chọn sáng suốt nhất của hắn chính là yên lặng trốn ở chỗ này, cùng đợi thời cơ có thể hành động.

Khu nhà cũ tập thể ở trong vườn hoa, xung quanh có thiết bị tập thể dục đã cũ kỹ đen nát, nơi đây đã từng là một trong những biểu tượng về sự ưu việt của người dân Trung hải, đại biểu cho lối sống đô thị hóa, hiện nay đã sớm trải qua nhiều năm bị bỏ hoang, trong vườn hoa lè tè rác rưởi cùng thùng rác chỗ không xa, đầy đủ nói rõ mọi người đối với tổ chất bản thân yêu cầu cũng không quá khắt khe, Vương An bình tĩnh hít thở bầu không khí cũng không tính là trong lành, miệng nhỏ cắn bánh bao, hẳn chỉ có hai tuổi, hai cái bánh bao này cũng đủ để hắn ăn ngày hôm nay.

Chính là vấn đề nước uống, Vương An cau mày, chỉ có thể nhịn, hắn không dám uống nước từ vòi tự cấp, lấy tình trạng cơ thể của hắn hiện tại, một khi uống nước từ vòi tự cấp bị tiêu chảy, đó cũng là một chuyện hết sức phiền phức, thậm chí là vấn đề trí mạng.

Chợ bán thức ăn náo nhiệt trôi qua về sau, mặt trời nóng bức bắt đầu thiêu đốt thành thị, mặc dù bốn phía trong vườn hoa còn ẩm, nhưng bởi vì gió thổi

không lọt, cũng sẽ không cảm thấy mát mẻ, Vương An đành phải trước tiên nhẫn nại.

Thân thể trẻ con dễ mệt mỏi, nếu như có thể, Vương An cũng không muốn ngủ, hần hần là bảo trì cảnh giác, thế nhưng hần biết việc cảnh giác này cũng không có ý nghĩa, bản thân chỉ cần bị phát hiện, bất luận là đang ngủ, vẫn là đang tỉnh, đều không thể tự quyết vận mệnh bản thân... Một đứa bé trai 2 tuổi ngủ trong vườn hoa, không thể nào hoàn toàn không có ai quản hần.

Vương An ngủ một lát, lần nữa tỉnh lại, bầu trời đã tối đen, nóng bức bắt đầu tản đi, trong vườn hoa liền mát mẻ hơn, đem một cái bánh bao còn dư lại ăn hết, cảm giác môi có chút khô khốc, trong miệng bị bánh bao hấp khô vướng cọt xát làm cho có cảm giác khó chịu, thế nhưng không có cách nào, dựa vào nước miếng bài tiết, hần đem cả cái bánh bao đều nuốt vào... Cho đến sáng ngày mai, hần phải có đầy đủ thể lực hoàn thành chuyện mình cần làm.

Ở trong kế hoạch của Vương An, chuyện hần cần làm phi thường đơn giản, cũng phi thường dễ dàng, cẩn thận điều tra và lập kế hoạch, xác định tỷ lệ thành công, mà kết quả sau cùng thường thường chỉ quyết định ở năng lực của người chấp hành.

Dùng một thân thể hai tuổi để thực hiện, Vương An cảm thấy đây là một thử thách đặc biệt khiến người ta hưng phấn mong chờ.

Dành cả một ngày nhàm chán ở trong vườn hoa, đây không phải là sự tỉnh mà người bình thường dễ dàng làm được, Vương An không thiếu kiên nhẫn, hần vô cùng bình tĩnh, chài chuốt kế hoạch mà bản thân trước đây lập ra, để chắc chắn không sơ hở tí nào.

“Mã Hường Đông, sinh năm 1965 tại Chiết Giang Hàng Châu, nguyên quán Hồ Nam. Một trong những người sáng lập chủ yếu của tập đoàn Duy Tiêu. Hiện tại tập đoàn Duy Tiêu mà hần sáng lập đã qua năm 3, tại năm 2003 sẽ đẩy ra nền tảng thanh toán của bên độc lập thứ 3... Tại tương lai mười năm sau, trong hệ sinh thái của tập đoàn Duy Tiêu sẽ tạo ra hơn triệu xí nghiệp nhỏ, cung cấp hơn một trăm triệu việc làm, hướng mắt về một tỷ cấp độ tiêu dùng, doanh thu hàng nghìn tỷ...” trong trí nhớ Vương An, Mã Hường Đông hiện tại xa xa không có phong quang như 10 năm sau, hần bây giờ chỉ sống trong một khu dân cư bình thường ở Trung Hải.

Vương An cần Mã Hường Đông trợ giúp, đương nhiên, một thằng nhóc hai tuổi không có khả năng trở thành đối tác quật khởi của Mã Hường Đông, càng không thể nào xúi giục Mã Hường Đông đi đối phó con quái vật lớn trước mắt giống như công ty thương mại An Tú, hần muốn làm là trở thành con trai Mã Hường Đông.

Vương An đã phấn đấu qua một lần, hần vô cùng rõ ràng, có một người cha thành công, ít phấn đấu nào chỉ là mười năm hai mươi năm, hần muốn làm cũng không phải là chứng minh bản thân, mà là muốn thu nạp nhiều tư nguyên hơn, hoàn thành kế hoạch của chính mình.

Đây là lần thứ hai Vương An trọng sinh, so sánh với lần đầu tái sinh dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, Vương An cảm thấy bản thân không lẽ không làm tốt hơn, lần đầu tiên sống lại, hần có thể một tay sáng lập thương xã An Tú, như vậy sau khi trọng sinh một lần nữa, hần tự nhiên có thể siêu việt bản thân tiềm nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Ta là con ma nhỏ đi bộ vào lúc nửa đêm

Căn cứ vào điều tra của hần, bởi vì Mã Hường Đông bận rộn cho sự nghiệp, nên thời gian ở chung với vợ là Lý Tuệ thì ít mà xa cách thì nhiều. Mã Hường Đông cũng không phải là phần tử tri thức tinh anh gì, tốt nghiệp ở một trường đại học hạng ba bình thường. Vợ hần cũng chính là học muội của hần, sau khi tốt nghiệp thì ở Trung Hải làm giáo viên cho một trường tiểu học, sau lại từ chức ở nhà làm nội trợ.

Sự nghiệp lúc này của Mã Hường Đông vừa mới có chút khởi sắc, đã đủ để bảo đảm Lý Tuệ áo cơm không lo, nhưng bởi vì hai người còn chưa có con, cuộc sống của Lý Tuệ tự nhiên sẽ có chút trống rỗng và cô đơn. Thời điểm nam nhân bận rộn cho sự nghiệp, nếu nữ nhân không có một đứa nhỏ ở bên người, đó là phi thường khó chịu, trong đầu Lý Tuệ thậm chí bắt đầu xuất hiện ý nghĩ muốn đi làm trở lại. Chỉ là thường xuyên nhìn thấy chồng mình về nhà mệt không thể nhúc nhích, giáo viên tiểu học lại là công việc cần rất tập trung, nên đành bỏ đi ý nghĩ đi đi lần lại ở trong đầu.

Lý Tuệ vào mỗi buổi sáng đều thức dậy rất sớm, từ thứ hai đến thứ sáu đều phải đi công viên ở gần tiểu khu để rèn luyện thân thể, lúc nàng về nhà bình thường đều vừa mới vừa hùng hống.

Ở trong tư liệu chính mình điều tra biểu hiện, Mã Hường Đông và Tuệ vào gần đây từng có một lần đi qua viện mồ côi. Vương An cảm thấy vào lúc này Mã Hường Đông còn không có bao nhiêu thời gian, tinh lực và tâm tình đi làm sự nghiệp từ thiện, bọn họ hần là nghĩ nhận nuôi một đứa nhỏ.

Vương An vẫn cảm thấy điều tra ở giai đoạn trước vô cùng quan trọng, chỉ cần nắm chắc được một ít chi tiết mấu chốt, đã đủ để chế định một bộ kế hoạch hoàn mỹ.

Trung Hải là một thành phố không có màn đêm, nhưng đó chỉ là ở trung tâm thành phố cùng với một ít quảng trường giải trí, còn ở trong khu vực cũ này thì từ sau mười hai giờ liền tương đối yên tĩnh.

Trong chợ tỉnh mịch không tiếng động, hết thấy kiến trúc trong bóng đêm đen như mực này đều toát ra một mùi vị làm người sờn gai ốc. Vương An từ

trong vườn hoa đi ra, hơi hoạt động một chút cánh tay và đôi chân nhỏ.

“Người bạn nhỏ, sao nhóc lại ở nơi này có một mình?”

Đột nhiên vang lên âm thanh của một cô gái trẻ tuổi, cảm thấy vô cùng kỳ quái. Đêm hôm khuya khoắt lại nhìn thấy một đứa bé đứng ở chỗ này, dù là ai đều phải quan tâm một chút.

Vương An cũng thầm kêu không hay ho, vừa rồi hắn đã quan sát xung quanh một lúc lâu, xác định không có ai mới đi đi ra, người phụ nữ này lại là từ nơi nào chui ra tới?

Cảm giác cô gái trẻ tuổi đang đi tới, Vương An không chút hoang mang, tùy tay cầm lấy trang giấy trắng treo ở trên nhánh cây trong vườn hoa, chấm chút nước miếng rồi dán lên trán của mình, sau đó che lại toàn bộ gương mặt của mình.

“Khặc..... Khặc..... Khặc.....”

Vương An quay đầu lại, đối với cô gái trẻ tuổi phát ra tiếng kêu kì quái.

“Á....!”

Cô gái trẻ tuổi sợ hãi hét lên một tiếng, dưới ngọn đèn mờ nhạt, từ trong bóng đêm lộ ra gương mặt của một bé trai, sắc mặt trắng bệch..... Không ngờ là một con ma không có mắt, mũi và miệng!

Cô gái trẻ tuổi xoay người muốn chạy, chỉ là dưới sự kinh hãi, lao đảo một cái, thế nhưng lại ngã quỵ ở trên mặt đất.

Vương An chậm rãi đi qua, kiểm tra hơi thở của cô gái trẻ tuổi, hóa ra chỉ là té xỉu. Vương An lục lọi ví của nàng, lấy ra một ngàn đồng từ bên trong một bó vào trong túi mình, sau đó nhìn nhìn CMND của nàng, nhớ kỹ địa chỉ gia đình của nàng.

“Chào chú.....” Vương An cầm lấy di động của cô gái trẻ tuổi, tìm số điện thoại nhà nàng sau đó ấn gọi, “Tạ Tiểu Kiêm té ngã ở trong hoa viên, cô ấy đã ngất đi, chú nên xuống dưới nâng cô ấy trở lại trên lầu đi.”

Nói chuyện điện thoại xong, Vương An chạy đến chợ cầm một cái giỏ đựng thức ăn bằng nhựa bị rách tung toé, sau đó thuận tay lấy một miếng vải bạt dùng để che đậy rau dưa nhét vào trong giỏ, hơi suy nghĩ, lại cầm lấy một bình mực nhỏ tiểu thương dùng để ghi giá thức ăn cũng mang theo.

Làm xong hết thấy những việc này, Vương An tiếp tục chờ đợi. Lúc này đã sắp hai giờ rưỡi rạng sáng, nhiều nhất sau nửa giờ nữa, các tiểu thương bán thức ăn thức sớm nhất sẽ bắt đầu tiến vào chợ làm việc, đến lúc đó hắn muốn rời khỏi sẽ không dễ dàng.

Còn tốt là không tới năm phút thì cô gái trẻ tuổi Tạ Tiểu Kiêm kia đã được người nâng đi, Vương An cũng nhanh chóng rời đi khu chợ này.

Vương An cũng không có lựa chọn bắt xe, một đứa bé trai hai tuổi bắt xe vào nửa đêm thật sự là rất kỳ quái.

Trên đường cái không có một bóng người, dù ngẫu nhiên có xe nhanh chóng chạy qua, Vương An cũng không có thả lỏng cảnh giác, chính là men theo ven đường thật cẩn thận đi về phía trước.

Trong tay hắn vẫn như cũ cầm trang giấy trắng kia, còn có ngọn đèn ở ngã tư đường cũng đã hơi sáng hơn một chút so với trong tiểu khu. Nhưng mà Vương An vô cùng rõ ràng tâm tính của người bình thường, ở trong tình huống bảo đảm tự thân không có gì nguy hiểm, mọi người sẽ không để ý quan tâm tại sao lại có một đứa bé đi bộ ở trên đường vào lúc nửa đêm gần sáng.

Nhưng khi đứa bé này có chút kỳ quái, thậm chí khi nó lại có liên hệ với ma quái, mọi người đều sẽ kính sợ tránh xa. Vương An ứng đối chính là đơn giản như thế, nếu có người ý đồ tới gần chính mình, hắn liền dán tờ giấy lên mặt chính mình, hoặc là vẽ loạn một ít nước mực lên răng nanh và trên môi, sau đó lộ ra nụ cười sáng lạn.

Ban ngày nhìn thấy đứa bé như vậy sẽ chỉ cảm thấy kỳ quái mà buồn cười, nhưng ở đêm khuya nhìn thấy đứa bé như vậy, hù chết người cũng không kỳ quái, tuyệt đối không ai còn dám đi tới gần hắn.

Nắm chắc được lòng người, chính là có thể dùng phương pháp hữu hiệu nhất đạt tới mục đích của chính mình. Bất kể là dùng để buôn bán đàm phán hay là phân tích, đối thủ cạnh tranh hoặc là hộ khách tâm lý mãi mãi là tình báo hữu hiệu đáng giá nghiên cứu nhất.

Để cho Vương An thiếu rất nhiều phiền toái, dọc theo đường đi hắn thật cẩn thận tránh né, cũng không có người phát hiện hắn. Nhưng là hắn đánh giá cao thể lực của một đứa nhỏ hai tuổi, nhất là ở trong tình huống còn mang theo một cái rô nhựa, hắn đã sắp mệt đến không kiên trì nổi nữa.

Việc này cũng không phải dựa vào nghị lực là có thể đủ hoàn thành, Vương An tính toán quãng đường còn lại, ra kết luận là hắn cần phải nghỉ ngơi một lúc.

Lúc này hắn là đã là ba giờ, khi bốn giờ công nhân bảo vệ sẽ đi làm. Đến lúc đó ở trên đường cái cách một đoạn sẽ có công nhân quét rác, bọn họ vốn chính là đang dọn dẹp rác rưởi, sẽ chú ý tới bên góc ngã tư đường, đến lúc đó Vương An còn muốn không bị người phát hiện là chuyện không có khả năng.

Hắn cũng không thể trông cậy vào băng vào tờ giấy trên mặt và bình nước mực, có thể hoàn toàn dọa chạy công nhân bảo vệ đã quen làm việc vào lúc

đêm khuya. Hơn nữa công nhân bảo vệ cũng không phải làm việc một mình, bọn họ bình thường đều là hai hoặc ba người phụ trách một khu vực. Nhiều người thêm can đảm, nói không chừng người có gan lớn còn có thể tiến lên nhìn kỹ hắc, con ma nhỏ này.

Vào lúc này tàu điện ngầm đã đóng cửa, nhưng thật ra có một tuyến xe buýt chạy 24 giờ thông hành ở giữa sân bay và nhà ga, Vương An đi tới dưới một tấm biển chờ xe buýt ở nhà ga, nghiên cứu một chút lộ tuyến. Nếu xuống xe ở chùa Cẩm An, nơi đó cách tiểu khu Mã Hưởng Đông ở cũng không xa, tính thêm thời gian nghỉ ngơi và thời gian đi đường của chính mình, hẳn là có thể tranh thủ chuẩn bị tốt hết thầy trước lúc Lý Tuệ rời khỏi nhà.

Vì thế Vương An lựa chọn ngồi xe buýt.

Chiếc xe buýt thứ nhất cũng không có đề ý tới Vương An, có thể là vì vóc dáng của hắn quá nhỏ nên tài xế không có nhìn thấy, hoặc là tài xế cảm thấy một đứa bé trai đón xe buýt vào nửa đêm đồng nghĩa với phiền phức, nên đã trực tiếp rời đi.

Cách hai mươi phút thì có một chuyến xe buýt, nếu chiếc thứ hai vẫn như cũ không có dừng xe, vậy thì rắc rối rồi.

May mắn là chiếc xe buýt thứ hai rốt cuộc cũng nhìn thấy đứa bé trai hai tuổi mang theo một cái rổ đón xe này.

“Người bạn nhỏ..... Cháu thế nào lại ở đây một mình, ba mẹ của cháu đâu?” Người tài xế là một phụ nữ mập tuổi trung niên. Với thể trọng, dung mạo và dáng người của bà ta đã quyết định bà ta cũng không cần lo lắng gặp nguy hiểm khi trực đêm ban. Khi nhìn thấy Vương An đứng ở nơi đó liền quan tâm hỏi.

Vương An không có trả lời vấn đề của bà, chỉ là đứng ở cửa xe do dự một chút, sau đó mới đi lên, vừa đi vừa nói thầm “Hơn nửa đêm rồi, làm sao còn có nhiều người như vậy nhỉ?”

Âm thanh của hắn không lớn, nhưng là đã đủ làm tài xế nghe rõ. Tài xế quay đầu lại nhìn nhìn trong xe không có một bóng người, do dự đóng cửa xe lại, khởi động xe.

Bởi vì câu nói khó hiểu của đứa bé trai này, tài xế lại không có đi chú ý một đứa bé trai ngồi xe buýt vào nửa đêm vốn là một chuyện không bình thường, chỉ là thường xuyên chú ý vào bản thân của bé trai kia.

Gió đêm thổi vào cửa kính xe vang lên từng tiếng phách phách bạch bạch, tiếng động cơ nổ vang luôn là thứ làm cho người khác thấy bức bối, thùng xe vào lúc này lại làm cho người ta cảm thấy có một loại cảm giác tĩnh mịch.

“Chú ơi, có thể cho cháu ngồi bên trong không?”

Nghe nói như thế, tài xế liền mở to hai mắt nhìn. Bà xem thấy đứa bé trai kia nghiêng thân hình né đi chỗ ngồi trống rỗng ở mép ngoài, chậm rãi leo lên dựa vào chỗ ngồi ở cửa sổ, sau đó mỉm cười với không khí ở bên cạnh. Gương mặt nhỏ nhắn hồn nhiên, cặp mắt to đen nhánh kia lại làm cho tài xế thấy rợn cả tóc gáy.

“Dạ, cháu đi chùa Cẩm An. Còn chú?”

“Cháu không biết nữa, cháu chưa thấy qua ma, ma là cái gì vậy?”

“Chú ơi, đầu lưỡi của chú tại sao lại dài như vậy thế, giống như làm bằng khoai lang ấy!”

Đứa bé trai nói xong, liền thè ra đầu lưỡi chính mình, bộ dáng vô cùng đáng yêu, chỉ là răng nanh và đầu lưỡi của nó lại là màu đen.

Nhìn thấy một màn như vậy, tài xế rốt cục run rẩy cả người, hai chân càng không ngừng run rẩy. Bà ta dùng hết một chút sức lực cuối cùng, đạp phanh xe lại, sau đó liều mạng chạy xuống xe.

Nơi này cách chùa Cẩm An còn còn có một khoảng cách..... Vương An không thể làm gì khác nên đành xuống xe, cũng may hẳn là có thể kịp lúc đuổi tới.

Hoàn cảnh, bầu không khí, thời gian, còn có rất nhiều rất nhiều chi tiết mang tính ám chỉ, đều có thể khiến cho người ta làm ra phán đoán không lý trí, sẽ thay đổi thói quen suy nghĩ và suy luận hằng ngày của mọi người. Vương An hướng về tài xế đang chạy trốn ở xa xa nói lời cảm ơn và xin lỗi, sau đó tiếp tục men theo ven đường, chậm rãi đi về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 4: Rất nhiều năm sau, vẫn không quên được tiếng thổi còi của nàng

Khi xem phim ma vào buổi tối đều luôn thấy sợ hãi hơn bình thường, rất nhiều người đều rõ ràng chuyện này, nhưng lại có rất ít người đi tự hỏi một cái đạo lý rất đơn giản: Nguyên nhân tại sao khi xem phim ma vài buổi tối lại thấy sợ hãi hơn khi xem vào ban ngày.

Phần lớn cảnh tượng trong phim ma đều là âm trầm và đen tối, làm cho người xem khi cũng đồng dạng ở trong hoàn cảnh âm u, thường thường sẽ sinh ra cảm giác đại nhập cảm. Ngọn đèn mờ tối, trong góc trần ngập bóng ma, những nguyên tố này sẽ thỉnh thoảng lại ám chỉ đầu óc người xem: đây là cảnh tượng giống hệt như trong phim ma. Vì thế khiến cho người xem không khỏi tim đập nhanh, luôn cảm thấy giống như ma nữ sắc mặt trắng bệch ở trong phim ma kia, có khi nào chỉ sau chớp mắt sẽ xuất hiện ở trước mặt của mình.

Sinh vật càng có tính tự hồi, lại càng dễ dàng bị ảnh hưởng bởi tính ám chỉ. Tất cả những tài xế lái xe buýt vào ban đêm đều từng nghe nói qua chuyện nửa đêm chờ ma trên xe, loại chuyện xưa này ở khi chưa có bị tính ám chỉ ảnh hưởng, đều sẽ bị người cười trừ. Nhưng khi ở vào ban đêm thâm trầm, gió lạnh gào thét, thùng xe không có một bóng người, lại có một đứa bé cười nói một mình. Khi những nguyên tố này hội tụ cùng một chỗ, sẽ hình thành một loại ám chỉ mạnh mẽ, làm cho tài xế cảm giác mình đang ở trong chuyện ma kia, mục đích của Vương An cũng đạt tới.

Vương An chậm rãi đi đến chỗ dự tính, đó cũng không phải là một đoạn đường ngắn ngủi và dễ dàng, nhất là đối với một đứa bé trai hai tuổi phải mang theo giỏ đồ ăn và vài bát, còn muốn né tránh người đi đường.

Còn may là có nước rỉ ra từ vòi nước chữa cháy công cộng, nên Vương An không cần dùng sương sớm trên lá cây để rửa sạch môi. Làm xong hết thấy việc này, lại ngồi ở bậc thang thờ phỉ phò nghỉ ngơi một hồi, dựa vào ánh đèn ở bên hiên nhìn rõ số nhà, xác nhận chính mình đã đi tới ngoài cửa nhà Mã Hường Đông.

Vương An buông giỏ đồ ăn nhựa, tỉ mỉ đem vài bát gấp gọn xếp vào giỏ đồ ăn, lại nhìn đôi giày của mình bởi vì lầy dính không ít tro bụi và cọng cỏ lá vụn mà có vẻ hơi bẩn thỉu, vội vàng cời giày, mang nó ném vào thùng rác.

Bởi vì nếu dấu vết đi đường quá mức mới mẻ, sẽ làm người ta sinh ra một ít liên tưởng, khiến người ta khi cần làm ra quyết định trọng đại nhưng không nhất định phải làm, liên tưởng này sẽ dễ dàng sinh ra nghi ngờ, mà nghi ngờ này sẽ làm dao động ý nghĩ vốn cũng không kiên quyết cỡ nào trong đầu, Vương An cần phải làm được không có chút sơ sót nào.

Tuy rằng dưới tình hình chung, không có ai sẽ nghĩ rằng có thể là do chính đứa bé này đi đường lại đây, chính mình nằm vào trong giỏ đồ ăn.

Vương An mang ra một ngàn đồng tiền mình lấy được từ trong ví của cô gái trẻ tuổi kia, nhét vào trong túi nhỏ trên áo của mình, để tờ tiền lộ ra một nửa. Sau đó nằm vào trong giỏ đồ ăn, bàn tay nhỏ bé đặt ở trên miệng túi che tiền lại, sau đó nhắm hai mắt lại, lẳng lặng chờ đợi Lý Tuệ mở cửa.

Hiện giờ chuyện nhất được đứa bé bị bỏ rơi ở trong thành phố đã muốn giảm bớt rất nhiều. Nhưng chuyện này nếu đặt ở mười năm trước, một đứa bé được đặt trong giỏ đồ ăn, lại thêm một hai túi sữa bột và một tờ tiền giấy trị giá 50 hoặc là 100, chuyện này tỏ vẻ đứa trẻ đã bị cha mẹ vứt bỏ xảy ra rất nhiều.

Vương An muốn làm bộ như chính mình là đứa nhỏ bị vứt bỏ, tuy rằng những đứa nhỏ thế này phần lớn đều ở một tuổi trở xuống, lớn tuổi như Vương An này là vô cùng hiếm thấy..... Đứa nhỏ hai ba tuổi đã muốn có một ít trí nhớ và nhận thức đối với cha mẹ, điều này sẽ ảnh hưởng đến lựa chọn và quyết định của rất nhiều người.

Chờ Lý Tuệ vừa mở cửa, Vương An sẽ mở to mắt, kêu một tiếng “mẹ”.

Với ánh mắt suốt lóe sáng, biểu tình đậm đậm, thân hình nhỏ nhỏ ẩn chứa hương vị đáng yêu, chính mình sẽ kích phát tình thương của mẹ của một người phụ nữ. Một tiếng “mẹ” rất khả năng sẽ khiến cho phụ nữ sinh ra một loại cảm giác đây là con của ta, nhất là loại phụ nữ đã lớn tuổi nhưng vẫn chưa có con như Lý Tuệ, hơn nữa đối với phụ nữ có ý định đi viện mổ còi nhận nuôi đứa nhỏ, việc này quả thật chính là đâm trúng vào tử huyệt của nàng..... Nếu Mã Hường Đông không đồng ý, chỉ sợ Lý Tuệ cũng sẽ không tiếc cãi nhau với hắn. Phụ nữ một khi vì xúc động cảm tính của mình mà bắt đầu cố chấp, đó là hoàn toàn không nói đạo lý.

Một người có thể đi tới độ cao bao nhiêu, đều quyết định bởi ánh mắt của hắn. Mà khi hắn đứng ở độ cao của mình, có thể làm ra được bao nhiêu chuyện, thì lại quyết định bởi hắn có giới lợi dụng lòng người hay không!

Một đứa bé hai tuổi không có bao nhiêu năng lực, tự thân lại có tính cực hạn quá lớn, nhưng nó cũng có ưu thế của riêng mình. Chế định kế hoạch chính là như thế, tránh đi cực hạn và hoàn cảnh xấu, phóng to ưu thế của chính mình.

Vương An lẳng lặng chờ đợi, biểu hiện cũng giống như khi hắn làm điều tra để chuẩn bị cho việc mình sống lại vậy. Khi trời tờ mờ sáng, hàng hiên vẫn như cũ không có người đi đường đi qua, chỉ còn chờ sau khi Lý Tuệ mở cửa, phát hiện “con trai” của mình.

Cửa phòng truyền đến tiếng vang, Lý Tuệ muốn ra ngoài!

Vương An nghe được tiếng cửa phòng trộm mở ra, sau đó tựa hồ có người ngồi xuống ở trước mặt mình. Hắn không nhanh không chậm mở to mắt, chuẩn bị tốt nụ cười hồn nhiên ngây thơ nhất, chỉ là khi nhìn thấy rõ người đang ở trước mắt, tiếng “mẹ” kia chợt bị nghẹn ở trong cổ họng.

Trước mắt hắn là một cô bé khoảng bốn năm tuổi, mái tóc được buộc thành một đôi sừng dê nhếch lên thật cao, trên đuôi sam còn mang hai cái đồ buộc tóc có trái cà chua thật to. Cô bé có khuôn mặt bụ bẫm, mắt to và cái miệng nhỏ nhắn đang ngoẹo đầu nhìn Vương An với vẻ mặt ngạc nhiên.

Trước người nàng treo một cái còi thổi bằng kim loại, đang lay động lắc lư qua lại. Nàng cầm còi thổi một cái, dường như đang biểu đạt cảm tưởng của mình vào lúc này. Sau đó dùng hai tay chống lên khuôn mặt mặt mình rồi tập trung tinh thần nhìn chằm chằm Vương An.

Nhìn cái gì vậy, ta cũng không phải con khỉ trong vườn bách thú! Từ lúc nào thì trong nhà Lý Tuệ có một cô bé như vậy? Đầu óc Vương An cấp tốc vận chuyển, không chút hoang mang suy nghĩ biện pháp ứng phó..... Chỉ là với một cô bé như vậy, nên làm sao đối phó đây?

Để cho Vương An cảm thấy càng không ổn là... sau khi cô bé này quan sát vài giây, phi thường quyết đoán tách hai chân Vương An ra, đưa tay sờ sờ tiêu đề đề của Vương An.

Sau khi làm xong chuyện này, cô bé lại ngậm còi bắt đầu thổi, sau đó nàng mang Vương An từ trong rổ ôm ra, liền vừa thổi còi vừa ôm Vương An ì ạch chạy xuống lầu!

Đối với hành động mà cô bé lựa chọn làm sau khi tự hỏi, Vương An thấy trợn mắt há mồm lại sợ muốn vỡ mặt. Bà cô nhỏ của tôi ơi, ngài có thể cẩn thận một chút không? Lấy thân thể nhỏ bé của nàng ôm hẳn đã rất miễn cưỡng rồi, còn hùng hổ chạy xuống lầu như vậy, nếu lỡ trượt chân một cái, hai người đều sẽ lãnh ít dữ nhiều.

Vương An không trông cậy vào việc có thể thuyết phục cô bé này mang hẳn thả lại chỗ cũ, đó là chuyện không có khả năng. Hẳn biết kế hoạch của chính mình ở trong thời khắc này đã hoàn toàn bị cô bé vừa thổi còi vừa lao nhanh này quấy rầy toàn bộ. Trong lúc thầm kêu không hay ho, Vương An không khỏi sinh ra vài phần tò mò, nàng định làm gì?

Âm thanh bén nhọn của còi nhiễu loạn bình tĩnh trong tiểu khu, không khí tươi mới đập vào mặt mà đến, mang theo một chút rét lạnh. Vương An bị cô bé này ôm rất không thoải mái, nhưng là hẳn không dám lộn xộn, bởi vì hẳn biết nàng ôm hẳn lao nhanh đã là hao hết tất cả khí lực của mình, chỉ cần hơi bất cẩn là hai người sẽ ngã sấp lên trên mặt bùn đất. Tuy nơi này so với từ trên thang lầu ngã xuống tốt hơn một chút, nhưng cũng không tốt hơn bao nhiêu, vì đứa bé hai tuổi hay bốn năm tuổi đều rất yếu ớt.

Hơn nữa, giây dựa vào lúc này cũng không hề ý nghĩa, hẳn không có khả năng lại chạy trở về rồi tiến vào trong giỏ đồ ăn nằm xuống.

Ngắm lại chính mình vất vả cả đêm, còn có nguyên lai rất nhiều điều tra và kế hoạch, đều bị nàng phá hư. Nghe nàng không ngừng thổi còi vang lên âm thanh chói tai, Vương An rất muốn tát một cái mang cái còi nhét vào trong miệng nàng.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 5: Chào mọi người, ta là vương tiểu mặt

Cô bé này hình như đặc biệt yêu thích tiếng còi, chạy ra tiểu khu, nàng rút cục thả Vương An xuống, dù thở hồng hộc vẫn muốn thổi còi tiếp, nhưng là vài lần đều chỉ thổi ra âm thanh cực kỳ ngắn ngủi lại chói tai. Cuối cùng hai má nàng đỏ bừng, sau khi hít sâu một hơi, bắt đầu thổi một cách kinh thiên động địa.

Vương An chưa bao giờ cảm thấy tiếng còi lại khó nghe như thế, hạt nhựa nhỏ bé bị không khí từ miệng còi thổi vào cổ động, lăn qua lăn lại trong bụng còi, kích thích tiếng còi chói tai không còn đơn điệu như vậy, cũng có tiết tấu khiến cho người ta khó chịu cả người.

Ở trong trí nhớ xa xôi của mình, tiếng còi tập hợp của khóa thể dục cũng làm cho người ta chán ghét như thế.

“Bà cô nhỏ của tôi, van cầu ngài đừng thổi nữa được không?” Vương An thiếu chút nữa thì quỵ xuống đất cầu xin tha thứ, lỗ tai non nớt của hẳn thật sự chịu không nổi nữa. Chính như những người lớn khác sẽ không đề phòng hẳn, hẳn cũng sẽ không đề phòng cô bé này, cũng không có cố ý đi giả bộ mình thật ngây thơ..... Dưới tình huống bình thường, hẳn hẳn là nhảy nhảy mất, nhìn trái phải một cái, sau đó bắt lực lên tiếng khóc lớn.

Tiếng còi của cô bé ngắn ngủi dừng lại một chút, nhìn hẳn một cái, sau đó tiếp tục thổi một cách kiên trì bền bỉ, còn vừa thổi vừa lắc lư thân mình.

Người trưởng thành có tâm địa, có tâm cơ, hoặc giả dối, hoặc thay đổi khó lường, như vậy cũng không sao cả, ít nhất có thể đi nghiền ngẫm, sau đó tìm ra kế hoạch tốt nhất cho mình. Nhưng là cô bé như vậy, lại làm cho Vương An vô kế khả thi, nhất là loại cô bé kì quái quái thể này, hoàn toàn không thể suy đoán theo lẽ thường.

Chính mình một thẳng bé một thân một mình chạy loạn khắp nơi đã rất kỳ quái rồi, Vương An cảm thấy không có khả năng lại đứng dịp gặp được một cô bé không nhà để về như vậy, cha mẹ nàng hẳn là ở ngay gần đây.

Như vậy nàng mang mình ôm đến nơi đây để làm gì? Vương An ở giữa tiếng còi khó có thể tập trung tinh thần tự hỏi. Lúc này cô bé lại bỗng nhiên ôm lấy Vương An, chạy về hướng một chiếc Santana ở phía trước.

Chiếc Santana nhìn thấy cô bé lao tới liền vội vàng tấp vào lề ngừng lại, từ bên ghế điều khiển bước xuống một người đàn ông khoảng ba mươi tuổi, bắt đầu nói: “Vương Tiểu Mặt, con lại ôm thứ gì trở về vậy!”

Người này vòng qua đầu xe, đi tới trước người Vương Tiểu Mặt, khi thấy rõ trong lòng Vương Tiểu Mặt đang ôm Vương An, nhất thời quá sợ hãi.

Người đàn ông này là cha của Vương Tiểu Mặt, Vương Trung Thái. Bình thường con gái thường xuyên ôm trở về một ít chó mèo, có khi là chó hoang và

mèo hoang, có đôi khi sẽ mang chó cưng và mèo cưng người khác nuôi trong nhà cũng ôm trở về, rước lấy không ít rắc rối. Hiện giờ thì càng tốt, cũng không biết nằng từ nơi nào ôm tới đây một cậu bé!

Vương An đánh giá Vương Trung Thái. Một thân tây trang hợp thể, không phải là hàng đặt may ở đường Savile Row Luân Đôn, nhưng sạch sẽ thẳng tắp, cà vạt cẩn thận tỉ mỉ, tóc vuốt chỉnh tề, áo cũng sạch sẽ, dưới chân giày da bóng lưỡng, khi nói chuyện với con gái giọng nói rất ôn hòa, có điểm trầm ổn đặc trưng mà nhân sĩ buôn bán lịch lãm đi ra.

Vào năm 2001, có thể mua được một chiếc Santana 2000, hẳn là xem như có của cải không ít. Nhưng là tình huống của Vương Trung Thái và Mã Hường Đông không giống nhau, Mã Hường Đông không có con cái, nhìn thấy đứa nhỏ bị vứt bỏ sinh ra ý muốn nhận nuôi rất bình thường; nhưng là Vương Trung Thái đã có một đứa con gái, cho dù Vương Trung Thái còn muốn con trai, hẳn đầu tiên cũng sẽ không nghĩ đến nhận nuôi. Vương An âm thầm kêu khổ, xem ra chính mình cuối cùng vẫn sẽ bị đưa đến cô nhi viện đi.

Vương An không muốn đi cô nhi viện, đó là nơi mà ánh mặt trời không chiếu tới. Vương An cảm thấy chính mình lúc này hẳn cần nghĩ biện pháp, khiến cho Vương Trung Thái không đến mức đi liên tưởng hẳn là một đứa nhỏ không nhà để về.

Cứ việc hẳn không có đi giày, nhưng là khuôn mặt và tay hẳn đều sạch sẽ, môi có chút khô nứt, chỉ cần liếm liếm môi để ươn ướt một chút, hẳn vẫn giống một đứa trẻ của gia đình bình thường được chăm sóc rất tốt.

Vương An đang chuẩn bị mở miệng nói chuyện, nhưng hẳn lưu ý đến ánh mắt Vương Trung Thái, người này giống như bị khơi lại một ít tâm sự nào đó. Vương An do dự một chút, đem lời nói đang nghẹn ở cổ họng nuốt đi xuống.

“Em trai..... Con tìm được em trai nè!” Vương Tiểu Mạt nhón mũi chân, dùng hết sức muốn giơ lên Vương An đưa cho Vương Trung Thái.

“Đứa đó.....” Vương Trung Thái chỉ cảm thấy trong cổ họng hơi khó chịu, cũng đã không còn nghĩ là mắng con gái nữa. Hẳn sợ Vương Tiểu Mạt làm rớt Vương An, vội vàng đem Vương An ôm lấy.

Vương Trung Thái đánh giá Vương An, nếu lúc này con trai mình còn ở bên cạnh của mình, chắc cũng đã lớn như vậy, đáng yêu như vậy đi. Vương Trung Thái thở dài một hơi, đang chuẩn bị hỏi Vương Tiểu Mạt từ nơi nào ôm tới đứa nhỏ này, đứa nhỏ trong lòng bỗng nhiên mở to ánh mắt. Ánh mắt trong suốt chiếu rọi ra một khuôn mặt mang theo chút thâm trầm u buồn của đàn ông, hẳn nhìn Vương Trung Thái, ngọt ngào hô một câu: “Ba ba!”

Vương Trung Thái giống như bị sét đánh, trong lúc nhất thời đứng sững ở nơi đó, kinh ngạc nhìn đứa nhỏ này. Những ký ức bị đè nén chợt ủa về giống như thác nước, không thể ngăn chặn.

Khi nó mở to ánh mắt rồi xoay tròn, tò mò nhìn người thứ nhất trên thế giới này dùng ánh mắt trân trọng và chân thành nhất nhìn nó; khi nó đi tiểu nước tiểu bắn lên khuôn mặt của ba ba nó, khi nó khập khiễng đứng thẳng lên từ trong lòng bàn tay của ba ba nó, khi nó hàm hàm hồ hồ y nha y nha hô lên tiếng “ba ba”..... Vương Trung Thái nhớ lại ngày ánh mặt trời âm áp vào mùa xuân năm trước kia, hẳn mệt rồi rồi ngồi ở trong xe. Vào buổi tối hôm qua đứa nhỏ lại náo loạn hơn nửa đêm, buổi sáng bảy giờ hẳn liền rời giường đi ra ngoài, buổi chiều thì bồi lão bà đi đi dạo phố. Lão bà đi siêu thị mua này nọ, nên đem đứa nhỏ đang ngủ đặt ở ghế khiến phụ để cho hẳn trông chừng, Vương Trung Thái thật sự có chút mệt rồi, nên đã gục lên tay lái ngủ một hồi. Bởi vì lúc dừng xe dựa vào vườn hoa, bên cạnh sẽ không có người đi đường qua lại, nên Vương Trung Thái cũng không có kéo lên cửa kính xe. Chờ hẳn lại mở mắt ra, đứa nhỏ bên cạnh đã không cánh mà bay!

Đến bây giờ hẳn vẫn còn nhớ rõ cái cảm giác vào khoảnh khắc đó, dường như là vết thương do bị chém một đao thật mạnh tạo thành, chưa từng có khâu lại quá, vẫn đang không ngừng chảy máu như trước!

“Em trai về nhà rồi..... Ba ba và mẹ mẹ nhìn thấy thì sẽ không khóc nữa!” Vương Tiểu Mạt nở nụ cười, cao hứng thổi còi, quay tròn thân hình hô vang.

Nắng sớm dừng lại ở khuôn mặt nho nhỏ của nàng, còi thổi bằng kim loại lấp lóe hào quang, khuôn mặt tươi cười của nàng giống như đóa hoa nở rộ trong khoảnh khắc..

Vương Trung Thái thu hồi suy nghĩ, đè nén xuống phần nghẹn ngào kia. Hẳn dù sao cũng là người đàn ông thành thực, cứ việc không có lúc nào là hẳn không hy vọng đứa con trai bị trộm đi trở lại bên người của mình, nhưng là hẳn biết khả năng đứa nhỏ trước mắt này chính là con trai bị mất tích của mình thật sự quá nhỏ quá nhỏ.

Nhìn khuôn mặt tươi cười của Vương Tiểu Mạt, Vương Trung Thái thật không biết nên làm sao mở miệng.

“Tiểu Mạt.....” Lý Vân vợ của Vương Trung Thái vừa lúc chậm rãi đi tới, liếc mắt một cái liền thấy được đứa nhỏ Vương Trung Thái ôm trong tay, sùng sốt một chút, “Đứa nhỏ này là con nhà ai thế?”

“Là em trai! Là em trai!” Vương Tiểu Mạt tranh nói.

Lý Vân sùng sốt một chút, vội vàng chạy tới bên cạnh Vương Trung Thái, đã trải qua rất nhiều hi vọng và thất vọng nên nàng cũng không có vì tin tức hoang đường này mà sinh ra bao nhiêu giật mình vui sướng, nàng chỉ là không biết con gái vì cái gì lại nói đây là em trai của nó.

“Mẹ mẹ!” Đứa nhỏ trong lòng Vương Trung Thái lại ngọt ngào hô lên một câu, dang ra đôi tay nhỏ bé hướng về Lý Vân lắc lư.

Trong chớp mắt nước mắt Lý Vân liền tuôn trào ra như suối, giành lấy đứa nhỏ từ trong lòng Vương Trung Thái, nhất thời vui đến phát khóc, “Trung Thái, con của chúng ta đã trở lại, chúng ta tìm được nó rồi!”

Nhìn vợ mình đang lâm vào mừng như điên, còn có con gái với bộ dạng đắc chí, giống như đã lập công lớn, Vương Trung Thái cười khổ một tiếng, không biết nên làm sao mở miệng khuyên nhủ?

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Lại kêu một tiếng mụ mụ

Sau khi đứa nhỏ bị mất tích, Vương Trung Thái và Lý Vân lập tức báo cảnh sát, chỉ là khi đó đã qua mười hai giờ, trên đường có rất ít người đi đường. Hơn nữa vào lúc đó còn chưa có camera, sau khi tìm người quen làm ở ngành công an hỏi thăm, biết loại chuyện này chỉ có thể xem vận may, chứ thật sự khả năng tìm trở về vô cùng xa vời.

Vương Trung Thái và Lý Vân cũng không có buông tha cho, ngừng lại hết thấy công việc trong tay, hai vợ chồng bắt đầu chậm rãi tìm kiếm một cách không có mục đích, luôn hy vọng nói không chừng ngay ở nơi nào đó sẽ thấy được đứa nhỏ của mình..... Loại ti lệ này so với trúng số xổ giải đặc biệt còn thấp hơn rất nhiều, thậm chí có thể nói căn bản là không có. Chỉ là nếu không tự cho chính mình một chút hy vọng, thì làm sao có thể sống tiếp được?

Dần dần, ở trong lúc ngày qua ngày tìm kiếm, Lý Vân dần dần tuyệt vọng, bắt đầu xuất hiện một ít triệu chứng khi tinh thần tan vỡ. Trong lúc đó thân thể Vương Tiểu Mạt được gửi ở nhà ông bà nội cũng rất không tốt, có một lần bị sốt cao cần đưa đến bệnh viện chữa trị, nhận được tin tức thì Lý Vân và Vương Trung Thái lúc này mới từ trong ma chướng kia tỉnh táo lại. Một đứa nhỏ đã mất đi, bọn họ quyết không thể lại mất đi một đứa nhỏ khác, không thể vì dò hỏi tìm kiếm đứa nhỏ đã mất đi mà không quan tâm tới Vương Tiểu Mạt.

Tuy rằng vẫn còn chưa có hoàn toàn từ bỏ hy vọng, nhưng Vương Trung Thái và Lý Vân đã muốn không hề điên cuồng mà tìm kiếm. Chỉ là ở trong lúc chăm sóc cho Vương Tiểu Mạt, lúc nào cũng không quên chú ý tí tin tức của đứa nhỏ bị mất đi.

Năng lực chịu đựng trong chuyện này của phụ nữ vốn yếu ớt hơn đàn ông rất nhiều, lại thêm đứa nhỏ vốn chính là từ trên người nàng rơi ra, là một phần sinh mệnh của nàng. Nên đứa nhỏ đã không có, sinh mệnh của nàng cũng không còn đầy đủ..... Vương Trung Thái vô cùng rõ ràng điểm này, vào lúc này nhìn vợ mình ôm đứa nhỏ với vẻ mặt mừng như điên, Vương Trung Thái nghĩ chỉ có thể chờ sau khi nàng bình tĩnh một chút lại nói.

“Con ngoan..... Lại kêu một tiếng mụ mụ.....” Lý Vân gắt gao áp chặt hai má đứa nhỏ vào lòng mình, nước mắt không nhịn được lại chảy xuôi. Luôn có cảm thấy những ngày trước kia cũng không chân thật, nàng hiện tại mới có cảm giác mình chân chính còn sống.

“Mụ mụ.....”

“Cả nhà chúng ta cuối cùng cũng đoàn tụ! Trung Thái!” Lý Vân một tay ôm đứa nhỏ, một tay kia gắt gao kéo cánh tay chồng mình.

Vương Trung Thái cười khổ, lén kéo tay Vương Tiểu Mạt, nhỏ giọng hỏi: “Tiểu Mạt, con tìm được em trai ở chỗ nào?”

“Ở ngay cửa nhà dì!” Vương Tiểu Mạt huyt sáo hồi đáp.

Lý Tuệ là chị họ của Lý Vân. Bởi vì Mã Hướng Đông đi công tác, ngày hôm qua Lý Vân mang theo Vương Tiểu Mạt tới nhà Lý Tuệ. Sáng hôm nay Vương Trung Thái lại đây đón vợ và con gái, thật không ngờ Vương Tiểu Mạt cư nhiên nhặt được một “em trai” ở trước cửa nhà Lý Tuệ.

“Là em trai của nhà dì Lý Tuệ sao?” Lý Tuệ còn chưa có đứa nhỏ, Vương Trung Thái biết điểm này.

“Không phải..... em trai ngủ trong một cái rổ!” Vương Tiểu Mạt lắc đầu.

Ngủ trong rổ? Vương Trung Thái đứng dậy, đánh giá đứa nhỏ vợ mình đang ôm. Đứa bé trai này vung tay nâng lên, có thể nhìn thấy trong túi quần áo của nó có một sấp tiền.

Vương Trung Thái suy nghĩ một chút, chợt vội vàng chạy tới trước cửa nhà Lý Tuệ, tìm được tám vài bạt và cái rổ kia, Vương Trung Thái lập tức hiểu được, đây là một đứa nhỏ bị vứt bỏ. Tuy là đã nuôi tới hai tuổi còn vứt bỏ rất ít gặp, nhưng dựa vào những dấu hiệu này thì chỉ có một lời giải thích như vậy.

“Lên xe nhanh!” Vương Trung Thái mở cửa xe, sau khi để cho Lý Vân và Vương Tiểu Mạt ngồi vào trong xe, lập tức lái xe rẽ về phía trước nhanh chóng rời đi tiểu khu.

Vương Trung Thái nhìn lại, thấy Lý Tuệ cũng vừa mới đi ra cửa chuẩn bị rèn luyện.

Về tới nhà, Vương Trung Thái cẩn thận ôm lấy vợ mình, che lấp đứa nhỏ tiến vào trong nhà.

“Tiểu Mạt, con tự mình đi chơi đi, ba ba và mụ mụ có chút chuyện riêng cần nói.”

Vương Trung Thái kêu con gái đi, lúc này mới đối với Lý Vân nói: “Lý Vân, đứa nhỏ này là người khác đặt ở trước cửa nhà Lý Tuệ.”

“Nó là con em!” Lý Vân phục hồi tinh thần lại, gắt gao ôm đứa nhỏ, nghi ngờ nhìn chằm chằm Vương Trung Thái, “Anh nói lời này là có ý gì?”

“Đúng vậy..... Nó chính là con trai chúng ta đã bị bọn buôn người trộm đi, rốt cục bị chúng ta tìm được rồi!” Vương Trung Thái nhìn thấy sắc mặt của bà xã, biết cả người nàng vào lúc này đều căng thẳng, không có cách nào nói chuyện rõ ràng với nàng, cũng không thể trông cậy vào nàng dùng lý trí ngẫm lại đứa nhỏ này có khả năng là con của mình hay không.

Vương Trung Thái vô cùng rõ ràng, Lý Vân đã muốn có một chút dấu hiệu tinh thần hồng mắt, đó là triệu chứng của bệnh tâm thần. Tuy rằng lúc bình thường nhìn qua thấy vô cùng bình thường, nhưng là nàng đã không thể lại thừa nhận thêm kích thích. Lúc này Lý Vân lại xem đứa nhỏ này trở thành con trai của mình, nếu chính mình nhất định phải đưa đi đứa nhỏ này, chỉ sợ nàng sẽ thật sự điên rồi.

Vương Trung Thái không dám làm như vậy, nên hắn quyết định lưu lại đứa nhỏ này. Còn một điểm quan trọng nhất là đứa nhỏ này là bị người vứt bỏ, cũng không phải cướp đi từ trong nhà người khác, giữ lại hoàn toàn không có vấn đề gì!

Vương Trung Thái ra ngoài mua một ít thực phẩm và quần áo các thứ linh tinh dành cho trẻ sơ sinh đem về nhà, lại dặn dò vợ mình tốt nhất không cần đi ra ngoài, sau đó liền lái xe quay lại tiểu khu nhà Lý Tuệ.

Vương Trung Thái ngồi trông chừng ở đó cả ngày, cũng không có nhìn thấy có người đến tìm đứa nhỏ, hoặc là nghe được tin đồn ở gần đây có đứa nhỏ bị thất lạc.

Sau khi Vương Trung Thái ngồi giữ ba ngày, sau đó lại chạy đến cục cảnh sát hỏi thăm. Hắn đương nhiên sẽ không trực tiếp hỏi có người nào báo án đã làm mất đứa nhỏ hay không, mà vẫn giống như lúc bình thường hay lui tới, chính là hỏi thăm tin tức về đứa nhỏ bị mất tích đã tìm lại được hay chưa, nhưng được đến đáp án vẫn trước sau như một..... Vương Trung Thái bắt đầu nói chuyện phỉm với cảnh sát, một bên mắng bọn buôn người, một bên dụ ra một ít tin tức. Trong hai ngày nay quả thật có đứa nhỏ đã bị làm mất, nhưng đều chỉ lớn có ba tháng tuổi.

Một tuần trôi qua, Vương Trung Thái hoàn toàn có thể xác định, đứa nhỏ này tuyệt đối là bị người vứt bỏ, mà không phải bị lạc đường.

Vương Trung Thái từng gặp quá thống khổ như vậy, nên nếu thật là bị lạc đường, như thế chỉ có thể nghĩ biện pháp đưa trở về. Nhưng nếu là bị người vứt bỏ, Vương Trung Thái quyết định sẽ nhận nuôi đứa nhỏ.

Tuy rằng dựa theo pháp luật nhận nuôi tương quan, tình huống hiện giờ của Vương Trung Thái không phù hợp quy định nhận nuôi, nhưng đó chỉ là mấy thứ được viết lên giấy. Vương Trung Thái về nhà chuẩn bị một chút, làm hộ khẩu cho đứa nhỏ, sau đó nói với họ hàng thân thích là đứa nhỏ đã được tìm trở về.

Vương Trung Thái suy nghĩ vô cùng chu đáo, tốt nhất là làm cho đứa nhỏ vĩnh viễn cũng không biết nó là bị nhận nuôi. Về phần như thế nào làm cho những người biết hắn từng bị mất đứa nhỏ cũng tin tưởng đây là đứa nhỏ nhà mình được tìm trở về, chuyện này để sau tính.

Tóm lại, Vương An cứ như vậy trở thành con trai của Vương Trung Thái và Lý Vân. Vương Trung Thái hy vọng đứa nhỏ nhà mình sẽ ít gặp tai nạn một chút, ít bị bệnh một chút, ít gặp rủi ro một chút, cho nên đặt tên đứa nhỏ gọi là Vương Thiểu [tiếng thứ ba].

Tuy rằng việc này so với kế hoạch của chính mình có sai lệch rất lớn, nhưng Vương An sẽ không lại đi ảo não rồi rầm. Hắn nhanh chóng tiếp nhận sự thật, chuyện trước mắt hắn cần làm là phân tích vị trí hoàn cảnh hiện tại của mình, cùng với tài nguyên mà mình có thể lợi dụng, sau đó sửa chữa một phần kế hoạch, một lần nữa chế định kế hoạch.

Ngồi ở trên sofa, Vương Trung Thái và Lý Vân phân biệt ngồi ở hai bên trái phải Vương An, còn Vương Tiểu Mạt thì cúi người vào trên sàn chơi đồ chơi. Vương An nhìn thấy bộ cảnh tượng này, không khỏi nhớ tới con gái của mình.

Phải làm thế nào mới có thể vào lúc sinh nhật năm tuổi của con gái, cùng nhau chúc mừng sinh nhật với nó đây?

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 7: Bôn ba ngàn dặm hồng trần chỉ vì nụ cười phi tử

Hoàng tử khiêu vũ với cô bé lọ lem chỉ có trong truyện cổ tích, con trai của nông phu và công chúa lướt qua nhau, công chúa không có khả năng sẽ liếc mắt nhìn hắn một cái.

Vương Thiểu, con trai của chủ thầu Vương Trung Thái và giáo viên tiểu học Lý Vân; Vương Phi Tử, con gái của người sáng lập tập đoàn An Tú Vương An và nữ dương cầm gia trẻ tuổi nổi tiếng cả nước từ khi còn là cô gái Tân Mi Vũ, hai người ở dưới tình huống bình thường, vĩnh viễn sẽ không thể nào xuất hiện chung với nhau.

Nếu Vương Thiếu không có bị bọn buôn người trộm đi, hẳn đại khái cũng sẽ giống như bao người thường khác: sau khi học xong, tốt nghiệp đại học, hoặc là kế thừa gia nghiệp, hoặc là xin làm nhân viên công vụ. Sau đó kết hôn với học muội quen biết ở đại học hoặc là một cô gái môn đăng hộ đối nào đó mà người nhà giới thiệu. Lại vì vợ mình không phải trình nữ mà rối rắm, ở trong lúc bà xã mang thai nhin không được đi ra ngoài lêu lổng, sau đó ở sau khi đứa nhỏ sinh ra thì thu liễm tâm tư, an tâm bắt đầu làm một người cha..... Cho tới khi kết thúc kiếp này, hẳn cũng sẽ không khả năng quen biết Vương Phi Từ.

Nhưng là Vương Thiếu đã không phải Vương Thiếu, hẳn là Vương An, hẳn không có khả năng không đi quen biết Vương Phi Từ, đó là con gái bảo bối của hắn. Bất kể như thế nào hẳn cũng phải mau chóng vượt qua chướng ngại xuất thân, trở lại bên người nàng nhìn xem nàng.

Hắn có thể chuẩn bị nhẫn nại mười mấy năm hai mươi năm sau lại đi tìm Tần Mi Vũ, nhưng là hắn rất muốn biết Vương Phi Từ hiện giờ thế nào. Bé gái hai tuổi bập sinh đã đối với cha mình có cảm giác không muốn xa rời, chỉ là theo thời gian trôi qua, trong cuộc sống đã không có nhân vật người cha này, cảm giác của nàng cuối cùng sẽ chậm rãi phai nhạt. Thế cho nên sau khi nàng lớn lên, nàng đã muốn hoàn toàn không nhớ rõ chính mình từng cùng cha cùng một chỗ vui cười, lưu lại ở trong đầu nàng chỉ có từng tấm ảnh chụp hình đáng của Vương An mà thôi.

Nhất định phải trở lại bên người nàng, hẳn không thể lấy thân phận người cha bồi dưỡng con gái chính mình, nhưng nhất định phải có điều ảnh hưởng đối với nàng, vẫn cùng với nàng bồi dưỡng ra tình cảm thân cận nhất như cũ.

Hy vọng Tần Mi Vũ không được tái giá, đó là chuyện Vương An không thể dễ dàng tha thứ nhất. Bởi vì Vương Phi Từ bây giờ còn nhỏ, nếu có một người đàn ông khác lấy thân phận người cha tiến vào cuộc sống của nàng, như vậy ý nghĩa chính mình sẽ bị hoàn toàn thay thế mất. Vương An không thể chấp nhận việc Vương Phi Từ đối với một người đàn ông khác sinh ra cảm giác không muốn xa rời giống như người cha, vì đó là con gái của hắn.

Wương An bây giờ hai tuổi, Vương Phi Từ cũng là hai tuổi, đừng nói tới ảnh hưởng nàng, ít nhất trước hết cần nghĩ biện pháp ở chung một nhà trẻ với nàng đã.

Người Trung Quốc có truyền thống coi trọng việc giáo dục của con cái, đối với rất nhiều cha mẹ thì chuyện giáo dục là một bước thậm chí so với sau đó kết hôn sinh con càng thêm quan trọng. Bởi vì quan niệm thông qua thụ giáo dục có thể thay đổi số mệnh, hoặc là nói có thể đạt được cuộc sống rất tốt đã thâm căn cố đế, mấy ngàn năm tới nay vẫn như thế, Vương An cũng vô cùng coi trọng việc học tập của Vương Phi Từ.

Làm nguyên bộ phúc lợi dùng để hấp dẫn và lưu lại nhân tài cao cấp, Vương An tự tay chế định kế hoạch giáo dục cho con em của nhân viên cao cấp trong tập đoàn. Kế hoạch sẽ chấp hành từ quỹ giáo dục An Tú, toàn bộ nguyên bộ phương tiện trường học từ nhà trẻ cho đến trung học, quỹ giáo dục An Tú trực tiếp quản lý việc giáo dục có điều kiện tốt nhất toàn bộ Trung Quốc, chiếm diện tích rộng nhất, quản lý nhà trẻ có tổ chức cao nhất của tập đoàn An Tú. Việc lựa chọn giáo viên mầm non cực kỳ nghiêm khắc, trừ bỏ đối với giáo viên mầm non kiểm tra trình độ chức nghiệp bản thân, còn cần thông qua kiểm tra xem xét bệnh tật tinh thần, phân tích tâm lý và chẩn đoán các loại bệnh vãng vãng toàn bộ phương diện, để bảo đảm sẽ không xuất hiện hiện tượng ngược đãi trẻ nhỏ và xâm phạm tình dục, cũng không có chuyện giáo viên mầm non hướng dẫn trẻ nhỏ có khuynh hướng sinh ra tâm lý không khỏe mạnh. Trong điều kiện tuyển dụng mang tính kỳ thị còn bao gồm: sẽ không tuyển nhận người còn độc thân cùng với giáo viên mầm non có người trong gia đình có hồ sơ phạm tội. Việc này quả thật là không phù hợp với lẽ thường, cũng là điều kiện làm người cực kỳ lên án bài trừ, nhưng đây là kiên trì của Vương An.

Bản thân quỹ giáo dục An Tú chính là một cơ cấu phi lợi nhuận. Nhà trẻ được đầu tư lớn như vậy, nên khi đưa vào hoạt động chi phí sẽ cực kỳ kinh người, trên căn bản là không có khả năng lợi nhuận. Cũng giống như những trường học khác mà quỹ giáo dục của tập đoàn An Tú thiết lập ở Trung Hải này, nhà trẻ chỉ cung cấp phục vụ giáo dục đối với tất cả nhân viên quản lý cao cấp thuộc công ty tập đoàn An Tú.

Wương Trung Thái nhưng thật ra từng nhận xây dựng qua một cái bể phun nước, bể phun nước thuộc loại một cái đồ vật dùng để điểm tô cho đẹp hoàn cảnh quảng trường CBD. Quảng trường CBD này là hạng mục thuộc điền sản An Tú, mà điền sản An Tú cũng coi như là công ty trung tâm của tập đoàn An Tú..... Trải qua nhiều trung gian như vậy đã có thể làm cho Vương Trung Thái có chút quan hệ với tập đoàn An Tú, nhưng là hiển nhiên quan hệ như vậy vẫn chưa đủ để làm cho Vương An hưởng thụ phục vụ giáo dục từ quỹ giáo dục tập đoàn An Tú.

Wương An kiên trì yêu cầu sau khi Vương Phi Từ ba tuổi rưỡi mới được đi nhà trẻ, đây là quyết định được nhất trí sau khi thương lượng với Tần Mi Vũ. Lúc này cách thời gian Vương Phi Từ nhập học còn có một năm rưỡi, Vương An phải nghĩ biện pháp bảo đảm chính mình ở một năm rưỡi về sau có thể ở cùng một nhà trẻ với Vương Phi Từ.

Nếu là nhà trẻ bình thường, chỉ cần chi tiền là có thể tiến vào. Cho dù Vương Trung Thái không trả nôi tiền, Vương An cũng có thể đủ nghĩ biện pháp. Đối với loại cơ cấu không phụ thuộc vào bên ngoài, chân chính chỉ cần tiền và không có áp lực về lợi nhuận áp lực này, cũng là loại xương cứng khó gãy nhất.

Từ xa xa truyền đến tiếng còi chói tai, xuyên qua cửa sổ, dừng ở trong phòng khách, đánh gãy suy nghĩ của Vương An..... Vương Tiểu Mạt đã trở lại! Toàn bộ người thuộc tiểu khu này đều nhận ra tiếng còi của nàng, bởi vì không đứa bé nào có ham mê nằm chán và độc đáo giống nàng như thế.

Lý Tuệ ôm lấy Vương An đi mở cửa. Vương Tiểu Mạt chạy thẳng phòng khách, vứt bỏ túi sách nhỏ, sau đó bắt đầu từng ngụm từng ngụm uống nước.

“Con uống chậm một chút..... Cả ngày thối còi, thối đến miệng đều khô khốc.....” Lý Tuệ nhìn con gái cười tủm tỉm. Từ khi con trai được tìm trở về, Lý Tuệ ngay cả dạy học cũng không đi, ở nhà mang đứa nhỏ. Bởi vì sợ con trai lại bị bọn buôn người trộm đi, Lý Tuệ gần như là hai mươi bốn giờ đều không gián đoạn ở cùng Vương An.

Nói thật ra, Vương An hiện giờ vô cùng đau đầu với Vương Tiểu Mạt. Trừ bỏ Lý Tuệ vào bất cứ lúc nào cũng phải bảo đảm hắn ở trong phạm vi tầm mắt của nàng, khi Lý Tuệ có chút việc cần phải làm thì Lý Tuệ sẽ để cho Vương Tiểu Mạt tới trông giữ em trai. Bình thường các bé gái đều có tính ham chơi rất nặng, chỉ sợ sẽ có chút không kiên nhẫn và không phụ trách nhiệm, nhưng mà Vương Tiểu Mạt lại không để cho Vương An có một chút cơ hội

nào. Nàng sẽ tập trung tinh thần nhìn chăm chăm Vương An, bắt đầu từ tóc Vương An, đối với mỗi một bộ phận trên cơ thể Vương An đều phải nhìn một lần, nhìn từ đầu đến chân, sau đó... lại nhìn từ đầu đến chân.

Lúc cả nhà từng đi thăm vườn bách thú một lần, Vương An chú ý tới ánh mắt của Vương Tiểu Mạt khi nhìn động vật ở vườn bách thú, cũng là nhìn như vậy.

Bởi vì có Lý Tuệ và Vương Tiểu Mạt trông giữ, đi vào nhà này đã hơn một tháng, Vương An còn chưa có tìm được cơ hội để sử dụng máy tính một chút, phát mấy phong bưu kiện điện tử đi ra ngoài.

Tuy rằng không lâu trước kia hết thấy cử chỉ của hắn đều bị nghiêm mật theo dõi, nhưng là bây giờ ai có thể theo dõi đến hắn? Hắn chỉ cần dùng một cái máy tính bình thường, tùy ý tạo một cái hòm thư, sau đó thì có thể làm chuyện mình muốn.

“Em trai khi nào mới đi nhà trẻ ạ?” Vương Tiểu Mạt hướng về Lý Tuệ hỏi.

“Em con vẫn còn nhỏ, ít nhất phải ba tuổi rưỡi mới được.” Lý Tuệ hỏi đáp.

“Con ngày mai liền mang em trai đi nhà trẻ được không?” Vương Tiểu Mạt chờ mong nhìn mụ mụ.

Lý Tuệ lắc lắc đầu, cười nói: “Như vậy sao được?”

Vương Tiểu Mạt không cam lòng nói: “Nếu em trai đi nhà trẻ với con, buổi sáng con sẽ không thôi còi nữa!”

Vương Tiểu Mạt không giống với các bé gái bình thường khác, nàng lúc này đã có thể ngủ một mình một phòng, lại chưa bao giờ ngủ lười, ngủ sớm dậy sớm, thức dậy còn sớm hơn cả Vương Trung Thái và Lý Tuệ. Nàng vừa tỉnh dậy liền ngậm còi vừa thổi vừa chạy một mạch từ phòng chính mình tới phòng ngủ ba mẹ, mang ba ba mụ mụ đánh thức. Âm thanh chói tai của chiếc còi kia có thể khiến cho người ta sau khi tỉnh lại liền không tự chủ được cảm thấy đau đầu, không thấy buồn ngủ nữa.

“Như vậy cũng không được.” Tuy Lý Tuệ cực kỳ cưng chiều con gái bảo bối của mình, nhưng là ở loại chuyện này đương nhiên không thể thỏa hiệp.

Vương Tiểu Mạt thất vọng, sờ sờ tiểu đệ đệ của Vương An, sau đó tự mình chạy tới lấy đĩa dạy học tiếng Anh bỏ vào đầu DVD, bắt đầu học tập tiếng Anh.

Vương Tiểu Mạt là loại học sinh ngoan ngoãn giáo viên vô cùng thích. Tuy rằng nàng thường xuyên làm một ít chuyện không thể tưởng tượng, nhưng là khi nàng học tập lại rất là chăm chú, đối với một ít bài tập và hoạt động do giáo viên đặt ra đều sẽ thực tự giác hoàn thành.

Nhìn thấy Vương Tiểu Mạt học tập phát âm theo TV, Vương An cũng đi học theo.

Đối với con trai của mình Lý Tuệ nhìn như thế nào đều thấy yêu thích, phát hiện Vương An cũng đọc theo, không khỏi nở nụ cười. Nhưng mà rất nhanh Lý Tuệ liền phát hiện con trai của mình có thiên phú vô cùng giỏi về ngôn ngữ, âm tiết Vương An đọc ra cực kỳ tiêu chuẩn.

Sau hai mươi sáu cái chữ cái là vài câu đơn giản, ánh mắt Lý Tuệ dần dần sáng lên, bởi vì Vương An ngay cả vài câu từ đơn giản này đều có thể đọc rõ ràng!

Chẳng lẽ con trai chính mình có thiên phú cực cao ở phương diện ngoại ngữ? Cũng giống như những cha mẹ khác, Lý Tuệ cũng hy vọng con trai của mình có thể là một thiên tài, nên nàng giống như Vương Tiểu Mạt bắt đầu tập trung tinh thần nhìn chăm chăm vào Vương Thiệu.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Gửi thư cho nữ hầu

Tuy Lý Tuệ là giáo viên ngữ văn, nhưng tự thân cũng biết một ít câu tiếng Anh đơn giản. Sau khi đĩa phát xong, Vương Tiểu Mạt hiển nhiên còn chưa có nhận ra em trai của nàng phát âm còn tốt hơn nàng rất nhiều. Ít nhất cho rằng chính mình đã làm xong bài tập hôm nay, liền thôi còi chạy xuống lầu đi tìm đám bạn nhỏ chơi.

“Con trai, có thể dùng tiếng Anh vừa rồi đối thoại với mụ mụ được không?” Lý Tuệ cố kiềm nén vui sướng, nàng nghĩ thử xem con trai của mình rốt cuộc thông minh tới cỡ nào.

“Được ạ!” Vương An gật đầu. Trên thực tế hắn đã biểu hiện chính mình không giống người thường, bởi vì đứa nhỏ hai tuổi không có khả năng mang ngôn ngữ sắp xếp vô cùng có trật tự giống hắn như vậy. Nhưng là Lý Tuệ hiển nhiên không có chú ý tới việc này, nhưng thật ra thời điểm dùng tiếng Anh đối thoại, càng làm cho nàng lưu ý.

“How are you?” Lý Tuệ hỏi.

“Fine. Thank you! and you?” Vương An gần từng chữ trả lời, ánh mắt có chút mê mang. Hắn phải biểu hiện chính mình chỉ là nhớ kỹ đối thoại trong TV, không thể để cho Lý Tuệ nhận ra hắn ngay cả ý nghĩa đều hiểu được.

Lý Tuệ cũng là vừa mừng vừa sợ, thật không ngờ con trai của mình lại giỏi như thế. Phải biết là Vương Tiểu Mạt ở trong trường học cũng chỉ học tập được câu đối thoại đơn giản như vậy, mà Vương An lại chỉ nhìn đĩa VCD một lần mà thôi.

Vì thế Lý Tuệ lại nói vài câu đĩa VCD vừa nãy từng truyền phát quá, Vương An đều có thể trả lời đầy đủ đi ra, tựa hồ đối với ngôn ngữ thì hắn có được loại học tập kiểu máy móc thế này.

“Trung Thái, con trai chúng ta thật sự là thiên tài!” Lúc này Vương Trung Thái về nhà, Lý Tuệ vội vàng mang phát hiện vừa rồi nói cho chồng mình.

Vương Trung Thái đặt xuống chiếc ô tô chạy bằng điện mới mua cho con trai, sau khi thử đối thoại vài câu tiếng Anh, xác nhận phát hiện của vợ mình, Vương Trung Thái cười ha ha, “Xem ra em sau này ở nhà cũng có việc làm, việc học tập tiếng Anh rất quan trọng, em chỉ cần phát đĩa dạy học tiếng Anh này là được..... Nó nguyện ý học thì học, không muốn học thì chơi đồ chơi, không cần phải cố ý bắt buộc nó đi học.”

“Tốt, nhà chúng ta phải xuất hiện thần đồng rồi.” Lý Tuệ cực kỳ chờ mong nói.

Ngày hôm sau, Vương Trung Thái liền mua đã trở lại rất nhiều băng từ và đĩa VCD, trong đó còn có một bộ đĩa quang máy tính. Vương An liếc mắt một cái liền thấy được ngoài phong bì đĩa quang máy tính có vẽ đồ án phim hoạt, sau đó liền cầm vào trong tay.

“Vậy xem cái này trước đi.....” Nhìn thấy con trai cầm lấy đĩa quang máy tính, Lý Tuệ liền đi khởi động máy tính.

Vương An vội vàng nhìn chằm chằm vào bàn phím, nhớ kỹ mặt khẩu khởi động máy, sau đó lại ngoan ngoãn ngồi ở trước máy tính bắt đầu tiếp tục triển lãm “thiên phú” học tập ngôn ngữ của hắn.

Bởi vì thường xuyên sử dụng máy tính để học tập tiếng Anh, sau một tuần Vương An rốt cục gửi đi ra ngoài một phong bưu kiện điện tử được đứt quãng hoàn thành.

“Shanna yêu dấu, hẳn là em đã nhận được tin tức tạt thế của anh. Anh tin tưởng lấy nghề nghiệp tu dưỡng của em và những công việc được chuẩn bị vào lúc trước của ta có thể giúp cho em bảo trì bình tĩnh, sẽ không làm ra một ít chuyện ngu ngốc mà anh không thể kiểm soát. Anh vẫn như cũ nhớ rõ lúc em còn học tập ở học viện Dartmouth thích nhất sôi nổi bàn luận với vị giáo sư Ford về sự uy hiếp của Trung Quốc trên khóa giảng, bộ dáng cao hứng phấn chấn với mái tóc được buộc thành đuôi ngựa đó, hy vọng em vẫn như cũ đáng yêu mà làm cho anh tâm động như thế.

Trải qua nhiều năm như vậy, anh cũng đã giúp em thành công chiếm được một vị trí nhỏ nhoi ở phố Wall. Năm trước ngài Modi vẫn kiên trì dùng giấy viết thư từng phát ra lời mời muốn trở thành đối tác cao cấp với em, anh thấy vô cùng cao hứng khi em không chút do dự từ chối hẳn, đây cũng là một trong những nguyên nhân để anh tiếp tục đối với em bảo trì tín nhiệm.

Quan hệ giữa anh và em không có ai biết được, cho nên em cũng không cần thiết đi nghiền ngẫm tin tức mà anh cố ý hoặc vô ý lộ ra cho em là có ý gì, anh sẽ trước sau như một dùng phương thức truyền thống nhất để liên lạc với em. Còn nhớ quyển sách mà anh tặng em vào lúc sinh nhật chứ? Về sau mặt mã thông tin đều có thể tìm được từ trong đó, tin tưởng lấy tài trí của em, nhất định có thể tìm được phương pháp sử dụng nó.

Đồng thời, đối với sự kiện 911 đã mang đến đau thương cho nước Mỹ cùng với người dân nước Mỹ, anh cũng thấy rất tiếc, hi vọng em không có bằng hữu và thân nhân đã bị ảnh hưởng trong sự kiện lần này. Thệ giả đã hỉ, chúng ta phải tiếp tục làm chuyện của mình, mời em đơn giản tổng kết một chút về những cơ hội có thể nắm lấy và sự trùng kích mà sự nghiệp của chúng ta sẽ gặp phải trong sự kiện lần này.

Cuối cùng, hãy chú ý giá cổ phiếu của công ty RIM, anh cảm thấy ít nhất nó sẽ là người được lợi trong sự kiện 911, nó sẽ ở mấy năm kế tiếp tăng trưởng vững vàng.

Chúng ta sẽ không hề chuyên chú cho thực nghiệp, từ giờ trở đi em phải chú ý giảm bớt số cổ phiếu Microsoft cầm trong tay..... Đương nhiên, cũng không phải bây giờ, vì nó còn có tương lai. Đồng thời còn cần chú ý công ty máy tính Apple, tuy rằng lúc này nó còn chỉ là một công ty nhỏ giá trị thị trường mới vài tỷ USD..... Nhưng anh tin tưởng tương lai nó, khi giá trị trường của nó bắt đầu vượt qua năm trăm tỷ USD thì chúng ta có thể không cần chú ý nó, khi đó em hẳn là biết nên làm như thế nào. Còn những lĩnh vực tài chính khác em tạm thời không cần giao thiệp với trong đó, bởi vì năng lực của em có hạn, chơi đùa cổ phiếu là được rồi.

Về sau anh sẽ lục tục mang một ít tên công ty và nhân tài gửi qua cho em, chúng nó và bọn họ đều chưa quan trọng gì. Em hẳn là giúp bọn họ một chút, chúng ta sẽ nhận được hồi báo khó có thể tưởng tượng. Có thể trong số bọn họ có rất nhiều người rất khó khống chế, nhưng là không có vấn đề gì, sau khi nhận được cũng đủ hồi báo, chúng ta hẳn là sẽ không tham lam chút nào rồi đi. Chúng ta cần chính là đầu tư và hồi báo, mà không phải trung thành và hữu nghị..... Bởi vì anh chỉ cần em là đủ rồi.

Nữ hầu trung thành của anh, a nh yêu em.”

Vương An cũng không lo lắng phong bưu kiện này sẽ bị chặn lại, sự kiện 911 vừa qua khỏi, rất nhiều dự luật nghe lén của nước Mỹ còn chưa có thông qua quốc hội phê chuẩn. Tuy rằng loại giám sát này vốn là không có lúc nào không tồn tại, nhưng là một phong bưu kiện nhìn qua chỉ có vài lời nói bốc nói phét như vậy, sẽ không khiến cho gọn sóng gì.

Về phần phương diện quốc nội, vậy thì càng không cần lo lắng. Những người đó cho dù lại thần thông quảng đại cỡ nào đi nữa, cũng không tưởng tượng được hẳn vẫn chưa có có chân chính chết đi. Bọn họ vào lúc này hẳn là đang vì phân chia lợi ích thật lớn mà hoan hô nhảy nhót, vì thỏa hiệp phân phối lợi

ích mà tranh cãi không ngớt.

Tần Mi Vũ, nàng, còn có anh trai, cha của nàng ở trong sự kiện âm mưu sát hại chồng mình lần này, rốt cuộc đóng vai trò gì? Vương An bóp bóp tay nhỏ bé bụ bẫm của mình, mặt không chút thay đổi ngồi ở trước máy tính, tiếp tục học tập tiếng Anh dành cho trẻ nhỏ của hân.

Một năm trôi nhanh liền trôi qua, trong thời gian này trừ bỏ gửi đi bưu kiện cho Shanna một lần, hơn nữa xem qua hồi phục của nàng, Vương An không còn có động tác khác. Bởi vì hân biết chính mình lúc này cũng không làm được cái gì, nên chỉ lưu ý tới tin tức mà mình có thể tiếp xúc. Tốc độ truyền bá tin tức trên mạng vào năm 2001 xa không bằng mười năm sau, trừ bỏ mấy trang web lớn đăng một ít tin tức trung quy trung củ, Vương An chú ý nhiều nhất cũng là một ít tin tức truyền bá từ dân chúng..... Loại tin tức này cũng không đáng tin cậy, nhưng là có câu là không có lửa thì làm sao có khói, vì tất vô nhân, Vương An dùng ánh mắt của mình đến phân tích, luôn sẽ phát hiện một ít thứ hữu dụng.

Tin tức người sáng lập tập đoàn An Tú tự sát cũng không có nhắc lên bao nhiêu gọn sóng. Dưới sự cố ý áp chế và tiêu trừ ảnh hưởng của quan phương, hơn nữa ở thời đại này tin tức truyền bá vẫn còn lấy TV và báo chí truyền thống chiếm giữ vị trí chủ đạo, nên Vương An chết chỉ ở trong nhất định lĩnh vực gây ra một ít nghị luận và hoài nghi.

Đối với chân chính đề cập tới nhân vật mang tính mâu chốt trong đó, cùng với đám người có lợi ích tương quan với Vương An, cái chết của hân mang đến trùng kích cũng không phải chỉ sau sự kiện một năm hai năm thậm chí mười năm thì có thể tiêu trừ..... Đương nhiên, việc này chẳng có quan hệ gì với công chúng.

Vương An cũng có thể bắt lấy tin tức của một công ty con nào đó của tập đoàn An tú, dựa vào việc đưa ra thị trường, thay đổi nhân sự cùng với thay đổi đăng kí vãng vãng, để phân tích nguyên nhân và hành động của người phía sau màn. Tuy rằng hân cảm thấy chính mình cuối cùng sẽ siêu việt thành tựu cũ, nhưng hân rốt đã cuộc trút xuống rất nhiều tâm huyết vào tập đoàn An Tú. Mà hân cũng không cho rằng Tần Mi Vũ có thể điều hành tốt quái vật lớn đã muốn để lộ ra tài phiệt khí chất này, dù sao đó là kỉ tích do lần đầu sống lại cũng dựa vào tin tức dẫn trước hơn mười năm sáng lập đi ra. Tần Mi Vũ tuy rằng cũng có được thiên phú và tài năng buôn bán không gì sánh được, nhưng so sánh với quyền lực và tài phú mà nàng nắm trong tay thì nàng chỉ là một người phụ nữ quá mức trẻ tuổi và xinh đẹp, hơn nữa nàng cũng không phải người sống lại.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 9: Vương Tiểu Mạt là công nhân đón củi

Trong thân hình nhỏ nhỏ của Vương An vẫn cất giấu dã tâm chưa bao giờ mất đi quá, chỉ là vào lúc này hân không có năng lực làm bao nhiêu việc, hân cần làm chính là lắng lắng chờ đợi cùng nhẫn nại.

Nhưng là hân thật sự không thể nhẫn nại Vương Tiểu Mạt, lòng nhiệt tình yêu thương của nàng đối với tiếng còi đã muốn siêu việt cực hạn của nhân loại. Hơn nữa sau khi nàng ở nhà trẻ học được một bài hát thiếu nhi, nàng liền ý đồ dùng còi để thổi ra bài hát thiếu nhi kia, khiến tiếng còi vốn có chút đơn điệu chói tai liền trở nên khi thì ngân ngui, khi thì ngân nga, huyền ảo không hề có quy luật. Lý Tuệ và Vương Trung Thái thật sự chịu không nổi nàng, cảm thấy nàng hân là có hứng thú với âm nhạc, vì thế đi mua một chiếc đàn violon, gửi Vương Tiểu Mạt đi học đàn violon.

Quyết định này của Lý Tuệ và Vương Trung Thái hiển nhiên là một cái quyết định càng thêm sai lầm, Vương Tiểu Mạt quả thật thoáng giảm xuống nhiệt tình đối với còi, nhưng lại càng thêm nhiệt tình yêu thương đàn violon. Chỉ là nàng hiển nhiên không có thiên phú gì, người một nhà lại phải bắt đầu chịu đựng những lần diễn tấu violon giống như kéo cưa kia của nàng.

“Vương Tiểu Mạt, người kiếp trước nhất định là công nhân đón củi!” Vương An nói với Vương Tiểu Mạt như vậy.

Lúc này Lý Tuệ đang ở chỗ nghỉ chân trong tiểu khu tán dóc với vài hàng xóm, thối phòng thiên phú ngôn ngữ của Vương An, vì trong một năm này, Vương An tiến hành theo chất lượng bày ra thiên phú mình. Toàn bộ tiểu khu đều biết con trai Lý Tuệ chỉ mới hơn ba tuổi, nhưng là đã có thể dùng tiếng Anh lưu loát tiến hành đơn giản đối thoại, hơn nữa còn có trình độ nhất định về tiếng Nhật, tiếng Anh, còn có thể dùng tiếng Quảng Đông hát bài [Trời Cao Biển Rộng].

Có thần đồng như vậy vẫn là thứ cha mẹ thích nói chuyện say sưa nhất. Trong lúc Lý Tuệ đang ở đắc ý dào dạt truyền thụ tâm đắc dạy con của nàng, Vương An bên kia cũng đang chơi đùa ở trong hoa viên cùng với Vương Tiểu Mạt. Vương Tiểu Mạt còn thật sự thực sự chăm chú vào đàn violon này, liên tục không ngừng phát ra âm thanh kéo cưa.

Nàng không hề lo lắng tập âm do mình tạo ra, Vương An lại cảm thấy loại tính cách đặc biệt này của Vương Tiểu Mạt rất là không tệ. Bởi vì nàng mặc kệ chính mình làm thế nào, nhưng chỉ cần là chuyện nàng làm thì nàng sẽ chăm chú thật sự làm. Hơn nữa chưa bao giờ để ý chính mình làm sẽ thất bại cỡ nào, mặc kệ người khác là phê bình hay là khen ngợi, nàng đều kiên trì ngày qua ngày, làm cho Vương An cũng không biết Vương Tiểu Mạt trời sinh thì có một trái tim tri độn hay là một trái tim mạnh mẽ nữa.

“Chị là chị của em, em không được trực tiếp gọi tên chị!” Vương Tiểu Mạt giáo huấn Vương An, tóc đuôi ngựa nhếch lên nhếch lên, bộ dáng cực kỳ nghiêm túc.

“Nếu người không kéo cưa nữa, ta sẽ gọi người bằng chị.” Vương An cũng là không có cách nào, hân đi tới đâu, Vương Tiểu Mạt liền đi theo tới đó.

Nàng và mẹ của nàng vẫn duy trì thói quen giống nhau, luôn không cho Vương An rời đi tầm mắt các nàng, hoặc là Vương Tiểu Mạt sẽ nhìn chăm chăm Vương An, hoặc là Lý Tuệ sẽ nhìn chăm chăm Vương An.

“Không được, tương lai chị sẽ trở thành nhà soạn nhạc vĩ đại giống như Edison, nên chị phải cố gắng từ lúc còn nhỏ!” Vương Tiểu Mạt kiêu ngạo mà nói.

“Edison là nhà khoa học!” Vương An vỗ vỗ cái trán của mình.

“Phải không?”

“Đúng vậy!”

“Chẳng lẽ là mình nhớ lầm?” Vương Tiểu Mạt thực hoài nghi nhìn Vương An, một chút cũng không có cảm thấy em trai của mình là thần đồng, cho nên hẳn là mình càng thêm lợi hại, càng thêm chuẩn xác một ít.

“Sai cực kỳ.”

“Nói không chừng còn có một nhà soạn nhạc vĩ đại nào đó tên Edison, chỉ là mọi người cũng không biết mà thôi.” Vương Tiểu Mạt hoàn toàn không có ý nhận sai, cũng không muốn tiếp tục thảo luận đề tài làm cho nàng không có mặt mũi này, lại tiếp tục kéo cưa.

Nhìn nàng ban khuôn mặt nhỏ nhắn, tiếp tục cố gắng mà không hề tiến bộ, Vương An không biết nên nói cái gì cho phải, đành cầm khối rubik trong tay mình cách xa nàng một chút.

Chỉ cần có thể nhìn thấy Vương An, Vương Tiểu Mạt cũng sẽ không tiến lại đây.

Vương An chơi được một hồi thì một bé trai khoảng bảy tám tuổi đi tới, chọt nhỏ nước bọt về hướng Vương An, há mồm mắng to: “Vương Thiếu, ngày mai mày sẽ bị viêm màng não, biến thành một tên ngu ngốc!”

Vương An mở to hai mắt nhìn, tuy rằng hắn quả thật rất dễ dàng đắc tội với người khác, cũng từng gặp phải rất nhiều địch nhân, nhưng lại chưa từng nghĩ tới sẽ bị một thằng bé bảy tám tuổi nguyên rủa như thế. Đây là xảy ra chuyện gì?

“Triệu Đại Đồng, nguoi mắng em trai của ta?” Vương Tiểu Mạt mang theo đàn violon, mái tóc tung bay tung bay bỏ chạy lại đây.

Vương Tiểu Mạt vô cùng cảnh giác, nàng tựa như một con thú mẹ trong rừng rậm, bất kỳ lúc nào đều lưu ý xem thú con nhà mình có bị những dã thú khác uy hiếp hay không, nên vừa thấy được thằng bé này chạy tới, nàng lập tức sẽ lao tới giăng co.

“Phi, ta muốn mắng nó, mắng chết nó..... Cũng bởi vì em trai của nguoi, mẹ mẹ ta mỗi ngày đều bắt ta học tiếng Anh, ngay cả Transformers cũng không mua cho ta!” Triệu Đại Đồng tức giận nói.

Trên đường nhân sinh, luôn luôn sẽ có đứa nhỏ của một thân thích hoặc là nhà hàng xóm nào đó. Nó ngoan ngoãn thông minh, nó học tập giỏi giang, nó luôn nhận được khen ngợi, nó luôn nghỉ đông với hơn hai trăm điểm vào kỳ thi cuối, luôn nhận được nhiều tiền lì xì hơn nguoi, sau đó được người lớn lấy làm tấm gương nhắc đi nhắc lại nhiều lần trước mặt nguoi. Vào trường hợp có nó ở đó, nguoi chỉ biết cúi đầu, chịu đựng người lớn mang nguoi và nó ra so sánh với nhau.....

Đối với Triệu Đại Đồng thì Vương An chính là đứa nhỏ nhà hàng xóm đó, cho nên Triệu Đại Đồng cực kỳ chán ghét Vương An mới hơn ba tuổi này.

“Nguoi vốn là tên ngu ngốc, chẳng lẽ là bởi vì nguoi bị viêm màng não?” Vương Tiểu Mạt trả lời lại một cách mỉa mai, tuy rằng nàng chỉ mới hơn 5 tuổi, nhưng cũng biết viêm màng não là bệnh gì. Bởi vì từng chích qua vắc xin ngừa bệnh, lúc chích Vương Tiểu Mạt cảm thấy rất là đau đớn, cho nên đối với nguyên nhân bị chích vẫn còn mới mẻ.

“Vương Tiểu Mạt, nguoi đừng xen vào việc của người khác!” Triệu Đại Đồng quơ quơ nắm tay đối với Vương Tiểu Mạt.

“Nguoi tên ngu ngốc này, nó là em trai của ta, nguoi khi dễ nó, ta làm sao là xen vào việc của người khác?” Vương Tiểu Mạt cũng không cam lòng yếu thế vung đàn violon trong tay, sau đó tiếp tục mắng to: “Ngu ngốc ngu ngốc ngu ngốc ngu ngốc đại ngu ngốc siêu cấp đại ngu ngốc ngu ngốc nhất thế giới!”

Hai má Triệu Đại Đồng trở nên đỏ bừng, “Vậy thì đừng có nói ta khi dễ bé gái!”

Nói xong, Triệu Đại Đồng liền giật lấy khối rubik của Vương Thiếu, ném xuống mặt đất, lại quay về Vương An phun ra một ngụm nước miếng, sau đó đắc ý đảo dặt nhìn Vương An.

Vương An lau đi nước miếng trên cánh tay, chỉ nhìn Triệu Đại Đồng, hẳn đương nhiên sẽ không vì kiểu trả thù này của một thằng nhóc mà tức giận, thật sự là một đứa nhỏ đáng thương. Những người làm cha mẹ đó làm sao lại không hiểu được nhỉ, luôn lấy đứa nhỏ nhà người khác so sánh với đứa nhỏ nhà mình, kỳ thật một chút tác dụng khích lệ đều không có, đây là một loại một loại phương pháp giáo dục làm cho đứa nhỏ vô cùng phản cảm, thậm chí còn tạo thành đến tác dụng phụ.

Vương An lại nghĩ tới Vương Phi Tử của mình, không lâu về sau, chính mình sẽ có thể nhìn thấy nàng.

Vương An ở đây cố gắng chịu nhục, Vương Tiểu Mạt cũng không nhìn. Nhìn thấy Triệu Đại Đồng cư nhiên khi dễ em trai mình như vậy, nâng lên chân

liền đá một cước vào đũng quần Triệu Đại Đồng, bắt kẻ đàn ông ở vào độ tuổi nào, nơi này đều cực kỳ yếu ớt. Triệu Đại Đồng ăn đau, Vương Tiểu Mạt dùng cây vĩ trong tay liền siết lên cổ Triệu Đại Đồng.

“Vương Tiểu Mạt, mau buông tay!” Vương An chấn động, không có dự đoán được Vương Tiểu Mạt lại hung tàn như thế.

Triệu Đại Đồng cảm giác thấy khó thở, ho khan vài tiếng, liền bắt đầu giãy dụa. Nó cuối cùng vẫn lớn hơn Vương Tiểu Mạt ba tuổi, lại là thằng bé mập mạp, bắt lấy Vương Tiểu Mạt liền giãy thoát ra, sau đó quay lại đánh nhau với Vương Tiểu Mạt. Vương Tiểu Mạt mất đi ưu thế lúc đầu, lập tức đã bị Triệu Đại Đồng đẩy mạnh ngã vào vườn hoa.

“Triệu Đại Đồng, dừng tay!” Nhìn đến Triệu Đại Đồng nổi giận dùng đũa, tựa hồ không có định cứ như vậy buông tha Vương Tiểu Mạt. Vương An chạy tới, thoáng một cái liền mang quần của Triệu Đại Đồng kéo xuống.

Đối với các cậu bé tuổi này thì bị người cỡi quần ở trước mặt cô bé, không thể nghĩ ngờ là chuyện vô cùng xấu hổ, Triệu Đại Đồng vội vàng giữ chặt quần, liền tính tìm Vương An tính sổ.

Vương Tiểu Mạt đã nhân cơ hội đứng lên, không chút do dự chạy chậm lại đây, đạp một cước vào mông Triệu Đại Đồng. Triệu Đại Đồng không thể đứng vững, nhất thời bị ngã thành tư thế chó đớp phân.

Triệu Đại Đồng cảm giác cái mũi đau rát, sờ sờ cái mũi, nhìn thấy có máu tươi chảy ròng, không khỏi bị dọa oa oa khóc lớn lên.

“Dám khi dễ em trai của ta, đều phải chết!” Vương Tiểu Mạt nhớ kỹ lời kịch mới học được từ kịch truyền hình, chỉ cao khí ngang nhật lên đàn violon của mình, lôi kéo tay Vương An liền chuẩn bị về nhà.

“Vương Tiểu Mạt, người xui xẻo rồi.” Vương An cảm thụ được hơi ấm từ bàn tay của nàng, quả nhiên người với người là không hoàn toàn đều giống nhau. Có chút người luôn đặc biệt lạnh nhạt, bất kể như thế nào cũng khó có thể cùng hẳn bởi đường ra cảm tình. Nhưng là cô bé giống như Vương Tiểu Mạt này lại không giống với, đối với nàng thì... đối với thân nhân bảo vệ và chăm sóc, loại ý thức trách nhiệm này đã là từ khi sinh ra đã mang theo.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 10: Bởi vì nó mềm giống như con sâu

Vương Tiểu Mạt cũng không cảm thấy mình đã làm sai cái gì. Đối với nàng thì đây là em trai do chính mình nhặt trở về, cũng giống như cái còi của nàng, đều là bảo bối cần lúc nào cũng phải mang theo bên người, tự nhiên không cho phép người khác khi dễ. Trước kia mình nhặt trở về mèo với chó luôn bị ba ba mẹ mẹ đuổi đi, may là em trai cuối cùng đúng là em trai, rốt cục có thể ở lại làm bạn với mình, điều này làm cho Vương Tiểu Mạt vô cùng vui mừng.

Lý Văn cũng nghĩ như vậy, nàng cảm thấy con trai và con gái của mình một chút cũng không có sai, hơn nữa còn dặn dò con gái, nhất định không được để người khác khi dễ em trai.

Nhưng Vương Trung Thái lại không cho là như vậy. Con nít cãi nhau âm ỉ không có gì, nhưng bất kể là mình có đạo lý hay không, Triệu Đại Đồng đều bị Vương Tiểu Mạt làm cho mặt mũi đầy máu, nhìn qua rất dọa người. Lại suy bụng ta ra bụng người, nếu đứa nhỏ nhà mình bị biến thành như vậy, khẳng định cũng sẽ đau lòng muốn chết. Cho nên Vương Trung Thái còn là mua một ít trái cây và thuốc bổ, dẫn theo Vương Tiểu Mạt đi xin lỗi.

“Một bé trai lại bị bé gái đánh khóc, xấu hổ quá xấu hổ quá!” Vương Tiểu Mạt vừa vào cửa liền nói như vậy.

Vương Trung Thái xấu hổ không thôi, thấy hối hận vì đã mang theo nàng cùng nhau tới đây, sớm biết rằng tính tình của con gái bảo bối này chính là như vậy.

Cha mẹ Triệu Đại Đồng vốn cũng rất đau lòng, chỉ là ngại ngừng đi làm lớn chuyện của mấy đứa nhỏ, lại nhìn thấy Vương Trung Thái lại đây, còn mang theo trái cây và thuốc bổ, khúc mắc trong lòng cũng biến mất. Làm người lớn đương nhiên không có khả năng sẽ đi so đo với Vương Tiểu Mạt, khách sáo một hồi, Vương Trung Thái vẫn là để lại mấy thứ hân mang đến. Lại an ủi Triệu Đại Đồng một chút, khen Triệu Đại Đồng bình thường cứ chỉ lễ phép gặp người đều biết chào hỏi này đó, phụ huynh hai bên khích lệ đứa nhỏ của nhau, sau đó chuyện này cứ như vậy trôi qua, vốn chính là việc nhỏ.

“Đứa nhỏ này làm sao lại như vậy? Hôm nay nếu không phải em trai con lanh lợi, con cho là mình thật đánh thắng bé trai bảy tám tuổi?” Vương Trung Thái nhớ tới quá trình lúc đó mà hàng xóm hình dung, vừa buồn cười vừa tức giận.

Vương Tiểu Mạt phồng má lên, lại hờn dỗi căn môi trở về phòng mình.

Vương An đi vào phòng Vương Tiểu Mạt, phát hiện nàng đang yên lặng ngồi ở trên giường, miệng ngậm còi, nhưng không có thổi.

Nên làm sao để dỗ cho bé gái vui vẻ đây? Lúc mình ôm Vương Phi Tử, chỉ cần tùy tiện chọc nàng là nàng sẽ vui vẻ cười, nhưng là Vương Tiểu Mạt lại không giống. Tuy rằng cũng đều là bé gái, nhưng đã năm tuổi Vương Tiểu Mạt, suy nghĩ ở trong lòng cũng nhiều hơn, đã không có khả năng Vương An

cười với nàng, nàng cũng sẽ cười rộ lên theo.

“Vương Tiểu Mạt, chúng ta đi xem phim hoạt hình đi.” Vương An nghĩ nghĩ nói.

“Không xem!” Vương Tiểu Mạt lớn tiếng nói, còi từ miệng nàng rót xuống dưới, lại lập tức cầm lấy ngâm vào trong miệng.

“Vậy chúng ta đây chơi trò chơi đi?” Vương An cau mày, hần phát hiện muốn đồ cho một bé gái vui vẻ, so với chế định một kế hoạch buôn bán cho một lĩnh vực xa lạ còn phải khó khăn, đồng dạng không có đầu mối, không biết nên xuống tay từ nơi nào.

Lần này Vương Tiểu Mạt trước tiên cầm còi của mình, sau đó mới hô to một tiếng “không chơi”, lại lập tức ngâm còi vào miệng lại.

“Vậy người muốn thế nào mới có thể vui vẻ?” Đã qua hơn một năm ở chung này, từ bên trong sự quan và chăm sóc của cô bé lộ ra tình cảm chân thành tha thiết mà tinh khiết, làm cho Vương An đã quen việc lục đục với nhau, có một loại cảm giác ấm áp an nhàn thoải mái. Cứ việc hần không có khả năng xem nàng thành chị gái, nhưng là không thể nghĩ ngờ hần vô cùng thích Vương Tiểu Mạt.

“Trừ phi..... Trừ phi.....” Vương Tiểu Mạt nhả ra còi, hơi cúi đầu trong chốc lát, “Trừ phi em để cho ta chơi với tiểu đệ đệ của em!”

Vương An thay đổi sắc mặt. Hần bây giờ đã biết được vì cái gì lúc trước khi Vương Tiểu Mạt lần đầu tiên nhìn thấy hần, liền tách hai chân hần ra đi sờ tiểu đệ đệ của hần. Thì ra ở trong lòng Vương Tiểu Mạt, em trai có một thứ mà chính mình không có, cho nên khi nhìn thấy Vương An có tiểu đệ đệ, Vương Tiểu Mạt liền cho rằng hần là em trai của nàng, nên mới ôm hần bỏ chạy. Nhưng hần không nghĩ tới vào lúc này, nàng cư nhiên lại đưa ra loại yêu cầu này.

“Việc này không được!” Vương An cự tuyệt không chút do dự. Tuy rằng lúc hần đang nguy trang làm một bé trai, cơ hồ là không có bất kỳ sơ hở. Nhưng chỉ riêng lúc đối mặt với Vương Tiểu Mạt, tâm tính hần lại càng tiếp cận chân thật nhất chính mình, tâm lý vẫn như cũ là một người trưởng thành, làm sao có khả năng để cho nàng chơi đùa nơi đó được, như vậy không phải là biến thái sao?

“Vì cái gì? Món đồ chơi của ta đều có thể cho em chơi mà!” Vương Tiểu Mạt cảm thấy ủy khuất không thôi, thứ mình mình cũng có thể nhường cho em trai. Có ăn ngon nhường cho em trai, có trò chơi tốt cũng nhường cho em trai, nhưng mà mình chỉ muốn chơi đùa với tiểu đệ đệ của nó một chút mà thôi, cũng không phải muốn lấy luôn của nó.

“Đây không phải món đồ chơi.” Vương An cũng không biết làm sao giải thích với nàng.

“Có thể chơi chính là món đồ chơi!” Tư duy của Vương Tiểu Mạt chính là định nghĩa bản chất đơn giản trực tiếp như vậy, Vương Tiểu Mạt hơi có chút đắc ý: “Kỳ thật ta vẫn thường xuyên đùa, buổi sáng rời giường ta leo lên giường của ba mẹ đùa tiểu đệ đệ của em!”

Vương Tiểu Mạt một mình ngủ một phòng, còn Vương An thì phải ngủ chung với Vương Trung Thái và Lý Vân. Lý Vân cho rằng con trai từng bị chịu khổ, cho nên cần phải yêu thương gấp đôi mới được.

Vương An vỗ vỗ cái trán, bắt đắc dĩ hỏi: “Người vì cái gì lại thích chơi nó?”

“Bởi vì nó mềm, giống như con sâu!” Vương Tiểu Mạt giải thích nói, sau đó điên cuồng thối còi lên. Âm thanh chói tai quanh quẩn ở trong phòng, chờ tiếng còi mất đi, nàng mới mất hứng nói: “Hơn nữa ta không có!”

“Vậy chúng ta đi bắt sâu chơi đi, ta biết một cây to có sâu!” Vương An cuối cùng tìm được chuyện khiến Vương Tiểu Mạt cảm thấy hứng thú.

Khi hai chị em về tới nhà, Vương Tiểu Mạt lại bị mắng một chút. Bởi vì trên ngón tay nàng có ba chỗ bị sâu lông đốt, trên trán Vương An cũng bị đốt một chút, sưng lên một cục to đùng.

Tuy là lại bị mắng, nhưng Vương Tiểu Mạt rất là vui vẻ. Bởi vì em trai vốn sẽ không bị đốt, nhưng nó vì giúp Vương Tiểu Mạt cưỡng chế lấy đi sâu lông nên mới bị đốt.

Bởi vì hai người đều có chút dơ dáy, trên người còn dính lá cây và thảo căn, Lý Vân đưa Vương Tiểu Mạt và Vương An cùng nhau đuổi vào phòng tắm, làm cho hai chị em tắm chung với nhau.

“Để con tắm rửa giúp em trai!” Vương Tiểu Mạt xung phong nhận việc nói.

“Con sẽ chơi bong bóng xà phòng nên tự mình thoa lên người trước đi, mụ mụ tắm cho em trai xong sẽ tắm cho con!” Lý Vân cũng không yên tâm, bởi vì có một lần Vương Tiểu Mạt ôm Vương An vào trong phòng tắm, kết quả hai người đều ngã sấp xuống bồn tắm lớn, làm Lý Vân hoảng sợ.

Vương Tiểu Mạt vô cùng tiếc nuối, chính mình ngồi vào băng ghế nhỏ, nhìn nhìn con giun nhỏ của em trai, lại nhìn nhìn chỗ đó của mình, không khỏi có chút tức giận bất bình. Vì cái gì chính mình lại không có, Triệu Hiểu Đồng con em gái ngu xuẩn của Triệu Đại Đồng còn nói sau này nó sẽ mọc ra. Mẹ đều lớn như vậy rồi cũng chưa có mọc ra, bởi vậy có thể thấy được, cô bé là không có thứ đó.

Tắm rửa xong, Lý Vân làm cho hai bảo bối chính mình thơm ngào ngát, cho chỗ bị sâu lông đốt quá thoa lên nước hoa, làm cho hai chị em ngoan ngoãn ngồi ở trên sofa xem TV, sau đó chính mình mới đi tắm rửa.

Vương Tiểu Mạt quay đầu lại, không ngừng dùng nước miếng xoa lên chỗ bị đốt trên trán Vương An. Tóm lại ngày hôm sau chính nàng thì tiêu sưng, nhưng Vương An vẫn còn có một ít dấu vết. Hơn nữa tối hôm đó nàng còn bị Lý Vân hoài nghi có phải đã ném qua nước hoa hay không, vì trong miệng

nàng cũng có hương vị của nước hoa.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Có thể đi nhà trẻ rồi

Vương An qua xong sinh nhật 4 tuổi, Lý Văn liền chuẩn bị mang hân đưa đến nhà trẻ, nhưng là việc lựa chọn nhà trẻ làm cho Lý Văn cực kỳ buồn rầu. Bởi vì nàng cảm thấy con trai mình là thần đồng, nếu ở nhà trẻ bình thường sẽ rất ỳ ạch nó, cho nên mấy ngày nay Lý Văn đều đang nghiên cứu những nhà trẻ đánh cờ hiệu “quốc tế”, “song ngữ” linh tinh này đó.

Thừa dịp Lý Văn và Vương Tiểu Mạt đang ngủ trưa, Vương An ngồi ở trước máy tính, bắt đầu phát bưu kiện cho Shanna.

“Vô cùng biết ơn trong hai năm này em đã quan tâm tới công ty xây dựng Chúng Thái. Nó hiện giờ vẫn chỉ là một nhà công ty nhỏ giống như cửa hàng tạp hoá, muốn cho em đầu tư nó nhưng không gây nên chú ý là cực kỳ khó khăn. Nhưng là ta tin tưởng em, nếu ngay cả chút việc nhỏ ấy em đều làm không được, chỉ có thể nói rõ ánh mắt của ta thật sự quá kém.

Trung Quốc ở trong lúc lơ đãng đã muốn bắt đầu dùng tư thái không thể cản trở tiến hành công nghiệp hoá đại quật khởi. Cứ việc sau sự kiện 911 lĩnh vực nhà cao ốc sẽ bắt đầu héo rút, nhưng là thị trường Trung Quốc sẽ không bị ảnh hưởng. Ở trong mười năm tiếp theo, sẽ có quá nửa số nhà cao ốc xếp hạng trước trăm của thế giới sinh ra ở Trung Quốc. Ta hi vọng mười năm sau công ty Xây dựng Chúng Thái sẽ có thể đón lấy công trình xây dựng có cấp bậc một tỷ trở lên. Hơn nữa có thể ở trong đầu tư kiến thiết tính cả nước lấy được lợi ích, nó cần chính là đầu tư và nhân tài, phương diện này là chuyên môn của em, em phải làm tốt.

Bố cục của tập đoàn Mitsui bắt đầu ở mấy chục năm trước, đã chân chính bắt đầu ảnh hưởng các lĩnh vực sắt thép, ô tô, hải vận, thuyền văng văng... Không thể không nói đây là sự thật làm cho người ta thật đau lòng lại bất đắc dĩ. Được lợi ích từ giá cả quặng sắt, phí dụng của hải vận trong tương lai sẽ không ngừng tăng lên, cùng với lĩnh vực chế tạo thuyền máy cũng bùng nổ phát triển, tập đoàn An Tú trong mười năm tới vẫn sẽ như cũ dùng tốc độ không thể tưởng tượng phát triển. Có chế độ hội nghị cổ đông hoàn thiện cùng với cao tầng ổn định làm cho tập đoàn An Tú cũng sẽ không vì ta rời đi mà ở trong khoảng thời gian ngắn xuất hiện vấn đề, này cũng là nguyên nhân làm một số người dám yên tâm lớn mật xuống tay với ta.

Tập đoàn An Tú không còn là công ty em cần cung cấp giúp đỡ, nó là đối thủ cạnh tranh của em. Em cần dùng hết mọi biện pháp thâm thấu vào trong đó, hơn nữa dựa vào điều này hấp thụ càng nhiều lợi nhuận. Tập đoàn Mitsui dựa vào Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation ("NSSMC") thao túng công ty Baosteel, cùng với ảnh hưởng trong ngành sắt thép ở Trung Quốc. Bố cục không chế toàn bộ sản nghiệp liên thượng du và hạ du, đó chính là tư liệu học tập của em..... Làm một người nước Mỹ, ta tin tưởng em cũng giống như rất nhiều người khác đều cho rằng từ sau 1997 năm, kinh tế Nhật Bản bại lộ ra chỗ thiếu hụt cho bọn em không còn coi trọng hình thức buôn bán của người Nhật Bản nữa. Em phải bỏ đi loại thành kiến này, mang ánh mắt của mình nhìn ra thế giới bên ngoài nước Mỹ, chú ý tài liệu về phương diện này.

Thuận tiện nói một câu, biểu hiện của em ở trong hai năm này xem như tạm được, cũng có thể nói trên cơ bản không có điểm sáng gì, ta có chút thất vọng. Nhưng là suy nghĩ đến em vẫn trước sau như một bảo trì trung thành, ta vô cùng vui mừng, điểm này đã đủ để bù lại thất vọng em mang cho ta vì hành vi ngu xuẩn định trường kỳ đầu tư bất động sản mượn nợ trái phiếu của em. Cách Lehman Brothers xa một chút, chính như vào đầu thế kỷ trước gia tộc Tát Khắc Tư rời đi Goldman Sachs, Goldman Sachs chấm dứt tuần trăng mật với Lehman Brothers, em cũng cần mau chóng chấm dứt hết thảy nghiệp vụ với nhà công ty này. Phòng điện sản và thị trường chứng khoán của Trung Quốc mới là trọng điểm trong bước tiếp theo của em, những việc em làm hiển nhiên đã quá mức bảo thủ, ta sẽ nói cho em vào lúc nào thì nên rời khỏi, chăm chỉ câu thông với ta mới là việc em cần làm.

Ta rất rõ ràng, thái độ trêu tức và trào phúng năng lực của ta đối với em làm cho em cực kỳ khát vọng chứng minh chính mình. Nhưng mà ta muốn nói cho em hiểu, hết thảy việc em làm đều là phí công, bất kể em có vĩ đại như thế nào đi nữa, ở trong mắt ta cũng không quá là chuyện bình thường nên làm mà thôi. Trái ngược, sự trung thành của em mới là thứ ta coi trọng nhất, tiểu Shanna yêu dấu của ta, ta yêu em, chúc ngủ ngon..... Mặt khác, ta để lại địa chỉ thông tin trao quyền cho em, có thể tìm được ở trang thứ 165,45,89, từ giờ trở đi em có thể có được càng nhiều quyền tự chủ hơn nữa.”

Hiện tại đã là năm 2003, trong thời gian hai năm này Vương An cũng không thường xuyên thông qua bưu kiện điện tử trao đổi với Shanna, trên cơ bản đều là Shanna làm ra quyết định đầu tư sau đó mới hướng Vương An xin cố vấn và hồi phục. Phần lớn thời gian Vương An cũng sẽ không can thiệp, chẳng sợ hân biết rõ quyết định của nàng là sai lầm.

Shanna là một trong số ít người mà Vương An có thể tin nhiệm, tuy rằng hân cũng bảo lưu lại một ít thủ đoạn không chế. Nhưng là hân tin tưởng sẽ không có cơ hội gì can sử dụng thủ đoạn không chế này để cam đoan an toàn của số tài chính hân giao cho nàng.

Shanna ở Trung Quốc cũng có người đại diện của mình, dùng để tiến hành một ít nghiệp vụ đầu tư. Trong hai năm này chính là thông qua người đại diện hướng công ty Xây dựng Chúng Thái tiến hành đầu tư, cũng chính là công ty của Vương Trung Thái.

Vương Trung Thái trước kia chỉ là có được một đội ngũ thi công, chỉ là một chủ thầu mà thôi, nhưng ở sau khi được đến đầu tư, mới bắt đầu hướng về công ty chính quy tiến lên. Tuy rằng đối với việc chính mình được một nhà công ty đầu tư có bối cảnh nước ngoài chú ý tới, Vương Trung Thái cảm thấy có chút không hiểu ra sao. Chỉ là đối phương cũng rất quy củ, vô cùng nghiêm túc đưa ra hợp tác, điều kiện không tính hà khắc cũng không có hào phóng làm cho người khác khó tin, nên Vương Trung Thái không có lý do gì không tiếp thụ đối phương giúp. Tuy rằng đối phương đưa ra một loạt yêu cầu phương diện đối với kết cấu công ty, đưa vào hoạt động, thay đổi thiết bị và quy hoạch tương lai làm cho Vương Trung Thái cảm thấy mờ mịt mà

đầu đầu, nhưng là Vương Trung Thái cũng không phải một người đàn ông không có dã tâm không có lý tưởng sự nghiệp. Hắn biết kế hoạch của đôi phương là muốn mang công ty Xây dựng Chúng Thái tạo thành công ty công trình kiến trúc, cho nên trong hai năm này hắn luôn luôn ở tận lực phối hợp tác. Tuy không có nhận mấy cái, nhưng là việc xây dựng công ty vẫn luôn được tiến hành từng bước.

Vương Trung Thái trong hai năm này đều vô cùng bận rộn, cho nên việc giáo dục bọn nhỏ và công việc nhà đã hoàn toàn giao cho Lý Vân. Cũng may Vương Tiểu Mạt sẽ khai giảng học năm nhất, mà Vương An cũng rất bớt lo, nên Lý Vân cũng không cảm thấy vất vả, trong nhà thậm chí còn không cần mời bảo mẫu.

Lúc này vấn đề Lý Vân quan tâm duy nhất chính là Vương An sắp vào nhà trẻ. Trung Hải vào giữa tháng bảy tháng tám rất là nóng bức, Lý Vân chạy thăm không dưới mười cái nhà trẻ, hoặc là địa điểm quá xa, hoặc là phương diện đồ dùng không tốt, hoặc là cảm thấy trình độ tiếng Anh hoặc là tiếng phổ thông của giáo viên giảng bài còn không bằng con trai chính mình, cứ vậy mãi cho đến sắp vào tháng chín tháng còn chưa có quyết định ra.

Nhà trẻ mà Vương An muốn vào đương nhiên là nhà trẻ Thừa Chí do quỹ giáo dục An Tú quản lý. Chỉ là nhà trẻ đó thuộc nguyên bộ phúc lợi của tập đoàn An Tú, cũng không cho người ngoài biết, lại càng không đối ngoại mở ra nhận người. Nhưng theo Vương An quan sát ở trong hai năm này đã chú ý tới, không còn đề điều giống như lúc Vương An một người nắm trong tay tập đoàn An Tú, hiện giờ tập đoàn An Tú bắt đầu thông thả trôi lên mặt nước, đem xúc tu và hình dáng của mình triển lộ ở trước mặt công chúng. Cho dù dân chúng bình thường còn chưa quen thuộc, cũng không biết cuộc sống hằng ngày của mình và quái vật lớn này là cùng một nhịp thở, nhưng bởi vì rất nhiều tư liệu được mở ra và có ý tiết lộ, rất nhiều người có tâm đều đã bắt đầu cảm thấy lạnh người vì quy mô khổng lồ và tài phú của tập đoàn này.

Một tập đoàn khổng lồ như vậy mặc kệ là đề điều hay là cao điệu, thấy thế nào đều cảm giác chẳng liên quan gì tới việc Vương An vào nhà trẻ, nhưng Vương An lại không cho là như vậy.

Rút dây động rừng, người chương không cùng với nhận thức thống nhất của hội nghị quản lý quyết định toàn bộ phong cách và phương hướng đưa vào hoạt động của tập đoàn An Tú, cùng với tư thái khi đối mặt công chúng xã hội, bởi vậy cũng sẽ dẫn phát một loạt điều chỉnh từ trên xuống dưới. Vì đoán ý nói hòa tính cách và nhu cầu của vị cấp trên nào đó, các ngành và phân công ty tầng dưới chót tất nhiên sẽ làm ra phản ứng tích cực tích cực. Vương An vô cùng rõ ràng hiệu suất vận chuyển và hiệu suất xử lý tin tức trong tập đoàn An Tú, huống chi hắn thấy được rồi một bộ phận hành vi văn hóa quan trọng của tập đoàn. Tân nhiệm chủ tịch quỹ giáo dục An Tú đã tiếp nhận một tiết mục thăm hỏi trên TV, rộng rãi tuyên truyền về nội bộ văn hóa và chính sách phúc lợi của công ty, điều này hiển nhiên là một loại hành vi công quan hình tượng trong lòng công chúng.

Khách quan mà nói, Vương An cho rằng hành vi có ý lấy lòng và đoán ý nói hòa tâm lý nhu cầu công chúng đối với công ty lớn tập đoàn lớn là một việc không có chỗ gì thậm chí còn vô cùng rắc rối, hơn nữa còn mất nhiều hơn được. Nhưng nếu lợi dụng tốt điểm này, ít nhất có thể giải quyết vấn đề để hắn tiến vào nhà trẻ Thừa Chí.

Như vậy thì hắn sẽ có thể nhìn thấy Vương Phi Tử, sau đó cùng người bạn nhỏ Vương Phi Tử trở thành bạn tốt, đạt được lời mời dự tiệc vào lúc sinh nhật năm tuổi của nàng.

Vương An rời đi mấy tính, ánh mắt có chút khô sáp khó chịu. Hai năm không thấy, tiểu bằng hữu Vương Phi Tử, người đã trưởng thành sao?

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 12: Ta chưa bao giờ cho người khác cơ hội độc lập tự hồi

Trung Hải làm một đô thị lớn lấy mục tiêu trở thành trung tâm tài chính quốc tế, nhưng ở lĩnh vực TV lại không có tương ứng thi thố tích cực. Ít nhất đài truyền hình Trung Hải từ sau tháng 10 năm 2003 mới chính thức thành lập, lạc hậu rất nhiều so với các đài truyền hình đứng đầu. Vương An tiến nhập trang web của đài truyền hình Trung Hải nhìn một chút, thấy nó đơn sơ rồi tỉnh rồi ngủ, cũng may ít nhất còn có thời gian phát ra và phát lại của tiết mục.

Vương An xác định một chút chính mình không có nhớ lầm thời gian phát lại, sau đó đi mở ra TV, lại chạy đến trong phòng đánh thức Lý Vân.

“Mụ mụ, đi xem TV với con đi!” Vương An lôi kéo cánh tay Lý Vân nhỏ giọng nói, hắn cũng không nghĩ đánh thức Vương Tiểu Mạt..... Tuy rằng vào buổi tối Vương Tiểu Mạt sẽ ngủ một mình, nhưng là giấc ngủ trưa còn là thường xuyên ngủ cùng mụ mụ.

“Bảo bối, con xem một mình đi..... Mẹ muốn ngủ tiếp!” Lý Vân tỉnh lại ngáp một cái.

Lý Vân thấy không lay chuyển được Vương An, đành rời giường cùng nhau xem TV với Vương An. Vương An tùy tiện chuyển sang vài truyền hình, lẩm bẩm một tiếng “không hề có phim hoạt hình”, sau đó liền ngừng lại ở kênh truyền hình Trung Hải, sau đó bắt đầu lấy khối rubik ra chơi.

Lý Vân cũng không chú ý nhìn tiết mục gì, nàng buồn ngủ nhắm mắt lại, mới chợp mắt được một lát thì chợt nghe được Vương An hô lên: “Mụ mụ, nhà trẻ này thật tốt!”

Nhà trẻ? Từ này lập tức kích thích đến chỗ Lý Vân chú ý nhất. Lý Vân xoa xoa ánh mắt, nhìn chăm chăm TV, tiết mục đang ở giới thiệu nhà trẻ do quỹ

giáo dục An Tú trực tiếp quản lý.

“..... Mỗi một vị giáo viên mầm non của nhà trẻ đều có thể đầy đủ tiến hành trao đổi không có chướng ngại với giáo viên tiếng Anh chuyên nghiệp, thậm chí còn có giáo viên chuyên dạy tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Đức và tiếng Nhật, có thể nói nơi đây là nhà trẻ ở quốc nội có hình thức dạy học ngôn ngữ chuyên nghiệp nhất. Trừ bỏ ngôn ngữ cùng với khai phá trí lực, trước học vỡ lòng, đối với các mặt thiên phú của trẻ nhỏ khai phá và dẫn đường, nhà trẻ Thừa Chí cũng sẽ tận hết sức lực. Tỷ như đàn dương cầm mà giáo viên dạy đàn diễn tấu trong phòng học, chọn dùng chính là đàn dương cầm Steinway có giá trị vượt qua năm mươi vạn nhân dân tệ, học sinh sẽ có đàn dương cầm loại nhỏ được chuyên môn đặt chế, thích hợp cho trẻ nhỏ từ 3 đến 6 tuổi sử dụng, hơn nữa có thể cam đoan mỗi một vị học sinh trong lúc đi học đều là một thầy một trò..... Bây giờ chúng ta sẽ đi phỏng vấn một chút Lưu sư phụ, là bếp trưởng của căn tin.....”

“Nước máy của nhà trẻ chúng tôi đều có thể dùng để uống trực tiếp, đương nhiên sẽ có cung cấp riêng các loại nước dùng để uống, tuyệt đối còn sạch sẽ và vệ sinh hơn cả nước khoáng mua từ chợ. Sữa của chúng tôi toàn bộ đều là sữa mới đã trải qua diệt khuẩn, hơn nữa còn sẽ căn cứ vào thể chất của mỗi đứa nhỏ mà phối hợp ra các món ăn dinh dưỡng khác nhau, phải biết là trường học chúng tôi thì có năm vị chuyên gia về dinh dưỡng. Nếu là đứa nhỏ tới từ các quốc gia Âu Mỹ, chúng tôi còn có thể vì các em đặc biệt chế tác thức ăn phù hợp với khẩu vị người phương tây, đương nhiên cũng có các loại Nhật Bản..... Nhằm vào bọn nhỏ trang vị, đã được trải qua đặc biệt lựa chọn.....”

Lý Vân chưa từng nghĩ tới qua lại sẽ có nhà trẻ tốt đến như vậy, trong lòng chỉ nghĩ phải mang đứa nhỏ của mình đưa vào nhà trẻ này, thế cho nên nàng căn bản không có nghe đến phía sau về giới thiệu nhà trẻ Thừa Chí chỉ tuyên nhận đối với nhân viên cao cấp nội bộ.

“Con trai, ta nhất định phải đem con đưa vào nhà trẻ này.” Lý Vân hạ quyết định quyết tâm nói. Sau đó lập tức đi đánh thức Vương Tiểu Mạt, định mang theo con trai và con gái cùng đi nhìn xem nhà trẻ này.

Sau khi đánh thức Vương Tiểu Mạt, Lý Vân mới phát hiện chính mình căn bản không biết nhà trẻ này ở nơi nào, hỏi thăm vài người bạn một chút, bọn họ cũng không biết địa chỉ của nhà trẻ này.

“Con vừa nãy giống như nghe được, hình như nằm ở đường Tây Uyển ba cái ngã tư vùng duyên hải đi trước năm trăm mét gì đó.” Đài truyền hình vừa rồi đương nhiên không có nói, nhưng Vương An làm sao sẽ không biết? Dù sao Lý Vân cũng không thể xác định đài truyền hình có nói hay không.

“Con ta quả nhiên rất giỏi.” Đối với trí nhớ của con trai mình Lý Vân đã sớm tin tưởng vô cùng, không nghi ngờ chút nào. Lập tức lôi kéo Vương Tiểu Mạt còn đang buồn ngủ mông lung và Vương An, cùng nhau xuống lầu.

Nhìn Lý Vân khi cười lộ lên khoe mắt lộ ra nhàn nhạt nếp nhăn, cảm giác kiêu ngạo tự đáy lòng trong ánh mắt cứng chiu, Vương An không khỏi suy nghĩ mình có thật sự cần phải tính toán như vậy hay không? Chẳng sợ trực tiếp nói cho Lý Vân để nàng biết có một cái nhà trẻ như vậy, hẳn muốn đi vào, vậy thì thế nào? Có cần phải dụ cho Lý Vân tự mình đề xuất sao? Lấy tình cảm của Lý Vân đối với mình cùng tình cảm của mình đối với Vương Phi Tử, có cái gì khác nhau sao? Vương An chợt nắm chặt tay Lý Vân.

Vương Trung Thái đang đi khảo sát công việc. Vì làm cho công ty có thể có được năng lực thi công cao ốc, hẳn chuẩn bị mua một cái cần trục tháp có độ cao tối đa khoảng một trăm năm mươi mét. Tuy rằng chi phí chỉ có mấy chục vạn, nhưng đối với Vương Trung Thái trước kia mỗi năm có thể kiếm cái hơn mười hai mươi vạn đã rất tốt thì đây tuyệt đối là một vụ làm ăn lớn cần tự mình xem qua.

Vương Trung Thái để chiếc Santana của hắn ở lại trong nhà, Lý Vân cũng biết lái xe, mang theo hai đứa nhỏ liền khởi động xe chạy tới đường Tây Uyển.

Bây giờ chính là thời gian báo danh của nhà trẻ, sau khi Lý Vân lái xe tiến hành một chút thủ tục đơn giản, liền trực tiếp tiến vào nhà trẻ. Tìm bảo vệ cửa hỏi nơi báo danh, sau đó liền đi thẳng về hướng văn phòng hiệu trưởng.

Đúng như Vương An đã dự liệu vậy, ở sau khi hắn triển lãm trình độ ngôn ngữ của mình, được đến trả lời thuyết phục là có thể suy nghĩ một chút, ngoại lệ để cho Vương An tiến vào nhà trẻ Thừa Chí.

Nhưng Lý Vân vẫn có chút lo lắng, nàng thật sự rất thích nhà trẻ này. Sân nhà đều là sân chuyên dụng dùng để phòng trẻ nhỏ té bị thương, bất kỳ góc cạnh nào có khả năng làm bị thương trẻ nhỏ đều được dùng vật liệu mềm mại co giãn bọc lại, món đồ chơi đều là loại khó có thể tách ra hơn nữa còn không có linh kiện nhỏ vụn, phòng ngừa xuất hiện tình huống trẻ nhỏ nuốt vật lạ xảy ra. Những chi tiết này đã đầy đủ thuyết minh đây là một nhà trẻ có chất lượng tốt làm cho phụ huynh có thể yên tâm.

Lý Vân đương nhiên cũng biết, muốn tiến vào nhà trẻ này vấn đề không phải là tiền, gia cảnh của mỗi một đứa nhỏ nơi này cũng không phải nhà có thể so với.

Lý Vân lại càng thêm khát vọng có thể đưa Vương An đi vào, nàng gọi điện thoại cho Vương Trung Thái, xem chồng mình có người quen có thể nói giúp hay không. Nhưng mà sau khi Vương Trung Thái gọi điện thoại cho nhiều người vẫn không có biện pháp, thậm chí có bằng hữu còn nói cho hắn, liên ngay cả quan hệ với ủy ban giáo dục của thành phố Trung Hải cũng vô dụng. Nhà trẻ kia chính là nguyên bộ phúc lợi nội bộ của người ta, nếu không phải là con cái của cao tầng nào đó trong công ty, nghĩ cũng không cần nghĩ.

Đối phương nếu đã đồng ý sẽ một chút, Lý Vân còn chưa có hoàn toàn thất vọng.

Vương An lại phải bình tĩnh rất nhiều, tập đoàn An Tú dùng tư thái từ đề điều đến cao điều đối mặt công chúng, ý nghĩa họ cần càng nhiều mở rộng và đắp nặn hình tượng. Bản thân các trường học do quỹ giáo dục An Tú phụ trách chính là một loại thủ đoạn hấp dẫn nhân tài, có thể làm cho đứa nhỏ của mình tiến vào trường học cùng loại với nhà trẻ Thừa Chí, sẽ sắp trở thành mục tiêu phấn đấu của rất nhiều tuổi trẻ vợ chồng tuổi trẻ. Bởi vì điều này tượng trưng cho thành tựu và trình độ tấn thành của mình ở trong toàn bộ đại tập đoàn.

Biểu hiện đầy đủ coi trọng cùng với đãi ngộ có thể cho mà tập đoàn An Tú dành cho vĩ đại nhân tài, đề cao sức hấp dẫn và độ gắn kết đối với nhân tài. Không hề nghi ngờ đây là nhiệm vụ chủ yếu nhất của quỹ giáo dục An Tú, căn cứ vào điều này tự nhiên sẽ làm ra rất nhiều tuyên truyền thông.

Các cha mẹ đều theo thói quen cho rằng, nếu ở chung một chỗ với đứa nhỏ càng ưu tú, đứa nhỏ nhà mình cũng sẽ từ trong đó học tập được càng nhiều thứ tốt, do đó đạt được tiến bộ. Mà một nhà nhà trẻ có thần đồng như Vương An vậy, không thể nghi ngờ cũng sẽ gia tăng năng lực chiêu sinh của nhà trẻ, tiến tới ảnh hưởng đến sức hấp dẫn của tập đoàn An Tú đối với nhân tài.

Vương An có thể nghĩ đến, hiệu trưởng nhà trẻ Thừa Chí tự nhiên cũng có thể nghĩ đến vấn đề này, huống chi Vương An còn nói mấy câu. Dùng “con ở TV nhìn thấy nhà trẻ của các chú” Những lời này khẳng định loại tuyên truyền này, dùng “Ba ba nói nếu không phải ba đã tự mình mở công ty, nhất định sẽ nguyện ý tới làm việc cho công ty các chú” Âm chỉ sách lược của đối phương có tác dụng, lại dùng một câu “Các cô chú hàng xóm đều thích đứa nhỏ của bọn họ chơi chung với con, bởi vì con là một người bạn vô cùng ưu tú” Âm chỉ chính mình có thể mang đến chỗ tốt cho nhà trẻ, như vậy bảo đảm đối phương sẽ còn suy nghĩ đến càng nhiều chỗ khác nữa.

Vương An cảm thấy đối phương trên thực tế đã muốn có ý nguyện như vậy, chẳng qua không chiêu thu học sinh bên ngoài là quy củ do Vương An chính mình định ra tới, hiệu trưởng cần báo cáo cho chủ tịch quỹ giáo dục An Tú mới dám đồng ý.

Tân nhiệm lãnh tụ luôn muốn tạo dựng quyền uy cùng với biểu hiện địa vị của chính mình, thông qua phủ định điều lệ chế độ do tiền nhiệm lưu lại, không thể nghi ngờ là phương pháp mau lẹ nhất, rất nhanh có thể đầy đủ để cho người khác hiểu được lúc này ai mới là người nắm quyền. Vương An có thể khẳng định, hiện giờ nội bộ tập đoàn An Tú nhất định đã có âm thanh và hành động xóa đi vết tích của Vương An, tỷ như bất giờ tập đoàn An Tú tích cực đối mặt công chúng, cao điệu đón ý nói hòa, đặt ở trước kia là Vương An tuyệt đối không cho phép.

Như vậy lúc này quỹ giáo dục An Tú sẽ quyết định tuyển nhận một đứa trẻ từ bên ngoài vào học, tất nhiên sẽ làm cho người nào đó mang đến một loại khoái cảm rằng Vương An đã muốn bắt lực, đối với tập đoàn không còn có sức ảnh hưởng. Lại suy nghĩ tới việc này đồng thời cũng sẽ mang vào một ít hiệu quả tích cực, như vậy quyết định cuối cùng nhất định sẽ là đồng ý tuyển nhận Vương An.

Bất luận kẻ nào có quyết định gì, kỳ thật cũng không có thể chân chính độc lập tự hỏi, tư duy con người vẫn luôn bị lịch duyệt bản thân, kinh nghiệm, hoàn cảnh, ám chỉ từ bên ngoài ảnh hưởng. Rất nhiều lúc tự cho rằng đây là quyết định được làm ra sau khi suy nghĩ chu toàn và tỉ mỉ điều tra, thường thường chẳng qua là do một người nào đó hi vọng người làm ra quyết định như thế mà thôi.

Còn người vẫn hồn nhiên không biết.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Lệ Chi viên

Đường Tây Uyển, Lệ Chi viên.

Khí hậu của Trung Hải cũng không thích hợp sản xuất quả vải, nhưng chỉ trông thì không có vấn đề, khu vườn vải ở đường Tây Uyển này có thể là vườn vải lớn nhất Phúc Kiến lấy bắc. Hàng năm vào cuối mùa xuân đầu hè, có vô số hoa vải nở rộ thành từng mảnh, mùi thơm tràn ngập luôn làm cho người ta muốn dùng chân lại để thưởng thức cảnh xuân về hoa nở cùng với biển.

Có rất ít người biết, toàn bộ hết thấy cây vải ở nơi này đều có cùng một chủng loại: Phi tử tiểu.

Ở sâu trong vườn vải, trên triền núi dựa lưng vào suối nước nóng có liên miên pháp phòng, có một trang viên kiến trúc thật lớn được hợp thành từ rất nhiều biệt thự có phong cách khác nhau, đằng trước có một guồng nước đặt ở trên dòng suối chuyển động, ở trên cổng chào cổ hương cổ sắc treo ba chữ thư pháp ôn nhu “Lệ Chi viên”.

Cũng có rất ít người biết, hội nghị cổ đông của tập đoàn An Tú cũng được xưng hô thành hội nghị Lệ Chi viên.

Bóng đêm giống như một cuộn tranh thủy mặc được bày ra, dần dần triển lộ ra càng ngày càng nhiều cảnh sắc. Khi một vệt sáng cuối cùng của ánh mặt trời biến mất, những tia sáng ánh trên mặt biển cũng ẩn đi, ánh trăng朦胧 lung rất cực bắt đầu không kiêng nê gì bày ra vẻ đẹp giống như một phụ nữ gọi cảm của mình.

Âm thanh du dương của đàn piano thiếu đi vài phần trong trẻo, lại nhiều thêm một chút như khóc như tố của ống tiêu. Trên ban công nhìn ra bờ biển, có một cô gái mặc đồ đen đang ngồi ở phía trước một chiếc đàn piano hình tam giác màu trắng.

Những ngón tay thon dài trắng nõn non mềm giống như được tạo thành từ ngà voi, ánh trăng dừng ở trên phím đàn, tựa như là những tinh linh đang nhảy múa với ngón tay của nàng vậy. Bộ váy dài màu đen bao vây lấy dáng người nổi bật, dưới làn váy dài lộ ra gót chân rất tròn như bánh trôi vừa mới nấu, mượt mà mà mê người; năm đầu ngón chân tinh xảo lộ ra ở phía trước giày cao gót, lại im lặng hoàn không giống với năm ngón tay đang nhảy múa kia của nàng.

Có lẽ nữ thần trong mộng của rất nhiều người cũng chỉ đến như thế - tao nhã, cao quý, lại có thể diễn tấu khúc nhạc dương cầm êm tai. Giữa gương mặt

của nàng luôn ngưng tụ nét đẹp không giống người thường, ở trên da thịt trắng nõn và ngũ quan hoa mỹ ngũ của nàng không thể tìm thấy một chút tỳ vết nào.

Tần Mi Vũ, là vị quả phụ giàu có nhất Trung Quốc.... hoặc có lẽ là trên toàn thế giới. Nàng rất ít công khai lộ diện, một người sắp bị công chúng quên đi như nàng từng được dự vì nữ nghệ sĩ piano có hi vọng đạt được thành tựu “đại sư cấp thế giới” nhất của Trung Quốc..... khi nàng còn là một thiếu nữ buộc tóc đuôi ngựa.

Tần Mi Vũ khéo mắt nhìn thoáng qua phía xa xa, trực tiếp dừng lại ở một chiếc nhà xe di động được sơn hình mèo máy Doraemon và nhóc Maruko, ánh mắt vẫn như cũ dừng ở trên phím đàn, tiếp tục đàn tấu khúc nhạc.

“Nếu em nguyện ý, vẫn như cũ có thể tham gia cuộc thi đàn dương cầm này, theo đuổi con đường nghệ thuật của em”

Một nam tử trẻ tuổi mặc trường bào bằng gấm màu đen có thêu hoa văn, bung một ly rượu vang đỏ vừa đi tới. Dáng người gầy thon dài, khuôn mặt có năm sáu phần tương tự Tần Mi Vũ, một bộ kính mắt màu đen làm cho đôi mắt của gã có vẻ lõm xuống thật sâu, ở trong bóng đêm thấy không rõ lắm thần thái trong đó.

Tần Tĩnh, tổng giám đốc điều hành tập đoàn An Tú.

“Anh đang kể chuyện cười ư?” Tần Mi Vũ tiếp nhận rượu vang đỏ, từ ghế ngồi dường cảm đứng lên nhìn Tần Tĩnh, “Nếu em đi tham gia trận đấu, có mấy giám khảo dám nói em đàn không tốt? Lại có vài người dám yên tâm thoải mái nhận số điểm cao hơn em?”

“Em không có bị nhiều người biết như em đã tưởng tượng, em cũng không phải siêu sao gì, không phải chỉ cần dùng tên giả là được rồi? Chẳng lẽ em định buông tha cho điều chính mình vẫn theo đuổi? Phải biết rằng đa số người ở vào tuổi này của em, mới bắt đầu chuẩn bị bước vào đại học.” Tần Tĩnh mỉm cười nói.

“Bất kể là âm nhạc, còn là hội họa, lại hoặc là gây dựng sự nghiệp kinh doanh, đơn giản chỉ là thực hiện khát vọng trong lòng, miêu tả đi ra cảm giác mà mình muốn biểu đạt, tuy thủ đoạn không giống nhau, nhưng mục tiêu cuối cùng đều là giống nhau. Nếu một khi đã như vậy, piano cũng tốt, quản lý công ty cũng tốt, không có gì khác nhau.” Tần Mi Vũ không quan tâm nói.

“Ảnh hưởng của hắn đối với em quá sâu.” Tần Tĩnh đỡ kính mắt, mặt không chút thay đổi quay đầu nhìn về biển rộng thâm thẳm xa xa. Loại giải thích kèm theo không cần người khác nhận đồng tự cho là đúng này, không hề nghi ngờ là phong cách của Vương An.

“Anh ấy là của chồng em” Tần Mi Vũ im lặng không nói.

“Đúng rồi, hôm nay nhà trẻ Thừa Chí bên kia có đứa nhỏ tới báo danh, bất quá không phải con cháu của cao tầng tập đoàn chúng ta. Nhưng đứa nhỏ này cực kỳ thông minh, trao đổi trụ cột bằng tiếng Nhật, tiếng Đức, tiếng Anh, tiếng Pháp đều không có vấn đề, giải toán cộng trừ nhân chia đơn giản cũng vô cùng nhanh chóng. Dựa theo tiêu chuẩn thí nghiệm của phòng nghiên cứu chúng ta, chỉ số thông minh của nó ít nhất thuộc loại cấp s, thậm chí khả năng còn cao hơn.” Tần Tĩnh hiển nhiên không nghĩ tiếp tục về chủ đề Vương An.

“Như thế thì lại thế nào? Trên thế giới này đứa trẻ thông minh có rất nhiều. Nhà trẻ Thừa Chí sẽ không tiếp thu báo danh từ bên ngoài.” Tần Mi Vũ vô cùng nghiêm túc khoát tay áo, nàng chưa bao giờ để ý cái gì thiên tài, bởi vì nàng đã gặp qua người kiệt xuất nhất trong đó.

“Anh cảm thấy có thể cho nó tiến vào, ít nhất lần này có thể phá lệ. Phi Tử cũng sắp đi nhà trẻ, chuyện này mọi người đều biết. Có thể tưởng tượng bạn học của nàng khẳng định khi ở nhà cũng đã được dạy dỗ nên làm sao ở chung với Phi Tử, phải làm thế này thế này để lấy lòng nàng, không thể đối với Phi Tử làm như vậy như vậy..... Dưới loại tình huống này, Phi Tử làm sao còn có thể quen được bạn bè thật sự? Cho nên có một đứa nhỏ tới từ bên ngoài, lại còn là đứa nhỏ ưu tú như vậy, nếu nó có thể trở thành bạn của Phi Tử, đối với trường thành của Phi Tử khẳng định sẽ có chỗ tốt.” Tần Tĩnh khuyên nhủ.

Ngay cả đứa nhỏ ở nhà trẻ cũng bị ép dạy lục đục với nhau? Tần Mi Vũ trầm mặc một lát, chiếc nhẫn kim cương long lánh hào quang trên ngón tay ngọc cũng mờ người giống như của ánh mắt nàng. Tần Mi Vũ nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu vang đỏ, trên môi tỏa ra sáng bóng ướt át, khóe miệng hơi cong, mang theo một tia trào phúng như có như không: “Đây coi như là một loại phương pháp xóa đi dấu vết của Vương An đi? Có phải khi ngay cả cái quy củ này cũng bị phế bỏ, có thể làm cho anh cảm giác ảnh hưởng của Vương An đã hoàn toàn bị tiêu trừ, anh ấy đã không thể can thiệp anh làm bất cứ chuyện gì hay không?”

“Anh không phải có ý này.” Tần Tĩnh chỉ cảm thấy đặc biệt khó chịu với nụ cười trào phúng nơi khóe miệng nàng, “Vương An thì thế nào? Em không cần phải luôn nhớ thương hắn, hắn đã chết rồi, chúng ta không cần việc gì đều phải dựa theo phương thức của hắn đi làm. Anh cũng có thể làm rất tốt.”

“Ca, anh không cần uống phí công sức, hết thấy những gì anh làm ở trong mắt em chẳng khác gì chuyện học theo Hàm Đan cả.” Tần Mi Vũ hơi nâng lên cằm, dư quang khéo mắt thần nhiên đảo qua Tần Tĩnh, “Vi Phi Tử, có thể cho đứa nhỏ kia nhập học. Nhưng là em muốn nói cho anh biết..... Anh không cần phải đi so sánh mình với Vương An.”

Nàng cũng không có nói hết lời của mình, gã dù sao cũng là anh trai của nàng. Rất nhiều người ngu xuẩn ngay ở chỗ bọn họ không có tự mình hiểu lấy, thiết lập một cái mục tiêu mà chính mình căn bản không thể thực hiện, sau đó bởi vì không thể đạt thành mục tiêu mà âm thầm oán hận.

Bất kể nàng có tình cảm thế nào đối với Vương An, cũng không thể chối bỏ được sự vĩ đại và thành tựu của Vương An.

Tần Tĩnh nhìn bóng lưng Tần Mi Vũ biến mất ở sau rèm cửa, đẩy đẩy kính mắt của mình, bóng lưng của nàng ngay cả hắn đều cảm thấy có chút xa lạ. Dù sao nàng đã không phải thiếu nữ đi theo phía sau mình và Vương An của năm đó, hoặc là chính mình lúc trước hắn là không nên để cho nàng và

Vương An quen biết nhau.

Nhưng mà đó đã là chuyện của quá khứ, Tần Tĩnh nhìn biển lớn tựa hồ có thể cắn nuốt hết thảy ở phương xa, nở nụ cười không tiếng động. Hắn không bằng Vương An? Vậy thì thế nào, Vương An đã chết, bây giờ hắn mới là tổng giám đốc điều hành của tập đoàn An Tú, một ngày nào đó hắn sẽ hoàn toàn nắm trong tay đế quốc buôn bán khổng lồ này. Hắn có rất nhiều thời gian để kinh doanh, mọi người sẽ dần quên mất Vương An, mọi người luôn hay quên, không phải sao?

Quên nói với nàng, chiếc motorhome ở dưới lầu là sau này dùng để đưa Phi Tử đến trường, Tần Tĩnh vẫn cảm thấy làm thân thiết quan hệ với cô cháu gái nhỏ, là một chuyện vô cùng quan trọng.

Lệ Chi: Thời Chiến Quốc, dân quận Hàm Đan nước Triệu, nổi tiếng về thuật đi bộ. Người nước Yên hâm mộ, sang học thuật đó, nhưng đã không học được, lại quên cả cách đi bộ của chính mình, trở nên đi đứng lạch bạch tức cười. Câu trên ngụ ý chớ nên đưa đôi rơm.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Mi Vũ·trắng non

Thời gian đổi mới: 2013- 06- 25

Tần Tĩnh ở lại dùng xong bữa tối sau đó ly khai, Lệ Chi Viên lớn vô cùng, ngoại trừ lầu chính có phong cách Rococo hiện đại, còn có mười mấy tòa biệt thự nhỏ và một khu vườn truyền thống Trung Quốc, đến đêm nơi đây liền phá lệ vắng vẻ, có một loại cảm giác trống rỗng, Tần Tĩnh sẽ thỉnh thoảng tới Lệ Chi Viên cùng một đôi cô nhi quả phụ dùng cơm.

Thế nhưng Tần Tĩnh cho tới bây giờ không ở chỗ này qua đêm, dù cho phòng khách nơi này lắp ráp tiện nghi sang trọng, cũng không thua kém nơi ở của hắn.

Tần Mi Vũ xuống lầu, đi tới ga ra.

\ "Phu nhân, người còn muốn dùng xe sao? \" ngày hôm nay phụ trách túc trực ga ra chính là Lệ Chi Viên Bộ an ninh môn phụ trách ga ra cùng với kiểm tra đo lường sửa chữa xe cộ : chủ nhiệm phụ trách.

Tần Mi Vũ gật đầu, chỉ chỉ trong góc một chiếc xe được che phủ với lớp bạc chống bụi.

Chủ nhiệm phụ trách có chút kỳ quái, chiếc xe này đưa tới rất lâu rồi, thế nhưng Tần Mi Vũ còn chưa lái qua một lần, chiếc xe này là viên trưởng tặng quà sinh nhật cho nàng, sự tình vào năm 2001, theo đơn đặt hàng được định chế chỉnh sửa, đội chiếc xe này đi tới gara Lệ Chi Viên thì, viên trưởng cũng đã qua đời.

Sống tại Lệ Chi Viên, cũng như là người trực tiếp phục vụ Lệ Chi Viên, luôn có thói quen gọi Vương An là viên trưởng, bởi vì bọn họ là người tiếp cận với hắn nhất, cái này để cho bọn họ tiếp xúc với người làm khác ngành của thương xã An Tú thời điểm, luôn có một loại cảm giác ưu việt nhân nhậ .

Tựa như trên triều đình hoàng cung cổ, cảm giác của nội thần đối với ngoại thần.

Xóc lên bật chống bụi, thân xe màu tại ánh đèn chiếu xuống chiết xạ ra ánh quang chói mắt, phảng phất như lưu quang hiện lên, một cỗ lực lượng mệnh mông kiềm nén nơi đó , bộc lộ bên dưới đường nét sắc bén, tựa hồ chỉ cần nhẹ nhàng đạp chân ga, nó sẽ giống như dã thú đi săn trong đêm tối, rít gào, lao nhanh đi, dùng tốc độ chấn nhiếp toàn bộ xung quanh.

Lamborghini, lionel messi vt.

\ "Chiếc xe này rất khó lái, phu nhân người cẩn thận một chút. \" chủ nhiệm phụ trách cẩn thận nhắc nhở, nơi đây có rất nhiều xe sang đẳng cấp thế giới, cho dù là lionel messi vt, cũng không có chiếm giữ vị trí đặc biệt khác biệt, hắn hết sức quen thuộc tính năng xe nơi đây, tất phải nhắc nhở nàng, đây không phải là một chiếc xe dễ lái, so với chiếc SUV mà nàng quen lái cũng không phải cùng một cảm giác.

Tần Mi Vũ gật đầu, chủ nhiệm phụ trách xoay người đi, đưa lưng về phía cửa xe.

Tần Mi Vũ lúc này mới ngồi vào trong xe, nàng mặc một chiếc váy dù là ngồi hoặc là đi cũng dễ dàng lộ hàng , mặc dù trải qua chỉnh sửa, nó vẫn như cũ không thích hợp là loại váy mà nữ sĩ thường thức, vẫn lộ vẻ kiêu ngạo khó thuần.

Lionel messi vt chậm rãi chạy ra ga ra, tại trong Lệ Chi lâm dần dần gia tốc, dọc theo quốc lộ quanh biển , động cơ phát ra tiếng gầm rú, xuyên thủng lớp lớp sóng biển, quanh quẩn trên không trung Lệ Chi Viên.

Tốc độ xe dần dần chậm lại, Lionel Messi vọt dừng lại ở trước một tòa hải đăng, đây là một tòa hải đăng ngắm cảnh siêu cao, từ đây thấp đến đỉnh lầu ngắm cảnh, đi thang máy liền cần 30 giây.

"Ta tại sao muốn xây ngọn hải đăng này ư? Người xem trên bản đồ thi công, nơi này là Lệ Chi Viên, nơi này chính là nhà trẻ Thừa Chí. Chúng ta đứng ở mái nhà, cảm kính viễn vọng, có thể chứng kiến Phi Tử tại trong vườn trẻ làm cái gì."

Tần Mi Vũ không có đi ra khỏi xe, ngọn hải đăng này sau khi xây xong Vương An cũng chưa tới một lần, do là hắn đã chết. Tần Mi Vũ cũng chưa từng tới, do là Phi Tử còn chưa có lên nhà trẻ. . . Hoặc là còn có một chút nguyên do khác.

Hắn để lại quá nhiều đồ vật trên thế giới này, cái biến quá nhiều đồ vật, vì quốc gia này, vì thế giới này làm nhiều chuyện như vậy. . . Biến hóa khi mất đi Vương An? Chỉ là khiến người ta lãng quên hắn mà thôi, nhưng mà vết tích hắn lưu lại ở thế giới này, lại không người nào có thể xóa đi.

Tần Mi Vũ ngơ ngác nhìn đèn pha, dần dần có chút mệt mỏi, dựa lưng vào ghế nhắm hai mắt lại.

"An ca ca. . . Đừng đi. . ."

Tần Mi Vũ từ trong mộng giật mình tỉnh lại, mãnh liệt mà nắm chặt tay lái, từng ngum từng ngum thở hổn hển, hồi lâu sau mới bình tĩnh trở lại, trên khóe mắt và gương mặt có chút lạnh lạnh, nguyên lai là gió biển thổi làm ướt mắt.

Vỗ vỗ cái trán, nhìn ngoài cửa kính thân ảnh đơn bạc đón lấy sóng biển, Tần Mi Vũ mới phát hiện trên người mình nhiều hơn một cái áo khoác.

"Ngủ trước gió biển thổi, dễ cảm lạnh."

Tần Mi Vũ cầm áo khoác đi xuống xe, "Chu Lý, đến đây lúc nào?"

Đem áo khoác trả lại cho Chu Lý, Tần Mi Vũ nhìn gò má của nàng, Tần Mi Vũ vẫn chưa rõ ràng Vương An vì sao luôn có thể đem một vài người không thu hút cho khám phá ra, tựa như trước mắt Chu Lý, nghiên cứu ảo giác ở Trung Quốc hầu như một mảnh trống không thời điểm, ở lại dưới sự ủng hộ Vương An, lại làm cho Chu Lý ở lại nước Mỹ thành lập một phòng thí nghiệm hóa học, thực nghiệm và nghiên cứu xấp xỉ hai trăm loại phương pháp hợp thành chất gây ảo giác phenylethylamine, theo Vương An chết đi, phòng thí nghiệm hóa học của nàng mất đi nguồn vốn, phòng thí nghiệm cũng bị ban kiểm soát thuốc mê của Mỹ tra xử, đồng thời hủy bỏ tư cách nghiên cứu quân chế được vật của nàng, Chu Lý ở nước Mỹ không nổi nữa, chỉ có thể trở về Trung Quốc. . . Đáng tiếc ở chỗ này nàng cũng không có đất dụng võ, vẫn vô công rồi nghề.

Đương nhiên, đây chẳng qua là quá khứ, hiện tại Tần Mi Vũ vì nàng thành lập một phòng thí nghiệm mới, nhưng không tiếp tục nghiên cứu hạng mục ảo giác.

"Vừa tới, vật mà ta muốn, người mang tới chưa?" Chu Lý nói ra.

Tần Mi Vũ từ túi xách tùy thân lấy ra một xấp tài liệu, giao cho Chu Lý, đây là báo cáo kiểm tra một lần toàn thân của Vương An ba ngày trước khi chết.

Chu Lý không chỉ là chuyên gia chế tạo và nghiên cứu gây ảo giác, trong lĩnh vực nghiên cứu về bệnh tâm thần và thần kinh cũng rất xuất sắc, sau khi Vương An qua đời, Chu Lý liền tìm kiếm lại phần báo cáo kiểm tra sức khỏe này. Hạng mục kiểm tra thân thể có rất nhiều, cho nên có thể cung cấp cho Chu Lý đặc biệt cận kề về dữ liệu tình trạng sức khỏe Vương An, Chu Lý vẫn cho rằng bằng dữ liệu sinh lý, hoàn toàn có thể phán định trạng thái tinh thần của một người, ví dụ một người tự sát, trước khi hắn tự sát bởi tâm tình uất ức hoặc là chịu bị thương, sẽ đưa tới một chút chỉ số sinh lý và tiêu chuẩn, dưới trạng thái đó sinh ra sai lệch, thông qua chỉ số sai lệch này, có thể phân tích ra người tự sát là đã bị đe dọa, hoặc uất ức, hoặc là nguyên nhân do sợ hãi, mà cuối cùng lựa chọn tự sát, hoặc là căn bản không phải tự sát.

Đương nhiên, loại nghiên cứu này cũng không có được giới khoa học và giới pháp luật, cùng với hệ thống pháp y tán thành, Chu Lý hai năm qua tập trung vào hệ thống và nghiên cứu kỹ càng, mục đích của nàng không phải muốn vì bản thân thành lập thành tựu học thuật gì, chỉ là muốn chứng minh Vương An không có khả năng tự sát, giống như nàng dựa vào nhận thức đối với hắn mà không phải là khoa học cho ra kết luận như thế.

"Thông qua phần báo cáo này, ta hoàn toàn có thể chứng thực Vương An không phải tự sát." Chu Lý rất có lòng tin nói.

"Ta cung cấp cho người phần báo cáo này, chỉ là dựa vào quan hệ trước kia của người và hắn, cũng không phải là muốn người đi sử dụng nó làm một chút gì. Người chỉ là một nhà khoa học, người cũng không biết, trọng điểm không phải tự sát hay là bị giết, mà là hắn đã chết. Vô luận người xuất ra kết quả như thế nào, người đều không thể thay đổi gì." Tần Mi Vũ lắc đầu, thần sắc ảm đạm, bình tĩnh mà ung dung, gần như là hờ hững, "Cho nên, hắn chính là tự sát."

Chu Lý cười lạnh một tiếng, nhìn Lionel Messi vọt màu đen của Tần Mi đi xa, dưới ánh trăng, bóng xe màu đen như đường cong tròn bóng, Chu Lý nâng lên gọng kính đen, gió biển lật phất thổi lên quần áo nghiên cứu của nàng, loại nữ nhân may mắn và khoe khoang, tự kỷ và kiêu ngạo này, vĩnh viễn cũng sẽ không như Vương An, hiểu được một nhà khoa học chấp nhận mà không thêm để ý phạm tội, là đáng sợ cỡ nào.

Chu Lý ngẩng đầu lên, trên bầu trời treo một vầng trăng tròn vành vạnh, ánh trăng nhưng lại nhức mắt như thế.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 15: Cùng nhau lớn lên với con gái

Lý Vân vào lúc ban đêm thì được đến tin tức, nhà trẻ Thừa Chí đồng ý phá lệ cho Vương An nhập học. Nhưng là bởi vì tuyệt đại đa số những đứa trẻ khác ở nhà trẻ Thừa Chí và cha mẹ chúng đều cùng nhau ở tại một số khu chung cư cao cấp do công ty bất động sản dưới cờ tập đoàn An Tú khai phát, lộ tuyến xe của nhà trẻ là cố định, không thể vì một mình Vương An mà đặc biệt mở thêm lộ tuyến xe. Cho nên Lý Vân chỉ có thể lựa chọn để cho Vương An trú ở trường, hoặc là tự mình phải đưa đón.

Lý Vân đương nhiên luyến tiếc Vương An mới bốn tuổi đã rời đi bên người mình, lại nói nàng cũng không có chuyện gì bận. Dù sao cũng là bà nội trợ, mỗi ngày chỉ cần đưa đứa nhỏ đến trường và đón lúc tan học là được.

Mặt khác, đối với nội bộ tập đoàn An Tú thì ưu đãi phúc lợi của nhà trẻ Thừa Chí là miễn phí, nhưng là không có khả năng cũng thi hành chính sách miễn phí đối với Vương An, cho nên mỗi học kỳ cần tính tương trưng thu năm ngàn nguyên học phí.

Năm 2003, giá phòng bình quân ở Trung Hải là năm ngàn nguyên mỗi mét vuông, nên nhà trẻ này một học kỳ thu năm ngàn nguyên học phí là đắt gấp mấy lần so với nhà trẻ bình thường khác. Nhưng Lý Vân vô cùng rõ ràng giá như vậy đối với nhà trẻ Thừa Chí mà nói căn bản là không có lợi nhuận, quả thật đúng là tính tương trưng.

Sau khi Lý Vân nhận được tin tức, lập tức gọi điện thoại cho Vương Trung Thái.

“Tốt, năm ngàn chúng ta còn chi ra được.” Vương Trung Thái cao hứng nói: “Ngày mai anh sẽ trở lại, sau đó chúng ta cùng nhau đưa bọn nhỏ đi báo danh.”

Vương Trung Thái quyết định lại không kì kèo trả giá với người bán hàng nữa, hắn bây giờ khẩn cấp muốn nhìn thấy đôi trai gái của mình. Trải qua hỏi thăm, hắn cực kỳ rõ ràng nguyên nhân đưa vào hoạt động của nhà trẻ Thừa Chí. Nơi đó không phải là nhà trẻ mà đứa nhỏ gia đình bình thường có thể nhập học, huống chi còn có thể làm cho nhà trẻ Thừa Chí đặc biệt tuyển nhận. Vương Trung Thái cảm giác vô cùng có thể diện, hơn nữa hắn còn cảm thấy hãnh diện vì con trai hắn.

Không giống như Lý Vân một lòng một dạ nhận định đứa nhỏ hiện nay chính là đứa nhỏ hồi trước bị bọn buôn người trộm đi, Vương Trung Thái biết loại này tỷ lệ cực kỳ mơ hồ, nhưng như vậy thì thế nào? Trừ bỏ việc tiếp tục kiên trì lặng lẽ hỏi thăm tin tức, Vương Trung Thái cực kỳ quý trọng hạnh phúc bình yên không dễ có được vào lúc này.

Loại hạnh phúc này, là bình yên từ trái tim, làm cho người ta cảm giác đã có thể yên tâm vì tương lai phấn đấu, mà không còn giống như trước kia vậy, luôn cảm thấy đứa nhỏ không có trở lại bên người, căn bản không hề có tâm tư suy nghĩ, lên kế hoạch cho tương lai.

Đứa nhỏ này tựa hồ là một ngôi sao may mắn mang đến vận may. Từ lúc nó tới ở trong nhà, vợ mình đã không còn lên trốn đi khóc nữa, đã không còn nhìn đứa nhỏ đi trên đường suy nghĩ xuất thần nữa. Con gái tuy rằng vẫn còn thích tiếng còi như cũ, nhưng lời nói cũng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng hoạt bát, sự nghiệp của hắn cũng phát triển tích cực.

Vào hôm khai giảng đó, Vương Trung Thái và Lý Vân trước tiên đưa Vương Tiểu Mạt đi trường học báo danh, sau đó mới đi nhà trẻ Thừa Chí.

Lái xe tới cửa nhà trẻ, nhìn từng chiếc từng chiếc xe sáng bóng, trong đó rất nhiều chiếc còn đắt giá hơn cả chiếc cần trục tháp 150 mét để nâng lên nâng xuống kia của hắn, thậm chí có cả BMW giá trị viễn siêu chiếc Santana của hắn.

Làm cho Vương Trung Thái thấy vui mừng là, có lẽ chính mình quả thật không bằng những bậc cha mẹ đã là doanh nhân thành đạt đứng trên đỉnh này đó, nhưng là con trai chính mình lại có thể cùng một chỗ tới trường với con trai bọn họ. Tuy rằng không thể nghiêm khắc xem như đã bắt đầu ở cùng tầng lớp với bọn họ, nhưng Vương Trung Thái tin tưởng con trai mình, tương lai nhất định sẽ đứng cao hơn, đi xa hơn so với những người khác.

Cao tầng của các ngành và công ty con thuộc tập đoàn An Tú thi hành chế độ luân phiên cương vị, cho nên sẽ không xuất hiện tình huống hình thành phe phái đem một ngành hoặc là công ty con nào đó kinh doanh thành một vương quốc độc lập. Tính lưu động của cao tầng cũng ý nghĩa sẽ tăng mạnh trao đổi, sẽ không xuất hiện việc lãnh đạo của một ngành nào đó muốn liên hệ với lãnh đạo của ngành khác, không ngờ còn phải thông qua bí thư đi thăm dò tìm danh thiếp và số điện thoại. Ở trong mắt bọn họ, Vương Trung Thái và Lý Vân vừa xuất hiện ở nơi này không thể nghi ngờ là người xa lạ, nhưng nghĩ lại thì tưởng là thành viên mới gia nhập tập đoàn, vì thế đều đi tới chào hỏi với Vương Trung Thái và Lý Vân.

Nhưng sau khi biết được chân tướng, lực chú ý của bọn họ liền di chuyển đến trên người Vương An, đương nhiên sẽ không thiếu mấy chuyện “Chú kiểm tra con chút..... Con học quá bằng cừ chưa?”, “Trả lời vấn đề này của cô, cô liền hôn nhe con một cái.....” như vậy. Ở đây tìm người có thể hiểu được hơn bốn môn ngoại ngữ cũng không nhiều, nhưng là phân biệt tính thông tiếng Nhật, tiếng Pháp, tiếng Anh, có thể hát ca khúc tiếng Mân Nam cũng không ít, nên không thiếu được phải kiểm tra trình độ ngôn ngữ của Vương An.

“Lư Tiểu Ngôn, lúc trước vừa mới tiến vào bộ tài vụ cùng trung tâm an toàn số liệu đảm nhiệm chức trợ lý thực tập. Vào đầu tiên gặp được cô ta, cô ta đã đem cả phê hất lại đây, chợt nhớ tới lúc trước Đặng Văn Dịch cũng là dùng một chiêu này mới quen biết Rupert Murdoch, vì thế mình lạnh lùng nhìn nàng một cái, sau lại nghe nói nàng trốn ở trong phòng vệ sinh khóc cả buổi chiều, còn lo lắng sẽ bị đuổi việc.....”

Vương An nhớ lại ấn tượng về thiếu phụ lưu lại một đốm tươi dầu môi son ở trên mặt hắn khi này, cô bé luôn nom nớp lo sợ của lúc trước, không ngờ bây giờ đã có thể không hề kiêng kị đùa giỡn hắn. Đương nhiên còn có càng nhiều cấp dưới ở trong lúc hắn nói chuyện và chỉ dạy ngồi nghiêm chỉnh không

dám bỏ sót bất kỳ câu nào của hắn..... Suy nghĩ của Vương An bỗng vô cùng phức tạp, nhưng hắn rất nhanh thì ý thức được đây là chuyện không hề ý nghĩa, bất kỳ cảm khái vô vị nào cũng sẽ phân tán lực chú ý của hắn. Hắn cần làm chính là thích ứng tình huống hiện giờ, tự nhiên và thoải mái trả lời câu hỏi của bọn họ, trong khi bọn họ sờ đầu hắn và các ả hôn nhẹ khuôn mặt nhỏ nhắn của hắn, cần phải lộ ra nụ cười ngoan ngoãn và đáng yêu.

Sau khi hoàn thành thủ tục nhập học thì có thể ở trong vườn trường tự do tham quan, nhà trẻ Thừa Chí đúng là dụng tâm đến mức tận cùng. Lý Văn không khỏi chờ mong con trai tương lai còn có thể nhập học ở tiểu học, sơ trung và cao trung của quỹ giáo dục An Tử.

Cuối cùng không còn ai cảm thấy tò mò đối với thân đồng, Vương An không có đi khu trò chơi chơi đùa, mà đi theo Lý Văn tham quan tới trường học của.

“Em trai, móng của em đều đỏ rồi! Y hệt như con khi trong vườn bách thú.” Vương Tiểu Mạt vừa rồi mãi mê chơi đùa ở khu trò chơi, tiếng còi bên nhón kia của nàng không ngừng bên tai, bất quá nàng cũng thấy được rất nhiều người lớn vây quanh em trai, hơn nữa còn thường xuyên vỗ móng em trai.

“Móng của người mới đỏ.” Vương An một bên nhìn cửa trường, một bên trả đũa lại Vương Tiểu Mạt.

“Em làm sao biết được? Chị không tin.” Vương Tiểu Mạt sờ sờ móng mình nói, chẳng lẽ là do mình vừa nãy chơi cầu trượt lâu quá?

“Không tin thì chính người nhìn đi.” Vương An chỉ chỉ buồng vệ sinh.

Vương Tiểu Mạt do dự một chút, liền chạy vào buồng vệ sinh. Tuy Vương Tiểu Mạt mới có sáu tuổi, nhưng cũng biết là bé gái không thể tùy tiện lộ móng ra..... Mặc dù khi ở nhà thường xuyên cùng tắm rửa chung với em trai, nhưng em trai là em trai, đương nhiên sẽ không giống. Tựa như mình có thể chơi đùa tiểu đệ đệ của em trai, móng mình bị em trai nhìn thấy cũng không sao, nhưng nếu bị người khác thấy được thì không tốt.

Lúc này một chiếc motorhome có hình vẽ mèo máy Doraemon và nhóc Maruko chậm rãi chạy đến, motorhome to lớn mà vững chắc, chỉ cần từ trên nóc xe thì có cả bể bơi và ban công liền biết nó xa hoa cỡ nào.

Motorhome chậm rãi dừng lại ở trước cửa nhà trẻ, cửa xe mở ra kèm theo một âm thanh máy móc khe khẽ và trơn trượt, một cái cầu trượt màu vàng được thổi phồng rồi trải xuống dưới, sau đó một bé gái ôm mèo máy vào một cái liền từ cầu trượt trượt xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 16: Cô dâu mười sáu tuổi

Hai năm lẻ tám ngày, đây là số ngày hắn và Vương Phi Từ xa nhau. Ở trong khoảng thời gian không dài không ngắn này, nàng lớn lên rồi, cũng trở nên càng thêm xinh đẹp mà đáng yêu rồi, nhưng đôi tay nhỏ và chân nhỏ vẫn tinh tế mềm mại như cũ.

Vương An nhanh chóng chạy tới, nếu như có thể, hắn không muốn cách xa nàng. Bất kể là cái dạng đế quốc buôn bán hay con số tài phú thiên văn, đều có thể thành lập và thu hoạch một lần nữa. Nhưng khoảng thời gian lớn lên này của nàng... chỉ là nghĩ tới những ngày làm cho hắn thấy hạnh phúc không hiểu sẽ một đi không còn quay lại nữa.

Hắn sẽ không có cơ hội nhìn thấy nàng bắt đầu chú ý vẫy của mình có xinh đẹp hay không; hắn sẽ không có cơ hội ở khi nàng quyết cái miệng nhỏ nhắn liền hỏi nàng có phải ở trong trường học chịu khi dễ hay không; hắn sẽ không có cơ hội ở khi nàng làm nũng thì mang nàng nâng lên thật cao; hắn sẽ không có cơ hội ở khi xuân về hoa nở thì hái xuống một bông hoa vài rồi cài ở trên trên tóc nàng; hắn sẽ không có cơ hội cong eo xuống làm cho nàng cười ở trên cổ mình, lao nhanh ở giữa những cây vải, nghe tiếng cười non nớt của nàng..... Hắn cũng sẽ không có cơ hội đi cạnh cào nàng, không được để bé trai hôn mình, lại càng không được ở sau khi lên sơ trung tiếp nhận thư tình của cậu bé, càng không có cơ hội dùng ánh mắt nghiêm khắc tràn đầy uy hiếp nhìn những cậu bé ý đồ tới gần nàng.....

Hết thấy những thứ này vốn là những trải qua tốt đẹp nhất của một người cha, đều đã bị tước đoạt.

Vương Phi Từ hiển nhiên không thường xuyên dùng chiếc motorhome này, cho nên ở nàng trượt xuống dưới về sau, sau khi lắc lắc người đứng lên, liền đá trúng chỗ trơn mềm của cầu trượt, liền muốn té ngã đi xuống. Nàng điểm một chân muốn đứng vững, lại gắt gao ôm mèo máy không chịu buông tay, lắc qua lắc lại giống như con lật đật.

Vương An vội vàng dang tay đi ôm nàng, nhưng hắn lại quên - hắn lúc này cũng chỉ là một bé trai bốn tuổi. Trong tay Vương Phi Từ còn ôm một con mèo máy thật to, vì thế Vương Phi Từ liền ngã sấp vào trong lòng Vương An, Vương An ngã về sau một cái, liền trở thành cái đệm cho Vương Phi Từ, hai người mặt đối mặt ngã xuống mặt đất.

Bảo mẫu hoảng sợ, vội vàng giúp đỡ Vương Phi Từ đứng lên, bé gái này quả thật là được chiều chuộng tới cực điểm. Biết trước kia cha của nàng là phân phó thế nào sao? Kẹp tóc kim cương trên đầu nàng có thể rớt mất, nhưng tóc của nàng lại không thể rụng một sợi. Tuy rằng vị kia hiện nay đã mất đi, nhưng đối với việc ăn mặc, đi lại hằng ngày của Vương Phi Từ không có ai dám có chút sơ sẩy.

Vương An tự mình đứng lên, vỗ vỗ móng, cảm tức nhìn bảo mẫu.

“Nha, là mình hôn bạn đây? Hay là bạn hôn mình nhỉ?” Vương Phi Từ ngo ngác nhìn Vương An, trầm tư một lát, há to cái miệng nhỏ nhắn, sau đó lại quyết lên, khó xử nói: “Lúc này nên làm gì đây? Mẹ đã nói, Phi Từ rất đáng yêu, không thể để bé trai chiếm tiện nghi được..... Bạn là bé gái phải không?”

“Ta là bé trai.” Vương An lúc này mới nhớ tới, vừa rồi khi hai người ngã sấp xuống, đầu Vương Phi Từ hướng về đầu hắn đập xuống, vì thế môi của hai người liền chạm vào nhau. Loại tình tiết máu chó thuộc về nam chính và nữ chính trong phim tình cảm máu chó lại xảy ra ở trên người mình và Vương Phi Từ, Vương An áp căn bản không có để ý, làm sao nghĩ đến trong cái đầu nhỏ của Vương Phi Từ cư nhiên lại đang rối rắm việc này. Không khỏi có chút buồn cười, trong lòng cũng là một mảnh vui sướng ấm áp.

“A... bạn là bé trai à?” Vương Phi Từ cau cái mũi, chớp chớp đôi mắt, chăm chú nhìn Vương An, “Vậy bạn bao nhiêu tuổi?”

“Ta bốn tuổi rồi.” Vương An hồi đáp.

“Mình cũng bốn tuổi, mình vừa mới qua sinh nhật bốn tuổi.” Vương Phi Từ dùng một tay ôm mero má, vươn năm ngón tay khác ra đếm thử. Nhưng một bàn tay lại không đủ, không đếm rõ được, nên đã quên sinh nhật qua mấy ngày rồi!

Vương An gạt đầu, hắn hiện giờ cũng chỉ có thể làm ca ca của Vương Phi Từ, cũng không thể để cho Vương Phi Từ kêu hắn là cha.

“Giúp con ôm nó nga, nó còn nhỏ, không cần ôm thật chặt.....” Vương Phi Từ đưa mero má cho bảo mẫu bên cạnh, chia ra đầu ngón tay hai tay, vừa đếm vừa cúi đầu đối với Vương An nói: “Mình đó bạn nha, mình năm nay bốn tuổi, nếu chờ đến lúc mình mười sáu tuổi còn phải mất bao lâu?”

“Còn muốn mười hai năm!” Vương An thật không ngờ lúc này lại đến phiên mình bị Vương Phi Từ đánh đó.

“Vậy khi mình mười sáu tuổi, bạn sẽ cưới mình nha!” Vương Phi Từ ngượng ngùng bụm mặt nói, lại có chút tiếc nuối thờ dài, tựa hồ nàng cũng không nguyện ý, nhưng đây lại là chuyện không thể thay đổi.

“Vi cái gì!” Vương An mở to hai mắt nhìn, bất kể thế nào hắn cũng không có nghĩ tới Vương Phi Từ sẽ nói như vậy. Thấy có chút buồn cười, lại có chút nghi hoặc, nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì à? Quả nhiên bất kể chính mình như thế nào nguy trang thành bé trai, cũng chỉ là nguy trang thành bộ dạng của đứa bé ngoan trong mắt người lớn. Thế giới chân chính đứa nhỏ hắn là không thể lý giải..... Tỳ như ham mê chấp nhất của Vương Tiểu Mạt đối với tiếng còi.

“Bởi vì chúng ta đã hôn môi a, mẹ mình nói, con gái chỉ được phép hôn môi với người mình sẽ kết hôn.” Vương Phi Từ trừng lớn hai mắt, khó có thể tin nhìn Vương An. Qua một hồi lâu nàng mới gạt mình hỏi: “Chẳng lẽ bạn không định kết hôn với mình ư?”

Vương An há miệng thờ dốt, Tần Mi Vũ dạy như vậy là đúng..... Nhưng lúc này hắn nên trả lời như thế nào đây?

“Nhưng là mười sáu tuổi cũng không cưới được, con gái phải hai mươi tuổi mới có thể lập gia đình.” Vương An nghĩ nghĩ nói, ở nhà trẻ Thừa Chí cây cối mọc thành bóng râm, nên đứng ở dưới ánh mặt trời cũng không cảm thấy nóng bức, nhưng lúc này Vương An lại cảm thấy cái trán của mình đã bắt đầu đổ mồ hôi.

“Đúng rồi, con gái muốn lập gia đình còn cần đi hỏi mẹ, bạn còn không có hỏi qua mẹ của bạn, cần mẹ bạn đồng ý rồi bạn mới có thể lập gia đình!” Vương An bị nàng xem đến thiếu chút nữa không nhịn được muốn cười đi ra.

Trong chớp mắt tiếp theo, trong đầu Vương An chợt vang lên âm thanh du dương của đàn piano và hình dáng của một thiếu nữ, nàng cũng tụ tập ngàn vạn sùng ái vào một thân giống như Vương Phi Từ, ngồi ở phía trước đàn piano. Nàng là công chúa tao nhã, luôn đi theo phía sau hắn sôi nổi hô “An ca”, nhưng lại luôn theo không kịp bước chân của hắn.

“Ồ, hôm nay trở về mình sẽ hỏi mẹ á. Mình vào nhà trẻ trước nha!” Vương Phi Từ suy nghĩ, hình như đúng là như vậy, lại đối với Vương An vẫy vẫy tay, đã bị một cô bảo mẫu khác nắm tay dẫn vào nhà trẻ.

“Cô oi, chờ chút.” Vương An vẫy tay với cô bảo mẫu đi xuống đầu tiên vừa nãy.

Nhìn thấy một cậu bé lại vênh mặt hást hàm sai khiến như vậy, hơn nữa còn ngoác tay tựa như cực kỳ bất mãn đối với mình, bảo mẫu liền ngăn người. Suy nghĩ tới đứa nhỏ nơi này không có nào có xuất thân đơn giản, nên còn là đi tới, mỉm cười, “Tiểu bằng hữu, có chuyện gì sao?”

“Cô là làm việc thế nào vậy? Giống như loại tình huống vừa rồi, nếu mặt đất có tảng đá nhọn đấy, nếu mặt đất có cây đinh hoặc là mảnh vỡ thủy tinh đấy? Nếu làm bị thương đến ánh mắt thì làm sao bây giờ?” Vương An cực kỳ không hài lòng, “Chiếc xe motorhome quái dị này là chuyện thế nào? Ai đã ra chủ ý ngu xuẩn dùng motorhome để đưa đứa nhỏ đến trường, đầu óc kẻ đó bị nước vào ư? Chẳng lẽ không có bảo mẫu xe sao? Cô hẳn là nên xuống xe trước, sau đó mới làm cho nàng xuống xe. Như vậy cho dù nàng có lỡ bị ngã sấp xuống, cô cũng có thể kịp thời đỡ được nàng..... Mỗi việc này cô cũng không nghĩ tới? Cô có dụng tâm làm việc hay không? Hay là cảm thấy tiền lương trả cho cô vẫn quá thấp, không đủ để cho đầu óc cô hoạt động nhiều một chút, nghĩ nhiều vấn đề một chút?”

Bảo mẫu đứng sững ở nơi đó, trừng to hai mắt, cảm thấy xấu hổ và mất tự nhiên. Vừa rồi nàng còn đang có hứng thú nhìn hai đứa bé nói một ít lời nói tràn ngập ngây thơ chất phác mà thú vị, vẫn còn cười dài, thật không ngờ ngay sau đó đã bị một bé trai răn dạy máu chó đầy đầu như vậy, nhưng quan trọng nhất là những gì đứa bé này nói đều có lý. Vốn quả thật hẳn là nàng sẽ xuống xe trước, sau đó lại thả xuống cầu trượt, nhưng là Vương Phi Từ muốn vội vã xuống xe, hơn nữa buổi sáng hôm nay mới quyết định dùng chiếc motorhome này, mà nàng cũng chưa quen thuộc chiếc xe này..... Nhưng đây không phải là lý do, hơn nữa đi giải thích lý do sai lầm cũng chẳng có ý nghĩa gì, bảo mẫu còn chân thành gạt đầu, “Thật xin lỗi, cô sẽ chú ý, về sau

sẽ không còn mắc phải cùng loại sai lầm thế này nữa.”

Vương An “ừm” một tiếng, xem ra đối với nhân viên làm việc trực tiếp cho Lê Chi viên vẫn như cũ vẫn duy trì quản lý không tệ. Đối với cấp dưới Vương an yêu cầu chính là sai lầm chính là sai lầm, không có ai mà không mắc phải sai lầm, nhưng không có ai sẽ để ý lý do người phạm sai lầm, chỉ cần dám thừa nhận hơn nữa biết sửa lại là được..... Vương An cực kỳ không thích những người phạm sai lầm nhưng không từ từ thân tìm kiếm nguyên nhân, mà lại đổ lỗi cho những thứ khác.

Bảo mẫu bị cảm giác quái dị xuất hiện ở trong nháy mắt đánh sâu vào hơi ngẩn ra, sau đó mới đi vào nhà trẻ, lại thấy có chút kỳ quái. Tuy nhà trẻ Thừa Chi có rất nhiều đứa nhỏ thông minh, chỉ là đứa nhỏ cùng tuổi với tiểu thư vừa này, làm sao lại có thể có được năng lực tổ chức ngôn ngữ trôi chảy như thế? Quan trọng nhất còn là loại phương thức dạy bảo này, như thế nào lại làm cho người ta có một loại cảm giác quen thuộc nhỉ?

Vương An nhanh nhẹn chăm chăm ánh mắt vừa rời đi của bảo mẫu, quả nhiên đối với những người từng tương đối thường xuyên tiếp xúc với hắn tới nói... chẳng sợ dù ý thức được hắn đã chết đi, nhưng là cảnh tượng quen thuộc và phương thức nói chuyện này, vẫn như cũ sẽ gọi lên ký ức của bọn họ. Mặc dù không có ai sẽ tin tưởng hắn còn có thể sống lại, nhưng không có nghĩa là nếu hắn ở một thời điểm nào đó trong tương lai lơ đãng lộ ra ngữ khí và phong cách làm việc, khiến cho một ít người nhớ tới gã Vương An kia, nói không tốt nhân tiện cũng sẽ sinh ra cảnh giác và lòng nghi ngờ đối với hắn. Chỉ là ngoài cảnh giác và lòng nghi ngờ ở ngoài, tất nhiên còn khiến cho người ta sinh ra một loại cảm giác nói không chừng hắn sẽ có thể trở thành một gã Vương An khác, lại càng dễ dàng đạt được một loại tiêu chuẩn tán thành và tỷ lệ tín nhiệm của một số người đối với Vương An.

Ảnh hưởng do trước kia lưu lại cùng với dấu ấn lưu lại ở đáy lòng những người khác, không hề nghi ngờ là thứ có thể lợi dụng. Hơn nữa đối với Vương An vào lúc này mà nói, đó còn là tài nguyên cần phải được nắm giữ trong tay.

Con người vẫn luôn bị ảnh hưởng bởi thói quen cùng với những kinh nghiệm từng trải, nhất là đối với những người có địa vị và quyền lực nhất định thì lại càng như thế. Bọn họ thói quen ở trong lúc tán thành năng lực của hậu bối nói một ít lời nói linh tinh như là “Cậu biết không, cậu lúc này làm cho ta nghĩ tới..... Cho nên ta quyết định giao hạng mục này cho cậu”, loại lời nói kiểu này bình thường đều là khoảnh khắc hiếm có bọn họ chân thành nói ra những suy nghĩ từ tận đáy lòng..... Đương nhiên, quan trọng nhất vẫn là bọn họ cảm thấy mình có thể khống chế phong hiểm này, hoặc là có thể sẽ được đến tính chất hồi báo nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 17: Ngàn chén không say và một chén liền say

Báo xong danh, người một nhà lái xe về nhà. Vương Trung Thái lái xe, Lý Vân mang theo Vương Tiểu Mạt và Vương An ngồi ở phía sau.

“Vương Tiểu Mạt, con yên tĩnh một chút, đừng lộn xộn nữa.” Vương Trung Thái thông qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua con gái, Vương Tiểu Mạt từ lúc lên xe về sau vốn không có yên tĩnh quá, luôn luôn tại nhích tới nhích lui.

“Con sang bên này ngồi đi, xem con đều chen em trai mình tới trên cửa rồi kia.” Lý Vân ôm Vương Tiểu Mạt đang càng thêm không ngừng lắc lư thân mình tới bên kia.

“Cũng may nàng không có thói còi.” Vương An vô cùng may mắn nói. Vương Tiểu Mạt nếu thói còi ở trong xe, lực sát thương thật sự quá mạnh mẽ.

Vương Tiểu Mạt thay đổi cái chỗ ngồi, rốt cục đình chỉ lộn xộn, bắt quả nàng lại mang còi ngậm vào trong miệng. Lý Vân thấy vậy vội vàng từ miệng của nàng lấy ra còi.

“Mẹ, con nói với mẹ một bí mật!” Vương Tiểu Mạt rốt cục nói chuyện, thần thần bí bí nhìn thoáng qua Vương An, ý bảo Vương An cũng phải nghe bí mật của nàng.

“Bí mật gì?” Lý Vân gật đầu hỏi.

“Kỳ thật..... Kỳ thật con chỉ mới có năm tuổi!” Vương Tiểu Mạt gờ một bàn tay nói. Vì chứng minh bí mật mình nói là chân thật, cũng không phải nói dối, hoặc là vì để quấy nhiễu phán đoán của người khác, nàng cố lấy quai hàm thối còi lên.

Vương An vội vàng che kín lỗ tai, Lý Vân vội vàng đoạt lại còi của nàng, “Được rồi, sợ con rồi, con nói năm tuổi chính là năm tuổi!”

“Cho nên, con còn có thể đi nhà trẻ học một năm nữa, đợi cho sáu tuổi mới học tiểu học.” Nhìn thấy mẹ thừa nhận bí mật của mình, Vương Tiểu Mạt vô cùng cao hứng nói.

Vương An nhìn không được nở nụ cười, thì ra Vương Tiểu Mạt là có tính toán này. Thực hiển nhiên hôm nay nàng thấy được nhà trẻ này chơi vui hơn rất nhiều so với nhà trẻ mình từng học, nên Vương Tiểu Mạt không nghĩ đi lên tiểu học.

Vương Trung Thái và Lý Vân cũng cười lên. Cứ việc bọn họ cưng chiều con gái, nhưng bọn họ cũng không phải cái gì cũng sẽ chiều chuộng, cái gì cũng sẽ nghe theo nàng, loại chuyện này là tuyệt đối sẽ không đồng ý với nàng.

Cho nên Vương Tiểu Mạt liền vẫn mắt hứng, về nhà liền một bên thổi còi, một bên chạy khắp phòng, sau đó rõ ràng lại vẫn đứng ở trong phòng khách kéo đàn violon.

"Thì ra chính người cũng biết là mình đang chế tạo tạp âm a." Vương An cầm hai mảnh khăn lau mặt bằng giấy nhét vào trong lỗ tai. Đối với Vương Tiểu Mạt hẳn thật sự là bội phục, những người khác đều là bị ép buộc tiếp nhận tạp âm của nàng, mà nàng bình thường đều sẽ chủ động chế tạo hơn nữa còn đắm chìm ở trong tạp âm chính mình chế tạo.

"Vương Tiểu Mạt, sợ con rồi! Đi, ta mang con đi siêu thị mua đồ ăn ngon, sau đó con yên tĩnh một chút cho ta!" Lý Vân thật sự chịu không nổi nữa.

Vương Tiểu Mạt suy nghĩ một chút, cứ việc tinh lực của đứa trẻ luôn phá lệ tràn đầy, nhưng là thổi còi và kéo đàn violon đều rất hao tổn thể lực. Cho nên vì có thể liên tục đấu tranh, Vương Tiểu Mạt quyết định trước tiên lấy được đồ ăn ngon tới tay rồi tính sau.

Hôm nay là một ngày đáng giá chúc mừng, Lý Vân ở siêu thị mua rất nhiều đồ ăn, bận rộn cả một buổi chiều, đến tối mới chuẩn bị tốt một bàn lớn. Vương Trung Thái uống không ít, Lý Vân trước đó Vương Trung Thái đi nghỉ ngơi.

"Vương Thiệu, chúng ta tới uống rượu đi!" Vương Tiểu Mạt nhìn chai rượu để trên bàn nói.

"Không uống." Vương An kiên quyết lắc đầu, đối với đa số đề nghị của Vương Tiểu Mạt tuyệt đối không nên hòa theo, nếu không cuối cùng đều luôn gặp xui xẻo chung với nàng.

"Em là con trai, hẳn là phải uống rượu mới đúng." Vương Tiểu Mạt vỗ vỗ ngực Vương An nói.

"Thật có lỗi, ta mới bốn tuổi. Con trai bốn tuổi một ly liền say!" Vương An lắc lắc đầu, không có vì lời nói của nàng mà động lòng.

"Như vậy sao được, em cần phải rèn luyện từ lúc nhỏ, bằng không về sau đánh nhau sẽ không giỏi." Vương Tiểu Mạt tiếp tục khuyên nhủ.

"Uống rượu và đánh nhau thì có quan hệ gì?" Vương An khó hiểu hỏi.

"Em xem TV rồi chứ..... Trong TV trước khi người ta đánh nhau đều phải uống rượu, đây chính là nguyên nhân bọn họ đánh nhau rất giỏi, em không có phát hiện đến cuối cùng người đánh thắng đều là người uống nhiều nhất sao?" Vương Tiểu Mạt tổng kết kinh nghiệm của nàng, lại có chút mơ ước nói: "Nếu như chị cũng lợi hại giống như Ultraman vậy, chị nhất định mỗi ngày đều sẽ đánh nhau."

"Thứ nhất, không hề có chuyện này. Thứ hai, người xem phim uống rượu đánh nhau là Túy Quyền, nhưng mà người lại không biết Túy Quyền. Thứ ba, Ultraman trước khi đánh nhau không uống rượu. Nếu như người lợi hại giống Ultraman..... các tiểu băng hữu và mèo chó trong khu chung cư chúng ta đều đã chết hết." Vương An sờ cái bụng no tròn của mình, nhìn thấy Vương Tiểu Mạt thò tay đi cầm bình rượu, vội vàng cảnh cáo nàng: "Vương Tiểu Mạt, người không được uống rượu!"

"Vì cái gì a?" Vương Tiểu Mạt không rõ vì cái gì mình không thể uống rượu.

"Con gái nếu uống rượu, sẽ bị con trai khi dễ. Người xem cha sau khi uống rượu xong thì một chút sức lực cũng không có. Người về sau nếu thích uống rượu, người sẽ thường xuyên bị con trai khi dễ!" Vương An nghĩ nghĩ nói, rượu thật sự không phải là một thứ tốt.

"Em sẽ khi dễ chị sao?" Vương Tiểu Mạt hai tay chống cằm, khuôn mặt tròn trĩnh hồng hào, không tin nhìn Vương An.

"Ta đương nhiên sẽ không khi dễ người. Nhưng là con trai khác sẽ khi dễ người, cho nên về sau người nhất định không thể uống rượu chung với con trai khác, hiểu chưa?" Vương An dùng giọng nói thâm thía báo cho nàng.

"Nhưng em cũng không phải con trai khác!" Vương Tiểu Mạt không chút nào để ý lắc lắc đầu, lại thần bí hề hề nói cho Vương An: "Chị nói cho em một bí mật, kỳ thật chị là ngàn chén không say!"

"Câu này là người vừa mới từ chỗ cha học được, lúc này liền thành bí mật của người?" Vương An không khỏi buồn cười, "Người không phải đã nói mùi rượu rất khó ngửi sao? Làm sao bây giờ lại nghĩ uống thử?"

"Nói không chừng chỉ là mùi khó ngửi, nhưng khi uống vào sẽ rất ngon."

Vương Tiểu Mạt chính là cái loại chưa tới phút cuối chưa từ bỏ, chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, Vương An thấy mình nhiều lời vô ích, nhìn Vương Tiểu Mạt rót ra một chén nhỏ rồi uống vào.

Vương Tiểu Mạt nhũn chặt mày, nước mắt nước mũi nhất thời cùng nhau chảy xuống dưới, đầu lưỡi thè ra thật dài, hai má lập tức trở nên đỏ bừng, sau đó thì bắt đầu lao đảo lao đảo.

"Mẹ, Vương Tiểu Mạt nàng một ly liền say!" Vương An hô lớn.

.....

.....

Lệ Chi viên.

“Phu nhân, đây là ghi hình hôm nay của tiểu thư, đứa nhỏ kia cũng xuất hiện, ngài muốn nhìn không?” Lâm Chi Ngôn cầm một cái máy quay phim đi vào thư phòng Tần Mi Vũ.

“Ừ, nhìn xem đi.” Tần Mi Vũ gật gật đầu.

Lâm Chi Ngôn kết nối máy quay phim với máy chiếu, ngọn đèn trong thư phòng ảm đạm xuống dưới, trên vách tường rõ ràng hiện ra hình ảnh từ sau khi Vương Phi Từ rời đi Lệ Chi viên.

Lâm Chi Ngôn tua nhanh đến đoạn kia của Vương Phi Từ.

Tần Mi Vũ chỉ là xem xong đoạn nói chuyện giữa Vương Phi Từ và đứa nhỏ kia, sau đó theo Vương Phi Từ rời đi, góc nhìn cũng bị dời đi, đi theo Vương Phi Từ, đã là hình ảnh bên trong là nhà trẻ.

Tần Mi Vũ gật gật đầu, “Là một đứa nhỏ rất thông minh, ta cứ nghĩ năng lực sắp xếp ngôn ngữ và nắm giữ từ ngữ của Phi Từ đã rất tốt rồi, không ngờ đứa nhỏ này lại càng tốt hơn..... Hơn nữa không ngờ nó còn biết phải hai mươi tuổi mới có thể kết hôn.....”

Tần Mi Vũ cười cười, “Trong nhà nó là làm chuyện gì?”

“Chỉ là gia đình bình thường, cha nó tên Vương Trung Thái, có một nhà công ty kiến trúc nhỏ. Mẹ nó tên Lý Vân, vốn là giáo viên tiểu học, nhưng bây giờ là bà nội trợ.” Lâm Chi Ngôn đơn giản báo cáo một chút.

“Ta đã biết.”

Nhìn Lâm Ngôn đi ra ngoài rồi, Tần Mi Vũ cầm lấy điện thoại, “Giúp ta điều tra một chút, hôm nay đứa trẻ được phá lệ tuyển nhận vào nhà trẻ Thừa Chí kia, có phải là do anh ta an bài hay không?”

“Vâng, đã rõ. Nếu tìm không thấy chứng cứ vô cùng xác thật, tôi sẽ đưa ra một cái kết quả phân tích để phu nhân tự mình phán đoán.”

“Tốt.”

Tần Mi Vũ cắt đứt điện thoại, nếu lúc trước hẳn có thể sắp xếp để chính mình và Vương An gặp nhau, Tần Mi Vũ cần đề phòng Phi Từ cũng sẽ gặp phải sắp xếp như vậy.

Tần Mi Vũ đi tới phía trước cửa sổ, bóng đêm sáng ngời, nhưng đằng sau tầng mây mỏng manh lại chỉ có một vòng trăng non tựa như một đường cong.

“Kỳ thật anh rất không thích tên này của em, tên này là điềm xấu.”

“Vì cái gì a?”

“Bởi vì Mi Vũ là tên của một bài từ, có một bài là [Mi Vũ • Tân Nguyệt].”

“ Bài từ này như thế nào lại là điềm xấu?”

“Em nghe thử một chút, cái gì tiên hữu đoàn viên ý, thâm thâm bá, tương phùng thùy tại hương kính? Lại là cái gì họa mị vị ôn, liêu tổ nga, do ái ly hận. Còn có cái gì Thái Dịch tri do tại, thê lương xử, hà nhân trọng phú thanh cảnh..... Khán vân ngoại sơn hà, hoàn lão quế hoa cự ảnh. Xuy xuy, anh buồn nôn nhất đám văn nhân không biết đánh giặc của triều Tống, chỉ biết biểu đạt, biểu đạt đây, viết mấy thứ này có cái rắm dúng a.”

“An ca ca lại nói bậy rồi, tên của em làm sao lại có quan hệ với bài từ đó? Anh như thế nào không nói từ Mi Vũ này là tới từ điển cổ Trương Sùng họa mị. Vợ Trương Sùng lúc nhỏ bị té đập đầu, lông mày có chút khuyết điểm, cho nên Trương Sùng mới vì nàng vẽ lông mày? Lãng mạn ảm áp cỡ nào a, tới trong miệng của anh như thế nào liền thành điềm xấu rồi?”

“Vậy được, em mang lông mày nhỏ đi một ít, An ca ca sẽ vẽ cho em!”

“Chán ghét..... anh đi chết đi!”

Dựa vào cửa sổ, Tần Mi Vũ nhẹ nhàng vuốt ve lông mày mình, khóe mắt ở dưới bóng đêm có chút sáng bóng ướt át.

Anh ấy thật sự đã chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 18: Ta chỉ muốn dùng hai chữ “điên cuồng” để hình dung

Hậu tích bạc phát, là có thể hình dung tình trạng bây giờ của công ty Xây dựng Chúng Thái. Vương Trung Thái mất thấy quy mô của công ty, nhất là tài sản cố định và phối trí phần mềm càng ngày càng khổng lồ, nhưng là hạn ngạch buôn bán của công ty lại không cách nào xứng đôi. Nói cách khác công ty Xây dựng Chúng Thái vẫn như cũ bị vây ở một loại giai đoạn “hậu tích”.

Điều này làm cho Vương Trung Thái cảm thấy có chút bất an, hẳn cũng không phải một người ham thích ích lợi thật lớn mà đối nguy cơ không hề có một chút cảnh giác. Trên thế giới này không có vô duyên vô cớ yêu, chuyện bán từ trên trời rớt xuống khẳng định là có, nhưng là phải cẩn thận đừng để bị đập nát đi, hoặc là cảnh giác xem cái bánh kia có độc hay không.

Vương Trung Thái từng hoài nghi chính mình có phải đã bị quán vào bên trong âm mưu của tổ chức rửa tiền quốc tế nào đó hay không, chỉ là mục đích cuối cùng của việc rửa tiền khẳng định là muốn làm cho tài chính dùng một hình hợp pháp trở lại trong tay người có được số tiền đen đó. Nhưng mà bên phía công ty đầu tư Nhạc Trợ vẫn tuân hoàn theo hợp đồng đầu tư, cũng không có yêu cầu ở ngắn hạn nội đạt được đầu tư hồi báo, cũng không có dùng bất kỳ phương thức gì yêu cầu tài chính chảy trở về. Vương Trung Thái thật sự không tin nếu đây là tổ chức phạm tội nào đó, lại sẽ có kiên nhẫn bởi đường và chờ đợi một vụ đầu tư ít nhất phải mười năm trở nên mới có thể thu hồi.

Cổ phần của Vương Trung Thái ở trong công ty đã bị pha loãng đến cực hạn, nhưng vẫn như cũ nắm giữ quyền ra quyết sách. Đối phương cũng không có ý cướp đoạt quyền khống chế, công ty đầu tư Nhạc Trợ tựa hồ cũng giống như tên của công ty, cần chỉ là vui với giúp đỡ người.

Năm 2004, ở dưới sự yêu cầu của công ty đầu tư Nhạc Trợ, công ty Xây dựng Chúng Thái cùng với một vị vận động viên điền kinh 21 tuổi Ngưu Tường ký kết hợp đồng bốn năm đại sứ thương hiệu và quảng cáo. Lúc này Vương Trung Thái mới có một loại cảm giác giật mình hiểu ra chính mình đã không còn là một chủ thầu nữa, công ty hẳn càng cần nhiều trợ lực phát triển và thủ đoạn truyền bá hơn, mà hình tượng của vận động viên điền kinh lại vô cùng phù hợp với công ty Xây dựng Chúng Thái. Chỉ là Vương Trung Thái không rõ, ở trong phạm vi giá cả có thể tiếp nhận của công ty, cũng có không ít vận động viên thể dục thể thao có danh tiếng không nhỏ đối với công chúng nhân vật có thể chọn, vì cái gì lại muốn tuyển chọn Ngưu Tường. Phải biết rằng ở trước khi ký hợp đồng, vị vận động viên điền kinh này mặc dù có một ít thành tích cực kỳ hấp dẫn người chú ý, nhưng đó chỉ là ở trong lĩnh vực thể dục chuyên nghiệp, còn sức ảnh hưởng đối với công chúng lại gần như là con số không, thậm chí hầu như toàn bộ những người không mê thể dục thể thao căn bản cũng không biết còn có một hạng mục kêu chạy vượt rào 110m.

Vương Trung Thái không có phản đối yêu cầu của công ty đầu tư Nhạc Trợ, dù sao cũng không tốn bao nhiêu tiền - bao gồm phí đại diện cùng với những ủng hộ tiếp theo sau, vì Ngưu Tường cung cấp hai tấm vé máy bay khoang hạng nhất tham gia Olympic Athens. Phải biết rằng nếu dựa theo tiêu chuẩn được chế định của quốc gia, Ngưu Tường và giáo luyện của hẳn chỉ có thể ngồi khoang bình thường đi trước Athens.

Chụp quảng cáo xong, Vương Trung Thái dẫn người nhà tới gặp qua vị vận động viên này. Vợ mình Lý Vân rất ngạc nhiên hạng mục chạy vượt rào là có ý gì, con gái thì hướng về Ngưu Tường thối còi, về phần con trai bảo bối của hẳn... thì đang ở động viên Vương Tiểu Mạt hẳn là nên trở thành một vận động viên marathon. Bởi vì Vương Tiểu Mạt thật sự cần một hạng mục vận động để phát tiết tinh lực tràn đầy của nàng, miễn cho nàng luôn luôn chuyên chú với việc quấy rầy cùng với trêu chọc em trai của mình.

Mùa hè đã đến, nghỉ hè đã đến, Lý Vân cũng không có báo danh cho Vương Tiểu Mạt tham gia hoạt động yêu thích trong hè, nhưng Vương Tiểu Mạt vẫn như cũ kiên trì luyện tập đàn violon của nàng. Có một hiện tượng vô cùng kỳ quái chính là một khi Vương Tiểu Mạt kéo đàn violon, con Husky ở dưới lầu sẽ hưng phấn dị thường lớn tiếng sủa. Con Husky này vừa lớn tiếng sủa, con mèo ở cách vách liền cả buổi chiều cũng sẽ không ngủ, sẽ không ngừng meo meo ô theo. Vương An chê cười âm nhạc của nàng chỉ có mèo và chó mới có thể đủ khả năng lý giải, đó là lĩnh vực âm thanh mà con người không thể lĩnh ngộ.

Vương Tiểu Mạt đương nhiên bỏ ngoài tai, trên thực tế trình độ đàn violon của nàng đã rất có tiến bộ, ít nhất... đã không còn giống kéo cưa, nhưng Vương An vẫn như cũ lựa chọn đi nghỉ hè ở nhà trẻ, bởi vì toàn bộ thời gian nghỉ hè hẳn thật sự không muốn mỗi ngày đều ở trong nhà. Khi Vương Tiểu Mạt nhàn rỗi không có việc gì làm, sẽ yêu cầu Vương An phối hợp với các loại trò chơi của nàng, cũng may lại lớn một tuổi Vương Tiểu Mạt rốt cục không hề động một chút là đòi chơi với tiểu đệ đệ của hẳn.

Ngày 22 tháng 4 năm 2004, trước một ngày sinh nhật của Vương Phi Từ. Vương Phi Từ vẫn như thường ngày ngồi xe bảo mẫu đi tới nhà trẻ, Vương An cũng đến đây, hơn nữa đã ước định tốt với Vương Phi Từ, trước sau như một ở thời gian ngủ trưa hai người sẽ thì thầm trò chuyện với nhau.

Cho tới nay điều vẫn làm cho Vương An cực kỳ cảm tức là, cho dù là Vương Phi Từ ở nhà trẻ, cũng sẽ có hai cô bảo mẫu mọi lúc đi theo, một người trong đó còn luôn cầm máy quay phim quay chụp mọi hành động của Vương Phi Từ. Tuy rằng có thể lý giải đây nhất định là chủ ý của Tần Mi Vũ, nàng muốn lưu giữ xuống quá trình lớn lên cùng với hồi ức cho con gái, nhưng là chuyện này cũng làm cho mỗi khi Vương An ở chung với Vương Phi Từ, lúc nào cũng phải bảo trì bộ dạng của một đứa nhỏ bốn năm tuổi, không thể có hành vi quá mức hấp dẫn chú ý của mọi người, càng phải chú ý lời nói của mình, làm cho hẳn căn bản không có cơ hội giảng cho Vương Phi Từ nghe một ít thứ về nhân sinh và trưởng thành, khó có thể gây dựng nên ảnh hưởng thuộc về một người cha.

Nhưng Vương An không phải là một người sẽ dễ dàng thỏa hiệp và khuất phục, hẳn sẽ tìm kiếm hết thấy cơ hội hơn nữa còn sẽ chế tạo cơ hội để thực hiện mục đích của mình. Hẳn phát hiện vào thời gian ngủ trưa bị bọn nhỏ cho là dài đằng đẳng kia, hai cô bảo mẫu sẽ không canh giữ ở trong phòng ngủ trưa, cũng sẽ không mở ra máy để quay chụp.

Cũng giống như những nhà trẻ khác, cho dù nhà trẻ Thừa Chí có điều kiện cũng sẽ không sắp xếp cho bọn nhỏ phòng ngủ trưa một mình. Trong phòng ngủ trưa sẽ có mười hai cái giường nhỏ, điều này có thể bồi dưỡng kỷ luật cùng với quan niệm hành động tập thể cho bọn nhỏ.

Vương An dùng một con Transformers được Vương Trung Thái mang về từ Nhật Bản để đổi giường ngủ với tên nhóc mập bên cạnh Vương Phi Từ, như vậy thì hẳn đã có thể lợi dụng lúc ngủ trưa ở chung với Vương Phi Từ rồi.

Chờ mọi người đều ngủ sâu giấc rồi, giáo viên cũng rời phòng, Vương An mới leo lên giường Vương Phi Từ, xốc lên chần chui vào ngủ cùng một cái chần với Vương Phi Từ.

Vương Phi Từ nhắm chặt ánh mắt, cặp lông mi thật dài rung động, hai má hơi có chút ửng hồng, không phải do thẹn thùng, mà là khấn trương và hưng phấn, bởi vì đây là bí mật nhỏ giữa nàng và Vương An, giáo viên không biết, bảo mẫu cũng không biết. Cùng với một người bạn cùng tuổi có chung một bí mật để bảo vệ, đối với Vương Phi Từ thì đây hiển nhiên là một chuyện rất mới mẻ và rất có sức hấp dẫn.

“Phi Từ..... Phi Từ.....” Vương An đẩy đẩy bả vai Vương Phi Từ, nhẹ nhàng kêu lên.

“Đừng kêu nữa, mình đang giả bộ ngủ. Giáo viên đi rồi à?” Vương Phi Từ mở một con mắt nhìn Vương An, khóe miệng hơi nhếch lên.

“Đi mất rồi, bạn hôm nay thật xinh đẹp, mình quên khen bạn, hơn nữa kẹp tóc bạn là bạch kim sao? Cứng rắn như vậy! Làm sao đi ngủ cũng không tháo xuống.” Vương An lại định nói bảo mẫu thiếu trách nhiệm, như vậy nếu tư thế ngủ không đúng, đầu dễ nặng kẹp tóc, chẳng lẽ sẽ không làm da đầu đỏ lên sao?

Nhưng hẳn lại chưa từng nghĩ tới, chỉ cần hẳn không leo lên giường Vương Phi Từ, khi Vương Phi Từ ngủ thì sẽ ngoan ngoãn không lăn lộn, căn bản sẽ không xuất hiện vấn đề mà hẳn lo lắng.

Vương Phi Từ không biết bạch kim, kim cương, hoặc là nhựa thì có cái gì khác nhau, chỉ là sờ kẹp tóc mình, hơi có chút ngứa ngáy, “Mình còn cho là bạn sẽ không thích loại này đây..... Kẹp tóc này khó cài lắm đó, lấy xuống dưới thì cô phải mất rất lâu để sửa lại.”

“Bạn có nói với mẹ của bạn là ngày mai sẽ mang mình đi nhà bạn chơi chưa?” Vương An đã sớm làm cho Vương Phi Từ nói với Tần Mi Vũ.

“Nói rồi á, mẹ đồng ý rồi, mình còn mời rất nhiều bạn nữa cùng đi.” Vương Phi Từ gật đầu.

“Thật tốt quá, Phi Từ thật ngoan.” Vương An vô cùng cao hứng, không nhịn được hôn lên trán Vương Phi Từ một cái.

“Lại hôn mình!” Vương Phi Từ quệt cái miệng nhỏ nhắn oán thăm một chút. Lúc nàng hơi xấu hổ thì ánh mắt sẽ thoảng nheo lại, trên gương mặt xuất hiện nhọt nhọt má lúm đồng tiền, cái mũi còn có thể nhăn lại một chút.

Giữa những đứa trẻ thì trừ bỏ tranh đoạt món đồ chơi thì cũng chỉ có đồ ăn ngon, chỉ cần tránh đi những thứ này là rất đơn giản liền có thể trở thành bạn tốt. Trong thời gian một năm này, Vương An và Vương Phi Từ tự nhiên đều trở thành người bạn tốt nhất của nhau ở nhà trẻ, Vương Phi Từ tuyệt đại đa số thời gian đều ở chung với Vương An. Bởi vì không giống như những đứa trẻ khác, Vương An không có lúc nào mà không lấy việc làm cho nàng vui vẻ là mục tiêu thứ nhất. Tuy rằng còn nhỏ Vương Phi Từ cũng không hiểu được tự mình đi phân tích cái gì, nhưng nàng có thể cảm giác được đây là chỗ khác nhau giữa Vương An và những người khác khi đối xử với mình.

Có thứ gì ăn ngon, Vương An đều sẽ chờ nàng cùng nhau ăn, Vương Phi Từ không ở, hẳn cũng sẽ không ăn; có thứ gì chơi vui, Vương An cũng sẽ chờ nàng cùng nhau chơi, nếu không hẳn thà rằng ngồi ở đó một mình không nhúc nhích, cũng sẽ không đi đụng món đồ chơi đó. Khi Vương Phi Từ muốn ngồi cầu trượt, Vương An nhất định sẽ trước tiên ị ạch leo lên lại trượt xuống dưới, sau đó đứng ở phía dưới chuẩn bị tiếp được nàng. Tuy rằng tuyệt đại đa số thời điểm hẳn cũng không chắc chắn có thể tiếp được, rất có thể là hai người ôm nhau sau đó ngã sắp xuống, nhưng thật ra khi hẳn không đi tiếp nàng, Vương Phi Từ ngược lại sẽ chẳng có chuyện gì. Chỉ là hẳn lại làm việc này không biết mệt, tới sau nếu Vương An lại không ở bên cạnh thang trượt, Vương Phi Từ tuyệt đối sẽ không chịu ngồi cầu trượt, nàng nhất định phải nhìn thấy Vương An đứng ở dưới cầu trượt, nàng mới bằng lòng trượt xuống dưới..... Cho dù Vương An cũng chẳng hề bảo đảm được gì đối với an toàn của nàng.

“Phi Từ, bạn kêu mình bằng ba được không.....” Vương An nhìn bộ đáng đáng yêu của nàng, trong lòng không nhịn được. Khi Vương An nhìn Vương Phi Từ, luôn có cảm giác là mình đang nhìn thứ xinh đẹp nhất trên thế giới, ánh mắt thật to của nàng, cái mũi nho nhỏ của nàng, cái miệng nhỏ nhắn hồng hào của nàng, không chỗ nào mà không lộ ra tươi trẻ xinh đẹp. Nhất là vào lúc nàng thẹn thùng, Vương An đều không nhịn được muốn hôn nàng.

Vương Phi Từ sau này nhất định sẽ xinh đẹp hơn cả Tần Mi Vũ, Vương An chân thật đáng tin cho rằng như vậy. Tuy rằng một cô gái giống như Tần Mi Vũ vậy, muốn tìm một người có thể đánh đồng với nàng, dù đi chung với nàng vẫn không bị đoạt hết hào quang thì rất khó. Nhưng Vương An vẫn như cũ không hề có lý do chắc chắn tin tưởng Vương Phi Từ mới là đẹp nhất.

“Không kêu!” Bọn nhỏ bên trong nhà trẻ Thừa Chí nếu mắng chửi thô tục lẫn nhau, thì sẽ bị phạt cực kỳ nghiêm khắc, nhưng là giữa những đứa bé nếu nói “Ta là ba người” linh tinh chiếm tiện nghi trong lời nói với đối phương vẫn là rất bình thường. Vương Phi Từ biết Vương An không phải muốn mắng nàng, nàng cũng sẽ không đi hỏi Vương An vì cái gì sẽ đưa ra loại yêu cầu này, chỉ là cảm thấy kêu hẳn như vậy là không tốt.

“Mình sẽ cù bạn!” Vương An đưa tay ra muốn đi cù nách Vương Phi Từ, bất quá hẳn cũng không có thật sự chọc, chỉ là bắt tay đặt ở trước miệng suy suy, làm bộ ra bộ đáng như muốn chọc ngứa.

Vương Phi Từ lập tức khấn trương co lại thân mình, nét cười trên mặt đã không nhịn được, run rẩy thân hình chen vào một bên giường, lại sợ chính mình sẽ cười ra tiếng, vừa chen còn vừa nháy mắt muốn cầu xin tha thứ.

“Đừng..... Đánh thức những bạn khác chúng ta liền xong đời á!” Vương Phi Từ ôm bả vai của mình cầu xin tha thứ, một bên cắn miệng mình cười thăm. Nàng sợ ngứa nhất, nhất là Vương An hẳn còn thích thường xuyên cù cái bụng nhỏ của nàng, nơi đó so với nách còn ngứa hơn.

“Váy bạn mau kều!” Vương An chen tới theo, càng không ngừng a khí.

“Ba..... Ba.....” Vương Phi Từ ủy khuất quệt miệng, cuối cùng dùng âm thanh nhỏ như muỗi kêu hừ hừ ra hai tiếng, xấu hổ đến hai má đỏ bừng, vươn nắm tay nhỏ đánh Vương An một cái.

Vương An lại cực kỳ cao hứng, không chút do dự liền vươn cánh tay ra ôm Vương Phi Từ vào trong lòng mình. Tuy rằng đây không phải là lần đầu hắn dùng loại thủ đoạn này làm cho nàng kêu cha, Vương Phi Từ cũng không có khả năng thật sự xem hắn là cha, nhưng Vương An vẫn như cũ kích động mà hưởng thụ, cảm thấy tốt mỹ mãn giống hắn đã đoạt được thành tựu kinh người nào đó.

Vương Phi Từ nhắm hai mắt lại. Nàng không hiểu cảm giác an toàn là cái gì, nàng cũng không biết chính mình cần nhất chính là thứ này. Nàng chỉ biết là lúc mình được Vương An ôm vào lòng, lúc ở chung với hắn luôn vô cùng vui vẻ, bị hắn ôm vào trong ngực, Vương Phi Từ luôn dễ dàng an tâm ngủ.

Vương Phi Từ cảm thấy Vương An sẽ vĩnh viễn vĩnh viễn là bạn tốt của mình, hi vọng hắn không cần sẽ ở một ngày nào đó thì rời đi, sau đó muốn thấy cũng không còn thấy được hắn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 19: Ê ảm, ngọt ngào

Sau khi Vương An về nhà liền nói cho Lý Vân chuyện ngày mai mình phải đi dự sinh nhật Vương Phi Từ.

Lý Vân thường xuyên nhìn thấy Vương Phi Từ, cũng biết Vương Phi Từ và con trai mình quan hệ rất tốt. Mỗi lần khi nàng đưa con trai đến cửa nhà trẻ, nếu Vương Phi Từ tới trường học trước, như vậy Vương Phi Từ sẽ đứng ngay ở cửa trường chờ con trai, sau đó tay trong tay cùng nhau đi vào; nếu là con trai tới trước, như vậy cũng giống nhau, con trai cũng sẽ chờ nàng.

Loại tình cảm ngây thơ chân chất của hai đứa nhỏ thanh mai trúc mã này thoát nhìn làm cho người ta vô cùng thoải mái, nên Lý Vân đương nhiên sẽ không phản đối. Chỉ là không biết nhà Vương Phi Từ ở nơi nào, như thế nào đưa nó đi qua, xem ra hắn là cần gọi điện thoại hỏi một chút. Bởi vì Vương Phi Từ có gọi điện thoại cho Vương An, nên nàng biết số điện thoại nhà con bé.

Không cần chờ Lý Vân gọi điện thoại qua, đến bữa tối Lý Vân liền nhận được một cú điện thoại. Đối phương tự xưng là tài xế nhà Vương Phi Từ, gọi điện để xác nhận địa chỉ với Lý Vân, nói là ngày mai sẽ cùng với Vương Phi Từ cùng nhau tới đón Vương An.

Lý Vân đương nhiên sẽ không tùy tiện liền giao con trai cho người xa lạ mang đi, đối phương mang theo Vương Phi Từ phỏng chừng cũng là có ý này, nên Lý Vân vốn không có cái gì phải lo lắng.

Ngày hôm sau trời mới tờ mờ sáng, Vương Tiểu Mạt đã tỉnh lại, nàng xoa xoa ánh mắt, sau đó liền thò tay ra cầm lấy cái còi đặt ở bên cạnh gối ngủ, Vương Tiểu Mạt đá văng chăn ra, đôi chân nhỏ dùng sức ấn mạnh xuống, cuối cùng bật ngồi dậy. Sau khi tự hỏi một hồi vấn đề phức tạp là hôm nay muốn chơi trò gì, liền ngậm chắc còi, phần chân tinh thần thối ba tiếng, sau đó ôm lấy đàn violon của mình chạy xuống lầu.

Vương Tiểu Mạt rốt cục bỏ đi tất xấu sáng sớm thức dậy liền ngậm còi vừa chạy vừa thổi loạn trong nhà, cũng không còn đi quấy rối em trai. Bởi vì em trai năm tuổi rồi, không mặc quần thừng dây nữa. Hơn nữa mẹ còn nói không phải đứa bé nào đều có tính lực tràn đầy cả người không chỗ phát tiết giống Vương Tiểu Mạt nàng, bé trai cần phải ngủ nhiều mới có thể mau lớn và cao hơn.

Vương Tiểu Mạt vô cùng lo lắng em trai sẽ trở thành một tên lùn giống gã gù ở cách vách, cho nên không còn đứng ở trước giường Vương An thổi lên giống như thổi kèn mà là thật sự thổi còi gọi hắn rời giường.

Vương Tiểu Mạt xuống lầu về sau, rất nhanh con Husky dưới lầu, còn có con mèo Ba Tư lông ngắn lại cùng nhau bắt đầu kêu to.

Sau khi luyện tập đàn violon xong, Vương Tiểu Mạt liền đi tới trong hoa viên bắt sâu, sau đó nàng lập tức nhìn thấy một chiếc ô tô màu đen đang đậu ở dưới lầu nhà mình, một bé gái xinh đẹp từ cửa sau xe bước xuống dưới.

Bé gái mặc một bộ váy dài màu trắng, thoát nhìn giống như trang phục khi tham gia tiệc đứng ở trong TV..... Ở trong lý giải của Vương Tiểu Mạt, cảnh tượng của loại tiệc tối cao cấp cũng chẳng khác mấy bữa tiệc đứng.

Bé gái này vô cùng xinh đẹp. Không ngờ hai má của nàng không phải là tròn vo đầy, có chút giống yêu tinh cảm nhọn trong [Tây Du Ký], hơn nữa nàng mặc một đôi giày da màu đen, trên giày da có hoa văn cong tới cong lui làm Vương Tiểu Mạt xem hoa cả mắt. Vương Tiểu Mạt cảm thấy không thể tưởng tượng, nàng không cảm thấy nóng sao? Mùa hè phải để chân trần chạy khắp nơi mới là ý nghĩa cuộc sống của các tiểu băng hữu.

Vương Tiểu Mạt mang theo đàn violon của mình đi tới, nhìn bé gái kia nói: “Bạn là ai?”

“Minh là Vương Phi Từ a.” Khóe miệng Vương Phi Từ hơi nhếch lên, trên gương mặt hiện ra hai cái xoáy nhọt nhọt.

"Minh kêu Vương Tiểu Mạt!" Vương Tiểu Mạt cầm còi liền nhét vào miệng, nhưng là nghĩ nghĩ, vẫn là không có thổi còi, lại hỏi: "Bạn tới đây làm gì a?"

"Minh tới tìm bạn học của mình, hôm nay là sinh nhật mình, bạn ấy đồng ý theo mình đi dự sinh nhật." Vương Phi Từ cao hứng nói.

"Thì ra hôm nay là sinh nhật bạn a..... Bạn đợi đã....."

Nhìn Vương Tiểu Mạt vẫn nghiêm túc đứng ở nơi đó, giống như sắp chuẩn bị làm chuyện gì, Vương Phi Từ không khỏi có chút tò mò.

Vương Tiểu Mạt hít sâu một hơi, liền ngậm còi bắt đầu thổi, tiếng còi vang lên, đầy nhịp điệu, nổi liền không dứt.

Nụ cười của Vương Phi Từ càng ngày càng cứng ngắc, lông mày dần dần nhíu chặt vào nhau, cái miệng nhỏ nhắn cũng xụ xuống, sau đó hai bàn tay nắm chặt vào nhau dùng sức vặn. Tài xế bên cạnh cũng không nhìn nổi nữa, đối với Vương Tiểu Mạt nói: "Tiểu bằng hữu, cậu cháu đừng thổi thổi nữa!"

Vương Tiểu Mạt lại giống như căn bản không nghe thấy, lúc nàng thổi còi luôn tập trung tinh thần. Bất quá rất nhanh thì nàng cũng thổi xong rồi, hai má cũng trở nên đỏ bừng, vừa phì phò, vừa nói: "Để nghe không?"

"Không biết." Hai má Vương Phi Từ cũng đỏ lên, bởi vì thật sự rất khó nghe, nhưng nàng cảm thấy nếu nói thật sẽ làm Vương Tiểu Mạt mất hứng, nhưng là phải nói dối cũng làm cho Vương Phi Từ cảm giác vô cùng khó xử.

"Minh là chúc bạn sinh nhật vui vẻ, mình thổi là bài hát Happy Birthday To You!" Vương Tiểu Mạt mất hứng nói.

Vương Phi Từ mở to hai mắt nhìn, Vương Phi Từ biết hát rất nhiều nhạc thiếu nhi, đương nhiên cũng bao gồm bài hát Happy Birthday To You, nhưng Vương Phi Từ một chút cũng không có nghe ra được đây là bài hát Happy Birthday To You.

"Bạn biết thổi không?" Vương Tiểu Mạt có chút không phục nói, bé gái này hoàn toàn không hiểu thưởng thức âm nhạc.

"Minh không biết thổi còi, nhưng mà mình biết dùng đàn violon kéo bài Happy Birthday To You." Vương Phi Từ nói.

Vì thế Vương Tiểu Mạt liền đưa đàn violon cho Vương Phi Từ.

Vương Phi Từ cầm đàn violon, kiểm tra một chút, sau đó đặt ở trên cổ, bắt đầu nghiêm túc chăm chú kéo đàn violon.

"Vương Tiểu Mạt, tiến bộ a?" Trên lầu có người nhô đầu ra, sau đó nhìn thấy không phải Vương Tiểu Mạt đang kéo đàn violon, lại thấy được một chiếc Rolls-Royce Phantom sáng bóng có biểu tượng Spirit of Ecstasy. Càng làm người này hoảng sợ hơn, là bởi vì Vương Tiểu Mạt cũng không phải đang chăm chú nghe Vương Phi Từ kéo đàn violon, mà Vương Tiểu Mạt đang tại dùng sức cạy nhãn hiệu Spirit of Ecstasy kia.

"Cảm ơn bạn." Sau khi Vương Phi Từ kéo xong, đem đàn violon trả lại cho Vương Tiểu Mạt, "Minh phải đi tìm bạn ấy đây."

"Bạn học bạn tên gọi là gì?" Vương Tiểu Mạt bỏ qua bình luận Vương Phi Từ kéo có dễ nghe không, dù sao Vương Phi Từ cũng không có hỏi.

"Vương Thiếu."

Vì thế Vương Tiểu Mạt lập tức quay đầu, mang theo đàn violon bỏ chạy về nhà.

"Tiểu thư, chúng ta đi thôi." Tài xế lắc lắc đầu, bé gái này cũng quá không có lễ phép.

Chò đi vào trong nhà bạn học Vương Phi Từ, tài xế mới phát hiện, thì ra bé gái vừa rồi chính là chị gái của bạn học Vương Phi Từ.

"Chào anh, chào anh..... Mời vào....." Vương Trung Thái và Lý Vân đều rời giường, cùng tài xế chào hỏi một tiếng, Lý Vân cười đối Vương Phi Từ nói: "Phi Từ sinh nhật vui vẻ."

"Cảm ơn cô!" Vương Phi Từ hơi ngượng ngùng nói, sau đó nhìn Vương An vừa từ trong phòng đi ra, ánh mắt lờ lờ tỏa sáng.

"Phi Từ, sinh nhật vui vẻ." Vương An đi tới nói, cầm bàn tay nhỏ bé của Vương Phi Từ.

"Thật xinh đẹp a!" Vương Trung Thái cũng không nhịn được cảm thán một tiếng, đối với Lý Vân nói. Bé gái ở trước mắt cùng với con gái của mình là hai loại hình hoàn toàn bất đồng. Ở trong mắt Vương Trung Thái và Lý Vân, con gái của mình tự nhiên cũng vô cùng đáng yêu, nhưng là bé gái trước mắt lại làm cho người ta không nhịn được sinh ra một loại cảm giác kinh diễm, dường như nhìn đến nàng lúc này, là có thể tưởng tượng được trong tương lai nàng sẽ điên đảo chúng sinh như thế nào.

Lý Vân vui rạo rực nhìn Vương Phi Từ và Vương An, Vương Phi Từ ăn mặc tựa như nàng công chúa trong TV. Lo lắng đến con trai đi tới gia đình không tầm thường của người ta, tuy rằng tự biết ở tài lực không thể đánh đồng với đối phương, nhưng là người Trung Quốc luôn coi trọng mặt mũi, nói không được Lý Vân cũng cho con trai ăn mặc lịch sự một phen, mặc vào lễ phục vest. Nhìn thấy hai đứa đứng chung một chỗ, thật giống như Kim Đồng Ngọc Nữ trời sinh một đôi, Lý Vân tự nhiên vui mừng.

Vương Tiểu Mạt nhìn nhìn em trai, lại nhìn nhìn ăn mặc xinh đẹp Vương Phi Từ, cúi đầu nhìn nhìn quần soóc cùng với chân nhỏ của mình. Thấy cũng không có ai chú ý tới mình, Vương Tiểu Mạt cúi đầu, lặng lẽ về tới phòng mình, nhẹ nhàng đóng cửa lại. Ngồi ở trên giường, ngậm còi nhỏ giọng nhỏ giọng thổi. Sau đó nghe dưới lầu vang lên tiếng xe ô tô chạy đi cùng với lời khen ngợi của cha mẹ dành cho Vương Phi Từ, Vương Tiểu Mạt rất cực

không còn tâm trạng thối lên còi nữa. Bảy tuổi Vương Tiểu Mạt cảm thấy không hiểu ưu thương.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 20: Khi con hổ rời đi vườn bách thú

Phantom màu đen là khoản xe thứ nhất được doubler(?) đẩy ra sau khi bị BMW thu mua. Sau khi nhân hiệu nữ thần Apsara bằng bạch kim lùi về buồng động cơ, thân xe thật lớn vẫn như cũ vững vàng mà im lặng, tựa như là cầu vồng xuyên qua sa mạc về ra một vết tích trời cháy.

Vương An nắm tay Vương Phi Từ, tâm hần cũng giống như động cơ chiếc xe này, tuy vững vàng nhưng lại tích tụ sức mạnh có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

Vương An đưa tay ra muốn đi ấn xuống cái nút tường cách âm, nhưng là nhìn thấy ánh mắt tài xế thường xuyên thông qua kính chiếu hậu nhìn về phía sau này, hơi suy nghĩ, Vương An nói với Vương Phi Từ: "Phi Từ, chúng ta thì thầm nói chuyện đi."

Đứa nhỏ lớn lên từ hoàn cảnh giống như gia đình Vương Trung Thái, đối với buồng xe sau của Phantom là không có khả năng sẽ rõ như lòng bàn tay.

Vương Phi Từ gật đầu, ấn xuống tường cách âm, nghiêng đầu, có chút thẹn thùng nói: "Vậy bạn không được hôn mình, nếu không chú tài xế sẽ cho rằng chúng ta là muốn trốn đi hôn nhẹ."

"Ngủ ngốc a, ông ta không biết mình hôn bạn thì làm sao sẽ cho rằng chúng ta là trốn đi hôn nhẹ đâu?" Vương An vốn không có suy nghĩ này, nhưng là nhìn thấy bộ dáng thẹn thùng của nàng, lại nhịn không được.

"Vậy chỉ một cái thôi nha!" Vương Phi Từ vươn một ngón tay, nhắm hai mắt lại.

Vương An ở trên gương mặt của nàng hôn nhẹ một cái. Da thịt non mềm của bé gái, thoang thoang mang theo hương vị dễ ngủ, làm cho hần giống như nhắm nháp được mỹ vị nào đó, cảm giác vui mừng tràn đầy ở trong lòng.

"Sao bạn lại nhắm hai mắt lại?" Vương An có chút kỳ quái nhìn Vương Phi Từ mở to mắt, thần thái trong con ngươi đặc biệt sáng ngời.

"Lúc các cô chú trong TV hôn môi đều nhắm mắt lại." Vương Phi Từ nâng gương mặt của mình nói, "Bất quá bọn họ hôn môi cũng không vệ sinh á, có đôi khi còn hôn môi khi đang ăn nữa."

"Vậy mẹ Phi Từ có từng hôn môi với một chú nào đó hay không?" Vương An hỏi.

"Không có a, mình chưa từng nhìn thấy qua a." Vương Phi Từ lắc lắc đầu.

"Vậy có lúc nào chú và mẹ bạn cũng ở nhà, sau đó để cho Phi Từ đi ngủ trước không?" Vương An lại hỏi.

Vương Phi Từ vẫn lắc đầu, "Mẹ mình mỗi ngày đều phải làm việc đến khuya, có đôi khi sẽ nghỉ ngơi ở thư phòng, đều là mình đi ngủ trước."

"Phi Từ sau này cũng không được ngủ chung với bé trai khác, đã biết chưa?" Vương An nở nụ cười.

"Vậy bạn vì cái gì luôn leo lên trên giường của mình, ngủ chung với mình a." Vương Phi Từ dùng hai tay ôm bả vai vai mình, không nhịn được lại thẹn thùng nở nụ cười. Bởi vì nhớ tới có đôi khi mình đang ngủ mơ màng, Vương An lại leo lên giường cù bụng nhỏ của nàng, đánh thức nàng dậy.

"Bởi vì mình là cha bạn!" Vương An đứng lý hợp tình nói.

Vương Phi Từ quẹt quẹt miệng. Vì cái gì rất nhiều cô chú đều nói bạn ấy là bạn trai nhỏ của nàng, nhưng là bạn ấy lại luôn nói mình là cha của nàng? Vương Phi Từ không thể lý giải, chẳng lẽ là trò chơi con nít sao? Như vậy chính mình cũng có thể làm mẹ a, làm sao lại luôn phải kêu bạn ấy là cha đâu? Vương Phi Từ quyết định lần sau nếu bạn ấy còn muốn nàng kêu bạn ấy là cha, vậy nhất định phải để bạn ấy kêu nàng là mẹ mới được. Vương Phi Từ nhất định phải thực dũng cảm kiên trì, nàng không được khuất phục khi bị hần cù.

Nhìn cảnh biển ngoài cửa sổ, xa xa có ngọn hải đăng cô độc sừng sững ở trong trời đất, Vương An buông cửa kính xe, nghe sóng biển đập vào đề phòng ầm ầm phát ra tiếng nổ, vườn vải rậm rạp đang ở ngay tại trước mắt. Vương An hít sâu một hơi, buông xuống tường gỗ cách âm, đón lấy ánh mắt lúc tài xế quay đầu, lộ ra nụ cười khản trương đặc hữu của đứa trẻ khi đi vào trong nhà người xa lạ.

Tài xế tên gọi La Húc, là một gã bộ đội đặc chủng xuất ngũ, từng chấp hành quá rất nhiều nhiệm vụ nguy hiểm. Vương An nhìn ánh mắt hần vẫn như cũ có thần nhưng là rõ ràng đã không có lợi hại như lúc trước, còn có bước chân càng trở nên vững vàng mà bình tĩnh, nhưng cũng đã không có cái loại cảm giác căng thẳng và có thể bùng nổ vào bất cứ lúc nào, ba năm không thấy, hần đã có một ít mỡ bụng. Hần bung ra cúc áo lễ phục vest, dẫn Vương Phi Từ và Vương An đi về phía trước - chỉ nhìn về phía trước, cũng không có lưu ý hai bên.

Ở trong sự tích trưởng thành của rất nhiều vĩ nhân và danh nhân, tác giả luôn thích cường điệu tính cách của bản thân vĩ nhân. Hoặc là nói không ngừng vươn lên, hoặc là nói kiên nghị không bạt, tóm lại quá mức cường điệu tố chất làm người này trở thành một vị thành công nhân sĩ. Nhưng Vương An vẫn cho rằng hoàn cảnh bên ngoài mới là đáng giá chú ý nhất, bởi vì hoàn cảnh khác nhau sẽ bồi dưỡng ra nhân tài thuộc lĩnh vực khác nhau. Có chút hoàn cảnh sẽ khiến người tiến bộ, có chút hoàn cảnh lại khiến người lui bước, không ai sẽ ở trong bất kỳ hoàn cảnh gì đều vẫn duy trì cùng một trạng thái, hẳn sẽ tự giác đi thích ứng trạng thái cuộc sống hiện tại.

La Húc từng là một tên lính đặc chủng ưu tú, nhưng một khi rời bỏ cái loại áp lực và huấn luyện cường độ cao mà lính đặc chủng cần gặp phải, lại có hoàn cảnh công tác ưu việt, cuộc sống an nhàn, địa vị xã hội không thấp,... những thứ này đã khiến cho hắn chỉ có thể làm một tên tài xế ưu tú. Nếu lại làm cho hắn chấp hành nhiệm vụ của lính đặc chủng, kết quả không cần nói cũng biết.

Vậy còn tên sát thủ đã cầm đi số kim cương trị giá một ngàn vạn USD của Vương An đây? Ba năm này hắn trải qua thế nào?

Vương An cũng không hiểu biết về lĩnh vực sát thủ này, nhưng hắn biết nhân tính luôn tương thông. Cho dù là tính cách vận vẹo, biến thái hoặc là tội phạm, đều cũng có dấu vết dễ lần theo, có thể phân tích và lợi dụng.

Rất nhiều sát thủ có lẽ cũng chỉ sẽ làm sát thủ. Cũng giống như những tội phạm bị giam giữ quá lâu, bọn họ rời đi ngục giam sau đó, căn bản không biết nên đi nơi nào, không biết nên làm cái gì. Cách biệt với xã hội quá lâu, bọn họ tựa như con hổ được thả ra từ vườn bách thú, căn bản không có biện pháp tiếp tục sinh tồn trong hoàn cảnh tự nhiên.

Vì thế rất nhiều tội phạm rõ ràng sau khi rời đi ngục giam lại tiếp tục phạm tội, sau đó lại tiến vào ngục giam, lúc này bọn họ mới có thể an tâm..... Nhưng nếu khi bọn họ rời đi ngục giam cùng với một khoản tiền bạc rất lớn đây? Rất nhiều sát thủ khi không làm sát thủ sẽ không biết nên làm gì, cho nên bọn họ sẽ vẫn tiếp tục đi làm sát thủ..... Nhưng sau khi hắn làm xong một khoản mua bán cũng đủ cho hắn tuổi già không lo, hắn còn có thể chi vì kích thích cùng với thói quen mà tiếp tục làm sát thủ sao?

Có, đương nhiên là có người như vậy, những sát thủ trong chuyện xưa đều là như vậy. Lái Ferrari, cầm ống phóng rocket bắn máy bay, bởi vì bộ dạng này cảm giác rất tuần tử, cuộc sống như vậy thật tiêu sái.

Toàn là nói nhảm!

Đối tượng ám sát có cấp bậc giống như Vương An vậy, ra giá tuyệt đối sẽ không thấp, nhưng là Vương An tin tưởng cũng tuyệt đối sẽ không cao cỡ nào. Bởi vì bản chất của chuyện này chỉ là cần một người chấp hành đáng tin cậy hoàn thành một bước cuối cùng, cũng không phải cần người chấp hành này có năng lực chấp hành siêu tuyệt cỡ nào.

Cho nên Vương An sợ người khác cho sát thủ quá ít tiền, nên đã cho hắn số kim cương trị giá mười triệu USD, cũng đủ cho hắn chậu vàng rửa tay.

Về phần vị sát thủ kia hôm nay rốt cuộc có thể đến hay không, kỳ thật Vương An cũng không có nắm chắc quá lớn. Dù sao việc đó chỉ là quyết định được hắn định ra trong nháy mắt, cũng không có chuẩn bị kế hoạch chu đáo bao nhiêu.

Nếu tới đây rồi thì hãy lưu lại đi! Vương An ngẩng đầu nhìn bảng hiệu “Lệ Chi viên” ở phía trước mỉm cười. Nơi này chính là do hắn một tay thiết kế tạo ra, tuy không có tường cao hào sâu, nhưng đây là địa bàn của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 21: Ta từ trên trời giáng xuống, chân đạp thất thải tường vân

“Chúc tiểu bằng hữu Vương Phi Từ sinh nhật vui vẻ!” Một cuộn tranh chữ thật lớn tung bay ở giữa không trung, một chiếc khinh khí cầu màu trắng bạc được hóa trang thành hình dạng chiếc bánh sinh nhật lơ lửng ở trên không Lệ Chi viên. Chiếc khinh khí cầu này tựa như một đám mây nhiều màu sắc, phóng ra một cái bóng dáng như xúc tu có hình dạng quái dị.

Khinh khí cầu chậm rãi đáp xuống, Tần Tĩnh cùng với một nam tử trẻ tuổi đạp thang dây, nhảy lên ban công lầu chính.

“Hai người đã không phải là thiếu niên phản nghịch trèo tường đi theo Vương An của năm đó rồi. Em nghĩ đến hai người hẳn là còn nhớ rõ ở bên cạnh chính là sân bay.” Tần Mi Vũ hơi quay đầu nhìn thoáng qua, vẫn như cũ bung tách cà phê nổi lơ lửng mấy viên đá lạnh, nhìn bọn nhỏ ở trên mặt cỏ chỉ trò chuyện khinh khí cầu.

“Tiểu Mi, mới ba năm không gặp, em đã lãnh đạm với anh như thế?” Nam tử tuổi trẻ thờ dài một hơi nói, “Anh tưởng rằng em sẽ cảm thấy kinh hi chứ.”

“Nghiêm Vũ Nhân, tôi biết anh rất yêu thích Châu Tinh Trì. Nhưng chỉ có cô gái vô tri mới cảm thấy hứng thú với cảnh tượng đạp thất thải tường vân từ trên trời giáng xuống.” Tần Mi Vũ mỉm cười, “Có lẽ tôi từng là, nhưng hiện tại không phải.”

“Ta đi rót rượu.” Tần Tĩnh vỗ vỗ bả vai Nghiêm Vũ Nhân, lưu lại cho hắn thời gian và không gian để đơn độc nói chuyện với em gái mình. Nghiêm Vũ Nhân vẫn luôn thích Tần Mi Vũ, cứ việc trong nhà vẫn thúc giục hắn kết hôn, đôi mắt vô số hào môn thiên kim, hắn vẫn như cũ bất vi sở động.

Tần Tĩnh vẫn cảm thấy Nghiêm Vũ Nhân càng thích hợp với em mình hơn, chỉ là năm đó có Vương An ở, hiện tại Vương An đã chết, Tần Tĩnh rất hi vọng có thể tác hợp nàng và Nghiêm Vũ Nhân. Đầu là nguyên lão từng cùng nhau khai sáng tập đoàn An Tú với Vương An, có thể đàm hỏi với Nghiêm gia hay không, đối với việc Tần Tĩnh có thể hoàn toàn nắm giữ tập đoàn An Tú rất quan trọng. Thậm chí có thể nói nếu không có Nghiêm Vũ Nhân chống đỡ, hiện tại không ai có thể đủ chân chính nắm giữ đế quốc buôn bán này.

“Em làm sao vẫn còn thích uống cà phê kiểu này. Em là phụ nữ, uống cà phê lạnh như vậy, cũng không sợ tổn thương thân thể.” Nghiêm Vũ Nhân quan tâm nói.

“Cảm ơn.” Tần Mi Vũ mang cà phê trong tay đồ đi.

“Thế này mới ngoan.” Nghiêm Vũ Nhân rốt cục có chút cảm giác ấm lòng, quả nhiên nàng vẫn còn quan tâm tới mình.

“Trong ba năm này, anh đang làm gì ở nước Mỹ?” Buông tách cà phê Tần Mi Vũ lại bỗng nhiên trở nên vô cùng lãnh đạm, “Tôi đã xem tiền lời đầu tư trong ba năm này, anh là đang làm trò hề ư? Anh không cần tiếp tục phụ trách bộ đầu tư hải ngoại nữa, sự nghiệp Bắc Mỹ cần toàn diện chuyển giao, tôi sẽ phái người tới chỉnh đốn.”

“Tiểu Mi, lại cho anh chút thời gian.....” Nghiêm Vũ Nhân cảm thấy hai má nóng lên, “Đây là do biến đổi kinh tế tạo thành, em cũng biết hiện giờ nền kinh tế của nước Mỹ đang bị đình trệ. Vương An cũng đã từng nói qua, hiện giờ cần phải cẩn thận với đầu tư ở Bắc Mỹ, rất khả năng ở trong vài năm này sẽ bùng nổ nguy cơ tài chính, nên anh không dám liều lĩnh.”

“Đúng không? Vậy anh nói cho tôi biết, vào năm 1997, Vương An đang làm cái gì? Anh ấy lại là lợi dụng cơ hội gì để đánh gãy xúc tu của Mitsubishi và Sumitomo đồ tôi? Trong lúc châu Á lâm vào nguy cơ tài chính anh ấy lại mang đến cho chúng ta bao nhiêu tiền lời?” Tần Mi Vũ xoay người sang chỗ khác, lưu lại cho Nghiêm Vũ Nhân một cái bóng lưng, “Tôi không cần giải thích.”

“Được rồi. Anh sẽ trở về, làm hậu thuẫn kiên cố nhất cho em.” Nghiêm Vũ Nhân nhìn đáng người Tần Mi Vũ vẫn như cũ mềm mại và linh lung giống như cô gái nhỏ, lại nhiều thêm một phần lãnh liệt nói không rõ, Nghiêm Vũ Nhân cảm thấy trong lòng phức tạp vô cùng, “Tiểu Mi.....”

“Bộ đầu tư hải ngoại sẽ độc lập ra ngoài, anh cần phụ trách trừ bị những xí nghiệp cỡ vừa và nhỏ của bộ đầu tư hải ngoại. Ba người đại diện công ty ở Bắc Mỹ không cần thay đổi, tôi sẽ làm cho Ô Văn đi qua một lần nữa phụ trách thành lập một công ty độc lập.” Tần Mi Vũ khoát tay áo.

Tần Tĩnh vừa đi tới, nhận thấy được bầu không khí giữa hai người có chút lãnh đạm, cười cười, “Chuyện làm ăn, về sau bàn lại đi. Hôm nay là sinh nhật Phi Tử, cũng là ngày Vũ Nhân về nước, mọi người uống một chén.”

Tần Mi Vũ vừa nâng chén, di động của Tần Tĩnh chợt reo lên.

“Thật có lỗi..... Là Shima Kazuo.” Tần Tĩnh nói xong liền tiếp nhận cuộc gọi. Nhưng khi nghe Shima Kazuo nói, sắc mặt hắn dần dần trở nên khó coi.

“Làm sao vậy?” Tần Mi Vũ hơi nhướn mày hỏi.

“Ông ta kiên trì muốn đòi đi một phần ba định mức ở ngân hàng hải ngoại của mình, mặc kệ anh nói cái gì cũng không có tác dụng.” Tần Tĩnh để lại điện thoại nói.

Tần Mi Vũ đưa tay ra, Tần Tĩnh đem điện thoại giao cho Tần Mi Vũ.

“Shima tiên sinh, nói vậy ngài cũng nhận ra giọng nói của tôi. Thật vô cùng có lỗi, ở trong lúc chúng ta hợp tác khoái trá, chúng ta còn chưa có thành lập nên hữu nghị tư nhân mà đồng bọn hợp tác hẳn nên có.” Tần Mi Vũ nhợt nhạt mỉm cười, “Tôi nghe nói ngài muốn đòi đi phần vốn của ngài, ta tò về đồng ý. Đồng thời, bên tôi cũng sẽ ngừng lại hết tất cả hợp tác với gia tộc Shima.”

“Không..... Không..... Phu nhân, bà hiểu lầm, tôi chỉ là muốn đòi đi một ít định mức kia mà thôi, cũng không phải muốn ngừng hợp tác với An Tú..... Tôi không thể đáp ứng bà, tôi quyết định.....”

“Shima tiên sinh, tôi nghĩ là ngài hiểu lầm. Tôi cũng không phải muốn thương lượng với ngài, cũng không phải muốn nghe đề nghị của ngài, chỉ là muốn thông báo cho ngài, tạm biệt.” Tần Mi Vũ cắt ngang lời nói của đối phương, sau đó không chút do dự cắt đứt điện thoại.

Tần Tĩnh kinh ngạc nhìn Tần Mi Vũ, “Em làm cái gì vậy? Gia tộc Shima là người hợp tác quan trọng nhất của chúng ta ở thị trường Nhật Bản, chẳng lẽ em định buông tha cho thị trường Nhật Bản ư?”

“Lợi ích giữa tập đoàn tài chính Nhật Bản và tập đoàn chúng ta đã rất phức tạp, muốn rút ra rất khó. Lần này Shima Kazuo đưa ra yêu cầu triệt tu, chỉ là một lần thử của bọn họ, bọn họ chính là muốn biết chúng ta có còn cường thế trước sau như một hay không. Người Nhật Bản thói quen thần phục cho cường giả, chỉ cần anh hơi biểu hiện ra một chút quá mức để ý cảm xúc của bọn họ, bọn họ sẽ được một tác lại muốn tiến một thước. Anh chỉ cần suy nghĩ, ngừng hợp tác là chuyện gia tộc Shima càng không thể thừa nhận, hay là chúng ta càng không thể thừa nhận là được.” Tần Mi Vũ thất vọng nhìn anh trai, “Anh đi cầu người khác, không bằng làm cho bọn họ đến cầu anh. Đối với người Nhật Bản, vĩnh viễn phải nhớ kỹ mặc kệ là đặc thế hay thất thế đều phải quất bọn họ mấy roi. Mặc kệ anh có thừa nhận hay không, nhưng nếu anh muốn làm tốt chức vị tổng giám đốc, những tư liệu được quay lại lúc Vương An mở hợp..... anh tốt nhất nên nhìn xem một chút.”

Ở trước mặt Nghiêm Vũ Nhân, Tần Tĩnh bị Tần Mi Vũ răn dạy như thế, không khỏi cảm thấy xấu hổ và buồn bực. Chỉ là hắn biết Tần Mi Vũ nói là sự thật, cách xử lý của nàng đúng là càng thêm chính xác và hữu hiệu.

“Còn có... về sau không cần kêu tôi Tiểu Mi.” Tần Mi Vũ nhìn thoáng qua Nghiêm Vũ Nhân, “Vũ Nhân, hoan nghênh anh về nước.”

Tần Mi Vũ đi xuống ban công, Nghiêm Vũ Nhân và Tần Tĩnh cùng nhau nhìn bóng lưng nàng rời đi.

“Minh dường như thấy được một tên Vương An khác.” Nghiêm Vũ Nhân dùng một hơi uống hết rượu vang đỏ còn lại, phe phẩy cái ly trống rỗng, quay đầu nhìn Tần Tĩnh, “Tiểu Mi biến hóa quá lớn, mình gần như không còn nhận ra cô ấy.”

“Vương An lưu lại cho nàng rất nhiều tài nguyên có thể sử dụng, hơn nữa ta còn phát hiện nàng cơ hồ mỗi ngày đều xem những ghi âm và video mà Vương An lưu lại, nghiên cứu ý nghĩ cùng với phong cách hành sự của hắn..... Không thể không nói nàng là một thiên tài, có năng lực học tập siêu cường. Cha ta đã sớm nói qua, nếu tiểu Mi nguyện ý theo chính hoặc là theo thương, thành tựu của nàng khẳng định ở phía trên ta.” Tần Tĩnh hít sâu một hơi, hơi nhấp môi, “Rượu này thật khó uống.”

“Xem ra ảnh hưởng của cậu đối với cô ấy, cũng không có lớn như cậu đã tưởng tượng..... Trên thực tế, chỉ cần cô ấy vẫn còn chặt chẽ nắm giữ Quốc tế An Tú, toàn bộ các ngành và các xí nghiệp của tập đoàn An Tú đều phải quay chung quanh mệnh lệnh của nàng mà vận chuyển. Các lão nhân luôn muốn cấu thành tập đoàn tài chính hiện đại khó hiểu, nghĩ đến giống vị trí của bọn họ vậy, đôi một người là có thể biến thiên.....” Nghiêm Vũ Nhân cười nhẹ, có chút trào phúng nói.

“Tiểu Mi chung quy là phụ nữ, Phi Tử cũng chỉ là một bé gái.” Tần Tĩnh nhìn Vương Phi Tử đang chơi đùa trên bãi cỏ, “Thời đại của Vương An đã đi qua..... Nhưng thật ra cậu... lại trốn đi ba năm, cậu thật sự sợ Vương An như vậy?”

Nghiêm Vũ Nhân cười mà không nói. Sợ? Chỉ là quý trọng mạng sống của mình mà thôi, dù sao cẩn thận chèo thuyền được vạn năm.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 22: Tiểu bằng hữu dũng cảm

Tần Mi Vũ rời đi ban công, đi vào phòng hoá trang, khoát tay áo làm cho nhóm thợ hoá trang cùng với trợ lý hoá trang đang chờ ra ngoài. Tần Mi Vũ ngồi ở trước gương, nhìn dung nhan của mình.

Có lẽ ở trong mắt người ở bên ngoài, dáng vẻ của nàng vẫn giống hệt như năm đó lúc vừa mới trở thành cô dâu. Chỉ có Tần Mi Vũ biết, trong lòng nàng đã già đi.

Mỗi người, đều sẽ vào thời kì bất đồng, ở sau khi trải qua chuyện nào đó, sẽ bỗng nhiên thay đổi trong lúc đó. Có đôi khi Tần Mi Vũ thường hay nghĩ, thiên tông luôn đem đón ngộ giảng rất mơ hồ, kỳ thật cũng chẳng có gì thần bí. Mỗi người đều đã trải qua cái gọi là lần đầu tiên đón ngộ, mỗi người đều có thể thành tựu thiện đạo thuộc về mình.

Mặt như hoa đào, mắt ngọc mây ngài, giữa hai hàng chân mày có chút nhân nhạ u buồn, bộ dáng mình lúc này nếu bị anh ấy thấy được, nhất định sẽ lấy mấy câu trong [Hoa Gian Tập] trào phúng mình đi?

Đi vào thư phòng, Tần Mi Vũ mở lên máy quay phim, im lặng ngồi, hồi lâu sau mới mở miệng.

“Cũng lâu rồi không có trò chuyện với anh..... Hôm nay là sinh nhật năm tuổi của Phi Tử. Con bé có rất nhiều bạn, chỉ là em cũng không rõ ràng lắm những người bạn của nó có khi nào ở trong tương lai cũng sẽ giống như bạn của anh hay không. Trong đó có một bé trai năm tuổi, bộ dáng vô cùng đáng yêu, nó và Phi Tử như hình với bóng. Em nghe bảo mẫu nói, ở nhà trẻ, bé trai kia tựa như thần hộ mệnh của Phi Tử, nó thậm chí sẽ ở lúc Phi Tử muốn té ngã làm cái đệm cho nàng.....”

Nói tới đây, Tần Mi Vũ cười cười, “Em rất thích nó, nó và anh là hoàn toàn bất đồng. Em vẫn như cũ không thể quên cảnh tượng lúc anh dùng bánh sinh nhật chụp ở trên mặt em..... Em biết mình nói như vậy sẽ có chút bị coi thường, nhưng là lúc ấy em thật sự không phản cảm, có lẽ là bởi vì những đứa con trai khác cũng không dám làm chuyện giống như anh, hẳn là từ lúc đó thì em bắt đầu yêu thích anh đi. Đương nhiên, em cũng không có phản đối anh trai em cùng với Nghiêm Vũ Nhân đánh anh một trận. Bây giờ ngâm lại, vẫn như cũ cảm thấy thật sáng khoái, bởi vì anh rất đáng giận.”

Tuy cười, nhưng nước mắt Tần Mi Vũ lại chảy xuống, mà ý cười lại vẫn giữ ở trên mặt.

Đột nhiên xuất hiện yêu cầu trò chuyện video, Tần Mi Vũ xoa xoa ánh mắt, lựa chọn kết nối trò chuyện video, trên màn hình xuất hiện tóc tai bù xù Chu Lý.

“Tần Mi Vũ, cô định làm cái quỷ gì, phái một đám người như vậy tới để giám thị tôi sao?” Chu Lý giống như bị bệnh tâm thần rống to lên.

“Tôi chỉ là nghĩ phòng thí nghiệm của cô hẳn là từ chính cô phụ trách, những người này đều rất chuyên nghiệp, bọn họ hiểu được làm sao để phòng ngừa

phòng thí nghiệm của cô bị người xâm nhập, cùng với tiến trình thực nghiệm và thành quả bị tiết lộ.” Tần Mi Vũ có chút phiền chán nói, trên thực tế nàng cũng không thích Chu Lý.

“Ai sẽ xâm nhập phòng thí nghiệm của tôi? Người ngoài hành tinh sao? Máy thứ này của tôi căn bản là không có khả năng sinh ra lợi ích thực tế gì. Cô nếu không tin được tôi thì cứ việc nói thẳng!” Chu Lý căn bản không tin.

Tần Mi Vũ nhẫn nại tính tình giải thích: “Bọn họ không phải tôi phải tôi, mà là ta tìm tôi. Bọn họ không có quan hệ với bất kỳ kẻ nào hay bất kỳ công ty gì, bọn họ chỉ nhận mệnh lệnh của cô, hơn nữa từ cô trả tiền lương cho bọn họ, cô mới là bà chủ của bọn họ, cô hiểu chưa? Nếu như không thích, cô đuổi bọn họ đi là được, đừng tới phiền tôi.”

“Cô tìm phiền toái cho tôi, sau đó bảo tôi đừng tới phiền cô? Tần Mi Vũ, đầu óc cô có bệnh ư?” Chu Lý căn bản là không có đem Tần Mi Vũ để trong mắt, nàng cũng không để ý hiện nay Tần Mi Vũ có thân phận và địa vị gì.

“Nếu tôi và cô đứng chung một chỗ, cô nói mọi người sẽ cho là ai có bệnh? Những người này đều là ở trước khi Vương An gặp chuyện không may bị bộ bảo an xa thải, bọn họ không có quan hệ gì với tôi hết.”

Chu Lý trầm mặc, nửa ngày sau mới gật gật đầu, sau đó cắt đứt kết nối.

Tiếng đập cửa vang lên, là Lâm Chi Ngôn.

“Lâm thúc, có chuyện gì sao?” Đối với Lâm Chi Ngôn Tần Mi Vũ vẫn vô cùng kính trọng. Công tác trước kia của Lâm Chi Ngôn là phụ trách bảo vệ an toàn cho người lãnh đạo quốc gia. Với thân phận như vậy của ông căn bản không phải phú hào bình thường có thể mời đến làm việc, nếu không phải gia gia chào hỏi, Lâm Chi Ngôn cũng sẽ không ở trong này.

“Người của công ty Trọng Giáp lại tới nữa, bọn họ hẹn thời gian với tôi, tham quan một chút sản phẩm phòng vệ mới nhất của bọn họ. Phu nhân, bà có hứng thú hay không?” Lâm Chi Ngôn hỏi.

Tần Mi Vũ nhìn Lâm Chi Ngôn, một người đàn ông trung niên đã qua bốn mươi, nhưng vẫn còn cường tráng như sói. Thân hình ông cũng không cao lớn, nhưng là ánh mắt lợi hại, cả người tràn ngập cảnh giác cùng với cảm giác sức mạnh trầm ổn. Tuy rằng Lâm Chi Ngôn giữ chức Bộ trưởng bảo an Lê Chi viên cùng với An Tú quốc tế, nhưng là hắn vẫn kiên trì mỗi ngày dẫn dắt đám bảo tiêu tiến hành huấn luyện hằng ngày, trong đó thậm chí bao gồm một ít hạng mục có độ nguy hiểm cực kỳ cao.

“Không được! Tôi cảm thấy hiện giờ hệ thống bảo an của chúng ta còn chưa tới lúc cần đổi mới. Dù sao nhiều năm như vậy cũng không có xuất hiện sơ hở gì, ở dưới sự bảo vệ của Lâm thúc, chúng ta đã đủ an toàn, không phải sao?” Tần Mi Vũ nhợt nhạt mỉm cười, dù sao Vương An chỉ là tự sát, không phải sao? Trừ lần đó ra, thật sự không có xuất hiện sơ hở gì.

Lâm Chi Ngôn gật gật đầu.

Trên bãi cỏ trước lầu chính, Vương An từ trước tới nay luôn ở cùng một chỗ với Vương Phi Từ, một tên nhóc mập mập hưng phấn chạy tới nói: “Phi Từ, nhà bạn rất lớn, nếu chơi trốn tìm, nhất định không ai có thể tìm được!”

“Nếu không bạn trốn đi thử xem, mình cam đoan mãi cho đến lúc bạn đói chết, chúng ta cũng tìm không thấy bạn.” Vương An cười hi hi hù dọa hắn.

Nhóc mập mập vội vàng lắc đầu, không định ở trong này chơi trò chơi trốn tìm. Nhóc mập không sợ chết, nhưng lại sợ đói chết, cảm giác đói bụng thật sự quá khó chịu rồi, nhất là đối với mập mập. Đồ ăn ở nhà trẻ Thừa Chí tuy rằng ăn rất ngon, nhưng lại chưa bao giờ làm cho người ta ăn đầy đủ no cả.

“Vương Thiểu, chúng ta tới trên khinh khí cầu chơi được không?” Vương Phi Từ chỉ vào khinh khí cầu trên bầu trời nói.

Không biết là Tần Tinh còn là Nghiêm Vũ Nhân nghĩ ra ý tưởng này, là không sai. Vương An ngẩng đầu lên, ánh mặt trời có chút chói mắt, “Rất cao a!”

“Đúng vậy, rất cao a!” Vương Phi Từ nặng nề mà gật đầu kiểm phụ họa, “Nếu bạn không lên đi, mình cũng không dám đi lên!”

“Phi Từ bạn không dùng cảm chút nào!” Nhóc mập mập nói, “Bạn có dám đi lên một mình hay không?”

Vương Phi Từ dùng sức lắc đầu, thành thực mặt đỏ, “Không dám, mình muốn bạn ấy đi cùng mình mới dám đi lên.”

“Mình thì dám đi lên một mình đó.” Nhóc mập mập dào dạt đắc ý nói, dù sao khoác lác cũng không cần chuẩn bị bàn thảo.

“Con gái là để cho con trai bảo vệ. Cho dù bạn lại dùng cảm thể nào đi nữa, nếu không có một người con gái cho bạn ý nghĩa để dùng cảm, thì sự dùng cảm của bạn không hề có giá trị.” Vương An nói với nhóc mập mập.

Nhóc mập mập mở to hai mắt nhìn, Vương An luôn nói một ít lời nói người khác nghe không hiểu.

Vương Phi Từ cũng không phải hiểu lắm, nhưng là Vương Phi Từ cảm thấy chính mình là không cần dùng cảm đấy, bởi vì đã có Vương An dùng cảm.

Lúc này lại có người tới chào hỏi với Vương Phi Từ. Tuy rằng chỉ là sinh nhật của đứa nhỏ năm tuổi, nhưng là những người có quan hệ thân cận với Lê Chi viên cũng sẽ mượn cơ hội này tới tụ hội một lần. Vương Phi Từ là nhân vật chính vào hôm nay, nên những khách nhân đều sẽ đến chào hỏi với Vương Phi Từ. Vương An vẫn đi theo bên cạnh Vương Phi Từ, nhìn mỗi một người đi tới.

“Vương Phi Từ, có người nhờ ta thay hân, chúc con sinh nhật vui vẻ.”

Vương An ngẩng đầu lên, nụ cười càng trở nên trong suốt mà tinh thuần, cổ găng kiễng mũi chân, “Chú ơi, con là bạn tốt của Phi Từ, chúng ta bắt tay đi.”

“Được!”

Bàn tay nhỏ bé của Vương An bị hân nắm trong tay. Bàn tay non mịn mềm mại của hân có thể rõ ràng cảm giác được làn da ở đốt ngón tay, hồ khẩu, lòng bàn tay của người này rất cứng rắn, các đốt ngón tay cũng trắng kiện hữu lực.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 23: Chào ngài sát thủ

Người không có lúc nào mà không bị hoàn cảnh ảnh hưởng, hoặc là nói sẽ bị nó lưu lại dấu vết ở trên người.

Khí chất, ánh mắt, thói quen, quần áo, làn da, vết sẹo, vết chai vàng vng đều là những dấu vết như vậy. Có lẽ không thể từ trong những chi tiết này biết được hết thấy những gì mình cần, nhưng cũng có thể ở trong nảo hình thành một cái phán đoán mơ hồ.

Đây là chỗ mà máy tính trước mắt không thể bằng được nảo người, muốn nghiên cứu về ăn khớp mơ hồ và lựa chọn mơ hồ cực kỳ gian nan.

Vương An coi trọng đủ loại tài liệu, nhưng với những thương vụ đàm phán thật sự quan trọng, hân đều sẽ tự mình tham gia. Khi cùng đối phương giáp mặt nói chuyện với nhau, chẳng sợ sẽ nói một đồng lời nói vô nghĩa, nhưng tin tức có thể được đến cũng tuyệt đối không phải chỉ dựa vào tài liệu là có thể biết đến.

Sát thủ không giống như đặc công, rất nhiều lúc đặc công không chỉ là sát thủ, mà còn là gián điệp, cần phụ trách nhiệm vụ lên vào cùng với thâm thấu, vì vậy bọn họ khi tham gia trường hợp xã giao những chi tiết cần chú ý cũng rất nhiều - tỷ như hàng năm luyện tập súng ống đều đeo bao tay, sẽ đặc biệt chăm sóc da thịt bàn tay. Nếu không ở một lần tiệc tối ngoại giao nào đó, một vị thuộc giới thượng lưu mặc vest được đặt may chậm rãi kể về những tin đồn thú vị ở phố Wall, lại có một bàn tay phải đầy vết chai, hiển nhiên điều này không bình thường.

Dấu vết do cầm súng và cầm cán golf lưu lại là không giống nhau.

Mà sát thủ vốn không có nhiều chú ý như vậy, bọn họ có lẽ đều là dân liều mạng, không có những đặc thù mà Vương An nghĩ tới. Nhưng gã sát thủ đã tới chấp hành nhiệm vụ ám sát Vương An, tuyệt đối là sát thủ chuyên nghiệp chân chính, tuyệt đối không phải là một người nào đó không có việc gì ở phòng chat trên mạng nghe được người nào đó muốn giết người nhà của mình, liền mang theo cây dao đi tiếp nhận.

Vương An đánh giá người đàn ông vừa mới bắt tay với mình này. Đã hơn ba mươi, tóc húi cua nhọt nhọt, trong ánh mắt còn có chút tơ máu, chỉ là trên người không có nhiều lắm dấu vết mỗi một, hơn phân nửa là đêm qua có cuộc sống mệt mỏi. Ăn mặc cũng rất chú ý, nhưng cũng chỉ giới hạn với hàng hiệu có thể mua được ở shop lớn, tay mang một cái đồng hồ Omega..... Vào lúc nào thì Omega bắt đầu siêu việt Rolex trở thành đồng hồ hàng hiệu được hoan nghênh nhất ở thị trường Trung Quốc? Vương An không nhớ rõ, hân cũng không phải rất để ý mấy thứ này.

Hân thậm chí mặc một đôi giày da đầu nhọn, loại giày da này gây trở ngại cho việc chạy nhanh gần bằng với giày cao gót, vì thế nụ cười trên mặt Vương An càng thêm chân thành.

“Chú ơi, chú tên là gì a? Con chưa từng gặp qua chú a!” Vương Phi Từ tò mò hỏi. Bởi vì hôm nay trở về chúc mừng nàng sinh nhật vui vẻ, đại đa số đều là vô cùng thân cận, bình thường đều có gặp qua.

“À... ta tên Đường Minh.” Nam nhân nhìn thoáng qua Vương Phi Từ, tạm dừng một chút hồi đáp.

Vương An cắn cắn môi dưới, ánh mắt hơi híp lại, chân phải dẫm dẫm ở trên cỏ, ngẩng đầu nhìn nam nhân này, tao có thể đ*t mẹ mày sao?

Đương nhiên, bề ngoài Vương An vẫn là híp mắt cười, nắm tay Vương Phi Từ rồi đi. Hân lưu ý tới gã đàn ông này là lái một chiếc Mercedes-Benz màu bạc, vị trí xe dựa vào trong, hơn nữa ngừng ở cùng cẩn thận, nói cách khác hân mắt không ít thời gian để dừng xe.

Nếu chỉ là tới nói một câu "chúc cháu sinh nhật vui vẻ" liền tính rồi đi, vì tiện cho việc rời đi, xe nhất định sẽ không ngừng ở vị trí dựa vào trong, 99% mọi người đều là như vậy.

Hân không có khả năng là 1% ngoại lệ kia, vậy ý nghĩa hân sẽ lưu lại ở Lệ Chi viên thời gian không ngắn.

Vương Phi Từ và Vương An đi vào trước bàn tiệc đứng ngoài trời, Vương Phi Từ nhìn Vương An lấy ra một tờ giấy, là Vương Phi Từ xem không hiểu gì đó.

“Bạn đang làm gì thế?” Vương Phi Từ tò mò nhìn Vương An vẽ ra những đường cong trên giấy, hơn nữa còn chấm lên trên đó rất nhiều chấm nhỏ.

“À, đây là một loại bản đồ để chơi trốn tìm, dọc theo bản đồ, đừng giả có thể giết chết ác ma, cứu ra công chúa của hắn.” Vương An quay đầu nhìn camera sau lưng, hắn luôn luôn tại lưu ý vị trí cùng với góc độ của các camera.

“Trò chơi trốn tìm kiểu mới sao? Mình muốn làm công chúa, bạn nhất định phải cứu mình a!” Vương Phi Từ cao hứng nói.

“Bạn lúc nào cũng đều là công chúa.” Vương An vuốt ve tóc Vương Phi Từ, ôm bả vai non mềm của nàng, nghiêng đầu đi hôn nàng.

Nơi này dù sao cũng là trong nhà mình, chung quanh còn có nhiều cô chú bác như vậy, Vương Phi Từ sợ bị người thấy được, vội vàng nghiêng đầu né, vì thế Vương An liền hôn lên trên vành tai trong suốt hồng hào của nàng.

Vương Phi Từ ngửa đến cả người run rẩy một chút, cười khanh khách né tránh Vương An, “Chán ghét a..... Đừng hôn nhẹ ở chỗ này, sẽ bị nhìn thấy a!”

Vương An làm bộ còn muốn thân, Vương Phi Từ kéo váy lên bỏ chạy, rõ ràng chạy rất xa.

Vương An một đường đuổi theo Vương Phi Từ, một bên lưu ý những camera hướng về phía hắn. Vương Phi Từ hô to gọi nhỏ, dần dần chạy tới sâu bên trong vườn vải, rốt cục thấy được tòa biệt thự nhỏ cô độc kia.

Nơi này từng là trái tim của toàn bộ tập đoàn An Tú, nơi này là văn phòng Vương An. Vô số người đến rồi đi, vô số tin tức tập hợp ở trong này, vô số quyết định được phát ra từ nơi này, quyết định vận mệnh của vô số người, nắm giữ mạch máu của vô số xí nghiệp.

Tựa như ngày xưa Vương An lật tay thành mây úp tay thành mưa, quyết định vô số phồn hoa cùng xuống dốc. Hiện tại những ồn ào náo động ngày xưa của nơi này đã lắng đọng lại, im lặng mà lạnh lùng. Có một cái đình viện đặc biệt sạch sẽ, được quét dọn tới mức cửa sổ không nhiễm một hạt bụi, nhưng lại không có một chút nhân khí.

Xem ra kể từ sau một ngày kia, Tần Mi Vũ đã không còn lại tới nơi này, nhưng cũng không có sử dụng nơi này làm chuyện khác, nó vẫn được duy trì nguyên trạng như cũ, Vương An thậm chí nhớ rõ vị trí đặt bồn hoa son trà đều không có thay đổi quá.

Sau khi tha một vòng tròn vòng, Vương Phi Từ lại từ nơi này chạy ra. Vương An không có ngừng lại, một đường đuổi tới, trên trán hai đũa nhỏ đã tràn đầy mồ hôi.

“Bắt được bạn rồi!” Vương An và Vương Phi Từ chạy tới trong đình viện, Vương An rốt cục bắt được cánh tay Vương Phi Từ.

“Không tính, mọi người đều đã dừng lại!” gương mặt nhỏ nhắn của Vương Phi Từ đỏ bừng, thở hồng hộc nói.

“Được rồi, chúng ta chơi một lần. Lần này chúng ta chơi trò chơi trốn tìm, bạn trốn đi mình sẽ đi tìm bạn!” Vương An nói với Vương Phi Từ.

Vương Phi Từ mạnh gật đầu, “Vậy mình bây giờ sẽ đi trốn đây, bạn không được nhìn lên nga!”

Vương An quay đầu đi, sau đó chậm rãi đi hướng gần đàn ông tự xưng Đường Minh kia, mang tờ giấy trong túi giao cho Đường Minh.

“Người bạn nhỏ, là gì thế?” Đường Minh không chút để ý tiếp nhận giấy, cảm thấy có chút kỳ quái. Hắn biết chính mình kỳ thật cũng không phải loại người đưa nhỏ thích tới gần, đưa nhỏ luôn đặc biệt miễn cảm. Có lẽ trên người mình có một loại hơi thở làm cho bọn nó sợ hãi, nhưng hắn cũng không thêm để ý việc này, dù sao cuộc sống hiện tại của hắn rất tốt.

“Có một chú nhờ con giao cho chú.” Vương An lui ra phía sau vài bước nói.

Đường Minh mở ra tờ giấy, đồng tử trong nháy mắt phóng đại, kinh hãi ngẩng đầu nhìn khắp xung quanh, nhanh chóng đảo qua mỗi người trong tầm mắt mình. Chỉ là cũng không có phát hiện người nào khả nghi, cũng không có người chú ý hắn. Chỉ có duy nhất một bảo an của Lệ Chi viên mỉm cười với hắn, ánh mắt nhìn vào nhau, nhận ra chỉ là lễ phép bình thường mà thôi.

Dù cho Đường Minh từng là một tên sát thủ, cũng không khỏi hoảng sợ vì nội dung trong tờ giấy.

“Chào ngài sát thủ, còn nhớ rõ tôi từng tặng cho anh mười lăm viên kim cương chứ? Cực kỳ cảm tạ anh đã tuân thủ hứa hẹn. Tôi nghĩ chúng ta còn có thể bàn tiếp một vụ mua bán.....”

Mặc dù có người biết chính mình chiếm được kim cương trị giá mười triệu USD, nhưng chỉ có Vương An cùng với tự mình mới biết nói đó là mười lăm viên kim cương!

Ánh mắt Đường Minh liếc đến chữ ký ở cuối cùng, rõ ràng lại là -- Vương An.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1 - Chương 24: Lòng người

Trong nháy mắt đó thì Đường Minh có cảm giác như vừa bừng tỉnh lại từ trong ác mộng, sau lưng mồ hôi đầm đìa, trái tim trong ngực kịch liệt nhảy lên, giống hệt như cảm giác khi giết người vào lần đầu tiên mà hần tưởng tượng.

Trên thực tế, khi hần giết người vào lần đầu tiên thì vô cùng bình tĩnh - nổ súng, xác nhận tử vong, xoay người rời đi.

Đường Minh hít sâu một hơi, cho dù đã trải qua ba năm sống an nhàn, nhưng bản năng sát thủ vẫn còn đó. Đường Minh bắt buộc chính mình tỉnh táo lại, đây là một cái tuyên ngôn của người báo thù nào đó mượn danh nghĩa Vương An, hay có khả năng là phép thử nào đó?

Đường Minh sẽ không tin tưởng Vương An chết rồi còn sống lại, vì lúc ấy hần đặt nòng khẩu súng nhắm ngay trái tim Vương An. Vương An thậm chí ngay cả co rút và giãy dụa lúc gần chết cũng không có, cứ như vậy ngã xuống đất, chết đi.

Đường Minh vẫn còn nhớ rõ, khi đó chính mình có một loại cảm giác "ta là từ thần". Người đàn ông đứng ở đỉnh tài phú thì như thế nào, chung quy cũng chỉ là một cái sinh mạng nữa ở dưới súng của hần, cuối cùng ngã xuống hóa thành chữ "Chính" trên bao thuốc lá.

Nhưng lúc này hần lại biết mình không phải từ thần, hần thậm chí còn có cảm giác đang bị từ thần nhìn chằm chằm vào, ánh mắt lạnh như băng đó khiến cho người ta gần như không thể hít thở.

Đường Minh không có ở chung quanh phát hiện chỗ nào khả nghi, nên tiếp tục nhìn phần còn lại trong tờ giấy.

Đây là một tờ giấy A4 bình thường, chữ cùng với bản đồ trên giấy là dùng máy đánh chữ viết ra, chấm đỏ trên bản đồ này cũng là dùng mực bút lông đánh dấu. Đường Minh suy nghĩ, thứ này hoặc là không phải do Vương An làm ra, hoặc là Vương An cho dù vẫn còn sống, ít nhất từ trước hôm nay cũng không có ở Lệ Chi viên. Nếu không hần có thể trực tiếp đem vị trí của các camera đánh dấu ra, mà không phải ở hôm nay sau khi xác nhận mới dùng mực bút lông đánh dấu.

Vương An không có khả năng còn sống! Đường Minh lại một lần nữa cường điệu với chính mình.

"Ba năm trước người anh giết chết chỉ là thể thân của tôi, kỳ thật lúc ấy tôi đang ở ngay trong gian phòng đó. Trước khi anh đi vào đã gõ cửa ba lần, sau đó ba lần hỏi ta mật mã phòng, anh thậm chí còn dùng dư quang khỏe mắt nhìn chăm chú ảnh chụp con gái của ta trên bàn công tác, ánh đèn chói mắt của máy bay Boeing ngoài cửa, ánh sáng của mười lăm viên kim cương càng thêm thuyết, hần là mấy năm nay anh trải qua không tệ lắm....."

Muốn cho người khác tin tưởng một sự kiện nào đó do chính mình trình bày mà trong khi đối phương lại không thể xác nhận, biện pháp tốt nhất chính là mang sự kiện này trộn lẫn vào trong sự kiện khác mà đối phương có thể xác nhận, thông qua nó làm cho đối phương sinh ra cảm giác những sự kiện đó đều có thể tin tưởng.

Thì ra là thể thân! Đường Minh đã không thể nhớ lại tất cả chi tiết của lúc đó, nhưng là nhìn những việc trong thư nêu lên hần đều có chút ấn tượng. Đường Minh còn là lần đầu tiên ở quốc nội gặp được thể thân, trước kia chỉ ở các khu vực Đông Nam Á đụng tới quá, bởi vì nơi đó mạng người không đáng tiền.

Sau khi bài trừ mất khả năng thần quái, tinh thần Đường Minh an ổn rất nhiều. Tuyệt đại đa số sát thủ cũng không phải không kính sợ gì hết, bọn họ ngược lại càng thêm tin tưởng một ít quý thần gì đó. Biết thứ mình hiện giờ đang đối mặt chỉ là một người, cứ việc đối phương thần bí mà không thể nắm lấy, nhưng Đường Minh đã không còn cảm thấy sợ hãi.

Bởi vì bất luận kẻ nào, đều có thể một phát bắn chết.

"Tôi từng nói qua với anh, sẽ có người báo thù cho tôi, người này chính là bản thân tôi; tôi cũng từng nói với anh, tôi đã dời đi phần lớn tài sản. So sánh với số tài sản này, mười lăm viên kim cương kia của anh thật sự là bé nhỏ không đáng kể, anh có thể hợp lý tưởng tượng đó là một con số to lớn cỡ nào. Nhưng ta muốn nói cho anh biết, sức tưởng tượng của anh mãi mãi đều chưa đủ phong phú....."

Tiếp nhận mười lăm viên kim cương, nói rõ Đường Minh cũng không phải một sát thủ không hề thay đổi, nghiêm túc cứng nhắc, hần cũng có một trái tim tham lam như bao người bình thường. Nhưng là Vương An không thể xác định hiện nay Đường Minh đã thấy thỏa mãn chưa, cho nên hần phải để cho Đường Minh biết - tài phú Đường Minh có được thật sự quá ít. Hần không thể làm cho Đường Minh thấy thỏa mãn, hần muốn kích động tham niệm trong lòng Đường Minh, như vậy Đường Minh mới có thể ném thử mạo hiểm một chút.

"Vì sao hệ thống bảo an Lệ Chi viên tồn tại lỗ hổng, là vì trên thực tế nó lưu lại một cái lộ tuyến có thể tránh đi tất cả camera, từ nơi này thẳng tới văn phòng của tôi. Bởi vì có đôi khi tôi sẽ gặp một ít vị khách đặc biệt giống như anh, bọn họ không muốn lưu lại dung mạo của mình trong bất kỳ tư liệu gì có thể quay chụp..... Cho dù chỉ là một cái bóng lưng..."

Hệ thống bảo an Lệ Chi viên bao gồm khí thể phòng cháy, phòng giám sát, tầng biểu hiện gác công canh tuần, tầng không chế trung tâm, tầng xử lý, tầng chấp hành, mỗi đội đều có bảy loại sắp xếp, mỗi ngày sẽ tùy cơ chấp hành một loại sắp xếp trong đó. Như vậy cho dù có người mỗi ngày cầm điểm, cũng vô pháp xác định tình huống bố phòng mỗi ngày của Lệ Chi viên.

Cho nên Lệ Chi viên cũng không cần màn hình giám sát không có góc chết, ở cam đoan an toàn cũng đồng thời làm chủ nhân sống trong đó lưu lại không gian riêng tư lớn nhất.

Vương An thông qua quan sát vị trí cùng với góc độ của camera, đã xác định đây là bộ camera thứ mấy, vì Đường Minh chế định lộ tuyến bí ẩn nhất. Vương An vô cùng may mắn, hệ thống bảo an Lê Chi viên cũng không có thay đổi, nếu không sẽ hấn cần chế định kế hoạch càng thêm phức tạp, cũng càng dễ dàng bại lộ.

“Tôi sẽ ở tầng hầm ngầm văn phòng gặp anh, cửa vào tầng hầm ngầm ở dưới bàn công tác, anh phải đẩy ra bàn công tác mới có thể nhìn thấy một cái hệ thống nhập vào mật mã. Tầng hầm ngầm có một con đường hầm liên tiếp đến ngọn hải đăng ở bờ biển, tôi sẽ từ con đường hầm dưới đất tới gặp mặt anh, bàn chuyện giá cả. Vì cuộc gặp mặt hôm nay với anh, tôi đã bỏ ra mười triệu USD, anh cảm thấy nếu muốn mời anh lại ra tay thì giá bao nhiêu mới là thích hợp?”

Trong lòng Đường Minh không tự chủ được sản sinh một loại cảm giác mừng như điên. Nếu đúng như lời của Vương An, chỉ vì gặp mặt hấn đã có thể lấy ra mười triệu USD, như vậy nếu mời hấn ra tay đâu? Muốn giá gấp mười trở lên cũng không tính quá phận đi? Không, mười lần vẫn quá ít.

Đường Minh nghĩ lại tức thì kiềm chế cảm giác mừng như điên này. Giá như vậy, cho dù mời tới một đám phần tử khủng bố nổ tung biệt thự này đều đủ rồi, trên thế giới cũng không thiếu sát thủ ưu tú, Vương An vì cái gì lại lựa chọn mình?

"Chắc chắn anh sẽ nghi hoặc vì cái gì lại lựa chọn anh..... Sau khi trải qua việc bị phản bội, tôi càng thêm coi trọng phẩm hạnh cá nhân. Anh có thể chấp hành một cái hứa hẹn không hề có lực ước thúc của ba năm trước đây, đã thông qua được khảo nghiệm của tôi. Nếu anh hôm nay không đến, tôi tự nhiên sẽ không lựa chọn anh. Anh đã đến đây, tôi cảm thấy mặc kệ là anh có đồng ý ra tay hay không, chúng ta đều có thể nói chuyện với nhau.”

Không thể không nói tuyệt đại đa số bài học về sự thành công, bài học về sự khích lệ cùng với kỹ năng diễn thuyết đều là một ít rác rưởi, nhưng là những tuyên dương của bọn họ khẳng định còn là rất hữu dụng đối với mình. Đây là một loại phép khích tướng cực kỳ hữu hiệu, sẽ không khiến cho người bị khích tướng sinh ra cảm xúc phản đối, sẽ chỉ khiến bọn họ cảm thấy mình rất ưu tú, mà đối phương cũng tin tưởng mình là ưu tú, như vậy chính mình còn có năng lực đi làm một việc nào đó mà đối phương hy vọng.

Đường Minh vô cùng lý giải loại tâm tính này của Vương An, hấn thậm chí từng đồng tình quá Vương An, Vương An này vài năm khẳng định chưa từng có sống thoải mái đi. Đường Minh cảm thấy cuộc sống trong ba năm này, làm cho hấn chân chính hiểu được cái gì kêu cuộc sống, nhưng là hấn cũng biết chính mình còn có thể theo đuổi càng nhiều hưởng thụ. Tựa như Lê Chi viên xa hoa đến mức tận cùng này, căn bản không phải tài chính hiện giờ của hấn có thể gánh vác được, xe hấn lái cũng bắt quá là Mercedes, mà chủ nhân Lê Chi viên lại dùng Rolls-Royce Phantom để đưa đón tiểu bằng hữu Vương Phi Tử.

Hấn muốn từ trên người Vương An lấy được càng nhiều tiền nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 25: Nhữ thê nữ, ngô dưỡng chi

Đường Minh đem tin tức Vương An lưu lại bao gồm mật mã tầng hầm ngầm trong đó nhớ kỹ trong lòng, sau đó mang tờ giấy kia đốt thành tro tàn, bỏ vào thùng rác.

Ngân phòng vạn phòng, cướp nhà khó phòng, thành lũy chắc chắn bình thường đều bị công phá từ bên trong. Đường Minh y theo lộ tuyến, quả nhiên đi thẳng tới trước biệt thự mà không có gặp được trở ngại gì.

Nhìn thấy tay nắm cửa bằng vàng được chạm khắc hoa văn phức tạp trên cổng trước biệt thự, Đường Minh chắc chắn cảm thán. Hấn cũng coi như tài sản hơn trăm triệu, nhưng nếu so sánh với những gia đình giàu có thế này, quả thật là không đáng giá nhắc tới.

Ám sát Vương An, vốn là phi vụ cuối cùng của Đường Minh. Nhưng là bây giờ hấn cảm thấy nếu Vương An vẫn chưa chết, như vậy hấn lại có thể làm một vụ nữa, ít nhất cũng phải làm cho biệt thự của mình có thể sử dụng tay nắm cửa bằng vàng.

Đường Minh tiện tay đóng cửa, tìm được thư phòng Vương An. Bàn làm việc của Vương An được chế tác bằng gỗ lim trân quý, cực kỳ nặng nề. Đường Minh thử ước tính vào lúc gỗ lim có giá dao động cao nhất, bộ gia cụ trong thư phòng này của Vương An chỉ sợ phải trên trăm triệu. Chi là hiện tại giá gỗ lim đã giảm xuống, nhưng vẫn có giá trị xa xỉ.

Trên bàn làm việc bày đặt một cái lư hương tiên tử nghệ thường vũ y, Đường Minh xoay chuyển lư hương, trợ lực hệ thống khởi động, phát ra âm thanh trầm thấp ong ong. Đường Minh đẩy mạnh bàn làm việc, lộ ra bàn nhập mật mã được khảm vào trong đất.

Đường Minh mỉm cười, kẻ có tiền đều giống nhau, càng là có tiền thì lại càng sợ chết. Vương An ở trong thư phòng mình kiến tạo một cái đường hầm đi thông ra ngoài Lê Chi viên, không hề nghi ngờ là dùng để chạy trốn ở thời khắc mấu chốt.

Nhập vào mật mã, xốc lên cửa hầm ngụy trang thành sàn nhà, Đường Minh cầm lấy đèn pin cầm lấy trên vách tường hướng về phía trước chiếu qua lại. Tầng hầm ngầm trống rỗng, phụ cận có sofa được bao trùm vải chống bụi, đối diện với sofa là một cánh cửa khác, hiển nhiên một lát nữa Vương An sẽ từ cánh cửa đó tiến vào.

Có khi nào Vương An sẽ thuê mình đi giết Tần Mi Vũ hay không? Đường Minh không khỏi nghĩ như vậy. Trên thực tế, hắn cũng không rõ ràng chi tiết đằng sau việc ám sát nhằm vào Vương An, hắn chỉ là người chấp hành một bước cuối cùng, người chủ sự chân chính đằng sau căn bản sẽ không gặp hắn..... Vương An nếu không có ẩn nấp ở Lệ Chi viên, có phải đã nói rõ Tần Mi Vũ cũng là một trong số những độc thủ phía sau màn? Chuyện vợ chồng trở mặt thành thù như vậy trong giới thượng lưu cũng không hiếm thấy, Đường Minh cũng sẽ không cảm thấy kinh ngạc. Chỉ là nghĩ tới dáng người nổi bật được bao vây dưới bộ lễ phục đoan trang cao quý kia của Tần Mi Vũ, Đường Minh vẫn có chút rục rịch. Không biết khi hòng súng chỉ vào người phụ nữ đã có đứa con gái năm tuổi, lại vẫn còn có dáng người làm cho vô số người mẫu nội y đều cảm thấy xấu hổ, nàng có lợi dụng vũ khí cuối cùng của phụ nữ hay không?

Đường Minh rất nhanh liền đè nén xuống ý niệm này, hắn biết chính mình hiện giờ đã không còn là tên sát thủ tập trung tất cả tinh lực hoàn thành nhiệm vụ của ba năm trước kia. Cuộc sống tốt đẹp trong vài năm này đã làm cho hắn có rất nhiều thay đổi, ít nhất đã không còn có biện pháp thờ ơ với người phụ nữ giống như Tần Mi Vũ, chỉ là trên thế giới lại có bao nhiêu đàn ông sẽ không có ảo tưởng đối với Tần Mi Vũ?

Vương An lúc này đang ở hô lớn tên Vương Phi Từ, sau đó chậm rãi hướng về biệt thự bước tới. Trên thực tế lộ tuyến mà hắn an bài cho Đường Minh cũng không phải ưu tai du tai đi qua là được rồi. Tỉ như khi camera chuyển động, Đường Minh có thể dùng phương thức nhanh chóng vượt qua để tránh đi camera, nhưng Vương An làm sao có thể có tốc độ chạy nhanh như vậy? Cho nên hắn căn bản là không có ý định tránh đi camera, hắn chỉ là nhìn xem xung quanh, phía sau gốc cây, vườn hoa, còn có pho tượng thật lớn đều liếc mắt nhìn một cái, bộ dạng như vậy của hắn ở trong mắt bất kỳ kẻ nào cũng bất quá là đang chơi trốn tìm với Vương Phi Từ mà thôi.

Rất cục đến gần biệt thự rồi, Đường Minh đã đóng lại cửa trước, Vương An biết còn có một cái cổng tò vò được mở ra ở vách tường có thể tiến vào. Chờ Vương An đi tới trước cổng tò vò, khi vừa ngồi xổm thân mình xuống đang chuẩn bị tiến vào đi, lại phát hiện bên trong cổng tò vò Vương Phi Từ đang nắm chặt nắm tay, gắt gao nhắm mắt lại, lông mi thật dài liên tục chớp động, trong miệng càng không ngừng lầm bầm: “Bạn ấy tìm không thấy mình..... Bạn ấy tìm không thấy mình..... Bạn ấy tìm không thấy mình.....”

Vương An vỗ cái trán, có một loại cảm giác cực kỳ vô lực, chẳng lẽ đây chính là "người định không bằng trời định" mà người ta thường nói?

“Mình không có tìm được Vương Phi Từ, mình không có tìm được Vương Phi Từ..... mình đi rồi..... Vương Phi Từ rốt cuộc trốn ở đâu nhỉ?” Vương An vừa nói vừa đứng lên, rồi đi cổng tò vò.

Vương Phi Từ lại đi ra theo, kéo Vương An lại, mắt húng nói: “Bạn nghĩ rằng mình là ngu ngốc sao, bạn rõ ràng đã tìm được mình!”

“Ha ha, lại cho bạn một cơ hội nữa, trốn nhanh lên đi. Lần này bị mình tìm được, cần phải cho mình hôn một cái nga.” Vương An cười nói.

“Vì cái gì mình trốn ở chỗ này, bạn cũng có thể tìm ra được a?” Vương Phi Từ cảm thấy không thể tưởng tượng nói: “Bạn nhất định là nhìn lên.”

“Được rồi, lần này mình sẽ tiến vào nơi này trước. Bạn đi trốn đi, sẽ không còn lo lắng mình tới nhìn lên a.” Vương An nói.

“Tốt.” Vương Phi Từ nhìn Vương An tiến vào, sau đó dẫn theo váy xoay người bỏ chạy, nhất định phải tìm một chỗ mà Vương An tìm không thấy, bằng không bạn ấy lại hôn mình.

Vương An tiến vào cổng tò vò, sau đó đi vào bên trong biệt thự, đập trên thảm mềm mại. Vương An cúi đầu xuống, cẩn thận lấy sạch lá cây từ trên giày xuống bỏ vào trong túi, lặng yên không tiếng động đi tới thư phòng.

Vương An nhìn cửa vào tầng hầm ngầm tối om bên cạnh bàn làm việc, nhanh chóng quyết đoán mang cửa đóng lại, đưa vào mật mã khóa chết.

Lúc này Đường Minh vừa mới tiến vào tầng hầm ngầm không lâu, làm một sát thủ, hắn có rất nhiều kiên nhẫn. Nghe được tiếng khóa cửa tầng hầm ngầm, phản ứng đầu tiên của Đường Minh là nhìn một cánh cửa khác trên vách tường, Vương An hẳn là muốn tới.

Nhưng mà cánh cửa trên vách tường vẫn không hề động tĩnh, Đường Minh bỗng nhiên cảm giác được có chút không ổn, dọc theo thang lầu đi lên trên, gõ xạo cửa tầng hầm ngầm.

“Chú, chú đang ở tầng hầm chơi trốn tìm với chú Vương An?” Vương An mở ra hệ thống trò chuyện, cười giòn giã hỏi.

“Đúng vậy..... Người bạn nhỏ, chú Vương An đang ở đâu, mau thả chú đi ra ngoài, chú sẽ mua Transformers cho con!” Đường Minh vừa sợ lại e ngại, hắn đã muốn hoài nghi đây căn bản chỉ là một cái bẫy nhằm vào mình

“Chú Vương An nói không được nga, chú có cái gì muốn nói có thể nói cho cháu biết, cháu sẽ truyền lại cho chú ấy, sau đó cháu sẽ mang lời chú Vương nói truyền lại cho chú.”

“Con giúp chú hỏi hắn, hắn nhốt chú ở nơi này để làm gì?” Đường Minh vội vàng hỏi.

“Hắn nói muốn cho chú đói chết.” Vương An nói.

Âm thanh trẻ con non nớt, cảm giác ngây thơ mà thiên chân, nhưng lại không có một chút thương hại, làm cho Đường Minh cảm thấy được thật sâu sợ hãi.

“Tại sao muốn giết mình! Mình chỉ là phụ trách ra tay, cũng không phải mình muốn giết hắn! Hắn hẳn là nên tìm những kẻ thù chân chính kia để báo thù!” Đường Minh gấp đến đầu đầy mồ hôi. Không hề nghi ngờ, đây là một cái bẫy, đối phương căn bản là không có tính toán nói chuyện làm ăn gì với hắn.

Trước tiên làm cho hấn thả lỏng cảnh giác, lại thông qua cái gì đường hầm dưới đất đi thông hai tầng, còn có giống như khách nhân đặc thù của hấn, cùng với rất nhiều lời nói.... ám chỉ hấn đây chỉ là một lần mua bán như vô số lần hấn từng trải qua. Sau đó thành công làm cho lực chú ý của hấn hoàn toàn tập trung ở cánh cửa trong tầng hầm, lại bỏ qua một cánh cửa khác trên đỉnh đầu.

“Những người trốn ở sau lưng người yếu đuối mà vô năng, bọn họ không thể đánh bại t. Bọn họ sớm hay muộn sẽ phải trả giá đắt, ta hấn là đã nói với người rồi đi?” Vương An vẫn giữ vững nụ cười, “Người còn có lời gì muốn nói?”

“Ta biết là người nào muốn đối phó anh, ta còn biết tên cùng với thân phận của bọn họ, ta có rất nhiều tình báo.” Đường Minh vì mình tranh thủ cơ hội, hấn giờ này khắc này vẫn như cũ không tin Vương An sẽ nhắm vào hấn, hấn chỉ là một tên sát thủ mà thôi, hạng người vô danh.

“Không, người không có. Bọn họ lại yếu đuối vô năng, cũng là đối thủ của ta, như thế nào sẽ phạm sai lầm như vậy, trực tiếp đi tiếp xúc với một tên sát thủ?” Vương An cười cười, “Người có vợ và con gái không?”

“Người muốn làm gì?” Đường Minh không rõ nguyên nhân.

“Vì cảm tạ người hôm nay chúc Phi Từ sinh nhật vui vẻ, ta cũng có thể vì người làm một chút chuyện.” Vương An ngừng lại một chút, “Như thế nữ, ngộ khả thể như dưỡng chi.”

Vương An dùng đồng âm đọc diễn cảm, cũng không che dấu ý trên tức trong đó. Đối mặt người chết, hấn cũng lười lại cố sức đi làm bộ như là đang thuật lại.

“Ta không có.....” Trên trán Đường Minh nổi lên gân xanh, lửa giận trong lòng dường như muốn nổ tung lồng ngực. Đang lâm vào bên trong tuyệt vọng thật sâu, làm sao còn đi chú ý tới đứa nhỏ này đã hoàn toàn không giống như đang thuật lại lời nói của người khác.

“Như vậy ít nhất người không cần lo lắng người vợ tuổi trẻ mĩ mạo của người cho người mang sừng, cũng không cần lo lắng cho con gái của mình bị đứa con trai khác dụ dỗ mất nết hôn đầu tiên cùng với đêm đầu. Tuy người chẳng quan trọng gì, nhưng là người phải chết. Bởi vì trong tương lai không lâu, ở sau khi thi thể của người bị phát hiện, cái chết của người sẽ sinh ra ý nghĩa chân chính.” Vương An thở dài một hơi, “Tay người lây dính máu tươi nhiều lắm, người là kẻ đáng chết. Bên trong tầng hầm ngầm không có nước và thức ăn, người hấn là sẽ sống lâu hơn một hai ngày so với người bình thường..... Khi đói khát đến cực hạn, vị bộ co rút lại cùng với ruột mập mạp sẽ làm người cảm giác nội tạng dường như muốn từ trong miệng trào ra. Người sẽ muốn tất cả mọi thứ đều nhét vào miệng, người trước hết sẽ cảm thấy hứng thú với các chỗ như ngón tay, cánh tay của mình. Nếu người có thể tìm được một ít vật sắc bén, người thậm chí sẽ cắt lấy thịt đùi của mình.... Nhưng đến cuối cùng, người chỉ là đang điên cuồng trong không gian bị phong kín, ở trên vách tường lưu lại từng vết cào dằm đĩa máu tươi. Tạm biệt, ngài sát thủ.”

“Đúng rồi, ta nói những lời này, là vì hù dọa người, cho người sớm một chút cảm nhận được sợ hãi từ vong mà tan vỡ tinh thần, có thể chết sớm hơn một chút.”

Vương An đóng cửa trò chuyện, không nghe thấy bất kỳ động tĩnh bên trong tầng hầm ngầm nữa, sau đó nhẹ nhàng đẩy, làm bàn làm việc bằng gỗ lim nặng nề nằm ở bên trên.

Vị trí đỉnh đầu luôn luôn là nơi dùng lực khó khăn nhất, cũng khó phá hư nhất. Huống chi tầng hầm ngầm này vốn cũng không phải có tác dụng chứa đồ như bình thường hoặc có quy cách như nhà người thường, cho dù trong đó có bom nổ mạnh, tầng giảm xóc cũng sẽ làm cho tất cả chấn động bị áp chế ở ngoài phạm vi cảm giác của con người. Về phần cánh cửa tầng hầm ngầm lại càng không cần lo lắng bị Đường Minh phá hủy, chính là dùng súng máy bắn phá cũng chỉ sẽ lưu lại vết đạn mà thôi.

Bên trong tầng hầm ngầm còn có một cánh cửa khác, Đường Minh không nhận được trả lời, liền vội vàng chạy tới trước một cánh cửa khác. Cánh cửa này là loại có cùng một quy cách với cửa vào tầng hầm ngầm, chỉ là Vương An cũng không có mang phương pháp cùng với mặt mã mở ra cánh cửa này nói cho hấn biết.

Vương An chỉ có năm tuổi, cho nên hấn không có khả năng đi trực tiếp giết chết một người, đây là chỗ yếu thế của hấn. Nhưng mà ở bất kỳ thời điểm nào Vương An đều hiểu được, thời điểm yếu thế cũng là ưu thế có thể lợi dụng, cho nên Đường Minh từ đầu tới đuôi đều chưa từng hoài nghi quá hấn. Cho dù vậy khi mình xông vào, Đường Minh còn chưa có tiến vào tầng hầm ngầm, hấn cũng không lo lắng Đường Minh có ý đồ không tốt đối với mình.

Hấn xông loạn ở những nơi gắn đầy camera, hấn một đường hô lớn tên Vương Phi Từ, vĩnh viễn sẽ không có người biết bé trai đang chơi trốn tìm cùng với tiêu công chúa Lê Chi viên, đã dùng phương pháp mà nó có thể làm được giết một người, hơn nữa không thể tránh né dùng một loại biện pháp cực kỳ tàn nhẫn mà tràn ngập tính trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 26: Điệu nhảy đầu tiên

Vương An ở dưới tầng cây chuối bắt được Vương Phi Từ, lá chuối thật to mang thân thể nhỏ nhỏ của nàng hoàn toàn che lấp ở, nhưng vẫn bị Vương An

bắt được rồi. Bởi vì kim cương sáng chói trên kẹp tóc của nàng cắt rách lá chuối, dưới ánh mặt trời tỏa sáng rực rỡ, nên rất dễ dàng liền phát hiện nàng.

“Bạn như thế nào luôn có thể bắt được mình.....” Vương Phi Từ vô cùng uể oải, nằm ở trên cỏ không muốn đứng dậy.

“Hiện tại đến phiên bạn đi bắt ta?” Vương An ngồi ở bên cạnh nàng nói.

“Không muốn!” Vương Phi Từ đánh lăn một vòng, lại lăn trở về, cau mày nghĩ tới nghĩ lui. Rõ ràng là mình đã tìm được hai cái nơi không ai có thể phát hiện, vì cái gì vẫn bị phát hiện đâu?

“Bây giờ mình tới hôn bạn nga.” Vương An cúi người xuống dưới nói.

“Không muốn!” Vương Phi Từ che lại khuôn mặt mình nói.

“Bạn nói chuyện làm sao lại không giữ lời gì hết?” Vương An ở gần gần dưới nách nàng, “Bạn đều bị bắt tới hai lần, còn muốn chơi xấu?”

“Ai bảo bạn không nhường mình!” Vương Phi Từ cười khanh khách, nói một cách đương nhiên.

“Bởi vì mình nhường bạn, thì sẽ không thể hôn bạn. Mình thích hôn bạn a.” Vương An cúi đầu định hôn hai má nàng.

Khuôn mặt nho nhỏ của Vương Phi Từ hiện ra nụ cười hơi ngượng ngùng, bùm mặt lăn qua lăn lại trên mặt đất, chính là không cho Vương An hôn.

Vương An đưa tay ra giữ chặt thân thể của nàng, không cho nàng lại lăn qua lăn lại, uy hiếp nói: “Làm cho mình hôn một chút, hay là kêu ba, hai chọn một!”

Vương Phi Từ chớp chớp ánh mắt, cái miệng nhỏ nhắn quệt lên như có vô hạn ủy khuất, “Mình chọn cho bạn thân một chút.....”

Vì thế Vương An liền cúi đầu, muốn hôn hai má của nàng, chợt Vương Phi Từ lại ngăn cản hẳn.

“Chẳng lẽ hối hận?” Vương An nở nụ cười, “Vậy nhanh chóng kêu ba.”

“Các cặp người yêu trong TV hôn nhau, đều là hôn nơi này!” Vương Phi Từ chỉ chỉ miệng mình, sau đó nhắm hai mắt lại, im lặng nằm ở đó, chờ Vương An tới hôn mình.

Vương An ở ngay cái miệng nhỏ nhắn của nàng hôn một cái, cảm thấy mỹ mãn vô vô khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng: “Chờ bạn lớn lên, không được tùy tiện liên hệ cho con trai hôn môi, đã biết chưa?”

Hai má Vương Phi Từ có chút hồng, bởi vì chính mình có bạn trai rồi. Tuy rằng không biết người yêu rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nhưng là luôn cảm thấy mình và bạn ấy hẳn là loại quan hệ này đi, nghe Vương An dặn dò, liền ngoan ngoãn gật đầu.

“Bạn vì cái gì luôn muốn mình kêu bạn là ba a?” Vương Phi Từ nhớ tới chuyện này, “Bạn là thích mẹ mình sao? Nhưng là người lớn kết hôn với người lớn, tiểu bằng hữu thì kết hôn với tiểu bằng hữu!”

“Ngu ngốc, tiểu bằng hữu cũng sẽ biến thành người lớn.” Vương An vuốt cái mũi nhỏ Vương Phi Từ nói. Nho nhỏ Vương Phi Từ để lộ ra tới đáng yêu cùng với non nớt, làm cho nàng giống như một con búp bê, khiến cho người ta luôn nhìn không được muốn sờ soạng, xoa bóp ở khắp nơi trên người nàng.

“Mình không cần biến thành người lớn, mình muốn mãi luôn làm trẻ con! Bạn cũng không cho lớn lên.” Vương Phi Từ phản đối cực kỳ mãnh liệt.

“Được..... được..... tiểu bằng hữu Vương Phi Từ mãi mãi sẽ là đứa nhỏ của ba ba.....”

“Bạn còn nói mình là ba ba.....”

“Mình chính là ba ba của bạn!”

“Không phải!”

“Bạn từng kêu mình ba ba!”

“Không tính!”

“Mau kêu ba ba, bằng không mình liền cù cái bụng nhỏ của bạn.....”

“Bạn..... Khanh khách..... Bạn lại khi dễ mình... Ô ô... Ba..... Ba.....”

Thời gian sắp tới giữa trưa, Vương An mới nắm nước mắt uống uống tiểu bằng hữu Vương Phi Từ đi tới bãi cỏ. Tuy là Vương An khi dễ nàng, nhưng là nước mắt của nàng cũng là cười đi ra.

Sau khi khinh khí cầu điều chỉnh góc độ trở thành một đám mây vẫn lơ lửng trên không Lệ Chi viên, thả xuống cái bóng thật lớn, làm cho không khí oi

bức trở nên râm mát hơn một ít, vì thế vốn đã quyết định sẽ cử hành tiệc sinh nhật ở bên trong liền bị dời tới trên bãi cỏ. Người hầu trong Lệ Chi viện vô cùng nhiều, lại thêm lên quán gia chuyên nghiệp cùng với chấp sự, nhưng vẫn làm việc đâu vào đấy. Sau khi Tần Mi Vũ và Nghiêm Vũ Nhân, Tần Tĩnh bàn xong công việc, cùng những khách nhân chào hỏi, từ trong lầu chính đi ra.

Vương An nhìn thấy Vương Phi Từ chạy về hướng Tần Mi Vũ. Đây là ba năm tới nay lần đầu nhìn gần như vậy, vẫn xinh đẹp trước sau như một. Bộ váy ren liền trắng đen bằng vải chiffon bó sát người đem tao nhã cùng với gợi cảm kết hợp hoàn mỹ, hai chân thon dài dầm ở trên giày cao gót được khảm kim cương màu trắng, vòng eo xoay tròn vừa vặn đủ cho nam nhân dùng một vòng tay ôm trọn, lại luôn làm cho người ta có một loại cảm giác bàn tay khoát lên trên vòng eo sẽ không nhận được trượt đi xuống, bởi vì mông của nàng cao ngất mà tròn trịa, cũng không có bằng phẳng như phụ nữ phương Đông bình thường.

Vương An biết, lúc nàng mặc lễ phục dạ hội đặc biệt đẹp đẽ, bởi vì không có mấy nữ nhân có thể có được vòng một hoàn mỹ giống như nàng vậy, đáng người cao ngất phụ trợ đi ra tự tin luôn làm cho nàng không tự chủ được tán mác ra vài tia đam mê. Nàng không có bạn thân khuê phòng gì, bởi vì tuyệt đại đa số phụ nữ khi đứng ở trước mặt nàng luôn sẽ bởi vì những loại nguyên nhân như vậy mà có vẻ không đủ tự tin, chẳng có người phụ nữ nào sẽ thích có một người bạn ở mọi phương diện đều áp đảo nàng khi cả hai đứng chung một chỗ.

Tần Mi Vũ xuất hiện về sau, ánh mắt mọi người đều không tự chủ tụ tập ở trên người nàng. Tài phú, sắc đẹp, quyền thế, ba thứ này vốn là mục tiêu mà con người đang theo đuổi, huống chi ba thứ này còn tụ hội trên thân của một người? Chỉ là nhìn thấy Nghiêm Vũ Nhân cùng với Tần Tĩnh, tuyệt đại đa số người liền biết nữ nhân như vậy căn bản không phải người thường có thể hy vọng xa vời. Vòng eo nhẹ nhàng mềm mại của nàng, lại vẫn như cũ không có một bàn tay hữu lực nắm ở trên đó.

Ôm Tần Mi Vũ? Động tác đơn giản như vậy, nhưng cũng là giấc mộng mà mọi người suốt đời khó có thể thực hiện, bởi vì như vậy có nghĩa mình cần siêu việt một nam nhân nào đó đã chết đi.

Đương nhiên, bất cứ lúc nào cũng sẽ có một hai người to gan lớn mật. Khi âm nhạc vừa vang lên, lại vẫn có người hướng về Tần Mi Vũ phát ra lời mời.

“Vị nữ sĩ xinh đẹp này, cô có thể cùng con nhảy điệu nhảy thứ nhất không?”

Tần Mi Vũ quay đầu nhìn nhìn Nghiêm Vũ Nhân cùng với Tần Tĩnh, không khỏi ách nhiên thất tiết. Đang chuẩn bị đưa tay ra đáp ứng nó, lại nhìn thấy con gái ở bên cạnh đang quệt miệng, cười lắc lắc đầu, “Ta cảm thấy cậu hẳn là trước tiên nhảy điệu nhảy nhất với bạn gái nhỏ của mình đi?”

“Vậy con sẽ cùng cô nhảy điệu nhảy thứ hai.” Vương An cười tủm tỉm nói. Tựa hồ trước kia chưa từng có cảm thấy nàng cao gầy giống như này, mình muốn ôm vòng eo của nàng khiêu vũ, nếu không giờ hai tay lên cao là không thể.

Nhìn con gái khiêu vũ ở trên cỏ, bé trai mặc lễ phục đen, bé gái thay đổi váy ren màu trắng, trên đầu đội vương miện công chúa, trên xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tràn đầy nụ cười ngọt ngào, Tần Mi Vũ cũng không khỏi nở nụ cười, “Em không thể không thừa nhận, làm cho nhà trẻ Thừa Chí phá lệ tuyên nhận đứa nhỏ này, là chuyện anh làm để cho em vừa lòng nhất.”

Tần Tĩnh cười khổ một tiếng với Nghiêm Vũ Nhân, lắc lắc đầu thở dài, “Xem ra anh hẳn là nên đi phụ trách công tác chiêu sinh, nếu không em phải anh đến quỹ hội giáo dục đi.”

“Này nhỏ này còn rất hào phóng, là đứa nhỏ nhà ai? Hẳn là bạn tốt nhất của Phi Từ?” Nghiêm Vũ Nhân cũng có hứng thú nhìn.

“Chỉ là đứa nhỏ nhà người thường, có một nhà công ty xây dựng nhỏ..... Ba năm trước đây vẫn còn là một chủ thầu.” Tần Mi Vũ không chút dấu vết hơi liếc nhìn một cái Tần Tĩnh bên cạnh, nói tiếp: “Hiện tại tựa hồ phát triển không sai, chiếm được không ít đầu tư.”

“Nhiều nhất làm cho hẳn cùng Phi Từ học xong tiểu học.” Tần Tĩnh bỗng nhiên nhíu mày.

“Vì cái gì?” Nhưng thật ra Tần Mi Vũ lại có chút ngoài ý muốn.

“Thanh mai trúc mã, tình cảm hồn nhiên của hai đứa nhỏ nói thì rất dễ nghe, nhưng là môn đăng hộ đối quan trọng hơn. Đến sơ trung, tình cảm ngây thơ của các cô bé cậu bé vô cùng rắc rối. Nếu bọn họ vẫn luôn bị người khác đối xử như là một đôi, nói không chừng tương lai đều sẽ cảm thấy cùng một chỗ là chuyện nên làm theo lẽ thường.” Tần Tĩnh lắc lắc đầu, cười nhạo một tiếng, “Phi Từ như thế nào có thể làm bạn gái của một tên con trai chủ thầu?”

“Cậu lo lắng hơi nhiều rồi..... Bất quá không phải không có đạo lý.” Nghiêm Vũ Nhân vuốt cái mũi gật gật đầu.

“Còn em lại cảm thấy như vậy cũng tốt..... Ít nhất gả làm vợ cho người thường, sẽ không cần lo lắng một ngày nào đó chồng nàng đột nhiên không còn nữa.” Tần Mi Vũ quay đầu nhìn Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân, lạnh nhạt cười, “Em có chút mệt mỏi, đi nghỉ ngơi trước một chút.”

Nhìn Tần Mi Vũ buông chén rượu rồi đi, Nghiêm Vũ Nhân và Tần Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, Nghiêm Vũ Nhân hạ giọng nói: “Nàng nói những lời này là có ý gì?”

“Không biết.” Trong mắt Tần Tĩnh lóe ra một tia không vui. Cô em gái này của hẳn, càng ngày càng khó hiểu, cũng khiến cho Tần Tĩnh càng ngày càng cảm thấy bất an.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1 - Chương 27: Bé gái sẽ đỏ mặt

Lệ Chi viên tới gần bờ biển, cây xanh thành bóng râm, trong không khí tràn ngập hương vị mát lạnh thoả mái. Nhưng là ở nội thành cũng không có hoàn cảnh tốt như vậy để hưởng thụ, đã cuối hè đầu thu nhưng thời tiết vẫn còn rất nóng bức, làm cho người ta cảm thấy từng đợt khô nóng cùng với bức bối.

Lúc này đang là giai đoạn bùng nổ huy chương vàng sau cùng của Olympic Athens, Lý Vân ngồi xem TV đến buổi chiều, đang tạm nằm nghỉ ngay trên sofa. Trong lúc mơ màng chợt nghe tiếng mở cửa, hé mắt nhìn, thì ra là Vương Tiểu Mạt đi ra ngoài.

“Đã chiều thế này rồi, con làm sao còn chạy đi chơi?” Lý Vân tùy tiện hô một câu, cũng lười để ý tới nàng.

Một lát sau, Vương Tiểu Mạt lại trở về.

“Râm!”

Một lát sau, Vương Tiểu Mạt lại đi ra ngoài.

“Râm!”

Một lát sau, Vương Tiểu Mạt lại trở về.

“Con làm gì thế? Hoặc là ở yên trong nhà cho mẹ, hoặc là đừng có trở về!” Lý Vân không thể nhịn được nữa, đã chiều rồi, còn muốn cho người khác ngủ hay không?

“Em trai đâu? Em trai như thế nào còn chưa có trở về?” Vương Tiểu Mạt đi tới trước người mẹ hỏi.

“Mẹ làm sao biết? Một lát nữa sẽ trở lại.” Lý Vân trừng mắt nhìn nàng, “Con hôm nay hỏi bao nhiêu lần rồi? Muốn mẹ nói với con bao nhiêu lần? Nó chỉ là tới nhà bạn học chơi!”

“Một lát nữa là bao lâu?” Đối với câu nói sau cùng của Lý Vân Vương Tiểu Mạt làm như không nghe thấy.

“Vấn đề này con còn muốn hỏi bao nhiêu lần?” Lý Vân đều sắp bị nàng chọc điên rồi, bắt đầu từ buổi sáng Vương Tiểu Mạt liền không bình thường. Bình thường nàng đều kéo đàn violon một lát sẽ về nhà học tập, sau đó chạy ra ngoài chơi, đến giữa trưa đứng giờ về nhà ăn cơm, nhưng là hôm nay đây? Nàng học tập cũng không học tập, luôn đứng ở cổng tiểu khu hết nhìn đông tới nhìn tây, Lý Vân đi ra ngoài mua đồ ăn nhìn thấy nàng ở nơi đó, lúc trở về thấy nàng đang ở chỗ này dài cổ ngóng, liền hỏi nàng trở về. Đến buổi chiều, nàng lại bắt đầu dây dưa Lý Vân hỏi khi nào thì em trai trở về.

“Mẹ vẫn chưa có trả lời con! Một lát nữa lại một lát nữa, một lát nữa có thể là một giây, cũng có thể là một tý tý tý tý.....” Vương Tiểu Mạt chấp hai tay ra sau lưng, cong eo, quệt miệng bắt đầu hô.

“Mẹ sẽ gọi điện thoại hỏi cho con, sợ con rồi!” Lý Vân vỗ vỗ miệng Vương Tiểu Mạt ngắt lời nàng, bằng không nàng sẽ cứ như vậy kêu tiếp, mãi cho tới khi Vân cho nàng đáp án chắc chắn.

Lý Vân nhớ rõ số điện thoại của tài xế tới đón con trai kia, gọi đi qua, sau đó nói làm cho con trai nhanh lên trở về. Chấm dứt cuộc gọi, chỉ vào cửa nói: “Bây giờ con có thể đến cửa khu chung cư đi chờ em trai bảo bối của con, nó lập tức sẽ trở lại.”

Vương Tiểu Mạt lập tức hí hục chạy xuống lầu. Lý Vân thờ dài, lại mỉm cười, có chút bất đắc dĩ, lại có chút vui mừng, nhắm mắt lại dựa vào sofa tiếp tục ngủ. Đối với một phụ nữ truyền thống không có dã tâm sự nghiệp gì thì có một người chồng biết chăm lo gia đình, còn có hai đứa con đáng yêu như vậy, còn cầu gì nữa?

Trên thực tế Vương Tiểu Mạt phải đợi hai giờ, mới nhìn thấy chiếc xe hơi sáng có một con chim nhỏ ở trước xe chậm rãi lái vào. Chỉ là lúc này nàng cách xe khá xa, xe lại là từ một phương hướng khác lái tới, Vương Tiểu Mạt một đường chạy chậm, ở dưới lầu nhà mình nhìn thấy xe ngừng lại, vội vàng chạy tới, nắm lấy tay em trai.

Vương Tiểu Mạt vỗ vỗ ngực của mình, cảm giác thật giống như bình thường lúc mình sắp ngủ, luôn phải kiểm tra xem còi có đặt ở bên người của mình hay không mới yên tâm ngủ. Nắm lấy tay em trai, Vương Tiểu Mạt cuối cùng yên tâm, em trai về nhà rồi, không có chạy trốn cùng với bé gái xinh đẹp kia.

Vương Phi Từ vốn ngồi ở trong xe, nhìn thấy Vương Tiểu Mạt nắm tay Vương An, cũng chạy xuống dưới, chủ động hôn một cái lên mặt Vương An, hai má đỏ bừng phát phát tay, “Vương Thiệu, ngày mai gặp!”

Vương Tiểu Mạt vội vàng che lại ánh mắt, từ kẽ ngón tay trừng lớn ánh mắt nhìn lên, giống như thấy được chuyện gì rất là xấu hổ.

Xe khởi động, lúc này Vương Tiểu Mạt tựa như mới phản ứng lại đây, chạy đuổi theo xe. Tuy là Vương Tiểu Mạt thường xuyên truy con chó nhỏ con mèo nhỏ trong tiểu khu chạy loạn khắp nơi, nhưng là nàng như thế nào đuổi kịp xe, mãi cho đến cửa tiểu khu, Vương Tiểu Mạt mới rút cục buông tha cho, tức giận trở về.

“Ngươi làm gì a?” Vương An kỳ quái hỏi.

“Nàng hôn em!” Vương Tiểu Mạt cực kỳ tức giận nói.

“Ồ, việc này lại có quan hệ gì?”

“Chị đều chưa từng hôn em!” Vương Tiểu Mạt càng ngày càng tức giận.

“Cho ngươi hôn một chút.” Vương An nghiêng mặt tới nói.

Vương Tiểu Mạt mấp máy miệng, uốn éo người, chầm mũi chân lui ra phía sau vài bước, lại tiến lên vài bước, bỗng nhiên ngượng ngùng nở nụ cười, buông tha cho.

“Ngươi còn có thể đồ mặt?” Vương An kinh ngạc không thể tưởng tượng.

“Bé gái đều sẽ đồ mặt.” Vương Tiểu Mạt chỉ vào mặt mình nói, “Em cho là chỉ có nàng sẽ đồ mặt sao?”

“Ngươi là bé trai.” Vương An lôi kéo tay Vương Tiểu Mạt về nhà, “Ngươi muốn nhận rõ điểm này!”

“Nhưng chị không có tiểu đệ đệ!” Vương Tiểu Mạt không hề cảm thấy đó là một tiếng nuối, chỉ vì đã nhận rõ sự thật này.

“Ngươi sau này sẽ mọc đi ra.”

“Chị mới không tin!” Vương Tiểu Mạt cảm thấy em trai xem mình thành một đứa ngốc. Nếu lúc bình thường nói như vậy, nàng nhất định sẽ ở bên tai hắt mũi cười, nhưng hiện tại có một vấn đề càng nghiêm trọng, “Bé gái vừa nãy kia, nàng có em trai không?”

“Không có.” Vương An lắc lắc đầu.

“Quả nhiên là như vậy!” Vương Tiểu Mạt vô cùng trầm trọng gật đầu, cảm giác chính mình đã phát hiện ra chân tướng. Bởi vì mình có em trai, nhưng Vương Phi Từ không có em trai, cho nên Vương Phi Từ muốn cướp đi em trai của nàng, Vương Tiểu Mạt tuyệt đối sẽ không để Vương Phi Từ thực hiện được, em trai là của riêng Vương Tiểu Mạt!

Vương An cố nhịn cười, nguyên lai là đang ghen a, cô gái nhỏ ghen tuông không ngờ thật sự rất nồng, Vương An phòng chừng Vương Phi Từ đã bị Vương Tiểu Mạt xếp vào danh sách địch nhân đi.

Sáng sớm hôm sau, Vương An cảm giác có chút khó thở, tỉnh lại, phát hiện Vương Tiểu Mạt không ngờ lại ngủ ở trên giường mình, còn ôm chặt hân cổ..... Vương Tiểu Mạt sẽ ôm các loại đồ vật, tỷ như đàn violon, món đồ chơi, từ điển tiếng Trung, hộp đựng bút, túi sách,... các loại đồ mới mua hoặc là mình thích để ngủ, hơn nữa còn sẽ dùng sức ôm vô cùng chặt, giống như lo lắng bị người khác đoạt đi trong lúc đang ngủ.

Vương An cảm thấy nàng có phải là lo lắng hân cũng bị Vương Phi Từ đoạt đi rồi, quả nhiên mình ở trong lòng Vương Tiểu Mạt chính là một món đồ chơi siêu cấp lớn a. Vương An nắm lấy cánh tay nàng dời ra, hít sâu một hơi, thiếu chút nữa đã bị nàng ôm nghẹn chết.

Khó được chính mình còn rời giường trước cả Vương Tiểu Mạt, Vương An cũng không muốn ngủ lại, bò lên giường, ngồi vào trước máy tính chuẩn bị kiểm tra hộp thư đến.

Vương An bây giờ đã bắt đầu ngủ một mình, cũng có phòng riêng của mình giống như Vương Tiểu Mạt. Phòng không lớn, nhưng để cho một đứa bé năm tuổi dùng thì như vậy là đủ rồi. Bởi vì giường nhỏ, nên còn có thể bày thêm rất nhiều đồ vật khác, tỷ như máy tính.

Vương An cũng không phải là loại đứa nhỏ sẽ trầm mê máy tính, lại không có tự giác, cho nên Vương Trung Thái và Lý Vân cực kỳ yên tâm lắp một cái máy tính ở trong phòng để hỗ trợ hân học tập.

Từ khi có máy tính cho riêng mình, ít nhất trả lời tin nhắn cho Shanna tiện lợi hơn rất nhiều. Đêm qua nhìn một chút báo cáo của nàng, nhưng chưa kịp hồi phục thì đã ngủ, dù sao ngày hôm qua hân làm chuyện kia cần phải hao phí tinh lực cùng với yêu cầu ổn định tâm tình. Đối với một đứa nhỏ năm tuổi thì vẫn còn có chút quá mức cố hết sức, sau khi về nhà liền cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

Mở ra hòm thư, phát hiện Shanna lại gửi một tin nhắn lại đây, bên trên hiếm thấy có đánh dấu trạng thái khẩn cấp.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 28: Nỗi u buồn của Vương Tiểu Mạt

Đá thạch anh được chạm khắc và khảm nạm thủ công tủa ra tia sáng mê người, tựa như cửa sổ hẹp dài của giáo đường cổ lão thời Trung Cổ mang theo cổ xưa và lịch sử. Màu sắc của thủy tinh có chút u ám, làm cho ánh sáng chiếu vào phòng có một loại sáng bóng làm say lòng người, chiếu ở trên cơ thể phụ nữ trắng nõn mê người. Shanna mặc nội y lace màu tím, nghiêng người nằm ở trên sofa màu ngà trắng có phong cách Baroque, phía trên bức tường đằng sau lò sưởi treo một bức tranh sơn dầu hình Đức mẹ đồng trinh hiền dịu và điềm tĩnh.

Sau khi mở ra tin nhắn, nhìn thấy một bộ ảnh chụp như vậy, Vương An không nhịn được phải bật cười. Shanna là con lai, một nửa là dòng máu người Hoa, một nửa là dòng máu người Italy, mặt mày thanh tú, dáng người mềm mại mảnh mai, cũng không có thô ráp như đa số phụ nữ Âu Mỹ trong ấn tượng của mọi người, dáng người của nàng rất tốt. Nhìn thấy một cơ thể động lòng người như vậy, Vương An mới giật mình ý thức được, ý thức cùng với tâm lý con người là sẽ bị thân thể ảnh hưởng. Bởi vì khuyết thiếu đầy đủ nội tiết tố nam kích thích, Vương An không khỏi có chút tiếc nuối, cảm giác vì phụ nữ mà thanh xuân này nắm thật tốt a, đáng tiếc chính mình còn phải chờ thêm vài năm. Chỉ là không biết Shanna gửi loại ảnh chụp này tới, có thể trợ giúp kích thích chính mình dậy thì sớm hay không?

Shanna vẫn như cũ không biết hiện trạng của Vương An, nàng gửi tám ảnh chụp này tới, hiển nhiên là ở nhắc nhở cùng ai oán một chuyện, nhưng chuyện này cũng có thể xem là trạng thái khẩn cấp?

Vương An không có lập tức xem nội dung mấy tin nhắn còn lại của nàng, mà là vào vài cái trang web nhìn một lát, sau đó mới xem nội dung tin nhắn tiếp theo của nàng.

“An quân, hết thấy vẫn tốt chứ? Ba năm không thấy, có chút thanh, cũng không biết anh hiện tại là bộ dáng gì, cũng không biết anh rốt cuộc muốn làm một ít chuyện gì, chỉ là suy nghĩ và hành động của anh luôn luôn thiên mã hành không, em cũng không muốn đi nghiên ngẫm.”

“Ồ lúc nhàn rồi sau khi làm tốt công việc anh giao phó, luôn cảm giác có chút trống rỗng, không khỏi hoài niệm tới ánh mắt hung dữ kia của anh. Tuy rằng mỗi lần khi bị anh răn dạy, luôn vô cùng ủy khuất, nhưng là hiện giờ ngâm lại, an ủi sau đó của anh lại luôn làm cho người ta vui sướng trong lòng như vậy.”

“Dịch vụ của công ty đầu tư Nhạc Trợ ở Trung Quốc phát triển vô cùng không sai, chỉ là em không rõ, Trung Quốc thật sự có nhiều người giàu có cần dịch vụ quản lý tài sản như vậy ư? Ở trong trí nhớ của em, tiền của người Trung Quốc toàn bộ đều gửi vào ngân hàng, bọn họ cũng không có quan niệm về quản lý tài sản. Đương nhiên, An quân anh là ngoại lệ, anh không phải người Trung Quốc, anh là công dân trái đất kiệt xuất.”

“Nga, thiếu chút nữa quên, tin nhắn sơ dĩ được đánh dấu là khẩn cấp, đó là bởi vì em bỗng nhiên nghĩ đến một cái vấn đề cực kỳ quan trọng. Em nghe nói Tần Mi Vũ tìm bảy tình nhân, nàng có một lịch trình thay phiên làm việc, mỗi ngày sẽ lựa chọn một nam nhân làm bạn với nàng, vừa nghe được tin tức này, em liền cảm thấy hần là nên lập tức nói cho anh. An quân không phải coi trọng nhất trung thành cùng với trinh tiết sao? Shanna của anh đều có đủ cả hai yếu tố, lại suy nghĩ tới anh tín nhiệm em như thế, em cảm thấy chúng ta đã có thể trở thành vợ chồng quan tâm lẫn nhau. Nếu anh đồng ý, em hiện tại thì có thể bắt đầu chuẩn bị hôn lễ và tuần trăng mật.”

Xem xong tin nhắn của Shanna, khoe miệng Vương An hơi nhếch lên, suy nghĩ một lát mới bắt đầu trả lời.

“Bởi vì em cũng không có chuẩn bị nhẫn kim cương, cho nên lời cầu hôn của em rõ ràng khuyết thiếu thành ý, anh cự tuyệt đồng ý. Về phần lời đồn về Tần Mi Vũ, cũng vô căn cứ giống như báo cáo phân tích đầu tư mà em chuẩn bị cho anh vậy. Anh không tín nhiệm cô ta, nhưng không có nghĩa là anh hoài nghi hết thấy về cô ta. Ít nhất đối với con gái cô ta, cha và anh trai của cô ta thì cô ta là một người mẹ tốt, một đứa con gái tốt, một cô em gái tốt... cứ việc cô ta không phải một người vợ tốt.”

“Vấn đề tình cảm ở giữa anh và cô ta còn phức tạp hơn so với tưởng tượng của em rất nhiều. Em sớm hay muộn cũng sẽ tiếp xúc với cô ta, cô ta kỳ thật là một người bạn không tệ, em có thể cùng nàng triển khai một đoạn hữu nghị, hai người hẳn là sẽ có tiếng nói chung.”

“Sau khi anh tiến vào trang web cá nhân của bác sĩ

Dr. Sparrow, dùng tài khoản Flanders-III đăng nhập, phát hiện tài khoản này đã ba năm không có đặt hàng Diethylstilbestrol để trị liệu chứng suy giảm nội tiết tố nữ. Anh vô cùng cao hứng khi em không có lại dùng loại thuốc có khả năng gây ung thư đó, đồng thời cũng ý nghĩa em cũng không có bùng bùng phản chấn xuân tình giống như em đã biểu hiện. Bất quá làm cho người ta cảm thấy vui mừng là, em vẫn như cũ chú trọng mị lực nữ tính của mình, chăm sóc tốt chính mình, bảo dưỡng tốt thân thể và da thịt của mình, đây cũng là nhiệm vụ quan trọng của em.”

“Em không có lại tùy tiện tiến vào thị trường dầu mỏ, cũng không có rục rịch với dịch vụ chuyển phát nhanh mà em không am hiểu, nói rõ phong cách đầu tư của em đã ngày càng chín chắn. Thông qua cổ phần nắm trong tay, cùng với rất nhiều ghế ở hội đồng quản trị công ty, ta nghĩ em hiện giờ ở phố Wall đã có được nhất định sức ảnh hưởng và địa vị, đây là thứ so với những con số ở trong tài khoản càng thêm quan trọng. Cũng giống như sau Đệ nhị thế chiến Goldman Sachs vẫn còn là một nhà công ty tài chính vô danh, nhưng phía đối tác cao cấp của nó lại có thể ảnh hưởng chính sách kinh tế nước Mỹ cùng với năng lực tuyển cử tổng thống. Ta không trông cậy vào em có thể đạt tới độ cao của Sidney Weinberg, nhưng là em ít nhất hẳn cũng phải trở thành một con cá voi bơi lội dưới mặt nước phố Wall.”

“Thuận tiện giải thích với em một vấn đề, tiếng Trung của em đã càng ngày càng tốt, nhưng đối với Trung Quốc cùng với người Trung Quốc vẫn còn hiểu biết rất ít. Thói quen dự trữ của người Trung Quốc có lợi rất nhiều cho việc chống cự tài chính phiêu lưu, nhưng ở phương diện nào đó cũng có thể nói là đang vì kéo dài thời gian cạn kiệt nguồn thu nhập của người nước Mỹ. Hy vọng tin nhắn tiếp theo của em có thể nói cho anh biết, em cho rằng anh vì cái gì yêu cầu em chuẩn bị tiến vào Dịch vụ ngân hàng cá nhân Trung Quốc.”

Vương An gửi xong tin nhắn, tắt đi máy tính, quay đầu, phát hiện Vương Tiểu Mạt đã rời giường, nàng trước sau như một ngậm còi, chỉ là không có thổi.

Tựa hồ là đang nỗ lực hạ quyết tâm, Vương Tiểu Mạt mân mê môi, cau mày hồi lâu, rốt cục bỏ qua việc thổi lên còi của nàng, đối với Vương An nói: “Em chờ chị!”

Vương An không biết nàng muốn làm gì. Một lát sau Vương Tiểu Mạt trở lại, mặc một chiếc váy có dây đeo in hình con thỏ tai dài trước ngực; tóc không có lại buộc thành đuôi ngựa đung đưa nữa, mà là thả bung ra xõa xuống; cũng không có để chân trần chạy loạn như thường ngày, mà mang một đôi giày xăng đan in đầy hoa nhỏ đáng yêu.

Vương Tiểu Mạt luôn phát dục sớm hơn một ít so với bạn cùng lứa tuổi, cho nên thời điểm nàng bốn tuổi thì khí lực đã không nhỏ, có thể ôm Vương An chạy. Hiện tại bảy tuổi Vương Tiểu Mạt, thân cao đã vượt qua một mét ba, cao hơn giá trị bình quân là một mét hai rất nhiều.

Vương An hoài nghi tuổi dậy thì của Vương Tiểu Mạt cũng sẽ sớm một hai năm so với bạn cùng lứa tuổi, bất quá chuyện này cũng coi như bình thường, dù sao đứa nhỏ bây giờ đều trưởng thành sớm. Nhìn hai má của nàng vẫn còn có chút tròn trịa, nhưng dáng người đã có chút cao gầy, Vương An ngắm nhìn nàng, Vương Tiểu Mạt tương lai không hề nghi ngờ cũng sẽ là tiểu mỹ nữ, hiểu được làm cho người ta lo lắng.

“Rất được.” Vương An cho đánh giá vô cùng khách quan, nhưng lại cảm thấy có chút không được tự nhiên, “Bất quá ta còn là thích bộ dáng mặc áo tay ngắn và quần soóc, để chân trần chạy loạn khắp nơi của ngươi.”

“Vì cái gì a?” Vương Tiểu Mạt xoa xoa thân mình, có chút vui mừng, xem ra một chút tự ti và mất mát trong lòng của mình vào ngày hôm qua là không có cần thiết.

“Bởi vì ngươi là con trai.” Ngừ điệu Vương An tựa như đang nhắc nhở nàng.

Vương Tiểu Mạt chà chà chân, tức giận nhào tới, đẩy ngã Vương An lên trên giường, xoay người tức giận dậm mạnh chân đi ra ngoài, “Chị không bao giờ để ý tới em nữa!”

Lúc ăn bữa sáng, Vương Tiểu Mạt liền tự giác mang thời gian tương trưng cho “không bao giờ” điều chỉnh thành một cái chớp mắt. Nàng kiên trì muốn dứt Vương An ăn cháo, sau đó giằng co với Vương An, nên không cần thận làm chén cháo trứng đổ lên trên người Vương An.

Lý Vân đành phải trước tiên tắm rửa cho Vương An, tắm rửa xong chuẩn bị đưa Vương An đi nhà trẻ. Kết quả Vương Tiểu Mạt lại đập con Husky cách vách một cước làm con mèo Ba Tư lông ngắn hoảng sợ, làm ngã thau thức ăn của nó, đổ dính đầy đầu Vương Tiểu Mạt.

Lý Vân đành phải lại mang nàng về nhà gội đầu tắm rửa thay quần áo, sau khi trì hoãn một trận, Lý Vân đem nàng mắng một chút, sau đó mới đưa Vương An đi tới trường.

Vương Tiểu Mạt ở trong sân hữu khí vô lực lôi kéo đàn violon, không hề nghi ngờ lại cực kỳ giống kéo cưa, mọi người đang ở bên cạnh vui cười này làm sao hiểu được nỗi u buồn của Vương Tiểu Mạt. Quả nhiên nhà trẻ thật sự là nơi làm cho người ta chán ghét, cố gắng vào buổi sáng của Vương Tiểu Mạt cũng không thể ngăn cản em trai đi trước nhà trẻ. Nếu có bom thì tốt rồi, đem nhà trẻ nổ mất, em trai sẽ không thể đi nữa. Vừa nghĩ đến chính mình cả ngày đều là ở trong khu chung cư chơi đùa với đám nhóc ngu ngốc như Triệu Hiểu Đồng, em trai lại đang chơi đùa với Vương Phi Từ lòng mang ý xấu kia, Vương Tiểu Mạt liền thống khổ muốn lăn lộn ở trên nền gạch bị ánh mặt trời chiếu sáng kia.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 29: Chị em không thể kết hôn chính là tận thế

Vương An tiếp tục đi nhà trẻ, ít nhất theo trong miệng Vương Phi Từ có thể biết được Đường Minh biến mất ở Lệ Chi viên cũng không có sinh ra bao nhiêu vấn đề.

Dù sao Đường Minh từ bỏ chức nghiệp sát thủ cũng mới ba năm, thành lập vòng tròn quan hệ có hạn, thậm chí còn chưa có vợ con, cũng không biết hẳn còn có người nhà nào khác hay không. Nhưng khi hắn làm sát thủ khăng định là rất thường xuyên ăn núp tung tích, nên trong thời gian ngắn không có tin tức phỏng chừng cũng không có ai sẽ để ý.

Về phần phiền toái lật vật là sẽ có một ít, dù sao có một chiếc Mercedes-Benz đậu ở chỗ này, vào lúc ban đêm sẽ gây ra chú ý. Nhưng Đường Minh không có bị camera quay được, cũng không theo kiểm tra, nên cho dù cảnh sát tham gia, cuộc sống của Tần Mi Vũ và Vương Phi Từ cũng sẽ hoàn toàn không bị quấy rầy.

Cấp độ điều tra của đang mất tích và sau khi được chứng nhận tử vong là hai việc hoàn toàn không thể so sánh nổi. Trong quá trình điều tra, Lâm Chi Ngôn có thể ra mặt giải thích một chút chính là đã cực kỳ hợp tác, rất nể tình, về phần làm cho Tần Mi Vũ phối hợp điều tra, chuyện đó cần bản chính là nói giỡn.

Ngày 27 tháng 8 năm 2004, ngày thứ 4 sau sinh nhật Vương Phi Từ, Ngưu Tường lấy được huy chương vàng Olympic nội dung chạy vượt rào 110 mét, có một chút khác biệt so với trong ấn tượng Vương An là hắn chạy nhanh hơn một chút. Sau khi nhận xong huy chương vàng, ở trên màn hình lớn của Trung tâm Tài chính Quốc tế An Tú phát ra quảng cáo Ngưu Tường trở thành đại sứ thương hiệu cho Quốc tế An Tú..... Người tinh mắt không chỉ có Xây dựng Chúng Thái, ít nhất xây dựng Chúng Thái còn chưa có tư bản ở Trung tâm Tài chính Quốc tế An Tú phát quảng cáo của mình. Nhưng là ở tương lai không lâu, tùy theo Ngưu Tường xuất hiện trong quảng cáo của NIKE, Coca-Cola, BMW, EMS, hình tượng và cấp bậc của Xây dựng Chúng

Thái trong mắt công chúng cũng sẽ ở trong vô hình được đề cao. Dù sao ký kết đại sứ thương hiệu với Ngưu Tường không chỗ nào không phải là công ty khổng lồ, sẽ làm cho người ta cảm giác Chúng Thái cũng sẽ không phải là một công ty nhỏ.

Chúng Thái quả thật vẫn chỉ là một nhà công ty nhỏ, bởi vì nó còn không có lấy ra tay bao nhiêu bản mẫu công trình, nhưng là dựa vào sức mạnh mẽ vẫn như cũ nhận lấy không ít công trình. Vương Trung Thái cực kỳ rõ ràng tầm quan trọng của danh tiếng trong lĩnh vực công trình kiến trúc này, cho nên hẳn thật sự có chút quá mức bận rộn, cuộc sống của Lý Vân liền trở nên có chút quá mức nhàn nhã. Xuất phát từ công ty yêu cầu hình tượng, Vương Trung Thái thay đổi một chiếc Audi A6, chiếc Santana kia liền hoàn toàn thành xe mua thức ăn trong nhà, Lý Vân nhân rồi không có việc gì sẽ lái xe mang theo hai đứa nhỏ đi dạo phố.

“Mẹ, mua cho con con búp bê vải lớn này được không?” Vương An chỉ vào một con búp bê vải có tỉ lệ 1:1 nói.

Hình dạng của búp bê vải là một cô bé đáng yêu mặc váy công chúa, so với Vương An còn cao hơn, xem như là búp bê cỡ lớn, búp bê lớn như vậy tất nhiên sẽ có giá xa xỉ. Lý Vân nhìn con trai cầm con búp bê này ngắm tới nhắm lui thiết nhiều lần, sau khi quan sát vô cùng cẩn thận mới quyết định mở miệng. Biết con trai rất muốn, mỉm cười, “Con như thế nào lại thích búp bê vải? Đó không phải là đồ chơi của bé gái ư? Mẹ mua cho con một cái Transformers được không? Hay Ultraman cũng được.”

Lý Vân tuyệt không keo kiệt với đứa nhỏ. Ở phương diện chi tiêu cho đứa nhỏ trong cuộc sống hằng ngày, Vương Trung Thái không cần nài đi tiết kiệm, hưởng chi Vương An là đứa nhỏ rất ít mở miệng đòi hỏi này nọ, còn là niềm kiêu hãnh của cha mẹ. Đứa nhỏ như vậy muốn đòi quà là vô cùng đơn giản, không giống Triệu Đại Đồng trong khu chung cư - tùy tiện đòi thứ gì cũng sẽ bị mắng.

“Không phải con muốn mua cho mình chơi, con định tặng búp bê vải này cho Phi Tử, bạn ấy nhất định sẽ vô cùng thích.” Vương An nói.

“Vây được rồi, mẹ mua cho con. Nhưng mà khi con tặng nàng lễ vật, nhất định phải hôn nàng nhiều một chút.” Lý Vân cười nói, đối với tình cảm ngây thơ của con trai và Vương Phi Tử hai đứa thanh mai trúc mã, Lý Vân hi vọng chuyện này cứ như vậy tiếp diễn. Luôn cảm thấy hai đứa nhỏ đáng yêu mà thông minh như vậy ở chung với nhau thì thân mình đã là cảnh đẹp ý vui, làm cho người ta thấy khoái trá trong lòng. Lý Vân rất nguyện ý giúp con trai và Vương Phi Tử trở nên càng thêm thân mật một chút.

Đứa nhỏ còn nhỏ, Lý Vân còn chưa bao giờ liên tưởng tới chuyện yêu sớm gì đó. Vương Phi Tử cũng từng tặng quà cho Vương An, món quà đó cũng giá trị xa xỉ, Lý Vân cảm thấy cũng nên đáp lễ lại mới thích hợp.

“Cũng mua cho chị hai một con đi.” Vương An hơi suy nghĩ nói, sau đó vô cùng đau đớn nói: “Đã tặng cho Vương Phi Tử một con, nếu lại không tặng cho Vương Tiểu Mạt một con, vậy thì xong đời.”

Suy nghĩ một chút các loại phản ứng mà tình lực vô cùng tràn đầy Vương Tiểu Mạt khả năng sẽ làm, Lý Vân cực kỳ chấp nhận, gọi Vương Tiểu Mạt đang bắt đầu sinh ra hứng thú mãnh liệt với đàn Organ điện tử kêu lại đây, “Tiểu Mạt, thích con búp bê này không?”

“Con muốn mua đàn Organ điện tử!” Vương Tiểu Mạt chỉ vào đàn Organ điện tử trực tiếp đưa ra yêu cầu của mình, đối với búp bê linh tinh nàng đã không còn bao nhiêu hứng thú.

“Tuyệt đối đừng mua cho nàng!” Vương An nhanh chóng nói.

Vương Tiểu Mạt trừng mắt nhìn em trai, “Tương lai chị muốn thành nhà soạn nhạc vĩ đại, các nhà soạn nhạc vĩ đại khi còn nhỏ đều dùng đàn Organ điện tử!”

“Ta chưa từng nghe nói qua có một như vậy!” Vương An lắc lắc đầu.

“Chính là Lý Vân Định! Bởi vì anh ta từ nhỏ đã chơi đàn Organ điện tử, mới trở thành một nhà soạn nhạc vĩ đại.” Vương Tiểu Mạt lời thề son sắt nói.

“Vào thời điểm Lý Vân Định bằng tuổi với người, là ở cung thiếu niên ban piano học tập piano, hẳn chơi không phải đàn Organ điện tử, hơn nữa hẳn là nghệ sĩ piano, cùng với nhà soạn nhạc vĩ đại trong suy nghĩ của người là có khác nhau.” Vương An đã muốn thói quen với việc Vương Tiểu Mạt há mồm liền có các loại điển cố do nàng tự biên, đáng tiếc em trai của nàng bác học đa tài hơn xa so với nàng, Vương An một lần lại một lần không lưu tình chút nào vạch trần nàng.

“Tiểu Mạt, mẹ cảm thấy con chơi đàn violon là đủ rồi, đàn Organ điện tử hay là thôi đi.” Lý Vân vô cùng đồng ý ý kiến con trai. Lúc trước mua cho nàng đàn violon khiến cho cả nhà chịu đủ tra tấn, hưởng chi là loại đàn Organ điện tử có thể chế tạo ra càng nhiều tạp âm này.

“Vây con muốn mua đàn piano!” Vương Tiểu Mạt mặc kệ, ôm đàn điện tử không chịu buông tay.

“Nếu không mẹ mang con đi lớp dạy đàn piano báo danh?” Lý Vân chợt nảy ra ý tưởng. Việc này vừa có thể tin việc cho Vương Tiểu Mạt làm, lại có thể làm cho nàng không chế tạo tạp âm ở nhà.

Vương Tiểu Mạt hơi suy nghĩ, không có nhận ra âm mưu của mẹ, vì thế liền gật đầu.

Ở sau khi biết được Vương An muốn mua búp bê tặng cho Vương Phi Tử, Vương Tiểu Mạt lại mặc kệ, cứ việc nàng không có bao nhiêu hứng thú với búp bê này, nhưng lại kiên quyết muốn em trai tặng cho mình một con. Lý Vân không thể làm gì khác, đành phải bỏ ra 1600 khối mua hai con búp bê.

Dù là như thế, Vương Tiểu Mạt vẫn còn có chút mất hứng, chẳng lẽ tương lai em trai muốn kết hôn với Vương Phi Tử đã là sự thật không thể thay đổi sao? Vương Tiểu Mạt vô cùng lo lắng. Vừa nghĩ tới sau khi em trai kết hôn với Vương Phi Tử - ba mẹ ngủ chung với nhau, Vương Phi Tử và em trai

cũng sẽ ngủ chung với nhau, chỉ có Vương Tiểu Mạt một người cô đơn ở trên giường lăn qua lăn lại, Vương Tiểu Mạt liền cảm thấy khi đó nhất định là thể thế đã đến.

“Mẹ, sau này con kết hôn với em được không?” Vương Tiểu Mạt nhìn không được nói.

Lý Vân liếc trắng nàng một cái: “Vương Tiểu Mạt, con đều sắp 8 tuổi rồi, đừng lại nói ra những lời nói ngu xuẩn thế này được không? Chị gái và em trai là không thể kết hôn.”

“Vì sao lại không được?” Vương Tiểu Mạt không cho rằng đây là lời nói ngu xuẩn gì, nàng thậm chí cảm thấy chính mình hơi có linh cảm, liền nghĩ tới một phương án giải quyết hoàn mỹ.

Vương An thờ dài một hơi, tiếp tục suy nghĩ chuyện của mình. Những việc Vương Tiểu Mạt chính nàng cảm thấy vốn là chuyện bình thường, nhưng trên thực tế có rất nhiều lại là hoang đường không chịu nổi, Vương An cũng lười đi giải thích với nàng.

“Bởi vì con và em trai vốn chính là người một nhà, làm sao có chuyện chị gái gả cho em trai được? Các con là người nhà, giữa người nhà với nhau là không thể kết hôn.” Lý Vân đương nhiên muốn nhân cơ hội này dạy cho con gái quan niệm hôn nhân chính xác.

Vương Tiểu Mạt là kiên quyết không tin quyền uy, những quan niệm chính xác mà ba ba mẹ mẹ luôn nói cho tới bây giờ vốn chưa từng xuất hiện ở trong đầu nàng. Vương Tiểu Mạt tiếp tục kiên trì ý nghĩ của mình, “Ba và mẹ chẳng lẽ không phải người nhà sao? Nếu ba và mẹ có thể kết hôn, như vậy chị gái và em trai cũng là có thể kết hôn!”

“Không được chính là không được, con đũa nhỏ cứng đầu này!” Lý Vân cũng không có bao nhiêu kiên nhẫn, bởi vì Vương Tiểu Mạt thường xuyên hỏi một ít câu hỏi nguỵ biện làm Lý Vân á khẩu không biết nên giải thích thế nào, nàng ở điểm này luôn tự cho là đúng.

“Được chính là được, chuyện này cứ như vậy quyết định.” Vương Tiểu Mạt chính mình đã cao hứng trở lại.

“Chờ cho con trưởng thành, nếu con còn muốn gả cho em trai con, vậy con cứ gả đi thôi. Tối hôm nay đang hoàng ở trong phòng ngủ của mình cho ta, con đều 8 tuổi rồi! Đừng chạy tới phòng em trai con ngủ nữa.” Lý Vân tức giận nói. Bởi vì có mấy lần nàng dậy sớm, đi phòng con trai kiểm tra, liền phát hiện Vương Tiểu Mạt cơ hồ là ôm cổ Vương An ngủ.

Khi lớn lên mình nhất định phải gả cho em trai, Vương Tiểu Mạt hạ chắc quyết tâm.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 30: Bạn gái nhỏ của ta là búp bê

Thời gian đổi mới: 2013- 07- 03

Nhà trẻ Thừa Chí cũng có nghỉ đông và nghỉ hè, thế nhưng vẫn mở cửa quanh năm, cho nên Vương An năm thứ nhất ở nhà trẻ nghỉ hè toàn bộ, cùng với phần lớn thời gian nghỉ đông đều ở lại nhà trẻ, kỳ nghỉ đông thứ hai Vương An liền muốn cùng Lý Vân cùng một chỗ hồi Vương Trung Thái tại quê nhà Lâu Hàng, chờ đầy Vương Tiểu Mạt kỳ thi cuối, sau khi nhận thư thông báo, Vương Trung Thái liền lái Audi 6 của mình mang theo vợ con về với ông bà .

Đây là Vương An lần đầu tiên hồi quê quán Vương Trung Thái, đi gặp một chút thân thích của hần hiện tại, mặc dù không có chân chính thân duyên cảm giác, thế nhưng cả một mùa đông đều qua vô cùng - náo nhiệt, Vương Tiểu Mạt càng là vô cùng hài lòng. . . Bởi vì rất nhiều nguyên do.

Vương Trung Thái tại Lâu Hàng nguyên bản là có chút danh tiếng, rất nhiều người đều biết hài tử của hần bị bọn buôn người trộm đi lại, đối với sự tình còn có thể tìm về cảm giác không thể nghi ngờ là một kỳ tích, cũng có người hoài nghi Vương Trung Thái chỉ là thu nuôi một đứa bé mới, đứng dip ở trong huyện thành còn có một người nhà cũng mất tích đứa bé, đứa bé lúc bị bắt đi đã 5 tuổi, hài tử này cơ linh, giả ngoan ngoãn nghe lời sau 3 năm bắt được cơ hội chạy mất, còn biết tìm cảnh sát, cũng nhớ kỹ nhà mình là ở Lâu Hàng, nhớ kỹ tên ba mẹ, có những tin tức này liền cũng đủ giúp nó tìm đến nhà.

Có ví dụ như vậy, con của Vương Trung Thái được tìm thấy cũng làm người ta ít hoài nghi, nhưng mà ngoại nhân có tin hay không đều không có quan hệ, ngược lại Lý Vân thật sự tin tưởng không nghi ngờ, đối với cha mẹ và thân thích hai vợ chồng cũng được thống nhất lý do thoái thác, Vì vậy ngoại công bà ngoại và ông bà nội cho đưa cháu chưa gặp mấy năm không ít tiền lì xì.

Vương Trung Thái cũng coi như sự nghiệp thành công, áo gấm về nhà, Lâu Hàng là một huyện thành nhỏ, doanh nhân tài năng cũng không ít, thế nhưng công ty Chúng Thái mời làm đại sứ Ngưu Tượng, cái này làm cho người khác cảm thấy phi thường tức giận, đều cho rằng Vương Trung Thái tốn bao nhiêu tiền của, không thiếu được toàn bộ tiền âm lịch Vương Trung Thái các loại xã giao không dứt, cuối cùng hần quyết định tự mình trở về Trung Hải trước.

Lý Vân hơi chậm hai ngày mới mang theo con trai và nữ nhi trở về, bởi vì mẹ của Lý Vân Triệu Phương Hoa mắc phải viêm khớp, tại nhà chăm sóc Triệu

Phuong Hoa hai ngày.

Vương An trở lại nhà trẻ, một kỳ nghỉ đông không thấy hấn Vương Phi Từ tự nhiên và hấn có nhiều điều để nói, Vương An còn tặng nàng một cái lớn búp bê, để cho Vương Phi Từ cao hứng vô cùng, hẹn xong buổi trưa hôm nay muốn cùng một chỗ nói thì thăm.

Nhà trẻ Thừa Chí có truyền thống ngủ trưa, mùa hè ngủ lâu một chút, thời gian đông, xuân ngắn một chút, Vương An và Vương Phi Từ mặt đối mặt nằm trên giường của mình, nhìn lấy đối phương, chờ đợi trong phòng an tĩnh lại, các học sinh đều phát sinh tiếng hít thở thời điểm, Vương An lén lút bò qua.

\ "Cẩn thận một chút, đừng có té ngã. \ " Vương Phi Từ xốc lên ổ chăn của mình, nhỏ giọng nói.

Vương An chui vào chăn, ôm lấy Vương Phi Từ, xuân hàn se lạnh, mặc dù nhiệt độ trong phòng không thấp, thế nhưng chỉ mặc nội y tiến vào ổ chăn ấm áp, ôm lấy thân thể nho nhỏ mềm mại giống như túi chườm nóng, vẫn làm cho Vương An cảm giác phi thường thoải mái.

\ "Búp bê ta tặng cho người, thích không? \ " Vương An hỏi.

Vương Phi Từ tại trong ngực Vương An ngẩng đầu lên, gạt đầu, nỗ lực mím môi tại cái cảm của hấn hôn lên một cái, xem như là biểu đạt tự mình thích.

\ "Nghỉ đông người đã làm gì? Người và mẹ người tại Lệ Chi Viên lễ mừng năm mới sao? \ "

\ "Nghỉ đông ta làm rất nhiều chuyện a, luyện đàn dương cầm a, đàn vi-ô-lông a, chúng ta không có ở Lệ Chi Viên lễ mừng năm mới, là cùng ngoại công bà ngoại cùng một chỗ qua năm nay, chúng ta còn đi Thụy Sĩ và Morocco! \ " Vương Phi Từ nhớ lại nói.

Thụy Sĩ và Morocco? Vương An cảm thấy Vương Phi Từ khả năng nhớ lộn, liền hỏi: \ "Morocco có phải hay không một cái có rất nhiều cao lầu, gần kề bờ biển, đẹp vô cùng một cái thành phố nhỏ a? \ "

\ "Đúng a, còn có một lớn vô cùng sông bạc, mẹ nói đánh bạc là không tốt, thế nhưng thật là nhiều người đều ở đấy làm sự tình không tốt. \ " Vương Phi Từ phi thường không hài lòng nói.

Vương An có thể xác định, Tần Mi Vũ và Vương Phi Từ đi là Thụy Sĩ và Monaco. Monaco và Morocco chỉ kém một chữ, cũng là một cái khác biệt như thiên đường và địa ngục, Monaco là thiên đường người giàu, Morocco cũng là một quốc gia Bắc phi nghèo nàn.

Thụy Sĩ và Monaco đều là khu vực ngân hàng đặc biệt phát triển, Thụy Sĩ càng là nơi khởi nguồn ngân hàng tư nhân, ở nhật Neiva corraterie phố lớn số 11, có một tòa kiến trúc màu trắng không bắt mắt, ngân hàng tư nhân Thụy Sĩ cổ xưa nhất&cie tổng bộ ở nơi này, bộ phận tài sản của Vương An cũng được điều hành bởi một giám đốc ngân hàng tư nhân Longaodaheng Bank..

Tần Mi Vũ đi hai địa phương này làm cái gì? Vương An tin tưởng Tần Mi Vũ không chỉ vẹn vẹn là du lịch, chỉ là đem quyền không chế quốc tế An Tú giao cho Tần Mi Vũ sau này, Vương An cũng mất đi thủ đoạn quản chế đối với tài khoản tương quan, không thể nào biết được tại Thụy Sĩ và Monaco chiều hướng thiết lập tài khoản.

Vương An không lại quan tâm vấn đề này, lại hỏi: \ "Vậy người có ở bãi biển xem mặt trời mọc chứ? \ "

\ "Mẹ mỗi đêm đều muốn công tác đến tối muộn, sáng sớm không dậy nổi ah. Nhưng mà trong phòng của chúng ta cũng có thể chứng kiến mặt trời mọc, mặt trời chiếu vào phòng, ta đã rời giường! \ " Vương Phi Từ đuổi người nói.

\ "Ta muốn cùng đi với người xem mặt trời mọc. \ " Vương An rất mong chờ nói.

Xung quanh đen thui lụi, tự mình và Vương An ngồi chung một chỗ, nhìn xem mặt trời từ từ dâng lên, Vương Phi Từ tưởng tượng thấy cảnh tượng như vậy, cũng mặt đỏ Hồng gật gật đầu, \ "Ta cũng muốn. \ "

\ "Vậy chúng ta ngày mai cùng một chỗ đến bờ biển Lệ Chi Viên xem mặt trời mọc được không? \ " Vương An hỏi.

Vương Phi Từ khó xử nhú mày, suy nghĩ thật lâu, khổ sở nói: \ "Nhưng là thời điểm trời không sáng, ta không được phép rời đi Lệ Chi Viên, hiện tại mặt trời thức dậy quá muộn, đều là trời đã sáng đã lâu, hấn mới xuất hiện. \ "

\ "À như vậy đi, ngày mai một mình ta đi bờ biển xem mặt trời mọc, hôm nay khi người về nhà đem búp bê thả thả ở bên cạnh cái đèn pha kia, coi như là vật thay thế người và ta cùng một chỗ xem mặt trời mọc, như vậy được sao? \ " Vương An suy nghĩ một chút nói.

\ "Tốt. \ " Vương Phi Từ cảm thấy thật có ý tứ, Vì vậy đáp ứng.

\ "Àn, ngủ đi, con gái ngoan. \ " Vương An dùng cằm gõ xuống cái trán của nàng, nhẹ nhàng vỗ sau lưng nàng.

\ "Xú ba ba. . . Luôn chiếm tiện nghi của ta! \ " Vương Phi Từ bất mãn đất hừ hừ một tiếng, trên gương mặt nở nụ cười an tâm và điềm tĩnh, nhắm hai mắt lại.

Vương An suy nghĩ, là thời điểm đi xem sát thủ tiên sinh, hấn hiện tại cũng đã là một đồng xương.

Buổi chiều Về đến nhà, Vương An quần quít lấy Lý Vân đi siêu thị mua ghế xếp trở về, siêu thị ghế xếp chỉ có ba loại, một cái 30 phân, một cái 50 phân, một cái 70 phân.

Vương An trực tiếp bỏ 30 phân, ở trên 50 phân và 70 phân khoa tay múa chân một cái, lựa chọn ghế xếp cao 50 phân, mặc dù ghế xếp 70 phân càng bảo đảm một chút, thế nhưng quá nặng, Vương An có chút cảm không nổi.

Rạng sáng bốn giờ, chính là thời điểm người lâm vào ngủ say, Vương An rời giường, rời đi căn phòng của mình, phát hiện cửa phòng Vương Tiểu Mạt đã mở ra, có nghĩa là nàng đã rời giường để đi tiểu, tại cửa phòng của nàng nhìn thoáng qua, nàng đang ôm búp bê khò khò ngủ say, đại khái sẽ không chạy vào phòng của hắn nữa đi, Vương An đã phát hiện, mỗi lần Vương Tiểu Mạt sau khi thức dậy đi tiểu liền không về phòng của mình, trực tiếp chạy đến phòng của hắn đi.

Vương An trở về phòng vắt túi nhỏ đã chuẩn bị xong, còn có ghế xếp, rón rén rời khỏi cửa nhà.

Sương mù sáng sớm mang theo khí lạnh thấm thấu lòng người, đèn đường cũng có chút u ám, ghế xếp kéo trên mặt đất phát ra âm thanh \ "Tháp tháp \ " thanh âm, vang động lên rất có nhịp điệu, Vương An nhìn xem thời gian, không nhanh không chậm mà từ từ tản bộ, đi trên đường đi bộ.

Hắn hiện tại đã hơn 5 tuổi, không tiếp tục là đứa bé hai tuổi lúc đó bước đi khó khăn không ngừng, chỉ ít rất thu hút, đứng ở trên đường đón xe taxi cũng sẽ không dễ dàng bị người không nhìn thấy.

\ "Bạn nhỏ người làm sao một người ở chỗ này, ba mẹ người đâu? \ " tài xế đề cho Vương An lên xe, thế nhưng không có lập tức khởi động xe, vẫn như cũ đứng ở trên ven đường.

\ "Ta và bạn hẹn xong nhìn mặt trời mọc, chú, làm phiền người đưa ta đến bên cạnh đèn tháp Lệ Chi Viên. \ " Vương An tỏ vẻ thường xuyên đi ra ngoài một mình, không trả lời tài xế vấn đề ba mẹ ở nơi nào.

\ "Được rồi, bạn người ở nơi đó sao? \ " tài xế chạy xe, rất nhiều cha mẹ đã bắt đầu chú trọng bồi dưỡng trẻ em năng lực sinh hoạt độc lập, đứa bé 5 tuổi này tự mình chạy đến đón xe mặc dù vẫn là rất hiếm thấy, nhưng cũng không phải là nói hoàn toàn không có khả năng.

\ "Đúng a, nhà bạn ta chính là bảo dưỡng hải đăng, sẽ ở trong tháp đèn, ta từ cửa nhà mình vẫn đón xe đến cửa nhà nàng, cho nên rất an toàn, ta không sợ. \ " Vương An rất dũng cảm nói.

Thì ra là vậy, tài xế cười cười, gật đầu nói: \ "Vậy nếu là đem người đến bên tháp đèn thời điểm, bạn của người không ở, chú nhưng là sẽ đem người đưa về ah. \ "

\ "Àn, tốt. Chú người như người thật tốt. \ " Vương An khéo léo trả lời.

Lệ Chi Viên vùng lân cận không coi là rất hiếm vết người, nhưng là bởi vì trên cơ bản đều thuộc về cùng một chủ nhân, đặc biệt chạy tới Lệ Chi Viên đích xác rất ít người, càng không cần phải nói tháp đèn tương đối vắng vẻ, thế nhưng hai địa phương này tương đối rất nổi tiếng, tài xế trên cơ bản đều biết, nhưng thật ra không biết tòa tháp đèn kia giống như bỏ phế thì ra còn có người ở ở trong đó.

Đi tới trước tháp đèn, Vương An xa xa liền hô ngừng.

\ "Bạn của ta đã chờ ta ở nơi đó! \ " Vương An chỉ lấy trước tháp đèn một mỏm núi lớn nói, nương ánh sáng chiếu cạnh đèn pha, có thể xác nhận có một bé gái đang ngồi ở trên mỏm núi lớn, gió biển thổi tóc của nàng phiêu động.

\ "Được, vậy người đi đi, bạn gái nhỏ của người sao? \ " tài xế liếc một cái, mặc dù thấy không phải rất rõ ràng, thế nhưng hiển nhiên là một bé gái.

Vương An gật đầu, sau đó, xuất ra một tờ 10 khối 5 khối cho tài xế, một đứa trẻ nít nếu như lấy ra chính là một tờ một trăm, rất dễ dàng khiến người ta sản sinh đứa bé này gia cảnh cảm giác rất tốt, đây cũng không phải là cách làm thông minh.

\ "Vương Phi Tử. . . \ " Vương An xuống xe, cao hứng la lên.

Tài xế nhìn thoáng qua, tiểu cô nương tựa hồ không có nghe được hắn la lên, vẫn còn đang nhìn xem ngoài khơi, tài xế quay đầu lại, cũng không có nghĩ nhiều nữa gì đó, quay ngược đầu xe rồi đi.

Nghe xe taxi xa xa thanh âm, Vương An quay đầu khẽ cười, hắn ngồi bên cạnh chính là một búp bê vải lớn.

Nếu như không suy nghĩ phức tạp, tỉ mỉ an bài, luôn có thể đem thời gian tiết kiệm nhiều hơn, cũng càng có khả năng có ảnh hưởng trực tiếp đạt được mục đích riêng của mình. Vương An sờ sờ đầu búp bê, xoay người hướng đèn pha đi tới.

- Ta.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 31: Ai sẽ là người tiếp theo

Hải đăng được kiến tạo vào năm 2000, lúc ấy Chính phủ thành phố Trung Hải có ý làm cho ngọn hải đăng này trở thành địa điểm khai phá mới Trung Hải, thậm chí có thể tiến thêm một bước thăng cấp thành kiến trúc biểu tượng của thành phố Trung Hải. Nhưng Vương An không có hứng thú này, đã cự tuyệt thỉnh cầu cải tạo của thành phố Trung Hải.

Đình chóp hải đăng thiết kế thành nơi hạ cánh của máy bay trực thăng, dưới chính là một nhà ăn tư nhân. Cứ việc Hàng không Trung Hải quản chế cực kỳ nghiêm khắc, nhưng máy bay trực thăng bay từ Lệ Chi viên bay đến hải đăng, cất cánh bay ở tầng trời thấp với cự ly gần như thế, nói vậy Cục Hàng không dân dụng cũng không có lòng rảnh rỗi mà đi quản.

Hiện giờ hải đăng hoàn toàn không còn đưa vào sử dụng, thang máy đã ngừng hoạt động, nhưng là bảo trì vào định kỳ vẫn phải có. Vương An tiến vào hải đăng về sau, thuận lợi khởi động hệ thống điện lực dự phòng, sau đó ở trước đường hầm dưới đất mở ra hệ thống thông gió.

Sau khi đợi khoảng mười phút, khí độc ở trong đường hầm đã thoát đi một ít, Vương An mới mang khẩu trang đi vào đường hầm.

Chiếu sáng đầy đủ cùng điều kiện thi công nghiêm khắc, làm cho đường hầm không có tiếng nước nhỏ giọt "tí tách", lại càng không có bầu không khí âm trầm do rêu, vết hoen ố tạo dựng đi ra. Một đường đi thẳng đến dưới đất Lệ Chi viên, Vương An đứng ở trước cửa tầng hầm ngầm biệt thự, lại mở ra hệ thống thông gió.

Đường Minh chết là khẳng định đã chết. Quá trình phân hủy vào mùa đông xảy ra có vẻ chậm, cho nên Vương An vẫn đợi hơn nửa năm, xác nhận hân đã chỉ còn lại có bộ xương, mới đến đến nơi đây. Thi thể chỉ còn lại bộ xương xa xa không có ghê tởm như lúc còn đang phân hủy.

Đợi cho màn hình khổng lồ thể hiện chất lượng không khí đã đồng bộ với bên ngoài, Vương An mới nhập mật mã vào, mở ra cửa tầng hầm ngầm rồi đi vào.

Trong không khí vẫn như cũ có hương vị quái dị, nguyên nhân có lẽ là do tâm lý. Vương An lưng đeo balo, một tay mang theo ghế xếp, tay kia cầm ở trong túi. Chợt có cơn gió từ tầng hầm ngầm thổi vào đường hầm, Vương An quay đầu nhìn thoáng qua, phát phát tay, nói không chừng là oan hồn bị nhốt của Đường Minh rồi đi.

Cười cười, Vương An quay đầu lại, nhìn tầng hầm ngầm. Xem ra mình phỏng đoán có chút sai lầm, thi thể ở trong hoàn cảnh lộ thiên thì ba tháng là có thể phân hủy chỉ còn bộ xương, hân vốn tưởng ở trong loại hoàn cảnh phong bế này thì chỉ cần chờ nửa năm hân là đủ rồi, nhưng là hiện giờ Đường Minh chỉ là biến thành một cỗ thây khô.

Trong quá trình phân hủy của thi thể có rất nhiều chuyện nói không rõ, Đường Minh vì sao thành thây khô Vương An không thể nào biết được, hân cũng không phải chuyên gia pháp y, mà đây cũng không phải cái gì chi tiết quan trọng. Vương An cũng chẳng thêm đề ý.

“Sát thủ huynh, cái gọi là thiện có thiện báo, ác có ác báo. Vương An tôi tuy rằng là người làm ăn, nhưng cũng vì nước vì dân làm không ít chuyện tốt. Cứ việc tôi là xuất phát từ tư lợi, nhưng tùy theo hoàn cảnh kinh tế cùng nhau phát triển, cũng cung cấp rất nhiều vị trí việc làm, vì tăng trưởng GDP làm ra cống hiến, không ít người cầm tiền lương của tôi mua nhà, mua xe, cưới vợ. Huống chi tôi còn phá hư bố cục sản nghiệp của tập đoàn tài chính Nhật Bản ở Trung Quốc, người Nhật Bản coi tôi là kẻ thù, anh như thế nào có thể giúp giúp kẻ ác đây? Tôi là người tốt a.” Vương An thở dài một hơi, sau đó thả balo xuống dưới.

“Yên nghỉ đi!” Vương An theo trong balo lấy ra một chén rượu đế nhỏ, rưới vào mặt đất, đối Đường Minh thi thể chấp tay.

Vương An quan sát gian phòng một chút, Đường Minh hân là không phải chân chính bị đói chết. Có lẽ ở sau khi xác nhận mình không thể đào thoát, hân rốt cục tỉnh táo lại, cuối cùng lựa chọn tự sát - điểm này có thể dựa vào chiếc thắt lưng bị treo trên trần mà suy đoán ra.

Về phần chi tiết cụ thể quá trình tự sát Vương An cũng không thể suy đoán chuẩn xác cảnh tượng lúc đó, dù sao Đường Minh tinh thông giết người, nói vậy hân là cũng am hiểu tự sát đi. Đường nhiên loại chuyện này chỉ có thể làm một lần, cũng không biết có tính là am hiểu không nữa. Tóm lại hân thành công tự sát, cũng không có tự ăn thịt mình.

Vương An đơn giản té bái Đường Minh một chút, sau đó nhìn chữ trên vách tường. Không có ai tình nguyện âm thầm lặng lẽ chết đi, người đều sợ hãi cái chết, có đôi khi chỉ là sợ hãi hết thảy thuộc về mình trên thế giới này đều bị lãng quên, bị xóa đi, cũng không có cảm giác tồn tại nữa. Cho nên rất nhiều người đều muốn lưu lại trên thế giới này sự tích khó có thể bị quên đi, có chút người trong bọn họ bởi vậy trở thành vĩ nhân, trở thành anh hùng.

Như hân sở liệu, Đường Minh để lại di ngôn.

“Người giết tôi, Vương An!”

Trên vách tường để lại năm chữ to, vách tường chọn dùng tài liệu tiêu âm, mặt ngoài cũng không phải rất cứng rắn, muốn lưu lại chữ viết vô cùng dễ dàng. Dựa vào độ rộng nét bút cùng với mức độ lún vào của vết tường, Vương An phỏng chừng Đường Minh chính là dùng đầu kim dây lưng để viết ra.

“Anh rõ ràng là tự sát, tôi mới là bị anh giết.” Vương An hướng về thi thể Đường Minh nói một câu, sau đó chậm rãi mở ra ghế xếp.

Đường Minh trước khi chết trong lòng có nhiều không cam lòng và oán hận cỡ nào? Con người khi không cần phải kiềm chế cảm xúc của mình, sẽ luôn thông qua các loại động tác, lời nói cùng với ánh mắt để phát tiết đi ra, Đường Minh mang theo tâm tình như vậy viết xuống di ngôn, trong chữ viết của hân đều có thể đầy đủ thể hiện đi ra.

Đường Minh thân cao một mét bảy mươi lăm, Vương An từng có lo lắng nếu hần là giờ tay viết chữ, như vậy Vương An cần một cái ghế xếp 70cm mới có thể đủ hần đứng viết chữ. Nhưng là suy nghĩ một chút lúc Đường Minh viết di ngôn, trong lòng nhất định phiền muộn mà oán hận, sẽ làm lúc hần viết chữ vô cùng dùng sức. Giờ tay viết chữ cùng với ở độ cao trước ngực viết chữ, tư thế nào mới càng thuận tiện dùng sức, càng thích hợp phát tiết cảm xúc trong lòng?

Không hề nghi ngờ là ở trước ngực hoặc là vị trí trước tầm mắt viết chữ, vì thế Vương An lựa chọn ghế gấp cao 50cm.

Từ trong túi sách lấy ra một thanh thép có không sai biệt lắm so với đầu kim thất lưng, Vương An bắt đầu vẽ loạn lên di ngôn Đường Minh lưu lại.

Sau khi làm cho chữ viết Đường Minh lưu lại hoàn toàn không thể nhận dạng, Vương An chuyển ghế xếp đi tới vách tường đối diện, một lần nữa viết xuống một hàng chữ.

“Kế tiếp sẽ là ai?”

Vương An làm xong hết thấy việc này lại dọn dẹp sạch sẽ mọi thứ, xếp lại ghế xếp, rồi đi tầng hầm ngầm.

Vào thời khắc cuối cùng của bóng tối trước khi bình minh lên, Vương An về tới mặt đất. Mặt biển u ám có thể mơ hồ thấy được bọt sóng màu trắng chụp vào dưới chân đá ngầm.

Búp bê vải vẫn như cũ im lặng ngồi ở trên tảng đá ngắm nhìn về phương xa, mái tóc mềm mại vuông góc tung bay ở trong gió biển, lướt qua hai má Vương An, hiện ra một chút cảm giác dịu dàng.

“Mặt trời hôm nay thật tươi đẹp.....” Vương An viết một hàng chữ rồi đặt ở trong túi áo búp bê vải, sau đó rời đi.

Vòng qua đường lộ ở trước Lê Chi viên, lại đi bộ thêm khoảng một giờ, Vương An mới chờ đón xe taxi. Lúc này tài xế lái taxi đã không có nghĩ vấn gì, trực tiếp đưa Vương An về nhà.

Thoát quần áo, chui vào trong chăn, Vương An nhắm mắt lại, chờ một lát nữa Vương Tiểu Mạt đến kêu hần rời giường.

Vương Phi Từ đã tỉnh, nằng ngồi ở trong phòng mình, nhìn thấy mặt trời ở xa xa đã treo cao lên, vội vàng chạy ra phòng nói với bảo mẫu: “Cô ơi, bây giờ con có thể đi bờ biển không?”

“Đương nhiên là có thể, chỉ là tiểu thư ngại đi để làm gì thế?”

Bảo mẫu mở ra xe điện, đưa Vương Phi Từ đi tới bờ biển. Vương Phi Từ sốt ruột hết nhìn đông tới nhìn tây, lại không có nhìn thấy Vương An, không khỏi có chút thất vọng. Nàng đi tới bên cạnh búp bê vải, cúi đầu phát hiện tờ giấy được nhét ở trong túi áo búp bê vải.

Vương Phi Từ nở nụ cười, ôm búp bê vải, nhìn về mặt trời xinh đẹp ở phía trước, vui vẻ giống như là chính mình vừa nãy đã cùng một chỗ xem mặt trời mọc với Vương An vậy.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 32: Quan môn đệ tử

Thanh Minh đoạn tuyết, Cốc Vũ đoạn sương*. Nhưng theo chu kỳ thời tiết thay đổi, những lời này cũng dần dần chẳng còn chuẩn xác. Trung Hải thuộc tỉnh Giang Nam, vốn là thiếu tuyết, thời tiết mùa đông mấy năm nay dần dần ấm lên, nên không cần chờ đến Thanh Minh, chính là vào lúc ngày tết cũng không thấy được dấu vết của bông tuyết.

(*)Nghĩa là đến tiết Thanh Minh thì hết tuyết, đến tiết Cốc Vũ thì hết sương muối.

Xuân hàn se lạnh, không biết có phải do ngày đó nửa đêm chạy ra ngoài nên bị cảm lạnh không nữa, Vương An có chút cảm mạo, luôn luôn tại chảy nước mũi, còn có chút ho khan, tuy rằng không còn triệu chứng khác, nhưng là làm Lý Vân hoảng sợ không thôi. Bởi vì từ đầu năm 2005 tới nay, dịch cúm gia cầm bắt đầu hoành hành ở châu Á. Việt Nam, Indonesia, Thái Lan, cũng bao gồm nội địa Trung Quốc và các nước châu Á đều bị lây nhiễm, cũng có rất nhiều người bị cảm nhiễm thậm chí còn xuất hiện trường hợp tử vong.

Vương An tuy rằng nhớ rõ sự kiện cúm gia cầm vào năm 2005, nhưng là cũng không có để ở trong lòng. Bởi vì bệnh dịch dạng này luôn cách một đoạn thời gian thì sẽ bùng phát ở khu vực thậm chí là toàn thế giới, đây là bệnh dịch không thể kháng cự mà tiến trình văn minh nhân loại ảnh hưởng đối với hoàn cảnh tự nhiên.

Vương An cảm thấy mình chỉ bị cảm mạo bình thường, nhưng Lý Vân và Vương Trung Thái đều rất cẩn thận. Sau khi đi bệnh viện kiểm tra và xác nhận chỉ là cảm mạo bình thường thì vẫn còn lo lắng, không có đề cho hần lại đi nhà trẻ.

Làm cho Vương An dở khóc dở cười là Lý Vân từ sau năm 2003 thì mua rất nhiều bản lam căn*, năm nay vì phòng hoạn mua một thùng lớn bản lam căn. Dừng lời của nàng nói chính là, mình dùng không hết cũng có thể cho bạn bè thân thích dùng, bản lam căn là thứ tốt, không sai biệt lắm bao trị bách bệnh.

(*)Một vị thuốc đông y có tác dụng thanh nhiệt, lương huyết, giải độc, lợi yết hầu. Chủ trị: Sốt cao như cảm cúm, viêm não đơn độc, sởi, viêm họng, sưng tuyến mang tai. Các loại lở loét trong xoang miệng vv...

Vương An cho rằng Tây y là khoa học, cũng tin tưởng Trung y chứa nhiều lý luận mà khoa học tự nhiên không thể giải thích. Trung y tồn tại mấy ngàn năm, bệnh dịch trong lịch sử Trung Quốc có thể bị khống chế và quản lý không hề thua kém với phương Tây không thể không nói phải suy nghĩ đến công lao của Trung y.

Nhưng là đối với hành động đem bản lam căn cho rằng vật tư dự trữ, Vương An vẫn cảm thấy thật hoang đường, nhất là Lý Vân còn kiên trì để cho hân uống trà bản lam căn một tuần.

Nhưng thật ra Vương Tiểu Mạt hồn nhiên không thèm để ý là trà Long Tĩnh, Bích Loa Xuân hay là bản lam căn. Mỗi ngày bên ngoài đùa đầu đầy mồ hôi trở về, bụng ấm trà liền ừng ực ừng ực từng ngụm từng ngụm uống.

Vương An hâm mộ nhất chính là điểm này của Vương Tiểu Mạt. Không biết có phải do đầu óc của mình suy nghĩ vấn đề nhiều quá hay không, làm cho thân thể nho nhỏ quá mức mỗi một còn là như thế nào, Vương An luôn cảm thấy tinh lực của Vương Tiểu Mạt dư thừa hơn hẳn nhiều. Vương An thường hay suy nghĩ nếu mình có được tinh lực và thể lực giống Vương Tiểu Mạt như vậy, thật là tốt biết bao.

Vương An phát hiện không biết là từ khi nào thì bắt đầu, Vương Tiểu Mạt không còn giống như hùng hài tử* nữa. Nàng tuy rằng vẫn còn vô cùng yêu quý còi của mình, nhưng mà cũng không thích thổi còi như vậy nữa, Vương An bỏ ra một đoạn thời gian rất dài mới thích ứng trong nhà không có cái loại âm thanh bên nhọt đó.

(*)Thường dùng để chỉ những bé từ 5 đến 14 tuổi, nghịch ngợm, hay làm ra những chuyện khiến người khác dở khóc dở cười. Có thể xem Cậu bé bút chì Shin để có ấn tượng rõ nét hơn.

Vương Tiểu Mạt cũng không để chân trần bỏ chạy ra bên ngoài nữa, hơn nữa cũng sẽ không buộc mái tóc chỉ thẳng lên trời.

Về phần trình độ đàn piano của nàng nhưng thật ra tiến bộ rõ ràng. Đàn piano vốn là so với đàn violon càng dễ dàng nhập môn một ít, cũng càng dễ dàng làm cho người ta trực tiếp cảm nhận được tiến bộ và thành quả của mình. Học tập đàn piano một tháng là có thể đàn tấu khúc đơn giản, nhưng là học tập đàn violon một tháng... thì vẫn còn đang ở kéo cưa.

Cảm giác bất ngờ không có quá phàn tạp âm, Lý Vân cảm thấy không chắc chỉ có con trai là thiên tài, nói không chừng thiên phú đàn piano của con gái bị khai quật đi ra, vì thế mua một chiếc đàn piano đúng về nhà..... Vương Tiểu Mạt vốn là nhìn trúng một chiếc piano Steinway, nhưng khi Vương Trung Thái thấy tên to xác kia chỉ có thể đặt ở biệt thự, phòng khách bình thường căn bản không đủ chỗ chứa, hơn nữa giá cả không ngờ so với chiếc Audi A6 của mình còn đắt hơn, Vương Trung Thái quyết đoán cự tuyệt yêu cầu của Vương Tiểu Mạt, chẳng sợ nàng ôm chiếc đàn piano to lớn kia không buông tay cũng không thể đáp ứng. Hiện nay trong nhà là có về giàu có, nhưng cũng chưa đến mức độ có thể không chút do dự mua cho con gái đàn piano giá mấy trăm ngàn tệ.

Kỳ thật chính yếu còn là Vương Tiểu Mạt ở đàn violon biểu hiện ra đến thiên phú âm nhạc, làm cho Vương Trung Thái thật không có tin tưởng. Đối với đầu tư giáo dục con cái không có ai sẽ keo kiệt, nhưng cũng phải có hi vọng nhìn thấy hồi báo chứ?

Tiết Thanh Minh, Vương Tiểu Mạt đang đếm số lượng phím đàn trên đàn piano. Vương An vô số lần nói cho nàng đó là tám mươi tám phím đàn, nhưng là Vương Tiểu Mạt kiên trì cho rằng mỗi một lần đếm, kết quả có được cũng sẽ bất đồng, vì thế nhạc thử bất bì*.

(*)Đối với một việc gì đó làm hoài mà không cảm thấy buồn chán.

Vương An ở trong phòng mình sử dụng máy tính, hân cảm thấy là thời điểm an bài kế hoạch rèn luyện thân thể.

Đương nhiên, kế hoạch rèn luyện thân thể của Vương An khẳng định không phải ý nghĩa tập thể hình bình thường, xúc tiến phát dục linh tinh. Nếu là như vậy, chỉ cần kiên trì mỗi ngày cùng nhau rồi giường với Vương Tiểu Mạt, sau đó chạy vài vòng quanh khu chung cư, chơi đùa với dụng cụ tập thể hình là có thể đạt hiệu quả không sai.

Khi Vương An ở Trung tâm Tài chính Quốc tế An Tú đối mặt Đường Minh thì tiếp nhận sự thật, đối mặt tới om hòng sủng, vừa không cầu xin thương hại, cũng không giãy dụa lúc gần chết, giữ lại tôn nghiêm của một thân sĩ quyền thế ở địa vị cao. Thậm chí còn có thể bình tĩnh an bài và chế định một cái kế hoạch nữa trước khi chết..... Những việc này giống như phản ứng được biểu diễn trong điện ảnh, chính là bởi vì Vương An biết mình sẽ không chân chính từ vong.

Nhưng nếu lại một lần nữa đối mặt nguy hiểm giống như vậy, Vương An cũng không tính lại ngồi chờ chết, đem cái trán của mình đưa tới trước hòng sủng của đối phương, hân phải có sức mạnh phản kích nhất định.

Bất kể kế hoạch chu đáo hay an bài khéo léo cỡ nào, nhưng nếu không có năng lực chấp hành xứng đôi với nó, vậy hết thảy đều là nói suông, tới đa cũng chỉ là một đề tài hay tuyệt. Thân thể cường tráng cùng với kỹ xảo sinh tồn trác tuyệt, mới là nhân tố quan trọng cấu thành năng lực chấp hành.

Cảm mạo làm cho Vương An cảm thấy hiện tại là thời điểm nên bắt đầu chuẩn bị này đó. Thực quốc muốn phục hưng, đối mặt cường Ngụy cùng phù

không nổi A Đẩu, Gia Cát Lượng đều có thể bị một chết. Vương An không cho là mình ở bất cứ thời điểm nào cũng có thể bày mưu nghĩ kế, chỉ dựa vào đầu óc của mình và an bài trước người khác một bước là có thể mọi sự không lo.

Luôn sẽ có lúc phải trực diện nguy cơ.

Ngồi ở trước máy tính, Vương An sưu tầm tư liệu trên mạng, tốc độ tích lũy và truyền bá của tin tức trên mạng là đang tăng trưởng bằng phương thức bùng nổ. Hiện giờ có thể tìm được tư liệu hữu dụng, so với ba năm trước đây đã muốn nhiều hơn nhiều, lại càng không cần so sánh với lúc hắn vừa mới gây dựng sự nghiệp.

Nên học tập cái gì đây? Vương An không có tính làm cho mình trở thành một vị chuyên gia sinh tồn biểu diễn khả năng sinh tồn ở rừng rậm hoang dã, cũng không ý định đi các loại thi đấu lời dài khiêu chiến các cao thủ thể giới, lại càng không có nghĩ tới trở thành chuyên gia súng ống. Hắn muốn học một ít gì đó càng thực dụng, cũng càng phù hợp với tình huống của hắn.

Vô luận như thế nào, đều phải tìm một lão sư chuyên nghiệp lại tận chức tận trách mới được, đây mới là vấn đề lớn nhất.

Chân chính nhân tài đứng đầu, loại nhân tài có thể lọt vào mắt Vương An, đều rất khan hiếm. Nhưng mà chỉ cần thu thập được tin tức về nhân tài, có sung túc tài nguyên cùng với chuẩn bị ở giai đoạn trước, sẽ luôn có thể tìm được lão sư thích hợp.

Vấn đề là như thế nào thu thập những tin tức đó? Chỉ dựa vào chiếc máy tính của mình sao? Những vị chuyên gia có danh tiếng cực lớn, biểu diễn khắp nơi kỳ thật là dễ dàng mời tới nhất. Nhưng mà Vương An cảm thấy bọn họ am hiểu nhất hẳn là biểu diễn, làm cho bọn họ đảm đương lão sư, Vương An không chịu nổi.

Còn tiền để mời lão sư nữa? Vương An cũng không thể đi nói với Vương Trung Thái, “Ba ba, con muốn mời một lão sư tới dạy con bắn súng, ba thuận tiện mua giùm con mấy khẩu súng luôn.”

Ngón tay Vương An nhịp nhàng gõ ở trên con chuột, nhắm mắt trầm tư, sau một lát thì có quyết định.

“Shanna, lo lắng đến em tác chiến một mình, làm một phụ nữ, ở dưới áp lực mạnh mẽ sẽ luôn cảm thấy mệt mỏi hoặc là cần phải có người đến giúp em chia sẻ, anh tìm cho em được một sư đệ. Nó là đệ tử thứ năm của anh, cũng là một đệ tử cuối cùng, ở Trung Quốc hẳn bị xưng hô là quan môn đệ tử. Nó đang lớn lên, cần sự trợ giúp từ sư tỷ của nó.”

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 33: Tiết Thanh Minh

Vương An nghĩ tới nghĩ lui, chuyện này chỉ có thể giao cho Shanna đi làm.

Nhân tài cao cấp nhất, tất nhiên là vì phục vụ cho đám người giàu có nhất, vô luận lĩnh vực nào đều là như thế. Hoặc là ở các nơi trên thế giới còn tồn tại một ít cao nhân có được năng lực siêu phàm nhưng lại không có tiếng tăm gì trà trộn ở giữa phổ phàm dân chúng. Nhưng cao nhân như vậy thân mình cũng đã xem nhạt danh lợi, muốn trả giá để bọn họ phục vụ cho mình... nói dễ hơn làm?

Tựa như có rất nhiều lão Trung y thần kỳ, người đi tìm ông ta xem bệnh không có vấn đề, nhưng nếu người muốn ông ta làm bác sĩ riêng cho người, vậy chẳng phải dễ dàng. Ở Trung Quốc có không ít người ngay cả thể diện người lãnh đạo quốc gia cũng không cho.

Bản thân Shanna liền sinh ra ở trong gia đình thừa thừa. Mẹ nàng là cháu gái ruột của nhân vật truyền kỳ trong hắc bang người Hoa ở nước Mỹ, cha là người Italy. Tuy rằng không thể nào khảo chứng, nhưng cha Shanna khẳng định chính mình là hậu duệ trực hệ của gia tộc Medici, hơn nữa Shanna cũng xác thực là họ Medici.

Xuất thân của Shanna cũng không phải nguyên nhân khiến hắn lúc trước thành lập quan hệ kỳ lạ với nàng, Vương An thậm chí căn bản không thêm đề ý xuất thân của Shanna. Làm cho Vương An hơi có chút cảm thán là, đồng dạng xuất thân từ trong gia đình có được sức ảnh hưởng về chính trị và kinh tế, một người bị Vương An hoài nghi, một người khác lại sâu chịu tín nhiệm.

Tuy rằng Vương An không cần giải thích với Shanna điều gì, nhưng Shanna không có khả năng không có nghĩ hoặc gì. Vì cái gì muốn cho một đứa bé nhìn qua không hề quan hệ với Vương An hao hết tâm tư đi tìm lão sư, toàn tâm bồi dưỡng? Shanna là một phụ nữ hay có nhiều suy nghĩ, hơn nữa có chút dễ tâm vào chuyện vụn vặt. Cùng với làm cho nàng ở nơi nào tò mò rục rịch, nói không chừng còn có thể làm ra một ít chuyện khiến cho Vương An trở tay không kịp, không bằng trước đó giải trừ nghi hoặc của nàng.

Nói cho nàng đây là sư đệ nàng, lực chú ý của Shanna sẽ chuyển dời đến trên người sư đệ của nàng, mà sẽ không đi suy nghĩ miên man, có thể bớt đi rất nhiều rắc rối không cần thiết.

Vương An tin tưởng, Shanna khẳng định sẽ tràn ngập hứng thú với vị sư đệ này của mình, nàng chắc chắn sẽ tự thân đến Trung Quốc nhìn một cái.

Vấn đề chính là ở trong suy nghĩ của Shanna, nếu Vương An có thể thu một đệ tử, vậy không có lý do gì không gặp nàng, đây là một cái phiền toái.

Vốn Shanna ở nước Mỹ, Vương An không đi gặp mặt nàng còn có rất nhiều lý do, mà Shanna cũng có thể thay hân tìm ra rất nhiều giải thích. Nhưng nếu nàng chạy tới Trung Quốc, làm người Vương An tín nhiệm nhất, Vương An lại trốn tránh không đi gặp nàng, chuyện này nên giải thích thế nào? Vương An cũng không hi vọng Shanna sẽ ở vấn đề Vương An có tín nhiệm nàng không suy nghĩ miên man.

Vương An không thể làm cho Shanna biết hiện trạng của mình. Bởi vì khi mình trước sau như một bảo trì hình tượng ở trong lòng Shanna, trước lúc cảm giác mình mang đến cho nàng không có biến hóa, hân có thể bảo đảm cảm giác Shanna đối với hân, tình cảm đối với hân, cùng với tín nhiệm mà hân phó thác cũng sẽ không có vấn đề gì. Nhưng nếu mình biến thành một đứa bé đây?

Việc này tuyệt đối sẽ là chuyện Shanna nhìn thấy sẽ vô cùng vui vẻ, còn hân sẽ vô cùng khó chịu. Vương An có thể tưởng tượng, nếu Shanna biết hân hiện tại chỉ là một đứa bé thế này, nàng nhất định sẽ nghĩ đến rất nhiều phương pháp để bắt hân, việc đó nhưng là trạng huống so với còi của Vương Tiểu Mạt càng làm cho người thống khổ.

Vương An không có tính vẫn mãi giấu giếm, hân sớm hay muộn cũng sẽ một lần nữa dùng đáng về hiện giờ của mình đi đối mặt Shanna.

Toa An Na có thể tìm được sự phù hợp cho mình, điểm này là không thể nghi ngờ. Vương An tuy rằng thường xuyên phê bình và răn dạy biểu hiện ở trên thị trường tài chính của nàng, nhưng cũng không hoài nghi thủ đoạn vận dụng tài nguyên cùng với năng lực sưu tầm tin tức của nàng.

Viết xong tin nhắn, nhìn kỹ một lần, sau khi xác định không có sơ hở gì, cũng thuyết minh rõ ràng yêu cầu của mình, Vương An mới gửi tin nhắn đi ra ngoài.

“Giữa trưa chúng ta sẽ đi ăn KFC.” Vương Trung Thái đi vào phòng Vương An nói.

Vương An vừa mới thoát ra hộp thư, sau đó tắt máy tính đi, suy nghĩ nói: “Ba ba, khi giao lưu với đứa bé ba hân là nên hỏi nó thích thứ gì, như vậy mới có thể vui vẻ giao lưu với con cái. Không phải đứa bé nào cũng thích ăn KFC, con sẽ không thích ăn, Vương Tiểu Mạt mới thích ăn.”

“Được rồi, ba ba sai lầm rồi, vậy chúng ta sẽ đi ăn McDonald.” Vương Trung Thái ôm lấy Vương An, cười to, “Được rồi, đùa con thôi..... Đi ăn cơm Tây đi, thịt bò phi lê được chưa?”

Tiết thanh minh Lý Vân về quê đi tảo mộ. Chuyện tảo mộ này đa số đều do đàn ông tới làm, nhưng mà vợ chồng Triệu Phương Hoa chỉ có hai đứa con gái, không có con trai, mà con gái lớn đã gả đến Đài Loan, cho nên việc tảo mộ liền từ Lý Vân tới làm, để lại Vương Trung Thái ở nhà chiếu cố đứa nhỏ. Chỉ là trù nghệ của Vương Trung Thái thật sự không được tốt lắm, hân buổi sáng nấu bát mì sợi, kết quả ba người đều không có ăn nổi. Cho nên Vương Trung Thái quyết định ở trước khi vợ mình trở về, còn là mang bọn nhỏ đi bên ngoài ăn.

“Con không ăn thịt bò phi lê, con muốn ăn KFC, hơn nữa con muốn ăn cả McDonald!” Vương Tiểu Mạt vội vàng rời khỏi đàn piano, chạy tới nói, sợ ba ba và em trai đã có quyết định.

“Người chỉ là thích có McDonald gì đó nhất đặt ở trước mặt người mà thôi. Ta lại chưa thấy qua người ăn bao nhiêu.” Vương An kiên quyết phản đối ăn loại thực phẩm dầu rán này.

“Vậy con muốn ăn một đĩa thịt bò phi lê thật lớn! Hơn nữa con còn muốn đầu bếp đẩy xe lại đây, làm cho con tự nướng!” Vương Tiểu Mạt hơi suy nghĩ lại nói.

Vương Tiểu Mạt rất hiếu động, hơn nữa đối với việc tự mình ra tay luôn luôn tràn đầy hứng thú. Bắt đầu từ lúc Vương Trung Thái và Lý Vân tuyển một nhà hàng cơm Tây xa hoa để kỉ niệm ngày kết hôn, còn dẫn theo Vương Tiểu Mạt và Vương An cùng đi. Sau lần đầu bếp ở làm bò phi lê thì nướng ngay ở hiện trường, Vương Tiểu Mạt đi bất cứ nhà hàng nào có bò phi lê, đều sẽ kêu người phục vụ đi gọi đầu bếp tới..... chỉ là yêu cầu của nàng ở hầu hết thời điểm đều không chiếm được thỏa mãn.

“Một đĩa thịt bò phi lê thật lớn là không có khả năng, cho con tự nướng cũng không có khả năng, con không nhớ rõ lần trước con thiếu chút nữa thì đem thịt bò phi lê ném lên trên mặt em trai con à?” Vương Trung Thái lời kéo cánh tay con gái, “Đi trước công viên chơi một lát.”

“Con đây muốn đi công viên lớn nhất kia, hơn nữa con muốn ngồi tàu lượn siêu tốc, con muốn.....”

“Vương Tiểu Mạt, người có thể đừng làm bất cứ chuyện gì đều đưa ra vô số yêu cầu được không?” Vương An nói.

“Không thể..... chị còn muốn chụp ảnh chung với cá mập. Đúng rồi, ba ba, con có thể mặc đồ lặn xuống chơi với cá mập không?” Vương Tiểu Mạt vô cùng chờ mong nói.

“Có thể a, con vừa mới xuống liền bị cá mập một ngụm nuốt mất.”

Vương Tiểu Mạt đứng ở cửa, do dự một chút, thế này mới tiếp tục đi phía trước. Mặc đồ lặn quả thật là chơi rất vui, nhưng nếu bị cá mập ăn làm sao bây giờ? Vậy sẽ không còn được gặp lại em trai, thật đáng sợ.

Năm 2005 tiết Thanh Minh còn chưa có trở thành ngày nghỉ pháp định. Cả nhà Vương Trung Thái hưng phấn bùng bùng ra ngoài vui chơi, nhưng mà đối với rất nhiều người đối mặt với mộ phần thì hôm nay cũng không phải một ngày vui vẻ.

Một chiếc Rolls-Royce thật dài màu đen ở dưới sự vây quanh rất nhiều chiếc xe sang trọng màu đen khác, ngừng lại ở trước một nghĩa trang dưới núi

Minh Nguyệt.

Nơi này là phần mộ của Vương An.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 34: Người đi trên đường muốn đoạn hồn

Những cơn mưa vào tiết Thanh Minh đã ngừng hẳn vào hôm qua, hôm nay chỉ có màu sắc tươi nhuận còn lưu lại ở trên cọng cỏ, ngẫu nhiên có một giọt nước dính ở mặt sau lá cây tách ra rồi xuống dưới, lặng yên tỏa ra hơi thở của mùa xuân.

Hai chiếc Range Rover màu đen im lặng mà trầm ổn chạy trước mở đường. Rolls-Royce Phantom có kiểu thân dài này cũng không phải là loại dùng để đón tiếp khách quý hay dành cho các buổi lễ quan trọng, gần kề chỉ là vì hành khách phía sau cần không gian càng thêm rộng lớn một chút mà thôi. Chạy theo phía sau Phantom là một chiếc Maybach 62, loại nhãn hiệu vừa trở lại không lâu này ở thị trường xe sang trọng Trung Quốc cũng không thấy nhiều, nhưng cũng lọt vào mắt của những nhà tỉ phú thích cá tính và sự khác biệt với mọi người.

So sánh với chiếc Rolls-Royce và Maybach này thì những chiếc Mercedes S600 chạy ở sau cùng đã có vẻ chẳng còn hấp dẫn, nhưng cũng giống như những kỵ sĩ thấp tùng hoàng đế, vững vàng mà uy nghiêm.

Núi Minh Nguyệt cũng không phải rất cao lớn, trên thực tế ở phụ cận Trung Hải đều không có núi gì cao. Điểm nổi tiếng nhất của núi Minh Nguyệt ngay ở chỗ đỉnh núi có một tảng đá lớn, bên trong tảng đá trống rỗng. Vào những đêm có ánh trăng đầy đủ, tia sáng xuyên vào bên trong, tảng đá liền giống như một mặt trăng treo ở trên đỉnh núi, nên mới có tên núi Minh Nguyệt.

“Ta vốn thành tâm hướng trăng sáng, nào ngờ trăng sáng chiếu xuống máng. Em biết không, kỳ thật mặt trăng trên thế giới này đều là chiếu vào mương máng.”

“An ca ca, anh lại nói bậy nữa rồi, em muốn nói cho ba ba, anh cũng không có nghiêm túc dạy em!”

“Anh lấy cái ví dụ đi, em nói Nhạc Phi có tính là người có thể làm việc lớn không?”

“Tính a, Nhạc Phi là đại anh hùng, là một nam nhân rất giỏi.”

“Nhưng mà Nhạc Phi cố gắng muốn thu phục đất đai bị mất, muốn gây dựng lại uy danh người Hán như vậy, ông ta và các tướng sĩ thì ở tiền tuyến liều mạng đánh giặc, còn hoàng đế với Tần Cối đang làm cái gì đó?”

“Vậy anh cũng không thể nói đều là chiếu xuống máng!”

“Tương lai em sẽ biết, vô luận em làm cái gì, vô luận em làm tốt cỡ nào, vô luận em vì bao nhiêu người mang đến ưu việt, cuối cùng bọn họ cũng sẽ quên em đi, không chút nào để ý trả giá của em. Cho nên em hẳn là nên học cách không cần để ý người khác, làm chuyện mình muốn làm, không cần để ý việc làm ở ý nghĩa nào đó vĩ đại cỡ nào, có thể được đến loại vinh quang gì, lại càng không cần để ý người khác sẽ quên đi trả giá của em hay không.”

“Anh rất cực đoan!”

“A, a, có thể là do anh bị sai cổ, em sửa lại giúp anh một chút!”

“Chán ghét a, bị sai cổ cùng với cực đoan thì có quan hệ gì với nhau!”

“Đương nhiên là có a, bị sai cổ, cổ liền sai lệch, đầu liền trật, cho nên suy nghĩ trong đầu cũng cực đoan..... em biết không, thật ra Nietzsche* là bị lệch cổ!”

(*) Friedrich Nietzsche, một nhà triết học vĩ đại.

“An ca ca, anh sớm hay muộn cũng sẽ biến thành lệch cổ!”

.....

.....

“Phu nhân, đã tới núi Minh Nguyệt.”

Tần Mi Vũ bừng tỉnh lại đây, nhẹ nhàng gật gật đầu, nắm tay Vương Phi Từ chuẩn bị xuống xe.

Tay Vương Phi Từ có chút lạnh, im lặng mà trầm mặc, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo không có cảm xúc gì, chỉ là đi theo bên cạnh mẹ, gặt gao dựa sát vào người nàng.

Tần Tĩnh từ cửa sau xe Maybach bước xuống dưới, Nghiêm Vũ Nhân cũng tự mình lái một chiếc CLS55 AMG, cũng là so với những chiếc xe hán sở hữu đều phải điệu thấp rất nhiều.

Cắm lên cảnh liêu, tế bái. Vương Phi Từ quỳ gối dập đầu trên cái đệm, những người khác yên lặng hành lễ. Hết thầy đều đang diễn ra trong im lặng mà đè nén, dường như người ở trong mộ kia vẫn như cũ đang trầm mặc nhìn chăm chú vào mọi người.

Vô luận đằng sau cái chết của hán có âm mưu gì, vô luận có thi hành xóa đi dấu vết Vương An thế nào, những người đứng ở chỗ này đều biết người đàn ông này đã ở đáy lòng bọn họ để lại dấu ấn gì, sự sâu sắc đó không phải chỉ cần cố ý tránh né dấu vết hán lưu lại là có thể đủ lau đi.

Bia mộ hơi lạnh, Vương Phi Từ đưa tay sờ sờ mộ bia, chợt khóc lên. Tần Mi Vũ ôm con gái, lặng im hôn lên tóc của nàng.

Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân liếc mắt nhìn nhau, trầm mặc nhìn di ảnh Vương An trên bia mộ. Chỉ là ánh mắt trong di ảnh tựa hồ vẫn như cũ ở lộ ra sáng rọi đám người, làm cho Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân không khỏi tự giác xoay mặt đi.

An ủi cho con gái không hề khóc, Tần Mi Vũ giao Vương Phi Từ cho bảo mẫu, để cho bảo mẫu và Vương Phi Từ trước tiên lên xe chờ. Đây là lần đầu tiên Vương Phi Từ đến tảo mộ. Làm một người con, chung quy cũng phải cho cha mình dập đầu, chẳng sợ đưa con gái này đi vào trên thế giới này chỉ là bởi vì một ngoài ý muốn, nhưng không thể phủ nhận hán là yêu nàng.

“Đến bây giờ anh vẫn không dám tin tưởng, Vương An sẽ tự sát.” Tần Tĩnh thờ dài, ngồi xổm người xuống, bỏ thêm nhất bó hoa son trà.

“Áp lực tâm lý của cậu ấy rất lớn, hơn nữa cậu ấy rất ít chân chính tín nhiệm người khác, có chuyện gì đã xảy ra, đều tích tụ tại trong lòng, không muốn làm cho người khác chia sẻ với mình.” Nghiêm Vũ Nhân hít mắt, nghiêng đầu nhìn Tần Mi Vũ, “Sau đó không phải ở bàn làm việc cậu ấy phát hiện một ít thuốc an thần ư? Tôi đã hỏi thăm, loại thuốc này vô luận ở quốc nội hay là nước ngoài đều không có bán ra, đại khái hán chỉ là sản phẩm của phòng thí nghiệm. Có lẽ là ở sau khi cậu ấy dùng những thuốc này, xuất hiện bệnh trạng nghe hoặc thấy được một ít ảo giác linh tinh, làm cho tinh thần mất khống chế.”

“Đại khái hán là như vậy đi. Chúng ta có thể chấp nhận giải thích như vậy, nhưng người ngoài sẽ không nghĩ như vậy, mấy năm gần đây có rất nhiều thuyết âm mưu làm cho người ta nghe đều bức bối.” Tần Mi Vũ nhíu mày, “Trên thế giới này chưa bao giờ thiếu ngôn luận dùng ác ý lớn nhất đi phỏng đoán người khác.”

“Sao phải để ý suy nghĩ của những người khác? Chúng ta chỉ cần không thẹn với lương tâm của mình là tốt rồi. Chuyện chúng ta không có làm, lời ra tiếng vào của những người khác chẳng lẽ còn có thể nhắc lên bọt sóng gì?” Tần Tĩnh khinh thường lắc đầu, “Chính như lời của Vương An, những người đứng xem mãi mãi chỉ biết há miệng ra công hiến. Nếu muốn bọn họ câm miệng, chỉ cần vứt một cây xương, cho thêm chút thịt, bọn họ sẽ không lên tiếng nữa.”

“Đúng vậy, cho nên đã không còn ai lên tiếng nữa.” Tần Mi Vũ quay đầu đi, nhìn những người đứng ở phụ cận. Chẳng lẽ bọn họ chưa từng hoài nghi việc Vương An chết vì tai nạn sao? Nhưng bọn họ hiện giờ đã không lên tiếng nữa.

“Đúng rồi, Tang Từ lúc này hán là đã đến sân bay, Tiểu Khang đi đón nàng rồi. Một lát cùng nhau ăn cơm trưa chứ?” Nghiêm Vũ Nhân lui ra phía sau hai bước, cũng không phải thật tình nguyện ở núi Minh Nguyệt thời gian quá dài.

“Khả năng tối nay đi, Tang Từ xuống máy bay sẽ gọi điện thoại cho em..... Giữa trưa cùng nhau ăn cơm ở Lệ Chi viên đi. Tết Âm lịch Tang Từ cũng không có về nước, người một nhà thật lâu không có tụ họp lại rồi, nhìn thấy di hán, Phi Từ cũng sẽ vui vẻ rất nhiều.” Tần Mi Vũ quay đầu nhìn thoáng qua bia mộ, sau đó quay đầu rồi đi.

“Vay đi thôi.” Nghiêm Vũ Nhân gật gật đầu, chuẩn bị gọi điện thoại cho em trai Nghiêm Khang.

“Vũ Nhân..... Thật xin lỗi, em đã hiểu lầm anh.” Vừa hướng về bên ngoài mộ viên bước đi, Tần Mi Vũ cười áy náy với Nghiêm Vũ Nhân.

“Chuyện gì?” Nghiêm Vũ Nhân có chút nghi hoặc.

“Đêm qua em nói chuyện qua điện thoại với Ô Vân, nghiệp vụ ở Bắc Mĩ quả thật rất khó triển khai. Tựa hồ ở sau khi Vương An qua đời, liền có người vẫn luôn trốn ở phía sau đối nghịch với chúng ta, làm cho chúng ta nửa bước khó đi. Lượng lớn nghiệp vụ héo rút, nghiệp vụ mới triển khai không thuận lợi, các loại nhân tài xói mòn, sau lưng tựa hồ đều có người ở thao tác..... Nguyên nhân trong đó cũng không phải do năng lực cá nhân của anh, thực xin lỗi.” Tần Mi Vũ nhíu chặt mày, có chút oán quái nói: “Vũ Nhân, anh cũng thật là, gặp được việc này, anh cũng phải nói với chúng ta, không cần một mình gánh lấy áp lực. Không phải anh cũng đã nói, Vương An chính là do tự mình thừa nhận áp lực quá lớn, em cũng không muốn anh cũng.....”

Tần Mi Vũ không nói được nữa, ánh mắt đã trở nên ướt át.

Nhìn bộ dáng lệ hoa đái vũ* của Tần Mi Vũ, trên dung nhan tuyệt mỹ có chút trắng bệch do sợ hãi, làm cho cô em gái nhà bên vốn dần dần có chút bộ dáng của nữ cường nhân lại trở nên chọc người thương tiếc như lúc nàng vẫn còn bình thường của trước kia. Tâm thần Nghiêm Vũ Nhân không khỏi nhảy lên một chút, dịu dàng nói: “Vương An không còn nữa, anh đã nghĩ hán là nên phân ưu trách nhiệm nhiều một chút, không thể cho em và Tần Tĩnh quan tâm nhiều lắm. Em yên tâm đi, anh sẽ mãi ở, cho dù là vì em và Phi Từ, anh cũng sẽ không xảy ra chuyện.”

(*) Ý chỉ lúc khóc mà vẫn xinh đẹp.

Tần Mi Vũ gạt đầu, xoa xoa ánh mắt, Lâm Chi Ngôn mở cửa xe ra, Tần Mi Vũ đi vào trong xe.

“Minh thấy tiểu Mi vẫn còn rất quan tâm cậu.” Tần Tĩnh nắm cả bả vai Nghiêm Vũ Nhân nói.

“Còn cần thời gian, Vương An không phải dễ dàng bị người thay thế như vậy.” Nghiêm Vũ Nhân cười lắc đầu, nhưng mà sự khoái trá trong lời nói lại rất rõ ràng.

“Không cần nóng vội. Tiểu Mi không có khả năng vẫn luôn độc thân, mình sẽ cố vũ cho cậu. Bên phía gia đình cậu với bên này gia đình của mình, đều vui vẻ thấy cậu và tiểu Mi thành đôi. Thời gian lâu, tiểu Mi sẽ phải nhả ra.” Tần Tĩnh ha ha cười, “Mình sẽ chờ cậu kêu mình một tiếng anh vợ.”

“Làm em rể của cậu..... Mình thực sự có chút lo lắng.” Khóe miệng Nghiêm Vũ Nhân hơi nhếch lên, mang theo một tia trêu tức.

“Cậu và Vương An không giống nhau..... Chúng ta là một loại người, Vương An..... Hắn từ trong khung chính là một người không an phận. Hắn nghĩ muốn làm chuyện kia, ai cũng không tha thứ được hắn.” Tần Tĩnh lắc lắc đầu. Tần gia và Nghiêm gia là thế giao, trừ bỏ giao tình giữa mấy thế hệ, vẫn còn có cùng trận doanh, có lợi ích tương quan với nhau, tự nhiên đều là nguyên nhân quan trọng của việc gắn bó thân mật tình cảm.

“Đương nhiên.” Nghiêm Vũ Nhân gạt gạt đầu, đẩy ra Tần Tĩnh chui vào xe của mình.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 35: Tôi từng lên giường với anh ấy

Mưa của Thanh Minh, giống như vẻ u sầu của một người, tới mà không có chút dấu hiệu nào.

Vô số giọt nước nhỏ bé hợp thành những sợi dây nhỏ, trôi nổi lơ lửng giữa không trung, tựa như mạng nhện do con nhện lưu lại, lay động ở không trung, quấn quanh trên sợi tóc và quần áo của người qua đường.

Cửa lớn của nghĩa trang bị mở ra, một cơn gió nổi lên thổi tung bay góc áo màu trắng, một thân ảnh cao gầy đứng ở trước cửa. Chu Lý đứng ở ngay giữa cửa lớn, hai tay cầm ở trong túi, lạnh lùng nhìn đoàn xe ở phía trước.

“Nơi này là nghĩa trang tư nhân, mời lập tức rời đi.” Bảo tiêu trẻ tuổi trên chiếc Land Rover chạy trước mở cửa xe, nhanh chóng chạy tới. Ở vào loại thời điểm này trách nhiệm của hắn chính là lập tức dọn dẹp chương ngại ở phía trước, cam đoan tốc độ tiến lên của đoàn xe.

“Ở trong nghĩa trang đương nhiên là người chết, chẳng lẽ còn có nghĩa trang cho người sống sao? Lời này của cậu không phải nói nhảm ư.” Chu Lý vẫn không nhúc nhích, nắm vào mái tóc lộn xộn của mình, có chút phiền táo nói.

Bảo tiêu hơi nhíu mày, lại nói: “Mời cô lập tức rời đi, nơi này không phải công viên, không phải là nơi để đi dạo hay tham quan.”

“Tôi từng lên giường với Vương An.” Chu Lý lạnh lùng nói.

Bảo tiêu há miệng thở dốc, kinh ngạc nhìn người phụ nữ trước mắt. Mái tóc của cô ta rất dài, vuông góc mà mềm mại, nhưng mà kiểu tóc mái rối xù cùng với những sợi tóc phát phơ rủ ở trước ngực, luôn luôn cảm thấy có chút lộn xộn; bên ngoài khoác một chiếc áo blouse màu trắng rộng phồng phình, lần cho đáng người có vẻ hơi mảnh mai gầy yếu, trước áo soni màu đen còn treo một cây bút bi; cặp kính đen làm cho ánh mắt của cô ta có vẻ đặc biệt thâm thúy, chỉ là bộ phận trông trắng mất có càng nhiều tơ máu so với người thường, tựa hồ là một con cú có sinh hoạt điên đảo ngày đêm.

Bảo tiêu do dự một hồi thì cầm lấy bộ đàm thông báo một chút.

Tần Mi Vũ theo trên xe bước xuống dưới, một mạch đi tới trước người Chu Lý, có chút cảm tức nói: “Cô từng lên giường với Vương An?”

“Thứ nhất, cô hướng về tôi nổi nóng là chẳng có ý nghĩa. Cô hẳn là nhận ra lúc Vương An kết hôn với cô thì đã không còn là trai tân, đàn ông giống như anh ấy thì có vài phụ nữ yêu thương nhưng nhớ là rất bình thường. Thứ hai, nếu tôi không nói như vậy, bảo tiêu của cô sẽ đuổi tôi đi.” Chu Lý không chút để ý nói.

“Vậy cô tới nơi này làm gì?” Tần Mi Vũ không thể xác định khi Chu Lý ăn mặc như một phụ nữ bình thường, có phải là một phụ nữ xinh đẹp hay không, nhưng là có thể khẳng định dáng người của nàng không tệ. Nhưng trừ điều đó ra thì từ trên người nàng Tần Mi Vũ không nhìn thấy có chỗ nào đặc biệt có thể hấp dẫn Vương An, ít nhất đối với đàn ông thì mình hẳn là càng có sức hấp dẫn hơn so với Chu Lý.

“Tôi chỉ là nghe nói mấy người đều ở đây, tôi nghĩ nếu như tôi có thể trước tiên được đến tin tức, thì sẽ đặt đầy bom ở xung quanh nghĩa trang.....” Chu Lý nở nụ cười, “Bùm..... Cho toàn bộ mấy người đều chôn cùng với Vương An.”

“Vậy cô vì cái gì không làm như vậy?” Tần Mi Vũ lạnh lùng nhìn Chu Lý.

“Tôi không nghĩ làm cho Vương An tuyệt hậu. Tiền a, công ty a gì đó, những thứ đồ vô dụng này chung quy là của người khác, chỉ có con gái mới là của hẳn.” Chu Lý quay đầu về sau nhìn thoáng qua chiếc Rolls-Royce Phantom màu đen, phát hiện Vương Phi Từ từ cửa kính xe nhô đầu ra, Chu Lý nghiêng đầu, hướng về Vương Phi Từ vẫy vẫy tay.

Vương Phi Từ căn bản không biết nài, nhưng cũng vẫy vẫy tay, cười cười, lại trốn trở về trong xe.

“Một khi đã như vậy, cô còn ở nơi này làm gì?” Tần Mi Vũ quay đầu nhìn thoáng qua con gái, không thể nào phán đoán trong lời nói của Chu Lý có mấy phần là tâm tư chân thật của cô ta.

“Vì không cam lòng, cho nên vẫn là muốn tới nhìn, tượng trưng một chút.” Chu Lý tiếc nuối nói.

“Nhìn cũng nhìn rồi, cô hiện tại có thể tránh ra chưa?” Tần Mi Vũ tức giận nói.

Chu Lý lại vẫn như cũ đứng ở nơi đó, hoàn toàn không có ý muốn tránh ra. Chờ phía sau Nghiêm Vũ Nhân đã đi tới tìm hiểu tình huống, Chu Lý mới lắc đầu với Nghiêm Vũ Nhân.

“Tình huống thế nào?” Nghiêm Vũ Nhân quan sát Chu Lý trước mặt.

“Bằng hữu trước kia của Vương An, Chu Lý, hiện tại ở Trung tâm Nghiên cứu sinh vật đảm nhiệm Chủ nhiệm Trung tâm.” Tần Mi Vũ mỉm cười giới thiệu, “Thời gian anh ở nước ngoài có vẻ nhiều, nên không biết nài, Chu Lý, đây là Nghiêm đồng sự*, hiện nay phụ trách ủy ban lương thù cùng với bộ xí nghiệp vừa và nhỏ. Cô muốn tăng tiền lương, có thể phải cần anh ấy đồng ý nha.”

(*)Tương đương với chức giám đốc.

“Ồ, chào cô, nguyên lai là Chu chủ nhiệm. Trung tâm nghiên cứu này vẫn do tiểu Mi tự mình quản lý, tôi rất ít chú ý. Thật không ngờ hôm nay mới nhìn thấy đại danh鼎鼎 Chu chủ nhiệm, tôi ở trên một ít học thuật tuần san của nước Mỹ thường xuyên có thể nhìn thấy đại danh của cô.” Nghiêm Vũ Nhân có chút ngoài ý muốn, hoàn toàn thật không ngờ nhà khoa học nữ Chu Lý hẳn là một phụ nữ quái dị và tướng mạo bình thường trong ấn tượng, không ngờ lại là một phụ nữ xinh đẹp như thế..... Nhưng với điều kiện cô ta sửa sang tóc lại một chút, mặc chút trang phục giống phụ nữ chút.

“Cảm ơn. Tôi lúc trước nghe Vương An nói qua, anh từng theo đuổi Tần Mi Vũ? Tôi rất ngạc nhiên, lúc nài kết hôn mới mười sáu tuổi, nếu là ở trước kết hôn anh đã theo đuổi cô ta, vậy anh có phải là biến thái không? Nếu là sau khi kết hôn anh mới theo đuổi cô ta, người như anh cũng quá không có đạo đức đi?” Chu Lý thản nhiên, hèn mọn nhìn Nghiêm Vũ Nhân.

“Không hề có chuyện này.” Nghiêm Vũ Nhân mỉm cười, không chút nào để ý phủ nhận.

“Anh đã nói không có thì xem như không có đi.” Chu Lý hừm một tiếng, gật gật đầu, “Bất quá hiện giờ chồng cô ta đã chết, tôi thấy anh và cô ta quả thật là trai tài gái sắc, thật môn đăng hộ đối, sớm chút cầu kết với nhau làm việc xấu đi.”

Mấy câu nói trước của Chu Lý làm cho Nghiêm Vũ Nhân hơi có chút cao hứng, nhưng là một câu cuối cùng thật sự khó nghe, Nghiêm Vũ Nhân chỉ có thể duy trì mỉm cười, lắc đầu, không đi đáp lại Chu Lý.

“Chu Lý, cô nói những nói cuối gì đó?” Tần Mi Vũ trong lúc nhất thời không nắm bắt được Chu Lý rốt cuộc muốn làm gì, có lẽ Chu Lý căn bản không phải là mình có thể không chế được, loại nhà khoa học này đại đa số đều có chút tổ chất của người điên.

“Không có gì, Nghiêm đồng sự, chúc anh may mắn!” Chu Lý hướng về Nghiêm Vũ Nhân vẫy tay ra.

“Cảm ơn.” Nghiêm Vũ Nhân và Chu Lý nắm tay.

Chu Lý không hề dừng lại, khoát tay áo, xoay người rời đi, ngồi lên một chiếc xe máy cách đó không xa.

Nghe tiếng gầm rít gào của xe máy, Nghiêm Vũ Nhân ngoài ý muốn cười cười, “Thật sự là một phụ nữ kỳ quái!”

“Đi thôi..... Cứ xem cô ta như người ngoài hành tinh, không phải người bình thường là được.” Tần Tĩnh vừa mới đi tới, đối với Nghiêm Vũ Nhân nói:“Nếu không cậu đừng lái xe, ngồi xe của mình đi.”

“Không được, mình đi trước sân bay đi, chuyến bay của Tang Tử cũng đã trễ nhiều lắm đi?” Nghiêm Vũ Nhân lắc đầu.

Nghiêm Vũ Nhân lên xe, ngồi ở ghế điều khiển, bỗng nhiên cảm thấy có chút choáng váng, hơi lắc đầu, chút choáng váng này lập tức tiêu tán. Nghiêm Vũ Nhân có chút kỳ quái, chẳng lẽ là chưa ăn bữa sáng, đường huyết có chút thấp?

Nghiêm Vũ Nhân không có để trong lòng, phát động ô tô, dung hợp vào trong đoàn xe rồi chậm rãi đề cao tốc độ, chuẩn bị ở đầu đường rẽ thì tách ra, chuyển sang đường cao tốc đi trước sân bay.

Tần Mi Vũ cau mày, vẫn đang suy nghĩ ý đồ Chu Lý đến. Nàng không cho là Chu Lý tới đây chỉ vì nói nhảm một phen, nếu tới tào mộ Vương An cho thì thật ra mới có thể. Chỉ là ở trước lúc mình đến, phần mộ Vương An cũng không có dấu vết người đến quá.

Tần Mi Vũ ngẩng đầu lên, xe Nghiêm Vũ Nhân từ bên hông đuổi theo, tốc độ rất nhanh. Lâm Chi Ngôn kinh hô một tiếng:“Nghiêm thiếu gia có chút

không thích hợp a!”

Tần Mi Vũ buông cửa kính xe nhìn xung quanh, xe Nghiêm Vũ Nhân thế nhưng giống như là đang hướng về một cái hồ nước ở phía trước đâm thẳng tới!

“Nhanh chóng ngăn xe anh ta lại!” Tần Mi Vũ quá sợ hãi, nàng lập tức hiểu được Chu Lý tới là để làm gì!

Lâm Chi Ngôn không biết Tần Mi Vũ vì cái gì bỗng nhiên hạ mệnh lệnh cực đoan như thế, nhưng vẫn lập tức liên hệ với xe Land Rover ở phía trước. Chiếc Land Rover phía trước xoay một vòng, thân xe không hề lập tức hướng về chiếc Mercedes CLS ép tới.

“Két... két.....!”

Âm thanh ma sát cùng với va chạm của kim loại vang lên, liên tiếp từng tiếng chói tai mà bén nhọn, hiện lên tia lửa nhàn nhạt. Hình thể thật lớn của Land Rover ở trong va chạm không hề nghi ngờ giữ lấy ưu thế áp đảo, hai chiếc xe ở trong lúc va chạm lay động một chút, Land Rover liền đem chiếc CLS ép vào trên trụ phân làn đường ở đằng trước đường cao tốc.

Hai chiếc xe cùng nhau dừng lại, nhân viên công tác của trạm thu phí kinh ngạc nhìn một màn này, tai nạn xe cộ xa hoa như vậy cũng không thông thường. Một chiếc Land Rover khác cũng nhanh chóng dừng lại, bảo tiêu trên xe nhanh chóng nhảy xuống xe, chạy về xe Nghiêm Vũ Nhân.

Tần Mi Vũ để cho Vương Phi Tử chờ ở trên xe, nàng chậm rãi bước đi qua. Nhìn thân xe chiếc CLS bị rách tung toé kia, sắc mặt không khỏi trắng bệch.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 36: Vết máu lòng bàn tay và nước mắt nơi khóe mắt

Cứ việc CLS là một chiếc cang chú trọng tính năng, nhưng tác dụng được phát huy vào thời khắc mấu chốt của hệ thống an toàn xe Mercedes không hề nghi ngờ có thể hạn độ lớn nhất bảo đảm cơ hội sống sót cho người điều khiển.

Lúc Nghiêm Vũ Nhân bị nâng đi ra thì đã lâm vào hôn mê, trên người không có vết máu nên cũng không thể nhìn ra có bị tổn thương cang nghiêm trọng hay không.

Tần Tĩnh vọt tới trước người Nghiêm Vũ Nhân, ngăn lại Lâm Chi Ngôn đang gọi điện thoại, “Lâm thúc, đợi đã, đưa đi bệnh viện trước.”

Lâm Chi Ngôn nhìn thoáng qua Tần Tĩnh, ngắt điện thoại. Thật hiển nhiên gọi điện thoại cho Nghiêm gia ở trước lúc chưa thể xác định an nguy của Nghiêm Vũ Nhân, cùng với sau khi xác định Nghiêm Vũ Nhân không việc gì lại gọi điện thoại, mang đến cảm giác cho Nghiêm gia sẽ hoàn toàn bất đồng. Nếu cuối cùng Nghiêm Vũ Nhân thật sự xảy ra chuyện, cũng có cang nhiều thời gian để chuẩn bị.

“Vũ Nhân không có việc gì chứ?” Tần Mi Vũ hoảng sợ nhìn Tần Tĩnh, sau khi về tái nhợt trên gương mặt vừa rút đi lại là một mảnh ửng đỏ do hô hấp dồn dập tùy theo sinh ra tới.

“Hắn là không có việc gì, dù sao túi khí cũng bị kích hoạt rồi.” Tần Tĩnh an ủi Tần Mi Vũ, sau đó phân phó bảo mẫu đưa Vương Phi Tử về nhà trước.

Tần Mi Vũ ngơ ngác đứng ở nơi đó, tựa hồ hoang mang lo sợ. Tần Tĩnh lơ đãng liếc mắt nhìn em gái mình một cái, không khỏi sinh ra vài phần thương tiếc, còn có một ít may mắn. Xem ra vô luận lúc bình thường nó biểu hiện bình tĩnh cường thế cỡ nào, nhưng đến loại thời điểm này thì chung quy cũng chỉ là một phụ nữ, vẫn khiếm khuyết một ít khí độ để chống đỡ lên cục diện.

Sầu lo trong lòng Tần Tĩnh không khỏi tản đi rất nhiều, sắp xếp công việc đầu vào đấy, lại hạ xuống mệnh lệnh giữ bí mật, sau đó mang theo Tần Mi Vũ ngồi vào trong xe mình.

“Lâm thúc, Vũ Nhân không có việc gì chứ?” Ở trên xe chung với Nghiêm Vũ Nhân là Lâm Chi Ngôn. Vì tránh cho quá hấp dẫn chú ý, lái hướng bệnh viện chỉ có một chiếc Land Rover chở Nghiêm Vũ Nhân và chiếc Maybach của Tần Tĩnh. Lâm Chi Ngôn ở Land Rover chiếu cố Nghiêm Vũ Nhân, nên Tần Tĩnh gọi điện thoại cho Lâm Chi Ngôn hỏi thăm tình huống.

“Chi là bị ngắt đi, còn có xương sườn cũng gãy hai cây, khả năng còn có thể bị chút chấn động não.” Ngữ khí của Lâm Chi Ngôn cũng không có nhiều nghiêm trọng, thần nhiên nói.

“Vậy là tốt rồi, lo lắng chết chúng ta, nhanh lên đi bệnh viện đi.” Tần Tĩnh thở dài nói.

“Tình huống của anh ấy thế nào ?” Tần Mi Vũ vội vàng hỏi.

“Hắn là không có việc gì, đến bệnh viện mới rõ. Đại khái chính là gãy hai cây xương sườn.” Tần Tĩnh vỗ vỗ bả vai Tần Mi Vũ, làm cho nàng không cần lo lắng.

“Vũ Nhân nhất định không thể có việc..... Vương An mới mất đi ba năm, em không dám tưởng tượng nếu Vũ Nhân cũng có chuyện.....” Tần Mi Vũ khẽ lắc đầu, nước mắt từ khóe mắt rớt xuống, “Em thật sự..... Anh, để em xuống xe ở đây đi, em không nghĩ đi bệnh viện.”

“Được rồi, anh sẽ đón xe đi bệnh viện. Anh nhờ Tiểu Trần đưa em trở về.” Tần Tĩnh rất lý giải loại tâm trạng này của em mình. Vô luận nó có tình cảm đặc thù đối với Nghiêm Vũ Nhân hay không, nhưng dù sao cũng là bạn bè cùng nhau lớn lên từ nhỏ, trải qua sinh hoạt giống như là anh và em gái. Nghiêm Vũ Nhân nếu thật có chuyện, đối với nó quả thật là một đả kích rất trầm trọng.

Tần Tĩnh xuống xe, Tần Mi Vũ hạ xuống cửa kính xe, đối với Tần Tĩnh nói:“Ca, hiện giờ em một chút tập trung cũng không có..... Vũ Nhân xảy ra chuyện, công ty bên kia anh xem rồi lo liệu đi.”

“Ừ, anh biết rồi. Vũ Nhân thế nào cũng phải nghỉ ngơi một trận, em cũng nên đi du lịch một thời gian đi. Có thời gian thì qua làm bạn với Vũ Nhân, cả hai cùng nhau đi du lịch.” Tần Tĩnh gật gật đầu, Nghiêm Vũ Nhân gặp chuyện không may, làm bằng hữu, vô luận như thế nào đều cũng nên thay hân chia sẻ chút chuyện, tiền cảnh của Bộ xí nghiệp vừa và nhỏ nhưng là cực kỳ không tệ.

Maybach chậm rãi lăn bánh, Tần Mi Vũ bật lên tường gỗ cách âm, về tái nhọt cùng với đồ ửng không bình thường trên mặt lập tức rút đi. Nhìn nhìn lòng bàn tay bị móng tay bấm ra vết máu, thật sự là rất đau a!

Tần Mi Vũ nhẹ nhàng mà thổi thổi lòng bàn tay của mình, nhưng vẫn còn đau làm cho người ta muốn rớt nước mắt, đành phải thay đổi một bàn tay cầm điện thoại, gọi qua cho Chu Lý, “Chu Lý, cô nghĩ làm cái gì?”

“Cô rống cái gì mà rống? Cô hiện giờ đang ở đâu? Đi bệnh viện rồi hả?”

“Không có, lúc này tôi đang về nhà, cô tới đây cho tôi! Anh tôi đưa Nghiêm Vũ Nhân đi bệnh viện. Cô nói cho tôi biết, chuyện này có phải là do cô làm hay không?” Tần Mi Vũ mặt lạnh như băng hỏi.

“Không phải a, như thế nào sẽ là tôi? Cô không phải nói chuyện luôn giảng chứng cứ sao? Khi nào cô tìm được chứng cứ, lại tới vô nghĩa với tôi.” Chu Lý không chút nào để ý nói.

“Chu Lý, tôi cung cấp tài chính cùng tiện lợi cho cô chính là xem ở mặt mũi của Vương An, mà không phải cho cô ở nơi nào báo thù tự cho là đúng. Cô cho là mình làm như vậy có tác dụng sao? Cô cho là nhiều báo tiêu như vậy đều là người bắt tài? Lúc ấy cho dù xe Nghiêm Vũ Nhân vọt vào trong hồ, bọn họ cũng có thể lập tức cứu hân đi lên.” Tần Mi Vũ lạnh lùng nói.

“Tôi không có báo thù a..... Tôi chỉ là bạn bè của Vương An, bạn bè bình thường. Báo thù không phải là việc cô nên làm sao?” Chu Lý khẽ cười một tiếng, “Cô mới là vợ của anh ấy a.”

“Cô cho là giết Nghiêm Vũ Nhân là xong chuyện? Có phải cô còn muốn động thủ với anh ta nữa đúng hay không?” Tần Mi Vũ cười lạnh, “Nghiêm Vũ Nhân nếu có chuyện, tôi sẽ không tha cho cô.”

Cắt đứt điện thoại, Tần Mi Vũ thoáng suy tư một lát, lại buông xuống tường gỗ cách âm, đối với tài xế nói:“Tiểu Trần, tôi vẫn có chút không yên lòng, đưa tôi tới bệnh viện đi.”

Chu Lý nghe được dư âm truyền ra từ điện thoại, ý cười trên mặt dần dần tán đi, quay đầu lại, nhìn bia mộ Vương An.

Hạt mưa càng ngày càng lớn, đã làm ướt tóc Chu Lý. Chu Lý đứng ở giữa nghĩa trang, lặng lặng nhìn gương mặt quen thuộc kia.

Dung mạo của Vương An trong ảnh chụp dường như đọng lại, không khác chút nào giống hệt như trong ký ức của Chu Lý.

“Vợ của anh thật sự là một phụ nữ lòng dạ thâm trầm, khó trách anh không tín nhiệm cô ta. Chỉ là cô ta chung quy quá non một chút. Nếu cô ta thật sự quan tâm Nghiêm Vũ Nhân như vậy, như thế nào có thể không đi theo tới bệnh viện? Cho dù là bạn bè bình thường, nhìn thấy bạn mình bị tai nạn xe cộ, về tình về lý đều hẳn là cùng nhau tới trong bệnh viện chờ tin tức mới đúng. Cô ta lại tốt, không quan tâm chết sống của Nghiêm Vũ Nhân, lại vội vàng liền nghĩ muốn tìm em xác nhận, sạch sẽ lưu loát tìm lấy cơ xoay người về nhà.....” Chu Lý lại nở nụ cười, “Bất quá em sẽ không đi nhắc nhở cô ta. Chờ sau khi Nghiêm Vũ Nhân tỉnh lại, phát hiện Tần Mi Vũ lại không có ở bệnh viện, ha ha..... Một khi trong lòng đã sinh ra khúc mắc và cảnh giác, Tần Mi Vũ còn muốn tiếp tục giả bộ đã không hề có ý nghĩa?”

Chu Lý vẫn như cũ nhớ rõ, lúc mình mang báo cáo nghiên cứu Vương An không có khả năng tự sát giao cho Tần Mi Vũ, biểu cảm của Tần Mi Vũ lạnh lùng không chút thay đổi.

Nếu Tần Mi Vũ quả thật có tham dự hành động mưu sát Vương An, phản ứng của nàng không nên là như thế.

Chu Lý khinh miệt cười một cái. Người còn sống, suy nghĩ nhiều lắm không khỏi quá mệt mỏi, làm việc vì cái gì không thể đơn giản trực tiếp một ít. Muốn báo thù, đem người giết không phải là xong việc rồi? Giết sai lầm lại có quan hệ gì, dù sao sớm hay muộn cũng phải chết.

Chu Lý cúi đầu, khẽ hôn ảnh chụp trên bia mộ, xúc cảm lạnh lẽo làm cho nàng rung mình một cái. Lại đột nhiên nhớ lại, Tần Mi Vũ có phải là muốn ám chỉ mình cái gì hay không?

“Cô cho rằng giết Nghiêm Vũ Nhân là xong chuyện?” Chu Lý dừng lại bước chân, không khỏi nghĩ, chẳng lẽ ý của Tần Mi Vũ là muốn giết cả nhà Nghiêm Vũ Nhân? Nhìn qua thì cô ta không giống là người tang tâm bệnh cuồng* như vậy. Bất quá..... tôi lại là.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 37: Nếu có thể hoài nghi, vậy nhất định phải hoài nghi

Lúc Tần Mi Vũ chạy tới bệnh viện, gặp được Tần Tĩnh, Nghiêm Vũ Nhân đã tỉnh táo lại. Kiểm tra một chút thì phát hiện không có vấn đề gì lớn, so với phỏng đoán của Lâm Chi Ngôn cũng không khác bao nhiêu, xương sườn bị gãy hai cây, hiện đang tiến hành nối xương.

“Vậy là tốt rồi! Vũ Nhân cũng thật là, để cho tài xế lái xe không phải rất tốt?” Tần Mi Vũ oán trách nói.

“Chuyện này phải cần em nói với cậu ấy. Lời nói của anh cậu ấy không nghe lọt, em nói mới có tác dụng.” Tần Tĩnh cười cười nói.

Tần Mi Vũ im lặng không nói, sau một lát mới mở miệng: “Ca, anh thật sự cảm thấy em và anh ấy thích hợp, hay là em và anh ấy ở chung, đối với Tần gia cũng có chỗ tốt?”

“Anh đương nhiên là chỉ vì lo lắng cho em. Giao tình giữa Tần gia và Nghiêm gia, cũng không cần dựa vào đám hỏi để gắn bó. Hơn nữa, Tang Tử và Tiểu Khang sau này hẳn cũng sẽ thành một đôi, không cần hai cô gái bảo bối của Tần gia chúng ta đều gả cho Nghiêm gia đi, Nghiêm gia bọn họ làm sao có phúc khí lớn như vậy.” Tần Tĩnh đứng tình đứng lý nói.

“Vậy lúc trước em và Vương An ở chung, anh cũng là vì lo lắng cho em? Thật hiển nhiên, ý tốt của anh cũng không phải dễ dàng để cho người khác nhận lấy như vậy.” Tần Mi Vũ nhìn vách tường trắng nõn, ánh mắt thản nhiên, ngữ khí cũng thản nhiên. Nàng hơi xoa cái mũi, tựa hồ không thích ứng hương vị thuốc sát trùng đặc trưng trong bệnh viện.

Tần Tĩnh thở dài một hơi, tháo xuống kính mắt xoa xoa, “Được rồi, chính em xem rồi xử lý đi. Anh chỉ là cảm thấy em hẳn là nên buông ra quá khứ đi. Trên thế giới này đàn ông tốt không nhiều lắm, nhưng mà cũng không ít, em hà tất phải cần người đàn ông có năng lực cỡ nào. Tìm một người đàn ông bình thường, thật lòng yêu em trải qua những ngày bình thường cũng tốt mà.”

“Vì cái gì yêu cầu của anh đối với em và Phi Tử lại hoàn toàn bất đồng? Em nhớ rõ anh đã nói, gia đình giống như Vương Thiếu là không xứng với Phi Tử, vậy vì cái gì em lại có thể tìm người đàn ông bình thường đây?” Tần Mi Vũ cười nhạt nhìn Tần Tĩnh.

“Việc này.....” Tần Tĩnh thoáng có chút xấu hổ. Chợt phát hiện mình không cẩn thận toát ra cảm xúc tựa hồ bị nàng bắt giữ được, “Chỉ vì cha và ông nội đều có cách nhìn này.”

Tần Mi Vũ khẽ gật đầu. Đương nhiên, ít nhất ở mặt ngoài xem ra những công ty tài chính lấy tập đoàn An Tú làm trung tâm tụ tập lại đã bị Tần gia và Nghiêm gia liên thủ khống chế. Nếu Tần Mi Vũ lại tìm một người đàn ông giống như là Vương An, chỉ sợ rắc rối sẽ lớn hơn chỗ tốt đạt được rất nhiều, chẳng bằng gả cho một nam nhân bình thường thì càng thuận tiện khống chế.

“Về phần Tang Tử và Tiểu Khang, em cảm thấy các người vẫn là không cần ôm hi vọng gì. Tang Tử tuy rằng mới 15 tuổi nhưng lại rất kiêu ngạo. Nó bị Vương An ảnh hưởng quá lớn, hạ quyết tâm muốn tìm một nam nhân so với anh rể nó còn lợi hại hơn..... Đừng nói Tiểu Khang, anh và Nghiêm Vũ Nhân cũng không bị nó để vào mắt.” Tần Mi Vũ có chút đau đầu xoa xoa khóe mi, “Tang Tử từ nhỏ đã thông minh lanh lợi, cũng chỉ có Vương An mới có thể trị được nó. Chuyện của nó, anh tốt nhất không cần xía vào, tính tình của nó cũng không giống em.”

Tần Tĩnh cũng nhũn mảy, lúc này y tá chạy tới, thông báo Nghiêm Vũ Nhân đã hoàn thành giải phẫu nối xương, bây giờ có thể đi nhìn hân.

Tần Mi Vũ sờ sờ mặt mình, lông mày lập tức nhũn lại, trong đôi mắt nhất thời ngưng tụ ra rất nhiều ưu thương cùng đau khổ, đi theo Tần Tĩnh cùng nhau tiến vào phòng bệnh.

Một phòng bệnh to như vậy chỉ bày đặt một giường bệnh, nếu trừ đi một ít thiết bị có thể xếp dọn vào trong vách tường thì phòng bệnh nhìn qua càng giống một cái phòng ngủ xa hoa. Chiếc TV Plasma trên vách tường đang phát tin tức về tài chính và kinh tế, trên đỉnh đầu chiếc đèn chùm pha lê Swarovski cho dù ở ban ngày cũng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

“Vũ Nhân, anh cứ lo nghỉ ngơi, nhìn thấy anh không có việc gì, em rất cục yên tâm..... Anh cứ lo dưỡng thương.” Tần Mi Vũ đứng ở bên cạnh, sửa lại chăn, sau đó khoát tay áo với hộ sĩ, ý bảo nàng đi ra ngoài trước.

Nghiêm Vũ Nhân nhìn thoáng qua Tần Mi Vũ với vẻ mặt phức tạp, miễn cưỡng cười cười, “Để hai người lo lắng rồi, kỳ thật chuyện lần này cũng không tính là gì..... Cũng không phải lần đầu vào bệnh viện, chỉ bị gãy hai cây xương sườn mà thôi.”

“Hiện giờ cũng không thể so với trước kia, cậu tưởng chúng ta vẫn còn đánh nhau ở trong sân như lúc nhỏ sao? Khi đó bị gãy xương tình duyên một trận

thì tốt rồi, hiện tại nên cẩn thận đừng cho để lại di chứng.” Tần Tĩnh cố ý làm cho không khí thoải mái một ít, cười to, “Minh sẽ sắp xếp người đến chăm sóc cậu, có cần mình tìm hai cô y tá xinh đẹp tới cho cậu hay không?”

“Ừ, không sai. Một người đắp chăn, một người đút cơm, tốt nhất còn có một người đọc báo chí cho mình.” Nghiêm Vũ Nhân cười, chợt ho khan một tiếng, động tới vết thương trên ngực, không khỏi nhúu chặt mày.

“Được rồi, không quấy rầy anh nghỉ ngơi. Buổi chiều em còn phải đi trường học một chuyến.” Tần Tĩnh nói với Tần Mi Vũ: “Em không ở lại chờ đi Nghiêm tới đây?”

“Được rồi.” Tần Mi Vũ chân chờ một chút, hơi gật đầu.

“Tiểu Mi, em đi trước đi. Anh biết em không muốn gặp mẹ anh.....” Nghiêm Vũ Nhân khoát tay áo tỏ vẻ lý giải.

“Ài, vậy mình lưu lại đi.” Tần Tĩnh suy nghĩ thấy cũng chỉ có thể như vậy. Nghiêm Vũ Nhân là đi chung với huynh muội Tần gia mới xảy ra chuyện, Tần gia không lưu lại một người ở trong này thì không thích hợp, nhưng mà mẹ của Nghiêm Vũ Nhân vẫn luôn không thích Tần Mi Vũ. Nếu chỉ như vậy cũng còn không có chuyện gì..... Mấu chốt là Tần Mi Vũ ở trong này, một lát nữa Tần Tang Từ khẳng định sẽ trực tiếp đến bệnh viện. Lấy tính cách của Tang Từ, nếu nhìn thấy mẹ của Nghiêm Vũ Nhân lạnh nhạt với Tần Mi Vũ, Tần Tang Từ cũng sẽ không tôn kính trưởng bối, nói không chừng còn sẽ chửi ầm lên.

“Vậy anh nghỉ ngơi đi, có chuyện gì thì gọi điện thoại cho em.” Tần Mi Vũ áy náy hơi gật đầu, đi ra phòng bệnh.

Tần Tĩnh nhìn em gái mình đã bước đi ra ngoài, mỉm cười, “Y tá của bệnh viện này thật sự rất xinh đẹp, mình giúp cậu sắp xếp hai người nhé? Bất quá cậu lúc này chỉ có thể nhìn không có thể ăn, đáng tiếc a.”

“Minh làm gì có tâm tình đó.....” Ý cười trên mặt Nghiêm Vũ Nhân tán đi, bình tĩnh nhìn Tần Tĩnh, “Chờ sau khi thương thế mình tốt rồi, mình chuẩn bị đi châu Phi thị sát một chuyến. Về sau chắc sẽ không thường trú ở trong nước rồi”

“Sao lại thế này? Cậu đi châu Phi làm gì? Bên đó không phải là Triệu Tĩnh Tài phụ trách sao?” Tần Tĩnh không rõ cho nên hỏi.

“Hoặc là trở lại nước Mỹ cũng được.....” Tiểu Mi cũng nói, Ô Vân ở bên kia vẫn không có tiến triển, mình đi qua áp trận. Tóm lại, mình sẽ không ở trong nước nữa.” Về mặt Nghiêm Vũ Nhân nghiêm nghị.

“Cậu rốt cuộc sao lại thế này?” Trong lòng Tần Tĩnh có nghi hoặc rất lớn, Nghiêm Vũ Nhân như thế nào có thể rời xa trung tâm? Làm đại biểu ở tập đoàn An Tú của Nghiêm gia, nhiệm vụ của bản thân Nghiêm Vũ Nhân chính là đại biểu Nghiêm gia nắm chắc quyền lợi và ảnh hưởng của Nghiêm gia ở trong tập đoàn An Tú. Nếu Nghiêm Vũ Nhân thật muốn chạy đến Bắc Mỹ, một lần nữa kinh doanh lực ảnh hưởng của mình đối với các thành viên quản lý trong xí nghiệp cũng không dễ dàng, dù sao nghiệp vụ của mấy nhà công ty ở Bắc Mỹ đặt ở trong toàn bộ xí nghiệp đàn cũng không chiếm địa vị gì quá quan trọng.

“Cậu còn nhớ rõ những lời Vương An nói sao?” Nghiêm Vũ Nhân quay đầu đến.

“Hắn nói cái gì lưu cho tiểu Mi tài sản phú khả địch quốc, để cho tiểu Mi vì hắn giữ gìn trinh tiết?” Tần Tĩnh khinh thường cười cười, “Người đầu đã chết, còn không cho tiểu Mi tái giá? Cậu sẽ không cho rằng tiểu Mi thật sự sẽ vì Vương An sống như vậy cả đời đi, cho nên mới đi Bắc Mỹ vì hết hi vọng?”

“Minh lúc đó chỉ là muốn biết ở trong lòng Vương An, tiểu Mi rốt cuộc có vị trí gì, cho nên mới hỏi một câu như vậy.” Nghiêm Vũ Nhân híp mắt nhìn về phía Tần Tĩnh, hắn không có mở mắt nhìn, nên không thấy rõ lấm sặc mặt Tần Tĩnh, “Minh nói là một câu khác.”

“Cậu sẽ không cho rằng tai nạn xe cộ của cậu là Vương An giở trò quỷ đó chứ?” Tần Tĩnh bừng tỉnh lại, bật đứng lên.

“Minh vẫn thực nghi hoặc, cuối cùng Vương An tựa hồ đã sớm biết có người sẽ đối phó hắn, nhưng mà hắn vì cái gì lại ngồi yên chờ chết?” Nghiêm Vũ Nhân nhắm chặt ánh mắt, “Hon ba năm rồi, mình vẫn không thể nghĩ rõ ràng vấn đề này. Hắn căn bản không phải một người sẽ từ bỏ phản kháng, lại càng không cần nói tới ngồi yên chờ chết.”

“Hắn lúc ấy nghĩ như thế nào, còn quan trọng sao? Hắn cũng đã chết, trừ phi hắn biến thành ma, nếu không làm sao có khả năng gây ra tai nạn xe cộ cho cậu?” Tần Tĩnh vỗ vỗ bả vai Nghiêm Vũ Nhân, “Cậu yên tâm nghỉ ngơi đi, cậu quả thật đã mệt mỏi rồi. Đừng suy nghĩ miên man.”

“Minh không phải suy nghĩ miên man.” Nghiêm Vũ Nhân lắc đầu, “Vương An nói qua, có người sẽ thay hắn báo thù.....”

Trong ba năm này Tần Tĩnh vẫn bận rộn với việc ổn định thế cục, mở rộng sức ảnh hưởng của mình. Cái chết của Vương An, ở trong nội bộ nhắc lên sóng gió lớn hơn rất nhiều lần so với những gì bọn hắn đã đoán trước, Tần Tĩnh căn bản không rảnh đi để ý những lời này của Vương An. Huống chi Vương An cũng đã chết, ai sẽ đi để ý uy hiếp của một người chết?

Đúng là lúc Vương An vừa mới chết, quả thật có tăng mạnh phòng bị, nhưng là vẫn cũng không có đã bị cái gì uy hiếp. Cũng đã thả lỏng cảnh giác, chính là vì người báo thù ở ngũ đông ba năm sau mới xuất hiện?

“Cậu cũng quá thần hồn nát thần tính, nếu không chờ sau khi có báo cáo điều tra rồi nói đi. Nếu tai nạn xe cộ của cậu là có người bày ra, lại đi lo lắng đi.” Tần Tĩnh vẫn như cũ không phải thật để ý, báo thù? Ai vì Vương An báo thù? Vương An cũng đã chết, vợ con hắn ở ngay trong Lệ Chi viên, im lặng sinh hoạt, hai huynh đệ của hắn đều ở tại trong phòng bệnh này, còn có ai có năng lực này vì hắn báo thù?

Nghiêm Vũ Nhân hơi gật đầu, không hề nói thêm cái gì. Trầm mặc một lát sau hỏi: “Cô Chu Lý kia, có tư liệu lý lịch của cô ta sao?”

“Câu hoài nghi cô ta?” Tần Tĩnh ở trong phòng bệnh dạo qua một vòng. “Vương An từng duy trì quá rất nhiều hạng mục linh tinh, Chu Lý này chính là một trong số những người đạt được Vương An duy trì. Vốn phòng thí nghiệm của Chu Lý là ở nước Mỹ, cụ thể nghiên cứu cái gì, mình cũng không rõ ràng, bất quá chuyện này có thể tìm được tư liệu tương quan. Về sau khi Vương An chết rồi, phòng thí nghiệm của nàng duy trì không nổi nữa, nên bỏ chạy trở về Trung Quốc, đảm nhiệm chức vụ ở phòng nghiên cứu sinh vật. Hiện giờ giống như đang nghiên cứu làm chậm quá trình lão hóa gì đó?”

Nói xong Tần Tĩnh có chút khinh thường cười cười, “Phòng chừng lại là hạng mục lừa đảo kinh phí. Dù sao trường sinh bất lão cái gì, từ xưa đến nay mọi người đều biết là giả, nhưng lại là nghiên cứu được truy cầu nhất.”

“Lúc mình lái xe đến vẫn rất tốt, lái xe trở về lại xảy ra chuyện? Lúc ấy mình căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì, bây giờ cũng không nhớ lại nổi đã xảy ra cái gì, luôn có cảm giác một đoạn trí nhớ kia là trống rỗng.” Nghiêm Vũ Nhân nhìn Tần Tĩnh, “Nếu không phải cậu và tiểu Mi muốn mình chết, vậy chỉ có cô ta.”

“Một người lừa kinh phí, nào có bản lĩnh như vậy?” Tần Tĩnh thật ra cũng không ngại Nghiêm Vũ Nhân nói như vậy. Vừa tới thì Nghiêm Vũ Nhân đã gặp không hay ho, phòng chừng cũng là đang nghi thần nghi quỷ. Thứ hai Nghiêm Vũ Nhân thật là hoài nghi mình và tiểu Mi, hẳn cũng sẽ không nói trực tiếp ra như vậy, Tần Tĩnh lấy ra di động, “Để mình sai người đi điều tra Chu Lý.”

Nghiêm Vũ Nhân hơi gật đầu, không hề nói cái gì, nhắm mắt dưỡng thần. Vô luận chuyện này có liên quan với Chu Lý hay không, Nghiêm Vũ Nhân cũng không tính ở lại quốc nội, cẩn thận chèo thuyền được vạn năm. Trên thế giới này có rất nhiều chuyện xui xẻo vô duyên vô cớ, nhưng mà có đôi khi thật là vô duyên vô cớ sao? Nếu có thể hoài nghi, vậy nhất định phải hoài nghi, những lời này là Vương An nói, Nghiêm Vũ Nhân thâm chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 38: Yêu và không yêu, khoảng cách xa xôi nhất trên thế giới

Tần Mi Vũ rời đi phòng bệnh cao cấp, ở trung gian phòng bệnh cao cấp của Nghiêm Vũ Nhân đang ở và phòng bệnh bình thường có một công viên nhỏ. Đã không có hương vị thuốc sát trùng, cả người trở nên nhân nhả tự tại giống như con cá bơi ở trong nước. Tần Mi Vũ ngồi ở dưới đình, dựa lưng vào cột gỗ sơn màu đỏ, nhìn về hướng cây thông rụng lá dài nhọn ở phía trước suy nghĩ xuất thần.

Vài gương mặt quen thuộc từ đằng trước đi qua, Tần Mi Vũ đội nón lên, sau đó dè dặt vành nón. Nghiêm Vũ Nhân nếu đã không có việc gì, tự nhiên không cần phải nghiêm khắc giữ bí mật, còn có thể nhân cơ hội này dính lên chút quan hệ với Nghiêm gia. Dù sao bình thường là không có nhiều cơ như vậy, cũng không có mấy người có đủ tư cách thông qua Nghiêm Vũ Nhân và Nghiêm gia bầu vùi chút giao tình.

“Đi, đi ở trong này làm gì thế?”

Tần Mi Vũ quay đầu lại, phát hiện bé trai trước mắt chính là Vương Thiếu bạn trai nhỏ của Vương Phi Tử.

“Đi ở trong này để thăm bệnh nhân, còn con?” Tần Mi Vũ không có dự đoán được lại ở chỗ này gặp được nó, nhưng nếu so với gặp được những “người quen” kia thì khiến người ta khoái trá rất nhiều.

“Không phải là Phi Tử bị bệnh chứ?” Vương An lo lắng hỏi.

“Không phải. Phi Tử vẫn mạnh khỏe ở nhà đây.” Tần Mi Vũ nhìn ra bé trai này là lo lắng từ đáy lòng, không khỏi có chút hâm mộ, cảm tình tuổi thơ là chân thành biết bao.

“Chị hai của con bị ngã vỡ đầu nên phải băng bó một chút.” Vương An giải thích nguyên nhân mình xuất hiện ở trong này, hẳn cũng rất ngoài ý muốn lại ở chỗ này nhìn thấy Tần Mi Vũ, “Nàng thấy được một con chó, muốn bằng mọi cách cũng phải cười lên người nó, kết quả lại bị té xuống.”

Mặc dù sẽ có hiềm nghi vui sướng khi người khác gặp nạn, Tần Mi Vũ vẫn là không nhịn được nở nụ cười, “Tại sao nàng lại muốn đi cười một con chó đây?”

“Bởi vì con chó kia rất lớn, nàng cảm thấy có thể cười lên.....” Vương An nhìn Tần Mi Vũ, mặt mày như hoa, nụ cười nở rộ trong phút chốc giống như nụ hoa tươi sáng rực rỡ trong ngày xuân, xinh đẹp giống như tranh vẽ. Vương An không khỏi nhớ lại lúc mình và nàng cùng nhau thảo luận quá rất nhiều bài từ. Tiểu mỹ nhân như vậy, không phải là đối tượng luôn làm tăng vọt hứng thú làm thơ cho đám tài tử dây dưa không ngớt kia đây sao?

“Nhìn cái gì vậy? Cảm thấy đi rất xinh đẹp?” Tần Mi Vũ phát hiện bé trai đang nhìn chăm chú vào mình, không ngờ bộ dáng giống như nhìn mình ngày người, không khỏi lại nở nụ cười.

“Đúng vậy, con chưa từng thấy qua đi cười vui vẻ như vậy. Hình như hôm nay tâm trạng của đi rất tốt?” Vương An gật gật đầu. Tần Mi Vũ tới bệnh viện

để làm cái gì? Nếu không phải là người nàng quan tâm, lấy tính tình của nàng căn bản sẽ không đến bệnh viện thăm viếng người khác. Nhưng nếu là người quan trọng ở cạnh nàng, tâm trạng của nàng cũng quá thoải mái một chút đi.

“Còn tạm được, dĩ vãng là lần đầu tiên được tiểu soái ca* khích lệ á, cho nên tâm trạng tốt lắm.” Tần Mi Vũ mỉm cười, vỗ vỗ đầu Vương An.

(*)Dùng để chỉ cậu bé đẹp trai, dễ thương, đáng yêu,... đồng nghĩa với hot boy nhí.

“Bất quá dĩ vãng không có xinh đẹp bằng Phi Từ. Ở trong lòng con, Phi Từ là công chúa xinh đẹp nhất trên thế giới.” Vương An nghiêm trang nói, “Dĩ tuy rằng đã rất xinh đẹp, nhưng đây đã là cực hạn của dĩ, còn Phi Từ thì sẽ càng ngày càng xinh đẹp.”

“Con thích Phi Từ như vậy à..... Vậy chờ con lớn lên, dĩ gả Phi Từ cho con được không?” Đối với dung mạo của mình Tần Mi Vũ vẫn rất là tự tin. Lúc bình thường dĩ nói nàng rất xinh đẹp cũng được, xinh đẹp không bằng người khác cũng được, Tần Mi Vũ căn bản sẽ không để ý, huống chi là một đứa bé trai. Thẩm mỹ quan của bé trai đương nhiên còn chưa có chân chính thành thực, phỏng chừng là ai tốt với nó, người đó chính là xinh đẹp nhất.

Loại cảm tình thật thuần khiết này, cũng làm cho Tần Mi Vũ cảm thấy thật ấm áp. Đối với con gái có người bạn như vậy, Tần Mi Vũ vì con gái cảm thấy thật cao hứng.

“Khó mà làm được..... Phi Từ còn nhỏ, không hiểu chuyện kết hôn. Con chỉ là xem bạn ấy như em gái.” Vương An hơi lắc đầu nói.

Tần Mi Vũ nhìn không được “phật” một tiếng bật cười, muốn ôm bụng, chỉ là cảm thấy động tác như vậy có chút bất nhã. Nhưng suy nghĩ tới đối diện chỉ là một bé trai, rốt cuộc vẫn không hề có chút hình tượng vỗ ngực nở nụ cười.

Khóe miệng Vương An hơi cong lên, lộ ra nụ cười nhợt nhạt. Nhìn nàng từ sau khi kết hôn thành một người vợ thì chưa bao giờ để lộ ra nụ cười như thế đối với hắn.

“Được rồi, Phi Từ còn nhỏ, con thì hiểu rất nhiều. Có thể bây giờ Phi Từ lại xem con là bạn trai. Nó nói với dĩ rồi, nó đã hôn môi với con, hôn môi là phải kết hôn.” Tần Mi Vũ cảm thấy bé trai này thật sự rất thú vị. Từ trong miệng của đứa bé năm sáu tuổi nghe nó nghiêm trang nói những lời nói có vẻ như thành thực, thật sự chọc người phải bật cười.

“Phi Từ nghĩ như vậy là không đúng rồi. Hai người là vì yêu nhau mới muốn kết hôn, cũng là bởi vì yêu nhau mới hôn môi, mà không phải bởi vì hôn môi thì sẽ kết hôn. Logic của bạn ấy là sai lầm.” Vương An khẽ lắc đầu.

“Con thật thông minh.” Cảm giác khô hài bật cười qua đi, Tần Mi Vũ không khỏi có chút ngạc nhiên. Chính nàng có một con gái năm tuổi, cho nên rất rõ ràng phương thức tự hỏi vấn đề của đứa nhỏ năm tuổi, còn có tư duy logic đơn giản mà trực tiếp của bọn nhỏ. Nhưng giống như bé trai trước mắt này như vậy, không ngờ lại giải thích tình yêu và hôn nhân như thế. Tuy rằng chỉ là đạo lý rất dễ bình thường mà dễ hiểu, nhưng chỉ vậy cũng đủ khiến người ta cảm giác khó có thể tin.

Trên thế giới này quả nhiên không thiếu thiên tài. Tần Mi Vũ tuy rằng không có cảm thấy tương lai của bé trai trước mắt này nhất định sẽ có thành tựu gì đến cỡ nào, nhưng là đứa nhỏ như vậy thật sự thực làm cho người ta chờ mong, cũng hi vọng hắn tương lai sẽ có một cái thành tựu xứng đôi với biểu hiện của hắn bây giờ.

“Còn tạm được, dù sao gia đình con có một đứa bé đã muốn ngốc hồ hồ, dẫn động cả ngày. Nếu con không thông minh một chút, sợ rằng ba ba mẹ mẹ sẽ rất đau đầu.” Vương An hơi gật đầu, Vương Tiểu Mạt quả thật làm cho người ta đau đầu. Hắn đến bây giờ cũng không có suy nghĩ cẩn thận, khi Vương Tiểu Mạt nhảy lên lưng của con Saint Bernard kia, trong cái đầu nhỏ của nàng rốt cuộc đang suy nghĩ thứ linh tinh gì.

“Con thật thông minh, cũng thật biết chăm sóc người..... Cô bảo mẫu ở nhà trẻ cũng nói với dĩ con vẫn thật chăm sóc Phi Từ. Đáp ứng dĩ, nhất định phải đối xử thật tốt với Phi Từ, được không? Phi Từ là thật sự coi con trở thành người rất quan trọng rất quan trọng.” Tần Mi Vũ thật vui mừng khi con gái mình có được một người bạn như vậy, cùng lớn lên với nhau giống như là thanh mai trúc mã. Vô luận như thế nào ở sau này đều sẽ là hồi ức tốt đẹp nhất. Tự như chính mình, nhớ lại nhiều nhất, còn không phải đoạn năm tháng ngày ngộ ngày thơ kia?

“Con hứa. Con thà rằng chính mình bị thương, cũng sẽ không để cho Phi Từ chịu một chút tổn thương nào.” Vương An nghiêm túc nói.

Tần Mi Vũ ôn hòa cười, đứa bé là sẽ không có ý nói dối như vậy để lấy lòng người lớn. Hơn nữa cũng giống hệt như tin tức các bảo mẫu quan sát báo lại, bé trai trước mắt này là tuyệt đối không nguyện ý để cho Vương Phi Từ bị thương. Chẳng sợ năng lực của nó có hạn, nhưng là nó lại sẽ dùng cố gắng lớn nhất của mình đi bảo hộ Vương Phi Từ.

Hơi suy nghĩ, Vương An cảm thấy thật hiển nhiên Tần Mi Vũ không có chút cảnh giác với một đứa bé, nói không chừng có thể được đến một ít đáp án mình muốn biết, liền hỏi: “Dĩ bây giờ còn chưa có kết hôn, là vì còn chưa có hôn môi với con trai khác sao?”

“Dĩ đã kết hôn, cho nên sẽ không hôn môi với người con trai khác.” Tần Mi Vũ cười nói.

“Dĩ là kết hôn với ba ba Phi Từ sao?” Vương An ngay sau đó hỏi.

“Đương nhiên.” Tần Mi Vũ hơi gật đầu.

“Vậy dĩ yêu chú ấy sao?”

Ý cười trên khóe miệng Tần Mi Vũ động lại, nhìn bé trai trước mắt, ánh mắt đen láy không tỳ vết mà trong suốt vô cùng kia. Hoặc là nó có người mình

yêu, tỷ như Vương Phi Từ, nhưng mà nó hiển nhiên còn chưa có linh hội đến “yêu” là một chữ thâm trầm cỡ nào.

“Là nói Phi Từ sao? Dĩ đương nhiên yêu nó.”

“Con là nói ba ba Phi Từ.”

Nhìn bé trai đang dây dưa vấn đề này, Tần Mi Vũ khẽ vuốt khóe mi, lạnh nhạt mỉm cười, bên trong có bảy phần đau thương, ba phần ngượng ngùng, “Yêu, dĩ yêu chú ấy.”

Khoảng cách xa xôi nhất trên thế giới, chớ qua việc nàng đứng ở trước mặt ta nói nàng yêu ta, nhưng ta lại không tin tưởng nàng yêu ta..... Vương An nhìn Tần Mi Vũ, nhớ tới một câu thơ không biết rốt cuộc là Tagore còn là Trương Tiểu Nhân cải biên đi ra, lộ ra hương vị phiền muộn nhân nhạt.

Cô như thế nào có thể yêu hắn? Như thế nào lại yêu hắn? Chỉ là Vương An không có biện pháp hỏi ra vấn đề như vậy.

Ngoài lề: Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải giữa sự sống và cái chết, mà là khi anh đứng trước mặt em nhưng em không biết rằng...anh yêu em

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải khi anh đứng trước mặt em nhưng em không biết rằng anh yêu em, mà là cả hai đều yêu đến quá si mê nhưng lại không thể nói ra

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải anh không thể nói ra anh yêu em, mà là nhớ em đến đứt ruột lìa gan nhưng chỉ có thể chôn sâu tận đáy lòng

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải anh không thể nói anh nhớ em, mà là hai ta yêu nhau nhưng lại không cách nào đến với nhau

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải khi hai ta yêu nhau nhưng lại không thể đến được với nhau, mà là biết rõ ràng nhưng lại vờ đi như không có chuyện gì....

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải là khoảng cách giữa cây và cây, mà là cành cây lớn lên trong cùng một gốc cây nhưng lại không cách nào dựa vào nhau trong gió

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải cành cây không cách nào dựa vào nhau, mà đó là những ngôi sao sáng đang trông ngóng về nhau nhưng lại không có giao điểm trên quỹ đạo

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải là đường dẫn giữa các ngôi sao, mà ngay cả khi quỹ đạo có các giao lộ, nhưng cũng không thể tìm thấy trong thoáng chốc

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này không phải là trong thoáng chốc không thể tìm thấy, mà là chưa gặp gỡ đã được định sẵn chẳng thể đến được với nhau

Khoảng cách xa nhất trên thế gian này là khoảng cách giữa cá và chim bay

Một ở trên trời

Một còn lại... lặn sâu dưới đáy biển

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 39: Điểm máu chốt

Tần Mi Vũ nói xong, nhìn về bé trai trước mắt, sự mơ hồ không rõ trong ánh mắt nó làm cho Tần Mi Vũ sinh ra một chút ý cười. Minh từng điều tra qua Vương Trung Thái, cuối cùng phát hiện khả năng là Tần Tĩnh sắp xếp không lớn, chỉ là làm không rõ Xây dựng Chúng Thái như thế nào đạt được ưu ái của Đầu tư Nhạc Trọ.

Tần Mi Vũ điều tra quá Đầu tư Nhạc Trọ, đây là một công ty đầu tư nước ngoài, hai năm trước mới tiến vào quốc nội. Trừ bỏ nghiệp vụ đầu tư mạo hiểm truyền thống, Đầu tư Nhạc Trọ ở thị trường tài chính, bất động sản cũng là nở hoa khắp nơi, phong cách đầu tư lớn mật cấp tiến. Tuy rằng Tần Mi Vũ không xem trọng một ít hạng mục mà Đầu tư Nhạc Trọ đang ở tiến hành, nhưng là công trạng của đối phương hiển nhiên không sai, cũng làm cho ông chủ phía sau màn của công ty vô cùng vừa lòng, bởi vậy Đầu tư Nhạc Trọ chưa bao giờ tồn tại vấn đề tài chính.

Đầu tư Nhạc Trụ đã đầu tư không nhỏ cho Xây dựng Chúng Thái, nhưng nếu so sánh với những hạng mục mà Đầu tư Nhạc Trụ đã đầu tư vào bao gồm cả trang web video, trang web thương mại điện tử, cùng với sản xuất điện năng bằng sức gió thì nó cũng chẳng thu hút.

Lấy lượng tài nguyên mà Tần Tĩnh nắm giữ, muốn thành lập một công ty đầu tư như vậy cũng không khó, nhưng mà Tần Mi Vũ không thể tiếp thu việc Tần Tĩnh lại suy nghĩ sắp xếp cho Vương Phi Từ một người bạn trai mà tương lai có thể không chắc.

“Dì, ba ba Phi Từ có người vợ là dì xinh đẹp như vậy, còn có con gái là Phi Từ đáng yêu như vậy, chú ấy còn giống như có rất nhiều rất nhiều rất nhiều tiền. Ba ba con nói, gia đình Phi Từ là có tiền nhất Trung Quốc, ba ba Phi Từ có phải là rất lợi hại hay không a.” Vương An hỏi tiếp nói.

Người luôn có dục vọng muốn thổ lộ, vô luận Tần Mi Vũ là phụ nữ có lòng dạ cỡ nào, nàng cũng sẽ có lúc buông xuống đề phòng - tỷ như nàng lúc này vốn không có nghĩ tới đề phòng bé trai trước mắt. Vương An cảm thấy hiện giờ có thể cho Tần Mi Vũ thổ lộ một ít vấn đề mà hẳn dĩ vãng cũng không nghĩ tới, hoặc là nói chưa từng có chân chính đi quan tâm tới.

“Có tiền không có nghĩa là lợi hại.” Tần Mi Vũ cười lắc lắc đầu, hướng về Vương An vẫy vẫy tay, làm cho nó ngồi ở bên cạnh mình, “Ba ba Phi Từ cũng không lợi hại, chú ấy cũng giống như chúng ta, đều là người thường.”

“Người thường?” Vương An quả thật có chút ngoài ý muốn. Vương An đương nhiên không phải người bình thường, bất luận kẻ nào ở bên người hẳn đều sẽ không cho rằng hẳn là người thường. Sự nghiệp, thành tựu, tầm mắt, vòng giao tế... mấy thứ này giống như một đám nhãn hiệu hấp dẫn chói mắt, tỏ rõ hẳn không bình thường. Trên thế giới này không có ai có thể lạnh nhạt chỉ vào Vương An nói hẳn chỉ là người thường.

Hắn hồn nhiên thật không ngờ, ở trong mắt cô vợ nhỏ của mình, hẳn lại chỉ là người thường. Hắn còn tưởng rằng Tần Mi Vũ ít nhất sẽ thừa nhận hẳn rất lợi hại, sau đó nói ra một ít việc mà hẳn làm cho nàng cũng không thích, sau đó lại nói cho bé trai trước mắt, về sau không cần cũng đối xử như vậy với Vương Phi Từ.

“Đừng vậy..... Hẳn chỉ là người thường. Luôn cảm thấy mình rất giỏi, phạm vào sai lầm cũng không chịu thừa nhận, còn phụng phịu nói một ít nguy hiểm. Hẳn cũng sẽ sinh bệnh. Mùa đông đến rồi cũng không thích mặc nội y giữ ấm, chỉ mặc áo somi thì rồi đi rồi, sau khi trở về thì một phen nước mũi nước mắt đáng thương hể hể, uống thuốc xong còn phải oán thán thời tiết chết tiệt này. Việc hẳn thích làm nhất, đại khái chính là nằm ngủ ở dưới ánh mặt trời đi, chỉ có trong lúc đó hẳn mới có thể làm cho người ta không thấy chán ghét.....” Tươi cười trên mặt Tần Mi Vũ dần dần tiêu tán, sự dịu dàng trong giọng nói lại lúc nhanh lúc chậm uyển chuyển giống như con cá trong hồ nước, “Bất quá hẳn cũng sẽ đá chẵn, y hệt như Phi Từ, luôn không chịu ngủ ngon. Khiến cho người ta lo lắng ngày hôm sau nhìn thấy hẳn lại là đem chẵn đá xuống mặt đất, đành phải mỗi ngày buổi tối đều đứng lên nhìn một cái, đắp tốt chăn cho hẳn.”

“Mỗi buổi tối đi đều đắp chăn cho chú ấy?” Vương An trầm mặc nghe nàng nói lại nhai việc nhỏ trong cuộc sống ngày xưa hẳn vẫn chưa từng lưu ý, trong lòng có rất nhiều cảm xúc phức tạp mà khó có thể thành lời. Chồng chất đến cuối cùng, lại làm cho hẳn không tự chủ được kinh hãi..... Hẳn cho tới bây giờ cũng không biết rõ, hẳn là luôn công tác đến rất khuya, mệt mỏi sẽ ngủ một giấc thẳng tới hừng đông.

Hắn thậm chí quên mình có thói quen đá chẵn, bởi vì mỗi buổi sáng đứng lên, chẵn đều an ổn đắp ở trên người hẳn.

“Cũng không chênh lệch lắm..... Có đôi khi hẳn cũng không nhất định ngủ ở nhà, bất quá hẳn là sẽ có phụ nữ khác đắp chăn cho hẳn đi.” Nét dịu dàng trên mặt Tần Mi Vũ tan đi, dần dần có chút hờ hững, cũng càng trở nên bình tĩnh.

Vương An há miệng mấp máy, hẳn không có biện pháp giải thích cái gì, cũng không có biện pháp tiếp tục hỏi nhiều một ít cái gì, chỉ là nhìn người phụ nữ xinh đẹp trước mắt. Hoặc có thể mình và nàng vốn chính là hai cái đường thẳng song song, vốn không nên giao nhau.

Hai cái đường thẳng song song có thể vô hạn tới gần, vô hạn kéo dài, mãi mãi cùng nhau kéo dài về phía trước. Nhưng một khi giao nhau, sau giao điểm cũng là càng lúc càng xa, cuối cùng nhìn không thấy lẫn nhau.

Ít nhất cảm tình lúc này của nàng là chân thành, nhưng mà lại có ý nghĩa gì? Vương An tỉnh táo lại, hẳn biết rõ, cảm xúc hiện tại của Tần Mi Vũ cũng không chứng minh cái gì. Bởi vì hẳn đã chết rồi, nhiều hơn nữa oán hận cũng sẽ tan thành mây khói. Theo thời gian trôi qua, lưu lại chỉ là hồi ức vừa rồi nàng nói. Ấm áp bình thân, hạnh phúc bình thân, có lẽ như vậy mới làm cho nàng khiến mình tin tưởng, hôn nhân của nàng cũng không có thống khổ như vậy.

Người luôn như thế, thà rằng ở sau khi đối phương chết đi sẽ hối tiếc, cũng không nguyện ý ở lúc hẳn còn sống biểu lộ ra đến một ít gì.

Buổi tối mỗi ngày nhớ rõ đắp chăn cho hẳn, chỉ là việc nhỏ. Nhưng mà vô duyên vô cớ, người khác vì cái gì sẽ vì người làm việc nhỏ này? Cần thận ngầm lại hàm xúc ở đằng sau, cũng là làm cho người ta cảm thấy an ủi.

Ít nhất, mình hẳn vẫn còn là An ca ca của nàng. Vô luận trước kia như thế nào, ở trong lòng nàng hẳn là bảo tồn hồi ức về hẳn khi còn là An ca ca của nàng đi. Hoặc là nàng vì hẳn đắp chăn, chỉ là bởi vì hẳn là An ca ca của nàng, không có quan hệ với săn sóc của người vợ đối với chồng mình, càng không có quan hệ với tình yêu.

“Dì, vì sao hiện giờ đi không tìm một ba ba cho Phi Từ đây?”

Tần Mi Vũ nhìn bé trai trước mắt tựa hồ bị cảm xúc của mình cuốn hút mà có chút trầm mặc, nhẹ nhàng mà cầm tay hẳn, bình tĩnh nhìn về phương xa: “Bởi vì có chút người muốn cướp đi thứ thuộc về hẳn, mà đi bất lực, đi thậm chí còn lo lắng mình giữ không được đồ vật mà chú ấy lưu lại cho đi. Nhưng mà... ít nhất, đi nhất định phải làm cho ở trên thế giới này có chút đồ vật hẳn người khác vô luận như thế nào cũng không thể cướp đi. Dì, còn có Phi Từ.”

Chẳng sợ hấn lưu lại dấu vết đang dần dần bị lau đi, chẳng sợ tất cả mọi người đều quên từng có một người từng bốn phía tỏa sáng hào quang như thế, khi tất cả mọi người đã không còn nhớ rõ cái tên Vương An này, dường như hấn chưa bao giờ xuất hiện, dường như hấn chưa bao giờ nắm giữ quá để quốc buồn bán thật lớn này. Ít nhất hấn còn có thể chứng minh hấn đã tới, hấn đã từng tỏa sáng, hấn từng có được vợ và con gái, đây là mãi mãi thuộc về hấn, vô luận như thế nào cũng không thể làm cho hấn lại mất đi.

Vương An kinh ngạc nhìn Tần Mi Vũ. Khoảng cách xa xôi nhất trên thế giới, chớ quá cho người đứng ở trước mặt ta nói người thuộc về ta, nhưng ta lại không cách nào có được người..... Vương An nhìn Tần Mi Vũ, nhớ tới câu thơ không biết rốt cuộc là Tagore còn là Trương Tiểu Nhân cải biên đi ra, lộ ra hương vị phiền muộn nhàn nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 40: Lựa chọn của Triệu Mẫn và Chu Chi Nhược

Phụ nữ luôn là đa sầu đa cảm đấy, cảm tình của các nàng cũng đặc biệt phức tạp, đàn ông rất khó chân chính hiểu được thế giới cảm tình của một phụ nữ.

Ưu sầu của các nàng sẽ không là giả, đau thương của các nàng sẽ không là giả, hồi ức của các nàng sẽ không là giả, tình yêu của các nàng lại càng sẽ không là giả.

Nhưng như vậy thì thế nào? Cảm tình của phụ nữ cũng là rề tiền đấy. Các nàng trời sinh khuyết thiếu cảm giác an toàn, cho nên họ càng thêm thực tế. Rất nhiều lúc cảm tính của các nàng chỉ là một loại biểu hiện giả dối, lựa chọn cuối cùng của họ đều là càng phù hợp nhu cầu thực tế của mình, mà không phải dựa theo cảm tính đến lựa chọn.

Một phụ nữ cảm tính lại có lựa chọn thực tế, tuyệt không mâu thuẫn. Bao nhiêu phụ nữ một mặt cùng với người đàn ông càng thêm vĩ đại khác bước vào cung điện hôn nhân, sau đó lại ở dưới thân người đàn ông đó hồi ức về người con trai cười xe đạp đưa mình đi làm vào năm đó? Một bên hưởng thụ, một bên đau thương, lấy khoái cảm tự ngược này phong phú nhân sinh và tâm linh của mình, cũng lấy việc này cảm thấy chính mình là một phụ nữ không giống người thường có nội hàm và cần đàn ông đi lý giải.

Phụ nữ luôn nhiệt tình yêu thương hai mặt phản bội. Các nàng chỉ biết trung thực với chính mình, lại đối với phản bội không hề nhận thức. Luôn cảm thấy mình là vì chịu đựng đủ loại áp lực, cuối cùng mới bắt buộc đi lựa chọn. Các nàng luôn nói mình vô lực, nói mình không có biện pháp, nói mình chỉ có thể làm như thế... kỳ thật chỉ là do họ thâm nghĩ như thế.

Ý Thiên Đồ Long Ký bị cải biên bao nhiêu lần? Nếu vứt bỏ hết những kịch tình nhảm nhí bị cải biên ra, liền nguyên tác mà nói, làm Vương An có ấn tượng sâu nhất khắc vẫn là Chu Chi Nhược cô gái này.

Nàng có yêu Trương Vô Kỵ không? Yêu.

Nàng có cảm tình với Trương Vô Kỵ không? Có.

Nếu Trương Vô Kỵ đã chết, nàng sẽ báo thù cho hấn không? Sẽ.

Nếu ở sau khi hãm hại Trương Vô Kỵ, có thể đạt thành của mục đích của nàng, cuối cùng nàng sẽ hối hận sao? Nàng sẽ hối hận. Một mặt hưởng thụ vinh quang thống nhất võ lâm, làm vinh dự phái Nga Mi; một mặt đau thương, mang theo mặt nạ lạnh như băng, ở trong lòng tưởng niệm bé trai út com cho mình trên thuyền nhỏ năm đó.

Phụ nữ đại để đều là như thế. Vô luận các nàng xinh đẹp cỡ nào, động lòng người cỡ nào, nếu mang phương diện thích thực tế của các nàng bao quanh bên ngoài, như vậy liền không còn làm người yêu thích nữa.

Đương nhiên, cũng có ngoại lệ, tựa như Triệu Mẫn. Một tiểu yêu nữ như vậy vì nam nhân của mình có thể vứt bỏ quốc gia, gia đình, phụ thân, huynh trưởng, một đi không trở lại theo nam nhân của mình lang bạc kỳ hồ* vẫn như cũ cảm thấy hạnh phúc.

(*) Ở đây có nghĩa là lang thang, không ổn định, nay đây mai đó.

Đàn ông là thích phụ nữ như vậy. Vô luận làm sao đi đánh giá Triệu Mẫn bất trung bất hiếu, đứng ở góc độ của Mông Nguyên và người nhà nàng suy nghĩ, nàng không phải một quận chúa xứng chức, không phải một đứa con gái tốt, người em gái tốt, nhưng vậy thì thế nào? Nếu có được một người phụ nữ yêu mình như vậy, đó nhất định là hạnh phúc cần quý trọng cả đời.

Vương An kinh ngạc nhìn Tần Mi Vũ, dần dần tỉnh táo lại, nhìn con người bình tĩnh của nàng, khóe mắt ướt át. Giống như hấn cho tới nay vẫn luôn kiên trì, không cần giải thích, cũng không muốn đi giải thích, ta chỉ nhìn thấy người làm cái gì, chỉ nhìn thấy người không có làm cái gì.

Về phần người vì cái gì làm, vì cái gì không có làm? Nguyên nhân đó có ý nghĩa sao?

Có lẽ mình thật sự sẽ đi yêu mà không hề có lý do không chút nào để ý hai bên bỏ ra có bằng nhau hay không, chỉ có Vương Phi Từ của mình. Còn về phần cái gọi là tình yêu, Vương An cảm thấy loại đồ vật này rất giả dối mà ý nghĩa không lớn. Bởi vì các phụ nữ cũng sẽ không tin nó, một đàn ông lại đi tin tưởng thứ này, không phải đầu óc có vấn đề thì là gì?

Sơ sánh lên, thân tình càng đáng giá quý trọng.

Di động của Vương An vang lên, là Vương Trung Thái gọi tới. Vương An tiếp điện thoại: “Ba ba, con đang ở tiểu công viên nơi này, trò chuyện với mẹ Phi Từ.”

Năm 2005, China Unicom còn tại bốn phía làm hoạt động một lần cuối cùng cho mạng CDMA, bởi vì nó đều sắp kinh doanh không nổi nữa. Vương Trung Thái mua một chiếc di động nhỏ cho Vương Tiểu Mạt, bởi vì bảy tám tuổi Vương Tiểu Mạt tựa hồ vẫn còn bị vây ở giai đoạn phản nghịch của thời kỳ trưởng thành, trừ bỏ học tập thì không cần phải quan tâm. Nhưng mà trong cái đầu nhỏ của nàng cả ngày đều tràn ngập các loại ý nghĩ không thể tưởng tượng, hơn nữa nàng không chỉ là suy nghĩ, còn thường xuyên ý đồ đi thực hiện, cho nên thật không cho người bố lo, vì vậy cho nàng mang chiếc di động có thể làm cho người ta yên tâm một chút.

Vương Tiểu Mạt té ngã vỡ đầu, Vương An liền giúp nàng cầm di động.

Vương An vừa chấm dứt cuộc gọi, Vương Trung Thái và Vương Tiểu Mạt đã thấy được hắn, liền cắt đứt điện thoại đi tới.

“Chào cô, tôi là cha của Vương Thiệu, tôi kêu Vương Trung Thái. Đây là con gái của tôi Vương Tiểu Mạt.” Vương Trung Thái nhìn người phụ nữ trẻ tuổi xinh đẹp quá mức này, có chút co quắp nói. Hắn biết người phụ nữ trước mắt này có được tài sản kinh người cỡ nào. Đây vẫn là lần đầu tiên đối mặt loại tồn tại giống như hoàng đế ở trong lĩnh vực buôn bán, cô ta đang đứng ở trước mặt hắn cười yếu ớt thân nhiên, mang theo thái độ bình tĩnh mà lễ phép nhìn hắn, làm cho Vương Trung Thái không tự chủ được sinh ra vài phần khẩn trương.

“Chào anh, tôi là Tần Mi Vũ, mẹ của Phi Từ.” Tần Mi Vũ nhợt nhạt mỉm cười, cách tự giới thiệu cũng không khác lắm so với Vương Trung Thái. Trên người Vương Trung Thái có một loại khí chất mộc mạc và cố gắng của người truyền thống Trung Quốc chăm chỉ chuyên tâm gây dựng sự nghiệp, luôn làm cho người cảm thấy sẽ là đối tác không tệ..... Tuy rằng hiện nay công ty nhỏ của Vương Trung Thái chỉ có tư cách nói chuyện hợp tác với cấp bậc chủ nhiệm Bộ nghiệp vụ xí nghiệp vừa và nhỏ do Nghiêm Vũ Nhân lãnh đạo.

“Từng nghe Vương Thiệu nói về cô, vẫn luôn muốn cảm ơn cô đã để cho Vương Thiệu tiến vào nhà trẻ Thừa Chí, chỉ là cho tới hôm nay mới nhìn thấy phụ nhân. Vô cùng cảm tạ cô.” Vương Trung Thái thành khẩn nói. Đối với con cái được đến trợ giúp, bậc cha mẹ khi cảm ơn luôn luôn đặc biệt thành tâm.

“Không cần khách khí. Tôi cũng là muốn cho Phi Từ có những người bạn càng ưu tú, con của anh đáng giá cho anh hạnh diện. Tôi và nó trò chuyện mấy câu, nó là đứa nhỏ thật thông minh và hiểu chuyện, tương lai nhất định sẽ khiến cho anh càng thêm hạnh diện.” Tần Mi Vũ đứng mức khách lễ con trai đối phương, không quá khoa trương, cũng không giả dối, còn mang theo vài phần cổ vũ cùng với hương vị chờ mong.

“Cô là mẹ Vương Phi Từ?” Vương Tiểu Mạt nhíu chặt lông mày, chỉ là động tác như vậy tác động tới vết thương của nàng, vì thế biểu cảm càng thêm khổ đại cừu thâm*, dường như là nhìn thấy Tần Mi Vũ thì tựa như gặp được con chó lớn đã làm nàng ngã xuống đất kia.

(*) Ý là có mối thù sâu nặng.

“Là dì.” Tần Mi Vũ nhìn bé gái trước mắt, không khỏi bật cười một cái. Vốn nghĩ đến một bé gái dám đi cười một con chó lớn thì hẳn phải có khí chất như bé trai, hoặc là sẽ ăn mặc giả dạng như bé trai. Ai ngờ lại chính là một bé gái đáng yêu buộc tóc đuôi ngựa, hai má có chút tròn, ánh mắt thật to, miệng nho nhỏ. Chỉ là miệng băng gạc màu trắng kia, còn có bộ váy chút bản hề hề thật sự đã phá hư hình tượng. Trong nháy mắt khiến cho người cảm giác bé gái này đáng yêu thì đáng yêu, nhưng khẳng định là một cô nhóc nghịch ngợm hay gây sự.

“Ba ba, cô ta cười nhạo con!” Vương Tiểu Mạt lập tức miễn cưỡng cảm nhận ra nụ cười của người trước mắt không có ý tốt, liền cáo trạng ngay, hi vọng ba ba cũng có thể cười nhạo lại người phụ nữ này. Bởi vì Vương Tiểu Mạt cảm giác đối phương là người lớn, còn mình chỉ là đứa bé, chưa hẳn sẽ là đối thủ.

“Con biết nói chuyện lễ phép không? Dì cũng không gọi.” Vương Trung Thái có chút xấu hổ, đối với Tần Mi Vũ áy náy cười.

“Nhìn bộ dáng này của người xem, người khác không cười nhạo người mới là kỳ quái. Xem người về sau còn lại làm loại chuyện ngu xuẩn này nữa không.” Vương An tức giận nói. Từ lúc nàng rục rịch đến bắt đầu hành động, Vương An cũng không kịp giữ chặt nàng, sau đó nàng liền nhắm về phía con chó kia, tay chân lạnh lẽo nhưng hạ tràng lại thê thảm.

“Em không chỉ thích Vương Phi Từ, em ngay cả mẹ nàng đều thích sao?” Vương Tiểu Mạt vô cùng không hài lòng, nhất thời cảm thấy phụ nữ cảm nhận đều cực kỳ đáng giận.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 41: Nhìn em trai mình trở thành chú rể của người khác

Vương Tiểu Mạt lập tức phát hiện một cái chân lý, phụ nữ cảm nhận trên thế giới này đều là tâm hoài bất quy.

“Con nói hươu nói vượn cái gì?” Vương Trung Thái bắt đầu đi nhìn con gái. Vương Tiểu Mạt vừa thấy được Tần Mi Vũ, lập tức tựa như là con gà mái nhỏ tràn ngập ý chí chiến đấu, nhìn thấy ai đều phải đem bộ lông toàn thân dựng đứng lên.

“Không có việc gì, suy nghĩ của đứa bé chúng ta sẽ không thể hiểu. Bất quá nếu ở vị trí bọn nhỏ thì cũng chưa hẳn là sai, chúng ta cũng không thể đứng ở lập trường của chúng ta mà phê bình bọn nhỏ.” Tần Mi Vũ ôn hòa mỉm cười, cũng không để ý tới địch ý trên dưới toàn thân Vương Tiểu Mạt lộ ra.

“Nói cũng phải.” Vương Trung Thái là người trưởng thành, cũng hiểu được những ý nghĩa đằng sau quyền lực và tài phú. Va chạm ở trong cái xã hội này, sẽ luôn bởi vì hiểu biết được những người chủ đạo thế giới này mà hiểu rõ chênh lệch giữa bản thân và đối phương. Hắn không có hi vọng từ trên người của người phụ nữ trước mắt này được đến cái gì, nhưng mà cũng không nghĩ đến tội đối phương. Cũng may Tần Mi Vũ cũng không phải một phụ nữ bụng dạ hẹp hòi, ít nhất sẽ không đi so đo cái gì với đứa bé.

Vương An mang đi động thả lại trong túi váy Vương Tiểu Mạt, mặc kệ câu hỏi của Vương Tiểu Mạt. Vương An mơ hồ cảm thấy Vương Tiểu Mạt đại khái còn nhớ rõ hẳn là nàng nhất trở về, cho nên ở Vương Tiểu Mạt xem ra, em trai chính là vật sở hữu của nàng. Một khi có người biểu hiện ra muốn từ bên người nàng mang đi em trai nàng, hoặc là cùng với em trai nàng thành lập nên quan hệ so với nàng và em trai nàng càng thêm thân mật, nàng sẽ không thể chịu đựng được. Thật giống như ai đều có thể chán ghét cái còi kim loại của nàng, nhưng mà nếu có người khác nói thích còi của nàng, muốn mượn đi chơi một hồi, Vương Tiểu Mạt sẽ cảm thấy người đó rắp tâm bắt lương, muốn cướp đi còi của nàng chiếm thành của mình.

“Cô có thể sinh một em trai cho Vương Phi Tử không? Tốt nhất là sinh một đám.” Vương Tiểu Mạt cũng không coi trọng người phụ nữ trước mắt này cũng giống như ba ba. Ở trong mắt nàng, đây chỉ là một người phụ nữ cảm nhận, phụ nữ cảm nhận đều là đối tượng cần phải bảo trì cảnh giác.

Tần Mi Vũ nhìn thấy Vương Trung Thái có chút bất đắc dĩ, còn có bé trai bên cạnh làm một bộ không quen biết Vương Tiểu Mạt, nhắm mắt làm ngơ, quay đầu nhìn con cá trong hồ. Cảm thấy có chút buồn cười, có thể tưởng tượng được bé gái này đại khái trước nay chính là luôn làm cho người ta bất đắc dĩ thế này “Con vì cái gì hi vọng đi sinh một em trai cho Phi Tử a?”

Về phần sinh một đám gì đó, sẽ không trả lời nàng. Tần Mi Vũ chưa từng nghĩ tới sẽ có người dùng từ “một đám” này thêm ở trước “em trai”.

“Bởi vì Vương Phi Tử muốn cướp đi em trai của con, nhưng nhà của con chỉ có một em trai. Nếu cô có thể sinh cho nàng ta một em trai, nàng sẽ không tới cướp em trai của con với con nữa.” Vương Tiểu Mạt cảm thấy cần phải nói rõ ràng chuyện này với Tần Mi Vũ, “Chờ con lớn lên, con muốn gả cho em trai của con. Vương Phi Tử nhà cô nhất định chỉ có thể nhìn người con trai nàng thích trở thành chú rể người khác.”

“Con cái thành đôi thật sự là rất có phúc khí.....” Tần Mi Vũ tiếp tục che lại hai má bắt đầu cười. Nhìn thấy hai cha con đang cảm thấy thật mất mặt, nhưng Vương Tiểu Mạt lại vẫn ở đó nghiêm túc chăm chú nhìn nàng chờ đợi trả lời thuyết phục. Tần Mi Vũ ho khan hai tiếng, cảm giác đều sắp cười ra nước mắt rồi, “Chị em là không thể kết hôn, Phi Tử nhà đi mới sẽ không nhìn con trai nàng thích trở thành chú rể người khác. Nhưng còn con, khẳng định chỉ có thể nhìn em trai mình trở thành chú rể người khác.”

Thật sự là một phụ nữ ác độc, quả nhiên trong lòng phụ nữ cảm nhận đều là ý xấu, lại còn nói ra tới lời nói làm cho Vương Tiểu Mạt sợ hãi mà không thể chấp nhận như vậy!

Vương Tiểu Mạt là sẽ không đi suy nghĩ người khác kỳ thật chỉ là nói trái lại lời nàng vừa nói qua mà thôi.

“Tại sao chị em là không thể kết hôn !” Vương Tiểu Mạt vừa tức giận liền cảm thấy miệng vết thương đau lên, thật làm cho người ta thương tâm. Hôm nay thật không nên đi cười con chó lớn kia, như vậy mình sẽ không bị té ngã, cũng sẽ không cùng em trai đi vào bệnh viện, gặp được phụ nữ cảm nhận này.

“Con đứa nhỏ ngu xuẩn này! Không có người chị gái nào sẽ đi kết hôn với em trai mình, mọi người đều cho rằng như vậy, hiểu chưa?” Vương Trung Thái vừa buồn cười vừa tức giận, Vương Tiểu Mạt đã không phải lần đầu phát biểu loại ngôn luận này, hắn cũng thấy nhưng không thể trách.

“Nàng nhất định sẽ nói 'tại sao mọi người đều cho rằng lại không thể làm như vậy..... Người khác không làm là chuyện của người khác, con muốn làm như vậy!'” Vương An thở dài một hơi nói.

“Đúng, chính là như vậy. Chị gái khác không kết hôn với em trai của nàng, có quan hệ gì với con? Thật sự là không thể hiểu được.” Vương Tiểu Mạt khinh thường nói.

Tần Mi Vũ vừa cười, cũng thấy hơi tiếc. Sớm biết sẽ như vậy mang Phi Tử đến thì tốt rồi, nhìn bọn nhỏ cùng một chỗ nói một ít lời nói hồ đồ lộn xộn, thật làm cho người ta tâm trạng sung sướng. Tần Mi Vũ không tính cùng Vương Tiểu Mạt tiếp tục xâm nhập thảo luận đề tài này, liếc nhìn đồng hồ, từ trong túi sách tùy thân lấy ra một tờ giấy ghi chép, viết một dãy số giao cho Vương Trung Thái: “Vương tiên sinh, hôm nay còn có việc, sẽ không cùng anh hàn huyên tiếp. Hy vọng anh nếu có thời gian có thể dắt bọn nhỏ cùng nhau đến Lệ Chi viên làm khách, tôi vô cùng chờ mong.”

“Được, được, tạm biệt.” Vương Trung Thái tiếp nhận giấy ghi chép, liên tục gật đầu, bất quá hẳn là sẽ không thật sự tùy tiện đi. Có lẽ Tần Mi Vũ lúc này là thật tâm thành ý, nhưng mà trên thực tế chênh lệch thật lớn giữa dòng dõi làm cho loại lui tới này cũng không có tự nhiên mà thoải mái như vậy. Tuy rằng chuyện này quả thật là rất thể diện, không có mấy người có thể nhận được Tần Mi Vũ tự mình mời, tiến vào nơi được xưng hào trạch đệ nhất Trung

Quốc kia.

Nhìn Tần Mi Vũ rời đi, Vương Tiểu Mạt vuốt băng gạc trên đầu. Không biết là do tức giận hay là miệng vết thương lại đau, cau mày hỏi: “Lời nói của con, cô ta có nghe lọt vào tai không? Cô ta sẽ sinh rất nhiều em trai cho Vương Phi Từ chứ?”

“Hắn là người nên hỏi chính mình, lời nói của chúng ta, người có nghe lọt vào tai không.” Vương An lắc lắc đầu nói.

“Hai người nói cái gì?” Vương Tiểu Mạt tròn to đôi mắt nhìn.

“Chúng ta nói chờ mẹ con trở về, con sẽ chờ bị mắng đi.” Vương Trung Thái cũng đau đầu. Lý Vân trở về thấy được Vương Tiểu Mạt ngã bết đầu, nhất định sẽ đau lòng, sau đó sẽ mắng hắn không có chăm sóc tốt đứa nhỏ.

Vương Tiểu Mạt tiếp tục sờ băng gạc trên đầu mình, âm thầm cầu nguyện, nơi này tốt nhất có thể ở trước lúc mẹ trở về thì lành lại, như vậy mẹ vốn không có biện pháp phát hiện. Nhưng nếu ba ba và em trai đi nói cho mẹ, vậy làm sao bây giờ?

“Hôm nay chúng ta đi công viên, có một con chó lớn muốn nhào lên cắn em trai, con vì bảo vệ cho em trai, kết quả bị thương.” Vương Tiểu Mạt hơi suy nghĩ nói.

“Vương Tiểu Mạt, người không cần dùng loại biểu cảm quang minh chính đại mà ngay cả chính mình đều tin tưởng đi nói dối với người biết được chân tướng câu chuyện được không?” Vương An cảm thấy Vương Tiểu Mạt nói dối không ngờ còn lấy hắn để làm tấm chắn, không thể chấp nhận.

“Thật sự! Những ngày mẹ không ở bên người, dùng cảm Vương Tiểu Mạt đã hi sinh chính mình để bảo vệ em trai. Tuy rằng bị thương, nhưng là đây là đáng giá khen ngợi và cổ vũ, không nên bị mắng.” Vương Tiểu Mạt tin chuyện xưa do mình biên ra, sau đó vừa vì mình cảm thấy kiêu ngạo, vừa vỗ bả vai Vương An, “Em trai, chị sẽ mãi mãi bảo vệ em!”

Vương An chợt sinh ra một ít dự cảm bất tường. Ở trong tương lai không lâu, khi Vương Tiểu Mạt chân chính lớn lên đến tuổi dậy thì, trở thành một cô gái phiền toái sức phá hoại càng mạnh, chế tạo vấn đề càng mạnh, hắn khẳng định sẽ bị nàng dùng để gánh không biết bao chuyện xấu cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 42: Sự không thích của phụ nữ trung niên đối với phụ nữ tuổi trẻ

Trong phòng bệnh, Tần Nam mẹ Nghiêm Vũ Nhân đã đuổi kịp tới. Nhìn thấy con trai nằm ở trên giường bệnh, sắc mặt hơi có chút tái nhợt và mỗi một, Tần Nam hướng về Tần Tĩnh hơi gật đầu.

“Vũ Nhân không có việc gì, chủ yếu là đã bị chút kinh hãi, còn thương thế khác tình dường một thời gian là tốt rồi.” Tần Tĩnh có chút thật có lỗi nói, dù sao Nghiêm Vũ Nhân là đi ra ngoài chung với hắn.

“Không có việc gì là tốt rồi, người cũng lớn như vậy rồi, cũng không biết làm cho người khác bớt lo một chút.” Tần Nam đã nhận được báo cáo thương thế, nhìn lướt qua Tần Tĩnh một thân âu phục gầy da, không khỏi hơi nhíu mày, “Hai đứa hôm nay phải đi tảo mộ cho tên họ Vương kia? Em gái con cũng đi?”

“Hắn dù sao cũng là bạn bè cùng nhau lớn lên với chúng con, cũng không thể làm cho hắn quá mức lạnh lẽo. Nghĩa trang tuy lớn, nhưng cũng cần có người trông coi, như vậy hắn ở dưới suối vàng có biết, cũng sẽ an tâm rất nhiều.” Tần Tĩnh thở dài một hơi nói.

“Về sau sẽ phải nhờ vào cậu rồi, mình cũng không chắc chắn khi nào thì về nước.” Nghiêm Vũ Nhân nói.

Tần Nam quay đầu nhìn con trai, có chút ngoài ý muốn, bất mãn nói: “Mới trở về bao lâu, lại muốn xuất ngoại?”

Nghiêm Vũ Nhân không tính nói ra lo lắng của mình cho mẹ, chỉ là hơi gật đầu.

“Bác Mỹ bên kia không thể thiếu Vũ Nhân, cần có cậu ấy quản lý mới được, rất nhiều chuyện Ô Vân cũng không dám ra quyết định” Tần Tĩnh giúp đỡ Nghiêm Vũ Nhân che lấp nói.

Tần Nam không có nói tiếp, trầm mặc trong chốc lát, trong phòng bệnh cũng an tĩnh lại, mới dùng ngữ khí chỉ tiếc rên rỉ không thành thép nói: “Theo ý ta, hai đứa các con hắn là đừng có tiếp tục lẫn lộn ở trên thương trường nữa, có thể có tiền đồ gì? Giao cho những người khác quản lý không được sao? Chẳng lẽ Tần gia và Nghiêm gia ta còn không chế không được một công ty?”

“Mẹ, mẹ nghĩ đây là xí nghiệp nhỏ hay công ty nhỏ gì ư, mẹ không rõ.” Nghiêm Vũ Nhân và Tần Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, cười khổ mà nói, “Tiểu Mi dù sao cũng là phụ nữ, rất nhiều chuyện nó đều không thể quyết đoán, là Tần Tĩnh ở chủ trì đại cục. May là cậu ấy tình nguyện vất vả một chút, bằng không

con cũng rồi đi không được.”

“Có thể ghê gớm đến cỡ nào? Chẳng lẽ nó còn khó quản lý hơn, còn ghê gớm hơn so với Trung Hải? Hai người các con cũng lớn rồi, nếu là tiến vào thể chế, hiện tại dù thời vận kém chút cũng là cái chính xử*! Xem mấy chị em của ta nói đùa nhỏ nhà mình lại tiến bộ, ta có thể nói cái gì? Kiểm nhiều tiền hơn nữa thì có ích lợi gì? Những người làm ăn này, có mấy người thấy ông nội hai con mà không cần cúi đầu khom lưng giống như một con chó?” Tần Nam tức giận nói.

(*)Hình như tương đương với chức Chủ tịch huyện của VN ta.

Nghiêm Vũ Nhân cầm lấy điều khiển từ xa chuyển kênh, cũng lười giải thích với Tần Nam. Cảm giác Tần Nam hẳn là đến thời mãn kinh, tính tình càng ngày càng kém, rất nhiều suy nghĩ và ý nghĩ trong đầu căn bản đều là không nói đạo lý, quyết giữ ý mình. Cũng may còn có phụ thân duy trì, bằng không Nghiêm Vũ Nhân quả thật hết cách với bà.

Tần Tĩnh quan sát người cô họ này, người Tần gia vô luận là trai hay gái đều xinh đẹp tài giỏi, cho dù là bà con xa. Tướng mạo Tần Nam cũng có đặc điểm chung của đại đa số phụ nữ của Tần gia, làn da trắng nõn non mềm, có một gương mặt trái xoan mượt mà. Tần Nam và mẹ của mình bằng tuổi nhau, nhưng lại có vẻ trẻ tuổi hơn nhiều, phong vận do tồn. Bà mặc một thân sườn xám tay ngắn hoa mai màu tím, vô cùng sang quý, gót giày ước chừng có 7cm..... Dường lời nói của Tần Tang Từ chính là cũng không sợ đem một thân xương già cho quăng ngã.

“Đúng rồi, con nhóc mở nhón kia của nhà con đã trở lại?” Tần Nam hướng về Tần Tĩnh nói.

“Hắn là đã đến.” Tần Tĩnh hơi gật đầu, “Chốc nữa con mang nó tới thăm hỏi cô.”

“Miễn đi!” Tần Nam giơ lên tay, cự tuyệt không chút do dự, “Ta sợ nó, Tần gia chúng ta như thế nào lại ra một đứa không biết trường ầu tôn ti như nó? Gặp mặt nó một lần ta phải giảm thọ một năm, ta còn muốn sống lâu vài năm.”

Nghiêm Vũ Nhân không nhịn được nở nụ cười. Có đôi khi nhìn bà mẹ cường thế mà không nói đạo lý này, bị một thiếu nữ càng thêm không nói đạo lý chọc tức giờ chân, cảm giác cũng không sai.

“Con còn cười.... Hai anh em các con đều một cái đức hạnh, không có tiền đồ! Con bị một quả phụ mê đến thần hồn điên đảo, người ta chết cũng không chịu tái giá, con còn ở nơi này chờ cái gì? Con cho rằng con là Tiền Khởi*, còn muốn thủ vãn khai kiến nguyệt**?” Tần Nam càng nghĩ càng tức giận, “Tần Tang Từ cũng là tiểu hồ ly tinh, Tiểu Khang cũng bị nàng mê thần hồn điên đảo, thế này mới mười lăm tuổi..... Biết hôm nay nó trở về, Tiểu Khang ngay cả bữa sáng đều không có ăn, trời còn chưa sáng đã bỏ chạy ra sân bay. Tức chết ta, như thế nào lại có hai đứa con trai không có tiền đồ như vậy!”

(*)Một nhà thơ thời Đường

(**) Lấy từ câu "thủ đắc vãn khai kiến nguyệt minh": ý chỉ một loại kiên trì, vĩnh viễn không buông bỏ, luôn giữ được tinh thần nhiệt tình và lạc quan.

Nghiêm Vũ Nhân nhìn huynh đệ mình ở bên cạnh xấu hổ không thôi, cười hắc hắc, cũng không để ý Tần Nam nói hắn thế nào. Đến bây giờ cũng không có người biết vì cái gì Tần Nam xem không vừa mất hai con gái của Tần gia. Tần Tang Từ còn có thể lý giải, nhưng Tần Mi Vũ cho tới bây giờ không có lúc nào mà không tôn kính trưởng giả.

“Tang Từ và Tiểu Khang chỉ là bạn bè, đều vẫn còn nhỏ. Từ nhỏ thì lớn lên cùng nhau nên cảm tình là phải có, cũng không phải giống cô nói như vậy..... Về phần quả phụ gì đó, cô đừng nói là khó như vậy nghe, tiểu Mi dù sao cũng là cháu gái của cô.” Tần Tĩnh khuyên nhủ.

Tần Nam vỗ vỗ ngực mình..... động tác mà phụ nữ tuổi này rất ít có. Tần Nam thờ phào một hơi, lại lướt mắt liếc Tần Tĩnh một cái, mỉm cười, “Cũng là con hiếu chuyện, lớn lên rồi, nhưng thật ra càng ngày càng giống bà con.”

Tần Tĩnh hơi gật đầu, lấy ra di động, “Con còn có chút việc, Vũ Nhân liền giao cho cô cô.”

“Con đi đi.” Tần Nam khoát tay áo nói.

Tần Tĩnh rời đi phòng bệnh, thấy Tần Mi Vũ cũng vừa mới theo trong đình rồi đi, vội bước đi qua, “Muốn cùng nhau trở về không?”

“Cũng được.” Tần Mi Vũ khẽ gật đầu, “Mẹ anh ấy tới đây?”

“Đã tới..... Còn có hai nhóm người chờ bên ngoài, để cho bà cô ấy tự mình đi ứng phó đi.” Tần Tĩnh nhìn phía đình, “Đó hình như là bạn trai nhỏ của Phi Từ chúng ta?”

“Đúng vậy, còn có chị gái và cha nó cũng ở, vừa trò chuyện một hồi.” Nói xong Tần Mi Vũ lại có chút không nhịn được muốn cười, nhưng mà lại không tự chủ được sinh ra vài phần bi ai. Tính cách Vương Tiểu Mạt đơn thuần khả ái như vậy, nguyên nhân đại khái cũng là do gia đình đi, dù sao cha mẹ đều còn. Tính cách Phi Từ vốn cũng không có sáng sủa như vậy, muốn trầm tĩnh rất nhiều, chẳng lẽ nguyên nhân là do thiếu sự thương yêu của cha sao?

Có chút đồ vật, chung quy là không thể thay thế, đã không có chính là đã không có, vô luận bù đắp như thế nào cũng không thay đổi được sự thật.

“Sao anh cảm thấy Vương Thiếu này..... không giống cha của nó lắm?” Tần Tĩnh thuận miệng nói, cũng không có để ý, nói tiếp: “Tang Từ có gọi điện thoại cho em chưa?”

Tần Mi Vũ cũng quay đầu nhìn thoáng qua, đúng là quả thật chẳng giống lắm, vừa nãy đều không có lưu ý việc này. Liếc nhìn di động, “Còn không có, Tiểu Khang là dẫn theo tài xế trong nhà đi? Em có chút lo lắng chính nó lái xe đi, bằng lái của nó làm tới tay bằng cách nào?”

“Loại bằng lái này còn không dễ dàng? Bất quá hẳn là mang tài xế, bằng không Tang Tử sẽ không lên xe nó.” Tần Tĩnh và Tần Mi Vũ vừa nói chuyện, vừa đi ra bệnh viện.

“Trước đưa tôi đi trường học đi, đợi lát nữa tôi thuận tiện đi Trung tâm nghiên cứu sinh vật một chút.” Tần Tĩnh quay về phía tài xế nói.

“Anh đi Trung tâm nghiên cứu sinh vật làm gì?” Tần Mi Vũ có chút ngoài ý muốn. Tần Tĩnh vẫn luôn chuyên tâm công tác phương diện quản lý công ty, phát triển thị trường, cùng với khai phá nghiệp vụ, đối với Trung tâm nghiên cứu loại ngành cực kỳ trọng yếu, chiếm cứ lượng lớn tài nguyên bên trong tập đoàn An Tú này lại cũng không chú ý nhiều. Không phải nói hẳn không coi trọng, không nghĩ bắt lấy một mảng này, chỉ là sức ảnh hưởng của Vương An ở các Trung tâm nghiên cứu, ngành khai phá tạm thời ngăn trở rất nhiều đầu tư của hắn.

Phải biết rằng tụ tập ở trong Trung tâm nghiên cứu này đại đa số đều là nhân tài nghiên cứu khoa học, những người này rất nhiều đều là Vương An nắm đó một tay đào ra. Có nhân viên kỹ thuật đứng đầu không có tiếng tăm gì nhưng hiện nay tỏa sáng rực rỡ, cũng có một ít nhân vật quyền uy trong lĩnh vực chuyên nghiệp, thông qua các loại thủ đoạn cộng thêm danh nghĩa hợp tác bị Vương An giữ lại. Vương An có thể hấp dẫn nhiều nhân tài như vậy, hiển nhiên không chỉ là vì hắn bỏ được đầu tư, nguyện ý cho ra thù lao kinh người có quan hệ, mà Vương An còn có thể cùng bọn họ chậm rãi đàm luận về tiền cảnh tương lai của các ngành sản xuất. Vô luận là chất bán dẫn điện tử, còn là khoa học kỹ thuật sinh vật, thậm chí cả phát triển năng lượng này đó đều có thể nói ra một ít đồ vật làm bọn họ tán thành, thậm chí cho bọn hắn được đến dẫn dắt.

Đây là thứ mà người đầu tư đơn thuần, người được gọi là có tầm mắt căn bản không thể nào nói ra được, Tần Tĩnh cũng là như thế. Ở trong mắt của nghiên cứu đó, Vương An là chân chính Bá Nhạc*, mà Tần Tĩnh cùng với những người khác đều không có gì khác nhau.

(*)Lấy từ điển cổ và thành ngữ “Bá Nhạc tương mã”. Nó được dùng để nói về một người có thể nhận ra tài năng của người khác hoặc là một người trao cơ hội cho người khác thể hiện bản lĩnh.

“Hôm nay gặp được Chu Lý, nhớ tới đầu đề nghiên cứu thân thể lão hóa kia của cô ta, nghĩ hiểu chút tiến triển.” Lúc này Tần Tĩnh đã gọi điện thoại cho thư ký, sắp xếp tốt hành trình.

“Ồ, Chu Lý chính mình nói là lừa kinh phí. Tùy tiện nài, luôn luôn chút thành quả đi ra, bất quá em vẫn rất hi vọng cô ta thật có thể làm ra một chút gì đó.” Tần Mi Vũ mỉm cười. Phụ nữ mà, luôn quan tâm tới vấn đề già cả linh tinh này đó nhiều một ít.

Đi vào trường học, nhìn Tần Tĩnh xuống xe, Tần Mi Vũ lấy ra di động. Suy nghĩ một lát, lại không có gọi điện thoại cho Chu Lý.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 43: Kiểm của Chu Lý

Tần Tĩnh vốn chính là giảng viên cao cấp của đại học Khải Nam, sau khi trực tiếp đảm nhiệm Tổng giám đốc điều hành tập đoàn An Tú vẫn giữ liên hệ chặt chẽ với đại học Khải Nam. Chỉ là không có cách nào tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ giảng bài theo quy định của giảng viên, nên đã trở thành giảng viên khách mời, bình thường đều sẽ trở về trường học mở một ít tọa đàm và hội thảo.

Đại học Khải Nam làm một thành viên của liên minh C9*, nằm trong số trăm trường đại học tốt nhất thế giới, cũng là một trong bốn trường đại học có chất lượng dạy học tốt nhất ở Trung Quốc được đại học nước Mỹ thừa nhận. Đại học Khải Nam và tập đoàn An Tú vốn đã có trụ cột hợp tác rất thâm sâu. Tần Mục Nam cha Tần Tĩnh trước mắt đảm nhiệm Chủ tịch hội đồng học sinh đại học Khải Nam, ông nội Tần Tĩnh cũng từng đảm nhiệm quá Chủ nhiệm Bộ khoa học xã hội học đại học Khải Nam, hiện nay vẫn như cũ là hiệu trưởng danh dự của đại học Khải Nam.

(*)Liên minh các trường đại học hàng đầu Trung Quốc được Chính phủ Trung Quốc lựa chọn vào năm 1998

Trợ giảng của Tần Tĩnh là một vị nữ nghiên cứu sinh trẻ tuổi. Tần Tĩnh xuống xe về sau, thấy nàng đã sớm chờ ở trước cửa phòng hội thảo. Nhìn thấy chiếc Maybach bị rất nhiều người gọi vui là quý ông trên xa lộ, thân hình cao lớn của Tần Tĩnh xuất hiện ở trong tầm mắt, vội vàng đi tới.

Đối với một vị đang học về MBA* thì Tần Tĩnh không khác gì thần tượng tỏa sáng hấp dẫn ánh mắt. Tần Tĩnh nhìn thoáng qua nữ nghiên cứu sinh ánh mắt có chút tỏa sáng, rõ ràng bởi vì tim đập gia tốc hoặc là cảm xúc nào khác mà có vẻ kích động, hai má hơi hơi đỏ lên, hơi gật đầu, nhận lấy tài liệu được chuẩn bị nàng đưa qua.

(*)Thạc sĩ quản trị kinh doanh

“Hôm nay tôi sẽ giảng một chút đầu tư mạo hiểm.....” Tần Tĩnh thuận miệng nói với nữ nghiên cứu sinh, sau đó ở trước cửa phòng dừng lại bước chân, “Tên cô là gì?”

“Hoa Tranh Y.” Nữ nghiên cứu sinh có chút kích động trả lời, bởi vì nơi này là trước cửa phòng hội thảo, các đồng sự và học sinh nghe giảng ở bên

trong đều có thể đủ nhìn thấy nàng đang nói chuyện với Tần Tĩnh. Tuy rằng nàng là trợ giảng trường học sắp xếp cho Tần Tĩnh, nhưng mà Tần Tĩnh cũng không thường xuyên xuất hiện ở trường học, tiếp xúc với nàng cũng càng ít, đây vẫn là lần đầu tiên Tần Tĩnh hỏi tên nàng.

“Ông nội của tôi tên Tần Chính Nghi, hẳn cô cũng biết.” Tần Tĩnh cười cười, bước vào phòng hội thảo.

Hoa Tranh Y không rõ nguyên nhân, lại có chút không yên. Hẳn là cảm thấy tên mình làm cho hắn cảm giác không thoải mái, hay là nói tên mình làm cho hắn cảm thấy có hảo cảm?

Tần Tĩnh đã bắt đầu buổi diễn thuyết của mình:“..... Tôi nghĩ muốn các bạn nhận thức đến một việc, có liên quan đến đầu tư mạo hiểm. Đầu tư mạo hiểm chính là một quả bom hẹn giờ..... nhất là ở phần mềm và làm việc online. Tôi tới nói cho các bạn, nếu bạn là một người gây dựng sự nghiệp, không có tiền cứ đầu tư mạo hiểm, bạn sẽ không thể có tiền, bạn cũng chỉ có thể có ba gã nhân viên, không cần hi vọng vào bọn họ đến từ Thanh Hoa, Bắc Đại hoặc là Khai Nam, thậm chí là một trường đại học trọng điểm linh linh nào đó. Trong bọn họ một người là tự học, còn có một người là ở thị trường mấy tính tự học, còn lại một người có lẽ là nhà hàng xóm của bạn đưa tới đưa nhỏ muốn lấn lộn cho qua ngày để chộc bạn..... Được rồi, bạn còn có cái gì hùng tâm tráng chí sao.....”

Dưới đài truyền đến một trận cười vang, Hoa Tranh Y cũng tùy theo nở nụ cười, nhưng không khỏi nhớ tới từng có một nam nhân càng giàu có mị lực. Diễn thuyết của hắn cực nhỏ có kỹ xảo diễn thuyết vô nghĩa, hẳn chính là nghiêm túc biểu đạt quan điểm của mình, hơn nữa tự tin chờ đợi bị nghiệm chứng, mặc dù không ai dám nghi ngờ hắn. Tuy rằng hắn không phải chuyên gia nghiên cứu lý luận gì, nhưng mà hắn có thể giúp Trung Quốc ở quốc tế đại tông thương phẩm thị trường đạt được quyền định giá, hơn nữa làm cho bộ cục của Nippon Steel & Sumitomo Metal ở Trung Quốc lọt vào đả kích trầm trọng, việc này nhưng là rất nhiều người thao túng quyền lực quốc gia đều không thể làm được.

Nhưng mà vậy thì thế nào? Hắn cũng đã chết. Người chết lại vĩ đại cỡ nào đi nữa, lại như thế nào so với được với người còn sống? Trước mắt Tần Tĩnh, thân phận, đáng người, dung mạo, còn có quyền thế và tài phú mà hắn nắm giữ, cũng đủ làm cho trái tim của phụ nữ rung động mà quên đi đã từng thân tượng.

Diễn thuyết xong, Tần Tĩnh cũng không có rời đi trường học giống như lúc thường lui tới, mà là cùng Hoa Tranh Y đi tới văn phòng. Hoa Tranh Y đóng cửa lại, tìm đập khóa trái lên cửa phòng làm việc, “Giảng viên Tần, cần tôi làm chút gì cho anh không?”

Tần Tĩnh liếc mắt nhìn một cái. Thường nói nữ nghiên cứu sinh đều thuộc loại hình nam nhân xin miễn thứ cho kẻ bất tài, nhưng người trước mắt này vô luận đáng người tưởng mạo lại đều cũng không tệ lắm. Nhất là cái loại đã tâm bưng bưng muốn treo cao này lại ngại cho lòng tự trọng đáng thương, chưa rút đi ngây thơ và xấu hổ trong lòng mà không dám quá mức chủ động, vẫn duy trì tư thái rụt rè của nữ tính hi vọng nam nhân chủ động ngắt lấy, càng làm cho người ta cảm thấy thú vị.

“Ồ, cô ngồi trước đi..... Không biết cô buổi tối hôm nay có thời gian rảnh không, tôi muốn mời cô đi ăn bữa tối, xem như là lời xin lỗi của tôi dành cho cô đi. Tôi không ngờ cho tới hôm nay mới biết được tên của cô.” Tần Tĩnh mỉm cười.

“Có..... Có..... Tốt. Tôi phải đi vệ sinh một chút.” Hoa Tranh Y lấp bắp nói, nàng quả thật không ngờ Tần Tĩnh lại sẽ chủ động hẹn nàng.

Tần Tĩnh hơi gật đầu, mở lên máy tính, mở ra tin nhắn do Bộ nhân lực tài nguyên của Trung tâm Nghiên cứu gửi tới, bên trong có sơ yếu lý lịch của Chu Lý.

Hoa Tranh Y đi vào buồng vệ sinh, quan sát dung mạo và quần áo do mình tỉ mỉ trang điểm. Quả nhiên cơ hội đều là dành cho người có chuẩn bị, nữ thần may mắn chỉ biết chiếu cố những người không bỏ qua bất kỳ cơ may nào. Hoa Tranh Y hóa trang lại một chút, sau đó gọi tin nhắn cho bạn trai nói tới hôm nay phải ở lại trường học chuẩn bị tư liệu, không thể trở về dự sinh nhật của hắn.

Ở trong phòng cho thuê đốt ngon nên ăn chiếc bánh ngọt lớn như gương mặt lại chỉ cần một trăm tệ, hay là ở nhà hàng sa hoa nước Pháp ăn một đĩa điểm tâm chỉ có hai ba khẩu nhưng cũng phải hơn một trăm tệ, lựa chọn cái sau không phải là đương nhiên ư?

Tần Tĩnh xem xong sơ yếu lý lịch và tư liệu của Chu Lý, thấy cũng không có điểm đặc biệt gì, sau đó liền cùng Hoa Tranh Y cùng nhau đi trước Trung tâm Nghiên cứu sinh vật.

Tên đầy đủ của Trung tâm nghiên cứu sinh vật là Trung tâm nghiên cứu tân Kỹ thuật và Công trình sinh vật An Khang, là đại học Khai Nam và tập đoàn Khoa học Kỹ thuật sinh vật An Khang hợp tác xây dựng, trong đó tập đoàn Khoa học Kỹ thuật sinh vật An Khang là toàn tư công ty con của tập đoàn An Tú.

Ngồi ở trên Maybach, tâm trạng Hoa Tranh Y có cảm giác phấn khởi mà hạnh phúc như lúc trước khi bạn trai ở dưới lầu gảy đàn guitar, đốt 99 ngọn nến hướng về nàng thổ lộ. Đối với nữ nhân tới nói, lãng mạn và hư vinh đều là một loại xuân dược vô cùng nồng cháy.

Trải qua tầng tầng kiểm tra an ninh, tiến vào khu phía tây trong trung tâm nghiên cứu. Tần Tĩnh nhìn Hoa Tranh Y đang tò mò quan sát xung quanh, “Trước kia chưa từng tới nơi này à?”

“Trước kia trường học từng tổ chức đi tham quan, nhưng chỉ ở bên ngoài xem một chút, không có tiến vào qua.” Hoa Tranh Y hoàn toàn không có lường trước được bên trong một cái trung tâm nghiên cứu thể nhưng lại giống như một trung tâm thư giãn, các loại phục vụ thư giãn giải trí, dường như tiến nhập khang thế bộ khách sạn cao cấp, thậm chí còn có trung tâm Spa và vật lý trị liệu.

“Nơi này tuy không tệ, nhưng nếu so với điều kiện công tác trong Trung tâm Tài chính Quốc tế An Tú quốc tế vẫn là có một chút chênh lệch, ưu thế nơi này là hoàn cảnh tự nhiên..... Bên kia cô có thể đi ra văn phòng ngồi vào trong xe của mình, sẽ có thang máy chuyên dụng trực tiếp mang cô từ tầng 70 đưa đến mặt đất, sau đó lái xe về nhà.” Tần Tĩnh phiêu liếc mắt tát chân màu da của Hoa Tranh Y một cái. Xuân hàn se lạnh, đôi chân thon dài mà xinh

đẹp như vậy, nhưng thật ra lại hấp dẫn ánh mắt người. Tần Tĩnh kỳ thật không phải cảm thấy rất hứng thú với cô gái trẻ tuổi như vậy, nhưng mà hôm nay vẫn là có chút tâm động.

Hoa Tranh Y không dám tưởng tượng cảnh tượng mà Tần Tĩnh miêu tả, có mấy người có thể có được văn phòng như vậy? Chỉ là nếu có người đàn ông này ở bên người, đối với nàng mà nói chưa hẳn đã là mộng. Bản thân nàng chính là MBA, nàng cũng không phải là bình hoa không thể cung cấp trợ giúp gì cho Tần Tĩnh.

Tiến vào bộ nghiên cứu của Chu Lý, lại chỉ thấy được trợ lý nghiên cứu của Chu Lý, thì ra Chu Lý đã đi rèn luyện thân thể.

Khi nhìn thấy Chu Lý lần nữa, Tần Tĩnh mới cảm thấy quan điểm về nàng vốn là người ngoài hành tinh của mình không khỏi có chút bất công. Chu Lý ở kiểm đạo quán, bỏ đi bộ áo blouse màu trắng cơ hồ là trang phục mang tính tiêu chí của nàng, trên thân là một bộ khóa ngực màu trắng, bao vây lấy bộ vị từ nách xuống tới rốn của thân thể, không tính bại lộ, nhưng là cũng đủ gợi cảm. Nhất là bộ ngực đầy đặn kia, làm cho người ta ý thức được phụ nữ cũng không nhất định lúc nào cũng sẽ làm cho người ta hiểu được kích cỡ chân thật của nàng.

Vòng eo mảnh mai linh động mà nhẹ nhàng, quần dài luyện công màu đen, đi chân trần giẫm tại trên nền. Kỹ thuật của Chu Lý cũng không thấy được cao minh bao nhiêu, nhưng là luồng khí thể tàn nhẫn kia ngay cả người thường như Tần Tĩnh cũng có thể đầy đủ cảm giác được.

“Chu Lý.” Tần Tĩnh hô một tiếng.

Chu Lý xoay người lại, cũng là chân trái dẫm một cái, cầm theo trúc kiếm trong tay liền phóng vọt lại đây.

Tần Tĩnh hoảng sợ, vội vàng né tránh, kiếm trúc của Chu Lý đâm mạnh vào sau bức tường Tần Tĩnh đứng thẳng vừa rồi, lún thật sâu vào trong tấm ván gỗ.

“Cô điên rồi!” Tần Tĩnh sờ sờ mồ hôi lạnh trên đầu, Hoa Tranh Y đứng bên cạnh càng là sắc mặt tái nhợt.

Chu Lý không có đi rút ra kiếm trúc của nàng, khoát tay áo, cũng không quay đầu lại hướng ngoài cửa bước đi, “Tôi đi tắm, lát nữa gặp.”

“Cô..... cô ta là ai!” Hoa tranh hoa dung thất sắc. Vừa rồi ánh mắt của phụ nữ này khi nhìn lại đây, hoàn toàn không có một chút do dự, lại càng không giống đùa giỡn. Nếu Tần Tĩnh không có tránh đi, lúc này thanh kiếm trúc kia khẳng định đã đâm xuyên qua lồng ngực Tần Tĩnh.

“Cô ta là người điên!” Tần Tĩnh trần tình xuống dưới, cảm giác đã bị Chu Lý trêu chọc một phen. Hẳn biết rõ, hai người nói chuyện luôn luôn một người sẽ là phe chủ đạo, mình bị Chu Lý đùa giỡn như vậy, có thể nói là Chu Lý trực tiếp đánh sâu vào phòng ngự tâm lý của hắn, làm cho hắn không có cách nào lại dẫn dắt Chu Lý nói ra thứ hắn muốn biết.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 44: Một chương này là phục bút

Chu Lý thay đổi xong quần áo, như cũ là chiếc áo blouse màu trắng. Hai tay cầm ở trong túi, gọng kính đen cũng không có che lấp đi thần thái trong con người của nàng, ngược lại làm cho ánh mắt trở nên càng lớn càng sáng ngời, sống mũi cao ngất cùng với khóe miệng hơi cong, tổng quát làm cho nàng có một loại cảm giác quá mức lạnh lùng.

“Sao cô có thể làm như vậy?” Hoa Tranh Y lấy hết dũng khí quát lên. Mặc dù biết người có thể làm cho Tần Tĩnh phải tự mình tới gặp trước mắt này cũng không phải người tầm thường, nhưng mà Hoa Tranh Y cảm thấy mình nếu muốn tiếp tục phát triển quan hệ với Tần Tĩnh, nàng nhất định phải biểu hiện ra quan tâm của mình đối với hắn.

“Tại sao lại không thể làm như vậy? Tôi là chị ruột của hắn, cô không biết? Cô lại tính là thứ gì?” Tay Chu Lý hạ xuống mắt kính, ánh mắt híp lại nhìn Hoa Tranh Y.

Hoa Tranh Y kinh ngạc thất sắc, khuôn mặt trở nên đỏ bừng vì lúng túng. “Tôi xin lỗi..... tôi xin lỗi.....”

“Cô nói xin lỗi làm gì? Tôi trêu chọc cô thôi. Tôi không có đưa em trai như vậy, tôi là người có phúc khí.” Chu Lý cười nhạo một tiếng, xoay người rồi đi. Nếu như có một thanh kiếm đâm về phía Vương An, nếu như mình đứng ở bên cạnh, như vậy nàng nhất định sẽ che ở trước người cho hắn, mà người cô gái này vừa rồi chỉ là ở bên cạnh nhìn như bị hoảng sợ. Một khi đã như vậy, cần gì phải giả mù sa mưa tới biểu hiện sự quan tâm của mình và tức giận với việc người mình quan tâm thiếu chút nữa bị tổn thương?

Tần Tĩnh không khỏi cảm thấy hôm nay mình đến tìm Chu Lý cơ bản chính là một loại sai lầm. Giao tiếp với người phụ nữ này, rõ ràng là tự tìm mất mặt.

Đi vào khu vực nghiên cứu của Chu Lý, Tần Tĩnh để cho Hoa Tranh Y chờ ở phòng nghỉ, lại cùng Chu Lý đi vào một căn phòng khác. Trong phòng trừ bỏ tủ trưng bày thành quả nghiên cứu, cũng chỉ còn lại hơn mười cái màn hình LED dùng để theo dõi các phòng thí nghiệm và thu thập số liệu. Chu Lý ngồi ở sau bàn công tác, tùy ý cầm lấy một quyển sách trước người, cũng không nhìn Tần Tĩnh, “Có chuyện gì, nói.”

“Tôi nhớ được lần đầu tiên tôi gặp cô.....”

“Đừng nói nhảm, tôi và anh chưa có quen thuộc tới mức ôn chuyện cũ.” Chu Lý nói không chút khách khí, một chút cũng không quan tâm tới thân phận của đối phương.

“Sự việc hôm nay là do cô làm? Thuốc gây ảo giác chính là nghiên cứu ở nước Mỹ của cô, tình huống của Nghiêm Vũ Nhân vào hôm nay, rất có khả năng chính là bởi vì thuốc gây ảo giác làm cho hắn xuất hiện tình huống như vậy!” Tần Tĩnh trực tiếp hỏi, cùng với người phụ nữ này chơi cái gì thủ đoạn dò xét rất hiển nhiên là không có tác dụng.

“Đúng vậy, tôi nghĩ muốn hắn chết, đáng tiếc thất bại rồi.” Chu Lý hơi gật đầu, tiếp tục lật xem tư liệu trước bàn công tác.

Thấy Chu Lý không chút do dự liền thừa nhận, đáy lòng Tần Tĩnh không tự chủ được sinh ra một luồng khí lạnh - người phụ nữ này rất nguy hiểm!

“Tại sao cô lại muốn giết hắn?” Trong lòng Tần Tĩnh nhớ tới lo lắng của Nghiêm Vũ Nhân, hắn cần xác nhận điểm này, nhưng mà Chu Lý trực tiếp như vậy ngược lại làm cho hắn có một loại cảm giác thờ phào nhẹ nhõm một hơi. Người sẽ báo thù thay hắn ở trong miệng Vương An hơn phân nửa không phải Chu Lý, nếu không Chu Lý không có khả năng sẽ tùy ý bại lộ như vậy, càng sẽ không thừa nhận.

“Tần Mi Vũ là người phụ nữ của Vương An, Nghiêm Vũ Nhân là huynh đệ của Vương An. Làm huynh đệ muốn chiếu cố chị dâu cũng là chuyện nên làm, nhưng mà Nghiêm Vũ Nhân chỉ là muốn chiếu cố thôi sao? Điều này làm cho tôi thấy rất khó chịu. Anh hẳn biết rằng Vương An chán ghét nhất chính là phản bội. Tôi nghĩ nếu như Tần Mi Vũ tìm người đàn ông khác cũng không có vấn đề gì, Vương An hơn phân nửa sẽ không quá để ý. Nhưng nếu lại là huynh đệ của mình leo lên giường vợ mình, Vương An sẽ từ trong quan tài bước đi ra..... Cho nên tôi tính toán xử lý Nghiêm Vũ Nhân.” Chu Lý nói một cách cực kỳ tiếc nuối.

Tần Tĩnh nhìn chằm chằm Chu Lý, nhìn gương mặt của cô ta không chút thay đổi mà bình tĩnh tự thuật chuyện mà cô ta muốn làm đủ để dẫn đến toàn bộ cao tăng của tập đoàn An Tú lại điên cuồng rung chuyển, nghi ngờ trong lòng lại dần dần tan mất. Bởi vì nếu Chu Lý biết Vương An cuối cùng lưu lại di ngôn cho Tần Mi Vũ thì căn bản sẽ không nói cái gì Vương An sẽ không để ý Tần Mi Vũ tìm người đàn ông khác. Tần Tĩnh kỳ thật vốn cũng không tin Chu Lý sẽ là người báo thù mà Vương An chỉ định, Vương An sẽ không mang chuyện báo thù phó thác cho một người điên.

Người điên ở một ít phương diện bình thường đều có được năng lực kinh người, nhưng mà bọn họ lại rất không ổn định, trông cậy vào bọn họ thực hiện mục đích có thể không chế, thật sự rất mạo hiểm..... Nếu Vương An cũng là một người bất chấp tất cả chỉ cầu báo thù, vậy trước khi hắn chết có rất nhiều cơ hội để sắp xếp cho cá chết lưới rách.

Tần Tĩnh vẫn cảm thấy đoạn trò chuyện kia của Vương An chỉ là ý đồ làm cho người ta không thể yên tâm thôi. Hắn đã buông tha cho chống cự, chỉ biết chờ đợi tử vong. An bài trước khi chết đó của hắn, bất quá là làm cho tài sản và sức ảnh hưởng của mình có thể chuyển dời tới trên người vợ con mình mà thôi.

Vương Phi Tử trực tiếp có được 10% cổ phần của quỹ gia tộc Lê Chi viên, cũng chỉ là 10% mà thôi. Nhưng mà 10% này có được một phiếu quyền phủ quyết, đủ để cam đoan Tần Mi Vũ lấy thân phận người giám hộ của Vương Phi Tử, có được quyền sử dụng chân chính của một phiếu quyền phủ quyết này.

Hành động đối phó Nghiêm Vũ Nhân của Chu Lý chỉ là ý nghĩ tự phát của cô ta, nghĩ đến đây về mặt Tần Tĩnh dụ đi rất nhiều, “Về sau cô không cần làm như vậy, Nghiêm Vũ Nhân đã tính rồi đi Trung Quốc, cô không có cơ hội nữa.”

“Tôi cũng không có tính tiếp tục làm như vậy.” Chu Lý thuận miệng nói, buông xuống tư liệu trong tay, ngẩng đầu nhìn Tần Tĩnh, “Bây giờ anh định xử lý tôi như thế nào?”

“Tôi không có tính toán xử lý cô, chỉ cần cô đừng làm loại sự việc ngu ngốc này nữa là tốt rồi. Vương An đã qua đời, tôi đương nhiên muốn chiếu cố bằng hữu của cậu ấy. Cậu ấy rất xem trọng cô, tôi nghĩ cậu ấy cũng không tình nguyện nhìn thấy cô bởi vì cậu ấy mà bị tổn thương gì. Chuyện này tôi sẽ cho Nghiêm Vũ Nhân một lời giải thích khác, nhưng mà cô phải đáp ứng tôi, không được làm loại chuyện sẽ cho chính mình, cho người thân của cậu ấy mang đến rắc rối thật lớn này nữa.” Tần Tĩnh ôn hòa nói.

Chu Lý nhợt nhạt cười, “Vương An có bằng hữu như anh thật là may mắn.”

“Chuyện nên làm thôi, chúng tôi là huynh đệ mà, tôi còn là anh rể của cậu ấy nữa.” Tần Tĩnh hơi gật đầu, không định tiếp tục đề tài này nữa, thuận miệng hỏi: “Nghe nói cô hiện đang nghiên cứu về làm chậm quá trình lão hóa?”

“Đúng vậy, kỳ thật là một loại sản phẩm làm ngưng hẳn chu kỳ kinh nguyệt. Trên cơ bản đã có thể lấy ra thành quả, chỉ là chưa có thí nghiệm lâm sàng, cũng không có biện pháp đưa ra thị trường.” Chu Lý tiếc nuối nói.

“Đây là sản phẩm gì?” Tần Tĩnh nghi hoặc hỏi, bỗng nhiên chợt thấy có chút không thoải mái. Bởi vì nếu như là Vương An ở đây, hơn phân nửa sẽ chậm rãi bàn luận với Chu Lý, mà không phải đặt câu hỏi giống như mình, xem ra mình vẫn còn phải tìm hiểu nhiều một ít này đó. Chỉ là ngẫm lại sự bác học của Vương An, đối đáp với thành viên xí nghiệp trong các hội nghị kinh tế của tập đoàn An Tú, cùng với giải thích về các loại ngành sản xuất, Tần Tĩnh liền sinh ra một loại cảm giác vô lực. Cần phải bỏ vào bao nhiêu tinh lực mới có thể đủ làm được trình độ giống như Vương An?

“Chính là làm cho phụ nữ không còn cần mỗi tháng đều tới ngày “đèn đỏ” nữa, từ nay về sau cũng sẽ không có ngày “đèn đỏ”. Chu Lý giải thích cho hắn, cầm một sấp tư liệu cho Tần Tĩnh xem.

Tần Tĩnh đọc xem kỹ, kinh ngạc nhìn Chu Lý, “Loại đồ vật này chẳng lẽ không phải đã hoàn toàn trái với quy luật tự nhiên ư?”

“Đây không gọi trái với quy luật tự nhiên, đây chỉ là thúc đẩy loài người tiến hóa. Bởi vì dựa theo kết quả nghiên cứu về sự tiến hóa của loài người, phụ nữ sớm hay muộn cũng sẽ không tới kỳ kinh nguyệt nữa, tôi chỉ là muốn thông qua được vật thực hiện tiến hóa sớm một chút mà thôi.” Chu Lý chẳng sao cả nói.

“Loại đồ vật này không có cách nào đi thí nghiệm lâm sàng, mà phiền toái cũng rất lớn. Cho dù đưa ra thị trường, toàn bộ thị trường đồ dùng sinh lý của nữ tính cũng gần như sẽ bị phá hủy. Dưới tình huống như vậy, những người có ích lợi liên quan trong đó sẽ liên hợp lại, ngăn cản loại sản phẩm này đưa ra thị trường.” Tần Tĩnh thấy rất rõ ràng.

“Đúng vậy. Nếu loại đồ vật này có thể đưa ra thị trường, lợi nhuận nó có thể sáng tạo sẽ vượt qua bất cứ ngành sản xuất nào.” Chu Lý hé miệng, “Bất quá tôi có thể khẳng định, đối với phụ nữ ở trước thời kỳ ngưng hẳn hành kinh thì tác dụng của loại đồ vật này có thể không lớn. Nhưng mà đối với phụ nữ ở sau thời mãn kinh, dùng loại đồ vật này có thể làm cho bọn họ quay lại tuổi thanh xuân lần nữa. Tỷ như da thịt trở nên trắng nõn, nếp nhăn bị tiêu trừ, chất nhón âm đạo tăng nhiều, mức độ co thắt của âm đạo... đều sẽ có thay đổi hiệu quả rõ rệt.”

Nhìn mặt Chu Lý không chút thay đổi đàm luận về chủ đề mà bình thường phụ nữ căn bản không dám mở miệng với đàn ông, Tần Tĩnh không khỏi cảm thấy có khi nào người phụ nữ này căn bản là không có thứ gọi là ham muốn tình dục? Người đàn ông như mình ở trong mắt cô ta có khi nào cũng chỉ là thứ được hợp thành từ một đồng bắp thịt, xương cốt và máu mà thôi?

“Được rồi, cô tiếp tục nghiên cứu đi, cho dù không thể đưa ra thị trường, cũng có giá trị nghiên cứu. Đến lúc đó cho tôi một ít sản phẩm càng ổn định càng an toàn.” Tần Tĩnh cảm thấy mình hôm nay có được thu hoạch ngoài ý muốn.

“Không thành vấn đề, tôi còn nghĩ rằng anh sẽ thu tiểu hạng mục này chứ.” Chu Lý khẽ gật đầu.

Tần Tĩnh lại hỏi thăm một chút hạng mục khác của Chu Lý, sau đó mới cùng Hoa Tranh Y rời đi. Chu Lý lạnh lùng cười, Tần Tĩnh ơi, chuyện tôi biết đến nhiều hơn rất nhiều so với tưởng tượng của anh.

Về phần đối với sự kiện tai nạn xe cộ ngoài ý muốn của Nghiêm Vũ Nhân không làm xử lý, dù là Chu Lý cũng không tránh vì lòng dạ của Tần Tĩnh cảm thấy thất vọng đau khổ - rất hiển nhiên Tần Tĩnh là đang có dự phòng. Cho dù hiện tại không có lý do gì để động thủ đối với Nghiêm Vũ Nhân, nhưng mà Tần Tĩnh không chút nào để ý giữ lại cơ hội như vậy, để cam đoan ngày sau khi trở mặt có thể dùng tới. Huynh đệ như vậy, quả nhiên là huynh đệ tốt.

Nghĩ đến đây, Chu Lý lấy ra cái đồng hồ đeo cổ treo ở trước ngực, bên ngoài họa tiết tinh xảo mang theo hương thơm từ vòng một dây đàn của mình. Mở nắp đồng hồ ra, ở trên là ảnh chụp chung của Vương An và mình, Chu Lý không khỏi có chút ngẩn người. Chính là bởi vì có bóng tối phụ trợ, người ta mới càng thêm khao khát ánh sáng; cũng chính là bởi vì có loại người như Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân, Chu Lý mới càng thêm tưởng niệm Vương An.

Vương An..... Nếu anh có thể sống lại, em tình nguyện khi gặp được anh vào năm đó, sẽ chết trong phòng thí nghiệm. Chu Lý nhắm mắt lại, nước mắt thành dòng rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 45: Ta năm nay 8 tuổi, nhưng mà ta cũng đã già đi

Trên thế giới này đã không có ai biết Chu Lý nên đạt được thanh danh hiển hách và sức ảnh hưởng ở giới khoa học cỡ nào. Nếu không có Vương An, nàng nên ở vài năm sau nữa sẽ trở thành nhà khoa học nữ gốc Hoa đầu tiên trên thế giới đạt được giải thưởng Nobel.

Nếu không có Vương An, nàng cũng sẽ bởi vì ở nghiên cứu sinh vật càng thêm tổn hại nhân luân mà cuối cùng bị phần tử cấp tiến bắn chết ở trong phòng thí nghiệm của mình.

Mãi đến sau khi nàng chết, mọi người mới biết được thì ra tài hoa mà nhà khoa học nữ thiên tài này đã hiển lộ đi ra chỉ là một góc của núi băng. Nàng được xưng là Tesla* của giới sinh vật học đương đại. Mà ở trước lúc này, mọi người đều cho rằng lĩnh vực nghiên cứu kiệt xuất nhất của nàng chỉ ở khoa học thần kinh mà thôi.

(*)Nikola Tesla, là một nhà phát minh, vật lý, kỹ sư cơ khí và kỹ sư điện người Mỹ gốc Serbia. Được gọi là "kẻ điên vĩ đại" của giới khoa học.

https://vi.wikipedia.org/wiki/Nikola_Tesla

Thành quả nghiên cứu của nàng, phòng thí nghiệm của nàng, tư liệu ghi chép của nàng đều bị niêm phong. Hoặc là sẽ bị chính phủ nước Mỹ bí mật nghiên cứu, hoặc là sẽ bị niêm phong vĩnh viễn. Ai cũng không biết những nghiên cứu không kiêng kị đó của nàng sẽ mang đến cho thế giới này ảnh hưởng như thế nào.

Hiện nay Chu Lý, sinh hoạt ở Trung Quốc, ít nhất cuộc sống của nàng nhìn qua thật bình thản. Khi Vương An cứu nàng ra từ trong đám cháy hùng hực của một căn phòng thí nghiệm ở thành phố Stanford bang California, nhân sinh của nàng cũng đã bị thay đổi. Có thể là nàng vĩnh viễn sẽ không thể đạt được giải thưởng Nobel nữa, nhưng mà nàng cũng sẽ không lại ở độ tuổi tươi đẹp có sức sáng tạo dồi dào nhất thì bị bắn chết.

Từ góc độ này mà nói thì Chu Lý là may mắn. Tuy nhiên đối với một phụ nữ vốn cho rằng có thể dùng phản ứng thần kinh, tự nhiên tiến hóa, bản năng sinh lý để giải thích hành vi nhân loại... có một người đàn ông như vậy hướng về nàng chứng minh thế giới và nhân loại cũng không phải như nàng đã tưởng tượng. Tâm linh của nàng bị mở ra, chiếu rọi vào ánh mặt trời sáng lạn, làm cho nàng không còn đem mình hăm sâu vào trong cuộc sống quái gở thậm chí là tự bế. Đối với nàng thì một người đàn ông như vậy quan trọng tới cỡ nào?

Nhưng người đàn ông này hiện nay đã chết đi, cùng nhau chết đi còn có trái tim của Chu Lý. Có thể là nàng đã không còn định vị cho mình là một nhà khoa học phản nhân loại, nhưng mà trong lòng nàng đã lần nữa phong bế lại.

Vương An cũng không biết trái tim của phụ nữ một khi đã bị một người đàn ông mở ra hơn nữa bước đi vào, sẽ rất khó lại trở ra. Trái tim của phụ nữ không giống như âm đạo của nàng, âm đạo của nàng có thể cho người đàn ông khác ra ra vào vào, nhưng mà trái tim nàng thì không được.

Phụ nữ là phức tạp khó hiểu đấy, Vương An cũng không phải rất am hiểu đối phó với phản ứng của loại sinh vật này khi đề cập tới cảm tình. Cũng khó lấy giống như khi buôn bán đàm phán thì phải quan sát suy luận cẩn thận tí mĩ, cuối cùng cho ra kết luận mà mình cho rằng đáng tin cậy, hơn nữa còn phải đặt ra kế hoạch ứng đối.

Phụ nữ khi đề cập tới cảm tình thì rất nhiều hành vi đều là giống như bị điên - tỷ như Vương Tiểu Mạt đang bởi vì em trai muốn lên lớp một mà gào khóc.

“Đây là một cái âm mưu động trời!” Vương Tiểu Mạt chỉ vào mụ mụ một phen nước mũi một phen nước mắt, “Các người chính là không cho người hữu tình sẽ thành thân thuộc!”

Rất nhiều thành ngữ ngạn ngữ tục ngữ của Vương Tiểu Mạt đều là từ trong kịch truyền hình học tới đấy, nếu như những thành ngữ này vốn là dùng cho quan hệ vợ chồng, nàng sẽ lập tức nhớ kỹ, sau đó bắt đầu dùng loạn.

“Vương Tiểu Mạt! Thứ nhất, hai năm trước đã có thể đoán được ta sẽ lên tiểu học Thừa Chí. Nếu đây là âm mưu mà đến bây giờ người mới phát hiện, không khỏi quá ngu xuẩn đi. Thứ hai, chúng ta không phải người hữu tình, chúng ta là chị em, không có khả năng trở thành thân thuộc mới là phải đấy.” Vương An vác balo nhỏ, bắt đầu đi nhìn nàng.

Vương Tiểu Mạt gạt mình, sau đó quyết định không nhìn phủ nhận của em trai, tiếp tục hướng về mụ mụ gào khóc, “Em trai hử là nên cùng lên học tiểu học với con, con chờ một ngày này đã rất nhiều năm rồi, chờ đến tóc đều bạc!”

“Tốt, con đứa nhỏ ngu xuẩn này, con từ trên đầu mình tìm ra một sợi tóc bạc cho ta, ta sẽ để cho em trai con và con học chung trường học với nhau!” Lý Văn sớm bị nàng kêu đau đầu, nghe được câu này thấy vừa buồn cười vừa tức giận.

Vương Tiểu Mạt chà chà chân, vô cùng tin tưởng đi tới trước tấm gương, nàng cảm thấy bi thương của mình cũng đã đủ làm một đêm đầu bạc rồi. Chỉ là trong gương hiện ra một bé gái tóc đen óng mượt khóc đến mặt mày lem luốc, làm sao có một sợi tóc bạc?

Vương Tiểu Mạt nghĩ nghĩ, đi tới trước tủ lạnh, lập tức mở ra cửa tủ lạnh. Thấy được động tác này của nàng, Vương An vội vàng để lại cửa tủ lạnh, cảnh cáo nói: “Người không cần đem bọt phết lên đầu, như vậy không tính tóc bạc!”

Lý Văn đều phản ứng chậm nửa nhịp, từ chỗ con trai biết được tính toán của Vương Tiểu Mạt, rốt cục mất đi kiên nhẫn, “Ta như thế nào lại sinh ra một con lừa cứng đầu như con thế này!”

“Con là con lừa cứng đầu, vậy mẹ không phải con lừa cứng đầu cái sao? Em trai liền thành con lừa cứng đầu đực con, ba ba liền thành.....”

Vương An vỗ miệng Vương Tiểu Mạt một cái, đầu đầu không thôi. Lúc trước khi nàng không chút do dự ôm hử từ trong giỏ đồ ăn ra thì nên đoán trước được tình cảnh hôm nay, nàng chính là khắc tinh trong số mệnh của hử..

“Không biết lớn nhỏ, sao có thể mang ba ba mụ mụ ra so sánh như vậy?” Vương Trung Thái phụng phịu từ trong thư phòng đi ra, “Em trai đến trường, buổi sáng đi, buổi chiều sẽ trở lại, thứ bảy chủ nhật sẽ ở trong nhà, so với lúc lên nhà trẻ còn có càng nhiều thời gian ở nhà, chẳng lẽ còn không được sao?”

Vương Tiểu Mạt ngẫm lại là đạo lý này, nhưng mà Vương Phi Từ cũng lên tiểu học!

“Không được! Vương Phi Từ đã học chung hai năm học với em ấy, con còn chưa có ở chung qua một lớp với em trai.” Vương Tiểu Mạt vừa nghĩ tới em trai vẫn như cũ sẽ ở chung cả ngày với Vương Phi Từ. Nhà trẻ cũng may, chỉ có hai năm, nhưng tiểu học lại có năm năm!

Năm năm..... Năm năm sau, đầu Vương Tiểu Mạt đã đầy tóc bạc, đều già đi!

“Vậy con lưu ban đi, rõ ràng con đừng học năm ba nữa, học lại năm nhất đi!” Lý Văn đã tức đến không thở nổi.

“Tốt.” Vương Tiểu Mạt lập tức lau khô nước mắt, liên tục gạt đầu.

Một nhà ba người cùng nhau nhìn Vương Tiểu Mạt đã không khóc không náo còn rất nghiêm túc, đều đã không còn biết nói và biểu cảm gì.

“Ba ba, đi Tàn không phải để lại cho ba số điện thoại sao, nếu đi Tàn đồng ý Vương Tiểu Mạt đi tiểu học Thừa Chí là được phải không?” Vương An ở tuyệt đại đa số thời điểm đều là kiên quyết không thỏa hiệp, việc lớn việc nhỏ đều là như thế. Nhưng mà đối mặt một người còn muốn kiên quyết hơn cả hẳn như Vương Tiểu Mạt, không khỏi cảm giác có đôi khi thỏa hiệp thật sự thoải mái rất nhiều.

Vương Trung Thái do dự một chút, Tàn Mi Vũ lưu số điện thoại, đó cũng đã là chuyện của vài tháng trước kia. Mặc dù Vương An thường xuyên đi Lệ Chi viên chơi, nhưng mà Vương Trung Thái chính mình lại chưa từng có đi thăm hỏi qua, chung quy cảm thấy cùng với người ta lui tới như vậy, có chút cảm giác trào cao. Gia đình mình đã được người ta giúp đỡ nhiều như vậy, nếu lại tiếp tục nhiệt tình thừa cơ tiến lên, không khỏi sẽ làm người ta coi thường. Vương Trung Thái rất rõ ràng, bình thường luôn có rất nhiều người muốn tìm mọi cách đến gần Tàn Mi Vũ để mưu cầu chỗ tốt. Vương Trung Thái tự thân làm mua bán, rất nhiều lúc không thể không mang theo cẩn thận và khuôn mặt tươi cười. Nhưng mà hẳn hi vọng kết giao giữa con trai và Vương Phi Từ là ngang hàng đấy, như vậy hẳn sẽ không bởi vì mình mà khiến cho đối phương nhân tiện cũng cho rằng con hắn là thấp hèn.

“Anh chỉ cần gọi cú điện thoại, đây không tính là chuyện khó xử gì đi.” Lý Vân không nghĩ nhiều như vậy, chỉ là cảm thấy nếu con gái cũng có thể tiến vào tiểu học Thừa Chí cũng không tệ. Nhà trẻ Thừa Chí đã tốt như vậy, tiểu học Thừa Chí có thể nghĩ. Tuy rằng con gái không phải là thiên tài giống như con trai, nhưng mà chẳng lẽ sẽ kém hơn so với những đứa nhỏ khác? Lý Vân cũng sẽ không xem thường con gái mình. Tuy rằng Vương Tiểu Mạt hiện nay quậy phá nghịch ngợm, nhưng mà học tập vẫn là rất tốt.

“Nếu không để con hỏi đi Tàn trước đi.” Vương An từ trong tay Vương Trung Thái cầm lấy điện thoại.

Vương Trung Thái ngẫm lại để cho con trai gọi cũng tốt, trước xem tiếng gió thế nào. Một đứa bé cho dù bị cự tuyệt cũng không có quan hệ gì, cũng không ảnh hưởng cái gì. Lại không khỏi có chút vui mừng, con trai tuy nhỏ tuổi, nhưng mà bình thường luôn có nề nếp giống như ông cụ non, Vương Trung Thái cũng đã thói quen.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 46: Tình yêu là thứ đồ vật gì

Vương An rất có nắm chắc Tàn Mi Vũ sẽ đáp ứng. Bởi vì hắn rất rõ ràng xuất thân giống như Tàn Mi Vũ, đối với người có cùng loại xuất thân, hoặc là tầng lớp cách xa nhau không lớn năng sẽ duy trì xa cách đạm mạc, đó là thái độ có thể cảm giác được rõ ràng - đây là nhận đồng và kiêu ngạo của nàng đối với thân phận của mình. Nhưng nàng sẽ không bao giờ duy trì ngạo mạn đối với người bình thường có chênh lệch quá lớn, như vậy sẽ làm cho nàng cảm thấy thật vô lễ cũng thật nông cạn thô bỉ. Nàng cũng sẽ vì vậy khinh thường kẻ tự giữ thân phận, tự nhận là tài trí hơn người so với người thường đó.

Nàng sẽ đối xử với người thường càng thêm nhiệt tình một chút, cũng càng thêm nhiệt tâm giúp bọn họ. Chỉ cần không phải yêu cầu quá mức, ở dưới tình huống thuận tiện, nàng nhất định sẽ tận lực thỏa mãn đối phương.

Trên thực tế, ở trong này vẫn là có cảm giác ưu việt nhất định. Chỉ có đối xử với bất luận kẻ nào đều duy trì đồng dạng cảm xúc và thái độ, mới có được nội tâm mạnh mẽ thật sự. Tàn Mi Vũ còn rất nhiều thứ cần phải học tập, cho nên Vương An cũng không lo lắng xuất hiện tình huống bị Tàn Mi Vũ cự tuyệt, hẳn biết rõ phản ứng của nàng.

Ai mà không có cảm giác về sự ưu việt? Ai mà không đi theo đuổi cảm giác về sự ưu việt? Có thể nhiều hay ít đều sẽ có. Còn tâm tình hoàn toàn không dao động giống như giếng cổ, đó là người tu hành.

Tàn Mi Vũ đáp ứng về sau, Lý Vân vội vàng nói cảm ơn. Sau khi cắt đứt điện thoại liền hưng hăng trừng mắt liếc nhìn con gái một cái, “Hiện giờ vào lòng chưa? Trường học kia đều là đứa nhỏ thông minh giống như em trai con. Con là người ngu ngốc, tiến vào không cố gắng học tập, sẽ chờ đến ngược thứ nhất kiểm tra đi”

“Người hữu tình sẽ thành thân thuộc!” Vương Tiểu Mạt lấy được thắng lợi, không chút nào để ý cảnh cáo của mẹ, ngậm còi bắt đầu thổi, chạy nhanh ba vòng ở trong phòng.

Vương Tiểu Mạt đã rất ít thổi còi, cho nên muốn dùng loại phương pháp không bình thường này để biểu đạt tâm trạng sung sướng.

“Ta và ngươi không phải người hữu tình ! Chúng ta là chị em!” Vương An lại cường điệu. Hẳn thật sự chưa từng gặp qua chị gái đánh em trai mình như vậy. Vương Tiểu Mạt hiển nhiên không hiểu tình yêu là cái thứ trò chơi gì, lại càng không hiểu được người hữu tình rốt cuộc là như thế nào. Về phần tuyên bố ngày sau phải gả cho em trai linh tinh, Vương An cảm thấy cái đó và nàng há mồm sẽ nói “chị tương lai là muốn trở thành nhà soạn nhạc vĩ đại.....” linh tinh không sai biệt lắm đều là một loại ý tứ.

“Ý nghĩa của chị gái chính là vợ của em trai!” Vương Tiểu Mạt tùy tiện tìm cái lý do. Ở Vương Tiểu Mạt xem ra, mặc kệ đúng hay không, chỉ cần có một cái lý do là được, sau đó nàng liền có thể làm chuyện mình muốn làm.

Vương An mở ra từ điển Tân Hoa, chỉ cho Vương Tiểu Mạt xem, “Ngươi xem rõ ràng chị gái rốt cuộc có nghĩa là gì!”

“Chị vì cái gì phải tin giải thích từ điển Tân Hoa?” Vương Tiểu Mạt căn bản không đem quyền uy sáng tác ứng dụng cơ sở tiếng Hán để ở trong mắt,

“Sau này chị một lần nữa biến một quyền từ điển Tân Hoa là được!”

Vương An không tiếp tục giải thích cái gì nữa. Hơi suy nghĩ, không khỏi ách nhiên thất tiểu*, bỏ xuống từ điển Tân Hoa. Chẳng lẽ mình thật là giả trang đứa bé nên đã thành thói quen rồi? Vương Trung Thái và Lý Vân đều mặc kệ Vương Tiểu Mạt, chính mình hơn thua với nàng thì có thể có kết quả gì?

(*)Không kiềm nén được cảm xúc mà cười ra tiếng.

“Chị biết một bí mật lớn của ba ba và mẹ mẹ!” Vương Tiểu Mạt thần bí hề hề nói.

“Chúng ta thì có bí mật lớn gì?” Vương Trung Thái và Lý Vân đều tò mò nhìn con gái.

“Kỳ thật ba ba và mẹ mẹ cũng là hai chị em!” Vương Tiểu Mạt đắc ý dào dạt nói.

“Lại nói những nói cuội!”

“Ngày hôm qua con chợt nghe được, ba ba ôm mẹ mẹ kêu chị!” Vương Tiểu Mạt chỉ vào Lý Vân cười ha ha.

Vì đưa bọn nhỏ khai giảng nên Vương Trung Thái hôm qua chạy trở về nhà, tiểu biệt thán tân hôn*. Vương Trung Thái đi Nhật Bản một chuyến có hơn nửa tháng, hai vợ chồng đều còn trẻ, tự nhiên sẽ có chuyện tình thú riêng tư sẽ nói, ai từng nghĩ đến bị Vương Tiểu Mạt nghe trộm được, hai vợ chồng xấu hổ không thôi. Lý Vân mặt đỏ tới tận mang tai, xấu hổ trừng mắt liếc nhìn Vương Trung Thái một cái.

(*) Chỉ việc xa cách một chút, sẽ mang lại cảm xúc mới mẻ và “mạnh” hơn cả cảm xúc trong đêm tân hôn.

Vương An không biết nói cái gì, thở dài một hơi, làm bộ dáng như không hiểu chuyện gì, đẩy Vương Tiểu Mạt đi ra ngoài.

Bởi vì muốn chuyển trường, cho nên hay là phải đi một chuyến tới trường học cũ, Vương Tiểu Mạt cũng muốn nói tạm biệt với các bạn học của mình. Vương Tiểu Mạt một bên ánh mắt đỏ bừng rồi đi lớp học cũ của mình, vừa nghĩ mình đã làm ra hi sinh thật lớn vì hôn nhân với em trai mà cảm thấy kiểu ngạo không thôi.

Đây là tình yêu, Vương Tiểu Mạt trong nháy mắt này thì cảm thấy mình đã hiểu được cái gì gọi là tình yêu. Tóm lại, ý tưởng nghĩ cách đem hết thầy phụ nữ cảm nhơn tâm hoài bất quý từ bên người em trai cưỡng chế di dời, đó chính là tình yêu của Vương Tiểu Mạt.

Đáng tiếc hôm nay là báo danh, Vương Phi Từ không có tới trường học, làm cho Vương Tiểu Mạt không có cơ hội tuyên chiến đối với Vương Phi Từ. Ngẫm lại bộ dáng Vương Phi Từ khi kéo đàn violon thì trông rất là lợi hại, Vương Tiểu Mạt liền cảm thấy Vương Phi Từ là một đối thủ rất là mạnh mẽ, tuyệt đối không phải là Triệu Hiểu Đồng chỉ biết ngốc hồ hồ mang kẹo ở trong áo yếm mình cho em trai ăn có thể bằng được.

Vương Tiểu Mạt chưa bao giờ đem Triệu Hiểu Đồng để vào mắt, bởi vì Triệu Hiểu Đồng đưa nhỏ ngu xuẩn này không ngờ ngay cả anh trai của mình cũng không thích, lại đi thích Vương Tiểu Mạt, thật sự là nước ở xa không giải được cái khát ở gần.

Toàn bộ buổi tối, Vương Tiểu Mạt đều suy nghĩ ngày mai lúc nhìn thấy Vương Phi Từ, mình nên làm thế nào mới có thể biểu hiện ra tư thái "trời sinh đã là cô vợ nhỏ của em trai" hẳn phải có. Hiện giờ ngẫm lại lúc trước khi lần đầu tiên nhìn thấy Vương Phi Từ, chính mình không ngờ lại đi cạy con chim nhỏ ở đầu xe người ta, cái bộ dáng kia ở trong mắt Vương Phi Từ nhất định thật ngốc..... Vương Tiểu Mạt quyết định sẽ không còn phạm sai lầm như vậy nữa.

Vương Tiểu Mạt lẩn qua lộn lại ngủ không yên, vốn muốn chạy tới trong phòng ba ba mẹ mẹ, nhưng là buổi tối hôm nay cửa phòng ba ba mẹ mẹ không ngờ lại khóa trái. Điều này làm cho Vương Tiểu Mạt buồn bực không thôi, nhưng mà cũng xác định ba ba mẹ mẹ không có khả năng sẽ nửa đêm rời giường kiểm tra mình có trong phòng mình hay không, vì thế Vương Tiểu Mạt bỏ chạy tới trong phòng em trai.

Nhìn thấy Vương Tiểu Mạt chạy tiến vào, Vương An đang ngồi ở trước màn hình máy tính cũng không ngoài ý muốn. Vương Tiểu Mạt đã bị nghiêm trọng cảnh cáo không được chạy sang phòng em trai lúc nửa đêm, nhưng mà Vương Tiểu Mạt sẽ để ý giữa cảnh cáo, nghiêm trọng cảnh cáo và tối hậu thư là có cái gì khác nhau sao? Đều là gió bên tai.

“Em để cho chị ở phòng của em, ngày mai chị sẽ không nói cho ba ba mẹ mẹ em nửa đêm không ngủ còn bỏ lên giường chơi máy tính!” Vương Tiểu Mạt vội vàng nói trước.

“Tùy tiện người..... Người đi ngủ đi, đừng tới quấy rối là được!” Vương An tùy tiện nàng. Hắn trong lúc nhất thời cũng không ngủ, cùng lắm thì chờ nàng ngủ rồi, mình sang phòng nàng ngủ là được. Dù sao thì hẳn tuyệt đối sẽ không ngủ chung một cái giường với Vương Tiểu Mạt. Bằng không ngày hôm sau hẳn sẽ bởi vì cảm thấy khó thở mà bị tỉnh lại, sau đó phát hiện Vương Tiểu Mạt đang ôm hắn giống như bình thường ôm búp bê lệch cổ.

“Em đang làm gì thế?” Vương Tiểu Mạt nằm ở trên giường đếm cừu rất lâu nhưng tinh thần vẫn còn tràn đầy, nên đi đến trước máy tính, tùy tay bấm loạn một trận ở trên bàn phím.

Vương An cảm thấy những thiếu niên thích chơi trò chơi, nhất định sẽ không thể chịu đựng được bạn gái giống như Vương Tiểu Mạt. Vương An vừa xóa bỏ loạn mã do Vương Tiểu Mạt đưa vào, vừa nghĩ như vậy.

Vương An không để ý tới Vương Tiểu Mạt, Vương Tiểu Mạt tự mình một người quấy rối cũng không có ý tứ, vì thế ngồi vào trên giường Vương An tiếp tục tự hỏi nan đề của nàng. Ngồi trên giường có hương vị quen thuộc của em trai, Vương Tiểu Mạt nhắm mắt lại, chợt nở nụ cười một tiếng. Vương An quay đầu lại liếc mắt nhìn một cái, thì ra nàng đã ngủ rồi.

Vương An chính là đang trả lời tin nhắn cho Shanna. Shanna từ bỏ sẽ báo cáo thành quả trong khoảng thời gian này của nàng, còn nói cho Vương An, nàng đã muốn giúp hắn tìm được một lão sư cho “quan môn đệ tử” kia.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 47: Katarina

Năm 2004, theo chiến tranh ở Iraq giá dầu thô trên thế giới thay đổi rất nhanh, hai lần đột phá giá mỗi thùng 55 USD. Shanna ở trong đó đã tổn thất đại khái 300 triệu USD, trừ ở thủ đoạn giao dịch lớn nhất bên ngoài ngoại hối, ở trong thị trường kỳ hạn tổn thất như vậy một chút bọt nước đều không hiện nổi.

Vương An rất rõ ràng, nguyên nhân của việc này thật ra là do hắn. Shanna cũng không am hiểu sử dụng đòn bẩy tài chính tiến hành phương pháp đầu tư mạo hiểm cao, nhưng mà bởi vì Vương An nói nàng bảo trì cẩn thận đối với thị trường kỳ hạn là có tự mình hiểu lấy, điều này làm cho người phụ nữ này rất muốn chứng minh một chút gì đó. Nhưng mà trước sau như một, cuối cùng Vương An nói không có sai, nàng quả thật không làm được.

Cuối tháng 6 năm 2005, giá dầu thô hợp đồng kỳ hạn của thị trường New York đột phá 60 USD, lúc này đã có rất nhiều tài chính vào bàn. Rất nhanh đến cuối tháng 7, giá hợp đồng kỳ hạn của thị trường New York khi giao dịch ở châu Á đã sáng tạo kỷ lục thế giới mới, đạt tới kỷ lục 70 USD.

Shanna ngay sau đó an toàn lui ra, không những hoàn toàn mang tổn thất năm trước bù trở lại, hơn nữa kiếm được lợi nhuận càng thêm kinh người. Nhưng mà Shanna cũng không phải rất cao hứng, bởi vì lần này được lợi nhờ ánh mắt và phán đoán của Vương An.

“Đầu tư hướng về trang web giao lưu và trang web dịch vụ của em, biểu hiện rất rõ ràng so với ở trên thị trường kỳ hạn cao minh hơn nhiều, nhất là em có thể thay thế được Accel Partners* đầu tư cho Facebook 20 triệu USD. Người sáng lập của trang web phục vụ xã giao này là một người luôn bảo trì cảnh giác cao độ đối với đầu tư mạo hiểm. Mặc dù anh rất xem trọng tiền cảnh trang web này, thậm chí có thể nói đây là lần đầu tư cá nhân em thấy được xa nhất, tuy nhiên anh phòng chừng em cuối cùng sẽ không thể lấy được quyền khống chế. Người trẻ tuổi kêu Zuckerberg* kia cũng sẽ không chỉ vì em là một người con lai xinh đẹp liền dễ dàng để cho em dùng phương thức đã đối phó với công ty trang web của anh ta dùng ở trên người anh ta.”

(*)Tên một quỹ đầu tư mạo hiểm.

(**)Mark Elliot Zuckerberg, người sáng lập Facebook.

Chú ý đối xử với thị trường tài chính, chính là một loại phương pháp học tập của Shanna. Học phí nàng cần giao ra rất kinh người, hơn nữa cuối cùng khả năng còn không hề có thu hoạch, nhưng là Vương An cũng không để ý. Một người nếu làm bất cứ chuyện gì đều lấy thu hoạch ích lợi vì mục đích cuối cùng, vậy người như vậy sống có lạc thú gì? Làm một việc, có thể vì chính mình, cũng có thể vì người khác, thậm chí cũng có thể có một điểm xuất phát vĩ đại - tỷ như vì nước vì dân. Như vậy chẳng sợ cuối cùng sẽ thất bại, nhưng mà quá trình và trạng thái, cùng với cảm giác cuối cùng khi đối diện với kết cục đều sẽ bất đồng.

Vương An chú ý lợi nhuận hạng mục các hạng đầu tư của Shanna, thật ra càng nhiều là chú ý quá trình trưởng thành của nàng. Về phần nàng làm cho tài khoản của hắn cùng với tài sản nàng quản lý bốc hơi bao nhiêu, Vương An là sẽ không đi quan tâm, thời gian còn dài.

“Mấy ngày hôm trước cơn bão Katrina đổ bộ ở Florida, hẳn là em đã nhận ra được cơn bão lần này sẽ tạo thành một ít thương tổn đối với kinh tế vốn đã bệnh tre của nước Mỹ, nhưng em không cần xem nhẹ loại trình độ thương tổn này. Giá dầu thô sẽ tiếp tục tăng mạnh, lại vượt qua 70 USD mỗi thùng. Dưới tình huống như vậy, Chính phủ Bush hơn phân nửa sẽ vận dụng dự trữ dầu mỏ chiến lược. Cơ quan Năng lượng Quốc tế cũng sẽ đốc thúc các nước thành viên lấy số lượng mỗi ngày mấy triệu thùng dầu thô đưa lên thị trường, đến lúc đó giá dầu thô kỳ hạn mới có thể bắt đầu hạ xuống. Anh không đề nghị em lợi dụng phân tích này để tiếp tục tiến vào thị trường dầu thô, nhưng mà em có thể đem tin tức này chuyển cáo cho người em cần thiết lung lạc. Cuối cùng dù người đó có thao tác lợi nhuận hay không, nó đều là một phần nhân tình. Đương nhiên, đây là quan trọng nhất. Anh hi vọng em rời xa bang Mississippi, Louisiana, Alabama cùng với Florida các bang này, an toàn của em mới là tin tức tốt nhất mà anh hi vọng nhận được nhất.”

Quốc gia có tỉ lệ phạm tội cao, mâu thuẫn xã hội cùng với xung đột chủng tộc kịch liệt giống như nước Mỹ, một khi có tai nạn lớn như vậy xuất hiện, cướp đoạt đốt giết bốn phía và tội phạm cường gian cơ hồ là chuyện hoàn toàn có thể đoán được. Vương An cũng không hi vọng cô hầu bé nhỏ của hắn lâm vào trong đó. Bởi vì làm một người nổi tiếng luôn bị chú ý, Shanna đại khái cũng sẽ tham dự hoạt động từ thiện biểu diễn bình thường này. Viện trợ quyền góp còn có thể, về phần tự mình ra trận cứu tế, đó là chuyện ngu đến hết thuốc chữa. Tốn 100 USD là có thể mời người làm ra công tác so với tự nàng đi cứu viện còn hữu hiệu gấp mấy lần.

Sau khi trả lời xong tin nhắn công tác, Vương An bắt đầu chú ý tin tức vị lão sư Shanna nói kia.

“Tên của nàng gọi Katarina*, giống hệt như tên của cơn bão lần này, đồng thời tên này cũng là của một nữ hải tặc nổi tiếng vào thế kỷ 18. Katarina là đệ tử thân truyền của chuyên gia vật lộn tự do Lan Tư Tháp La, so sánh với sư phụ của nàng thì Katarina càng thêm thần bí. Nàng đáp ứng tự mình đến Trung Quốc dạy dỗ sư đệ của em, nhưng mà trừ bỏ sư đệ bên ngoài thì nàng sẽ không thấy bất luận kẻ nào, cho nên hi vọng anh không cần tiến hành thử thách và tiếp xúc đối với nàng. Hãy tin tưởng nữ hầu trung thành của anh, Katarina tuyệt đối sẽ là một lão sư tốt. Về phần lão sư của những hạng mục khác, em vẫn đang tìm. Muốn tìm một lão sư vừa ý cho anh, cũng không phải dễ dàng tìm được như vậy.”

(*) Katrina với Katarina tiếng hán đều là Tật Đắc Lâm Na.

Vương An chưa có nghe nói qua cái gì Lan Tư Tháp La, càng chưa có nghe nói qua cái gì thần bí Katarina, chẳng qua những người này duy trì tác phong làm việc thần bí cũng thật bình thường. Đối phó với người thường thì những sự vật chưa biết luôn làm họ càng thêm tò mò, cũng càng dễ dàng làm cho bọn họ duy trì tôn kính. Đối với những “cao nhân” đó thì việc này cực kỳ quan trọng, nó quan hệ tới thanh danh, danh tiếng và giá trị của bọn họ.

Shanna cũng không có cung cấp cho Vương An bao nhiêu tin tức về Katarina. Độ cao, tuổi tác, tính cách, bối cảnh xuất thân vâng vâng hoàn toàn không biết gì cả, nhưng là Vương An lại không có gì để lo lắng. Nếu ngay cả Shanna cũng không thể tin tưởng, vậy mình vẫn là thành thành thật thật làm học sinh tiểu học của mình, sau đó cả ngày chơi đùa cùng Vương Phi Tử, lại vì các kiểu quậy phá của Vương Tiểu Mạt mà phát sầu đi.

Trả lời xong tin nhắn cho Shanna, Vương An bỏ chạy tới phòng Vương Tiểu Mạt đi ngủ.

Tuy rằng Vương Tiểu Mạt luôn tràn đầy tinh lực, mỗi ngày đều ở bên ngoài chơi đùa, nhưng từ sau khi nàng không hề để chân trần chạy loạn khắp nơi, thì đối với trình độ sạch sẽ của quần áo và sạch sẽ của phòng ngủ liền bắt đầu trở nên chú trọng. Trong phòng của nàng thơm ngào ngát, tiến vào ổ chăn của nàng cũng cảm giác rất thoải mái. Vương An cũng không có bị “lạ giường” nên nằm xuống liền ngủ. Hắn biết mình hiện nay không còn có thể công tác đến 3 - 4 giờ sáng giống như trước kia nhiệm vụ chủ yếu của hắn là mạnh khỏe lớn lên, một thân thể cường kiện là hết thấy cơ sở của tương lai.

Vương An không tự chủ được lại nghĩ tới một cô gái khác, ở trong hừng hực lửa lớn thế nhưng nàng lại đang xuất thần chú ý trình tự thí nghiệm cuối cùng, sau đó ghi lại quan sát của nàng. Vương An không thể tưởng tượng vẫn còn có người có thể chú tâm vào trong công việc của mình như thế, hắn thậm chí còn hoài nghi trí nhớ của mình có thể bị nhầm lẫn hay không. Nếu mình không đi cứu nàng, nàng như thế nào có thể sống sót trong hỏa hoạn lần này, sau đó trở thành người đoạt giải Nobel thanh danh hiển hách của ngày sau được?

Hiện nay nàng hắn là có thể lặng lẽ tiếp tục nghiên cứu của mình, đối với nàng thì phòng thí nghiệm chính là thế giới của nàng. Vương An không khỏi nghĩ cho dù nàng không biết hắn đã chết đi cũng thật bình thường, như vậy cũng sẽ không làm cho hắn rất ngoài ý muốn. Dù sao nàng cũng không quan tâm chuyện ở bên ngoài phòng thí nghiệm của mình, không có ai nói cho nàng, nàng sẽ không chủ động đi hỏi thăm.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1 - Chương 48: Sẽ yêu thích cô gái khác

Tiểu biệt thăng tân hôn, thức dậy lười rời giường.

Bởi vì cần phải đưa đứa nhỏ đi đến trường, Vương Tiểu Mạt lại là học sinh chuyển trường, Vương Trung Thái và Lý Vân quyết định cùng đi đưa đứa nhỏ đến trường, cho nên trời còn sớm hai vợ chồng đã thức dậy. Thật ngoài ý muốn lại không có nghe được tiếng kêu của con Husky cách vách cùng với con mèo Ba Tư lông ngắn trên lầu, vậy ý nghĩa Vương Tiểu Mạt vẫn chưa có rời giường kéo đàn violon.

Lý Vân đẩy ra cửa phòng Vương Tiểu Mạt, phát hiện em trai không ngờ lại chạy tới trên giường chị gái nằm. Em trai nằm ngoài mép, Vương Tiểu Mạt ở sau lưng ôm nó vào trong ngực, giống như ôm một cái búp bê thật lớn, cũng may không có chặt chẽ ôm lấy cổ em trai.

“Tiểu Thiếu sao lại chạy đến trên giường tiểu Mạt rồi? Nó không phải vẫn chán ghét tiểu Mạt chạy tới trên giường nó sao?” Vương Trung Thái bước ngang qua, liếc nhìn qua một cái, có chút kỳ quái hỏi.

“Em làm sao biết? Bất quá hai chị em cảm tình tốt cũng không sai. Anh xem Triệu Đại Đồng ngày ngày đều đánh nhau với em gái Triệu Hiểu Đồng. Nếu hai đứa nhà chúng ta cũng đánh nhau mỗi ngày, suy nghĩ tới liền thấy đau đầu.” Trên mặt Lý Vân tràn đầy nụ cười hạnh phúc. Hiện nay trong nhà càng ngày càng khá giả, sự nghiệp Vương Trung Thái càng làm càng lớn, Lý Vân cũng không phải không có lo lắng qua Vương Trung Thái sẽ bị hồ ly tinh bên ngoài quyến rũ. Nhưng mà đêm qua chồng mình vẫn như cũ rất nồng nhiệt, giống hệt như lần đầu của đêm tân hôn nên lo lắng của Lý Vân cũng tan đi. Phụ nữ mà, có ông xã dễ chịu, con cái khỏe mạnh hoạt bát, tự nhiên sẽ không còn khát cầu gì nữa, tâm trạng cũng sung sướng mà hạnh phúc, Vương Trung Thái đều cảm giác nàng càng ngày càng đẹp.

“Đứa nhỏ bây giờ còn nhỏ nhưng thật ra không có việc gì, có thể tiểu Mạt cũng đã 8 tuổi, nếu vài năm nữa chúng nó vẫn còn thế này thì làm sao bây giờ?” Vương Trung Thái có chút lo lắng hỏi.

“Anh suy nghĩ cái gì đó? Chúng nó là hai chị em, thân thiết một chút làm sao vậy? Chờ lớn rồi tự nhiên sẽ không như vậy nữa.” Lý Vân không chút nào để ý nói.

Vương Trung Thái ngẫm lại cũng phải, chờ Vương Tiểu Mạt lại lớn thêm hai tuổi, nàng cũng sẽ không mỗi ngày hô muốn kết hôn với em trai nữa.

Người một nhà đi vào trường học, Vương An tự mình đi tới phòng học, Vương Trung Thái và Lý Vân mang theo Vương Tiểu Mạt đi gặp giáo viên. Những học sinh khác chủ nhiệm lớp đều dạy hai năm rồi tự nhiên quen thuộc, còn học sinh chuyển trường tất nhiên cần đi trước tự giới thiệu một chút, cha mẹ kính nhờ giáo viên chăm nom lại nói một chút về ưu điểm của đứa nhỏ - truyền thống giao tiếp giữa phụ huynh và giáo viên của Trung Quốc chính là như thế.

Đối với Vương Tiểu Mạt đứa nhỏ này..... Vương Trung Thái và Lý Văn đương nhiên sẽ không giống như cha mẹ bình thường khác chỉ nói chút lời nói kính nhờ, chú ý quản giáo linh tinh gì đó. Vương Tiểu Mạt rất là nghịch ngợm, hai vợ chồng rất tự mình hiểu lấy, cho nên muốn cho các thầy cô có chút chuẩn bị tâm lý.

“Một lát chị tới tìm em, em không được ngồi chung chỗ với Vương Phi Từ đó!” Vương Tiểu Mạt lo lắng buông ra tay Vương An, luôn miệng dặn đi dặn lại.

Vương An tự mình vào phòng học, đồng học trong lớp đại đa số là ban đầu ở nhà trẻ Thừa Chí đã quen biết, cảm giác cùng trước kia không có gì khác nhau. Chỉ là có thêm vài bé gái đáng yêu, trong đó còn có một cặp song sinh, còn có hai ba bé trai cao to cường tráng.

Trừ bỏ nhà trẻ Thừa Chí, Quý giáo dục An Tú còn đưa vào hoạt động một ít nhà trẻ dành cho nhân viên trung tầng và cơ sở, tuy sẽ thu một ít phí nhưng trên cơ bản vẫn còn thuộc chế độ đãi ngộ phúc lợi. Hàng năm nhà trẻ đều sẽ đề cử một ít đứa nhỏ ưu tú, hoặc là có chuyên môn, hoặc là năng lực học tập không tệ, hoặc là đứa trẻ có thiên phú về phương diện khác tiến vào tiểu học Thừa Chí. Cho nên nói tóm lại Lý Văn miêu tả không có sai, đại đa số đứa nhỏ trong tiểu học này đều là vô cùng ưu tú. Vương Tiểu Mạt cũng không phải đứa nhỏ ngốc, nhưng mà khẳng định không có sáng dạ như em trai của nàng, cần cố gắng học tập cũng là phải.

Một cái phòng học chỉ có hai mươi học sinh, lớp lớn nhất của tiểu học Thừa Chí cũng sẽ không vượt qua ba mươi học sinh. Đối với một cái không có áp lực lợi nhuận mà lại dư thừa tài chính như Quý giáo dục An Tú, đầu tiên lo lắng chu toàn đến cơ hội và thời gian tiếp xúc trực tiếp giữa giáo viên và học sinh là càng thêm quan trọng.

Năm hàng chỗ ngồi, mỗi hàng bốn người học sinh. Vì học sinh tiểu học hay ồn ào năng động nên chuẩn bị phòng học cầu thang hiển nhiên là không quá thích hợp, tuy nhiên hai hàng chỗ ngồi cuối cùng có chức năng điều chỉnh lên xuống. Vương An và Vương Phi Từ đều thuộc loại vóc dáng cao, chỗ ngồi được phân ở tại một hàng cuối cùng, Vương An tự nhiên vẫn là ngồi cạnh Vương Phi Từ.

Nhìn thấy Vương An tiến vào, vẫn luôn chăm chú nhìn cửa phòng học Vương Phi Từ lúc này mới cúi đầu xuống, ánh mắt không chuyển động nhìn chăm chăm vào sách giáo khoa của mình.

Vương Phi Từ hôm nay mặc váy hoa hồng màu đỏ, viền váy có ren màu đen, một đôi giày sandal da dê mềm mại, vài ngón chân nhỏ xinh xắn lộ ra mép ngoài, giống như những viên chè i bên trong chén canh nước đường.

Vương Phi Từ lúc mùa hè đã cắt ngắn mái tóc, đến hiện tại vừa mới che ngang bả vai. Mái tóc mềm mượt mà đen óng, hai má tinh xảo mà trắng nõn, ánh mắt thật to chớp động, tựa như là một con búp bê biết nói đang ngồi ở chỗ đó.

“Phi Từ, mình tới rồi.” Vương An buông túi sách nói. Giáo viên còn chưa có tới, chuông giờ cũng chưa có vang lên, là đoạn thời gian học sinh tiểu học nắm chặt thời giờ đùa giỡn.

“Ừm.” Vương Phi Từ khẽ gật đầu, vẫn như cũ không đi nhìn Vương An.

“Bạn đang nhìn gì thế?” Vương An cầm lấy quyển sách của Vương Phi Từ, “Chẳng có gì hay để xem, sao cậu không nói chuyện với mình?”

“Vương Thiếu, mụ mụ mình nói chúng ta bây giờ là đứa nhỏ lớn rồi, bình thường không thể nghịch ngợm giống như lúc ở nhà trẻ nữa, cần phải tuân thủ kỷ luật.” Vương Phi Từ nghiêm túc nói.

“Bây giờ còn không có đi học a, bạn không cần ra vẻ nghiêm túc như vậy..... Tới, cho ba ba hôn một cái!” Vương An không chút nào để ý nói, mỗi ngày hôn một cái khẳng định là không thiếu được, Vương An đã thói quen.

“Đây là ở lớp học!” Vương Phi Từ khẩn trương kháng nghị, hai má ửng đỏ, sợ Vương An không để ý sẽ hôn nàng. Bởi vì nơi này còn có đồng học xa lạ, để cho bọn họ thấy được sẽ không tốt lắm.

Chính là ở nhà trẻ, cũng bị các học sinh nhìn thấy qua Vương An hôn mình. Còn có người mách cho giáo viên, nói Vương Phi Từ và Vương An trốn đi hôn nhẹ, làm cho Vương Phi Từ thẹn thùng muốn chết.

“Chúng ta ngồi ở hàng sau, sẽ không có người thấy. Để ba ba ngửi ngửi thử xem hôm nay có thơm hay không?” Vương An vươn tay ra cầm lấy bàn tay nhỏ của Vương Phi Từ.

Vương Phi Từ để cho hắn nắm tay, nhưng chính là không cho hắn hôn. Đều là học sinh tiểu học, tuy rằng còn là bạn bè trai gái, nhưng mà ở trường học không thể tùy tiện giống như ở nhà trẻ, hắn làm sao sẽ không biết thẹn thùng đây?

“Vậy bạn ít nhất phải kêu một tiếng ba ba.” Vương An cũng không bắt buộc nàng, ít nhất vẫn như cũ làm không biết mặt khiến cho Vương Phi Từ thỏa mãn một chút cảm giác làm cha chân chính nên có của hắn.

“Vậy bạn hôm nay cũng không được hôn mình!” Vương Phi Từ quệt miệng, xoay người sang nói.

“Tốt, ngày mai mới hôn.” Vương An gật đầu.

“Bạn sẽ không thể chờ chúng ta tan học, lúc đi nhà của mình chơi lại hôn sao?” Vương Phi Từ chịu thua Vương An nói.

“Đều phải hôn, chờ bạn lớn lên, ba ba sẽ không thể tùy tiện hôn bạn nữa, cho nên hiện tại muốn hôn nhiều một chút.” Vương An có chút tiếu nói. Làm cha đương nhiên là hi vọng mỗi ngày đều có thể hôn khẽ đứa nhỏ bảo bối của mình, thời gian mình có thể tùy tiện hôn Vương Phi Từ vốn đã so với người cha bình thường nhiều hơn một chút, tự nhiên thấy nàng sẽ nhiều hôn nhẹ. Cũng không thể chờ lúc Vương Phi Từ hơn mười tuổi, chính mình còn mỗi ngày đi hôn nàng đi. Khi đó bộ dáng hấn cũng là hơn mười tuổi, làm như vậy đã có thể không thích hợp.

“Tại sao vậy?” Hiện tại đến phiên Vương Phi Từ không hài lòng, vì cái gì Vương Phi Từ lớn lên, Vương An sẽ không muốn hôn nàng? Mặc dù Vương Phi Từ hi vọng chính mình vĩnh viễn sẽ không lớn lên, vẫn luôn làm tiểu bằng hữu với Vương An, nhưng mà bây giờ Vương Phi Từ cũng biết đó là không có khả năng.

“À..... chờ bạn lớn lên thì sẽ biết.” Vương An không biết nên giải thích như thế nào.

“Bạn không nói cho mình biết mình sẽ không kêu bạn ba ba.” Vương Phi Từ cũng không đáp ứng. Vừa nghĩ tới sau này hấn sẽ không hôn mình nữa, Vương Phi Từ vẫn còn đang thấy khó hiểu liền trở nên tức giận. Chẳng lẽ chờ cho sau khi lớn lên, hấn sẽ đi thích cô gái khác sao? Như vậy sao được? Nghĩ tới đây, Vương Phi Từ tức giận nhìn chằm chằm Vương An, hấn nếu dám thích cô gái khác, sau này sẽ không để ý đến hấn nữa, hơn nữa còn phải đem lễ vật hấn tặng cho mình cũng trả lại cho hấn!

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 49: Bi ai của phụ nữ

Tiết học đầu tiên kết thúc, Vương Tiểu Mạt liền vội vàng chạy tới phòng học năm nhất.

“Chị là đến ăn hiếp bọn em ư?” Vương Tiểu Mạt chạy tới trong phòng học, không có nhìn thấy em trai, chỉ có hai bé gái buộc tóc đuôi ngựa vênh lên thật cao tron to mắt nhìn Vương Tiểu Mạt.

“Bọn em cũng không sợ chị đâu!” Một bé gái khác trốn ở sau lưng bé gái phía trước nói. Nhìn thấy ánh mắt Vương Tiểu Mạt đảo tới đây, vội vã rút đầu trở về, tựa như cùng với bé gái phía trước hai người trọng điệp cùng một chỗ đứng ở đối diện Vương Tiểu Mạt.

Vương Tiểu Mạt quan sát hai bé gái một chút, không phải là cảm nhận.

“Chị là tới tìm em trai chị, hai em tên là gì?” Vương Tiểu Mạt lắc lắc đầu. Dừng cảm Vương Tiểu Mạt dám đánh nhau với bé trai lớn tuổi hơn mình, nhưng tuyệt đối sẽ không ăn hiếp bé gái nhỏ hơn so với mình. Đương nhiên, ngoại trừ những bé gái cảm nhận tâm hoài bất quỷ đối với em trai.

“Em là chị, em tên Tô Mộc San.” Bé gái thứ nhất nói.

“Em là em, em tên Tô San Từ. Còn chị?” Bé gái thứ hai nói.

“Chị tên Vương Tiểu Mạt, em trai của chị tên Vương Thiệu.” Vương Tiểu Mạt tự giới thiệu, “Chị sẽ không ăn hiếp hai em.”

“Vương Thiệu ư, mới này có tự giới thiệu. Vương Thiệu là một bé trai rất tuấn tú, lúc nói chuyện sẽ trừng người, giống như ba ba mình.” Tô Mộc San nói.

“Đúng vậy, Vương Thiệu thật đẹp trai, bắt quá hình như bạn ấy có bạn gái rồi!” Tô San Từ từ phía sau chị mình bước ra, nếu bé gái to con trước mắt này sẽ không ăn hiếp người khác, vậy không cần sợ..... vốn cũng không sợ!

Vương Tiểu Mạt trừng to hai mắt, “Nó có bạn gái rồi?”

“Đúng vậy, chính là Vương Phi Từ!” Hai tay Tô Mộc San ôm ở trước ngực, thật hâm mộ nói: “Vương Phi Từ là bé gái xinh đẹp nhất của lớp bọn em, bạn ấy có một cái kẹp tóc giống con bướm đang bay, em cũng muốn có một cái như vậy!”

“Bọn mình có kẹp tóc con kiến, không biết có thể đổi với bạn ấy không nữa?” Tô San Từ chờ mong nói.

“Không biết a.....”

Hai bé gái nói xong, tâm tư liền chuyển tới trên kẹp tóc, sau đó quay đầu đi vào phòng học, cùng nhau bàn chuyện chút nữa đổi kẹp tóc với Vương Phi Từ.

Vương Tiểu Mạt đứng ở cửa phòng học, hoàn toàn không nghĩ tới Vương Phi Từ không ngờ đã được công nhận là bạn gái em trai, chuyện này quả thật làm cho người ta không thể chịu đựng được.

Vì thế Vương Tiểu Mạt đứng ở cửa phòng học không rời đi rồi, rốt cục đợi được Vương Phi Từ và Vương An về phòng học.

“Vương Tiểu Mạt, người đứng ở đó làm thần giữ cửa à?” Vương An kỳ quái hỏi. Phòng học của năm nhất và năm ba cũng không phải liền nhau, nàng chạy đến nơi đây để làm gì?

“Chị tiểu Mạt, chị cũng tới trường học bọn em đi học sao?” Vương Phi Từ có chút tò mò nhìn Vương Tiểu Mạt.

“Người có biết chị gái là có nghĩa gì không?” Vương Tiểu Mạt quan sát Vương Phi Từ trước mắt, trên người Vương Phi Từ luôn có một loại cảm giác làm cho cả người Vương Tiểu Mạt rất không thoải mái. Tỷ như Vương Tiểu Mạt có thể ở trong khu chung cư bất sâu a, leo lên tường vây đi ngắt hoa thường xuân a, cũng có thể thả lỏng người đùa giỡn thật vui vẻ với con Husky cách vách. Nhưng nếu đứng ở bên cạnh của Vương Phi Từ, Vương Tiểu Mạt sẽ cảm thấy mình là làm một ít chuyện thật ngu ngốc.

“Chị gái chính là có nghĩa vĩnh viễn không thể trở thành bạn gái của em trai.” Vương Phi Từ mân môi nói.

Vương Tiểu Mạt tròn to hai mắt nhìn, nàng cảm thấy mình lúc này có thể hiểu được cảm giác lông dựng đứng hết lên của con mèo Ba Tư lông ngắn khi nghe con Husky sủa. Bởi vì tóc của nàng cũng dựng thẳng lên hết rồi. Tức chết người đi được!

“Ai nói với người chị gái là có nghĩa này?” Vương Tiểu Mạt càng nhìn càng cảm thấy bé gái trước mắt thật đáng ghét.

“Chẳng lẽ không đúng ư?” Vương Phi Từ có chút mơ hồ do dự, “Vậy hẳn là chỉ một cái nghĩa khác, chị gái chính là con gái trong nhà lớn lên sẽ gả cho người khác!”

Vương An nhìn không được bắt đầu cười ha ha. Phi Từ cũng không phải là Triệu Hiểu Đồng trong khu chung cư mỗi ngày đi theo phía sau Vương Tiểu Mạt, thật sùng bái Vương Tiểu Mạt không sợ chó lớn, cũng không sợ mèo cao mặt. Phi Từ nhu thuận mà sắc sảo, không hề nghi ngờ trong tính cách của nàng kẻ thừa rất nhiều thứ từ Tần Mi Vũ, Vương Tiểu Mạt căn bản là không có kinh nghiệm nên làm sao đối phó với loại đứa nhỏ như Vương Phi Từ này.

Hai nắm tay Vương Tiểu Mạt nắm lại thật chặt, tức giận đến bộ ngực nhỏ liên tục trập trùng, làm cho cái còi treo trước ngực nàng cũng liên tục lắc lư. Vương Tiểu Mạt rốt cục quyết định đem Vương Phi Từ trở thành địch nhân lớn nhất đời này của mình. Vương Tiểu Mạt giữ chặt tay em trai, lớn tiếng tuyên bố: “Chị gái chính là người sẽ vĩnh viễn ở chung với em trai! Bạn gái thì tính cái gì. Người phải biết rằng cho dù người thành bạn gái người khác, nhưng mà cũng không nhất định có thể kết hôn. Cho dù kết hôn, cũng sẽ ly hôn. Nhưng còn chị gái sẽ vĩnh viễn ở chung với em trai!”

“Ngày hôm qua em xem phim nhóc Maruko. Hanawa nói mình thích Maruko, Maruko nói nàng không thể ở cùng một chỗ với Hanawa, bởi vì trong nhà Maruko đều là người nhà mình cưới người nhà mình. Tỷ như ông nội cưới bà nội, ông ngoại cưới bà ngoại, ba ba cưới mẹ mẹ, cho nên em trai cũng sẽ cưới chị gái, đúng không?” Vương Phi Từ hơi suy nghĩ nói.

“Chính là như vậy.” Vương Tiểu Mạt có chút đắc ý nói. Vương Tiểu Mạt không thích xem nhóc Maruko, bởi vì Maruko không có em trai, còn liếc mắt đưa tình với rất nhiều bạn học nam trong lớp học.

“Chính là bà nội có một em trai, bà ngoại cũng có một em trai, mẹ mẹ cũng có một em trai, những người em trai đó đều không có cưới chị gái. Tất cả chị gái đều thành vợ của ông nội, ông ngoại và ba ba, bọn họ đều không có trở thành vợ của em trai.” Vương Phi Từ vô cùng tiếu nuối nói.

Vương Tiểu Mạt nhất thời sợ ngây người!

“Cho nên đây, mặc kệ trước đây chị cho rằng như thế nào, chờ chị lớn lên, chị đều sẽ không trở thành vợ em trai chị!” Vương Phi Từ có chút đắc ý nói.

Vương Tiểu Mạt một trận bị thương. Thì ra cái thế giới này lại là cái dạng này, ngay cả chị gái cũng không có thể gả cho em trai, thế giới này còn không bằng sớm bị tận thế hủy diệt đi!

“Người nói như vậy kỳ thật là muốn nói cho ta biết, người mới có thể gả cho em trai của ta đi?” Vương Tiểu Mạt cúi đầu, sau đó nhìn khuôn mặt và cái cằm giống hệt như tiểu hồ ly của Vương Phi Từ, nhất thời lòng cảnh giác càng thêm mãnh liệt. Nàng cảm thấy đây nhất định là một cái lừa dối động trời, Vương Phi Từ là nghĩ phá hủy tâm kiên cường của Vương Tiểu Mạt để đạt được mục đích không thể cho người khác biết, mình làm sao có thể cứ như vậy bị dao động được?

“Em không có nói như vậy.” Hai má Vương Phi Từ ửng đỏ. Chính mình và Vương Thiếu gặp mặt ngày đầu tiên liền hôn môi, tương lai mình và cậu ấy kết hôn chính là chuyện của mình và Vương Thiếu, Vương Phi Từ cũng không muốn để người khác biết.

“Ta sẽ không cho người thực hiện được!” Vương Tiểu Mạt lớn tiếng tuyên bố, tiếng chuông vào học cũng vừa vang lên. Vương Tiểu Mạt vì biểu đạt quyết tâm của mình, ngậm còi trong miệng rồi bắt đầu thổi, vừa thổi vừa chạy về phòng học của mình.

Vương Phi Từ xoay người lại, lại phát hiện bạn trai nhỏ của mình rõ ràng đã không ở bên người. Tô Mộc San và Tô San Từ đang ở trong phòng học trò chuyện với hân, hơn nữa Tô Mộc San và Tô San Từ giống như bị hân nói gì đó trên chộc cho cười giòn giã.

Con trai đều là đa tình như thế sao? Vương Phi Từ từng nghe được mẹ mẹ ở làm bầm lâu bầu nói ba ba là một đàn ông đa tình. Vương Phi Từ ngẫm lại mình ở đây cố gắng bảo vệ hôn nhân của mình, nhưng mà hân lại ở chỗ khác dễ dàng bé gái khác vui vẻ, Vương Phi Từ cảm giác mình rất bi ai.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1 - Chương 50: Nếu không có trầm luân, thì không có thăng hoa

Có người nói, sau khi một người gặp phải ngăn trở thì có 5 năm thời gian mấu chốt nhất. 5 năm qua đi có thể sẽ triệt để sa đọa, hay là lấy lại sĩ khí.

Năm thứ nhất ý chí sa sút mơ màng sống qua ngày. Năm thứ hai bắt đầu bình tĩnh tinh thần nghĩ lại. Năm thứ ba chuẩn bị phấn đấu lại. Năm thứ tư có chút khôi sắc hoặc vẫn như cũ thất bại. Năm thứ năm cuối cùng sẽ lấy lại sĩ khí hoặc là bởi vì lại thất bại mà triệt để buông tha cho.

Chỗ mấu chốt nhất của loại ngôn luận này thật ra không phải là 5 năm, mà là tự thuật một loại cảnh ngộ trong nghịch cảnh mà mỗi người đều biết.

Khách quan mà nói Vương An hiện giờ là đang ở trong nghịch cảnh, nhưng mà nghịch cảnh cũng không phải là một loại trạng thái đáng sợ, làm cho người ta không thoải mái. Tương phản ở trong nghịch cảnh người ta mới biết nghĩ lại, mới có càng nhiều động lực đi học tập.

Không có trầm luân, thì không có thăng hoa.

Vương An ở rất nhiều thời điểm đều suy nghĩ, rốt cuộc là nguyên nhân gì tạo thành sự nghiệp của mình. Nhân sinh một trạng huống này, mặc dù ở khách quan đi lên nói, đây là một cái thủ đoạn có thể phá rồi sau đó lập, tuy nhiên không thể nghĩ ngờ rất nhiều vấn đề trong đó vẫn như cũ là tai họa ngầm do một tay mình chôn dấu xuống.

Có chút tai họa ngầm là cố ý làm như vậy, Vương An yên tĩnh xem biến hóa trong đó, thậm chí còn thôi động quá trình lớn lên của tai họa ngầm này.

Đang ở trong cục, rất nhiều chuyện rất nhiều người đều không thấy rõ lắm. Nhảy ra ngoài cục, lúc này Vương An lại đi xem kỹ lịch sử, phát triển, cơ cấu hiện nay của tập đoàn An Tú thì có thể tìm được rất nhiều vấn đề. Nhưng mà cũng có một cái phiền toái, hẳn thấy không rõ lắm thay đổi hiện nay của tập đoàn An Tú, cũng không rõ ràng nơi nào bên trong quái vật lớn này đã bị biến chất, dù sao hẳn đã không có quyền hạn tuần tra tư liệu bên trong.

Nếu chỉ dựa vào xí nghiệp thông cáo, tin tức thay đổi nhân sự, tin tức quan hệ xã hội văng vẳng của tập đoàn An Tú, có thể suy đoán đi ra cũng chỉ là một ít phương hướng đại khái gì đó, mà chi tiết kế hoạch đó được quyết định như thế nào thì không thể nào biết được.

Vương An thương thức nhất chính là Tần Mi Vũ rốt cục thành lập mô hình kinh doanh cho xí nghiệp vừa và nhỏ, sức ảnh hưởng của tập đoàn An Tú tiến thêm một bước khuếch trương. Nhóm xí nghiệp Trung Quốc quan hệ tới kế sinh nhai của càng nhiều người, tập đoàn An Tú tiến vào trong đó, không còn tiếp tục chuyên chú cho thống nhất chiều ngang và chiều dọc từ trên xuống dưới với một ít ngành sản xuất, đối với sự phát triển an toàn của toàn bộ tập đoàn An Tú càng thêm có lợi.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì người nắm quyền hiện giờ là Tần Mi Vũ, Tần Mi Vũ là đại biểu cho Tần gia và Nghiêm gia ở không chế tập đoàn An Tú. Sức ảnh hưởng của tập đoàn An Tú tiến thêm một bước khuếch trương, cũng đại biểu cho sức ảnh hưởng của Nghiêm gia và Tần gia ở khuếch trương, thậm chí tăng cường năng lực của hệ phái chính trị sau lưng Trung Quốc.

Bản chất của Vương An là không giống với Tần Tĩnh, Nghiêm Vũ Nhân, Vương An cũng rất rõ ràng điểm này. Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân làm việc sẽ lấy gia tộc phe phái sau lưng vì điểm xuất phát để suy nghĩ vấn đề, mà Vương An lại không phải, rất nhiều lúc hẳn cũng sẽ không thỏa hiệp với bọn họ.

Khi Tần gia và Nghiêm gia phát hiện, Vương An cũng không phải người bọn họ có thể thao túng, thậm chí thông qua đám hỏi Vương An tựa hồ cũng không chút nào để ý tăng quan hệ này, không có vì mình đánh lên dấu ấn của bao nhiêu gia tộc phe phái, cũng không có trở thành phân tử trung kiên, người ủng hộ kiên định cùng với trụ cột cho sức ảnh hưởng kinh tế của Nghiêm gia và Tần gia, thế là cái khe liềm sinh ra, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Tao ngộ của Vương An ít nhất đã chứng minh một điểm, ở dưới sự ảnh hưởng của chính trị và hoàn cảnh xã hội như Trung Quốc, một siêu cấp tài phiệt lấy cá nhân làm trung tâm là khó có thể sinh tồn và tiếp tục phát triển, Khi sức ảnh hưởng của một người cùng với quyền thế và tài phú có thể đạt đến mức độ phân chia lợi ích với quốc gia, tiến tới ảnh hưởng chính sách quốc gia và trọng điểm ngoại giao, người này vẫn không chịu sự khống chế của cao tầng, rất nhiều sự việc sẽ tự nhiên nảy sinh, đương nhiên xuất hiện..... Chẳng sợ trên thực tế hẳn cũng không có chân chính đi làm chuyện mưu đoạt ích lợi quốc gia, làm ra một ít hành động tổn hại quốc dân.

Vương An hiện tại sáu tuổi, trong thời gian bốn năm này hẳn thường xuyên nhớ lại từng chút từng chút chuyện quá khứ, cuối cùng hẳn phát hiện, rất nhiều chuyện đều là không thể tránh khỏi, cũng vô pháp dùng một loại phương pháp khác mà hẳn có thể tiếp nhận để thay đổi..... Hoặc là nếu không phải chết đi ở ngày 24 tháng 8 năm 2001, ngày 24 tháng 8 năm 2001 sống lại ở một bộ thân thể khác, mà trở lại quá khứ giống như lúc sống lại lần đầu tiên, như vậy chuyện hẳn duy nhất sẽ làm đại khái chính là cách xa Tần Mi Vũ, làm cho trong lòng nàng không có “An ca ca” kia.

Trên thế giới này không có nếu, nếu có nếu, vậy không có Vương Phi Từ, chẳng phải là làm cho người ta càng thêm tiếc nuối?

Thậm chí cũng không có Vương Tiểu Mạt người chị gái này.

Khóe miệng Vương An không tự chủ được hơi nhếch lên, Vương Tiểu Mạt tựa hồ căn bản không có ý thức được nhiệm vụ chính yếu của một cái học sinh tiểu học năm na là cái gì. Chuyện làm nản nhiệt tình nhất ở trong trường học chính là vừa tới tan liên học bỏ chạy đến trong phòng học năm nhất đầu vô nồm với Vương Phi Từ.

Kế thừa gien của Vương An và Tần Mi Vũ, không giống như Vương An dựa vào mượn học thức và tài hoa của trước lúc sống lại, sáu tuổi Vương Phi Từ thiên phú ngôn ngữ và năng lực học tập đều cực kỳ ưu tú, đây là Vương Tiểu Mạt đàn độn lấy leo cây trèo tường bắt sâu chọc chó dọa mèo làm vui khó có thể so sánh.

Vương Tiểu Mạt càng mạnh mẽ ở chỗ chấp nhất và nội tâm cứng cỏi của nàng, nàng rất khó chịu đến chân chính đã kích, mà nàng rất nhanh sẽ có thể khôi phục lại, hơn nữa càng đánh càng hăng.

Trong lúc Vương An đang suy nghĩ mấy vấn đề này, Vương Tiểu Mạt đang chia sẻ một bịch cá khô chua cay với Vương Phi Từ, loại đồ ăn vặt một khối tiền một bịch này là Vương Phi Từ rất khó ăn đến. Ở trước lúc Vương Tiểu Mạt lấy ra món đồ ăn vặt này, Vương Phi Từ căn bản không thể tưởng tượng trên thế giới này còn có loại đồ vật nhìn qua bần hê hề mà Vương Tiểu Mạt lại ăn bất diệc nhạc hồ, nhìn qua tựa như là thứ rất ngon.

“Người biết không, trên thế giới này chỉ có một thứ là ngon nhất, đó chính là cá khô chua cay, khoai tây nướng và đậu phụ khô chua cay.” Vương Tiểu Mạt cực kỳ khẳng định nói.

“Chị nói là ba loại.” Vương Phi Từ sửa đúng cách nói Vương Tiểu Mạt, nhìn Vương Tiểu Mạt xé mở miệng bịch cá khô chua cay kia, sau đó là cái loại đầu màu đỏ cam này, còn có một ít bột tiêu và cá nhỏ bị cắt bỏ đầu cùng với cái đuôi, nhìn qua thứ có thể ăn cũng không nhiều.

“Người muốn nếm thử hay không?” Trừ bỏ em trai và còi của mình, Vương Tiểu Mạt vẫn là một bé gái rất hào phóng. Nàng không ngại chia sẻ món đồ chơi và đồ ăn vặt của mình cho người khác, chưa bao giờ trốn đi ăn một mình giống như những đứa nhỏ khác, chơi rất vui sao.

“Thứ này thật sự có thể ăn sao?” Tuy rằng như vậy rất không lễ phép, nhưng mà Vương Phi Từ vẫn là muốn hoài nghi, cảm giác loại đồ vật này nhìn qua giống như đạo cụ người xấu dùng để tra tấn tiểu bang hữu trong TV.

“Đương nhiên có thể ăn. Hơn nữa còn ăn rất ngon, sau khi người ăn sẽ còn muốn ăn tiếp.” Vương Tiểu Mạt lời thề son sắt bảo đảm.

Vương Tiểu Mạt cầm lấy một con cá nhỏ đưa đến bên miệng Vương Phi Từ. Vương Phi Từ do dự một chút, nhắm chặt ánh mắt, hé miệng ra, Vương Tiểu Mạt liền đem cá nhỏ bỏ vào miệng nàng.

Vương Phi Từ cắn một ngụm, nhai nhai, lông mày không tự chủ được bắt đầu nhíu lại, ánh mắt thật to tròng tròn xoe, cái mũi mềm mại cau có, cái miệng nhỏ nhắn thì lập tức mở ra, đầu lưỡi thè dài ra, hốc mắt trở nên ướt đẫm, nhanh chóng đem cá nhỏ phun ra.

“Ăn rất ngon chứ.” Vương Tiểu Mạt tựa hồ căn bản không phát hiện phản ứng của Vương Phi Từ, nàng chỉ là chậm rãi nhai cá nhỏ trong miệng mình, sau đó mặt không chút thay đổi lại cầm lấy một con cá nhỏ đi dứt cho Vương Phi Từ.

“Khó ăn muốn chết..... Em khẳng định đã bị trúng độc, miệng đều bắt đầu sưng lên rồi!” Vương Phi Từ cầm lấy treo trước ngực, ấn xuống, lập tức thì có bảo mẫu chạy vào phòng học, dứt cho Vương Phi Từ uống nước.

“Tiểu thư, không có việc gì..... Lập tức không có việc gì.” Bảo mẫu thấy dầu cay ngoài miệng Vương Phi Từ, thật cẩn thận giúp nàng lau, vừa bắt đầu đi nhìn Vương Phi Từ ở bên cạnh đang tiếp tục từng ngụm từng ngụm ăn cá nhỏ.

“Vương Tiểu Mạt đồng học, sau này nhóc có thể đừng luôn mang mấy thứ này cho tiểu thư ăn hay không?” Một người bảo mẫu khác nói với Vương Tiểu Mạt, “Nếu nàng lại tiêu chảy, chúng ta phải bị mắng.”

“Cô muốn ăn không?” Vương Tiểu Mạt lại lấy ra một con cá nhỏ hướng về bảo mẫu đó nói.

Từ sau khi Vương Phi Từ lên tiểu học, các bảo mẫu sẽ không tùy thân đi theo, cơ bản đều sẽ chờ ở ngoài phòng học. Làm cho các nàng lo lắng là, không giống như em trai của nàng, Vương Tiểu Mạt rõ ràng chính là phần tử nguy hiểm. Lần trước Vương Tiểu Mạt đã mang theo khoai tây nướng mua trên đường cho Vương Phi Từ ăn, sau đó Vương Phi Từ liền tiêu chảy.

Vương Phi Từ uống nước xong, một lát sau, không còn cái loại cảm giác đau rát này nữa, thế từ nay về sau cũng không ăn đồ ăn do Vương Tiểu Mạt mang đến.

“Chị Tiểu Mạt, bọn em cũng muốn ăn.” Tô Mộc San và Tô San Từ vừa đi tới.

Vương Tiểu Mạt phân cho cặp chị em song sinh này ăn. Vương Phi Từ ngạc nhiên phát hiện bộ dáng Tô Mộc San và Tô San Từ tuy rằng cũng giống cảm giác thật cay, nhưng mà cũng ăn rất vui vẻ.

Tiếng chuông đi học vang lên, Vương Tiểu Mạt vội vàng chạy trở về phòng học của mình, nàng quyết định tiết học tiếp theo sẽ mang một trong ba món ngon nhất là đậu phụ khô chua cay tới cho Vương Phi Từ nếm thử.

Vương Phi Từ ngồi trở lại chỗ ngồi của mình, thế này mới hỏi Vương An, “Bạn vừa rồi đã nói gì với Tô Mộc San và Tô San Từ vậy?”

Vương Phi Từ không nghĩ khiến cho Vương An cảm thấy mình là nghĩ độc chiếm hần, không cho hần làm quen bạn bè, mặc dù Vương Phi Từ vẫn còn có chút mất hứng. Bởi vì lúc Vương An ở nhà trẻ Thừa Chí, trên cơ bản đều chỉ chơi với một mình Vương Phi Từ, đối với những cô bé xinh đẹp khác căn bản là không có gì thích. Tuy nhiên lên tiểu học liền không giống nhau, Vương An càng ngày càng hoa tâm, hần bây giờ mỗi ngày ít nhất trò chuyện và lần với cặp chị em song sinh kia!

Mỗi một lần Vương Phi Từ đều sẽ vẽ một vạch ở trong quyển vở nhỏ, thời điểm nhiều nhất Vương An cư nhiên trò chuyện năm lần với các nàng, ngay cả

một chữ chính* đều viết xong!

(*)Đ, có năm nét, ba nét dài hai nét ngắn.

“Bởi vì vài ngày nữa chính là sinh nhật của Tô Mộc San và Tô San Từ a, hai bạn ấy mời mình tới nhà họ chơi a, đến lúc đó chúng ta cùng đi a.” Vương An nói.

Vương Phi Từ trầm mặc, Tô Mộc San và Tô San Từ cũng không có lời nào, các nàng căn bản chính là thâm nghĩ chỉ chơi với Vương An.

Vương An không biết Vương Phi Từ suy nghĩ cái gì, hẳn quả thật có chút không ngờ Tô Mộc San và Tô San Từ chính là con gái Trần Thanh Vũ, thời điểm mình lần đầu tiên nhìn thấy hai bé gái, các nàng còn chưa có đặt tên.

Trần Thanh Vũ là phụng tử thành hôn*. Khi Tô Mộc San và Tô San Từ sinh ra, hẳn đang bên cạnh Vương An, hai người đang ở nước Mỹ chính hợp nghiệp vụ của công ty con Bắc Mỹ, công tác sát đầu mề trán, Trần Thanh Vũ đã hai tháng không có được thấy mặt vợ mình.

(*)Kết hôn khi có bầu.

Nhìn biểu hiện mừng như điên của Trần Thanh Vũ khi nhận được điện thoại báo tin vui, Vương An vẫn như cũ nhớ rõ tâm trạng của mình. Khi đó Vương Phi Từ còn chưa có sinh ra, Tần Mi Vũ vẫn còn ở trong thời gian mang thai, Vương An không biết khi mình nhận được điện thoại báo tin vui có phải cũng sẽ vui sướng cuồng nhiệt giống như Trần Thanh Vũ không nữa.

Sự thật chứng minh, tâm trạng khi nhận được điện thoại căn bản không quan hệ việc người cha có yêu thương con gái hẳn hay không.

Tối sau khi Vương An và Trần Thanh Vũ về nước, ở sân bay gặp được vợ Trần Thanh Vũ cùng với Tô Mộc San và Tô San Từ, vợ Trần Thanh Vũ hơi có chút oán thâm đối với Vương An. Oán trách Vương An không cho Trần Thanh Vũ về nước, nhưng tối khi Tần Mi Vũ muốn sinh, Vương An hẳn lập tức chạy trở về.

Vương An ôm qua Tô Mộc San và Tô San Từ, bé gái song sinh xinh đẹp đáng yêu quả thật rất làm cho người ta có một loại cảm giác kinh diễm, theo biểu cảm vui đến phát khóc kia của Trần Thanh Vũ có thể đủ biết tâm trạng của hắn. Vì trấn an vợ mình, Trần Thanh Vũ để cho hai con gái cùng nhau mang họ Tô theo mẹ các nàng.

Chính mình vì tò mò xin lỗi, Vương An trừ bỏ cho hai bé gái hai bao lì xì lớn, còn đem chiếc Rolls-Royce chạy tới đón mình tặng cho Trần Thanh Vũ.

Vương An ít nhất cũng biết, ở sau khi tin tức người sáng lập tập đoàn An Tú qua đời được tuyên bố, tùy theo mà đến trong thay đổi nhân sự có tên Trần Thanh Vũ. Hắn không còn đảm nhiệm Bộ trưởng Bộ Sự vụ của Bắc Mỹ và vịnh Mexico, cũng không tiếp tục đảm nhiệm Phó giám đốc chấp hành sản vật An Tú.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 51: Có một loại yêu, chỉ dành cho một người

Bởi vì Tô Mộc San và Tô San Từ vẫn còn tiến vào tiểu học Thừa Chí, vậy cũng có nghĩa Trần Thanh Vũ vẫn chưa có rời khỏi tập đoàn An Tú, cũng có nghĩa không phải Trần Thanh Vũ không muốn để cho hai con gái tiến vào nhà trẻ Thừa Chí, mà là hắn đã không có tư cách để cho con gái tiến vào nhà trẻ Thừa Chí.

Có chút người làm việc luôn tuyệt tình như thế, thậm chí ngay cả một ít công phu mặt ngoài đều lười duy trì tiếp, nếu không nguyên lão giống như Trần Thanh Vũ, không nên ngay cả tư cách tiến vào nhà trẻ Thừa Chí thuộc về con gái đều không có.

Từ trên một điểm này ít nhất có thể biết Trần Thanh Vũ với Tần Tĩnh, Nghiêm Vũ Nhân không phải người chung đường, thậm chí có thể chứng minh ở sau khi Vương An qua đời, Trần Thanh Vũ vừa biết tin tức này, tại trong lúc đối mặt với hành động xào bừa nhân viên cao tầng của Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân đã có hành động chống đối kịch liệt mà rõ ràng. Nếu không hẳn sẽ không lập tức bị loại trừ ra hội nghị Lệ Chi viên, rời xa trung tâm.

Dựa theo cách nói 5 năm sa đọa hoặc là Đông Sơn tái khởi*, Trần Thanh Vũ đã vượt qua năm thứ 4, một năm cuối cùng này sẽ quyết định nghề nghiệp mưu sinh về sau của hắn.

(*)Được dùng chỉ những người thất thế mà trùng hưng được thanh thế; hoặc nói theo ngôn ngữ hiện nay thì đó là chuyện quay trở lại vũ đài chính trị và tạo dựng sự nghiệp.

Vương An không biết rõ trong bốn năm này Trần Thanh Vũ này đều đang làm cái gì, nhưng Vương An cũng không cho rằng chỉ bốn năm năm thì có thể đủ hủy diệt nhân sinh Trần Thanh Vũ. Loại nhân tài được Vương An một tay đào móc mang đi ra giống như Trần Thanh Vũ, chỉ cần cho hắn một cái cơ hội, cho hắn một cái vị trí thích hợp, hắn vẫn sẽ có thể phát huy ra tài cán và năng lực của bản thân.

Vương An cũng không rõ ràng hiện nay Trần Thanh Vũ ở tập đoàn An Tú đang ngồi vị trí gì, hắn cũng không thể hoàn toàn khẳng định Trần Thanh Vũ đáng giá tín nhiệm. Hắn cần gặp Trần Thanh Vũ một lần, biết sau khi tin tức qua đời của Vương An truyền ra đến, Trần Thanh Vũ làm cái gì, sau khi trải qua phân tích rồi làm ra phán đoán, mới quyết định lại dùng Trần Thanh Vũ một lần nữa hay không, hay là buông tha cho hắn.

Theo thời gian trôi qua, mọi thứ đều đang thay đổi. Người là sẽ thay đổi, lòng người cũng là sẽ thay đổi, Trần Thanh Vũ đến nay vẫn như cũ ở lại tập đoàn An Tú, nói rõ hắn vẫn còn có truy cầu của mình.

Từ vị trí một người Giám đốc địa vị tối cao đại biểu ở trong nước và thành viên quan trọng của hội nghị Lệ Chi viên, nguyên lão gây dựng sự nghiệp của tập đoàn An Tú, Bộ trưởng Bộ Sự vụ cao cấp, Phó tổng giám đốc điều hành rớt xuống tới hoàn cảnh thậm chí không thể hưởng thụ đãi ngộ của nhân viên cao cấp, Trần Thanh Vũ vẫn như cũ không có lựa chọn rời đi, hoàn toàn có thể nói là chịu nhục. Có mấy người tình nguyện đổi mặt đồng sự cùng cấp hoặc là không bằng mình của ngày xưa, thậm chí là cấp dưới cao cao tại thượng ngày nay? Dệt hoa trên gấm và bỏ đá xuống giếng chắc cũng không phải chuyện hiếm lạ gì, hiện nay Trần Thanh Vũ ở trong tập đoàn An Tú khẳng định là không được như ý, chịu đựng những thứ này là vì cái gì?

Vương An rất rõ ràng chỉ dựa vào một mình Shanna không đủ để chống đỡ lên kế hoạch của hắn, mặc kệ kế hoạch và hành động gì, cuối cùng đều là cần người đến chấp hành. Nguyên nhân Vương An không hề kiên trì đi con đường thực thể xí nghiệp ngay ở chỗ thực thể xí nghiệp cần lượng lớn nhân tài, so sánh với đầu nhập lượng lớn tài chính, đầu nhập nhân tài mới là chân chính xa xỉ. Vương An không tính lại đi mượn sức một đám nhân tài đủ để đối kháng tập đoàn An Tú đi chấp hành kế hoạch của mình, đó thật sự là rất khó khăn.

Người Vương An có thể sử dụng không nhiều lắm, đối với Trần Thanh Vũ khả năng vẫn còn đáng giá tín nhiệm, Vương An cảm thấy hắn là cần đi tiếp xúc một chút.

Vương An cũng không thể trực tiếp đi tìm Trần Thanh Vũ, cho nên nhận lời mời của chị em Tô Mộc San và Tô San Từ, đi nhà các nàng chơi là thích hợp nhất.

Khi mình lần đầu tiên nhìn thấy Tô Mộc San và Tô San Từ, các nàng còn nằm ở trong xe đẩy trẻ em hai chỗ, trong lúc mơ hồ hai đứa bé đã lớn như vậy, chỉ là các nàng vẫn hồn nhiên không biết thay đổi của người và việc trong mấy năm nay.

Một người trưởng thành muốn trở thành bạn bè với một đứa bé là rất dễ dàng, bởi vì người trưởng thành sẽ không hờn dỗi với đứa bé, luôn có thể càng khoan dung mà đối diện một ít cảm xúc và tiểu tính tình của bọn nó. Vương An ở nhà trẻ Thừa Chí cho dù chẳng mấy khi chơi với những đứa nhỏ khác, nhưng là nhân duyên của hắn vẫn rất không tệ. Bởi vì hắn chưa bao giờ tranh đoạt món đồ chơi, cũng không khoe khoang cái gì, thứ gì đều có thể nhường cho đứa nhỏ khác, giúp đỡ bọn nó, tự nhiên sẽ là tiểu bằng hữu được hoan nghênh nhất ở nhà trẻ Thừa Chí.

Tiểu học năm nhất kỳ thật cùng với nhà trẻ khác nhau không lớn, Vương An vẫn như cũ là tiểu bằng hữu nhân duyên tốt nhất lớp học, tự nhiên cũng được đến yêu thích của hai tiểu bằng hữu Tô Mộc San và Tô San Từ, mời Vương An đi nhà hai nàng chơi.

Vương Phi Từ nhân duyên hơi kém một chút, bởi vì nàng rất đẹp. Các đồ vật của nàng đều là tốt nhất, nàng vĩnh viễn càng thêm chói mắt một chút so với tiểu bằng hữu khác. Thời điểm giáo viên đối mặt nàng thì luôn mỉm cười, liền ngay cả hiệu trưởng cũng sẽ thường xuyên đến xem nàng. Còn có bất cứ hoạt động gì, nàng đều là “đại biểu ưu tú nhất” mà không cần sự đồng ý của mọi người.

Bất quá Tô Mộc San và Tô San Từ vẫn là mời Vương Phi Từ, bởi vì Vương Phi Từ cũng là bé gái rất hào phóng. Tô Mộc San và Tô San Từ là chị em song sinh, cho nên quần áo giày và kẹp tóc của hai người đều là giống nhau như đúc, bất quá các nàng là dùng kẹp tóc đôi, một người mang một cái, hai người cầm hai cái kẹp tóc nhựa, trao đổi kẹp tóc kim cương trắng của Vương Phi Từ.

Tô Mộc San và Tô San Từ cũng không biết kẹp tóc kim cương trắng rốt cuộc quý giá bao nhiêu, chỉ là cảm thấy của Vương Phi Từ hắn là càng tốt một ít. Nếu Vương Phi Từ đồng ý đổi, đương nhiên là tiểu bằng hữu rất hào phóng, hai chị em cũng trở thành bạn tốt với Vương Phi Từ - chỉ là hai nàng cũng không biết thật ra Vương Phi Từ vẫn luôn tại lo lắng bạn tốt của mình sẽ cướp đi bạn trai nhỏ của mình.

Sau khi tan học Vương An và Vương Phi Từ đi KFC phụ cận làm bài tập. Bởi vì năm nhất tan học hơi sớm nên Vương An ở trong này còn phải chờ Vương Tiểu Mạt tan học, sau đó đợi Lý Vân tới đón mình và Vương Tiểu Mạt về nhà.

Vương An tuy rằng cực kỳ kháng cự cùng đi KFC với Vương Tiểu Mạt, nhưng hắn cũng sẽ không phản đối Vương Phi Từ ăn một hai lần thức ăn nhanh. Mấy thứ này tuy rằng không có dinh dưỡng gì, nhưng cũng không tới mức ăn một hai lần liền xuất hiện vấn đề. Rất nhiều đứa nhỏ đều thích làm bài tập ở KFC, Vương Phi Từ chỉ là theo phong trào chạy tới nơi này mà thôi.

Chỉ là cùng nhau ăn KFC với Vương Tiểu Mạt thì có một vấn đề... Vương Tiểu Mạt cực kỳ thích rất nhiều rất nhiều bao sốt cà chua. Mặc dù chính nàng sẽ không ăn sốt cà chua, nàng sẽ dùng khoai tây chiên chấm sốt cà chua dứt cho Vương An. Mỗi lần nàng tới dứt cho Vương An, Vương An luôn cảm thấy ánh mắt của nàng không khác gì lúc nàng dùng thịt viên hoặc là chân giò hun khói đi trêu chọc con Husky của nhà cách vách, dạt dào hứng thú như vậy, vui không thấy chán như vậy.

Thân hình Vương An và Vương Phi Từ đều chỉ vừa mới vượt qua quầy thu ngân mà thôi, nhiệm vụ mua thức ăn giao cho bảo mẫu, hai người tới một góc trên lầu ngồi chung với nhau, rời xa khu phát nhạc thiếu nhi của nhà ăn.

“Nhìn thấy những tiểu bằng hữu này, mình lại nghĩ tới mới trước đây bọn mình chơi đùa ở nhà trẻ.” Vương Phi Từ có chút thoang thoang u buồn. Minh và Vương Thiếu đã từng là hai đứa nhỏ hồn nhiên vô tư, mà bây giờ mình cũng đã bắt đầu lo lắng hắn có thể hoa tâm hay không, quả nhiên đây là cái giá cho việc lớn lên sao?

Vương Phi Từ vẫn còn nhớ rõ lúc năm tuổi, mình từng nói với hắn muốn vĩnh viễn vĩnh viễn làm tiểu bằng hữu, vẫn không lớn lên. Xem ra khi đó vẫn còn không hiểu chuyện lắm, sự thật chính là tàn khốc như thế, mình và Vương Thiếu đều cao lớn hơn rồi.

“Bạn bây giờ cũng là còn nhỏ.” Vương An cảm thấy có chút buồn cười. Làm bạn lớn lên cùng Vương Phi Từ, nhìn nàng nói ra một ít lời nói ra không tương xứng với độ tuổi, lại mang theo non nớt hồn nhiên, luôn có một loại khoái hoạt rất đặc biệt.

“Không, mình đã trưởng thành rất nhiều.” Vương Phi Từ lắc lắc đầu, lại nghiêm túc nhìn Vương An: “Bạn mình bây giờ vẫn còn giống như trước kia sao?”

“Đương nhiên, đâu có gì không giống, chỉ là lúc này phải làm bài tập rồi.” Bài tập học sinh tiểu học đương nhiên rất đơn giản, nhưng mà trừ bỏ sách bài tập này, một ít bài tập thủ công, hoạt động hứng thú linh tinh liên đáng ghét. Không những tốn rất nhiều thời gian, còn phải đi làm một ít chuyện Vương An tuyệt đối không có hứng thú.

Vương An có thể giả dạng thành một đứa bé một cách tự nhiên, ở trước mặt Vương Trung Thái và Lý Vân cũng không lộ một điểm dấu vết, nhưng mà cũng không có nghĩa hắn đã thật sự hưởng thụ cuộc sống của một đứa bé bây giờ. Hắn chỉ là không đi cầu nhậu, không muốn bị cảm xúc bức bối vô nghĩa chi phối mình mà thôi.

“VẬY..... Vậy bạn còn thích mình sao?” Vương Phi Từ nhìn thoáng qua Vương An, lập tức nhanh chóng cúi đầu nhìn chăm chăm ly sinh tố dâu tây của mình, cảm giác hai má có chút nóng lên. Không biết khuôn mặt nhỏ nhắn của mình có khi nào cũng đỏ lên giống như dâu tây không nữa?

“Đương nhiên thích, Phi Từ nhà chúng ta vĩnh viễn là tâm can bảo bối của ba ba, không thể thay thế.” Vương An hơi gật đầu, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, Phi Từ vẫn còn xem hắn trở thành bạn trai nhỏ của nàng sao? Đây ngược lại là rất thú vị. Điều này làm cho Vương An cảm thấy mình và những người cha bình thường khác không có gì khác nhau, bởi vì bé gái khi còn nhỏ luôn luôn ước mơ phải gả cho ba ba.

Thật ra loại tình cảm này của Vương Phi Từ không hề giống với loại mà Vương An cho rằng như thế, nên ở tương lai phát triển cũng là hoàn toàn khác biệt. Nhưng đây chỉ là nhằm vào Vương Phi Từ, đối với Vương An thì hắn lại không có nghĩ nhiều tới như vậy, hắn chỉ là thích sự quyền uy của Vương Phi Từ dành cho hắn mà thôi.

“Vậy bạn thích Tô Mộc San và Tô San Từ sao? Mình..... Không phải có ý quan sát bạn và hai bạn ấy.....” Vương Phi Từ đỏ mặt, mân mê cái miệng nhỏ nhắn, có chút không hài lòng nói, “Bạn luôn nói chuyện với hai bạn ấy, một ngày ít nhất phải nói ba lần trở lên!”

Vương An nở nụ cười, “Phi Từ ghen tị ư?”

Vương Phi Từ trợn mắt với hắn, nhớ tới chính mình từ lúc khai giảng tới nay thì vẫn chưa có vui vẻ qua, mà hắn bây giờ lại còn có tâm trạng cười ha ha, Vương Phi Từ liền rất tức giận.

“Yên tâm đi, về sau mặc kệ mình thích bao nhiêu cô gái thì Phi Từ vẫn luôn là người mình thích nhất.” Vương An vừa cười vừa khẳng định nói.

“Bạn còn định đi thích rất nhiều cô gái? Bạn cũng đã thích Tô Mộc San và Tô San Từ, còn thích Vương Tiểu Mạt, bạn còn muốn thích bao nhiêu người nữa? Tại sao con trai lại luôn hoa tâm như vậy!” Vương Phi Từ vội vàng nói: “Mình cũng chỉ thích một mình bạn!”

Vương An cảm thấy mình vẫn là thích hợp dùng phương pháp chọc nàng vui vẻ để trao đổi với nàng. Vương Phi Từ quan tâm mấy vấn đề này, làm sao giải thích với nàng đây? Nàng có thể hiểu được từ “thích” này có hàm nghĩa vô cùng phong phú và phức tạp ư?

“Mình thích Vương Tiểu Mạt không có sai, bởi vì nàng là chị gái mình. Mình thích Tô Mộc San và Tô San Từ, bởi vì các nàng là cặp song sinh đáng yêu. Phi Từ, bạn phải hiểu được, có một loại thích chính là trụ cột bình thường để có thể trở thành bạn bè. Có một loại thích, cũng được xưng là yêu, tựa như Phi Từ dành cho ba ba, còn có yêu của ba ba dành cho Phi Từ, nó cùng với loại thích để trở thành bạn bè là hoàn toàn khác nhau.” Vương An vuốt đầu Vương Phi Từ. Hắn có thể tận hết sức trách nhiệm giáo dục không nhiều lắm, nhưng khi có cơ hội hắn vẫn sẽ cùng nàng nói một chút những thứ này, giúp tâm hồn nàng trưởng thành hơn.

Vương Phi Từ nhú mày, cái hiểu cái không. Hắn thường xuyên nói một ít lời nói thật phức tạp, luôn cảm giác có đôi khi thì giống hết như lúc mẹ mụ nói đạo lý lớn với mình.

“Cho nên mình sẽ thích rất nhiều cô gái, bởi vì các nàng đáng yêu. Bất quá mình cam đoan, một loại yêu kia, vĩnh viễn chỉ dành cho Phi Từ.” Vương An mỉm cười, thừa dịp lúc nàng đang chăm chú lắng nghe, hôn nhẹ một cái lên trên khuôn mặt của nàng.

“Lại hôn mình!” Vương Phi Từ thầm oán, nhưng trên mặt lại nở nụ cười mềm mại, ngọt ngào. Mặc dù không phải rất hiểu, nhưng là Vương Phi Từ cảm giác lo lắng vốn có của mình căn bản là không cần thiết, mình ở trong lòng hắn nhất định là loại hắn thích nhất kia.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 52: Bỏ đá xuống giếng

Thứ bảy là sinh nhật của Tô Mộc San và Tô San Từ. Lý Vân đưa con trai và con gái tới trước cửa khu chung cư, nhìn hai chị em đón xe tới nhà hai chị em song sinh.

“Ngôi nhà thật rách nát, tựa như là có ma ở trong đó vậy.” Vương Tiểu Mạt nhìn căn phòng trước mắt cảm thán nói.

Vương An lườm nằng một cái, "Trước mặt người khác người cũng đừng nên nói như vậy."

Trần Thanh Vũ không phải loại người một khi có tiền liền ăn chơi trác táng, làm nguyên lão gây dựng sự nghiệp, Vương An tất nhiên sẽ không bạc đãi hắn, năm đó Trần Thanh Vũ cũng có thể coi như tí phú trẻ tuổi nổi tiếng trong nước. Trần Thanh Vũ vài năm nay vẫn còn công tác ở tập đoàn An Tú, lấy tính cách ôn trọng của hắn tự nhiên không có khả năng làm ra đầu tư nóng vội gì đó dẫn đến phá sản.

Cuộc sống hiện nay Trần Thanh Vũ hẳn là com áo không lo, còn ngôi nhà rách nát trong mắt Vương Tiểu Mạt ở trên thực tế là một tòa biệt thự thời kỳ Dân Quốc, vốn thuộc sở hữu của Đỗ Nguyệt Sanh. Biệt thự ở trải qua những mưa gió trong kháng chiến và giải phóng, vô số lần đổi chủ mà vẫn còn bảo tồn hoàn hảo. Chẳng qua là loại hương vị lịch sử cổ xưa này, còn có dây thường xuân um tùm, điển hình phong cách kiến trúc Dân Quốc, hiển nhiên không nổi bật và hoa lệ bằng khu chung cư cùng với tòa cao ốc mới được xây bên cạnh như vậy - rơi vào trong mắt Vương Tiểu Mạt liền trở thành ngôi nhà rách nát.

Vương Tiểu Mạt làm sao biết giá trị của ngôi nhà này còn đắt hơn mấy chục lần so với ngôi nhà kia của mình?

“Chị có ngọc như vậy sao? Chị nói chuyện là rất hàm súc.” Vương Tiểu Mạt rất bắt mắt em trai hoài nghi chỉ số thông minh của nàng.

Vương An hơi gật đầu, hướng về hai chị em song sinh đi ra nghênh đón bọn họ vẫy tay.

Trừ bỏ Vương An và Vương Tiểu Mạt, Tô Mộc San và Tô San Từ còn mời vài người bạn ở nhà trẻ của mình. Là một bé gái mũm mĩm tên Tiêu Nam, còn có một bé gái nhìn qua lúc nào cũng như chưa tỉnh ngủ tên Triệu Manh Manh.

“Vương Thiếu, chị Tiểu Mạt!” Tô Mộc San vô cùng cao hứng để các tiểu bằng hữu giới thiệu cho nhau, Tô San Từ vội kéo tay Vương Thiếu vào sân.

“Chào các con..... Cảm ơn các con đến chúc mừng sinh nhật của Tô Mộc San và Tô San Từ..... Đây hẳn là Vương Thiếu rồi, thần đồng tiếng tăm lừng lẫy nha!” Tô Mễ Mễ cười tủm tỉm đánh giá Vương An nói.

Vài năm không thấy, Tô Mễ Mễ đã hoàn toàn cởi bỏ nét ngây ngô khi mới làm vợ của năm đó, cả người tản ra ý nhị của thiếu phụ thành thực, khóe mắt cũng có nếp nhăn hơi nhạt.

Trong sân đỗ chiếc Rolls-Royce mà Vương An đưa cho bọn họ, nhưng rất hiển nhiên đã rất lâu không có sử dụng. Đại khái cũng không phải Trần Thanh Vũ dùng không nổi chiếc xe này, hẳn là trên tâm lý có chút không thích ứng, hoặc là không muốn tiếp tục cao điệu như quá khứ.

Trần Thanh Vũ ngồi xổm ở một góc sân cắt tia bồn hoa của hắn, mang một đôi bao tay to dùng chăm chú sửa sang lại bồn đất, nên chỉ quay mặt về phía các tiểu bằng hữu tới làm khách nở nụ cười.

Trần Thanh Vũ ăn mặc rất tùy ý, một bộ đồng phục làm vườn màu đen, nhìn qua đã hoàn toàn đã không có phong độ của doanh nhân hảnh hái năm đó, tương phản lại có chút giống như nhân viên vệ sinh chán chường.

Vương An đã có kế hoạch, cũng không có sốt ruột đi tiếp xúc với Trần Thanh Vũ, nên chỉ ngồi ở trong sân, ăn bánh ngọt và kẹo do Tô Mễ Mễ mang tới.

Lúc này một chiếc Grand Cherokee ngừng ở ngoài biệt thự, một người trẻ tuổi mặc âu phục giày da bước tới. Vương An liếc mắt nhìn một cái, hình như là Bạch Tinh, lúc trước là trợ thủ Bộ sự vụ ở Bắc Mỹ của Trần Thanh Vũ.

Khác với vẻ chán chường lộ ra trên mặt Trần Thanh Vũ, Bạch Tinh bây giờ gương mặt nhấc chân đều có một cảm giác cao quý và thần thái bừng sáng.

“Lão Trần! Suy nghĩ thế nào?” Bạch Tinh hô lớn. Trần Thanh Vũ đứng lên, Tô Mễ Mễ ở bên cạnh thì lại nhủ mày, trên nét mặt ngưng tụ oán hận.

“Hôm nay là sinh nhật con gái tôi..... để hôm khác nói đi.” Trần Thanh Vũ lạnh nhạt nói.

“Thì ra là sinh nhật của hai cô công chúa nhỏ, tôi cũng không biết nên không có mang theo lễ vật.” Bạch Tinh cười ngả ngón, ở trên mặt Tô Mộc San và Tô San Từ bám một cái.

“Đau quá!” Tô San Từ bụm mặt lại hô lên, Tô Mộc San cũng quay về Bạch Tinh nhỏ nước bọt.

“Đi..... Chúng ta qua bên này đi chơi.....” Tô Mễ Mễ dẫn hai con gái tránh xa bên cạnh Bạch Tinh.

Bạch Tinh cười ngả ngón nhìn theo bóng lưng Tô Mễ Mễ, “Lão Trần, đáng người chị dâu đúng là càng ngày càng đẹp.”

Trần Thanh Vũ cố nén không vui trong lòng, “Cậu ra giá quá thấp, tòa nhà này bây giờ ít nhất cũng trị giá 20 triệu.....”

“Nhưng mà lúc đó khi anh mua lại vẫn chưa tới 10 triệu, lúc đó anh chẳng phải cũng lợi dụng lúc người ta buôn bán cần dùng tiền gấp sao? Hiện tại vừa sang tay, liền kiếm được mấy triệu.....” Bạch Tinh vẫn như cũ nhìn chăm chăm bóng lưng Tô Mễ Mễ, cũng không quay đầu lại nói chuyện với Trần Thanh Vũ.

“Lại thêm 3 triệu, đây là điểm mấu chốt của tôi, quá thấp tôi không bán.” Trần Thanh Vũ khề lắc đầu.

“Lão Trần, anh trả giá với tôi cũng vô dụng. Anh cũng biết tôi chỉ là người ra mặt, người ta chỉ ra giá này, người ta cũng nói, cao hơn 13 triệu sẽ không mua, tôi đã tranh thủ cho anh thêm hai triệu rồi!” Bạch Tinh vỗ vỗ bả vai Trần Thanh Vũ nói.

Trần Thanh Vũ cười mĩa một tiếng, “Cho cậu ra mặt? Có mặt mũi làm ra chuyện nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của này cũng biết không có mặt mũi gặp người?”

“Lão Trần, anh nói như vậy là không đúng rồi. Người ta là giúp anh, anh cho là tòa nhà này của anh thật sự đoạt tay như vậy ư?” Bạch Tinh khinh thường nhát cổ nói.

Trần Thanh Vũ mĩa mai nhìn Bạch Tinh, người trẻ tuổi trước mắt này là do mình nắm đó một tay để bạt đi lên. Khi đó há miệng là “lão đại”, một trợ lý nhỏ đi theo phía sau Trần Thanh Vũ, trên mặt lúc nào cũng mang theo nụ cười tràn ngập sùng kính và bội phục. Hiện giờ Trần Thanh Vũ cũng chỉ còn là “lão Trần” mà thôi.

Người như vậy cũng không hiếm thấy, thấy nhưng không thể trách, chỉ có thể trách lúc trước mắt mình bị mù. Trần Thanh Vũ không hề nói cái gì, chỉ là lắc đầu.

“Còn có chuyện này.....” Bạch Tinh thấy Trần Thanh Vũ kiên trì như thế, thái độ cũng biến thành lạnh lùng “Năm đó Vương An chuyển giao đưa cho anh chiếc Rolls-Royce này, cũng không phải xe tư nhân của hắn, mà là đăng ký ở công ty thuê xe dưới danh nghĩa cho cao tầng của tập đoàn An Tú sử dụng đấy. Hiện nay kỳ hạn thuê đến rồi, công ty cho thuê định thu hồi chiếc xe này, lại thêm vài ngày tôi sẽ để cho người ta tới lấy xe.”

Tập đoàn An Tú có được lượng lớn ô tô cao cấp, những chiếc xe này đều thuộc về tài sản công ty, dùng để hướng để thuê khoán, đồng thời cũng thành lập nên công ty cho thuê xe quản lý càng nhiều, cho nên những xe bình thường Vương An sử dụng rất ít đăng ký ở dưới danh nghĩa tư nhân. Năm đó Vương An mang chiếc Rolls-Royce này đưa tặng cho Trần Thanh Vũ, nếu Vương An vẫn còn tại, tự nhiên không ai đi so đo, bộ môn quản lý xe thậm chí còn sẽ chủ động giúp Trần Thanh Vũ quản lý xe, về phần đăng ký thủ tục thay đổi căn bản không có cần thiết đi chú ý tới.

Ai biết thế sự vô thường, người đi trà lạnh. Hiện giờ đứa nhỏ của Trần Thanh Vũ đều không có tư cách tiến vào nhà trẻ Thừa Chí, tập đoàn An Tú tự nhiên cũng không khả năng lại vì hắn đề cao phục vụ xe hơi cao cấp.

Trên trán Trần Thanh Vũ phồng lên gân xanh, quay đầu chặt chẽ nhìn chằm chằm Bạch Tinh, “Các người là đám cặn bã!”

“Trần Thanh Vũ, anh cho rằng anh vẫn là năm đó ư?” Bạch Tinh cũng không e ngại Trần Thanh Vũ, “Anh nổi giận với tôi làm gì? Muốn trách thì trách anh đã chọn sai người, cô hủ không thay đổi! Lãnh đạo đều đã thay đổi người, lúc trước nếu anh biết xuôi theo chiều gió thì làm sao lại lưu lạc đến tình trạng này?”

“Tôi khinh, cậu biến đi cho tôi!” Trần Thanh Vũ chỉ vào cửa cả giận nói.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 53: Đánh chó cho chủ xem

Bạch Tinh lại bắt vì sở động, chỉ là thân nhiên lấy ra đi động, gọi một cú điện thoại.

Thần sắc trên mặt Trần Thanh Vũ thay đổi, vứt bỏ bao tay, quả nhiên đi động trong túi hắn cũng vang lên, “Lưu tổng.....”

“Lão Trần a, tôi chỉ có thể cho anh thời gian ba ngày, ba ngày sau tôi muốn nhìn thấy trong tài khoản của tôi có 15 triệu..... Cứ như vậy đi.....”

Vừa nói xong liền cắt đứt điện thoại. Tay Trần Thanh Vũ run run, bóp thật chặt chiếc đi động, trợn mắt nhìn thật chặt Bạch Tinh. Đám người này thật sự định ép cho mình táng gia bại sản ư?

“15 triệu, bán ngôi nhà này trả hết nợ nần, hoặc là anh đi ngồi tù.....” Bạch Tinh mỉm cười, “Bất quá anh yên tâm, tôi sẽ chiếu cố tốt chị dâu và con gái của anh.”

Trần Thanh Vũ không thể nhịn được nữa, giơ lên bông hoa trong tay liền ném về phía Bạch Tinh.

Bạch Tinh nghiêng người né đi, nụ cười trên mặt không thay đổi. “Lão Trần, anh có thể cần phải suy nghĩ rõ ràng..... Nếu anh đi ngồi tù, nợ mình chị dâu một người trông phòng, nói không chừng sẽ cho anh đội nón xanh nha. Làm đàn ông mà phải tới tình trạng này rồi, còn không bằng chết đi cho rồi..... Ha ha ha.....”

Con giận của Trần Thanh Vũ lại nổi lên, lại vùng quyền hướng về trên mặt Bạch Tinh đám tới.

“Trần Thanh Vũ!”

Một tiếng hô trong trẻo vang lên, lại làm cho Trần Thanh Vũ ngừng lại động tác. Trần Thanh Vũ và Bạch Tinh quay đầu lại, không ngờ là Tàn Mi Vũ từ đằng sau vách tường hoa bước đi tới.

“Tôi đưa Phi Từ lại đây chúc sinh nhật Mộc San San Từ, định tới chào hỏi một tiếng với anh, vừa vặn đều nghe được.” Tàn Mi Vũ tháo mũ xuống, ngữ khí trở nên ôn hòa, khẽ mỉm cười nhìn về phía Trần Thanh Vũ và Bạch Tinh.

Nhìn thấy cổ nhân của ngày xưa, tình cảnh nghèo túng và bị người làm nhục của mình đều lưu ở trong mắt, Trần Thanh Vũ thậm chí đều không có tâm trạng chào hỏi với Tàn Mi Vũ, đứng ở nơi đó dờ dẩn không nói.

“Chủ tịch.....” Bạch Tinh mất tự nhiên mà lúng túng đứng ở nơi đó, trong lòng một trận lo âu. Lời nói vừa rồi đều đã rơi vào trong tai nàng? Chỉ sợ không có ấn tượng tốt gì, nên làm gì để giải thích đây? Bất quá hẳn là sẽ không có vấn đề gì, cùng lắm thì cứ nói mình chỉ là vì hoàn thành nhiệm vụ, cho nên mới dùng kế khích tướng. Vì thế vội vàng chuẩn bị giải thích, “Vừa nãy tôi.....”

“Không cần giải thích với tôi.” Tàn Mi Vũ khoát tay áo, cũng không nhìn gã, nói với Trần Thanh Vũ: “Anh muốn bán ngôi nhà này đi?”

Trần Thanh Vũ khẽ gật đầu.

“Buổi chiều tôi sẽ kêu người đến làm đánh giá bất động sản, nếu giá trị 20 triệu, ngày mai tôi sẽ cho người chuyển cho anh 20 triệu. Về phần thủ tục linh tinh, có thể làm sau cũng được. Lấy giao tình của chúng ta cũng không đến mức cần tính toán chi li trong việc này đi, anh thấy thế nào?” Tàn Mi Vũ lấy ra đi động, nhìn Trần Thanh Vũ nói.

Trần Thanh Vũ có thể không đồng ý ư? Ngôi nhà này dù sao đã không thể giữ được, bán cho Tàn Mi Vũ dù sao cũng tốt hơn so với bán cho Bạch Tinh..... tuy rằng Trần Thanh Vũ cũng không tình nguyện bán cho Tàn Mi Vũ. Về phần giá cả của ngôi nhà này Trần Thanh Vũ là không cần lo lắng, Tàn Mi Vũ không có khả năng chiếm tiện nghi của hắn. Như vậy giá của đánh giá bất động sản chỉ có thể còn cao hơn so với 20 triệu.

“Chủ tịch, ngôi nhà này.....” Bạch Tinh vội vàng vòng tới trước mặt Tàn Mi Vũ, “Đây là ngôi nhà vị..... vị kia muốn.....”

“Tôi mặc kệ là ai muốn ngôi nhà này, dù sao bây giờ là tôi muốn.” Tàn Mi Vũ cười mỉa một tiếng, “Ai dám tiếp tục có ý nghĩ với ngôi nhà này, tôi sẽ khiến cho người đó bán ngôi nhà của mình.”

Bạch Tinh làm sao còn dám nói cái gì nữa, dù sao cũng không phải hắn có ý nghĩ với ngôi nhà này, hắn còn không có nhiều tài sản để đến ở biệt thự thế này - đây cũng là lý do làm cho Bạch Tinh cảm thấy rất khó chịu. Dựa vào cái gì Trần Thanh Vũ đều nghèo túng thành như thế rồi còn có thể ở biệt thự như vậy?

“VẬY..... Tôi xin phép đi trước.....” Bạch Tinh không dám lại lưu lại thêm chút nào nữa.

“Còn có một việc.” Tàn Mi Vũ gọi Bạch Tinh lại. “Anh và Vương An có quan hệ thế nào?”

“Viên trưởng..... Tôi vẫn rất ngưỡng mộ viên trưởng.....” Bạch Tinh thật cẩn thận trả lời.

“Vừa rồi anh nói nếu Trần Thanh Vũ ngồi tù, anh chấp nhận giúp anh ta chăm sóc vợ và con gái. Hiện nay Vương An cũng đã mất, anh có thể giúp anh ta chiếu cố vợ và con gái anh ta sao?” Tàn Mi Vũ mỉa mai nhìn thẳng Bạch Tinh.

Bạch Tinh hoảng sợ, hàm răng đều đang run rẩy, chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng. Tàn Mi Vũ hỏi câu này là có ý gì? Hắn vô luận như thế nào cũng không dám đi chiếu cố a.

“Tôi..... Tôi.....” Bạch Tinh lắp bắp, không biết nên nói cái gì.

“Gài bẫy hãm hại đồng sự cũ, còn ý đồ chiếm đoạt vợ con người khác.....” Trong đôi mắt Tàn Mi Vũ tràn ngập chán ghét, câu nói của Bạch Tinh làm cho Tàn Mi Vũ liên tưởng tới mình. Nếu không phải nhờ thân phận và địa vị hiện tại của mình, sau khi Vương An mất đi, chẳng lẽ không có ai muốn tới “chiếu cố” mình như vậy sao?

“Tôi không phải.....” Trên đầu Bạch Tinh đã chảy đầy mồ hôi, hai chân cũng đang phát run. Hắn biết rõ địa vị hôm nay của mình là từ đâu mà đến, mà người phụ nữ trước mắt này lại là người có thể nhấc tay liền khiến hắn biến thành hai bàn tay trắng, nghèo đến mức ngay cả Trần Thanh Vũ cũng không bằng.

“Tôi nói rồi, không cần giải thích với tôi. Bắt đầu từ ngày mai anh không cần phải đi làm nữa. Lý do đuổi việc anh sẽ thông báo Bộ nhân sự: Đạo đức bại hoại, nhân phẩm thấp kém. Tiền phúc lợi anh tự mình đi bàn đi.” Tàn Mi Vũ phiến chán khoát tay áo, “Anh đi đi.”

Giống như một luồng sấm sét giữa trời quang, Bạch Tinh đứng ở nơi đó nhìn Tàn Mi Vũ với vẻ mặt khó có thể tin. Tàn Mi Vũ đây là muốn đuổi tận giết tuyệt đối với hắn, làm sao có người sẽ dùng loại lý do này đuổi việc? Bạch Tinh hẳn bây giờ cũng coi như quản lý cao cấp có chút danh tiếng trong nước, một khi bị Tàn Mi Vũ buông lời bình luận như vậy, về sau nếu hắn lại muốn đi tìm công tác khác, công ty đó gọi điện thoại lại đây hỏi hồ sơ nhân sự và lý lịch của Bạch Tinh, lại được trả lời một câu “đạo đức bại hoại, nhân phẩm thấp kém”, Bạch Tinh hẳn còn có thể lại nhận được công việc ở công ty lớn có thu nhập mỗi ngày giống như bây giờ sao?

Bình thường cao quan có chức vị giống Bạch Tinh vậy, trước khi rời bỏ chức vụ công tác đi công ty mới, công ty mới đều sẽ chú ý danh tiếng và biểu

hiện của hắn ở công ty cũ. Dưới tình huống bình thường dù Bạch Tinh và công ty cũ có bao nhiêu khúc mắc, công ty cũ cũng sẽ không đưa ra một ít lời bình làm ảnh hưởng Bạch Tinh nhậm chức ở công ty bên kia. Nhưng mà nếu như Tần Mi Vũ nói như vậy với Bộ nhân sự, vậy cũng có nghĩa Tần Mi Vũ là muốn "chiếu cố" Bạch Tinh hắn, vậy hắn còn trông cậy vào Bộ nhân sự bên này nói tốt cho hắn sao?

Khẳng định sẽ có người bỏ đá xuống giếng. Bạch Tinh ngẩng đầu lên, oán hận nhìn Tần Mi Vũ. Chỉ là trong ánh mắt Tần Mi Vũ thể nhưng lại có hàn mang càng thêm thâm thúy lãnh liệt, đâm ánh mắt Bạch Tinh đều có chút phát đau. Vội vàng quay đầu đi, lao đảo đi ra sân.

“Lúc đến giống người, lúc đi giống chó.” Trong lòng Trần Thanh Vũ có trăm ngàn cảm xúc, không khỏi nhớ tới những tình cảnh mình gặp phải trong mấy năm qua.

“Không, hắn vốn là con chó.” Tần Mi Vũ lạnh nhạt cười. Nếu cam tâm làm chó, vậy phải có giác ngộ bị đánh như một con chó.

“Đánh chó cũng muốn xem chủ nhân a.” Trần Thanh Vũ khề gật đầu.

“Chính là đánh cho chủ nhân của con chó xem.” Tần Mi Vũ biết Bạch Tinh là người của Tần Tĩnh, nhưng vậy thì thế nào? Chẳng lẽ Tần Tĩnh còn có thể bởi vì Bạch Tinh mà làm gì Tần Mi Vũ sao? Nhiều nhất nói một câu với Tần Tĩnh, chính là xem Bạch Tinh không vừa mắt là đủ rồi, Tần Tĩnh sẽ không lại vì Bạch Tinh quan tâm cái gì.

Người Tần gia vốn là bạc bẽo như thế, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 54: Ăn ý giữa hai vợ chồng

Tầm mắt Trần Thanh Vũ từ trên chiếc Grand Cherokee Bạch Tinh thu hồi lại, dừng ở trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần của Tần Mi Vũ - khuôn mặt lạnh lùng mà bình tĩnh, không hề có một chút thương hại.

Người bị tổn thương quá nhiều rồi, sẽ không còn thấy thương hại người khác.

Lần tiên nhìn thấy Tần Mi Vũ, là ở văn phòng Vương An. Lúc đó nàng ngồi ở trong lòng Vương An, y hệt như một con búp bê xinh đẹp. Nếu như trên thế giới này có tồn tại tác phẩm nghệ thuật xa xỉ nhất, hoa lệ nhất mà lại hoàn mỹ không tỳ vết, vậy nhất định sẽ là nàng - đây là ấn tượng đầu tiên của Trần Thanh Vũ khi nhìn thấy nàng.

Một thiếu nữ tay chân thon dài, vóc người đã bắt đầu nảy nở, tóc dài xõa trên lưng như thác nước, tán loạn ở trên người Vương An, lông mi giống như một vầng trăng sáng màu đen. Nếu mắt của nàng mở ra, tất nhiên sẽ trong suốt giống như nước hồ thu.

Thiếu nữ là đang ngủ, nhắm chặt ánh mắt, cánh tay nhỏ nhắn mềm mại dịu dàng khoát lên trên vai Vương An, ôm lấy cổ của hắn. Hai má của nàng gối lên giữa cổ và bả vai Vương An, nâng ngực đầu lên, tựa hồ đang hô hấp lấy hơi thở của hắn. Trần Thanh Vũ biết đây là một loại quyền luyện cực kỳ sâu nặng, muốn để cho hơi thở của hắn bao phủ lấy mình, như vậy cho dù là đang ngủ cũng sẽ thấy đặc biệt yên tâm.

“Xuyt.....” Nhìn thấy Trần Thanh Vũ, Vương An ngừng công việc trong tay, vươn ngón tay đặt ở giữa môi ý bảo hắn không cần phát ra âm thanh.

Trần Thanh Vũ chưa bao giờ nhìn thấy qua vẻ mặt như thế ở trên người Vương An. Hắn dịu dàng mà săn sóc, như là một người con trai đang lún vào tình yêu cẩn thận chăm sóc đối với người yêu của mình.

Vương An ôm lấy thiếu nữ thật cẩn thận, bước chân nhẹ nhàng cùng với dáng người chậm chạp, giống như đang ôm một nàng công chúa xinh đẹp nhất mà động lòng người, đặt nàng ở trên giường của phòng nghỉ.

Trần Thanh Vũ chưa thấy qua Vương An chăm sóc người khác như vậy. Bình thường Vương An đều công tác đến đã khuya, thông thường Trần Thanh Vũ sáng sớm tới văn phòng như hôm nay, chỉ biết nhìn thấy hắn khoác áo khoác liền nằm ở ghế văn phòng ngửa ra sau ngủ, thậm chí ngay cả phòng nghỉ đều lười vào.

Trần Thanh Vũ nhìn Vương An cởi bỏ giày cho nàng, lộ ra năm cái đầu ngón chân sáng óng ánh, giống như những viên trân châu mượt mà, sáng bóng loáng dường như là được đặt ở miệng mút sạch sẽ vậy. Chỉ là nhìn đầu ngón chân của cô bé, Trần Thanh Vũ lại cảm thấy không thích hợp, có chút mặt đỏ tai hồng, từ trong văn phòng lui ra ngoài.

Không bao lâu thì Vương An đi ra. Trần Thanh Vũ không khỏi có chút suy nghĩ viễn vông, Vương An có khi nào thừa dịp lúc nàng ngủ đã lén lút hôn nàng một ngụm? Nếu như có một thiếu nữ không muốn xa rời mình như vậy, mình khẳng định là sẽ hôn.

“Nhìn không ra đấy..... Ha ha, trâu già gặm cỏ non.” Trần Thanh Vũ giễu cợt Vương An. Tuổi của cô bé này Trần Thanh Vũ phỏng đoán không ra, tuy trên mặt vẫn còn có nét trẻ con, nhưng lại phát dục có điểm quá tốt rồi. Trần Thanh Vũ không khỏi liên tưởng đây không phải là cấm luyện của Vương An chứ? Lấy tính cách của Vương An, nếu thật sự thích cô bé này, chỉ sợ sẽ không quá để ý tuổi của nàng.

“Nàng là em gái của ta.” Vương An cười nói.

“Em gái?” Trần Thanh Vũ hiển nhiên không tin, Trần Thanh Vũ chính mình cũng có em gái. Nếu em gái mình không ngủ ở trên giường, thế nào cũng phải nằm ý ở trên người hắn, Trần Thanh Vũ nhất định sẽ đem nàng vứt xuống sàn. Không thấy được anh mày đang làm việc sao?

“Thật sự.”

“Cậu sẽ để em gái mình có giường không ngủ, lại ngủ ở trong lòng mình? Nàng cũng quá không chú ý đi.....” Trần Thanh Vũ là chi đôi chân thon dài cùng với bộ ngực căng phồng kia. Cho dù là em gái, anh em như vậy cũng cần tị hiềm cần thận một chút chứ.

“Là em gái ruột của Tần Tĩnh..... Cô bé này hôm qua cãi nhau với người trong nhà xong giận dỗi chạy đi. Tôi đã gọi điện thoại cho Tần Tĩnh, nói cho anh ta nàng ở nơi này của tôi. Anh ta rất tốt, trực tiếp mặc kệ, để cho tôi khuyên nhủ nàng, chờ nàng hết giận lại đưa trở về.” Vương An nhất buông tay, có chút cảm giận bất bình nói:“Hóa ra là xem tôi trở thành bảo mẫu của Tần gia bọn họ?”

“Tôi thấy là xem thành con rể thì đúng hơn.” Trần Thanh Vũ cười cười, có chút nghiêm túc nói:“Vẫn luôn nghe nói Tần Tĩnh có một cô em gái có thể nói là họa thủy, thật không ngờ thế nhưng thật sự xinh đẹp như vậy. Cô bé này lại lớn thêm một chút, không biết còn tới mức nào? Vẫn là do cậu thu đi.”

“Nói nhăng nói cuội cái gì thế?” Về mặt Vương An có chút quái dị, “Tôi luôn coi nàng là em gái, nàng cũng chỉ coi tôi làm anh trai. Chi là một đứa bé thôi, anh nói xa quá rồi.”

“Người thường có thể tìm được một người vợ xinh đẹp như vậy?” Trần Thanh Vũ chú ý đến vẻ mặt Vương An, cũng là có chút không rõ, “Lấy vợ như vậy, nếu tự thân đàn ông không có đủ năng lực, nói không chừng chính là nguyên nhân làm cửa nát nhà tan. Cho nên vì hạnh phúc của những người đàn ông khác, cậu vẫn nên cưới nàng đi.”

Tùng trãi và tầm mắt của Trần Thanh Vũ đều có đủ, hắn biết rõ mọi người thường nói có tiền có thế thì muốn loại phụ nữ gì mà không có? Nhưng mà với cô gái chẳng khác hi thế trần bảo giống như Tần Mi Vũ, há là chỉ cần có tiền có thế đơn giản như vậy thì có thể chiếm được? Người có tiền có thế trên thế giới này cũng không ít, cho dù chiếm được, ai có thể giữ được? Đừng xem thường loại phụ nữ có thể kích động dục vọng chiếm hữu của đàn ông giống như Tần Mi Vũ, đó không chỉ có riêng là xúc động sắc dục, còn có tham lam và dục vọng chiếm hữu đối với trần bảo cùng với đã tâm được trộn lẫn trong đó. Những hành vi được tùy theo mang tới này, so với xúc động do sắc dục càng có tính xâm lược, cũng càng thêm không từ thủ đoạn.

Trần Thanh Vũ phục hồi lại tinh thần, nhìn Tần Mi Vũ trước mắt, nhớ tới một ít ý niệm trong đầu của mình khi đó. Quả nhiên phụ nữ như vậy, ngay cả Vương An cũng kháng cự không nổi sao? Cái chết của Vương An, có bao nhiêu là liên quan với cô ta?

Đây cũng là chỗ làm Trần Thanh Vũ luôn có chút bài xích Tần Mi Vũ, Trần Thanh Vũ vô luận như thế nào cũng sẽ không tin tưởng Vương An sẽ tự sát. Về phần truyền thông nói cái gì áp lực công tác quá lớn làm cho tinh thần tan vỡ lại càng là nói nhảm. Thế giới này đều tan vỡ Vương An cũng sẽ không tan vỡ, Trần Thanh Vũ rất tin không nghi ngờ.

Đối với chân tướng cái chết của Vương An Trần Thanh Vũ vẫn không biết rõ là do ngoài ý muốn, hay là mưu sát? Chuyện này Nghiêm gia và Tần gia rốt cuộc tham dự tới trình độ nào? Có phải còn có thể lực bên ngoài tham dự hay không? Việc này Trần Thanh Vũ đều không thể nào đoán. Dù sao Vương An có thói quen rất nhiều chuyện, rất nhiều kế hoạch đều đợi cho một khắc cuối cùng mới công bố. Việc này cũng làm cho người bên ngoài không có cách nào từ một ít chi tiết đi nghiền ngẫm Vương An đã từng làm cái gì, đắc tội người nào, xúc phạm điểm mấu chốt ích lợi của tập đoàn nào.

Lấy thế lực của Nghiêm gia và Tần gia, muốn khống chế được chân tướng cái chết của Vương An hoàn toàn không có vấn đề. Bởi vì Vương An cũng đã chết, Nghiêm gia và Tần gia đều không lên tiếng, ai sẽ bằng lòng vì một người chết đi đắc tội hai gia tộc ở lĩnh vực chính trị và kinh tế đều thâm căn cố đế này? Nhưng thật ra không bằng lợi dụng điểm khả nghi trong cái chết của Vương An để làm một ít giao dịch với Nghiêm gia và Tần gia, từ trong chuyện này mưu cầu lợi ích cho mình vẫn thực tế hơn.

Rất nhiều thời điểm, rất nhiều hợp tác, rất nhiều ích lợi phân chia, đều là bởi vì giao tình giữa người với người mà thỏa hiệp và có lợi cho nhau. Nhìn qua thì loại giao tình này vô cùng quan trọng, nhưng mà một khi người đi trả lạnh, cái gọi là giao tình bình thường lại chẳng bằng tí xấu lợi ích thực tế tới tay. Cho dù chỉ là làm cho con số tài khoản thay đổi một chút, cũng không có người lại đi hoài niệm phần được gọi là giao tình kia.

Thực tế chính là như thế. Cái gọi là giao tình, đại khái chính là khi người còn sống mới có tác dụng, người chết rồi còn nói giao tình chính là kẻ ngốc. Quả nhiên trên thế giới này người thông minh vẫn càng nhiều hơn một ít.

.....

.....

Vương An nhìn Bạch Tinh rời đi, sau đó Tần Mi Vũ và Trần Thanh Vũ cũng rời đi hoa bích, tiến vào trong phòng. Một lát sau khi Tô Mễ Mễ đi ra và trên mặt mang theo nụ cười thoải mái mà chờ mong, Vương An chỉ biết mình đã tới chậm.

Vương An và Vương Tiểu Mạt vội tới chúc mừng sinh nhật Tô Mộc San và Tô San Từ, Lý Vân cũng chỉ là đưa hai chị em lên xe taxi, Vương An không cho rằng Tần Mi Vũ tới đây chỉ vì đưa Vương Phi Từ tới. Như vậy mục đích của Tần Mi Vũ chỉ có một... tìm Trần Thanh Vũ.

Vương An cười cười, hai tay cầm ở trong túi nhìn Vương Phi Từ sôi nổi bước đi tới. Nhớ ngày đó mình giết Đường Minh cũng nhờ Lê Chi viên ba năm đều không có đổi mới hệ thống bảo an, hiện tại Tần Mi Vũ lại ở thời điểm trong đầu hắn nổi lên ý nghĩ thì đến tìm Trần Thanh Vũ. Quả nhiên đây xem như ăn ý giữa vợ chồng không người biết được sao?

Vương An chỉ là cảm thấy có chút châm chọc. Xem ra Trần Thanh Vũ hẳn đã làm việc cho Tần Mi Vũ rồi, kế hoạch của mình tựa hồ đã không có cần thiết thi hành nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 55: Người yêu nhất

Vô luận về mặt cảm tình hay là căn cứ vào tình báo nắm giữ trước mắt tới xem, Vương An đều có thể tin nhiệm Trần Thanh Vũ. Nhưng mà Vương An vẫn còn muốn thông qua trực tiếp quan sát của bản thân để xác định. So với nghiêng về tình cảm, Vương An càng tình nguyện tin tưởng kết luận sau một loạt phân tích và nghiền ngẫm. Phải biết rằng cảm tình của rất nhiều người đều là giống nhau, ta yêu người, nhưng là ta vẫn sẽ lựa chọn thương tổn người, hoặc là nhìn người bị thương tổn.

Nhưng bây giờ cũng đã không có cần thiết nữa, Trần Thanh Vũ hiển nhiên không phải người đi chung đường với Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân, tuy nhiên Trần Thanh Vũ chưa hẳn không thể hợp tác với Tần Mi Vũ.

Vương An đã có thể xác định Tần Mi Vũ nhất định không cam tâm chỉ làm một cái quân cờ mà Tần gia và Nghiêm gia sử dụng tới không chế tập đoàn An Tử. Theo pháp luật và quy tắc buôn bán nói lên, Tần Mi Vũ có thể hành sử quyền lực của mình đối với toàn bộ nhóm xí nghiệp lớn, nhưng mà một bộ phận rất lớn của loại quyền lực này đến từ việc dễ dàng tha thứ và chống đỡ của chính Tần gia và Nghiêm gia đối với nàng. Trên việc kiềm chế đối trọng và đánh cờ, chuyện này và kiềm chế nhiệm kỳ của Tổng giám đốc thật ra đều là một chuyện, Tần gia và Nghiêm gia chính là Hội đồng quản trị sau lưng Tần Mi Vũ. Tần Mi Vũ muốn đấu tranh với Hội đồng quản trị này, không hề nghi ngờ chính là làm theo khuôn sáo của chức vụ Tổng giám đốc.

Tần Mi Vũ không có khả năng áp dụng hành động quá mức kịch liệt, mà Tần gia và Nghiêm gia sau lưng nàng hiển nhiên cũng giống như thế, đây cũng là chỗ khác nhau của Tần Mi Vũ và Vương An. Hào môn chính trị lại vô tình thế nào đi nữa, cũng không có khả năng ở chưa đến mức cá chết lưới rách liền áp dụng thủ đoạn như đã đối xử Vương An đối với Tần Mi Vũ. Nếu Tần Mi Vũ cũng "tự sát", sẽ gây ra vấn đề nội bộ thậm chí đấu tranh phe phái muốn nghiêm trọng nhiều lắm.

Còn một điểm quan trọng nhất, vô luận như thế nào Tần Mi Vũ cũng họ Tần. Trừ phi Tần Mi Vũ tính thay đổi lập trường trực tiếp đem Tần gia và Nghiêm gia đều đánh rớt xuống đài, nếu không mức độ tha thứ Tần Mi Vũ có thể nhận được sẽ cao hơn Vương An rất nhiều. Dù sao ở Tần gia cùng Nghiêm gia xem ra, Vương An khả năng hoàn toàn không chịu không chế thậm chí sẽ thương tổn đến căn cơ của phe phái mình, mà Tần Mi Vũ lại không khả năng.

Nếu Tần Mi Vũ là một người vợ có thể tin nhiệm, nàng thật lòng nguyện ý báo thù thay chồng mình, lấy hợp tác thiên y vô phùng của Vương An và nàng, hoàn toàn có thể không một tiếng động thì đạt tới mục đích.

Nhưng đây chỉ là lý tưởng tốt đẹp nhất, giống như bong bóng xà phòng do Vương Phi Tử thổi bay tới, lại đẹp cũng sẽ "bụp" một tiếng vỡ tan.

Vương An vẫn luôn im lặng làm bạn chơi đùa của Vương Phi Tử và Vương Tiểu Mạt. Ánh mặt trời xuyên thấu qua bức tường hoa, in ra một cái bóng loang lổ, nhìn tựa như một tấm bình phong bằng đồng đen bị ăn mòn. Từng đóa từng đóa bong bóng xà phòng bay cao lên, nụ cười ngây thơ và nô đùa hồn nhiên của bọn nhỏ, tựa hồ chẳng có quan hệ gì với thế giới này.

Sự âm u của lòng người, những tính toán nhàn chán, những phòng bị do chủ động hoặc là bị ép, cách thế giới của bọn nó thật xa xôi.

Không đúng, ở trong lòng Vương Tiểu Mạt, Vương Phi Tử chính là vai nữ phụ trong phim Hàn. Bọn họ vô cùng xinh đẹp, được muôn người chú ý; bọn họ tập ngàn vạn sủng ái cho một thân, chịu người truy phùng; bọn họ trời sinh đã thân cận với nhân vật nam chính thân, luôn luôn có một đoạn tình cảm lưu luyến mờ ám không thể nói rõ với hắn; bọn họ tao nhã cao quý, luôn luôn có bối cảnh và thân phận hiển hách; bọn họ lòng dạ thâm trầm, luôn lộ ra nụ cười vô hại với cả người lẫn vật làm các loại chuyện giả dối, làm cho trong lòng của nhân vật nữ chính vô tội mà hồn nhiên sinh ra khúc mắc với nhân vật nam chính; bọn họ chỉ khi đối mặt với nhân vật nữ chính, mới có thể lộ ra bộ mặt thật dữ tợn của mình.

Vương Tiểu Mạt đã bắt đầu xem phim Hàn, bởi vì nàng cảm thấy tình cảm lưu luyến của mình và phim Hàn thật sự rất tương tự. Bất quá mình nhất định không thể bị bệnh nan y gì đó a, vậy sẽ rất làm cho người ta thương tâm. Vương Tiểu Mạt là muốn sống cả đời với em trai, còn thứ sinh từ luyến luyến tình gì đó, Vương Tiểu Mạt vừa không hướng tới cũng không cảm thấy tốt đẹp gì.

Mỗi ngày có thể cùng nhau xem TV với em trai, trêu chọc mềo và chó trong khu chung cư, sau đó leo lên tường nhảy xuống lại chính là cuộc sống yêu đương lý tưởng của Vương Tiểu Mạt.

Về sau nếu kết hôn với em trai, nhất định mỗi ngày đều leo tường, sau đó ngồi ở trên tường ăn đậu phụ khô chua cay với em trai - đây là thiết tưởng của Vương Tiểu Mạt đối với hôn nhân.

Ngẫu nhiên cũng có thể ăn cá khô chua cay và khoai tây nướng, chỉ là ăn khoai tây sẽ nướng đem khuôn mặt làm cho lem luốc nên có vẻ phiền toái.

“Chúng ta đến nướng khoai tây đi!”

Vương An còn chưa kịp ngăn cản, Vương Tiểu Mạt cũng đã xông vào trong nhà kính trồng rau của Trần Thanh Vũ, tìm được cây khoai tây liền không chút do dự nhổ đi lên. Vương Tiểu Mạt theo tập tranh chữ đã biết được cây khoai tây rốt cuộc là hình dáng gì, so sánh một chút thì chắc chắn được.

Cho dù nhận sai, nàng cũng sẽ không để ý. Sau đó nàng phát hiện dưới gốc cây khoai tây căn bản không có khoai tây.

“Chẳng lẽ khoai tây là mọc ở trên lá cây?” Vương Tiểu Mạt tò mò tự hỏi. Vạch ra lá cây khoai tây, cũng không có phát hiện ở đó có khoai tây.

“Thứ này bây giờ chỉ mới là cây non, người hiểu cây non là gì không?” Vương An nhanh chóng kéo nàng ra ngoài. Đặt mình vào hoàn cảnh người khác ngắm lại, nếu mình là Trần Thanh Vũ, gặp được đứa nhỏ nghịch ngợm không chút rụt rè đem nhà người khác trở thành địa bàn nhà mình như vậy, nhất định sẽ cho nàng mấy bạt tay sau đó từ trên tường vớt ra bên ngoài.

Nhưng thật ra Trần Thanh Vũ và Tô Mễ Mễ cũng không để ý, trên mặt hai vợ chồng đều có nụ cười thoải mái. Trần Thanh Vũ đại khái là buông xuôi một ít khúc mắc, Tô Mễ Mễ cũng là chịu đủ tình thần chán chường của chồng mình cùng với cái loại chênh lệch tư thái xưa và nay của người bên ngoài khi đối xử với nàng. Tần Mi Vũ trực tiếp tiến đến mời Trần Thanh Vũ lại nắm giữ chức vị cao tăng, ít nhất chiếc Rolls-Royce trong viện kia không ai dám tới lái đi rồi.

Tần Mi Vũ phải ở lại chỗ này ăn cơm trưa, hai vợ chồng phải đi nhà bếp bận rộn. Tần Mi Vũ liền đến trong tới trong sân chào hỏi với các tiểu bằng hữu, cuối cùng ánh mắt dừng ở trên người Vương An đang răn dạy Vương Tiểu Mạt.

Ở trong mắt Tần Mi Vũ, cặp chị em này có chút không giống bình thường. Chị gái lại càng nghịch ngợm hơn một chút, trên người có càng nhiều hương vị ngây thơ chất phác, luôn sẽ bị em trai trông giữ, tương phản thì em trai muốn chín chắn hơn rất nhiều.

“Mụ mụ, tối chơi chung với bọn con được không?” Vương Phi Từ nắm tay Tần Mi Vũ, lại nắm lấy tay Vương An.

Vương Phi Từ bỗng nhiên nở nụ cười, chỉ là cảm thấy rất vui vẻ. Vương Phi Từ không hiểu được cách để biểu đạt cái thứ cảm tình phức tạp và cảm giác vi diệu, chỉ là luôn có chút cảm xúc sẽ ở trong lòng người tự nhiên phát ra, cuốn hút trực giác mãnh mẽ của một bé gái.

“Được rồi..... Con cẩn thận một chút.....” Tần Mi Vũ cười nói. Vương Phi Từ sôi nổi, không nghĩ tới chợt đạp lên chiếc xe đồ chơi, chiếc xe đồ chơi liền trượt về phía trước làm cho Vương Phi Từ hướng về đằng sau ngã sấp xuống.

Vương An và Tần Mi Vũ vội vàng kéo lại Vương Phi Từ. Vương Phi Từ nở nụ cười giòn giã, buông lỏng tay bọn họ ra, tự mình đứng vững vàng thân hình, quay đầu lại hai tay ôm ở trước ngực, chờ mong nhìn Vương An và Tần Mi Vũ, “Hai người đều là người mà con yêu mến nhất, hai người cũng làm bạn tốt của nhau đi!”

“Được rồi, mụ mụ sẽ trở thành bạn tốt với bằng hữu của Phi Từ.” Tần Mi Vũ thuận tay liền phủ lên tay Vương An.

Có bao nhiêu gia đình trong cảnh ly dị, nguyện vọng lớn nhất của đứa nhỏ chẳng lẽ không phải là ba mẹ ở chung hòa thuận vui vẻ, không cần cãi nhau hay sao? Gia đình lạnh lùng, không hề xuất hiện nụ cười, bữa tối trầm mặc không nói, dường như chính là đặc thù của gia đình có nguy cơ hôn nhân. Vương An suy nghĩ, nếu lúc ấy mình không có chết đi, mà là phá giải nguy cơ, giữa mình và Tần Mi Vũ có khi nào cũng sẽ xuất hiện cái khe lớn hơn nữa, dần dần biến thành giống như thế hay không?

Nếu là như vậy, nói không chừng giống như lúc này vẫn tốt hơn. Mặc dù Phi Từ không có được sự cưng chiều của người cha nữa, nhưng là cùng với mụ mụ cùng nhau hoài niệm ba ba, luôn tốt hơn một ít so với việc nhìn sự xa cách giữa ba ba và mụ mụ ảnh hưởng đối với tình cảm trưởng thành, đối với thân tình yêu hôn nhân của nàng.

Về phần trở thành bạn tốt? Vương An chỉ có thể tỏ vẻ xin lỗi đối với Vương Phi Từ. Hắn có thể vì Phi Từ mà ở lúc mình đối mặt vấn đề của Tần Mi Vũ sẽ suy nghĩ nhiều một ít, nhưng trụ cột để trở thành bạn tốt là cái gì? Tín nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 56: Vương Tiểu Mạt mắc chứng ADHD*

Tần Mi Vũ dùng qua cơm trưa sau liền rời đi, mặt khác để lại một chiếc xe chờ buổi chiều lại đón Vương Phi Từ về nhà.

Sau buổi trưa một đám tiểu bằng hữu tiếp tục chơi trò chơi ở trong sân, có Vương Tiểu Mạt đứa nhỏ này dẫn dắt, mọi người đều phát hiện ra một ít đồ vật vô cùng mới lạ. Tô Mộc San lần đầu biết được thì ra mình cũng có thể leo lên trên tường. Tô San Từ ở bên trong bồn hoa hoa cỏ của tìm được thuốc nhuộm có thể vẽ loạn ở ngoài miệng..... sau đó miệng của nàng bắt đầu sưng lên.

Gia đình của những đứa nhỏ này đều có điều kiện vô cùng ưu việt, khi vui đùa bình thường đều là món đồ chơi cao cấp hay ở công viên giải trí linh tinh nên làm sao có thể khai phá ra tới nhiều đồ vật làm cho người ta thấy mới lạ mà hứng thú giống như Vương Tiểu Mạt? Trong lúc nhất thời trừ bỏ Vương An chẳng thêm để ý tới nàng, Vương Tiểu Mạt đương nhiên trở thành người dẫn đầu của các tiểu bằng hữu này, dẫn các nàng ở trong sân hồ to gọi nhỏ.

Một hồi phát hiện được con sâu kỳ quái chưa từng có thấy qua, một hồi lại tìm được hạt giống thực vật có thể dùng để làm trò đùa dai, một hồi lại bắt đầu đào lỗ ở trong sân. Vương Tiểu Mạt đề nghị đem rau dưa và đoá hoa bên trong nhà kính dời đi ra ngoài, bởi vì nàng nhớ tới một câu "đóa hoa trong nhà kính không trải qua mưa gió thì khó có thể trưởng thành", cho nên muốn làm như vậy.

Vương An đang suy nghĩ sau này sinh nhật của Tô Mộc San và Tô San Từ nhất định sẽ bị vợ chồng Trần Thanh Vũ dẫn dò, ngàn vạn không cần mời đứa nhỏ điên kêu Vương Tiểu Mạt kia. Chợt Vương Phi Từ vọt lại đây với vẻ mặt kinh hoàng, bởi vì Vương Tiểu Mạt tìm được rồi một chỗ có thể là hang chuột. Vương Tiểu Mạt quyết định bắt con chuột ra, nàng cho rằng mình ngay cả mèo còn không sợ, tự nhiên không có khả năng sợ con chuột, nhưng Vương Phi Từ cũng không nghĩ như vậy. Vương Phi Từ chỉ ở phim kinh dị nhìn thấy qua con chuột, nên cực kỳ sợ hãi.

Tinh lực của Vương Tiểu Mạt thật sự là quá mức tràn đầy, có khi nào nàng bị chứng ADHD không nhỉ? Vương An không nhận được có chút lo lắng, sau đó mới phát hiện mình đang bị Vương Phi Từ lao nhanh tới mang theo cùng nhau ngã vào trong ao.

Vương Phi Từ đã sớm thói quen ở thời điểm khả năng bị té ngã thì ôm thật chặt lấy Vương An, vì thế hai người quyết đoán cùng nhau tiến vào trong ao.

Nước trong ao không sâu, ở một bên nhìn bọn nhỏ Tô Mễ Mễ ngăn cản Vương Tiểu Mạt chuẩn bị dừng cảm nhảy xuống đi cứu người, đá rơi giày ra, kéo ống quần lên rồi đi xuống mang Vương An và Vương Phi Từ cùng nhau bế đi ra.

"Đừng sợ..... Không có việc gì rồi....." Lên bờ, Vương An ôm lấy Vương Phi Từ, nhẹ nhàng mà vỗ lưng nàng, an ủi nàng.

"Mình một chút cũng không sợ hãi!" Vương Phi Từ lắc bọt nước trên đầu, ngọt ngào nở nụ cười. Mặc dù chuyện rơi vào cái ao nghe qua là một sự việc làm cho người ta rất sợ hãi, nhưng khi thói quen một khi gặp được nguy hiểm liền ôm lấy Vương An, sau đó sẽ không còn cảm giác sợ hãi nữa.

Vương Tiểu Mạt phát hiện Vương An và Vương Phi Từ cũng không có việc gì, lén lút xoay người, trốn tới phía sau vách tường hoa, một bên đá hòn đá nhỏ dưới chân, chờ Vương An quên ai là đầu số gây nên mới có thể xuất hiện.

Toàn thân Vương An và Vương Phi Từ đều ướt đẫm. Vương Phi Từ có thể trực tiếp mặc quần áo của chị em Tô Mộc San và Tô San Từ, Tô Mễ Mễ tính làm cho Vương An trước mặc quần áo của bé gái, chờ quần áo hần giặt xong phơi khô lại cho hần mặc vào. Nhưng là Vương An cảm thấy mình trở thành một bé trai đã muốn rất khó chịu, còn phải mặc quần áo của bé gái? Đây là Vương An quyết không thể chịu được, cho dù bé trai bình thường cũng là tuyệt đối sẽ không mặc.

Có một lần Tô Mễ Mễ mua quần áo mới trở về, không có giặt qua liền mặc cho hai chị em, kết quả làn da các nàng liền nổi lên đỏ lấm tấm, từ đó về sau Tô Mễ Mễ sẽ không làm như vậy nữa. Cho nên Tô Mễ Mễ cũng không có tính đi mua bộ quần áo khác cho Vương An, dù sao đều phải giặt.

Vương An kiên trì không mặc quần áo bé gái, Tô Mễ Mễ đành phải để cho Vương An cởi quần áo, tạm thời nằm ở trong chăn.

"Con ngủ một giấc trước đi, lát nữa thì quần áo khô rồi. Thật ngoan! Đúng là một bé trai dũng cảm!" Tô Mễ Mễ hôn nhẹ lên trán Vương An. Vừa nãy nàng đã thấy Vương An cho dù bị Vương Phi Từ mang theo ngã vào trong ao, hần cũng không có buông ra Vương Phi Từ. Nếu là những đứa bé khác chỉ sợ sớm đã tâm hoảng ý loạn, sợ tới mức "oa oa" khóc lớn, mà nó sau khi lên bờ còn có thể ôm Vương Phi Từ an ủi nàng.

Hiện giờ cũng là thời điểm của giấc ngủ trưa, Tô Mễ Mễ nghĩ dàn xếp xuống cho đám tiểu tổ tông kia đi ngủ trưa, chờ sau khi bọn nó thức dậy lại đưa bọn nó về nhà. Toàn bộ sân vườn đều bị bọn nó làm cho hỗn loạn cả lên, giống như bãi cỏ bị một đám sơn dương con đạp hư qua.

Trong nhà Tô Mễ Mễ không có mời bảo mẫu và người hầu, một ít việc như thế này đều tự mình làm. Bất quá nàng cũng không để ý, trong nhà đã lâu không có náo nhiệt như vậy, đám nhỏ kia nghịch ngợm như vậy khiến cho Tô Mễ Mễ không khỏi mỉm cười.

Hoi dọn dẹp một chút, Tô Mễ Mễ và Trần Thanh Vũ đều có chút mệt, cũng có chút buồn ngủ nên trở về phòng ngủ.

Đối với đứa bé mà nói, ba mẹ và bảo mẫu giữa trưa trông giữ giấc ngủ trưa của mình đều là không thể nói lý. Rõ ràng là việc lãng phí vô số thời gian như vậy, nhưng người lớn luôn vô cùng kiên trì làm cho bọn họ thống khổ chịu đựng vì không có thể đem khoảng thời gian này dùng để chơi đùa.

Huống chi là tràn đầy tinh lực như Vương Tiểu Mạt..... Vương Phi Từ đúng là có thói quen ngủ trưa, nhưng nàng và Vương Tiểu Mạt được sắp xếp ở trong phòng khách hai người. Vương Tiểu Mạt ở trên giường lăn qua lộn lại, Vương Phi Từ làm sao có thể ngủ được?

"Chị tiểu Mạt, chị chưa bao giờ ngủ trưa ư?" Vương Phi Từ ngồi dậy nhìn Vương Tiểu Mạt đang ý đồ đứng chống ngược lại nhưng bởi vì vách tường rất trơn mà thất bại.

"Trên thế giới này có một việc là ta vĩnh viễn không thể chịu đựng được, đó chính là ngủ trưa và trước tám giờ tối đã ngủ!" Vương Tiểu Mạt nghĩ nghĩ, không đợi Vương Phi Từ nói chuyện, liền bổ sung nói: "Là hai việc!"

"Vậy chị cũng không thể không cho người khác ngủ a?" Vương Phi Từ không biết là ngủ trưa thì có gì không thể chịu được. Hơn nữa mụ mụ từ nhỏ đã dạy nàng, bất cứ lúc nào cũng không muốn bởi vì hành vi ích kỷ của bản thân mình mà ảnh hưởng đến sinh hoạt của người khác, nhưng Vương Tiểu Mạt đây? Nàng cơ bản không biết ảnh hưởng đến người khác có nghĩa là gì.

"Đúng rồi, ta sang đem tiểu Mộc San cùng tiểu San Từ, còn có Tiêu Nam và Triệu Manh Manh cũng gọi dậy! Mọi người đều không ngủ trưa!" Vương Tiểu Mạt nói xong liền bò ra khỏi giường.

Vương Phi Từ đã hiểu vì cái gì Vương An luôn dùng ánh mắt không thể nê hà nhìn Vương Tiểu Mạt, nàng cơ bản là chỉ để ý làm việc của mình, lời nói của những người khác nàng hoàn toàn không nghe vào a.

Vương Phi Từ không dám ngủ một mình ở trong phòng lạ, nhưng nàng không muốn nói cho Vương Tiểu Mạt sự nhút nhát của mình, dù sao Vương Tiểu Mạt cũng không phải là Vương An, cho nên nàng đành phải đi theo Vương Tiểu Mạt rời giường.

Trong chốc lát Vương Tiểu Mạt đã đánh thức những người khác. Tiêu Nam là ngoan bảo bảo, tựa hồ là đang ngủ, nhìn qua mơ mơ màng màng, về phần Triệu Mạnh Mạnh thì không biết được, bởi vì bộ dạng nàng lúc nào cũng giống như chưa có tỉnh ngủ.

Vương Tiểu Mạt mang theo mọi người đi tới phòng ngủ của Vương An, Vương Tiểu Mạt có chút hưng phấn mà nói: “Chị nói cho mấy em một bí mật, lúc em trai của ta đang ngủ, trừ phi chị xiết chặt cổ nó thì nó mới có thể tỉnh lại.”

Vương Phi Từ đều muốn khóc, bí mật này của Vương Tiểu Mạt đồng nghĩa với Vương An rốt cuộc đã trải qua những gì a!

“Vậy chị muốn xiết chặt cổ bạn ấy đánh thức bạn ấy sao?” Tiêu Nam nghi hoặc hỏi.

“Lúc Vương Thiệu cũng rất đẹp trai a!” Tô Mộc San vuốt mặt như quả trứng của mình nói.

“Vậy chị muốn gả cho bạn ấy sao?” Tô San Từ lo lắng hỏi.

“Còn không có nghĩ tới.” Tô Mộc San còn chưa có suy nghĩ tới vấn đề này.

“Hay là bỏ đi, chúng ta đã hứa hẹn là phải gả cho cùng một người. Nếu chị gả cho Vương Thiệu, em đây cũng muốn gả cho bạn ấy!” Tô San Từ khê lác đầu - bạn ấy chính là đã có bạn gái a!

“Chị tiểu Mạt, chị là gọi bọn em đến ngủ chung với Vương Thiệu sao?” Triệu Mạnh Mạnh không rõ cho nên hỏi.

“Chúng ta đi ra ngoài đi, bạn đều đã ngủ rồi, Vương Thiệu thích ngủ trưa.” Vương Phi Từ nhỏ giọng nói. Mặc dù cảm thấy chỉ có mỗi mình đưa ra ý kiến bất đồng sẽ làm mọi người không thích, nhưng vẫn là không nhận được muốn nói.

Vương Tiểu Mạt vung tay lên, có chút kiêu ngạo mà nhìn các nàng: “Không có việc gì, chị sẽ không đánh thức nó, bọn có xem qua tiểu đệ đệ của bé trai chưa?”

“Xem qua rồi!” Vài bé gái cùng nhau gật đầu.

“Em chỉ xem qua hần.” Hai má Vương Phi Từ hơi có chút ửng đỏ, cảm thấy có chút thẹn thùng. Sao mấy bạn ấy lại không đồ mặt nhỉ?

“Các em đùa giỡn nó chưa?” Vương Tiểu Mạt cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Nhưng thật hiển nhiên, kiến thức của đám nhóc này là so ra kém Vương Tiểu Mạt kiến thức rộng rãi.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 57: Tin tưởng tình yêu

Loại đồ vật như tiểu đệ đệ này nơi nơi đều có, nhưng không phải tùy ý có thể thấy được, lại càng không phải có thể tùy tiện chơi đùa.

Trừ bỏ Vương Tiểu Mạt, những người khác đều chưa có chơi đùa qua.

“Thứ này cũng có thể chơi ư?” Vương Phi Từ không thể tưởng tượng nhìn Vương Tiểu Mạt, càng ngày càng cảm giác Vương Tiểu Mạt giống người ngoài hành tinh, còn là cái loại người ngoài hành tinh đáng sợ nhất.

“Đương nhiên, bất kỳ thứ gì chơi vui trên thế giới này đều có thể trở thành món đồ chơi!” Vương Tiểu Mạt chỉ vào đỉnh đầu nói, “Nếu ta có thể bay lên trên trời, ta cũng có thể chơi với mặt trời và mặt trăng!”

Các bé gái khác đều sùng bái nhìn Vương Tiểu Mạt, nhất là Tô San Từ. Nàng cảm thấy khẳng định có một ngày mọi người đều sẽ phát hiện Vương Tiểu Mạt bay ở trên trời, nàng sẽ hái xuống mặt trời và mặt trăng cho mọi người chơi, cũng giống như nàng đã mang theo mọi người leo lên trên tường.

“Chơi với mặt trời và mặt trăng thì có gì vui?” Vương Phi Từ không thể lý giải ý tưởng của Vương Tiểu Mạt, bởi vì chính mình là bé gái bình thường. “Liếc mắt nhìn mặt trời một cái thì ánh mắt sẽ mù mất thì chị cảm chơi thế nào được?”

“Mặt trời và mặt trăng có chơi được hay không không quan trọng, quan trọng là chúng ta hôm nay có thể chơi với tiểu đệ đệ của Vương Thiệu!” Vương Tiểu Mạt nghiêm túc tuyên bố, tựa như nàng đang chuẩn bị dẫn dắt đội quân của nàng phá hủy một cái trận địa pháo binh vậy.

“Chị thật sự muốn làm như vậy?” Vương Phi Từ dùng sức lắc đầu. Vương Tiểu Mạt thật là đáng sợ, mình nhất định không thể thông đồng làm bậy với

Vương Tiểu Mạt.

“Đương nhiên, chẳng lẽ ngươi cảm thấy chúng ta không thể làm như vậy sao?”

Vương Phi Từ liên tục gật đầu, hai sợi râu dài với hai hạt trần châu đen có phẩm chất thượng thừa của kẹp tóc con bướm trên đầu nàng cũng không ngừng run lên, “Chúng ta không thể lên lút làm chuyện xấu, Vương Thiếu sẽ tức giận đó!”

“Pháp bất trách chúng chính là chỉ tình huống hiện giờ của chúng ta, ý nói chính là dù một việc xấu nhưng nhiều người làm cũng sẽ biến thành chuyện tốt! Cho nên chúng ta không phải làm chuyện xấu, nó sẽ không tức giận.” Vương Tiểu Mạt tự an ủi mình đi về hướng mép giường.

Vừa hay Vương Phi Từ lại không biết pháp bất trách chúng nghĩa là gì, do dự mà không biết nên làm cái gì bây giờ. Các tiểu đồng bọn khác đều nóng lòng muốn thử, nếu mình cứ nhất quyết phản đối, mọi người có khi nào sẽ chán ghét mình không đây?

“Bé trai đều sẽ có tiểu đệ đệ, nhưng vì sao bé gái lại không có đây? Bởi vì tiểu đệ đệ của bé trai trời sinh chính là để cho bé gái chơi đùa.” Vương Tiểu Mạt an ủi Vương Phi Từ, “Không có vấn đề gì, ta trước kia cũng thường xuyên đùa. Bất quá nó lớn lên không ít, đã thật lâu không chơi, rất giống con sâu nhỏ.....”

Vương An cảm giác được Vương Tiểu Mạt tới mép chân của mình rồi, không thể nhìn được nữa. Bỗng nhiên mở to mắt, trừng mắt nhìn Vương Tiểu Mạt rón ra rón rén khom xuống thất lung.

Dù là Vương Tiểu Mạt gan lớn bằng trời cũng bị làm hoảng sợ, còn những bé gái khác sợ hãi hét một tiếng, bỏ chạy tán loạn, hoang mang rối loạn trương trương bỏ chạy ra phòng. Mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng mọi người hiển nhiên đều hiểu được pháp bất trách chúng của Vương Tiểu Mạt cơ bản chính là vô nghĩa, chuyện này không đúng chính là không đúng.

Vương An vốn là không có ngủ. Một là đây là trong nhà người khác, thứ hai lại là cả người trần truồng nằm ở trong chăn nhà người khác. Huống chi hần còn đang suy nghĩ sau khi Tần Mi Vũ bắt đầu dùng Trần Thanh Vũ một lần nữa, nàng nên giải thích thế nào với đám người Tần Tĩnh về dụng ý của nàng.

“Vương Tiểu Mạt, Vương Phi Từ, hai người đứng lại!” Vương An kêu lại hai bé gái đang chuẩn bị cùng nhau chạy ra ngoài.

Vương Tiểu Mạt khựng lại một chỗ đôi mắt không ngừng xoay tròn, Vương Phi Từ cảm giác mình là vô tội, tuy nhiên hai má rất đỏ rất nóng.

“Vương Tiểu Mạt, ngươi giải thích lại một lần cho ta pháp bất trách chúng là có nghĩa gì?” Vương An không thể mặc Vương Tiểu Mạt nghịch ngợm như vậy, quả thực vô pháp vô thiên.

“Ý chính là nếu rất nhiều người bọn chị cùng nhau làm chuyện sai trái thì em cũng không thể trách bọn chị!” Vương Tiểu Mạt hấp tấp nói, đây cũng là nguyên do tại sao nàng muốn lôi kéo một đám tiểu bang hữu đến làm chuyện xấu.

“Xem ra ngươi còn là biết câu thành ngữ này là có ý gì à. Được rồi, về sau ta sẽ để cho mụ mụ mỗi ngày tăng thêm cho ngươi mười cái bài học thành ngữ!” Vương An khẽ gật đầu, Vương Tiểu Mạt biết hiện học hiện dùng quả thật là rất giỏi, chỉ là lại không làm chuyện tốt!

“Năm cái!”

“Ngươi còn dám cò kè mặc cả? Lần sau còn có chuyện giống thế này, ta nói cho mụ mụ phạt tiền tiêu vật một tháng của ngươi!” Đối phó với thói xấu lại rục rịch lặng lẽ sinh ra lần nữa của Vương Tiểu Mạt, nhất định phải bóp chết không được nương tay chút nào. Vương An thật sự không nghĩ về sau lại xuất hiện cảnh tượng mình vừa tỉnh lại liền nhìn thấy một bé gái ngồi xồm nơi nào đó dùng ánh mắt hưng phấn bùng bùng thương thức tiểu đệ đệ của hần.

Vương Tiểu Mạt quệt quệt miệng, trên thế giới này còn có chuyện đáng sợ hơn so với phạt một tháng tiền tiêu vật ư? Nó có nghĩa mình muốn một tháng không được ăn cá khô chua cay, khoai tây nướng và đậu phụ khô chua cay - đây là gần với ngày tận thế không thể kết hôn với em trai!

“Phi Từ, vừa rồi bạn biểu hiện rất tốt, tuyệt đối không thể đồng lòng làm bậy với Vương Tiểu Mạt.” Vương Phi Từ biểu hiện vẫn là đáng giá khen ngợi. Tiêu chuẩn đúng sai của nàng rõ ràng, không giống như Vương Tiểu Mạt, vì tìm lý do cho chuyện xấu mình làm mà có thể dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Vương Phi Từ thoáng có chút đắc ý liếc mắt nhìn Vương Tiểu Mạt một cái, còn may mình không có bị Vương Tiểu Mạt dẫn thành người xấu!

“Hai người đều nghe cho rõ, về sau tuyệt đối không được sinh ra hứng thú với tiểu đệ đệ của bé trai. Vương Tiểu Mạt ngươi không được có ý nghĩ với tiểu đệ đệ của bé trai khác, lại càng không được phép dẫn Phi Từ đi làm loại chuyện này!” Vương An vô cùng nghiêm khắc cảnh cáo Vương Tiểu Mạt, Vương Tiểu Mạt thật sự rất vô pháp vô thiên. Bây giờ thời gian ở chung của Vương Tiểu Mạt và Vương Phi Từ không ít, tuy quan hệ hai người không giống chân chính bạn tốt, nhưng cũng không thể nói là đối địch. Đưa bé luôn là như vậy, một khi có chuyện thú vị có thể chơi, mâu thuẫn không thể hiểu nổi này đó tự nhiên có thể tha xuống, Vương An lo lắng Vương Phi Từ đi theo Vương Tiểu Mạt phá phách.

Bên cạnh mình có một Vương Tiểu Mạt như vậy đã muốn đủ. Lấy sức cuốn hút mạnh mẽ kia của Vương Tiểu Mạt, nếu Vương Phi Từ cũng biến thành như vậy, Vương An cảm thấy mình khẳng định chịu không nổi. Vương Tiểu Mạt đã làm cho hần đau đầu không thôi.

“Được rồi, hai người đi thôi, mình muốn đi ngủ rồi.” Vương An không tính trần truồng rúc ở trong chăn trò chuyện với hai nàng thế này, dù sao vừa rồi rớt vào trong nước nên phải cẩn thận tránh bị cảm.

Vương Tiểu Mạt ngẩng cao đầu, không có một chút gập phải đã kích, hai cái đuôi ngựa vênh cao lên. Vương Phi Từ đi theo phía sau nàng, cảm giác có

chút ủy khuất. Bởi vì vừa rồi ngữ khí của Vương An thực nghiêm khắc, Vương An chưa bao giờ dùng ngữ khí nặng như vậy nói với mình, đều là do Vương Tiểu Mạt chán ghét này.

Vương An chỉ là nằm ở trong chăn, cũng không tính ngủ nữa, miễn cho Vương Tiểu Mạt lại tới một chiêu hồi mã thương. Đầu óc của cô nhóc này cơ bản để cho người ta không thể nào nghiền ngẫm nang rớt cuộc sẽ vì đạt tới mục đích mà bừa tới cỡ mức nào.

Bé gái cảm thấy hứng thú với đồ vật mà trên thân thể mình không có, đây là bẩm sinh. Thật ra Vương An cũng chẳng lo lắng cái gì, bất luận kẻ nào đều sẽ trải qua một cái giai đoạn như vậy, Vương Tiểu Mạt đây, căn bản là không thể tính là cảm thấy hứng thú gì đó. Nàng chỉ là coi tiểu đệ đệ của em trai trở thành món đồ chơi của mình, mang theo mọi người tới khoe ra một chút. Cũng giống như khi tiểu băng hữu có món đồ chơi mới, chính mình có mà người khác không có cái loại tâm tính này.

Một lát sau đó, cửa phòng vang lên âm thanh kéo kẹt. Vương An mở to mắt, mình quả nhiên không có đoán sai, Vương Tiểu Mạt nên phạt nàng một tháng tiền tiêu vặt, bằng không thì nàng sẽ không ghi nhớ.

“Vương Thiếu!”

Giọng nói nhỏ nhẹ, sợ hãi, Vương An xoay người lại, phát hiện lại là Vương Phi Từ, không khỏi có chút kỳ quái: “Phi Từ, sao bạn không đi ngủ trưa?”

“Vừa rồi Vương Tiểu Mạt ở, mình không có thì thăm trò chuyện với bạn, thời điểm bọn mình ngủ trưa đều là muốn thì thăm trò chuyện mà.” Vương Phi Từ cười gượng, nằm ở bên cạnh Vương An.

“Ừ, nói đi.” Vương An mỉm cười, khê hôn cái trán của nàng.

“Bạn vừa rồi nói bọn mình không thể đi xem tiểu đệ đệ của bé trai khác, vậy mình cũng không thể xem của bạn ư?” Vương Phi Từ có chút nhấn nhó nói.

“Đương nhiên cũng không thể!” Vương An tròn to hai mắt nhìn, việc này còn nghiêm trọng gấp vạn lần so với đi xem tiểu đệ đệ của bé trai khác.

“Nhưng là mình cũng tò mò..... Mình lại không nghĩ nhìn của người khác, của bạn cũng không cho ta xem!” Vương Phi Từ quệt miệng làm nũng.

Giữa bé trai và bé gái đại để đều sẽ có trải qua như vậy. Chỉ là khi sinh ra chủ ý với chỗ khác biệt trên thân thể đối phương thì sự e thẹn cũng tùy theo sinh ra, ý thức được giữa con trai và con gái có chỗ khác nhau. Bởi vì thẹn thùng mà kiềm chế lòng hiếu kỳ của mình, loại lòng hiếu kỳ này sẽ ở trong quá trình lớn lên dần dần phai nhạt, coi như tự nhiên, thẳng đến lúc thời kỳ tuổi dậy thì lại bắt đầu sinh ra.

Vương Phi Từ dám đưa ra loại yêu cầu này với Vương An cũng không phải nói lòng hiếu kỳ về phương diện này của nàng kiềm chế không được nữa, chỉ vì đối với nàng mà nói thì Vương An là đặc biệt nhất. Nàng thói quen hướng về hắc trắng thần suy nghĩ trong lòng mình, giữa nàng và hắc có thể có rất nhiều nhiều tiêu bí mật sẽ không nói cho người khác nhưng lại có thể không hề cô kỵ chia sẻ lẫn nhau, bởi vì hắc là người nàng tín nhiệm nhất.

“Vậy cũng không được.” Vương An chính là lắc đầu, hắc phải làm cho nàng nhận thức đến có một số việc là không thể làm.

“Chẳng lẽ người bạn thích nhất thật là Vương Tiểu Mạt sao?” Vương Phi Từ ủy khuất mà khổ sở chớp đôi mắt, cũng không đi sờ khuôn mặt Vương An nữa.

“Bạn phải tin tưởng tình cảm của bọn mình!” Vương An nhin không được “phụt” một tiếng bật cười. Hóa ra Vương Phi Từ để ý nhất là cái này, Vương Tiểu Mạt xem rồi, nhưng Vương Phi Từ chưa có chơi đùa qua, không công bằng.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 58: Katarina

Ngôi nhà của Trần Thanh Vũ cũng không phải do Tần Mi Vũ tư nhân thu mua, mà là từ Xây dựng An Tú bỏ vốn hoàn thành hợp đồng mua bán với Trần Thanh Vũ. Lại từ công ty Bảo hộ và Phát triển Kiến trúc lịch sử dưới cờ Xây dựng An Tú phụ trách những công việc còn lại rồi chuyển thuê cho tập đoàn Khách sạn An Tú quản lý. Trung tâm phục vụ và tập đoàn Khách sạn An Tú khách sạn ký hợp đồng trở thành trụ sở làm việc của cán bộ quản lý cấp cao, cuối cùng lại phân phối cho Trần Thanh Vũ.

Cũng chính là dạo qua một vòng cuối cùng ngôi nhà này vẫn là Trần Thanh Vũ ở, chuyển dọn nhà tìm nơi ở mới hoàn toàn miễn đi, bất quá là ký hai cái hợp đồng mà thôi.

Ở nội bộ tập đoàn An Tú, những quản lý cao cấp giống như Trần Thanh Vũ thì sau vài năm công tác trụ sở làm việc do công ty phân phối bình thường đều sẽ chuyển tới danh nghĩa của hắc.

Vì vậy mặc dù Trần Thanh Vũ vẫn là nợ Tần Mi Vũ một ân tình, nhưng đối với Trần Thanh Vũ mà nói thì chuyện này so với việc Tần Mi Vũ trực tiếp cho hắc 20 triệu để trả nợ phải thoải mái hơn nhiều - bởi vì đây chỉ tương đương với thù lao được đến do Trần Thanh Vũ làm việc cho nàng.

Có một ít chuyện Tần Mi Vũ rất rõ ràng, ân tình nhỏ nhỏ là giao tình, nhưng ân tình quá lớn lại sẽ làm người ta có gánh nặng, cho nên cái gọi là đại ân như cừu cũng không hoang đường, cũng không phải khó có thể hiểu được như vậy. Tần Mi Vũ cũng hiểu được mình cũng không phải Vương An. Nếu là Vương An ở đây, Trần Thanh Vũ có thể sẽ trực tiếp nhận lấy 20 triệu của Vương An, nhưng nàng lại chỉ có thể thông qua thủ đoạn như vậy mới có thể trấn an lòng người.

Cho quá mức trực tiếp và trợ giúp quá mức sâu nặng chưa chắc sẽ làm người ta cho rằng là ý tốt, tương phản sẽ chỉ làm người khác luôn duy trì cảnh giác, cuối cùng được đến kết quả hoàn toàn ngược lại.

Vào cuối tuần khi Vương An và Vương Tiểu Mạt, Lý Vân đi siêu thị mua đồ, lại gặp được vợ chồng Trần Thanh Vũ cùng với chị em Tô Mộc San và Tô San Từ.

Phần lớn thời điểm thường thường chính là như thế, bạn bè đồng học cũ cùng sinh hoạt chung trong một thành phố nhưng vài năm cũng không nhất định có thể gặp được nhau. Tuy nhiên nếu ngẫu nhiên gặp được một lần, nói không chừng khoảng cách lần gặp lại tiếp theo sẽ đặc biệt gần. Tới chào hỏi mới biết được thì ra Trần Thanh Vũ và Tô Mễ Mễ cũng có thói quen cuối tuần đi mua đồ ở cái siêu thị này.

Lý Vân còn chưa có quen biết Trần Thanh Vũ và Tô Mễ Mễ, Vương Tiểu Mạt tích cực giới thiệu hai người di chú này đã để cho nàng đem sân vườn lật tung lên cũng không có trách phạt nàng.

Vương An thấy được trong xe đẩy mua sắm của Trần Thanh Vũ có phích cắm chuyển đổi loại G, trong ấn tượng của Vương An có rất ít quốc gia sử dụng tiêu chuẩn loại ổ điện này, chẳng lẽ thứ này có quan hệ với chức vụ Tần Mi Vũ an bài cho Trần Thanh Vũ?

“Nếu năm nay tuyết rơi thì tốt rồi!” Vương An cầm ly kem trong tay nói.

“Em nhìn thấy ly kem thì cũng nghĩ tới tuyết rơi sao? Ly kem chính là công cụ dùng để đắp người tuyết.” Vừa đến mùa đông Vương Tiểu Mạt liền mới mắt ngóng trông hi vọng tuyết rơi, tuy nhiên rất khó được như nguyện.

“Nếu tuyết rơi thì chúng ta có thể chơi trượt tuyết ở cầu trượt lớn của nhà trẻ trước kia rồi!” Vương An nói.

“Ba ba nói chờ nghỉ đông sẽ mang bọn mình đi trượt tuyết!” Tô Mộc San có chút khoe khoang nói.

Vương An rõ ràng rồi, Tần Mi Vũ là muốn phái Trần Thanh Vũ tới Thụy Sĩ đi, chỉ là phỏng đoán dừng ở đây, từ một cái phích cắm chuyển đổi có thể cho ra tin tức cũng chỉ như vậy rồi. Ba ba muốn đi công tác, hai con gái vừa mới bảy tuổi tự nhiên là luyến tiếc. Vì an ủi đứa nhỏ, tự nhiên muốn đồng ý một ít hứa hẹn cho các nàng, những hứa hẹn này bình thường đều có tư liệu liên quan đến mục đích trong lòng mà anh ta tìm hiểu trong mấy ngày nay. Như đi công tác ở Cát Lâm thì đầu tiên sẽ nghĩ đến mang một ít nhân sâm trở về; đi Tân Cương cũng sẽ nghĩ đến mua nho khô. Trần Thanh Vũ hứa hẹn là trượt tuyết, cũng chính là nói nơi hắn đi sẽ là một quốc gia làm cho người ta vừa nhắc đến liền nghĩ đến môn trượt tuyết. Quốc gia như vậy không ít, nhưng mà cũng không nhiều. Lại kết hợp Bộ sự vụ các nơi của tập đoàn An Tú cùng với lý lịch Trần Thanh Vũ, Vương An cảm thấy chỉ có Thụy Sĩ là tuyển chọn duy nhất, hướng chỉ ký nghỉ đông năm trước nơi Tần Mi Vũ dẫn theo Vương Phi Từ đi cùng là Thụy Sĩ và Monaco. Lúc ấy Vương An đã cảm thấy Tần Mi Vũ sẽ không đơn thuần là vì du lịch, nói không chừng khi đó đã vì việc nhậm chức bấy giờ của Trần Thanh Vũ làm trước chuẩn bị.

Rất nhiều thời điểm một ít bí mật thương mại cũng không cần gián điệp thương mại chuyên nghiệp và quan hệ xã hội tới thu thập. Khi tin tức thật lớn do các động tác rất nhỏ cùng với chi tiết không ai chú ý tới để lộ ra đến bị người có tâm nắm giữ, sau khi mọi chuyện bình ổn cũng khó có người nghĩ ra được mình rốt cuộc để lộ ra ở chỗ nào.

Đáng tiếc hiện nay Vương An biết rất ít về hoạt động của Tần Mi Vũ, tuy nhiên vẫn còn có thể nắm giữ một bộ phận tiên cơ. Sau khi về nhà, Vương An lập tức gửi đi một tin nhắn cho Shanna, nói cho nàng Trần Thanh Vũ muốn đi trước Thụy Sĩ, chú ý tới hướng đi của hắn, điều tra rõ ràng công tác và hoạt động của Trần Thanh Vũ.

Shanna rốt cuộc có phải hậu duệ trực hệ của gia tộc Medici thời kỳ văn hóa Phục Hưng hay không điểm này cũng không quan trọng, dù sao gia tộc của Shanna ở Italy có được nhất định sức ảnh hưởng là khẳng định. Nhất là cùng chính phủ địa phương và tổ chức xã hội đen có liên hệ đây đưa không rõ chuyện này giao cho Shanna đi làm là thích hợp nhất.

Shanna rất nhanh thì trả lời tin nhắn, hơn nữa nói cho Vương An vị lão sư đầu tiên “Katarina” mà nàng tìm được cho Vương Thiếu quan môn đệ tử của hắn đã đi tới Trung Quốc rồi, hi vọng Vương An không cần đi gặp Katarina, cũng không muốn đi tìm hiểu tin tức của Katarina, dành đầy đủ tôn trọng và riêng tư cho vị lão sư thần bí này.

Xuất phát từ tín nhiệm đối với Shanna, Vương An cảm thấy năng lực của vị lão sư này hẳn là có thể khẳng định. Về phần ngoại trừ học sinh ra thì không muốn giao tiếp với người khác, có lẽ là do thói quen kỳ lạ, hoặc là vì sợ chuyên gia kinh nghiệm phong phú vạch trần nàng, Vương An quyết định tin tưởng này chỉ là thói quen của Katarina.

Đồng thời Vương An cũng nói cho Shanna, đệ tử Vương Thiếu của hắn chính là con trai của tổng giám đốc Xây dựng Chúng Thái Vương Trung Thái.

Shanna cũng không phải rất quen thuộc đối với Xây dựng Chúng Thái. Bởi vì cho dù Đầu tư Nhạc Trợ trợ giúp Xây dựng Chúng Thái rất nhiều, nhưng với Shanna thì đó chỉ là làm việc dựa theo phân phó của Vương An mà thôi. Đối với Đầu tư Nhạc Trợ nàng cũng chẳng quan tâm bao nhiêu, hướng chỉ là Xây dựng Chúng Thái? Vốn là nàng cho rằng Xây dựng Chúng Thái Vương Trung Thái có thể ở một phương diện nào đó biểu hiện ra tính chất đặc biệt đáng giá Vương An trợ giúp..... Tựa như Vương An trước kia đào móc nhân tài và đầu tư cho một ít công ty có tiền cảnh vậy.

Shanna cứ nghĩ Vương Trung Thái cũng là một trong những nhân tài bị Vương An nhìn trúng, sau khi được đến tin tức con trai Vương Trung Thái chính

là tiểu sư đệ của mình, Shanna mới hỏi Vương An có phải là vì quan môn đệ tử của mình mới giúp Vương Trung Thái hay không.

Được đến trả lời khẳng định về sau, Shanna mới tỏ vẻ tương lai sẽ đối xử với Xây dựng Chúng Thái càng thêm dụng tâm một chút, dù sao đó là công ty của cha tiểu sư đệ, năng rất tình nguyện giúp tốc độ phát triển của Xây dựng Chúng Thái nhanh hơn một ít.

Vương An tán gẫu với Shanna không được bao lâu liền ngủ. Buổi sáng hôm sau tỉnh lại phát hiện Vương Trung Thái và Vân không ngờ còn dậy sớm hơn so với Vương Tiểu Mạt. Khi Vương Tiểu Mạt còn đang dưới lầu luyện đàn violon của nàng kích thích con Husky và con mèo Ba Tư lông ngắn kia, Vương Trung Thái và Lý Vân đã từ chợ trở về, hơn nữa bộ dáng như là chuẩn bị tiệc lớn.

“Hôm nay là sinh nhật ba ba hay là mẹ mẹ à?” Vương An đánh răng xong đi vào phòng bếp hỏi.

“Hôm nay trong nhà có vị khách rất quan trọng muốn tới. Con trai, con cần phải cho mẹ mẹ nở mày nở mặt, biểu diễn thật tốt tiếng Anh của con.” Lý Vân hưng phấn bưng bưng nói.

“Chẳng lẽ con trai em còn có thể nói tiếng Anh tốt hơn cả người nước Mỹ ư?” Vương Trung Thái cười nói.

“Tiếng Anh của con trai em không hẳn kém hơn người nước Mỹ, tuy nhiên người nước Mỹ kia còn có thể nói tiếng phổ thông chuẩn hơn con trai em sao?” Lý Vân kiêu ngạo không cho là đúng.

“Ít nhất tiếng phổ thông của Richard sẽ không kém Vương Tiểu Mạt, sẽ không dùng thành ngữ lung tung giống như nó.” Vương Trung Thái xoa xoa tay, ôm con trai đi xuống lầu kêu Vương Tiểu Mạt về nhà. Vị khách hôm nay với Vương Trung Thái mà nói cực kỳ quan trọng. Con trai không cần lo lắng, con gái hẳn cần dặn dò một phen trước.

Vương An quay về lòng bàn tay hà một hơi, ngửi hương vị mát lạnh của bạc hà. Hắn biết rõ vị Tổng giám đốc của Đầu tư Nhạc Trụ Richard này chắc chắn không phải chỉ vì đến thăm viếng Vương Trung Thái, vị lão sư thần bí Katarina kia hẳn là sẽ cùng nhau theo tới.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 59: Siêu mẫu

Sau khi Vương Tiểu Mạt rời giường phát hiện ba mẹ đều đang bận rộn trong nhà bếp, bỗng nhiên nhớ tới lão sư nói đứa bé ngoan là phải biết hỗ trợ ba mẹ làm việc nhà. Nhưng chợt nhớ lại ngày hôm qua ba ba nói mình là đứa nhỏ ngu ngốc, mẹ mẹ nói mình là con nhóc phá phách, vì thế Vương Tiểu Mạt không chút do dự vứt đi suy nghĩ giúp làm việc nhà ở trong đầu.

Ngâm còi thổi hai tiếng, Vương Tiểu Mạt đều bị mình làm thành tinh táo một chút, vì thế đi đánh răng rửa mặt. Sau khi thay áo ngủ phát hiện em trai ngồi ở trong phòng khách xem TV, vì thế Vương Tiểu Mạt liền lượn qua lượn lại ở giữa em trai và TV, chờ cho trên mặt em trai xuất hiện vẻ không kiên nhẫn lúc này mới chạy đi.

“Bất kỳ gia đình nào có hai đứa nhỏ trở lên đều sẽ xuất hiện loại chuyện này.” Vương An bỏ lại cái remote, đi theo Vương Tiểu Mạt ra ngoài. “Loại khoái cảm hại người lại chẳng lợi mình luôn là hấp dẫn người như thế, âm u mà đặc ý.”

“Em nói cái gì?” Vương Tiểu Mạt ở gara đẩy xe đạp bốn bánh của em trai đi ra.

“Bôi vậy cũng thuyết minh nhân loại cũng không phải loại động vật chỉ biết xu lợi một cách đơn thuần. Nếu không có lợi ích nhưng có thể làm cho đồng loại đã bị tổn thất, tạo thành chênh lệch về chất lượng trong cuộc sống, tình cảm và tâm trạng của hai người thì vẫn như cũ sẽ làm không biết chán.” Vương An hơi suy nghĩ, cuối cùng tổng kết nói: “Bản chất của nhân loại là chủng tộc tự hủy diệt mình. Trạng thái cuối cùng của thế giới này có lẽ là một người cũng đủ mạnh mẽ để thống trị toàn nhân loại, hoặc chính là toàn thể giới chỉ còn lại có hai người rồi lại sinh sản một lần nữa.”

Vương Tiểu Mạt tròn to hai mắt nhìn, không phải rất hiểu được hỏi: “Chị ngăn cản em xem TV thì sẽ xuất hiện tận thế ư?”

“Không có, ta chỉ là đang dùng thực tế chứng minh bất kỳ người nào có tư chất thành công cũng đều rất biết nói nhảm. Loại hình nhà khoa học chỉ biết nghiên cứu trầm mặc ít lời, khi nói về một cái đề tài nào đó cũng tuyệt đối có năng lực như thế.” Vương An chỉ là theo thói quen tự hỏi, đối với hắn mà nói loại thói quen này cực kỳ quan trọng. Bình thường tự hỏi cũng không nhất định sẽ ra được kết luận chính xác, hữu dụng gì, chỉ là loại phương pháp phát tán tư duy này rất quan trọng. Đây thuộc về bồi dưỡng năng lực tiềm thức, có thể ở trong lúc lơ đãng xúc động linh cảm và trực giác, bình thường có thể cuối cùng giải quyết một ít khổ cảnh và vấn đề.

Vương Tiểu Mạt lắc lắc đầu, “Chị không hiểu em đang nói cái gì, chị chỉ là cảm thấy một đứa nhỏ giống như em lại nói những lời như vậy thật kỳ quái. Bất quá em là em trai của chị, cho dù em có biến thành tiểu quái thú thì chị cũng sẽ giết chết Ultraman bảo vệ em!”

Vương An nhìn không được nở nụ cười, nhìn dáng vẻ thật sự nghiêm túc kia của nàng, Vương Tiểu Mạt hiển nhiên là rất tin tưởng mình có thể đánh bại Ultraman, huống chi chị giết chết? Nàng cho rằng Ultraman là con sâu rơi xuống từ trên cây đến ư?

“Nếu ta trở thành tiểu quái thú, ta sẽ ăn trước ngươi!”

“Chỉ muốn bảo vệ em mà em còn ăn ta!” Vương Tiểu Mạt rất là không hài lòng, sờ sờ hai má non mịn của mình, “Em muốn bắt đầu ăn từ nơi nào trước?”

“Trước tiên rửa sạch, sau đó một ngụm nuốt vào. Ngươi nghĩ ta còn có thể nhai chậm nuốt kỹ a. Sau đó lại biến ngươi thành một đồng phân.” Vương An nhìn thoáng qua Vương Tiểu Mạt. Nàng đang trợn mắt hướng lên trời ở nơi nào tưởng tượng mình biến thành đồng phân sẽ là bộ dáng gì, Vương An ha ha nộ nộ cười, đẩy nàng một cái, “Đi thôi, ta đưa quyển sách kia cho ngươi, xem bao nhiêu rồi?”

Vương Tiểu Mạt nghĩ tới, tức giận bắt bình nói: “Trên thế giới này sao lại có người nhàm chán như vậy, viết một ít chuyện nhàm chán, hơn nữa tuyệt không dễ xem. Ngay cả Tây Du Ký chỉ đều xem hiểu, nhưng lại xem không hiểu quyển sách đó một chút nào, chỉ nhớ rõ mở đầu có cái gì nhà xưởng chế kim băng cái gì*, thật nhàm chán!”

(*)Quyển sách này là Quốc phú luận hay Tài sản các quốc gia

https://vi.wikipedia.org/wiki/T%C3%ACm_h%E1%BB%83u_v%E1%BB%81_b%E1%BA%A3n_ch%E1%BA%A5t_v%E3%A0_ngu%E1%BB%93n_g%E1%BB%91c_c%E1%BB%A7a_c%E1%BA%A3i_c%E1%BB%A7a_c%E3%A1c_qu%E1%BB%91c_gia

“Tóm lại, về sau ta sẽ định kỳ đưa sách cho ngươi xem. Ngươi có thể xem bao nhiêu thì bao nhiêu, không muốn xem sẽ không xem, nghĩ tới liền nhìn một cái, thế nào?” Vương Tiểu Mạt quả thật còn nhỏ, nhưng mà Vương An cảm thấy lấy tính cách của nàng nếu không dẫn đường nàng, Vương Tiểu Mạt nhất định sẽ ở trên con đường đưa nhỏ dẫn độn ương ngành của nàng đi một mạch tới cuối.

“Đây thật sự không phải biện pháp lừa gạt tiền tiêu vặt?” Vương Tiểu Mạt tỏ vẻ cực kỳ hoài nghi, nàng vẫn cho rằng mỗi lần em trai đến tới tiệm sách đi mua một xe ngựa sách chết trở về là chuyện rất ngu xuẩn. Ngầm lại một loạt sách đã mua được sắp xếp trong xe kia nếu đổi thành đậu phụ khô chua cay, quả thực có thể để cho Vương Tiểu Mạt ở trên đậu phụ khô chua cay lăn qua lăn lại, nghĩ tới Vương Tiểu Mạt muốn chảy nước miếng.

“Không phải, tiền tiêu vặt của ta cơ bản đều cho ngươi tiêu, ngươi còn cảm thấy không đủ?” Bản thân Vương An cũng không có bao nhiêu chỗ cần dùng tiền, bởi vì chỉ cần hần muốn thứ gì thì Lý Vân đều sẽ rất thích ý mua cho hắn. Có đôi khi Vương An vì tò mò về mình là một bé trai bình thường sẽ khiến Lý Vân mua ít món đồ chơi, Lý Vân cũng không cự tuyệt, cũng không quan tâm hắn mua về có chơi không.

Nhưng thật ra Vương Tiểu Mạt lại gian khổ hơn nhiều, bởi vì thứ nàng muốn có nhiều lắm, nàng thấy được thứ gì thú vị đều sẽ rục rịch. Nhất là khi chạy đến khu đồ chơi thì nàng sẽ tiến lên ôm lấy thứ đầu tiên mình nhìn thấy thích, hoặc là lần trước nhìn thấy thích nhưng sau đó mẹ không cho mua. Đối với đứa nhỏ như vậy, Lý Vân vô cùng sáng suốt hạn chế các món đồ chơi mà nàng có thể được đến, cũng nghiêm khắc khống chế tiền tiêu vặt của nàng.

Bất quá trình độ đàn piano của Vương Tiểu Mạt tiến bộ không sai. Lần trước vào thời điểm sinh nhật của Vương Trung Thái ở khách sạn đàn một bài《Father》của Hisaishi Joe*, đây là quà sinh nhật cho ba ba nàng đã khổ luyện thật lâu. Vương Trung Thái cảm thấy rất có thể diện cũng thỏa mãn rất nhiều, đều động tâm chuẩn bị mua cho Vương Tiểu Mạt một chiếc tam giác piano. Chỉ là hiện nay ngôi nhà quá nhỏ, chờ thay đổi ngôi nhà lớn về sau sẽ nhờ trang hoàng thiết kế lo lắng đến tam giác piano bày ra.

(*)https://vi.wikipedia.org/wiki/Hisaishi_Joe

“Trên thế giới này có một loại đồ vật là vĩnh viễn đều không đủ đấy.” Vương Tiểu Mạt gật gật đầu. Hiện nay trong tiểu khu có ít di chú sẽ nói Vương Tiểu Mạt là đứa bé gia đình có tiền, tuy nhiên Vương Tiểu Mạt tuyệt không cảm thấy như vậy. Bởi vì nàng cảm thấy đứa bé gia đình có tiền phải giống như là Vương Phi Tử như vậy, căn bản không có tiền tiêu vặt, nhưng nàng muốn thứ gì đều có, Vương Tiểu Mạt mới không phải đứa bé gia đình có tiền. Vương Tiểu Mạt muốn cố gắng kiếm tiền tiêu vặt cho mình, tỷ như nàng mang tiêu bán con sâu nhỏ của nàng cảm bán, nhưng là căn bản không có người mua!

Hai chị em ở trong sân khu chung cư chơi được một lát thì con Husky tên Canon ở cách vách được thả ra. Nó nhìn thấy Vương Tiểu Mạt liền ý đồ xông lại đây, chẳng qua bị chủ nhân kéo lên ghế điều khiển phụ rồi đi cửa hàng súng vật tia lông, bởi vì trên người nó bị Vương Tiểu Mạt buộc lên rất nhiều quả cầu gai.

Khi chuẩn bị về nhà thì vợ chồng Vương Trung Thái và Lý Vân đi xuống lầu, gọi hai chị em lại đây, sau đó ở ven đường. Một lát sau thì có một chiếc Jaguar XJ màu bạc đánh vòng lái vào tiểu khu.

“Chiếc xe này thật khó nhìn.” Lý Vân thuận miệng nói.

Vương An rất là đồng ý. Jaguar XJ mãi cho đến đời thứ tư từ Ian Callum khai đao, dung nhập phong cách thiết kế của Aston Martin mới có thể chính thức sánh vai với BMW 7 Series và Mercedes-Benz S-Class.

“Đây là xe Richard.” Vương Trung Thái vừa nói, vừa bước đi qua.

Richard là một gã da trắng tiêu chuẩn của nước Mỹ, thân hình cao lớn khỏe mạnh, mặc một cái quần jean nhãn hiệu Levis, bên trên chính là một kiện áo somi. Richard đi vòng ra thùng xe sau mở cửa xe nhường cho người phụ nữ sau xe xuống xe, sau đó mới bước về phía Vương Trung Thái: “Trung Thái, anh quá nhiệt tình rồi. Bất quá tôi mang đến một vị nữ sĩ xinh đẹp tao nhã, lòng nhiệt tình của anh sẽ làm nàng cảm thấy cao hứng.”

“Vô cùng hoan nghênh, đây là lần đầu tiên anh tới nhà của tôi, lần sau anh cứ trực tiếp gõ cửa vào là được.” Vương Trung Thái bắt tay với Richard, nhưng thật ra Richard không chút khách khí ôm nhau với Lý Vân một cái.

Cô ta đội một chiếc mũ dạ màu đen có ren lụa với nhan sắc tương đồng rũ xuống theo ven nón, loại mũ dạ này thường thấy ở lễ tang hoặc là trường hợp đặc biệt trang trọng. Một đầu tóc đen mềm mại thẳng tắp xõa tung xuống hai bên má. Khiến cho Lý Vân không khỏi sợ hãi than là vòng eo của người phụ nữ này rất nhỏ, hơn nữa dùng một cái đai lưng Hermes buộc xiết lại, bởi vậy làm cho của nàng có vẻ phá lệ đầy đặn, tuy nhiên bờ mông tròn trịa của nàng cũng không có vẻ mập mạp như người phương Tây thông thường.

Nàng đi đến trước người Lý Vân, Lý Vân mới phát hiện phụ nữ này không ngờ lại cao hơn mình suốt một cái đầu, hơn nữa đi một đôi giày cao gót. Nàng chậm rãi đi tới, trên mặt không có bao nhiêu biểu cảm. Đôi mắt màu xanh thăm có chút quá mức bình tĩnh sâu thẳm, làm cho Lý Vân nhớ tới những cô siêu mẫu khí thế bức người trên đài chữ T trong tiết mục thời trang.

Vương Tiểu Mạt nhìn người phụ nữ mặt như trứng ngỗng này, nhỏ giọng quay về em trai nói: “Hình như chỉ có mụ mụ của Vương Phi Từ mới xinh đẹp không thua kém người này bao nhiêu!”

Vương An khẽ gật đầu, đón lấy ánh mắt do người phụ nữ này phóng tới, thu liễm khóe miệng nhếch lên cùng với một tia cười mỉa kia, khuôn mặt trở nên không chút thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 60: Vương Tiểu Mạt mâu thuẫn

Editor: 21302766

Tên của người nữ gọi là Luna • Cardrazzo • Méridie.

Tại trong tiếng Ý, Luna nghĩa là mặt trăng, cái tên xem như thường gặp, Cardrazzo cũng là dòng họ thường thấy, nhất là tại đại khu Campania, mà Méridie không hề nghi ngờ là đại quý tộc tiếng tăm lừng lẫy thời kỳ văn hóa phục hưng.

Những từ đơn này tổ hợp lại với nhau, khi người nữ dùng giọng nói hơi không tự nhiên kia của nàng, dùng một loại tên chữ rất muốn cho người nghe rõ, đặc biệt tăng thêm giọng điệu nói ra, khiến Vương An có loại cảm giác làm bộ mà ngượng nghịu.

Bởi vì họ quý tộc Méridie, lại dùng tên chữ phổ biến thời kỳ văn hóa phục còn là vùng miền lạc hậu đại khu Campania, bản thân việc này có chút không hợp lẽ thường.

Mặc kệ nàng gọi là gì, Vương An khi ở cha mẹ giới thiệu bản thân cùng Vương Tiểu Mạt, như cũ toát ra nụ cười tự nhiên và hào phóng, biểu hiện xuất sắc, bởi vì Lý Vân cùng Vương Trung Thái không hề nghi ngờ mong muốn con của mình thoải mái, trang nhã, không cần cho người nước ngoài xem thường kỹ năng giao tiếp người khác của trẻ em Trung Quốc.

Vương Tiểu Mạt mở mắt thật to, cái còi nhiều lần ngậm lấy trong miệng đều rơi xuống, bởi vì nàng cảm giác mới lạ và thú vị, nhưng là biết nếu mình bây giờ thôi còi, nhất định sẽ khiến ba mẹ dạy dỗ, cho nên đành phải nhẫn nhịn, lại nói Vương Tiểu Mạt hiện tại cũng không phải cố chấp ưu thích thôi còi như vậy, chỉ là như cũ ưu thích cái còi của mình mà thôi.

Vương Tiểu Mạt trong trường học cũng từng gặp qua giáo viên nước ngoài, nhưng vẫn là lần đầu có người nước ngoài đến nhà mình làm khách, hơn nữa còn là phụ nữ nước ngoài xinh đẹp như vậy, phải biết tại trên đường phố nhìn thấy phụ nữ nước ngoài, cả đám vòng eo đều mập mạp cồng kềnh, từng người từng người, xấu giống như côn trùng màu xanh trên cây rơi xuống, khó coi chết được.

Luna ăn mặc để Lý Vân nhận thức được một người nữ ngoại trừ trời sinh quyền rũ, cách ăn mặc trang điểm cùng quần áo là trọng yếu bậc nào, phối hợp với phong cách tổng thể trang phục của bản thân, sẽ mới khiến người ta cảm thấy xinh đẹp, cho dù tiếng Trung của Luna so với Lý Sát có chênh lệch một ít, nhưng đó cùng khí chất trời sinh lạnh nhạt cùng ngữ điệu ôn hòa của nàng như cũ để vợ chồng Lý Vân có một loại cảm giác được người lãnh đạo quốc gia gặp mặt.

Vương Trung Thái nghĩ tới, chính mình khi tham gia niên hội nhà xí nghiệp Tân Duệ, bí thư thị ủy Trung Hải đến đây dạo qua một vòng, cùng các nhà xí nghiệp trẻ tuổi có mặt bắt tay, đơn giản nói lên đôi câu, loại mỉm cười thân thiện kia nhưng lại khiến người ta có thể cảm giác được quyền thế mang tới sự chênh lệch về thân phận và địa vị, tựa như cùng cô nàng Luna này cho người khác cảm giác không khác lắm.

Lý Sát giới thiệu Luna là đến từ đội thẩm tra nội bộ cao cấp của tổng bộ thời điểm, Vương Trung Thái mới hiểu được Lý Sát vì cái gì lộ vẻ ân cần như vậy. Công ty Trung Quốc có thói quen xưng hô chức vị Luna là giám đốc điều hành kiểm toán cấp cao nhất hoặc là tổng thanh tra kiểm toán, người làm nghề lý tưởng có thể đảm nhiệm chức vụ này, hẳn có được kinh nghiệm làm việc phong phú, bao quát khổng lồ chế nội bộ, tài vụ, tài nguyên nhân lực, phong hiểm giám thị các loại cùng nhiều phương diện tung trải, tốt nhất còn có thể từng tại lĩnh vực tương quan đảm nhiệm chức vị lãnh đạo cao nhất, nói tóm lại chức vị này so với giám đốc điều hành bình thường đối với đòi hỏi năng lực cá nhân muốn cao hơn một chút.

Nói cách khác tại trong hệ thống công ty vị trí đầu tư Nhạc Trợ, địa vị Luna còn cao hơn Lý Sát nhiều lắm, Vương Trung Thái có thể khẳng định vị tiểu thư Luna này so với mình còn trẻ tuổi hơn, tại sao có thể có tư cách đảm nhiệm chức vụ này như vậy? Vương Trung Thái có một loại cảm giác không

thật, tựa như là trong phim loại thần tượng kia chừng 20 còn chưa kết hôn liền đảm nhiệm thế giới Top 500 hoặc nhân vật nam, nữ chính là tổng giám đốc các loại công ty lớn nhất Châu Á xuất hiện ở trước mặt mình.

Vương Trung Thái tự mình coi như tuổi trẻ, bình thường giáo tiếp các nhà lãnh đạo chính phủ và doanh nghiệp hầu như không có thấp hơn 30 tuổi, giống Lý Sát liền có 40 tuổi, có kinh nghiệm làm việc phong phú, trước khi tiến vào đầu tư Nhạc Trụ đã từng trợ giúp JPMorgan Chase * vào năm 2002 đạt được ngân hàng nhân dân Trung Quốc ban cấp giấy phép, cho phép chi nhánh ngân hàng Thượng Hải JPMorgan Chase hướng các doanh nghiệp địa phương Trung Quốc cung cấp nghiệp vụ ngoại hối ngân hàng, đây cũng là nguyên nhân đầu tư Nhạc Trụ tại Trung Quốc phát triển nhanh chóng, Lý Sát ở Trung Quốc cũng có được đường lối đáng tin cùng giao thiệp rộng lớn.

*JPMorgan Chase (NYSE: JPM) là một trong những hãng dịch vụ tài chính lâu đời nhất trên thế giới. Công ty này có trụ sở tại Thành phố New York, là đơn vị hàng đầu trong dịch vụ tài chính, lĩnh vực ngân hàng đầu tư và quản lý tài sản. Tài sản của tập đoàn này hiện là 2.441 tỷ USD, là ngân hàng lớn nhất ở Hoa Kỳ.

Vương Trung Thái thỉnh thoảng suy đoán bối cảnh chấn chỉnh của đầu tư Nhạc Trụ, Lý Sát nguyện ý rời đi ngân hàng đầu tư hàng đầu thế giới JPMorgan Chase như vậy, nhất định có lý do trọng yếu ngoại trừ lương bổng ra, bởi vì ngay từ năm 2002 JPMorgan Chase liền có tài sản vượt qua 7.000 tỷ \$ đôla Mỹ, đầu tư Nhạc Trụ cùng đầu số ảnh hưởng phía sau đầu tư Nhạc Trụ, dù thế nào đi nữa cũng không có khả năng vượt qua JPMorgan Chase.

Nhìn thấy tiểu thư trẻ tuổi Luna, Vương Trung Thái mơ hồ cảm thấy mình tìm được chân tướng, phía sau đầu tư Nhạc Trụ hẳn là một cái gia tộc ẩn hình thế lực khổng lồ, loại gia tộc ẩn hình này thường có nhân mạch thâm hậu cùng lực thẩm thấu lớn mạnh cùng lực ảnh hưởng chính trị, bọn hắn sẽ phía ra người nổi bật trong thế hệ trẻ tuổi của gia tộc đi rèn luyện hoặc là kiểm nghiệm tài hoa của con cháu gia tộc, cho nên tiểu thư Luna mới có thể thu hoạch được địa vị cao hơn Lý Sát.

Vương Trung Thái ngồi trong phòng khách một mặt nghe Lý Sát chậm rãi nói, một bên suy đoán, Lý Vân thì đóng vai hình tượng phụ nữ truyền thống Trung Quốc, nhường người nam tại trong hoạt động xã giao đóng vai nhân vật chính, bản thân thì bận rộn trong phòng bếp, ngẫu nhiên nói chen vào chỉ là chú ý nước trà điểm tâm có hay không ngon miệng.

"Kinh tế Trung Quốc một mực hiện ra xu thế tăng trưởng tốc độ cao, ta không cho rằng loại tăng trưởng tốc độ cao này sẽ tiếp tục kéo dài vô hạn, nhưng là ta vô cùng lạc quan mà cho rằng loại tăng trưởng này có đầy đủ thời gian cho chúng ta phát triển, tại mấy năm gần đây thậm chí trong mười năm, chúng ta không cần lo lắng nghề nghiệp kiến trúc Trung Quốc suy sụp, cho nên tiểu thư Luna đến hiện trường đây điều tra, sau đó chúng ta sắp đạt được càng nhiều đầu tư." Lý Sát giải thích ý đồ Luna đến.

Vương Trung Thái tán thành cách nhìn của Lý Sát, tại thế kỷ trước thập niên 90, tư cách một người công nhân phổ thông thời điểm, Vương Trung Thái có thể cảm giác được Trung Quốc tại áp lực chòng chành của nước Mỹ gần như sụp đổ, quân chức mục nát, quân đội buồn lậu, đạo đức thiếu thốn, toàn bộ xã hội đối với quốc qua mất đi lòng tin, cảm thấy Trung Quốc liền là Liên Xô kế tiếp... Những năm này qua đi, đi đến thị trường Vương Trung Thái có thể cảm giác được sự thay đổi của những năm này.

Loại lòng tin này nương theo tài phú Vương Trung Thái tăng trưởng, dù là không có đầu tư Nhạc Trụ, Vương Trung Thái bây giờ thu nhập hẳn là cũng không tệ, bởi vì đời công trình của hắn một mực có tiếp không hết công việc.

"Đoán đội nghiên cứu của chúng ta trong điểm trước mắt nhằm vào kinh tế Trung Quốc, căn cứ tài sản tương lai của Trung Quốc cố định tình huống đầu tư, chúng ta đối với nhu cầu ngành kiến trúc Trung Quốc tương lai tổng số lượng dự đoán là đến năm 2010, giá trị tổng sản lượng của nghề nghiệp kiến trúc dự tính sẽ vượt qua 9.000 tỷ đồng, giá trị nghề nghiệp kiến trúc gia tăng đạt đến 9.000 tỷ đồng, ngành kiến trúc giá trị gia tăng đạt đến 15.000 tiền dễ (Easy money) trở lên." Luna từ trong tay Lý Sát tiếp nhận một phần báo cáo phân tích đưa cho Vương Trung Thái.

Vương Trung Thái mở ra phần báo cáo dự đoán vượt qua 500 trang phân tích ngành nghề phát triển cùng triển vọng đầu tư, trong đó có Châu Âu, nước Mỹ, cùng tình hình chung kiến trúc Nhật Bản, trọng điểm là ngành kiến trúc Trung Quốc, bao quát phân tích tỉ mỉ thị trường kiến trúc, phân tích vùng miền ngành kiến trúc phát triển, phân tích ngành kiến trúc cạnh tranh, phân tích sách lược marketing, phân tích xí nghiệp trọng điểm trong ngoài nước, vấn đề ngành nghề cùng thời sách, trong đó thậm chí có bộ môn dự đoán địa chấn Trung Quốc, bộ môn khí tượng còn có phân tích thiên tai, nhưng số liệu này rất tường tận, thậm chí bao gồm Vương Trung Thái cho rằng một chút số liệu cơ mật của thương nghiệp xí nghiệp, tại bài báo cáo phân tích này đều có trưng bày kĩ càng.

Vương Trung Thái không khỏi cảm thấy một hồi trông thấy mà giật mình, nguyên bản đối với công ty xây dựng của mình đã có một chút tự đắc, hiện tại lại lập tức bị kinh sợ rồi, như vậy báo cáo phân tích, cần nhân lực cùng tài nguyên khó có thể tưởng tượng, giống trên thị trường một chút báo cáo phân tích nhiều giản lược, một phần cũng bán 3.000 đến 5.000 trở lên, trong tay mình phần này, càng cần thêm trung tâm nghiên cứu kinh tế chuyên nghiệp bỏ vốn thật lớn, lúc nào công ty xây dựng của mình mới có thể có được trung tâm nghiên cứu chuyên nghiệp như thế cho ra báo cáo phân tích như này?

"Chúng ta hi vọng xây dựng Chúng Thái tại hạng mục kiến trúc truyền thống đặt chân phát triển đồng thời, đem trọng tâm chiến lược phải chuyển dời đến công nghiệp kiến trúc tiết kiệm năng lượng giảm khí thải cùng mô hình nghiệp vụ mới, hạng mục tiết kiệm năng lượng giảm khí thải lợi ích đầu tư thật lớn, hơn nữa có chính sách ưu đãi, trọng điểm kỹ thuật tiết kiệm năng lượng cũng nhất định là phải dẫn vào hạng mục." Luna nhìn xem đứa bé trai ngồi trên ghế sa lon hết sức chăm chú chơi khối rubik, quay đầu mỉm cười, "Xây dựng Chúng Thái cùng bộ môn bất động sản của chúng ta hợp tác vui vẻ, kế hoạch chúng ta tại tương lai khai phát một nhóm năng lượng dân cư mới, trước mắt xây dựng Chúng Thái còn không có tư chất thi công tương quan, cần Vương tiên sinh chuẩn bị trước."

"Cái này không có vấn đề... Chúng ta tại cơ sở đầu tư trên thực lực rần rần các loại xua nay không keo kiệt." Vương Trung Thái nhẹ gật đầu.

"Chúng ta đội xây dựng Chúng Thái mục tiêu phía trước là cái này." Lý Sát lật trên điện thoại di động ra một website, ấn mở cho Vương Trung Thái xem.

"Tập đoàn xây dựng An Tú..." Vương Trung Thái đương nhiên biết một nhà công ty xây dựng danh tiếng lẫy lừng này, tập đoàn xây dựng An Tú đưa ra thị trường vào năm 1997, là bộ xây dựng quốc gia đề cử nhà thứ nhất ngành nghiệp kiến trúc đưa ra thị trường công ty.

"Tập đoàn xây dựng An Tú vào năm nay chính thức vượt qua tập đoàn công ty công trình hóa học Trung Quốc cùng công ty trách nhiệm hữu hạn tập đoàn xây thành Bắc Kinh, tiến vào ngành nghiệp kiến trúc Trung Quốc Top 10, cùng là trong Top 10 duy nhất một nhà công ty tư nhân. Năm ngoái hoàn thành giá trị sản lượng thi công gần 30 tỷ. Toàn bộ tập đoàn xây dựng An Tú tại quốc tế thống kê cục bộ công bố tập đoàn xí nghiệp lớn xếp hạng ghi tên Top 100, doanh nghiệp tư nhân xếp hạng Top 5." Luna hít sâu một hơi, khô môi hơi nhếch lên, "Đương nhiên, chúng ta đều biết tập đoàn xây dựng An Tú trên thực tế chỉ là đối tượng có thể quan sát bên ngoài cùng phân tích, sau lưng của nó có tập đoàn to lớn hơn."

Nhớ tới lần đầu tiên nhìn thấy Tần Mi Vũ, bộ dạng kia của nàng thanh thanh nhát nhát, ưu nhã mà điềm tĩnh, ai có thể nghĩ tới một phụ nữ như vậy lại có thể có tài phú khổng lồ như thế? Tập đoàn xây dựng An Tú chỉ là một tấm bài nàng nắm trong tay hiển lộ cho công chúng đi, nàng càng có nhiều át chủ bài giấu ở tài chánh phức tạp cùng cổ phần cấu kết xuống, trung tâm phố Trung Hải tòa kia tên là nhà siêu cao tầng trung tâm tài chính quốc tế An Tú, buổi sáng mỗi ngày hình chiếu to lớn của nó sẽ vượt ngang qua sông lớn, bao trùm lấy trung tâm thương nghiệp phồn hoa nhất Trung Hải, tựa như rất nhiều người cùng chữ "An Tú" này có cùng liên hệ một nhịp thở, lại không người biết được, ngẩng đầu lên, đưa lưng về phía ánh mặt trời mới có thể cảm thụ bóng râm của nó, kinh ngạc tại diện tích che phủ lớn lao của nó.

Chỉ là về mặt Luna có chút đồ vật Vương Trung Thái xem không hiểu, làm một cái người làm ăn, đối với biểu lộ cùng động tác của đối tượng trò chuyện quan sát tỉ mỉ cẩn thận là một loại bản năng, khi Luna nhắc lên tập đoàn xây dựng An Tú, trong ánh mắt của nàng rõ ràng để lộ ra một loại kiêu ngạo cùng đắc ý... Không phải nhằm vào tập đoàn xây dựng An Tú, mà là cái gì khác, Vương Trung Thái lại không thể nào biết được.

"Mặc dù thị trường Trung Quốc đủ lớn, nhưng chúng ta nhất định thừa nhận rằng tập đoàn xây dựng An Tú cùng toàn bộ nhóm xí nghiệp mà công ty thương mại An Tú khống chế, đều là đối thủ cạnh tranh của chúng ta, kiến trúc, bất động sản, du lịch, khách sạn, thủy điện, giáo dục, bệnh viện, truyền thông, tài chính, nguồn năng lượng, sắt thép, khoáng sản, hải vận..." Lý Sát nói xong nở nụ cười, "Nếu có một ngày đầu tư Nhạc Trữ có thể thu mua trung tâm tài chính quốc tế An Tú, ta nhất định sẽ đặc chí hải lòng mà theo mái nhà 400 mét nhảy xuống, đời này không tiếc."

Về mặt Luna biến đổi, chợt mỉm cười, bùng lên một chén nước trà quả nhẹ nhấp một miếng, xoay đầu phát hiện đứa bé trai đang chú ý Lý Sát trò chuyện, Luna đối với thằng bé nói ra: "Người cũng cảm thấy bác Lý Sát trò chuyện rất hài hước sao?"

"Ta cảm thấy tòa nhà kia quá cao, dừng ở bên trên không thoải mái, chẳng qua nếu là nhảy xuống, nói không chừng sẽ bay lên." Vương An nghĩ nghĩ, chỉ vào Vương Tiểu Mạt đang mặt mày ủ rũ nói ra: "Nếu như là Vương Tiểu Mạt, vậy thì khẳng định sẽ bay lên."

"Tại sao ta phải nhảy xuống! Ta có thể bay lên trên, bay cao hơn, sau đó đến mây đi lên chơi." Vương Tiểu Mạt đứng lên, quyết định không tiếp tục nghe ba mẹ mẹ, đóng vai bé ngoan, "Em trai, chúng ta đi ra ngoài chơi đi, bọn hắn nói gì chúng ta hoàn toàn nghe không hiểu!"

"Các người đi chơi đi, giữa trưa nhớ về ăn cơm." Vương Trung Thái bắt đầu dĩ cười cười, khoát tay áo, để chị em hai người tự mình đi chơi, lại đối với Lý Sát cùng Luna nói ra: "Xin lỗi, mấy đứa bé không biết lễ phép."

"Không có vấn đề gì, đây là trẻ nhỏ thiên tính, đối với bọn chúng mà nói, chúng ta đều là người nhàm chán, thế giới trẻ con niềm vui thú, chúng ta đã không cách nào trải nghiệm, thật sự là đáng tiếc." Luna không để ý chút nào cười cười, nghĩ nghĩ rồi nói, "Ta muốn cùng bọn nhỏ cùng ra chơi một chút, Vương tiên sinh không ngại à?"

"Không ngại, xin cô cứ tự nhiên." Vương Trung Thái nhẹ gật đầu, phụ nữ nước ngoài quả nhiên khác biệt, đối với bọn nhỏ thiên tính càng tôn trọng một chút, điểm này ngược lại bản thân cùng Lý Vân nên học tập, chính mình cũng quyết định để Vương Tiểu Mạt cùng Vương Thiếu lấy lý do từng trải lưu tại nơi này quả thực có chút quá mức thực dụng cùng thiếu khuyết cân nhắc cảm giác bọn nhỏ.

Nhìn xem Luna cũng hai đứa bé ra khỏi nhà, Vương Trung Thái cùng Lý Sát đến thư phòng trò chuyện, mặc dù tại đầu tư Nhạc Trữ lĩnh vực chen chân cùng số tiền đầu tư mà nói, xây dựng Chúng Thái cũng không tính là trọng điểm, nhưng liên là riêng Lý Sát đầu nhập tình lực mà nói, xây dựng Chúng Thái cũng tuyệt đối là xếp thứ nhất, cho nên Vương Trung Thái đối với Lý Sát vô cùng cảm tạ tôn trọng hơn nữa, hai người quan hệ cá nhân cũng rất không tệ.

Đi vào trong sân, Luna tháo nón xuống, ánh nắng rơi vào trên da thịt trắng nõn của nàng, trông mắt màu xanh thắm càng phát ra trong suốt, để cho người ta rất dễ dàng liền nhớ đến biển cả, dáng người thon dài giống như hạc trắng ưu nhã nhẹ nhàng nhàn nhã tản bộ, nhìn xa xa cặp chân dài thẳng tắp cân xứng kia đủ để cho đàn ông tim đập không thôi, thế nhưng là đi đến trước người nàng chỉ sợ tự tin sẽ sụp đổ, bởi vì hầu hết đàn ông đều cần ngẩng lên mới có thể nhìn thấy khuôn mặt tinh xảo kia.

Luna ngũ quan không như người phương Tây bình thường quá mức góc cạnh rõ ràng như thế, nhưng cũng sẽ không giống người phương động bộ mặt quá chừng bằng phẳng như vậy, hoàn mỹ kết hợp ưu điểm mỹ nhân phương Trung Tây.

"Di Luna, con mắt của người thật xinh đẹp, ta từ trước tới nay chưa từng thấy qua con mắt xinh đẹp như vậy!" Vương An nhìn chăm chăm vào mắt Luna nói ra.

"Cảm ơn người khen ngợi, người thật sự là một đứa bé làm người khác ưa thích." Luna nháy nháy mắt, nhẹ giọng nói: "Lúc nào, chúng ta có thể thì thầm nói một chút?"

"Ta không biết." Vương An lắc đầu, xem như cự tuyệt cùng nàng nói thì thầm, thì thầm thì? Người cũng không phải Vương Phi Từ.

"Con mắt của nàng so với Vương Phi Từ xinh đẹp hơn sao?" Vương Tiểu Mạt quay đầu, nàng không có nghe được Luna nhỏ giọng trò chuyện, một câu trước ngược lại nghe được rõ ràng.

"Người ý gì cao hứng?" Vương An cảm xúc không thật là tốt.

"Em trai a, người không cần thích Vương Phi Từ, thích vị này dì Luna đi!" Vương Tiểu Mạt thắm thía nói ra.

"Vì cái gì?" Vương An rất là kỳ quái, Vương Tiểu Mạt ăn dấm Vương Phi Từ, quả thực sâu muộn giống nữ thanh niên văn học thất tình, thế nào đối với dì Luna này liền không có loại địch ý này?"

"Bởi vì người đi tình biệt ly (yêu một người rồi, sau đó lại ko yêu người đó nữa mà có tình yêu mới), Vương Phi Từ liền thương tâm gần chết, cùng người không còn liên quan mà chia tay. Chờ người trưởng thành, vị này dì Luna liền biến thành bà lão già, người liền có thể vứt bỏ nàng, cùng ta kết hôn!" Vương Tiểu Mạt rất vì kế hoạch của mình cùng tương lai tốt đẹp mà đắc ý.

Luna trừng con mắt vốn đã rất lớn, triện trong chốc lát, mới xác định bản thân không có nghe lầm, nhìn không được lắc đầu cười, tại nước Mỹ trẻ em nội dung nói chuyện bao gồm bạn gái cái gì, kết hôn các loại rất bình thường, bé gái tám chín tuổi kể một ít cùng yêu đương hôn nhân tương quan mà nói cũng không hiếm lạ, chỉ là Vương Tiểu Mạt cái chủ ý này thức sự quá tổn thương người! Trước là vì đã kích cường địch, nhìn đau cắt thịt, thậm chí để người mình thích đi thích người khác, sau đó đợi đến bản thân có ưu thế nhất thời điểm, đánh bại địch nhân dần dần mất đi ưu thế, ả nhân mà quyết đoán, thật là một cái đứa bé con rất có thiên phú.

Vương An tức giận nhìn xem Vương Tiểu Mạt: "Thứ nhất, ta sẽ không đi tình biệt ly. Thứ hai, chờ người trưởng thành, dì Luna cũng không phải bà lão già, người bây giờ gọi nàng chị Luna thì chuẩn xác hơn. Thứ ba, vô luận Vương Phi Từ là cùng ta chia tay, hay là ta từ bỏ dì Luna, ta đều khó có khả năng cùng người kết hôn, người bây giờ đã không phải là bé gái năm sáu tuổi, người là cô gái lớn tám chín tuổi, tại cô đại chừng hai năm nữa liền có thể bán cho người khác làm vợ, cho nên không nên nói những lời ngu xuẩn cùng em trai kết hôn, cái kia sẽ làm cho người khác cho rằng IQ của người.. Không đúng, cho là nhà chúng ta gia giáo có vấn đề."

"Phi! Phục Hi cùng Nữ Oa liền là anh em!" Vương Tiểu Mạt không để ý chút nào nói ra.

Vương An rất hối hận tại Vương Tiểu Mạt đối với "Tây du" cảm thấy thấy hứng thú về sau, đề cử cho nàng "Độc dị chí", bên trong ghi chép có sự Phục Hi cùng Nữ Oa là anh em, Vương An lại cũng sẽ không bị Vương Tiểu Mạt cho cạ lời, lập tức phản bác: "Phục Hi cùng Nữ Oa sau khi kết hôn, bọn hần sinh ra tới chính là một cái thịt - tròn! Cho nên người xưa liền biết, nếu như anh chị em loại này kết hôn, sinh ra trẻ con liền là quái vật, người muốn sinh cái quái vật ra không?"

Vương Tiểu Mạt ngẩn người, cúi đầu nhìn mình bụng nhỏ, sờ lên bụng nhỏ của mình, kinh hãi, nghĩ nghĩ một chút trong bụng mình có cái thịt - tròn tròn, đã cảm thấy không thể nào tiếp thu được, nhưng là Vương Tiểu Mạt lập tức nghĩ tới: "Về sau quan âm bồ tát đem thịt - viên bằm, đem thịt nát ném đến toàn thế giới, liền có con người bây giờ, cho nên nói còn là không có vấn đề."

"Vậy người cũng hẳn phải biết, đó là bởi vì toàn thế giới cũng chỉ còn lại có anh em Phục Hi cùng Nữ Oa, đến tận thế, tất cả mọi người chết sạch, bọn hần vì sinh sôi con người mới kết hôn... Cho nên chờ đến ngày tận thế, chúng ta lại kết hôn đi." Vương An cuối cùng nhẹ gật đầu nói ra.

Vương Tiểu Mạt hít mũi một cái, mắt hứng nhìn xem em trai, nguyên lai cho rằng không thể cùng em trai kết hôn liền là tận thế, thế nhưng là vì cái gì em trai hết lần này tới lần khác muốn tận thế mới cùng nàng kết hôn? Cái kia tận thế rốt cuộc là tốt hay là không tốt đâu, Vương Tiểu Mạt trong lòng cực kỳ mâu thuẫn.

Luna rốt cục nhìn không được lớn tiếng nở nụ cười, cái này đôi chị em thực sự quá là thú vị, chỉ là lại có chút tiếc nuối, biết sớm như vậy... Chính mình phải cùng hần sinh đứa bé, chút ít thời gian hiện tại không có hần ở bên cạnh, có lẽ vui sướng hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 61: Chồng, giáo viên, học sinh, ái tình phức tạp

Editor: 21302766

Vương Tiểu Mạt chạy về nhà, nàng chuẩn bị tại trong « độc dị chí » tìm tới chứng cứ chị em không ở tận thế cũng có thể kết hôn, chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng, cho nên Vương Tiểu Mạt dự định để em trai tâm phục khẩu phục.

"Cô đúng là Katarina?" Vương An ngẩng đầu lên, nhìn xem gương mặt xinh đẹp của Luna, không thể không nói dung nhan của con lai đã chiếu cố sở thích thẩm mỹ của người phương đông, lại không mất đi loại phong tình tuyệt đẹp của người nước ngoài, mười phần hoàn mỹ, cũng khó trách Vương Tiểu Mạt nói chỉ có vị tiểu thư Luna này có thể cùng mẹ của Vương Phi Từ so tài một chút xem ai đẹp hơn.

Vương An là cái người luôn bảo trì bình thân, nếu như đối phương thật là Katarina, như vậy Vương An sẽ không chủ động đưa ra vấn đề này, nhưng là hần biết nàng không phải.

"Cái tên chỉ là danh hiệu, người có thể gọi ta Katarina, cũng có thể gọi ta Luna." Luna nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng phe phẩy quạt xếp nhỏ bằng lụa mỏng

trong tay, mùi đàn hương nhàn nhạt nương theo quạt xấp lay động phát ra, "Mặc dù người nào đó hi vọng ta trở thành nữ Sa hoàng phố Wall, nhưng là ta càng hy vọng có thể để kinh tế nước Mỹ vững chắc, ổn định mà phát triển, mà không phải giống như gió lốc Katarina, mang đến - kinh tế suy thoái cùng suy sụp. "

"Ta không thích cái tên Katarina này." Vương An không khách khí chút nào đáp lại, "Nàng là nữ hải tặc nổi danh thế kỷ 18, mà hải tặc cũng mang ý nghĩa tham lam, phản bội cùng tàn nhẫn. Trong GTA nhân vật nữ chính cũng gọi Katarina, nàng phản bội mỗi một nhân vật nam chính, đồng thời tại thời điểm làm - tình cùng Claude cho CJ gọi điện thoại, để CJ nghe nàng dam đăng rên rỉ, ta vô cùng chán ghét loại phụ nữ này."

"Ta không kinh ngạc một chút nào." Luna ngạc nhiên há to miệng, sau đó đương nhiên mà tiếp nhận, "Nếu như ngươi không phải một đứa bé cùng đứa bé khác không giống, ta tin tưởng hẳn sẽ không lựa chọn ngươi trở thành đệ tử quan môn của hẳn. Ta như cũ có chút không cao hứng, bởi vì cho tới nay ta đều cho mình là người hẳn đáng giá tín nhiệm nhất, cũng là người rất nên được hẳn yêu thích. "

"Ngươi đang ghen với một thằng nhóc sao?" Vương An nở nụ cười.

"Đúng vậy, hẳn là chồng của ta." Luna cũng không phủ nhận gật gật đầu.

"Chồng của ngươi? " Vương An kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, nguyên lai quan hệ vợ chồng chỉ cần đơn phương cho rằng là có thể.

"Hẳn là chồng của ta, thầy của ta, chủ nhân của ta, quan hệ của ta với hẳn rất phức tạp. " Luna khoanh hai tay trước ngực, cái cằm có chút vênh lên, "Ta không biết hẳn vì cái gì còn muốn tìm một học sinh, quan hệ chúng ta là sư tử cùng sư đệ, cho nên sau này khẳng định phải tranh thủ tình cảm, đừng tưởng rằng ngươi là trẻ nít, ta liền sẽ nhường cho ngươi."

"Tốt a, ta đã biết." Vương An gật đầu cười, vô luận thân phận của nàng hiện tại là gì, nắm giữ dạng tài thế quyền phú gì, vậy mà khi nàng dính đến người nào đó trọng yếu nhất trong nội tâm, lúc nàng đối mặt với vấn đề tình cảm, phương thức tư duy cùng rất nhiều suy nghĩ liền trở nên ngây thơ như thế, Vương An thực sự nghĩ không ra bộ dạng hù dọa trẻ con của nàng hiện tại, cùng Vương Tiểu Mạt đối với Vương Phi Tử tuyên bố chị gái chính là gã cho em trai khác nhau chỗ nào.

"Mặc dù như thế, ta vẫn sẽ dốc hết toàn lực trợ giúp hẳn bởi đường ngươi. Ta hi vọng ngươi đừng để ta và hẳn thất vọng, ta đi tới nơi này, cũng không có muốn khảo nghiệm ngươi có đáng giá hay không hứng thú bồi dưỡng." Luna đi hai bước, quay đầu giữ chặt tay nhỏ Vương An, "Tựa như hẳn tại thời khắc nguy hiểm nhất đối với ta duy trì lấy niềm tin lớn nhất đồng dạng, ta cũng sẽ không vào bất kỳ thời khắc nào đối với lựa chọn của hẳn làm ra chuyện chất vấn cùng kháng cự. Ta tin tưởng ngươi sẽ không để cho hẳn thất vọng, đúng không?"

"Ngươi nói không có sai." Vương An nắm chặt tay của nàng, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt xinh đẹp tuyệt vời của nàng, không thể không nói con lai đạt được thượng đế thiên vị, bọn họ kết hợp Gen ưu tú của người phương đông và phương tây, đã có người phương đông ngũ quan cùng nước da nhu hòa xinh xắn, lại có loại phong tình tuyệt diệu của người nước ngoài, cũng khó trách Vương Tiểu Mạt nói chỉ có nàng có thể cùng Tần Mi Vũ so tài một chút xem ai đẹp hơn.

Con ngươi màu xanh thẳm kia hẳn là mang lên kính sát tròng, bằng không thì con mắt của nàng hẳn là màu đen chéch màu nâu sậm, tại trong Gen màu sắc đối mắt, màu đen là tính trội, màu lam là tính lặn, con mắt con lai ở giữa bình thường đều là màu nâu sậm, màu lam tương đối ít.

"Bất quá, nếu như ngươi có thể nghĩ biện pháp để hẳn gặp ta một chút, ta có thể tặng ngươi một chiếc máy bay nhỏ, đại loại chính mình có thể ngồi ở bên trong bay qua tầng trời thấp, nó thậm chí còn có thể phóng ra một ít đạn, đừng đừng đừng đừng! Ngươi muốn máy chơi game XBOX360 kiểu mới nhất cũng có thể!" Luna hạ thấp âm thanh nhỏ giọng dụ dỗ.

Trong ánh mắt Luna có một ít khát vọng cùng lưu luyến nồng đậm, Vương An trong lòng nổi lên một chút mềm mại, hẳn biết nàng lấy phương thức như vậy tiến vào Trung Quốc, chỉ là muốn dưới tình huống hẳn không biết rõ gặp một lần đệ tử mà chủ nhận của nàng

mới thu nhận, thế mà đi đến vùng đất này, loại suy nghĩ nàng muốn gặp hẳn kia liền đè nén không được, hờn nhiên quên đi nàng đã từng nói Katarina không nguyện ý gặp bất kỳ người nào khác, chỉ là hẳn lại không thể đáp ứng yêu cầu này của nàng, "Thầy giáo cũng rất ít tới gặp ta, hẳn giao lưu với ta chỉ là thông qua bưu kiện. "

"Nguyên lai là như vậy." Luna hiển nhiên có chút thất vọng trong dự liệu, chợt mỉm cười, "Bất quá máy bay nhỏ cùng máy chơi game ta vẫn sẽ tặng cho ngươi."

"Cám ơn, tốt nhất còn đưa một chút lễ vật cho Vương Tiểu Mạt, bằng không thì sẽ khiến người khác suy nghĩ nhiều." Vương An nhẹ gật đầu.

"Cám ơn ngươi nhắc nhở, nàng là đứa bé gái đáng yêu kia, ta cũng muốn tặng nàng lễ vật." Một đứa bé trai sẽ cân nhắc loại vấn đề giao tiếp người với người này, đây quả nhiên là một quốc gia thần kỳ, cho nên sẽ mới sinh ra người như An quân vậy, Luna cũng không cảm thấy kỳ quái nhiều.

Lý Sát cùng Luna tại xế chiều rời đi nhà Vương Trung Thái, tiễn hai vị khách quý rồi đi, Lý Vân tại trong phòng bếp thu dọn, nhìn xem vợ mình bận rộn trên trán chảy ra từng giọt mồ hôi, Vương Trung Thái có chút áy náy từ phía sau ôm vòng eo của nàng so với thời trẻ đã nở nang không ít, "Vừa rồi Lý Sát nói với ta, phụ nữ nhà truyền thống Trung Quốc làm nhiệm vụ quá nặng đi,ta nên giúp ngươi giảm bớt chút."

"A, rốt cục chuẩn bị học làm việc nhà rồi?" Lý Vân quay đầu mỉm cười, trong lòng một bên cao hứng, nhưng không thể nào coi là chuyện to tát, đám ông lớn này lúc nào cũng một lát một chút, thật dễ cho hẳn làm việc nhà, hẳn có thể kiên trì bao lâu? đàn ông mà, chỉ cần không ra ngoài làm loạn, phụ nữ ở trong nhà vất vả thì vất vả, nói hai câu đồ ngon đồ ngọt liền rất thỏa mãn.

"Cái này..." Vương Trung Thái lúng túng ho khan một tiếng, "Ý của ta là mời bảo mẫu trở về, giúp ngươi làm việc, giống như việc đưa đón con cái, hoàn

toàn không cần người mỗi ngày đều tự mình lái xe chạy tới chạy lui. "

"Nơi nào cần bảo mẫu, liền một nhà bốn miệng, có thể có bao nhiêu việc làm a? Người cũng đã nói, ta là phụ nữ nhà truyền thống Trung Quốc, phụ nữ như chúng ta, làm không phải vì là chăm sóc chồng cùng con sao? Người không để cho ta làm việc này, ta làm việc gì? Chẳng lẽ học những phú bà kia, ngày ngày dạo phố đánh bài?" Lý Vân lắc đầu, nàng còn không có giác ngộ đem mình làm người nhà giàu, cũng không có đi so sánh tài sản nhà mình hiện tại với mấy năm trước nhiều hay ít bao nhiêu lần.

"Vây cũng quá mệt mỏi. Thời gian ta ở nhà không nhiều, người xem mẹ người - thường thường mắc bệnh, thường xuyên cần người chiếu cố, người về nhà một lần, ta lại bận rộn, cái này chẳng phải phiền phức tới rồi? Mỗi một bảo mẫu không tốn bao nhiêu tiền? tiết kiệm nhiều việc." Vương Trung Thái vẫn luôn cân nhắc việc này, vừa rồi Lý Sát cũng cùng hắn nói, giới thiệu cho hắn một nơi tốt để thuê bảo mẫu, cung cấp bảo mẫu phục vụ càng thêm chuyên nghiệp cùng cao cấp, dù sao cũng là đàn ông, Lý Sát làm động bạn hợp tác của hắn, Vương Trung Thái vẫn là phải chú ý chút mặt mũi, cũng không biết ngại nói nhà mình chỉ cần bảo mẫu một tháng 2000 khối liền dư xài.

Lý Vân đặt chén trong tay xuống, nghĩ nghĩ chuyện cũng đúng là như vậy, lần trước chính mình về nhà một chuyến, để Vương Trung Thái dẫn theo con cái một ngày, kết quả Vương Tiểu Mạt liền ngã vỡ đầu, nàng thật đúng là không yên lòng để cho đàn ông chăm sóc con cái.

Thế là 3 ngày sau, Vương Trung Thái liền mời một bảo mẫu về nhà, lại biết ngoại ngữ, biết lái xe, biết nấu canh, còn có tên chữ nước ngoài mang phong cách tây: Katarina.

-

-

PS: Có xét thấy khả năng sau này, truyện ta sẽ không bao giờ có ý giải thích tiểu thư Luna chính là Shanna, vậy ta hiện tại liền nói Luna thì là Shanna, để tránh có đồng học nói ta đào hố không lấp.

Ta nhất trí cho rằng não bộ cũng năng lực phân tích là hai việc hoàn toàn khác nhau, tỷ như có đồng học từ đủ loại tin tức đạt được kết luận Luna chính là Shanna, cái này gọi là năng lực phân tích, có đồng học nhưng từ Katarina tên nữ nhân vật chính GTA nghĩ đến Shanna sẽ khác thường phân bội nhân vật chính, cái này gọi là não bộ.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 62: Bảo mẫu

Editor: 21302766

Tên chữ chỉ là một danh hiệu, chính như cùng tiểu thư mỹ lệ Luna vô cùng nhớ nhung lấy người trong lòng mình kia, lại vẫn không dùng tên thật của mình tới đối mặt với tiểu sư đệ của nàng, tiểu thư Luna hiển nhiên chỉ là không muốn để cho Vương An phát hiện mục đích mình đi vào Trung Quốc, cái gọi là không gặp bất luận kẻ nào ngoại trừ đệ tử quan môn Vương Thiệu ra, đơn giản chỉ là lo lắng cho trò nghịch ngợm nhỏ nhỏ của mình bị người kia biết, gây nên hắn không cao hứng mà thôi.

Katarina chân chính không có những tật xấu kia, nàng cũng không có kháng cự cùng những người khác tiếp xúc, cũng không có tận lực bảo trì cảm giác thần bí... Bất kỳ chủ nhà nào đều không hy vọng bảo mẫu nhà mình thần thần bí bí, một bảo mẫu thần thần bí bí trừ phi nàng cùng người nam chủ nhà có quan hệ mập mờ, nếu không chỉ có phần cuốn gói rời đi.

"Ta tại khu xã đại học nước Mỹ học tập tiếng Anh, đồng thời lấy một cái tên nước ngoài Katarina, nhưng là ta phát hiện bảo mẫu Trung Quốc dạng này giống ta theo như người môi giới mà nói thì rất khó: tiến vào gia đình tầng lớp trung lưu nước Mỹ, đạt được lương bổng sung túc, cho nên ta ngấm lại còn là trở về Trung Quốc, có kinh nghiệm làm việc ở nước ngoài, chủ thuê cũ của ta ở Trung Quốc đều cực kỳ hài lòng, chỉ ít ta biết làm cơm Tây một chút, thỉnh thoảng có thể cải thiện khẩu vị." Bảo mẫu tự giới thiệu bản thân. "Ta là người Từ Xuyên, họ Đạm Đài, Đạm Đài Tĩnh, Tĩnh là an tĩnh."

Vương Trung Thái rất là vừa ý người bảo mẫu này, nhưng mà loại chuyện mang nữ bảo mẫu về trong nhà, không có sự đồng ý của nữ chủ nhà, cái kia là tuyệt đối không thể nào.

Lý Vân đánh giá trước mắt người nữ trẻ tuổi, tuổi không lớn lắm, thân thể xương cốt mềm mềm mại mại, mặc một thân quần áo đen dài tay nút ngang, nhìn qua chút giống quần áo luyện công của lão ông lão bà trong công viên, thành khăn mà chờ mong xem qua Lý Vân, nhưng vẫn biểu hiện nghiêm túc, cũng không có tùy tiện hoặc là tùy ý nở nụ cười.

Lý Vân có chút do dự, dựa theo lý lịch bảo mẫu mà nói nàng rất là hài lòng, mời cái bảo mẫu từng qua nước ngoài về nhà mình, nói ra cũng rất có mặt mũi, thế nhưng là người bảo mẫu này có chút trẻ tuổi, mới hơn 25 tuổi, so với tiểu thư Luna dĩ nhiên không có xinh đẹp bằng, nhưng mà có mấy người có thể cùng tiểu thư Luna so sánh? Lý Vân ánh mắt cũng cao, sẽ không tùy tiện liền cho rằng đối phương là một đại mỹ nhân, vị này tối đa cũng chỉ xinh đẹp

hơn mình một chút, nói không chừng chính mình trang điểm một tí, chưa hẳn thua nàng, nhưng mà nàng lại trẻ tuổi a! Phụ nữ đã có tuổi, đối với cô gái trẻ tuổi có khả năng tiếp cận gia đình mình thì có bản năng cảnh giác.

"Mụ mụ, người đừng lo lắng, ta sẽ giúp người giám sát. Hơn nữa người phải tin tưởng ba ba, vị a di này không tính là xinh đẹp, tiếp tân công ty của ba ba không phải so với vị a di này còn xinh đẹp hơn sao?" Vương An tại bên tai Lý Vân nhỏ giọng nói ra.

Tâm tư Lý Vân bị con trai đoán trúng, không khỏi mặt có chút nóng, ngẫm lại cũng thế, ngàn phòng vạn phòng, không phòng được đàn ông tự mình có tâm vượt quá giới hạn, Vương Trung Thái nếu là không có tâm tư kia, bảo mẫu này uy hiếp đúng là không lớn, chỉ riêng tiểu cô nương trẻ tuổi trong công ty Vương Trung Thái cũng khá hơn rồi.

Ngẫm lại đây là Lý Sát giới thiệu, chồng mới về đương nhiên là vừa ý, vẫn phải cho chồng mặt mũi, miễn cho Vương Trung Thái cảm thấy mình không tin tưởng hẳn, huống chi Vương Trung Thái nếu như ở Trung Hải, bình thường cũng là đi sớm về trễ, bằng không thì là đi ra ngoài làm việc, căn bản không có quá nhiều cơ hội tiếp xúc cùng bảo mẫu, cũng không cần lo lắng cái gì.

"VẬY... VẬY Ờ LẠI ĐI. Sau này ta gọi người... Katarina?" Lý Vân có chút không quen, vừa cười vừa nói: "Vẫn là gọi tiểu Tĩnh a?"

"Tiểu Tĩnh là tên của con trai!" Vương Tiểu Mạt phản đối, "Hơn nữa ta sẽ nghe không rõ ràng, người gọi tiểu Tĩnh ta sẽ cho là người đang gọi Tiểu Mạt!"

"Cái này cũng có thể nghe lầm? Tự mà đi móc lỗ tai sạch sẽ đi." Vương Trung Thái xoa đầu con gái, đối với Đạm Đài Tĩnh nói ra, "Người xem gọi gì thì tốt?"

"Đều được, đều được, gọi cái gì đều được." Đạm Đài Tĩnh cười nhạt một tiếng, kéo theo khẩu âm Tứ Xuyên nói ra.

Buổi chiều dẫn người trở về, bởi vì ban đầu không có chuẩn bị mời bảo mẫu, có chút gấp gáp, cho nên cho Đạm Đài Tĩnh dùng cả buổi trưa dọn dẹp phòng ở, đến siêu thị mua đồ ăn về, buổi tối Đạm Đài Tĩnh liền thi triển tài nghệ, làm cả bàn món cay Tứ Xuyên, cả nhà ăn mà đầy mồ hôi mặt, cũng là hưởng lộc no đầy.

Lý Vân cũng không có lời gì để nói, xem chồng cùng bọn nhỏ ăn vui vẻ như vậy, nếu lại đuổi đi một bảo mẫu như vậy, chỉ sợ cũng sẽ tự trách bản thân, chính mình còn phải một ít tay nghề này, cảm giác so với món cay Tứ Xuyên trong quán ăn còn ngon miệng hơn a.

Sau khi ăn xong, người một nhà ngồi trong phòng khách xem tivi, Đạm Đài Tĩnh dọn dẹp phòng bếp, bung tới trà bánh cùng trái cây, ngồi ở một bên gọt táo.

"Tiểu Tĩnh, chúng ta không phải là chủ nhà hà khắc thích làm khó dễ người khác, đã ở cùng một chỗ, thì là chăm sóc lẫn nhau, Sau này người có chuyện gì cứ việc nói với chúng ta, nếu là xin phép nghỉ a, về nhà thăm người thân a, nói sớm với chúng ta là được." Lý Vân lấy thân phận nữ chủ nhà cùng Đạm Đài Tĩnh nói một số việc trong nhà, không có quy củ thì không thành phượng viên, nhà này không phải những nhà giàu quyền thế có rất nhiều quy củ, nhưng dù sao cũng có một chút chú ý cần tránh, cần phải nói rõ ra, miễn cho sau này gây ra không thoải mái.

Đạm Đài Tĩnh hé miệng mỉm cười, "Vậy thì tốt, đại khái hàng năm ta muốn về Tứ Xuyên một đến hai lần, dù sao cũng là phụ nữ đã kết hôn, chồng trong nhà, mặc dù không có đứa con, nhưng luôn có chút nhớ mong."

Lý Vân không có nhìn kỹ tư liệu, nghe được nguyên lai đã kết hôn rồi, ngẫm lại càng thêm yên tâm, ngược lại không nghĩ tới còn trẻ như vậy liền đã kết hôn, còn qua nước Mỹ làm công, kinh nghiệm vẫn là rất phong phú, chắc hẳn cũng là đứa bé thông minh, có lẽ xuất thân nghèo khổ một chút, có điều nói con gái Tứ Xuyên làn da thật tốt, đúng là thật sự không sai.

Vương An ngồi ở bên không nói lời nào ăn trái cây, trong lòng suy nghĩ những tài liệu của Đạm Đài Tĩnh này có mấy phần là thật?

Có điều cái này cũng không quan trọng, Shanna tìm người, khẳng định đã thăm dò nội tình kỹ càng, vốn cho rằng hẳn là an bài một cái trường học huấn luyện gì đó, nghĩ biện pháp để Vương An kiểu như báo danh lớp học ngoại khóa ưu thích như thế đi tiếp thu huấn luyện, lại không nghĩ tới trực tiếp sắp xếp tiến vào cửa nhà, như vậy học tập càng thêm thuận tiện.

Cũng không biết có thể theo Đạm Đài Tĩnh nơi này học được thứ gì, một cô nàng trẻ tuổi yếu yếu ớt ớt, nhẹ nhàng mảnh khảnh, thế mà thật sự là đệ tử của đại sư chiến đấu Lance Tarot? Trong cảm giác của Vương An, người như vậy hẳn vẫn có mấy phần bản lĩnh thật sự, ít nhất hai mắt cũng phải có thần thái khiếp người, hoặc là vẻ mặt trầm ổn nghiêm nghị, thế nhưng trên thân Đạm Đài Tĩnh hoàn toàn nhìn không ra những vật này.

Vương An theo thói quen quan sát Đạm Đài Tĩnh, lại phát hiện đôi mắt với người chuyên gia trong loại lĩnh vực mà mình tiếp xúc cực ít, cơ sở phân tích của mình cùng tri thức dự trữ có chút không đủ.

Trực giác nói cho Vương An, Đạm Đài Tĩnh cũng Đường Minh không phải là một loại người, Đường Minh cuối cùng chỉ là người bình thường, chỉ là tâm tính càng thêm tàn nhẫn mà thôi, nhưng Đạm Đài Tĩnh không giống, ánh mắt của nàng rất sâu rất ổn định, mang ý nghĩa tâm cảnh cực kỳ vững mạnh, có loại cảm giác trầm tĩnh như nước, Vương An cảm thấy mình có lẽ tiếp xúc đến kỳ nhân dị sĩ chân chính... Trên người nàng có cảm giác tương tự Lâm Chi Ngôn, lại có chút khác biệt không rõ ràng.

-

-

Luna cũng không phải là Katarina, chỉ là Vương An cho nàng là Katarina, lúc Vương An hỏi Luna người có phải là Katarina không, Luna trả lời: "Tên

chữ chỉ là danh hiệu, người có thể gọi ta Luna, cũng có thể gọi ta Katarina", cũng không có thừa nhận mình là Katarina, chẳng qua chỉ cảm thấy mình gọi là gì, đối với tiểu sư đệ mà nói thì không quan trọng. Nói rõ một chút, miễn cho mọi người cảm thấy chuyển hướng có chút đột ngột.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 63: Bắt đầu buổi sáng ta đọc tâm người, nhường người xem thân ta

Editor: 21302766

Đến từ kỹ xảo chiến đấu của quân đội, tính khoa học khá mạnh, huấn luyện chiến đấu cần số lớn cơ sở thực chiến, tính thực dụng cùng năng lực ứng biến mười phần ưu tú, nhưng mà Vương An cũng chưa từng hướng Lâm Chi Ngôn học qua những thứ này, thứ nhất hứng thú không lớn, thứ hai không có thời gian, vốn dĩ tuổi tác của hắn không nhỏ, đã sớm bỏ qua tuổi tác tốt nhất học tập đánh lộn, lại gắng sức tập luyện, tác dụng cũng chỉ là phòng thân kiện thể đơn giản, ý nghĩa không lớn.

Đạm Đài Tinh rốt cuộc có thể dạy cho Vương An một chút gì đó, Vương An cũng không rõ ràng, chỉ có thể rửa mắt mà đợi.

Vào lúc ban đêm, sau khi Vương An chìm vào giấc ngủ cảm giác, cảm thấy có người đẩy cửa đi vào nhìn thoáng qua, Vương An cảm giác là Đạm Đài Tinh, nhưng nàng chỉ đứng cạnh cửa một hồi, Vương An cũng không muốn để nàng biết mình phát hiện ra nàng, nhắm mắt giả vờ ngủ.

Đạm Đài Tinh đứng một chút rồi rời đi, cũng không có làm gì.

Buổi sáng Vương An đang ngủ cảm giác được có một cỗ khí tức ấm áp trong thân thể lưu động, toàn thân có một loại cảm giác sinh trưởng bùng nổ, thật như chính mình đang nhìn một bộ phim nhựa chậm rãi miêu tả quá trình sinh trưởng vậy, có thể cảm giác được sức sống trong cơ thể đang thúc giục cơ bắp, xương cốt, máu huyết sinh trưởng, nảy mầm.

Đương nhiên, đây chỉ là một loại cảm giác thần kỳ, Vương An mở to mắt, trời tờ mờ sáng, Đạm Đài Tinh ngồi ở bên giường của hắn, ngay đó nhẹ nhàng xoa bóp tứ chi thân thể của hắn.

"Tinh a." Đạm Đài Tinh ngừng lại động tác, nhắm mắt thở ra một hơi dài.

Đạm Đài Tinh mặc áo ngủ sợi bông màu xanh nhạt, mơ hồ có thể nhìn thấy eo thon mềm mại, đường mộng tròn trịa, tóc dài xõa vai, vào tờ mờ sáng có một loại khí tức tinh nghịch, đường cong bên gò má nhu hòa thoáng như một bút phác họa, đây không phải một cô gái khiến người ta cảm thấy kinh diễm, lại có một loại hương vị xuất trần, phảng phất là từ địa phương bên ngoài thế tục đi tới, nhưng không có loại khí tức phi nhân kia.

"Vừa rồi người đang làm gì?" Vương An có chút hiếu kỳ mà hỏi thăm.

"Ta đang giúp người điều dưỡng thân thể, bất luận tương lai người muốn làm gì, học tập cái gì, thân thể luôn là cơ sở, nội tình của người không tệ." Đạm Đài Tinh vẫn không mở mắt ra, "Cảm giác của người cũng mười phần nhạy cảm, điều này có thể để người say này học tập kém hiệu quả, đêm qua người phát hiện ra ta, rất tốt."

"Làm sao người biết ta phát hiện người?" Vương An cảm thấy vấn đề này mà qua loa Đạm Đài Tinh thì không có chút ý nghĩa nào, loại người này lòng tự tin mạnh vô cùng, chắc chắn sẽ không bởi vì hắn bác bỏ mà nàng hoài nghi phán đoán của mình có hay không sai lầm.

"Vô luận dạng gì tâm cơ lòng dạ, vô luận biểu diễn kỹ xảo xuất sắc cỡ nào, đều có lỗ thủng. Chỉ cần trên tâm lý có phản ứng, dù là không có thân thể cùng với động tác biểu hiện ra ngoài, nhưng loại biến hóa kia sẽ như cũ từ trong phát ra ngoài." Đạm Đài Tinh mở mắt ra, xoay đầu lại nhìn xem Vương An, "Người sau này cũng sẽ học tập đến loại năng lực này."

"Người đây coi như là thuật đọc tâm?" Vương An đối với giải thích hành vi cùng phán đoán người khác, phân tích tâm lý, hoàn toàn là xây dựng ở quan sát cùng từng trải, kinh nghiệm đi lên, thế nhưng loại này của Đạm Đài Tinh có chút quá huyền diệu.

"Trên cái thế giới này không có chân chính thuật đọc tâm, chỉ có phân tích khoa học, cùng trực giác mà khoa học khó giải thích." Đạm Đài Tinh lắc đầu.

"Ta nhất trí cho rằng trực giác thuộc về mơ hồ ăn khớp cùng mơ hồ suy luận, trên thực tế là người ta chưa kịp ý thức được cụ thể quá trình ăn khớp cùng suy luận thời điểm, đã tự mình kết hợp lấy được toàn bộ tin tức, hoàn thành quá trình suy luận cùng ăn khớp này, đạt được kết luận phân tích của mình." Vương An cũng không tại trước mặt Đạm Đài Tinh nguy thành dáng vẻ một đứa bé nên có, đã Đạm Đài Tinh có được năng lực trực giác như vậy, hắn nguy trang không khỏi cũng có chút quá ngu xuẩn, không ai sẽ thích loại nguy trang ngu xuẩn này.

"Người nói là trực giác trên ý nghĩa thông thường, ta nói tới trực giác, càng thêm một chút khó mà giải thích, cái này thuộc về không tồn tại, nhưng thứ

mà chúng ta có khả năng lợi dụng, đích thực là trực tiếp thăm dò tâm linh." Đạm Thai Tĩnh rất hài lòng ngộ tính cùng thiên phú của thằng bé trước mắt, có lẽ chính mình không cách nào lựa chọn xuống cái thứ nhất, cũng là cái đệ tử cuối cùng, đáng giá cho bản thân nỗ lực.

"Thứ không tồn tại lại có thể lợi dụng?" Vương An khó mà giải thích được.

"Tỷ như huyết vị trên trung y, trên tây y giải phẫu học không có loại vật này, cho dù giải phẫu bao nhiêu thân thể người tới nghiên cứu, chúng ta cũng tìm không thấy vật gọi là huyết vị này, chúng ta có thể nói nó không tồn tại, nhưng chúng ta như cũ có thể lợi dụng huyết vị châm cứu hành y chữa bệnh." Đạm Thai Tĩnh ngón tay tại trên thân Vương An điểm mấy lần, "Trước hết chúng ta muốn học tập chính là huyết vị."

"Chẳng lẽ ta còn phải học châm cứu, các loại gì mà một châm người sống, một châm người chết gì đó?" Vương An nháy mắt, bộ dạng có chút cảm giác vô căn cứ, nếu quả thật có gì nguy hiểm, chẳng lẽ mình còn mang châm theo bên mình để đâm người? Hắn cũng không phải là Đông Phương bất bại, Vương An tin nhiệm các loại đao súng hơn, vô luận là tự vệ hay là giết địch, đều càng đơn giản hữu hiệu hơn.

Mắt Đạm Đài Tĩnh tại mấy bộ vị trên thân Vương An lướt qua, sau đó cười nhạt một tiếng.

Vương An lại có một loại cảm giác khí lạnh đánh tới, vừa rồi trong mắt Đạm Đài Tĩnh có một loại ý tứ, một châm người sống thì không biết nàng có thể làm được hay không, nhưng mà muốn một châm người chết, nàng có thể làm được.

"Ta không dạy ngươi cái này..." Đạm Thai Tĩnh lắc đầu, rất hài lòng Vương An lý giải ánh mắt của nàng, "Ta chỉ cần ngươi hiểu được cấu tạo thân thể con người, cũng không phải là nhưng cấu tạo kia trên y học cũng sinh lý học, mà sẽ ảnh hưởng đến những cấu tạo trên phương diện tâm cảnh một người, khí tức, trực giác các loại không thực tế mà thực tế tồn tại."

"Nha." Vương An không rõ ràng cho lắm, nhưng thân nhiên tiếp nhận, hắn quyết định phối hợp phương pháp dạy học của nàng, như vậy là đủ rồi, về phần tại sao muốn học những vật này, tại sao muốn học như thế, Vương An cảm thấy bây giờ mình tạm thời không có cần thiết đặt câu hỏi.

Nói xong Đạm Thai Tĩnh bắt đầu tháo ra nút thắt đầu tiên của cổ áo, lộ ra cái cổ trắng nõn.

Áo ngủ của nàng cũng có nhiều nút thắt, tại con mắt Vương An tập trung xuống, nàng cởi ra hạt nút thắt thứ hai.

Vương An mở to hai mắt nhìn, nàng muốn làm gì? Chẳng lẽ nàng muốn ngủ một giấc trên giường hắn?

Đạm Thai Tĩnh lại cởi ra hạt nút áo thứ ba và thứ tư, từng hạt nút áo màu đen cùng ngón tay trắng mịn của nàng hình thành sự chênh lệch rõ ràng, áo khoác mở ra, hiện ra nước da trắng nõn mà mềm mại, có thể nhìn thấy khe núi mềm mại đầy đặn, nhưng cũng không có chen chúc một chỗ mà lộ ra quá mức áp bách.

Vương An không nghĩ tới thân thể nhỏ nhắn mềm mại nhẹ nhàng của nàng, tựa hồ có ngực sữa đầy đặn phân lượng trĩu nặng, thế nhưng mà... Thế nhưng mà nàng đang làm cái gì vậy?

"Ngươi cởi quần áo làm gì?" Vương An chỉ cảm thấy không thể phối hợp được, vội vàng ngăn lại ngón tay nàng đang mở nút áo.

"Ta muốn dạy ngươi nhận biết rõ huyết vị trên thân thể a, ít nhất ta phải để ngươi biết huyết vị ở nơi nào, tên gọi là gì a?" Đạm Thai Tĩnh dừng lại động tác, không nhanh không chậm giải thích.

"Chúng ta có thể mua một cái mô hình nhân thể đến, đánh dấu huyết vị các loại kia... Tiệm thuốc dụng cụ trung y liền có." Đạm Đài Tĩnh tự mình cởi sạch quần áo cho hắn nhận biết huyết vị? Đây không phải là đùa sao, Vương An cảm thấy việc này đối với thân thể non nớt của mình một chút cũng không có chỗ tốt, hắn còn đang lo lắng tâm lý thành thực của mình có thể hay không để thân thể phát dục sớm hơn, không cần thiết để Đạm Đài Tĩnh lại làm cái tiến trình gia tốc này.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 64: Chị Gái Yêu Tô

Editor: 21302766

Vương An là một người đàn ông trên tâm lý rất bình thường, hắn sẽ không đem tình đồng chí hiểu thành tình yêu Gay, khi đàn ông phát ra tình cảm với nhau, chỉ chọn vỗ tay, vỗ vai, có lẽ ôm chặt, nhưng tuyệt đối sẽ không đi hôn.

Tiêu chuẩn Vương An là yêu người khác phái, hắn ưu thích phụ nữ xinh đẹp, nhất là thường thức việc mười phần tính dục này, trong xã hội đàn ông là chúa tể, đặc biệt nở ra một phụ nữ quyến rũ, tỷ như từ danh môn xuất ra, lại nóng lòng mặc trang phục hầu gái kiểu dáng Châu Âu truyền thống, thoáng có chút thích ngược đãi thể chất: Shanna, lại có lẽ là dù trong lứa lớn vẫn cứ tập trung tinh thần làm thí nghiệm, hồn nhiên quên mất nhiệt độ cháy nóng chung quanh: Chu Lý.

Ngoại trừ tinh thần thường thức cùng khen ngợi, đối mặt với thân thể phụ nữ, tự nhiên cũng có được dục vọng mãnh liệt cùng xúc động, nhất là những phụ nữ mà bản thân thường thức, đang phát ra nét quyến rũ riêng của nàng, làm sao có thể thờ ơ?

Đạm Đài Tinh hiển nhiên bất đồng với người khác, bản thân nàng có vốn liếng cùng năng lực hành tẩu thế giới, tuyệt không phải là đồ chơi hoặc bình hoa, phụ nữ như vậy, đáng người vừa vặn là loại thân thể mềm mại nhỏ nhắn mà mình thích, bộ ngực là loại đầy đặn, nàng muốn cởi sạch quần áo ở trước mặt hắn, Vương An cảm thấy loại kích thích này thực sự không thích hợp.

Chính mình không nói là quân tử, có thể chỉ là xem, sẽ kích thích, thậm chí có thể để cho hắn chỉ trò khắp nơi trên người nàng, lại không thể làm gì, cảm giác như vậy tuyệt đối không tốt.

"Chúng ta cũng không phải là đối phó thi cử, nhìn xem hình ảnh huyết vị ghi chỗ nào là được, muốn học để còn dùng, làm sao có thể mượn nhờ mô hình?" Đạm Đài Tinh lắc đầu, tự nhiên tiếp tục mượn mặc quần áo," Ta sẽ cho ngươi biết vị trí huyết vị toàn bộ thân thể người, cùng dùng sức thế nào sẽ tạo thành hiệu quả ra sao, những khả năng này thực hiện thông qua tiêu bản sao?"

"Không phải như vậy... Độ tuổi của ta hiện tại, chính là thuộc về giai đoạn giới tính của mình thức tỉnh, khi nhìn đến thân thể phụ nữ thành thực thì xấu hổ, không nên đem ta làm con nít ba tuổi!" Vương An đành phải giải thích như vậy.

Đạm Thái Tinh lại cười một tiếng, sờ lên đầu Vương An, "Ừm, cuối cùng còn có chút trẻ con đáng yêu. Có điều không việc gì, ta tin tưởng ngươi có thể vượt qua loại cảm giác xấu hổ này."

"Không... Ta vượt qua không được, chủ yếu nhất là ta cho rằng phương pháp dạy học của ngươi như vậy sẽ thúc đẩy sinh lý của ta trưởng thành sớm" Vương An tiếp tục từ chối, Đạm Đài Tinh đã đem toàn bộ nút thắt đều cởi ra, chỉ là không có để áo ngủ theo làn da bóng loáng nhẵn nhụi của nàng trượt xuống mà thôi, thế nhưng là đã lộ ra bụng dưới mềm mại, bằng phẳng mà non mịn kia, để cho người ta có một loại xúc động muốn gối ở bên trên.

Nội y của nàng giống như áo ngủ một dạng trắng toát đơn giản, đem ngực sữa đỡ ra một hình dạng đặc biệt no đầy, theo động tác của nàng run run rẩy rẩy mà nhảy lên, Vương An không ngạc nhiên chút nào nếu như nàng cởi ra áo trong đây phía trước, liền sẽ có hình dạng rung động hoàn mỹ nhất, dự dõ ra dưới đáy lòng đàn ông tính dục nguyên thủy nhất.

"Trưởng thành sớm không có cái gì không tốt, sự thật không có bất kỳ khoa học nào chứng minh cho rằng trưởng thành sớm sẽ đối với thân thể sinh ra ảnh hưởng xấu, trừ phi theo lấy trưởng thành sớm thì ngươi có thói quen sinh hoạt không tốt, kiểu như quay tay quá độ sẽ ảnh hưởng đến phát dục." Đạm Thái Tinh sờ sờ gò má, thân nhiên quên mất nhiệt độ trên mặt lạnh lẽo dâng lên, thì ra cởi quần áo trước một bé trai, cũng không phải sự tình có thể làm một cách tự nhiên được, huống chi còn là lần đầu dạy học thế này.

Đứa bé trai này cùng mình đã từng thấy qua bất kỳ đứa bé nào cũng đều không giống, quên mất bề ngoài non nớt kia, trên thực tế cùng hắn nói chuyện với trong lời nói của hắn để lộ loại khí tức kia ra ngoài, đều để Đạm Thái Tinh cảm giác được nếu như mình tiếp tục nữa, hắn tuyệt đối sẽ đối với nàng sinh ra loại cảm xúc chỉ đàn ông trưởng thành mới có.

Ngắm lại chính mình quyết định cùng hắn có quan hệ đặc thù, Đạm Đài Tinh cảm thấy mình nên tiếp nhận loại tâm tình này của hắn, không có cái gì thật phản cảm, cho nên tùy ý hắn là được.

Vương An cũng sờ sờ mặt, Đạm Đài Tinh để hắn nhớ tới Chu Lý, trong mắt Chu Lý chính mình cũng chỉ là một đồng máu thịt cơ bắp xương cốt, Đạm Đài Tinh có thể thân nhiên nói lên từ "Quay tay" như vậy, Vương An không khỏi có chút lo lắng: "Cái huyết vị này học tập mất bao lâu?"

"Quyết định bởi năng lực học tập của ngươi." Đạm Đài Tinh không có đưa ra đáp án cụ thể, nghĩ một chút rồi nói ra: "Nói đến vấn đề liên quan tới phát dục, trong vòng mấy năm sau ta sẽ, đều vì ngươi xoa bóp thân thể, tương lai cũng vì ngươi xoa bóp ngươi... Ngươi..."

"Con gà - con?" Vương An dò hỏi.

"Đúng, gọi như vậy thì đáng yêu." Đạm Đài Tinh giống như thở ra một hơi dài, tựa như rút cuộc tìm được từ ngữ để mình không phải biểu đạt khó khăn nữa, "Để nó càng lớn càng dài càng thô."

"Không! Ta muốn loại xoa bóp này làm gì, ta không muốn cái này!" Vương An cực kỳ hoảng sợ, hắn chưa từng nghĩ qua Đạm Đài Tinh dạy học còn bao gồm cái này, hắn chỉ muốn học võ thôi a!

"Ngươi nhất định phải, căn nguyên đàn ông ở đó, mà ngươi theo ta học tập một loạt pháp môn võ học, nếu như ta không có ta phối hợp xoa bóp, đối với thân thể ngươi cũng không có chỗ tốt." Đạm Đài Tinh nghiêm túc lắc đầu, " cả đời ta chỉ thu một nam đệ tử, cũng bởi vì như thế."

"Ngươi cả đời chỉ thu một nam đệ tử? Ta là một cái duy nhất, trước đó về sau?" Vương An lại là một lần ngoài ý muốn, hắn ban đầu cho rằng Đạm Đài Tinh cùng giáo viên bình thường không có gì khác nhau, liền là loại chỉ cần cho cái giá, nàng liền sẽ cung cấp loại hình phục vụ.

"Bồi dưỡng một đệ tử, cần rất nhiều thời gian cùng tinh lực, ta tuyệt đối không có năng lực đi bồi dưỡng người thứ hai... Ta không phải võ sư mở võ quán để các đồ đệ luyện tập theo đài phát thanh liên hoàn thành nhiệm vụ." Đạm Đài Tinh gật đầu cười, " Đây là một loại truyền thừa, bảo đảm thứ ta biết, người cũng có thể học được, ngươi muốn trở giỏi hơn thầy, so với ta càng thêm giỏi giang, người sẽ là tác phẩm mà ta dốc tâm huyết cả đời vào."

Vương An nhìn Đạm Đài Tinh chằm chằm, rất hiển này cô gái diễm tình mà tâm hồn tinh mịch này, cũng không có thích lừa gạt dối người, cũng không phải vì duy trì công việc của mình tốt hơn mà kể ra một ít lời nói suông để cho người khác cảm động cùng kỳ vọng, Vương An không khỏi suy nghĩ, Shanna bỏ ra bao nhiêu giá lớn, mới mời tới Đạm Đài Tinh.

"Thời gian không còn sớm, hôm nay tạm thời không cần học tập, chúng ta hẳn là hảo hảo làm quen." Đạm Đài Tĩnh lại bắt đầu thắt nút từng hạt, "Người có hay không tò mò vì sao ta trở thành sư phụ của người?"

Vương An nhẹ gật đầu, phải biết nhân viên suốt đời cùng giáo viên suốt đời rất khó mà thu hoạch được, huống chi là người như Đạm Đài Tĩnh? Chuyện này nghĩa là Đạm Đài Tĩnh sẽ cùng hắn thành lập quan hệ tương tự như người nhà...Nói chính xác không phải là giáo viên, mà là sư phụ, hơn nữa là quan hệ thầy trò trong loại chuyện giang hồ hào kiệt kia.

"Thời điểm ta làm công ở nước Mỹ quen biết tiểu thư Shanna, nàng là vị chủ thuê cũ thứ ba của ta, hai vị trước tiền lương quá thấp, hơn nữa ở chung cũng không thoải mái..."

"Chờ chút... Người thật làm bảo mẫu ở nước Mỹ?" Vương An mở to mắt nhìn, hắn hoàn toàn không có coi Đạm Đài Tĩnh là bảo mẫu, cho dù là nhìn thấy nàng nghiêm túc làm việc nhà, cũng chẳng qua cảm thấy nàng ngây trang rất chuyên nghiệp, thế nào nghĩ tới nàng thật sự là, quả thực, chính là một bảo mẫu chuyên nghiệp/

"A, đúng vậy, ta nộp ba vạn đồng tiền hoa hồng đề xuất ngoại làm việc, ta không có thủ đoạn mưu sinh khác, càng sẽ không biết nói tiếng Anh lưu loát, cho nên chỉ có thể làm bảo mẫu...Hơn nữa ta ở trung tâm đào tạo kỹ năng nước Mỹ thu được tư cách hành nghề bảo mẫu, trong lúc ta làm bảo mẫu, ta tham gia khu xã đại học, hoàn thành việc học, người biết bất kỳ ngành nghề nào, lại thêm chuyên nghiệp cùng năng lực cá nhân tổng hợp đều là đạt được tiền vốn tăng lên tiền lương... Làm bảo mẫu thì điểm trọng yếu nhất liền là không có khả năng để cho mình có cảm giác quá tồn tại..."

Vương An nghe Đạm Đài Tĩnh nói liên miên lái nhai kinh nghiệm làm bảo mẫu của nàng, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, một cô gái như vậy, chỉ cần tiếp xúc gần gũi liền có thể khiến người khác cảm thấy nàng cùng những phụ nữ khác không giống, thế mà thật nghiêm túc như thế, rõ ràng phi hết tâm tư đi cố gắng trở thành một người bảo mẫu càng thêm chuyên nghiệp!

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 65: Ngày ngày đánh nhau, khắp nơi đánh nhau

Editor: 21302766

Sinh vật có trí khôn có được bản năng tìm kiếm địa vị càng cao hơn trong tộc đàn, lao động thì không chia cao thấp sang hèn, đây chẳng qua là con người chủ trương đạo đức xã hội nhưng lại không có thực tế, nói vậy có lẽ vì cho một ít chức nghiệp để người ta đi tiếp nhận trách nhiệm với xã hội nhưng lại không có người nguyện ý chủ động xử lý, đồng thời an ủi những người theo nghề này giảm bớt đấu tranh tâm lý và sinh ra càng ít cạnh tranh nghề nghiệp chức vị.

Ai cũng biết là bốc phét, nhưng thường rất nhiều người đều cam tâm tình nguyện tin tưởng lời nói dối, kiểu như thề non hẹn biển, hứa hẹn hôn nhân các kiểu.

Vương An cũng không phải xem thường nghề bảo mẫu này, chỉ là người thường lúc bản thân có năng lực đạt được chức nghiệp tốt hơn, nắm giữ càng nhiều cơ hội lấy được đồ vật về mình, thì thường sẽ chọn đổi chỗ tốt hơn, trong mắt Vương An, Đạm Đài Tĩnh nếu như đổi lại mức độ quản lý chuyên môn, vậy thì năng dư sức tham gia hội nghị Lệ Chi Viên rồi, mà còn là tới gần vị trí Vương An hơn nữa.

Mặc dù Vương An vẫn chưa từng thấy qua một mặt thật sự phi thường của Đạm Đài Tĩnh, nhưng là nếu là người mà Shanna tìm đến, tuyệt đối sẽ không để Vương An thất vọng.

"Ta không biết làm chuyện gì khác, tiếng Anh ta không tốt, giới hạn đơn giản giao lưu, ta cũng không biết làm một người giỏi bán hàng mồm mép lanh lợi, ta không có tiền, cho nên không có cách nào làm ăn, ta không có trình độ, cũng rất khó tìm được việc làm, ta không làm bảo mẫu, vậy thì làm gì?" Đạm Đài Tĩnh theo lý thường đương nhiên biểu thị đối với Vương An khó mà hiểu được, khó mà hiểu nổi.

"Tốt a, người là người rất có lý tưởng, liền xem như làm nghề bảo mẫu, người cũng là vô cùng cao cấp." Vương An chỉ có thể tỏ vẻ như thế, Đạm Đài Tĩnh nói là sự thật, giữa người và người là bất đồng, có ít người cảm thấy một số lựa chọn là chuyện đương nhiên, có ít người chắc chắn sẽ không làm vậy, tựa như Đường Minh lựa chọn trở thành sát thủ, tại lúc hắn có thể an ổn cả đời sau này, xuất phát từ tham lam, còn dự định tiếp tục kiếp sống sát thủ, thế nhưng Đạm Đài Tĩnh lựa chọn làm bảo mẫu, cùng người khác vô hại, tình nguyện làm người bình thường.

"Bởi vì bình thường ta cơ bản không xài tiền, cho nên lúc rời đi người thuê thứ hai sau đó, ta tiết kiệm được một chút tiền, ta đi bài kiến một đại sư đặc biệt nổi danh chiến đấu tay không: Lance Tarot, hẳn là một ông lão rất bác học mà điềm đạm... Cùng hắn học tập một đoạn thời gian, ta phát hiện trong nghệ thuật chiến đấu phương Tây có một ít thứ vô cùng thực dụng mà khoa học."

Đạm Đài Tĩnh bình tĩnh tự thuật lại, càng giống nói về một người bạn tốt của mình, "Tiểu thư Shanna vốn dĩ hi vọng thầy Lance Tarot tự mình đến dạy bảo người, nhưng thầy Lance Tarot cho rằng mình lớn tuổi rồi, hơn nữa rất do dự đi tới Trung Quốc, cho nên hắn hướng tiểu thư Shanna đề cử ta."

Nguyên lai chuyện là như thế, nghe vị đại sư Lance Tarot này ngược lại giống như một tiền bối rất có phẩm chất và đức hạnh, Đạm Đài Tĩnh cùng Lance Tarot học tập luận bàn hẳn vô cùng vui sướng, phải biết người như Đạm Đài Tĩnh, nếu như Lance Tarot chỉ có hư danh, hoặc là những người có phẩm

hạnh không xứng với thân phận địa vị, Đạm Đài Tĩnh chắc chắn sẽ không lui tới.

Lúc Đạm Đài Tĩnh đang quan sát đệ tử của mình, Vương An cũng đang quan sát Đạm Đài Tĩnh, cứ việc Đạm Đài Tĩnh có tâm cảnh vững chãi, nhưng cái này vền vền chỉ nói năng rõ ràng không dễ dàng bị tạp niệm bên ngoài lay động, cũng không phải nói không thể biết được tính cách cùng cách đối nhân xử thế của nàng.

"Vậy sau này ta xưng hô với người thế nào mới đúng? Tiểu Tĩnh? chị tiểu Tĩnh, hay là sư phụ tiểu Tĩnh?" Vương An cảm thấy đây là một vấn đề, hai người sớm ngày ở chung, đầu tiên vấn đề cần giải quyết chính là xưng hô.

"Người liền gọi ta là sư phụ đi, sư phụ tiểu Tĩnh nghe giống như người xuất gia." Đạm Thai Tĩnh suy nghĩ rồi nói ra.

Được người làm thầy mình, hướng người học tập gì đó, vốn là không cần để ý tuổi tác đối phương, Vương An đã có thể đóng vai nhân vật của mình thật tốt, xưng hô tự nhiên Vương Trung Thái cùng Lý Vân là ba ba mẹ mẹ, Đạm Đài Tĩnh tuổi không lớn lắm nhưng gọi sư phụ thì cũng không có vấn đề gì... Đương nhiên, Vương An cũng không cảm thấy nhất định phải chấp hành lễ bái sư gì đó, Đạm Đài Tĩnh không yêu cầu, hắn cũng không đề cập tới.

"Sư phụ, vậy ta có thể cùng người học những thứ gì?" Vương An cảm thấy Đạm Đài Tĩnh khẳng định không không phải gì mà truyền nhân thế gia Trung y, dạy hắn điểm huyết, dĩ nhiên không phải để hắn đi trị bệnh cứu người, võ học có liên quan đến huyết vị, nghĩ lại đã thấy thần bí khó dò.

"Cường thân kiện thể." Đạm Thai Tĩnh nghĩ nghĩ, nghiêm túc trả lời.

Thân thể là gốc rễ của tất cả, thân thể khỏe mạnh chế định toàn bộ căn bản kế hoạch, cũng là cơ sở thể hiện lực chấp hành của một cá nhân, thể nhưng thứ Vương An muốn không chỉ là như vậy a, vì vậy Vương An dò hỏi: "Liền chỉ có cường thân kiện thể sao?"

"Thực tế ta am hiểu chính là thuật dưỡng sinh, ngoại trừ cường thân kiện thể, chờ người trưởng thành, ta còn có thể dạy người Hoàng xích chi đạo *." Đạm Đài Tĩnh bình tĩnh thuật lại, chỉ là gương mặt có chút ửng hồng.

*Thuật phòng trung còn gọi "Nam nữ hợp khí thuật", "Hoàng xích chi đạo", là chỉ chuyện sinh hoạt nam nữ chốn phòng the.

Vương An chỉ có thể giả bộ nghe mà không hiểu, Hoàng xích chi đạo là cái gì? Đó chính là thuật phòng the a! Vương An sau khi xấu hổ, không khỏi càng thêm tò mò, Đạm Đài Tĩnh rút cuộc là nhân vật thế nào a, nàng rút cuộc từ đâu học đến những thứ này?

Đạm Đài Tĩnh liếc mắt nhìn Vương An một chút, giả vờ đơn giản không cách nào giấu diếm được con mắt của nàng cùng trực giác bén nhạy, thế là Đạm Đài Tĩnh nghiêng đầu đi, bên tai lặng lẽ ửng đỏ một mảnh, nàng im lặng nhìn xuống sàn nhà phía trước, phảng phất đơn thuần chờ đợi Vương An mở miệng.

"Ta muốn học công phu, chính là vào thời điểm ta gặp phải kẻ địch, có thể phản kích, cũng có thể chủ động xuất kích, ứng phó hiểm nguy." Vương An nói ra thứ mà mình cấp thiết muốn học, dù sao bây giờ hắn không có khả năng ra vào đều cần nhóm nhỏ bảo an tùy thời chờ lệnh, hướng chỉ dựa vào sức mạnh của mình càng thêm có khả năng, cũng càng thêm tùy tâm sở dục, dù sao lực lượng bảo an chuyên nghiệp cũng có thể bị thu mua, luôn sẽ có thời điểm hắn đối mặt với việc lực lượng bảo an trống không.

"Công phu chỉ là đường hẹp, khi người sáng mắt, tâm sạch, nhanh nhẹn, thân nhẹ, khí mạnh, có thể quen thuộc thân thể của mình, hoàn toàn khống chế được sức mạnh bản thân, người sẽ hiểu được căn bản không cần học tập công phu, bản thân người có thể làm đến trạng thái tốt nhất." Đạm Đài Tĩnh cười nhạt một tiếng, rút cuộc chỉ là thằng bé con, trẻ con ở độ tuổi này đặc biệt cảm thấy hứng thú với công phu.

Vương An cái hiểu cái không, Đạm Đài Tĩnh tự thuật đơn giản mười phần, nhưng Vương An có thể hiểu được trong đạo lý ẩn chứa phản phác quy chân, mờ hồ chính là đại đạo vô hình, đại âm hi thanh, trọng kiếm không sắc bén, vô chiêu thắng hữu chiêu các loại cảnh giới.

"Ta hiểu được." Vương An nhẹ gật đầu, Đạm Đài Tĩnh giao cho hắn không phải ý nghĩa thông thường của công phu, nhưng cái mà hắn học, so với cái hắn muốn học còn muốn hiệu quả mà cao siêu hơn.

"Tốt a, chúng ta đến trong sân đi một chút, buổi sáng không khí trong lành, đáng tiếc chung quy là đô thị lớn, sẽ không có hương vị tinh khiết của nông thôn." Đạm Đài Tĩnh đứng lên.

Vương An rời giường, lúc này Vương Tiểu Mạt đẩy cửa ra, nhìn thấy Đạm Đài Tĩnh ngồi trên giường Vương An, kinh ngạc đến cả cái còi đều từ miệng rơi xuống.

"Các người đang làm gì?" Vương Tiểu Mạt hoài nghi mà nhìn em trai cùng bảo mẫu.

Một chân Vương Tiểu Mạt còn đặt ngoài cửa, con mắt vòng tới vòng lui, dường như muốn đào móc ra âm mưu gì, không khỏi làm Vương An có chút đau đầu, hắn hiểu được hôm nay có thể lừa gạt qua Vương Tiểu Mạt, nhưng về sau rút cuộc sẽ bị Vương Tiểu Mạt phát hiện quan hệ của mình cùng Đạm Đài Tĩnh không hề giống chủ nhân nhỏ cùng bảo mẫu.

Bởi vì Vương Tiểu Mạt đối với em trai có dục vọng thăm dò cùng tìm hiểu thực sự quá mạnh, Vương An căn bản không thể đảm bảo thời điểm hắn ở cùng Đạm Đài Tĩnh, nàng sẽ chạy đến trước mặt hắn, Vương An tuyệt đối cảm thấy chuyện này không kỳ quái.

"đi Tiểu Tĩnh biết công phu, nàng dự định dạy ta công phu." Vương An nghĩ chút, cảm thấy Vương Tiểu Mạt học một chút vật cường thân kiện thể thì luôn tốt.

"Ta cũng muốn học!" Vương Tiểu Mạt vội vội vàng vàng chạy vào.

Đạm Đài Tĩnh nghi hoặc mà khó xử nhìn xem Vương An, nàng chỉ dạy một cái đệ tử, nàng không có nhiều tinh lực dạy hai cái đệ tử, vừa rồi nàng đã nói với hắn rất rõ ràng.

"Người dạy nàng một chút mấy loại như bát đoạn cầm a, tùy tiện một cái ứng phó là được rồi." Vương An nhỏ giọng, tại bên tai Đạm Đài Tĩnh nói ra.

Đạm Đài Tĩnh nghiêng thân thể, lỗ tai hơi ngứa một chút, có lẽ còn hơi ửng hồng, cảm giác bị người tại bên tai thổi hơi rất kỳ quái.

"Tốt a, nhưng là đây là bí mật của chúng ta, Tiểu Mạt người không thể nói cho người khác biết." Đạm Đài Tĩnh nghĩ nghĩ nói ra.

Vương Tiểu Mạt trịnh trọng gật đầu, đột nhiên trong lòng cảm thấy mình vừa tiến vào thế giới công phu.

"Chờ ta học xong công phu, ta nhất định ngày ngày đánh nhau." Vương Tiểu Mạt đầy vẻ mong chờ nói ra.

"Vậy người không cần học nữa." Vương An trừng mắt nhìn nàng, "Người nếu học công phu chỉ vì đánh nhau, thì học làm gì?"

"Học công phu không phải để đánh nhau sao?" Vương Tiểu Mạt vô cùng không hiểu, "Chẳng lẽ người học công phu không phải để đánh nhau? Thật sự là quá kì quái, trên TV mỗi người học được võ công, đều muốn đánh nhau, ngày ngày đánh nhau, khắp nơi đánh nhau!"

Xem ra trong lòng Vương Tiểu Mạt, học được võ công chính là lý do có thể danh chính ngôn thuận đánh nhau. Vương An suy nghĩ, quyết định hù dọa nàng chút, thế là nháy mắt với Đạm Đài Tĩnh." Sư phụ, nếu như Vương Tiểu Mạt ngày ngày đánh nhau, có thể hay không phế võ công của nàng?"

"Đương nhiên có thể." Đạm Đài Tĩnh phối hợp gật gật đầu.

Nếu như học được công phu, không thể ngày ngày đánh nhau, vậy thì học công phu làm được cái gì a? Vương Tiểu Mạt rất không hiểu rõ, nhưng là cảm thấy còn là học trước nói sau, chờ sau này bản thân so với sư phụ còn lợi hại hơn, ai cũng không quản được mình rồi, chính mình thật sự là Tôn Ngộ Không!

Siêu cấp lợi hại! Vương Tiểu Mạt vì tính toán nhỏ nhặt của mình mà đắc ý không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 66: Vốn là phụ nữ như nhau, vì có gì tương tàn

Editor: 21302766

Vương Tiểu Mạt là một cô bé nhỏ có nhu cầu rất gấp học võ công, bởi vì nàng có rất nhiều kẻ địch cần phải đánh bại, ví dụ như Triệu Đại Đồng.

Mặc dù Vương Tiểu Mạt có chiến tích huy hoàng như đạp mông Triệu Đại Đồng làm nó chảy máu mũi, nhưng bây giờ Triệu Đại Đồng đã lên lớp sáu, tuyệt đối không phải cô bé lớp dưới như Vương Tiểu Mạt có thể địch nổi, Triệu Đại Đồng bình thường rất thích khi để chó Husky cùng mèo lông ngắn nước ngoài ở nhà cách vách Vương Tiểu Mạt.

Mặc dù Vương Tiểu Mạt bình thường cũng chạy theo đuổi bọn nó khắp nơi, nhưng bọn nó là bạn tốt của Vương Tiểu Mạt, mà Triệu Đại Đồng lại không phải, Vương Tiểu Mạt cần học tập đến võ công cao thâm để đánh bại tên Triệu Đại Đồng thích dựa vào cơ bắp hèn mọn mà khi để chó Husky cùng mèo lông ngắn.

Đương nhiên, học tập võ công trọng yếu nhất còn là bảo vệ em trai, trong trường học Vương Tiểu Mạt thường xuyên nhìn thấy ông chú tương tá giống cây cột thỉnh thoảng xuất hiện tại bên người Vương Phi Từ, Vương Tiểu Mạt biết người như vậy gọi là bảo tiêu, nếu như có người muốn bắt cóc Vương Phi Từ, bọn hắn liền sẽ bảo hộ Vương Phi Từ.

Trong mắt Vương Tiểu Mạt, em trai càng là đối tượng mơ ước của rất nhiều phụ nữ cảm nhon, các nàng đều hết sức gian xảo, khó lòng phòng bị y như hồ ly vậy, Vương Tiểu Mạt nhất định phải tăng cường thực lực chính mình.

Để Vương Tiểu Mạt không còn lòng kiên nhẫn là được, di tiểu Tĩnh mỗi sáng sớm dẫn nàng luyện tập công phu chỉ là ngồi dưới cây trong sân!

Nếu như ngồi liền có thể luyện thành công phu, tài xế taxi a, tài xế xe buýt a, đám cô chú trong quầy ngân hàng chẳng phải là vô địch thiên hạ? Hiện thực vô tình để Vương Tiểu Mạt còn tràn ngập lý tưởng phải nhận lấy đả kích nghiêm trọng.

Cùng Vương Tiểu Mạt học tập đồ vật bất đồng, Vương An vẫn bắt đầu từ huyết vị, Vương An cho rằng mặc dù hắn không phải đệ tử chuyên về Trung y, không cần thi cử, nhưng trên lý thuyết cũng cần học tập, thông qua mô hình nhân thể ghi nhớ huyết vị đánh dấu bên trên, cùng kiến thức trong sách giáo khoa, có thể giảm bớt việc chỉ trích trên thân thể Đạm Đài Tĩnh, cụ thể là thời điểm thực tiễn.

Đạm Đài Tĩnh tựa hồ cũng không có khát vọng nóng lòng hoặc nói là chờ mong Vương An tại trên thân thể của nàng thực tiễn lâu hơn, rất là sáng suốt thay đổi chủ ý, nhưng nàng không có tiền, Vương An chỉ có thể dùng tiền tiêu vật góp nhặt được của mình mà theo nàng đi mua những vậy này.

Về phần tiểu thư Luna, dưới sự phối hợp của Lý Sát, thành công đem Đạm Đài Tĩnh đưa đến Trung Quốc sau đó, hành trình cùng kế hoạch của nàng cũng chưa hoàn thành, người nàng nhớ mong cũng chưa nhìn thấy, có chút thất vọng cùng mất mát, nhưng nàng biết quan hệ của mình với hắn cũng không phải là quan hệ yêu đương bình thường, không phải quan hệ vợ chồng thật sự, cho nên nàng có thể hiểu được lựa chọn của hắn, cũng tin rằng hắn có lý do bất đắc dĩ, mà nàng cũng không mất đi sự yêu thích của hắn với nàng, bởi vì hắn vẫn hoàn toàn tín nhiệm nàng như trước đây.

Đối với một số phụ nữ mà nói, cảm giác hưởng thụ tình yêu trọng yếu mười phần, nếu như các nàng không cảm thấy được sự quan tâm từ người yêu, dù biết rõ là hắn vẫn yêu nàng, nàng cũng sẽ không do dự từ bỏ hắn, bởi vì nàng yêu chỉ là loại cảm giác này, nếu như không cảm giác được, dưới góc nhìn của nàng, vô luận là người đàn ông này nghĩ thế nào, đều có ý nghĩa rằng hắn không còn thương nàng, nàng không còn tình yêu nữa.

Phụ nữ thích nhất theo đuổi lãng mạn, kỳ thật vĩnh viễn là thực tế nhất, đừng nghĩ rằng phụ nữ theo đuổi lãng mạn thì quá mức cảm tính cùng lý tưởng hóa, kỳ thật chỉ các nàng biết mình muốn thứ gì, nếu như người không cho nàng được loại cảm giác lãng mạn này, nàng sẽ bỏ người mà đi, trên bản chất cùng với việc phụ nữ bỏ người và người không có phòng ở, cũng chẳng khác gì nhau.

Luna không phải phụ nữ như vậy, nàng không thêm để ý tình cảm của mình với hắn có phải hay không thật sự nghiêm túc là tình yêu, nàng quý trọng nhất là sự tin tưởng lẫn nhau, nếu như một người khi bị hết thấy chung quanh phản bội, vẫn như cũ nguyên ý tin tưởng nàng, đem toàn bộ tương lai của hắn đều giao phó cho nàng, Luna cảm thấy loại tình cảm này so với tình yêu trên nghĩa đơn thuần càng thêm đáng giá quý trọng hơn.

Vậy mà tiểu thư Luna vẫn cứ ghen tỵ, ghen tỵ người đàn bà trở thành vợ hắn, nàng hướng hắn cầu hôn bị cự tuyệt, mặc dù chính mình có chút hứng thú đùa giỡn trong đó, nhưng cũng không thể nói nàng hoàn toàn không có loại suy nghĩ này, cho nên nàng như cũ còn chút cảm xúc trong lòng.

Lúc này Luna đang đứng trước cửa sổ, nhìn xem máy bay trực thăng của phòng khách sạn chậm rãi hạ xuống trên bãi đáp, gió táp đập vào mặt, để lực lạc treo trên ban công rung lắc đĩnh đạc.

"Hắc! Luna thân yêu, ta không có trễ đi!" Lý Sát từ trên phi cơ trực thăng nhảy xuống, vừa quay đầu nói ra." Loại sân bay trực thăng treo tại lầu cao giữa không trung, thật làm ta sợ mất mật!"

Chỗ ở Luna nằm tại trong phạm vi trung tâm tài chính quốc tế An Tú, khách sạn nắm giữ phòng sân bay chuyên dụng sắp xếp cho máy bay trực thăng.

"Trên đỉnh đầu chúng ta còn có cái khác cao hơn! Nếu như máy bay trực thăng của người có thể đậu ở chỗ đó, người dám xuống lầu sao?" Luna chỉ chỉ trên đầu một sân bay trực thăng khác mà nói ra.

"A, nếu như là ở nơi đó, có nghĩa là người ít nhất có thể phát lương hàng năm cho ta nhiều gấp trăm lần so với hiện tại, thượng đế phù hộ, ta nhất định dám!" Lý Sát chắc chắn cảm thán, trung tâm tài chính quốc tế An Tú là một tòa cao ốc tổng hợp, tầng dưới chót là trung tâm mua sắm, đi lên là văn phòng và khách sạn, tầng cao nhất là tầng làm việc của người nòng cốt ra quyết sách của công ty thương mại An Tú, người sáng lập ra công ty thương mại An Tú là Vương An thì ở chỗ này... Đương nhiên, Lý Sát biết văn phòng kia bây giờ đã được những người khác sử dụng.

"Nếu như người có thể thu mua quốc tế An Tú, người nhất định có thể ở nơi đó có được phòng làm việc của mình, nếu như người có thể làm đến bước này, tiền lương của người tăng gấp trăm lần cũng không thành vấn đề." Luna mỉm cười, đưa cho Lý Sát một chén đồ uống trái cây.

"Ta không phải Vương An." Lý Sát lắc đầu, có chút tiếc nuối, "Ta nghe nói qua sự tích của hắn, hắn là một người rất đáng gờm, thứ cho ta nói thẳng, hắn so người lợi hại hơn một chút. Ta cảm thấy liền xem như quốc tế An Tú bây giờ, nguồn gốc lực lượng, chúng ta xa xa không thể sánh ngang."

Luna mỉm cười, nếu như chỉ riêng tài sản, công ty thương mại An Tú đương nhiên là bá chủ một phương, dưới trướng tụ tập một nhóm tập đoàn xí nghiệp công thương lớn, ở Trung Quốc và vùng Châu Á nắm giữ sức ảnh hưởng rất lớn mạnh, xem như nòng cốt của công ty thương mại An Tú trợ giúp quốc tế An Tú, gánh lấy trách nhiệm vì công ty thương mại An Tú đầu tư bỏ vốn các tập đoàn xí nghiệp, có thể nâng lên lực lượng vốn liếng cũng là thứ mà người bình thường khó có thể tưởng tượng nổi.

Dù vậy, thì tính sao? Quốc tế An Tú lực lượng đầu tư bỏ vốn mạnh hơn, cũng không đủ no toàn bộ xí nghiệp dưới trướng công ty thương mại An Tú, nhất là Luna biết rằng người đàn ông kia lập ra trung tâm nghiên cứu làm hạch tâm phát triển chiến lược, dẫn đến công ty thương mại An Tú luôn luôn thiếu tiền, hàng năm tài chính kén khắt xù xùng để nghiên cứu phát minh hoàn toàn đem số lượng lớn lợi nhuận từ những xí nghiệp hút vàng nuốt chửng hầu như không còn, công ty thương mại An Tú kéo dài khuếch trương cùng phát triển, vẫn cần từ bên ngoài hấp thu càng nhiều tài chính, mà trong tay Luna càng nhiều hơn tài chính có thể đầu tư, một khi lộ ra mục đích đầu tư, đủ để quốc tế An Tú ngo ngoe muốn động.

Huống chi bây giờ người cầm lái của công ty thương mại An Tú chỉ là anh em Tàn gia, Luna không cho rằng hai người kia có thể đánh đồng cùng người đàn ông đó, làm đệ tử của hắn, Luna đối với Tàn Mi Vũ cùng Tàn Tĩnh mang tới cảm giác ngạo mạn và ưu việt.

"Tiền chúng ta rất nhiều, so với suy nghĩ của người còn nhiều hơn một chút... Vấn đề tiền bạc, vĩnh viễn không phải là vấn đề." Luna lắc đầu, mỉm cười, "Ta rất thích người đối với Vương An khen ngợi."

"Người cũng rất sùng bái người đàn ông Trung Quốc này?" Lý Sát nhíu mày, thật sự có chút không vừa lòng." Thứ cho ta nói thẳng, phụ nữ giống như người, ở thế giới phương Tây đã không còn nhiều lắm, nếu như người còn cảm mến một người đàn ông Trung Quốc, bắt lợi cho đàn ông nước Mỹ vì phục hưng kinh tế mà quyết tâm phấn đấu cùng động lực."

Luna khước miệng hơi vênh lên, nhẹ nhàng lắc đầu," Lý Sát, người như người tại phụ nữ Trung Quốc ở nơi đó cũng hẳn là rất ngon, cá nàng có thói quen kín

đảo, giống như người rõ ràng khoa trương mà ca ngợi, cũng khó trách người có thể ở chỗ này như cá gặp nước... Thế nhưng là Tần Mi Vũ sẽ bị người của đồ sao?"

"Ta chưa từng gặp qua người đàn bà cao cao tại thượng kia... Nhưng ta tin chắc rằng, tin tức liên quan đến bán đấu giá bản thảo Beethoven, nàng đã biết. " Lý Sát nhẹ gật đầu nói ra.

Luna nhìn xem tú sắt trong phòng, phần nhạc phổ này đã biết mất 115 năm " Grosse Fuge " liền được cất giữ trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 67: Hai cái tiểu tặc của chủng viện Thần học Palmer

Editor: 21302766

Bản thảo Beethoven, cực kỳ trân quý, vượt xa với lượng vàng có trọng lượng bằng với nó, nếu như lịch sử không có sửa đổi, phần bản thảo này hẳn là lẳng lặng nằm trong nước Mỹ Philadelphia, ở một góc thư viện không chút thu hút nào, sau đó sẽ bị một nhân viên quản lý thư viện phát hiện, vào cuối năm 2005 được triển lãm và đấu giá, cuối cùng người sưu tầm phải tốn 2 triệu đôla mới có được nó.

Luna cũng không phải là người tốn 2 triệu đôla đem bản thảo sưu tầm, thực tế thì bộ bản thảo này nàng đã có từ lâu, đến nỗi nàng có lúc nào cũng không nhớ nổi.

Luna tháo gỡ rương an toàn, nhẹ nhàng vuốt ve bản thảo, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Ký ức giống như tấm ảnh cũ loang lổ, vàng ố, mốc meo, thiếu khuyết không đầy đủ, thấy không rõ lắm bóng người màu trắng đen mờ hồ kia.

Đương nét chặt chẽ phác họa ra lối kiến trúc bén nhọn, đỉnh nhọn đâm về bầu trời, cũng không có nghĩa là mọi người đối với thượng đế không đủ kính ngưỡng, vùng ngoại thành Philadelphia, chủng viện Thần học Palmer cũng giống như các chủng viện khác, nghiêm túc tràn đầy thần tính, nước mưa lưu lại tại góc tường đen mực nát, mảnh ngói lưu ly tối tăm ở đỉnh đầu phát ra thanh âm tí tách.

Người nam trẻ tuổi mặc áo lễ màu đen cúi đầu, cảm giác chống nhìn qua khiến hắn có vẻ hơi xấu hổ, nóng lòng muốn biểu hiện thành thực, giày da bóng loáng nhiễm phải mấy giọt nước mưa, hắn dừng bước.

Một nữ hầu tóc đen bệt thành đuôi ngựa, xem ra có vẻ cao hứng bùng bùng, lại có chút khản trương mà đứng sau lưng hắn, lấy ra tấm khăn nài mềm mại xoa xoa giày da cho hắn, sau đó nhún mảy, không cam tâm tình nguyện mà nhìn chăm chăm vào hắn: "Người thật sự dự định để ta làm nữ hầu cho người? Chúng ta lúc nào có loại quan hệ chết tiệt này?"

"Người phải tuân thủ ước định, loại quan hệ chết tiệt này vĩnh viễn sẽ không kết thúc, nếu như người lại có ý đồ làm ra chuyện này, ta sẽ lại một lần nữa dùng roi da từ trên móng người đánh ra dấu đỏ!" Người nam trẻ tuổi nở nụ cười tà mị, đúng, chính là loại mà nhân vật nữ chính trong tiểu thuyết tình yêu, nhìn thấy sẽ tâm can chấn động, chỉ là hắn rất có sức, có sức làm ra vẻ, thuần túy là muốn trêu tức nàng.

"An quân thân yêu, làm một thân sĩ, không thể nói từ ngữ thô lỗ như thế! Người có thể dùng trắng rằm, viên thịt, bánh thịt gì đó thay thế." Gương mặt nữ hầu ửng đỏ, có loại cảm giác về mặt rạn rỗ lạ thường, giống như nhở ra chuyện gì khiến cảm xúc của nàng chập trùng.

"Shanna, nếu như móng của người giống bánh thịt, ta cam đoan nó vô cùng khó coi, bờ móng của phụ nữ nên là tròn trịa vênh lên mới đẹp, người đã có thể lấy nó làm kiêu ngạo." Người nam trẻ tuổi vừa tiến về phía trước, vừa quay đầu nhìn sang nữ hầu xinh đẹp.

"Thật sao? Thật sao?" Nữ hầu cũng đồng dạng quay đầu, nhìn xem đường móng của mình, có chút mừng rỡ và thẹn thùng, "Khó trách người ưa thích dùng roi khe khẽ quất nó!"

"Sửa lại một chút, đây chẳng qua chỉ là trừng phạt nho nhỏ thôi, tính ta cũng không có loại đam mê dục này." Người nam trẻ tuổi đỡ lấy mũ da trên đầu, để thấp vành nón xuống, tránh đi một nhóm học sinh chủng viện đang tung xướng thơ ca.

"Ta không rõ chúng ta tới chỗ này làm gì, chẳng lẽ người cảm thấy ở trong môi trường này mà làm chuyện ấy, sự lãnh cảm của ta có thể được trị liệu? Ta thật sự hưng phấn a." Nữ hầu thấp giọng nói ra, theo sát bên cạnh hắn.

"Người đừng quá nhiều ta được không, chúng ta đi ăn trộm, không phải hẹn hò!" Người nam trẻ tuổi thấp giọng răn dạy, "Trong quá trình hành nghề ăn trộm, còn rảnh rỗi làm mấy chuyện ong bướm, chỉ thuộc về phim... Chúng ta phải chuyên nghiệp!"

Vòng qua một vách tường, tiến vào thư viện, đem dù che mưa đang nhỏ nước đặt trên khung cửa cũ kỹ nơi góc tường, người nam trẻ tuổi quan sát bức tranh hoa mỹ trên vách tường, sau đó lôi kéo tiểu nữ hầu của hắn đi đến một bên vách tường.

"An quân, làm một thân sĩ danh giá, người không cảm thấy xấu hổ vì hành vi của chúng ta hiện tại sao? Trời ạ, ta phát điên rồi, thế mà cùng người ở một chỗ làm trộm." Nữ hầu nhón mũi chân, càng ngày càng khấn trang, nàng biết mục tiêu của hắn ngay trong tòa thư viện này.

"Không, không, ta đã tìm cho mình một lý do quang minh chính đại, bây giờ ta đang trả thù cho năm đó đất nước các người cướp bóc xâm Hoa, nhớ kỹ liên quân tám nước tại trong Viên Minh viên cướp sạch đồ vậy sao? Ta chỉ là tới lấy một phần bản thảo Beethoven mà thôi." Người nam trẻ tuổi mỉm cười, hôn trán nàng một cái, " Ngoan, phối hợp chút, đừng để người khác cảm thấy người nhìn giống một con chim cú muốn giấu trứng của mình."

"Nếu như ta giống chim cú, vậy người chính xác giống hệt một con chim cánh cụt ngu xuẩn đi trên đường tuyết là thân sĩ." Nữ hầu giận dữ nói ra, rất hiển nhiên nàng không hài lòng hắn vì von nàng là chim cú.

Người nam trẻ tuổi không tiếp tục đề ý nàng, chỉ là lưu ý giá sách, tiểu nữ hầu ở sau lưng hắn về mặt càng lúc càng hồ nghi." Người không phải lần đầu làm chuyện này chứ."

"Ừm ờ." Người thanh niên trẻ hồ hững gật gật đầu.

Trời ạ, ta nhớ ra rồi... Thì ra chúng viện mất qua một cái tủ sắt chứa vật phẩm quyền tặng... Hôm qua người cho ta xem những tác phẩm kia: Mozart, Haydon, Johann Strauss, Mendelssohn cùng Spohr..." Tiểu nữ hầu che miệng, cực kỳ hoảng sợ, " Lần kia cũng là người đi làm, những bản thảo Mozart kia chính là đồ vật chứ nhiều trong hòm sắt, hôm nay người còn dự định ăn trộm Beethoven!"

Nàng nhớ tên nhà xí nghiệp cùng nhạc sĩ thánh ca William • Donahue, con gái của hắn vì chúng viện thần học Palmer quyền tặng hắn một nhà nguyện, trong đó liên bao gồm phần nhiều sách vở và bản thảo, trong tủ sắt của Donahue khấn định chứa chính là những vật này!

Người thanh niên trẻ có chút ngoài ý muốn mà hướng nàng gật đầu khen ngợi, sờ lên mái tóc dài mềm mại của nàng, "Thật thông minh, không hổ là hậu nhân gia tộc Méridie, đối với tương quan nghệ thuật đồng tây, xúc giác nhạy cảm mười phần."

"An quân, chúng ta... Chúng ta cũng không cần lưu lạc tới làm ăn trộm, những vật này coi như quý giá, chẳng lẽ còn có thể vượt qua 1 triệu đôla Mỹ? Chỉ vì chút tiền, chúng ta đi ăn trộm, vạn nhất bị phát hiện thì làm sao giờ?" Tiểu nữ hầu vỗ trán mình, hắn quả nhiên điên khùng như thế, chẳng lẽ những công ty xí nghiệp của hắn, đều dựa vào hắn trộm này trộm nọ mà tạo dựng nên sao? Trời ạ, trở thành người vốn là kỳ tài thương nghiệp lại là kẻ trộm, hơn nữa chính mình còn là đồng bọn của hắn.

"Chớ suy nghĩ lung tung!" Người thanh niên trẻ vỗ vỗ trán của nàng, "Thứ nhất, nếu như ta đưa ra yêu cầu mua lại, ta không cách nào giải thích cho chúng viện thần học Palmer làm sao ta biết những thứ đó ở chỗ này, dựa theo luật lệ liên quan, những thứ này sau khi bị phát hiện, phải tiến hành trưng bày cùng thông báo, sau đó mới có thể đấu giá sưu tầm từ chúng viện thần học Palmer, thậm chí con cháu của vị tiên sinh Donahue kia cũng có thể chủ trương quyền lợi, quá phiền phức. Thứ ba, ta là muốn cầm lấy làm lễ vật tặng người, nếu như chỉ cần dùng tiền mua được, lễ vật kia tính là gì?"

"Người trộm được liên có thể làm lễ vật!" Tiểu nữ hầu bị loại lô gic hoang đường này làm nghiêng răng nghiêng lợi.

"Đương nhiên, ta bỏ ra công sức, hơn nữa còn có nguy hiểm bị tóm lại mà thu hoạch được, lễ vật như vậy, chẳng phải là thành ý mười phần sao?" thanh niên trẻ tuổi nhìn nàng nghiêng răng nghiêng lợi, vẻ mặt đáng yêu, cười hắc hắc, " Nếu như một người làm chuyện gì luôn chỉ cân nhắc hiệu suất nguy hiểm, mà không cân nhắc sự thú vị bên trong, vậy thì còn ý nghĩa gì?"

"Người định đem bản thảo Beethoven đưa cho ai!" Tiểu nữ hầu không tự chủ được cong lên bờ môi, con mắt có chút đỏ lên, ủy khuất, ghen tỵ mà nhìn xem hắn.

Hắn nhưng không có chú ý tới, chỉ là thu liễm ý cười có chút tùy tiện, dần dần nổi lên một chút yêu thương sâu lắng, trong ánh mắt của hắn có sự cung chiêu mà tiểu nữ hầu chưa từng thấy qua, hắn nói: "Một cô bé gái yêu thích đánh đàn dương cầm, sùng bái Beethoven, Mozart, Haydon, Johann Strauss."

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 68: Bạn trai cũ luôn là mầm họa

Editor: 21302766

Trung Quốc lớn, cái gì cũng đều lớn, thị trường lớn, thị trường đầu giá từ trước đến nay luôn có liên hệ chặt chẽ với các ngành rửa tiền, hối lộ, Trung Quốc cũng không ngoại lệ, chỉ là Trung Quốc từ từ phát triển thị trường đầu giá càng nhiều hơn chính là tương quan đầu tư.

Năm 2000, Từ Bi Hồng " Ngu Công dời núi " ở trên mạng bán đầu giá Gia Đức, giá cả bắt quả chỉ là 2,5 triệu, nhưng vào năm 2006, giá cả phát ra là 33 triệu.

Thực tế, trên thị trường đấu giá Trung Quốc, hoạt động tiếp thị, cùng đầu cơ giá trà Phổ Nghi, gá gỗ lim, bản chất không có khác nhau, chỉ cần kinh tế tiếp tục phát triển, có người có khả năng tiếp nhận, giá cả có thể xào đi lên từng vòng từng vòng, thẳng đến kinh tế suy thoái, phát sinh khủng hoảng sụp đổ kinh tế, bọt biển liền sẽ biến mất, cuối cùng, ai tiếp tay ai cũng mất cả chì lẫn chài.

Bản thảo Beethoven cùng những vật như Phổ Nghi, gỗ lim còn lại có khác biệt, đối với loại bản thảo này, trong các nhà đầu cơ chuyên nghiệp, người có hứng thú tương đối ít, dù sao nơi đây có được nội tình dày nặng cùng nồng đậm phong cách nghệ thuật, trong đó có sự ngưỡng mộ, ước mơ, tình cảm của thiên tài kiệt xuất, người nguyên ý bỏ ra cái giá nhất định đối với bản thảo này, bản thân hơn phân nửa nhất định có tố chất nghệ thuật cùng hứng thú, động cơ cạnh tranh xuất phát từ sự thâm, so sánh thì thấy khá hơn.

Âm nhạc nghệ thuật I-ta-li-a triển lãm hội nghị đấu giá cử hành tại trung tâm triển lãm nghệ thuật Trung Hải, ngoại trừ việc sẽ triển lãm nhạc cụ đắt nhất thế giới, đàn violon "Mrs. Tan Na", còn có quốc bảo I-ta-li-a, đàn violon của Paganini khi còn sống "Cannon".

"Mrs. Tan Na" do Streati Valley chế tạo vào năm 1699, năm 2005 ở New York, trên một buổi đấu giá, đập ra giá cao vượt qua 2 triệu đô la, được cho là nhạc cụ sang quý nhất thế giới từ trước đến nay.

Về phần "Cannon", từ nhà bảo tàng quốc gia I-ta-li-a cất giữ, là bảo vật vô giá, không có khả năng xuất hiện trên phòng đấu giá, lần này chỉ đáp ứng lời mời triển lãm, ban tổ chức rất hiển nhiên có giao thiệp ở I-ta-li-a... Độ khó bên trong, giống như thương lượng với Trung Quốc, đem gấu trúc đưa ra ngoài triển lãm vậy.

"《Grosse Fuge》 là tác phẩm của Beethoven vào năm 1826, trừ năm 1890 một phần tác phẩm Beethoven trong mục lục miêu tả một chút, căn bản không có bất kỳ học giả nghiên cứu Beethoven thấy qua hoặc nói rằng từng tiếp xúc qua bộ tác phẩm này, người xác định nó là đồ thật?"

Đi vào trung tâm triển lãm nghệ thuật, Tần Mi Vũ hồ hững đánh giá hàng triển lãm chung quanh, nàng cũng không có sở thích sự thâm, chỉ là một người biết đánh đàn dương cầm, đối với tác phẩm Beethoven có yêu thích tự nhiên, có thể cảm tới một phần bản thảo của hắn, cũng đủ để an ủi trong lòng, xem như kỷ niệm chính mình theo đuổi trên con đường âm nhạc, nỗ lực, cố gắng, cùng mồ hôi.

Hoa Tranh Y theo sát phía sau Tần Mi Vũ, đã được toại nguyện tiến vào văn phòng tổng giám đốc Tần Tĩnh, mặc dù tiếp xúc không đến dữ liệu cốt lõi, nhưng Hoa Tranh Y đã hiểu được rằng sự hiểu biết của mình thì ra đối với công ty thương mại An Tú thật sự quá ít, nói cách khác, người đàn ông mà coi trọng nàng kia, có thể mang cho nàng những thứ nàng không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn trước mắt người phụ nữ thờ ơ mà đẹp lạnh lùng này, Hoa Tranh Y rất rõ ràng chênh lệch giữa mình cùng nàng, cũng chính bởi vì hiểu rõ loại chênh lệch này, Hoa Tranh Y càng thêm khát vọng thu nhỏ loại chênh lệch đó.

Nếu như có thể gả cho Tần Tĩnh... Chính mình có thể hay không cùng người phụ nữ này cấp tay cùng một chỗ, hồ hững thưởng thức những tác phẩm nghệ thuật trị giá mấy trăm ngàn thậm chí cả mấy triệu này, hơn nữa đối với giá tiền của chúng chẳng thêm đếm xỉa tới chút nào?

Hoa Tranh Y là người phụ nữ có dã tâm, người có dã tâm luôn nương theo địa vị cùng thành tựu của mình bành trướng mà thỏa mãn? Nếu như con người hiểu được thỏa mãn, thế giới này đại khái còn dừng ở thời kỳ đồ đá.

"Tần tổng sẽ đến sau, ta cảm thấy đại hội đấu giá thế này, không nên vì tạo ra mảnh lời liền lấy ra hàng nhái đi." Hoa Tranh Y cẩn thận từng ly từng tí đáp lại.

"Người cảm thấy?" Tần Mi Vũ quay đầu lạnh lùng nhìn Hoa Tranh Y một chút.

Đón cặp mắt không chút cảm xúc nào kia, Hoa Tranh Y chỉ cảm thấy say lưng mát lạnh, vội vàng nói: "Tần tổng xác nhận qua, là thật."

Tần Mi Vũ lúc này mới nhẹ gật đầu, nàng chỉ hướng về phần bản thảo kia mà đến, vật gì khác cũng không hứng thú lắm, đối với vật mà mình muốn, Tần Mi Vũ luôn luôn nhất định là phải giành được.

Về phần cô gái trẻ tuổi sau lưng mình... Tần Mi Vũ khước miệng hơi nhếch lên, ý cười có chút lạnh nhạt, phụ nữ a, luôn là vì chính mình muốn thứ gì đó, sau đó vì những thứ này, một cách tự nhiên mà từ bỏ một vài thứ khác, chờ đến thực sự đạt được vật mình muốn, sau khi thỏa mãn nhất thời, lại là trống rỗng vô cùng vô tận, sau đó bắt đầu hoài niệm, bắt đầu oán, bắt đầu tìm kiếm cái gọi là tâm linh thỏa mãn chân chính.

"Từ trải càng nhiều, phụ nữ tình cảm càng phong phú, càng chẳng đáng đồng tình, các nàng buồn bã muốn chết, đại khái là tự làm tự chịu, không biết thỏa mãn, tham lam quá nhiều, luôn cảm giác mình không thể yêu đương kết hôn giống người bình thường, cuối cùng hại người hại mình thôi. Lục Tiểu Mạn, Lâm Huy Nhân, thậm chí Trương Á Linh, Quỳnh Dao, mấy người này cũng là vậy." Tần Mi Vũ quay đầu, nói với Hoa Tranh Y.

"Cái gì?" Hoa Tranh Y có chút chột dạ lui ra phía sau một bước, không rõ vì sao Tần Mi Vũ bất thành lời nói ra những thứ này làm gì.

"Ta chỉ là hi vọng người hiểu rõ ràng mình muốn gì..." Tần Mi Vũ thở dài một hơi, "Mấy ngày trước, ta nhìn thấy người cùng bạn trai cũ cãi lộn, nhìn thấy người rời đi sau đó, hắn ngồi xổm trên mặt đất, ôm đầu khóc rống."

"Phu nhân... Ta..." Hoa Tranh Y không nghĩ tới thế mà bị Tần Mi Vũ thấy được, quả nhiên, hắn sẽ chỉ mang đến cho mình phiền phức, nghĩ tới đây, Hoa Tranh Y vừa tức vừa gắp, nàng không muốn mất đi cơ hội hiện tại, cơ hội như vậy quá xa xỉ, nàng căn bản lằng phỉ không nổi.

"Không có gì, chờ sẽ có một ngày, người nắm giữ vật mình muốn... Nhất định sẽ nhớ nhưng người đàn ông trước, đến lúc đó, không cần buồn bã muốn chết, cảm thấy đây là vận mệnh trời đưa, kỳ thật chỉ là bản thân người lựa chọn." Tần Mi Vũ mỉm cười, trong đôi mắt sáng lạn có ý cười nhẹ hời hợt,

lông mi thật dài vĩnh viễn lên giống như treo một vầng trăng tròn, "Anh của ta không biết người trở thành thư ký chuyên chức văn phòng tổng giám đốc về sau, còn cùng bạn trai cũ của người đi khách sạn hai lần a?"

Hoa Tranh Y vừa hãi vừa sợ, "Người... Làm sao người biết!"

"Không có việc gì, ta sẽ giúp người giữ bí mật." Tần Mi Vũ cười nhạt, kéo tay Hoa Tranh Y, "Có thể hiểu được, phụ nữ nhà, luôn mềm lòng, kết hôn rồi gặp được bạn trai cũ, việc tình cũ trở lại hẹn hò cũng là thường có, huống chi quan hệ người cùng anh của ta còn xa xa không thể nói là thân mật, đúng không."

Hoa Tranh Y không nghĩ tới, một khắc trước, bản thân còn đang suy nghĩ, đến thời điểm nào mình mới có tư cách cùng Tần Mi Vũ kéo tay, chỉ là bây giờ nàng lại không có một chút cảm giác hải lòng nào, chỉ cảm thấy lạnh người, Tần Mi Vũ... Nàng muốn làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 69: Trong núi không có hổ, bày khỉ xưng vương

Editor: 21302766

Hội trường chuyên đấu giá triển lãm khá nhiều, thời gian kéo dài thường thường sẽ là cả ngày, thậm chí còn hơn, các nhà đầu cơ chuyên nghiệp cùng người sưu tầm mới có tính lực một mực quan tâm như vậy, nhưng mà hầu hết mọi người thường thường sẽ chỉ chú ý sở tay đấu giá của mình có lẽ có đường thông tin khác, nghe ngóng được đồ vật sưu tầm mà mình hứng thú.

Nếu như không phải người ủy thác bản thảo có đòi hỏi đặc thù, Tần Mi Vũ cũng không đích thân chạy đến, phòng đấu giá đã thông báo: người đấu giá có thể tham dự đấu giá "Grosse Fuge", người ủy thác nói ra điều kiện, sẽ cùng ba vị đấu giá cao nhất gặp mặt, cuối cùng quyết định tận tay đưa bản thảo cho người mà mình hải lòng nhất trong đó, giá cả cạnh tranh cũng không phải nguyên nhân duy nhất quyết định kết cục của bản thảo.

Khi Tần Tĩnh chạy tới trung tâm nghệ thuật, hội đấu giá đã bắt đầu, Tần Mi Vũ đứng trong sảnh chuyên triển lãm "Canon", xa xa mà nhìn chăm chú lên đề mờ nhỏ kia, bởi vì chủ nhân mà tràn ngập màu sắc truyền kỳ.

"Hoa Tranh Y đâu?" Tần Tĩnh nhìn đồng hồ tay một chút, đi đến trước người Tần Mi Vũ.

"Sau khi so sánh thứ tự đấu giá bản thảo, ta để nàng vào xem trước, một hồi ta mới đến." Tần Mi Vũ đi đến sảnh triển lãm, tại một nơi hẻo lánh ngồi xuống, bởi vì nàng cảm thấy khi chính mình đứng tại trung tâm hội trường, càng nhiều ánh mắt đàn ông rơi ở trên người mình, mà không phải trên cái đàn Violon kia.

"Có một cây đàn Violon mà ta thật thấy hứng thú, ta muốn đấu giá xuống đưa cho Phi Từ." Tần Tĩnh nói, "Phi Từ đâu? Người sao không mang nàng tới."

Trên mặt Tần Mi Vũ có nụ cười thần nhiên, "Phi Từ cùng chỗ với Vương Thiếu, hai người đang chơi vui vẻ đâu, Vương Thiếu kể chuyện xưa cho nàng, chỗ nào có hứng đến xem những vật này."

"Xây dựng Chúng Thái mấy năm này phát triển không tệ a..." Tần Tĩnh nhẹ gật đầu, "Bọn hần ở tòa nhà chính phủ huyện Lâu Hàng, trên hạng mục, cùng kiến thiết An Tú có quan hệ cạnh tranh."

"5 năm trước, Vương Trung Thái vẫn chỉ là một nhà thầu nhỏ, loại tốc độ phát triển này đích xác là nhanh phi thường, đầu tư Nhạc Trợ đối với sự phát triển của xây dựng Chúng Thái, không có dư lực cung cấp trợ giúp, đến bây giờ ta còn chưa nghĩ rõ ràng nguyên nhân trong đó, người Mỹ tới Trung Quốc cũng không phải làm việc thiện, bọn hần trợ giúp một nhà công ty không có danh tiếng gì như vậy, ta tin chắc rằng tuyệt đối không chỉ vì lợi nhuận." Tần Mi Vũ cau mày, "tổng giám đốc đầu tư Nhạc Trợ Lý Sát, là một người Mỹ, đúng không?"

"Đúng vậy a, đầu tư Nhạc Trợ ở rất nhiều lĩnh vực cùng chúng ta có quan hệ cạnh tranh, mấy bộ hành chính của chúng ta đều nhiều hoặc ít nhận lấy một chút ảnh hưởng." Tần Tĩnh nhẹ gật đầu, đầu tư Nhạc Trợ xúc tu vron quá nhiều, quá dài, Tần Mi Vũ không có khả năng không chú ý đến, phái người sưu tập tư liệu cũng là bình thường, từ khi Nghiêm Vũ Nhân tiến đến nước Mỹ sau này, Tần Mi Vũ ngoại trừ đối với nhân sự như cũ tương đối qua tâm, ngoài ra, đối với bộ hành chính chú ý lại vô cùng ít ỏi.

"Người nên hiểu thành: chúng ta khuếch trương lĩnh vực quá nhiều, rất nhiều đồng bạn hợp tác đều có quan hệ cạnh tranh, liền xem như công ty con, má sát ở giữa cũng không ít kịch liệt." Tần Mi Vũ ngược lại cũng không thêm đề ý, "Người cùng cái kia Lý Sát có tiếp xúc?"

"Đúng vậy, Lý Sát trước kia vì công tác JP Morgan Chase, đang vì JP Morgan Chase tranh thủ giấy phép ngân hàng, đã từng tiếp qua ông cùng cha." Tần Tĩnh cố gắng nghĩ lại một lát, xác định trí nhớ của mình không sai, tin tức "Grosse Fuge" muốn bán đấu giá là hần nói cho ta biết. Phần bản thảo này chính là sở hữu của một vị cao tầng của công ty mẹ đầu tư Nhạc Trợ."

"Nói cách khác, cao tầng công ty mẹ đầu tư Nhạc Trợ đi tới Trung Quốc, bây giờ đang ở trung tâm nghệ thuật?" Tần Mi Vũ bắt chéo hai chân, tiện tay vuốt ve váy dài, hai chân thon dài tại ánh đèn chiếu chói sáng, có vận vị giống như nghệ thuật, cứ việc chán ghét đàn ông mà che lấp, hoặc là ánh mắt trần trụi mà ý vị rõ ràng, lại cũng chỉ có thể quen thuộc, chỉ là lúc này Tần Mi Vũ không có tâm tư tính toán những thứ này, càng cảm thấy ca ca tựa hồ bị người khác làm vũ khí sử dụng.

Tần Tĩnh nói ra: "Có lẽ vậy. Không phải nói, người sở hữu bản thảo nhất định nhìn thấy người đầu giá, sau đó cuối cùng mới quyết định tận tay đưa bản thảo bán cho người đó, đúng không?"

Khóe miệng Tần Mi Vũ hơi vênh lên, "Xem ra vị đang giữ bản thảo này, vô cùng muốn gặp ta à, ta ngược lại có chút tò mò."

"Cái gì?" Tần Tĩnh không rõ ràng lắm, "Ý của người là, Lý Sát cô tình thả gió hướng về ta, đem người dẫn đến nơi này cùng gặp mặt người kia?"

"Có lẽ là vậy, có lẽ không phải vậy, gặp mặt thì biết." Tần Mi Vũ gật nhẹ đầu, nàng chẳng qua cảm thấy tại đây gốc nhánh rõ ràng đều lộ ra một loại hương vị "Trùng hợp", loại "Trùng hợp" này có vết tích tổ chức khắp nơi, cũng không cần quá nhiều chứng cứ cụ thể, chỉ làm một người biết đàn dương cầm, bản thân Tần Mi Vũ đối với loại chỗ chi tiết này phải chăng cảm giác tự nhiên muốn đặc biệt nhạy cảm một chút.

Ngược lại Tần Tĩnh cảm thấy Tần Mi Vũ nghĩ có chút nhiều rồi, mặc dù Tần Mi Vũ không có khả năng tùy tiện liên lạc cùng ai đó gặp mặt, nhưng muốn an bài gặp mặt một lần, coi như là trực tiếp đưa ra lời mời, lấy thân phận cao tầng công ty mẹ của đầu tư Nhạc Trợ, muốn gặp mặt cũng không tính là việc gì khó.

"Đúng rồi, cô nàng Hoa Tranh Y này, ta cảm thấy thật không tệ, người dự định an bài nàng thế nào?" Tần Mi Vũ rất hứng thú hỏi.

"Cần gì muốn nhiều vậy... Lúc đầu ta định đem phòng ở của Trần Thanh Vũ lấy được, liền là muốn đưa cho nàng, người xen vào làm gì a?" Tần Tĩnh có chút mất hứng nói ra.

"Trần Thanh Vũ là một nhân tài vô cùng không tệ, cứ mai một như vậy thì có chút đáng tiếc. Hắn đối với người có chút bức xúc, ta giúp đỡ hắn đối phó người, tự nhiên có thể làm cho loại tâm tình này tan đi rất nhiều, cũng dễ dàng lấy được hảo cảm của hắn." Tần Mi Vũ mặt không biểu lộ, "Hiện tại hắn đáp ứng giúp ta ra ngoài làm công tác, ta để hắn đi Nga."

"Nga? Hắn ở Nga?" Tần Tĩnh một mực lưu ý động tĩnh của Trần Thanh Vũ sau khi tái xuất, chỉ là Trần Thanh Vũ làm mức bộ trưởng điều hành nội vụ, trực tiếp phụ trách đối với Tần Mi Vũ, Tần Mi Vũ không lộ ra chút gió, Tần Tĩnh cũng không biết Trần Thanh Vũ ở nơi nào.

"Bộ sự vụ Châu Âu năm gần đây biểu hiện không tốt, ta đã sớm muốn thay người, chỉ là Trần Thanh Vũ chán nản sa sút mấy năm, cần thời gian thích ứng nhất định, thị trường Nga không lớn, vừa vào kỳ khai hoang, coi như hắn làm không tốt, vậy ảnh hưởng cũng không lớn. Tiện thể để hắn giúp ta xem một chút, phòng ở Châu Âu chuẩn bị thế nào, dù sao muốn ở bên kia vài năm, ta thật thích loại phong cách trang trí nhà ở của Trần Thanh Vũ, Trần Thanh Vũ qua đó xem chút, cũng có thể đề nghị điểm gì đó." Tần Mi Vũ cười một tiếng, "Để bộ trưởng bộ đại sự vụ lương vài chục triệu làm giám sát trang trí, cảm giác cũng rất xa xỉ."

"Người thật sự chuẩn bị đi Châu Âu vài năm? Ta cảm thấy trong nước không thể rồi bỏ người, bây giờ ta rất bận a." Tần Tĩnh mặt không đổi sắc nói ra.

"Trở về cũng liền mất mười giờ... Chúng ta cũng không phải làm hành chính, cần gì phải ở một chỗ. Ta có chút phiền việc kinh doanh này, ta chỉ muốn làm việc mình thích làm, người cũng không phải tỏ vẻ ủng hộ ta sao?" Trong đôi mắt Tần Mi Vũ có ánh sáng dịu nhẹ, chờ mong mà khẩn cầu, tựa như khi nàng còn bé hi vọng mấy người anh lớn mang nàng ra ngoài chơi vậy.

Tần Tĩnh bất đắc dĩ cười cười, "Người a, còn tùy hứng như vậy, bất thành linh liền làm gia quyết định thế này."

Công ty thương mại An Tú có cơ chế vận chuyển hiệu suất cao và ổn định, cho nên Vương An bất ngờ qua đời, cũng sẽ không làm đế quốc thương nghiệp khổng lồ này sụp đổ, hiện tại Tần Mi Vũ muốn rời đi, chỉ cần nàng không tiếc uy quyền, vậy thì không thành vấn đề. Tần Tĩnh làm tổng giám đốc chấp hành đương nhiên sẽ không phản đối việc nàng muốn đi, Tần Mi Vũ đi Châu Âu phương xa, vậy thì nghĩa là tại bản bộ công ty thương mại An Tú, Tần Tĩnh chân chính trở thành người đứng đầu.

Trong núi không có hổ, bầy khỉ xưng vương.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 70: Cảm giác kịch cung đấu khiến cho người ta khổ sở

Editor: 21302766

Cuối cùng, giá bán đầu giá " Grosse Fuge" đạt đến 20 triệu nhân dân tệ.

Khi giá đầu đạt đến 15 triệu, Tần Mi Vũ đã dừng báo giá, cho dù đồ vật mà mình nhìn trúng, Tần Mi Vũ luôn có một loại cảm giác nhất định phải có được, nhưng khi hoài nghi việc đầu giá "Grosse Fuge" phía sau ẩn giấu một chút động cơ nhằm vào nàng, Tần Mi Vũ không muốn đi phối hợp.

Dù vậy, Tần Mi Vũ như cũ thuộc về Top 3 người xếp hạng đầu giá, có thể cùng người ủy thác gặp mặt, có cơ hội dùng 15 triệu mua được bản thảo "Grosse Fuge", nguyên bản có thể đầu giá 20 triệu.

Khi một người phụ nữ trang kiện thông tri Tần Mi Vũ, có thể đến phòng nghỉ hậu trường gặp mặt người ủy thác, Tần Mi Vũ cười nhận một tiếng, " Ta có thể để cho phụ tá thay thế ta sao?"

Người nữ trang kiện có chút ngoài ý muốn, theo bộ đàm báo cáo sau đó, về mặt lập tức ngao mạn vô cùng:" Xin lỗi, người đã không có thành ý, vậy thì không cần thiết."

Nói xong, người nữ trang kiện quay người rời đi, cùng hai vị đầu giá khác hướng đến phòng nghỉ hậu trường.

Tần Mi Vũ không còn hứng thú chú ý vật phẩm đầu giá còn lại, đi ra phòng đầu giá.

"Người làm sao đến 15 triệu thì không đầu rồi?" Tần Tĩnh có chút kỳ quái hỏi thăm, hẳn biết em gái mình rất có hứng thú đối với vật này, giá cả 20 triệu cũng không tính quá bất hợp lý, coi như quá giá một phần, cũng không quan trọng, đối với vật mà mình thích, không thể một mực tính toán so sánh giá cả.

Tần Mi Vũ nói ra:" Nếu như đối phương nhằm vào ta, như vậy coi như ta chỉ đầu tới giá là 15 triệu, ta vẫn có thể được phần bản thảo này, ta làm gì phải đầu giá tiếp?"

Tần Tĩnh càng thêm kì quái, " Vậy tại sao sau đó người không đi gặp mặt người ủy thác?"

"Cũng tương tự như việc thăm dò thời, xem ra ý tứ đối phương cũng không cần phải bán cho ta, có thể là ta đa nghi." Tần Mi Vũ thờ ơ nói.

"Người thật là..." Tần Tĩnh lắc đầu thờ dài, " Bây giờ người suy nghĩ nhiều như vậy?"

Nghĩ nhiều? Nghĩ ít, chỉ sợ chết thế nào cũng không biết... Tần Mi Vũ biết hiện tại mình không có thể gặp phải dạng tao ngộ kia giống chồng, nhưng từ một ngày kia trở đi, Tần Mi Vũ liền biết phải bảo vệ tốt bản thân cùng Phi Tử, nàng liền muốn có thất khiếu linh lung tâm.

Tần Mi Vũ cùng Tần Tĩnh đi vào thiên sảnh, nhất thời thưởng thức một đoạn điệu nhảy clacket sau đó, đạt được tin tức Hoa Tranh Y, Tần Tĩnh nhìn trúng đàn Violon nên đầu xuống, còn có một khung dương cầm Beisen Dove chính đang đầu giá, dương cầm khảm nạm một viên kim cương lớn, cùng hơn 9000 viên pha lê Swarovski.

"Ca, ta cảm thấy người nên đối tốt với Hoa Tranh Y một chút, chỉ ít ở vật chất nên thỏa mãn nàng." Tần Mi Vũ vừa cười vừa nói.

"Người đối với nàng có hứng thú như thế?" Tần Tĩnh ngược lại có chút hứng thú, Tần Mi Vũ luôn lãnh đạm, đối với chính mình cùng Nghiêm Vũ Nhân cũng sẽ không quá nhiều quan tâm, hôm nay, đây là lần thứ hai nàng nói tới chủ đề về Hoa Tranh Y.

"Thợ thủ công phương Tây càng ngày càng ưa thích đem kim cương cùng pha lê khảm nạm lên bất kỳ vật gì, ta thật khôn rõ, bọn hắn làm ra những thứ này, rốt cuộc là bán dương cầm hay là bán kim cương... Nói thật ra, dương cầm kiểu này, ta chuộng mất, kim cương cùng pha lê như vậy, ta cũng chuộng mất." Tần Mi Vũ dừng một chút, " Thế nhưng, Hoa Tranh Y rõ ràng cảm thấy cái này là đồ tốt, nghĩa là trên phẩm vị của nàng, còn thói quen cho rằng kim cương cùng pha lê là biểu tượng mộng ảo của phụ nữ, nếu có một ngày, người tặng một cái bốn tám lớn nạm đầy kim cương cùng pha lê, ta cảm thấy nàng liền sẽ không lại cho rằng ta cũng sẽ thấy hứng thú đối với vật như vậy."

"A, nguyên lai người cảm thấy nàng xem thường phẩm vị của người." Tần Tĩnh chấp hai tay sau lưng, hơi chút suy nghĩ, "Nói lên Hoa Tranh Y, ta ngược lại thật ra nhớ tới Chu Lý."

"Chu Lý?" Tần Mi Vũ nhú nhú mày, chợt hồ hững tiếp tục đi về phía trước," Thế nào?"

"Bởi vì Chu Lý đã từng mua mai Hoa Tranh Y, sau này Hoa Tranh Y tiến vào văn phòng tổng giám đốc, nàng tựa hồ dự định báo mối thù một tiền này, thế nhưng nàng giống như đã nhìn lầm người, Chu Lý cũng không thêm đề nàng vào mắt." Tần Tĩnh cười nhạt một tiếng, " Phụ nữ a, đều để ý nhỏ nhặt như vậy."

"Ngay cả người và ta, Chu Lý còn không đề vào mắt, nàng làm sao lại để ý tới Hoa Tranh Y là người tâm phúc của chủ tịch văn phòng gì đó?" Tần Mi Vũ thờ dài một hơi, còn tốt không phải Chu Lý vừa làm ra sự tình khiến người ta phiền lòng... Lần trước Tần Tĩnh đi tìm Chu Lý, Tần Mi Vũ cũng không gọi điện thông tri Chu Lý, bởi nàng biết, coi như Tần Tĩnh xác nhận Chu Lý nhằm vào Nghiêm Vũ Nhân, chỉ sợ Tần Tĩnh cũng sẽ không đổi sắc mặt.

Tần Mi Vũ không cho rằng tại trong mắt anh trai, Nghiêm Vũ Nhân so với em rể của hắn càng có phân lượng, có bản chất gì khác nhau.

Hai người tán gẫu, cuối cùng Hoa Tranh Y còn là chụp xuống bộ dương cầm kia, khi nhìn thấy Hoa Tranh Y, trên mặt nàng rõ ràng còn ửng đỏ, còn sót lại sự hứng phấn quá độ.

"Tần tổng, chụp xuống rồi, đầu giá rất kịch liệt, giá tiền sau cùng là 13 triệu." Hoa Tranh Y đề xuống lòng ngực nói ra, mặc dù Tần Tĩnh chẳng qua để

nàng làm chủ, đầu giá món đồ kế tiếp dùng để tặng cho Phi Tử, nhưng cái này dù sao cũng là bản thân Hoa Tranh Y một lần quyết định con số lớn như thế.

13 triệu a... Cứ như vậy theo bảng hiệu nhỏ trong tay mình lần lượt giờ lên, cuối cùng tốn ra, bao nhiêu người cả một đời, mấy đời đều khó có khả năng tiêu hết nhiều tiền như vậy? Mà nàng chỉ dùng vài phút ngắn ngủi mà thôi, loại khăn trương kia, cảm giác hạnh phúc đến đầu váng mắt hoa, cảm giác đem tiền tại thật sự xem như co số, để Hoa Tranh Y cảm thấy máu trào dâng khắp người, nhất là những người hâm mộ xung quanh, sợ hãi, thần phục, ánh mắt có lẽ mặc cảm, càng làm cho gương mặt Hoa Tranh Y đều có chút vui đến đỏ choét.

Ngẫm lại, khi Tần Mi Vũ đầu giá nhẹ như mây gió, Hoa Tranh Y tận lực để cho mình thận trọng, nàng biết loại nước chảy mây trôi kia của Tần Mi Vũ đến từ lực lượng hào môn tài phiệt, đó mới là cái mà Hoa Tranh Y hướng tới, cũng rất nguyện ý bắt chước, nàng còn thật không có cách nào để trái tim mình theo con số lớn như vậy mà nhảy đập không ngừng.

"Người muốn chuẩn bị cho nàng một cái bồn tắm lớn nạm đầy pha lê kim cương." Tần Mi Vũ mi mắt cong cong, vòng eo lay động, quay người rời đi.

"Nàng nói cái gì?" Hoa Tranh Y có chút chẳng biết thế nào, nàng cũng không phải là đồ đàn, mặc dù nhược điểm giữ lại trong tay Tần Mi Vũ, nhưng Tần Mi Vũ nếu muốn vạch trần nàng, vậy thì cần bản không cần nói cho nàng, thế nhưng nàng không dò rõ ý đồ chân chính của Tần Mi Vũ, cái này khiến Hoa Tranh Y không thể không phí hết tâm tư đi phỏng đoán bất kỳ câu nói nào của Tần Mi Vũ.

"Không có gì... Ta đang nghĩ, buổi tối hôm nay, chúng ta có thể cùng nhau tắm uyên ương." Tần Tĩnh ôm eo Hoa Tranh Y, nói ra.

Trên mặt Hoa Tranh Y toát ra vẻ đỏ ửng ngây ngô, nhũn nhũn, rất không chịu nổi Tần Tĩnh đùa giỡn, "A... Không được... Ta không quen..."

"Nào có người giống như ngươi, ban đêm không cho phép bật đèn, ngay cả cùng nhau tắm rửa cũng không được..." Tần Tĩnh ngược lại rất ưa thích loại ngượng ngùng cùng thận trọng này, cho dù trên thực tế là nàng ôm ấp yêu thương tới, nhưng hiện tại ngượng ngùng cùng thận trọng, vô luận thật giả, đều là một loại tình thú làm cho đàn ông yêu thích, không phải sao?

Hoa Tranh Y lờ mờ hấn một cái, giữ im lặng, chỉ là siết thật chặt lòng bàn tay của mình.

"Thế nào?" Tần Tĩnh quan tâm nhìn xem con mắt ướt át của Hoa Tranh Y.

"Ta... Ta biết ta lúc đầu là chủ động... Có loại ý nghĩ kia... Nhưng, nhưng ta thật..." Nước mắt Hoa Tranh Y chảy xuống, "Ta chỉ là không muốn để cho người xem nhẹ ta... Nếu như người chán ghét ta như vậy, người để ta thế nào đều được..."

"Ta làm sao lại xem nhẹ người, không thể nào, ta biết người là cô gái biết phấn đấu." Tần Tĩnh hôn mắt Hoa Tranh Y một cái, "Ngoan, đừng khóc. Ta đùa với người thôi, buổi tối hôm nay ta còn có chút việc, chính người nghỉ ngơi thật tốt đi."

"Ừm." Hoa Tranh Y kéo chặt cánh tay Tần Tĩnh, lẳng lặng dựa vào hán, buổi tối hôm nay, nên đi gặp người bạn trai cũ kia, đến bây giờ có lẽ còn đang đau buồn mối tình đầu của mình, không thể nào hiểu được hiện thực, đàn ông ngây thơ có chút ngu xuẩn, nhưng bọn hán cũng rất là nguy hiểm, loại đàn ông này, vì cái mà bọn hán xem trọng gọi là tình yêu, rất dễ làm ra chút chuyện phiền toái.

Tần Mi Vũ rời đi trung tâm nghệ thuật, trung tâm nghệ thuật kiến trúc chủ thể cùng quảng trường đều xuất phát từ tay nhà thiết kế kiến trúc nổi danh: Trần Thi, làm môn đồ Antoni Gaudi, Trần Thi đem tính thần bí, tính truyền kỳ, cùng phong cách trang trí hoa văn tượng trưng phát dương quang đại, Tần Mi Vũ một bên suy nghĩ, nhà mới của mình ở Châu Âu có phải hay không cũng muốn dung nhập loại phong cách có cảm giác mãnh liệt đánh vào thị giác này, một bên chờ Hoa Tranh Y cùng Tần Tĩnh đi tới.

Đầu lông mà có chút nhếch lên, khéo mắt quét nhìn, tựa hồ cảm giác được cái gì, Tần Mi Vũ quay đầu.

Luna cũng xoay đầu lại, ánh mắt hai người phụ nữ đụng nhau.

Luna hí mắt lại, trong tròng mắt màu xanh thẳm không có chút cảm xúc nào, khéo môi Tần Mi Vũ hơi nhếch lên, lễ phép gật đầu, cũng không tránh đi ánh mắt đối phương.

Bầu trời Trung Hải sáng sủa hiếm thấy, gió nhàn nhạt thổi qua, bàn cờ lớn trắng đen xen kẽ trên quảng trường, rất dễ để cho người ta sinh ra một loại cảm giác khoảng cách không gian xa xôi, Tần Mi Vũ đứng ở trước suối phun Lục mang tinh, hiểu kỳ thân phận của đối phương, còn có sự sắc xảo loáng thoáng lộ ra ngoài, đối phương tựa hồ là một người phụ nữ có góc cạnh rõ ràng, nhưng cá tính cũng phức tạp.

Tần Mi Vũ chú ý tới, máy bay trực thăng đáp xuống bên cạnh người nữ này, là máy bay trực thăng chuyên dụng, thuộc về phòng phân phối đỉnh cấp của khách sạn Bạch Nguyệt, của trung tâm tài chính đế quốc An Tú.

Đối phương chậm rãi đi tới, Tần Mi Vũ duy trì nụ cười nhàn nhạt, nàng có thể cảm giác được, người nữ này tựa hồ đè nén một loại cảm xúc nào đó, cái này khiến cho Tần Mi Vũ càng thêm tò mò.

"Người tốt..."

"Ba!"

Một tiếng bạt tai thanh thúy quanh quẩn tại trên không quảng trường của trung tâm nghệ thuật Trung Hải.

Quyển 1 - Chương 71: Phụ nữ đánh nhau, đàn ông xen vào là không sáng suốt

Cánh quạt máy bay trực thăng xoay tròn phát ra tiếng vang "Hô hô", cũng không thể che lại một tiếng bạt tai này, làm cho nhóm người thấy kinh hãi.

Chân Tần Tĩnh nâng lên rồi hạ xuống, Hoa Tranh Y không tự chủ được ôm sát cánh tay Tần Tĩnh, sau khi kinh ngạc, có chút cảm giác không biết tên, hưng phấn và vui vẻ.

Tần Mi Vũ bị đánh một bạt tai!

Hoa Tranh Y chưa từng nghĩ tới sẽ tận mắt chứng kiến cảnh tượng như vậy, nàng thậm chí chưa từng nghĩ qua, Tần Mi Vũ thế mà cũng bị người ta kiên quyết, không chút do dự, không hề có kỵ mà hung hăng vung một bạt tai!

Nguyên lai, trên thế giới này thì ra vẫn có người có thể làm vậy, nguyên lai, giống như nữ vương cao cao tại thượng, Tần Mi Vũ, cũng sẽ có thời khắc bị người vũ nhục như vậy.

Hoa Tranh Y nghĩ tới đây, lại không tự chủ được sinh ra mấy phần bi ai, bởi vì khi nàng tưởng tượng ra cảnh như vậy, trong lòng nàng lại là một trận do dự cùng khiếp sợ, chẳng lẽ đây là chính mình tự ti từ trong xương?

Suối phun từng đoạn từng đoạn lên cao, tựa hồ vĩnh viễn không có điểm dừng.

Tất cả mọi người trên quảng trường ngẩn ngơ đình trệ sau đó, Lâm Chi Ngôn đẩy ra cửa xe Phantom, thuận tay rút ra dù che mưa trong cửa xe.

Bảo ân bố trí tại các nơi cấp tốc lao đến, bọn hắn nguyên bản ứng đối đủ loại tình huống đột phát, cảnh giác bất kỳ người nào tới gần Tần Mi Vũ, chỉ là... Chỉ là cũng không ai nghĩ tới, tựa hồ một phụ nữ thân phận bất phàm như nhau, thế mà lại không hề có lý do, không chút nào báo trước liền giơ tay cho Tần Mi Vũ một bạt tai.

Tần Mi Vũ cảm giác được gò má trái đau rát, không hiểu thấu mà tức giận nhìn chằm chằm vào người phụ nữ trước mắt, nàng hoàn toàn không quen biết người phụ nữ này.

Bàn tay Luna lại nâng lên một lần nữa, rất hiển nhiên, một bạt tai tuyệt đối là không đủ.

Chỉ là Tần Mi Vũ không có giật mình quá lâu, không chút do dự tiếp theo đưa tay.

"Ba!"

Lại là một bạt tai, nhưng là Tần Mi Vũ hung hăng đập bàn tay trên gương mặt Luna, Tần Mi Vũ tuyệt đối sẽ không bị một bạt tai liền bị đánh cho hồ đồ, thế mà dám công khai định một bạt tai lại vỡ xuống, người dám đánh tới, coi ta không dám ác hơn đánh trở lại? Người cho rằng người là ai!

Năm vết ngón tay đỏ tươi nháy mắt xuất hiện trên má trái Luna.

Khỏe miệng Luna hiện lên một tia sung đỏ, cảm giác được giữa môi lưỡi có chút mùi tanh, lạnh lùng nhìn xem Tần Mi Vũ, quả nhiên là một phụ nữ tàn nhẫn.

Nam nữ bảo tiêu cường tráng theo trên phi cơ trực thăng, trên Audi Q7 ở bãi đỗ xe bước nhanh chạy tới, Tần Mi Vũ bụm lấy gò má, nhìn xem nữ bảo tiêu ban đầu thông tri bản thân tiến về hậu trường xông về chính mình, ánh mắt co rút lại, một tia hàn mang đậm về con mắt Luna.

"STOP!"

Họng súng đen nhánh chống tại trên trán nữ bảo tiêu, Lâm Chi Ngôn quát một tiếng chói tai, lập tức để bọn bảo tiêu đối diện xông tới dừng bước.

Xung quanh, bảo tiêu trên Land Rover lao xuống, cấp tốc đem một đám người Luna vây quanh, ngay cả phi công phối trí trực thăng của khách sạn Bạch Nguyệt cũng bị áp giải xuống dưới.

Lâm Chi Ngôn không chế được tràng diện, bức lui bảo tiêu của đối phương vây tới, mở dù đem Tần Mi Vũ che xuống, "Phu nhân, người về trong xe trước?"

Trên mặt Tần Mi Vũ cũng có năm dấu ngón tay đỏ tươi, đối với thân phận của nàng mà nói, tiếp tục đứng ở chỗ này, không hề nghi ngờ là mười phần mất mặt, Lâm Chi Ngôn cân nhắc đến điểm này, mới có thể lấy ra dù che mưa giúp nàng che lấp một thoáng.

"Đem nàg đưa tới trong xe." Tần Mi Vũ thu hồi ánh mắt nhìn Luna, hướng trong xe đi đến.

Lâm Chi Ngôn hộ tống Tần Mi Vũ vào trong xe, đóng cửa xe, trên mặt đất phát ra tiếng vang dội mà trầm ổn của giày da sáng loáng, đi đến trước người Luna, Lâm Chi Ngôn trầm giọng nói: "Mời!"

"Cái này nhất định là hiểu lầm!" Lý Sát thờ hồng học chạy tới, hắn có một số việc nên chậm trễ... Đối với phòng đấu giá mà nói, hắn mới thật sự là người ủy thác, cuối cùng, "Grosse Fuge" cũng không có thành giao, hắn nhất định phải làm chút thủ tục hủy bỏ ủy thác, không nghĩ đi tới thì thấy được tình cảnh như vậy, hắn biết Luna muốn gặp Tần Mi Vũ, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới, Luna nhìn thấy Tần Mi Vũ lần đầu tiên, thế mà lại là một bạt tai không chút do dự.

Hiểu lầm! Lý Sát, người nhất định phải cho ta một câu trả lời thỏa đáng! Tần Tĩnh giận không kềm được lao đến, nắm lấy cổ áo Lý Sát.

Tần... Tần tổng, có chuyện gì từ từ nói... Ta tin cái này nhất định là hiểu lầm, ta cam đoan cho người một cái giải thích hợp lý." Lý Sát gấp đến đầu đầy mồ hôi, xem ra nhất định phải cấp tốc liên hệ lãnh sự quán nước Mỹ trú tại Thượng Hải, có lẽ còn nên thông tri một chút lãnh sự quán I-ta-li-a, đây không phải nước Mỹ, đối phương nhưng là địa đầu xa, lực lượng an toàn bên người Luna có mạnh đến đâu, cũng không có khả năng đối kháng trực tiếp với đối phương, cảnh vệ bọn hắn đại biểu quyền thế nước Mỹ có thể không chút do dự rút súng ở trước con chúng, thế nhưng ở Trung Quốc là không thể sánh nổi.

Lý Sát là người am hiểu Trung Quốc đúng nghĩa, hắn khó mà thoát khỏi việc người ngoại quốc trên mảnh đất này nắm giữ nhiều đặc quyền cùng quyền lợi hơn so với người nước nhà, nhưng hắn bây giờ vui vẻ tiếp nhận, cũng nguyện ý lợi dụng đặc quyền cùng quyền lợi như vậy, chỉ là cái kia vền vền là dưới tình huống bình thường, hiện tại đối mặt hắn chính là Tần Mi Vũ, Tần gia phía sau Tần Mi Vũ cũng Nghiêm gia là môn phiệt đứng đầu trong rất nhiều phe phái nhóm quyền lực của Trung Quốc.

Lý Sát không muốn biết một bạt tai này cái giá phải trả lớn đến đâu, vèn vèn chỉ nhận lỗi hiển nhiên không có khả năng giải quyết được vấn đề, nếu như sự kiện lần này tiến thêm một bước càng trở nên gay gắt, rất có thể toàn bộ đầu tư Nhạc Trọ đều sẽ phải gánh đả kích mang tính hủy diệt.

Đầu tư Nhạc Trọ, trình độ liên kết chặt chẽ cùng các nhóm lợi ích và những giai tầng quyền lực này, hoàn toàn không đủ để trở thành lực lượng mà Lý Sát cho rằng có thể trợ giúp tiêu thụ Luna đối kháng trực tiếp công ty thương mại An Tú.

Nếu như chỉ là thủ đoạn trên cạnh tranh buôn bán, tiến hành chèn ép cùng trả thù, Lý Sát cảm thấy còn dễ giải quyết, nhưng hắn quá rõ ràng, trên mảnh đất này, quy tắc chân chính cùng lực lượng đều từ một bàn tay ẩn hình tên là "Hệ thống chính trị" nắm giữ, công ty thương mại An Tú có lẽ vẫn chưa như tài phiệt Nhật Bản, ở trong nước có được lực ảnh hưởng vượt qua chính phủ, nhưng muốn chi phối lực lượng chính trị đối phó đầu tư Nhạc Trọ, khó khăn tuyệt đối không quá lớn.

Ta không cần giải thích, người đàn bà này là ai! Tần Tĩnh còn không đến mức xông đi lên động tay với một phụ nữ, người dám đối với Tần Mi Vũ động thủ, tuyệt không đơn giản, hiện tại hắn nhất định phải biết rõ ràng thân phận của đối phương, địa vị cùng động cơ, như vậy hắn có thể có đủ sách lược chế định mà ứng đối, từ trên sự kiện này mà tối đại hóa lợi ích mưu đạt của mình.

Người là ai? Luna khẽ nâng cằm lên, giày cao gót 8 cm, để Luna vốn nắm giữ dáng người bàn T cao như người mẫu, càng thêm lộ ra vênh vào hung hăng, rất hiển nhiên nàng chưa từng hối hận, cũng không có lo lắng, thậm chí ngay cả ý tứ xin lỗi cũng không có một tia.

"Ta là Tần Tĩnh, giám đốc điều hành công ty thương mại An Tú." Tần Tĩnh nhìn sang Lý Sát, hắn đã ý thức được người đàn bà này hơn phân nửa liền là người sở hữu "Grosse Fuge", cũng chính là cao tầng công ty nước Mỹ của đầu tư Nhạc Trọ, Tần Tĩnh nhất định phải để nàng biết được nàng đang cùng ai trò chuyện.

Chưa từng nghe qua... Giám đốc điều hành của công ty thương mại An Tú không phải là Vương An sao? Luna cười xùy một tiếng, bình tĩnh đại ngộ mà tự hiểu, Ngoài ra? Vậy thì chính là làm công.

Về mặt Tần Tĩnh âm trầm như nước, người nữ này nói xong cũng quay người đi đến xe Tần Mi Vũ, tư thế này hiển nhiên nàng cho rằng không cần thiết hướng một thằng làm công giải thích nàng là ai, hắn không có tư cách này.

Tần Tĩnh trong lòng kìm nén một đám lửa, chẳng lẽ xông lên giải thích với nàng chính mình không phải người ngoài, chính mình nắm giữ cổ phần của công ty thương mại An Tú? Gánh không nổi cá nhân này, cần phải giải thích xuống, đó chỉ có thể nói hắn hiện tại thật không đủ tư cách đối thoại cùng đối phương.

Người có tư cách chân chính, không cần giới thiệu bản thân có thân phận gì, càng không cần tận lực chứng minh mình có lực lượng thế nào, nếu như Vương An ở chỗ này, Vương An chỉ cần nói ra tên của mình, chỉ sợ căn bản không cần nói ra chức vị của bản thân, thái độ đối phương liền sẽ khác biệt.

Tần Tĩnh hắn đứng ở chỗ này, nhưng đối phương căn bản không biết, cũng khinh hạo chức vị của hắn, thậm chí một chút hứng thú cũng không có.

Vị trí đồng dạng, người khác ngồi lên, hiệu quả cùng lực ảnh hưởng lại hoàn toàn khác biệt, lần đầu Tần Tĩnh bởi vì thân phận giám đốc điều hành mà cảm giác được khuất nhục.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 72: Bụng dưới của phụ nữ, sẽ bạo lộ tuổi tác cùng bí mật khác

Editor: vipnd2003

Trong xe, Tần Mi Vũ đem rượu đỏ từ trong khối băng lấy ra, dùng một tấm khăn lụa bọc lại khối băng rồi thoa lên gương mặt, đau nhức thoáng giảm xuống, cảm giác lạnh lạnh lại làm cho nàng rung mình một cái.

Luna ngồi cạnh Tần Mi Vũ, đồng dạng cũng làm vậy.

"Người trăm phương ngàn kế an bài cũng ta gặp mặt, chính là vì cho ta một bạt tai?" Tần Mi Vũ cũng không nhìn Luna, chỉ là nhìn phía trước, mày có chút nhíu lại.

Luna nghiêng đầu nhìn xem Tần Mi Vũ, không nhìn thấy dấu đỏ trên gương mặt, phụ nữ nhũ mày tồn tại thứ mà mình thấy càng thương xót càng quyền rũ động lòng người, cũng khó trách, phụ nữ như vậy, làm cho đàn ông cho dù sau khi bị nàng tổn thương, cũng rất khó đối với nàng sinh lòng oán hận.

"Đúng vậy, một tát này là Vương An thiếu ta, hắn đã chết rồi, tự nhiên là người tới trả lại." Luna thu liễm cảm xúc, mặc dù một tát này rất kích thích, nhưng nàng nhất định phải để cho sự xúc động của mình, kết quả trở nên có lợi cho mình, mà không chỉ là vì phát tiết ghen ghét trong lòng, để sự tình càng trở nên hồng bét.

Luna cảm thấy mình đã bị thua thiệt, đã bị thua thiệt rồi, vậy thì nhất định phải ở phương diện khác đạt được đền bù, đây chính là thầy giáo của mình nói, nguyện ý ăn thiệt thòi, chỉ là vì đạt được càng nhiều hơn.

Nếu như chuyên đơn giản như vậy mà Luna đều làm không được, không có cách nào thay đổi thể cục hiện tại, vậy chỉ có thể nói, thầy giáo của mình cũng quá thất bại đi. Đệ tử không xong, đương nhiên là trách thầy giáo, Luna nhớ lên dấu ở sau người đàn ông kia, trong lòng sinh ra từng tia từng ý nghĩ ngọt ngào, ánh mắt nhìn Tần Mi Vũ dần dần có chút khinh miệt.

Luna xem thường người đàn bà này, vẫn luôn là vậy.

Tần Mi Vũ đình chỉ động tác xoa mặt, ngoài ý muốn mà nhìn Luna, thậm chí so với việc bị Luna đánh một bạt tai càng thêm kinh ngạc, nàng chỉ biết là đối phương sớm bắt đầu sắp đặt nhằm vào mình, phỏng đoán qua rất nhiều khả năng, cũng tuyệt đối nghĩ không tới lý do của Luna là vì cái này.

"Vương An vì cái gì thiếu người một cái tát?" Tựa hồ cảm giác được khối băng trong khăn lụa tan chảy, Tần Mi Vũ đặt xuống, im lặng một lát rồi hỏi, nhẹ nhàng thốt ra cái tên này, nàng là gì của hắn?

Trong lòng Tần Mi Vũ lặng lẽ sinh ra một tia kinh sợ đợi chờ, vô luận người phụ nữ này là yêu hay hận Vương An, chút ít, tình cảm nàng đối với Vương An hẳn là chân thực a? Chân thực yêu hoặc hận.

"BITCH tiếng Trung nói thế nào?" Luna hỏi.

"Kỹ nữ." Tần Mi Vũ tức giận đáp lại. Kiên nhẫn chờ đợi câu trả lời của nàng.

"Ta nói người là kỹ nữ, sau đó Vương An cho ta một cái tát." Luna sờ gương mặt của mình, trong ánh mắt như trước hoàn toàn chứa đầy khinh miệt.

"Người cảm thấy từ hiểu biết của người thật sự mà xem, ta chính là kỹ nữ?" Tần Mi Vũ cười lạnh, quay đầu đi, ánh mắt trống rỗng dò ra nhìn chăm chăm phía trước, ngay lập tức thu liễm lại sự hồi hận vô nghĩa, lần nữa quay đầu, không để ý chút nào mà nhìn xem Luna.

"Quay đầu nghĩa là che giấu cảm xúc, người có bí mật gì sợ ta phát hiện?" Luna hé miệng, có chút tò mò nhìn nàng." Người là kỹ nữ, chẳng lẽ không đúng?"

"Ta phải cảnh cáo người, cái này trong tiếng Trung là vũ nhục vô cùng nghiêm trọng, nếu như lặp lại lần nữa từ ngữ này, tự gánh lấy hậu quả." Tần Mi Vũ nhìn xem dấu tay trên gương mặt Luna, cười nhạo nói: "Bị vợ chồng chúng ta mỗi người quạt một bạt tai, cảm giác thế nào? Thoải mái sao, đồ con hoang!"

"Vợ chồng các người? Người là vợ hắn thì ngon a!" Luna lập tức giận không kiềm được, lại lần nữa phát tay quạt qua.

Tần Mi Vũ đã sớm có đề phòng, chặn tay Luna, thuận tay đem khối băng bọc trong khăn lụa đập vào đầu Luna.

"A..." Luna bị đau, giận quá hóa cười, lần đầu nàng bị người đối đãi thô bạo như thế, không chút do dự nhặt lên một bình rượu đỏ trong tủ lạnh, liền hướng Tần Mi Vũ đánh tới.

Nàng đã sớm đối với người đàn bà này tràn ngập lửa giận, "Ở Trung Quốc cổ đại, chồng chết rồi, vợ hẳn muốn chôn cùng, hiểu không?"

"Bố con điên!" Tần Mi Vũ không nghĩ tới người đàn bà này hung tàn như thế, bình rượu đỏ đập tới như vậy, chảy máu đầu còn là nhẹ, vội vàng tránh đi.

Trên bờ vai truyền đến một hồi đau đớn, bình rượu đỏ đập lên vai Tần Mi Vũ, Tần Mi Vũ vừa sợ vừa giận, nguyên bản cho rằng mình đã hoàn toàn khống chế được người của Luna, Luna hẳn không có lá gan làm loại chuyện điên cuồng như vậy, làm sao biết được cô nàng Luna này chính là loại người giống như Chu Lý, hoàn toàn không dùng tới lý trí để nói!

Luna dùng sức quá mạnh, chai rượu đỏ rơi xuống sàn xe, Tần Mi Vũ thừa cơ nắm lấy tóc Luna, gắt gao đem đầu Luna ấn xuống.

Luna cũng không cam chịu yếu thế, tóc Tần Mi Vũ dài tới eo, Luna không cách nào nâng cánh tay lên, nhưng cũng có thể nhân cơ hội nắm lấy tóc bên hông Tần Mi Vũ quấn quanh tay mình, dùng sức lôi kéo.

"Thả ta ra!"

"Ngươi, con kỹ nữ này..."

"Con điên!"

Quyết đấu giữa nữ nhân với nhau, cuối cùng không hề nghi ngờ là kéo tóc, Luna cùng Tần Mi Vũ uốn éo đánh nhau, phần còn lại của buồng sau xe Rolls-Royce Phantom rất rộng rãi, hoàn toàn có thể để các nàng dốc sức thi triển.

Rốt cuộc đáng người Luna cao hơn một chút, hai chân gắt gao kẹp lấy vòng eo Tần Mi Vũ, Tần Mi Vũ không phải dạng vừa, bóp lấy cổ Luna.

Luna không thể thở nổi, đành phải hai chân ra, nhấc đầu gối lên, thúc về bụng dưới Tần Mi Vũ.

Tần Mi Vũ bị đau, chỉ có thể buông cổ Luna ra, hai người rốt cục tách ra, nhưng Tần Mi Vũ không tính rằng cứ như vậy mà buông tha nàng, duỗi tay liền tóm lấy cổ áo Luna, nặng nề kéo một cái, áo Luna lập tức bị xé vỡ, lộ ra bộ ngực mềm mại cùng bụng dưới trắng nõn trơn mềm.

Quần áo của phụ nữ bị kéo xé nát, hiển nhiên có thể khiến nàng càng thêm không có lý trí một chút, Luna gắt gao trừng mắt nhìn Tần Mi Vũ, giả bộ đưa tay kéo tóc Tần Mi Vũ lần nữa, Tần Mi Vũ vội vàng quay đầu ngăn lại, Luna thừa cơ đem váy Tần Mi Vũ cũng kéo xuống, lộ ra hai chân thon dài.

"Dừng tay..." Tần Mi Vũ rốt cục kêu dừng, nàng ý thức được, nếu tiếp tục đánh xuống, hai người đều sẽ trở thành trò cười.

Luna thờ phỉ phò, không có trả lời Tần Mi Vũ, nhưng cũng không có tiếp tục, thể lực Tần Mi Vũ tốt như vậy, tính dẻo dai mạnh mẽ cùng sự nhẫn nại đều để cho nàng thật bất ngờ, lôi kéo lâu như vậy, Tần Mi Vũ lại không nói lời nào, không chút do dự xoay tay lại, phụ nữ bình thường dưới loại tình huống này, đều là kèm theo tiếng thét điên cuồng.

Trong xe phong quang vô hạn, đầu tóc Luna rối bời, nội y kéo xuống nghiêng lệch, bộ ngực đầy đặn theo nhịp thở của nàng run run rẩy rẩy, một chút màu đỏ nửa chận nửa che, hai chân Tần Mi Vũ chăm chú mà khép sát vào, cảm giác giống như xử nữ còn măng mồng giữa hai chân chưa từng cảm vào, hồn nhiên không giống một thiếu phụ thành thục.

Tần Mi Vũ nhìn chăm chú bụng dưới Luna, trong mắt có ngọn lửa thiêu đốt, "Quan hệ ngươi cùng Vương An rốt cuộc là thế nào!"

"Trên sinh ý, chúng ta là đối thủ cạnh tranh, hấn để gia tộc bọn ta, trên sinh ý tổn thất hơn 10 tỷ đôla Mỹ!" Luna tiếp tục kế hoạch của mình, ha hả cười lạnh, "Hắn chính là tên ngu ngốc, việc buôn bán của hắn để ngươi nắm giữ, sớm muộn ta sẽ để cho công ty của hắn phá sản toàn bộ!"

"Ha Ha...Ha Ha..." Biểu cảm trên mặt Tần Mi Vũ dần dần lỏng xuống, không biến sắc mà cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1 - Chương 73: Người thứ ba không có chút tự giác nào, khiến người vợ tràn ngập phần nộ

Editor: vipnd2003

"Hắn là một gã đàn ông không có mắt, coi trọng người đàn bà như ngươi, ta nói, ngươi là kỹ nữ... Ngươi cùng Đặng Văn Định khác nhau chỗ nào?" Luna đối mặt với Tần Mi Vũ, cười lạnh, tiếp tục không chút để ý nào mà trào phúng, "Chỗ mà ngươi mạnh hơn Đặng Văn Định ngay tại đây, thời điểm ta nhìn Đặng Văn Định là kỹ nữ, nàng không dám cho ta một bạt tai. Thế nhưng ta cảm thấy ngươi càng giống như đã làm kỹ nữ, còn muốn lập đền thờ!"

"Tiếng Trung của ngươi không sai, cho nên ta nghĩ ngươi sớm đã biết nghĩa của từ BITCH trong tiếng Trung... Tiện thể ta nói cho ngươi, ở Trung Quốc, không có phong tục chồng chết, vợ hẳn phải chôn cùng, nhưng chúng ta có thói quen gọi kẻ cướp chồng là kỹ nữ!" Đầu lông mày Tần Mi Vũ cau lên, nhà dương cầm ưu nhã, cũng không có nghĩa là sẽ không biết nói lời thô tục, trong giọng nói lạnh nhạt mà tinh táo của nàng, càng phát ra chanh chua,"

Kỹ nữ!"

"Những lời này của ngươi có ý gì?" Luna cảnh giác lên, cảm giác có chút không đúng, có loại cảm giác nhọc nhằn của mình bị Tần Mi Vũ nắm trong tay, ánh mắt của nàng lạnh lẽo mà cường ngạnh như vậy, hoàn toàn không có chột dạ, phản phát chỉ là lẳng lặng mà nhìn đối phương biểu diễn, chờ đợi một kích trí mạng đem đối phương vạch trần.

"Ta không cho rằng một người hiểu được kim văn thể đại triện trong Trung văn sẽ kém đến chỗ nào... Ngươi thể nào hướng ta giải thích, ngươi đem tên của gã đàn ông mà ngươi cho rằng ngu ngốc, dùng văn thể triện xăm tại trên bụng mình?" Tần Mi Vũ đè nén lửa giận, dù vậy vẫn ung dung ngồi về vị trí của mình, cái hình xăm này để nàng cực kỳ nổi nóng, bất cứ ai nhìn thấy những phụ nữ khác, đem tên của chồng mình xăm ở gần vị trí tư ân, cũng sẽ có loại tâm tình này.

Luna cúi đầu xem xét, lập tức cảm thấy hối hận không kịp!

Nếu như... Nếu như Luna không cho Tần Mi Vũ một cái tát, nếu như không có chủ động tiếp xúc với Tần Mi Vũ trước, nếu như không có cùng Tần Mi Vũ nổi lên xung đột, để nàng nhìn thấy cái hình xăm này, Luna có thể nghĩ ra rất nhiều lý do, nhưng hiện tại, đề tài của hai người đều xoắn xýt trên thân Vương An, nàng lại biến cố sự, không chỉ là đang vũ nhục trí thông minh của Tần Mi Vũ, càng là vũ nhục trí thông minh của mình.

Luna cảm thấy lựa bực lấy khối băng, ấn trên bụng, chậm rãi một hồi, sau đó vứt bỏ khăn lụa.

Tần Mi Vũ nghi ngờ mà nhìn động tác của Luna, hình xăm trên bụng Luna bắt ngờ đã biến mất vô ảnh vô tung.

"Chẳng lẽ ngươi sẽ nói là ta hoa mắt à?" Tần Mi Vũ nhìn chằm chằm Luan, nói ra.

"Thực tế, cái hình xăm này sẽ ở lúc phụ nữ đạt đến cao trào mới xuất hiện ra." Khóe miệng Luna hơi vênh lên.

Tần Mi Vũ cắn chặt răng, hàm răng trắng tuàn như sứ chăm chú mà cắn hợp lại với nhau, tức giận nhìn xem Luna, kỹ nữ!

"Ta dĩ nhiên không phải cùng ngươi đánh nhau một phen, liền sẽ sinh ra cao trào, kỳ thật cái đó khi thân thể vận động kịch liệt, sinh ra phát nhiệt, dòng máu gia tốc chảy xuôi liền sẽ hiển hiện ra." Luna không xác định mà nhìn Tần Mi Vũ, thoáng có chút nghi ngờ nói:" Ngươi biết nữ tính cao trào là một loại cảm giác gì sao?"

"Ha ha, kỹ nữ mới cần phải biết." Tần Mi Vũ phiền chán mà nhìn xem Luna, trên gương mặt hiện ra ửng đỏ nhàn nhạt, lại có người có thể không biết xấu hổ như vậy mà phun ra loại từ ngữ này, Tần Mi Vũ không thể nào hiểu được vì sao rất nhiều đàn ông cùng phụ nữ đều trầm luân trong nhục dục, theo Tần Mi Vũ, loại sự tình này sẽ chỉ làm người ta thống khổ cùng buồn nôn!

"Ngươi cùng Vương An không có sinh hoạt tình dục? Chẳng lẽ ngươi kỳ thật là đồng tính luyến?" Luna hoảng sợ bùm lấy bộ ngực của mình nói ra, phảng phất lo lắng bị Tần Mi Vũ chiếm tiện nghi.

"Chúng ta có con rồi!" Tần Mi Vũ nhớ tới con gái của mình, phiền muộn trong lòng lập tức tiêu tán rất nhiều, mặc dù thực tế là những việc nam nữ kia không có tác dụng đáng giá lưu lại trong trí nhớ, nhưng dù sao có thể mang đến dũng khí chống chính mình tiếp tục cố gắng sống sót, dũng cảm mà đối diện hết thảy xấu xa.

"Cho ta làm mẹ nuôi của Vương Phi Tử, thế nào?" Luna rất có hứng thú nói ra.

"Cút!" Tần Mi Vũ giận dữ mắng mỏ, người này còn biết liêm sỉ hay không?

"Được rồi, ta phải đi, ta phải để người mang đến cho ta một bộ quần áo, ngươi cần không?" Luna hỏi.

"Quan hệ của ngươi cùng Vương An rốt cuộc là thế nào?" Tần Mi Vũ không thể không biết đáp án của vấn đề này, mà Luna lại không có trả lời nàng.

"Hắn là bạn trai cũ của ta, thế nhưng về sau hắn phát hiện người mà hắn thật sự yêu cũng không phải là ta, trong lòng của hắn một mực chứa một người đàn bà không đáng để hắn nỗ lực, sau đó hắn vứt bỏ ta về nước, cùng người đàn bà kia một chỗ, kết hôn, sinh con... Như vậy mà thôi." Luna trầm mặc một lát, lạnh lùng nhìn xem Tần Mi Vũ, " Ngươi hẳn phải biết một người phụ nữ bị vứt bỏ, đối với gã đàn ông kia có cỡ nào oán hận, dù hắn đã chết."

"Ta là vợ của hắn, vô luận ngươi muốn làm cái gì, ta cũng sẽ không để ngươi đạt được." Tần Mi Vũ đè lại ngực, trái tim ở nơi đó lo âu đau buồn, vậy mà nàng bao giờ cũng kiên cường xa so với hình dáng nàng một chút, " Ta phải nói cho ngươi, hắn làm đúng, ta so với ngươi càng đáng để hắn nỗ lực hơn."

Luna nhìn không được cười lên, phảng phất nghe được chuyện cười rất đáng cười, nhẹ nhàng lắc đầu, chẳng thèm ngó tới, nhấn xuống nút Call, để trợ lý chuẩn bị hai bộ quần áo đưa tới.

Tần Mi Vũ giữ im lặng, quét cường nhìn qua ngoài cửa sổ, không thèm để ý bất kỳ thái độ mỉa mai nào mà Luna có ý tiết lộ ra ngoài.

Lúc Luna đi ra xe Tần Mi Vũ, hội đấu giá đã kết thúc, đám người xa xa đứng xem nhanh chóng tăng nhiều, mấy chiếc xe cảnh sát lấp ló tia sáng, đối với loại tranh chấp ngoại sự này, lãnh đạo chính phủ luôn luôn là cấp tốc phản ứng.

Lãnh sự quán nước Mỹ trú tại Trung Hải, cùng lãnh sự quán I-ta-li-a, đang thương nghị cùng Lý Sát, cục trưởng cục công an thành phố Trung Hải Triệu Khang Thiệu, về mặt nghiêm nghị, hắn đã nhận được mấy cuộc điện thoại đến từ chính phủ thành phố cùng đại lão thị ủy, hắn biết mình nhất định phải đứng về phía nào, thế nhưng nhìn hai vị lãnh sự đối diện, chỉ cảm thấy đau đầu vô cùng, không sợ người ngoại quốc ở Trung Quốc gây sự, chỉ sợ những

người nước ngoài có chính phủ nước ngoài làm chỗ dựa, động một chút lại đưa ra kháng nghị, xử lý không tốt một cái, hẳn liền phải xuống đài, nhưng hẳn không đến lại không được, cái tầng tranh chấp này, ngay cả hẳn đều ép xuống không được, lại càng không cần phải nói phân cực phía dưới hẳn.

Cũng không thể nói là ủng hộ chính phủ nước ngoài, Trung Quốc cùng quốc gia tư bản chủ nghĩa phương Tây có bản chất khác nhau, chính phủ Trung Quốc có thể lựa chọn vì nâng đỡ xí nghiệp quốc gia mình mà lựa chọn từ bỏ, nhưng trong những quốc gia phương Tây này, những nhà tư bản lớn kia chính là chỗ dựa của chính phủ, không có lý nào những nhà tư bản lớn này xảy ra vấn đề ở nước ngoài, chính phủ của bọn hắn sẽ không đứng ra.

Hai vị lãnh sự đều chạy tới, đủ để chứng minh người cùng Tần gia nổi lên xung đột, không phải là tiểu nhân vật gì, tám chín phần người là nhân vật trọng yếu trong những ông trùm của công ty đa quốc gia.

"Ta nhất định sẽ kháng nghị, ta cảm thấy Lu...Tiểu thư Luna..." Lãnh sự quán nước Mỹ trú tại Trung Hải, lãnh sự Weibo Fu là một người mũi cao, âm mũi của ông ta có chút nặng, thấp giọng:" Là tiểu thư Luna a? Ta cảm thấy chính là quốc gia của chúng ta, đang bảo thủ tổn thất tỷ lệ thất nghiệp cao, không cần thiết lại đến Trung Quốc đầu tư, vì bọn họ sáng tạo việc làm, Lý Sát, người biết gần nhất quốc hội thông qua một hạng dự luật sao? Ta cảm thấy các người có thể chú ý một cái... Cho tới bây giờ ta chưa nghe nói qua việc một nhà đầu tư nước Mỹ bị đánh một tát, chúng ta nhất định phải làm áp lực!"

Không chỉ là biểu hiện của bộ phận quan viên Trung Quốc đối đãi với đầu tư bên ngoài, giống như chó ngửi thấy mùi xương liền nũng nịu, lẩn qua lẩn lại cái bụng.

"Là tiểu thư Luna ra tay trước.... Đối phương là chủ tịch công ty thương mại An Tú... Công ty thương mại An Tú ở nước Mỹ nước Ý có hạn mức đầu tư vô cùng lớn, chuyện này chúng ta chỉ có thể hiệp thương, không thể cưỡng ép tạo áp lực." Lý Sát có chút lúng túng nhắc nhở, phía bên mình không có thực lực nghiền ép đối phương a.

Weibo Fu cùng Lorenzo hai mặt nhìn nhau, chuyện lại là như vậy, thật là phiền toái lớn rồi!

"Tiểu Mi, nàng có xin lỗi người không?" Nhìn thấy Tần Mi Vũ đi ra, Tần Tĩnh vội vàng xông tới.

Tần Mi Vũ và Luna đều đội mũ vành rộng có khăn trùm đầu che mặt, che lại vết thương trên mặt, Tần Mi Vũ nhìn thoáng qua Luna, lạnh lùng nói:" Chỉ là một hiểu lầm thôi, không sao."

"Không sao?" Tần Tĩnh ngăn người, hai người kia rốt cuộc đã làm gì trong xe? Hắn chú ý hai người phụ nữ đều đã đổi quần áo, không khỏi làm người ta sinh ra nhiều điểm khả nghi cùng suy đoán.

Tần Mi Vũ gạt nhẹ đầu, cũng không muốn nói cho Tần Tĩnh cuộc đối thoại giữa mình và Luna trong xe.

"Té ra người là một trong tam cự đầu của công ty thương mại An Tú a, thất kính thất kính." Luna cười một tiếng, đưa một tấm danh thiếp tư nhân cho Tần Tĩnh, "Có thời gian có thể nói một chút hợp tác, ta rất có tiền nha!"

Tần Tĩnh mỉm cười, nhận lấy tấm danh thiếp kia, "Vô cùng chờ mong hợp tác."

Dường như chưa từng có cảm giác vũ nhục tới từ đối phương, Tần Tĩnh nụ cười thờ phào nhẹ nhõm, trong lòng không khỏi xem thường, người Mỹ quả nhiên là như thế, vô luận đã từng phát sinh qua loại xung đột cùng bản thù gì, chỉ cần đến thời khắc truy cầu lợi ích, bọn hắn liền có thể vô sỉ thả xuống thân trọng cùng ngạo mạn, lập tức biến thành bạn cũ cùng người quen biết nhiều năm như thế, muốn nói người Trung Quốc thói đời khéo đưa đẩy, cùng bọn hắn trở mặt so ra, thật muốn hàm súc nhiều lắm.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 74: Thở gấp như khóc như rên, giống như một ông sáo dọc

Editor: vipnd2003

Người trong cuộc song phương phát sinh xung đột đều không có ý tiếp tục truy cứu, người bên ngoài tự nhiên cũng không có lý do đem sự kiện khách đại lên, đương nhiên, bọn hắn đều sẽ cho rằng là bởi vì mình đến, ở một mức độ nào đó tạo nên áp lực hữu hiệu thúc đẩy giải quyết hòa bình.

Luna trở lại khách sạn, bắt đầu phát tin nhắn.

"An quân thân yêu, hai người phụ nữ người yêu nhất, hôm nay ra tay đánh nhau, như người đàn bà chanh chua vì danh phận cùng việc người càng yêu ai hơn một chút, đánh lẫn nhau, ta nghĩ người chưa từng nghĩ qua cảnh tượng như vậy."

Luna sờ lên gương mặt của mình, bác sĩ đã đang trên đường đến, thế nhưng mấy ngày này chỉ sợ không có cách nào ra ngoài gặp người.

"Ta thật sự đáng tiếc, thế mà ngươi không ở hiện trường... Tại trong cảnh tượng lý tưởng của ta, cuối cùng ngươi nên đem chúng ta đều coi sạch, để chúng ta cong mông lên, dùng roi quất mông nàng đỏ bừng, đương nhiên, ngươi phải đánh ta nhẹ một chút!"

"Ta suýt chút nữa bại lộ quan hệ giữ ta và ngươi, may mà ta có đủ cơ trí, ta không xác định là nàng sẽ tin tưởng cố sự mà ta bịa, nhưng chút ít không để nàng cảm thấy ta sẽ vì ngươi mà liều lĩnh, trọng yếu nhất chính là, Tần Tĩnh nhất định sẽ tin tưởng ta và Tần Mi Vũ thế bất lương cấp, nếu có một ngày hấn cần lôi kéo một minh hữu để đối phó em gái của mình, thì ta kịp thời xuất hiện, tự nhiên có thể dung nhập vào kế hoạch của hấn, thật sự là chờ mong a! Vô luận là Tần Tĩnh hay là Tần Mi Vũ, cho đến bây giờ vẫn không đoán được mục đích thực sự của ta, đây chính là cái ưu thế mà ngươi nói: thợ săn nấp ở bên cạnh bầy rệp chờ con mồi sao?"

"So sánh với Tần Tĩnh, ta cảm thấy vợ trước của ngươi mới thật sự là người khó đối phó, nàng ần ần mà quyết đoán, tàn nhẫn mà tuyệt không nương tình, ta vẫn một mực quan sát tâm tình của nàng, nhưng là nàng không có nói cho ta biết cái gì. Cho nên ta cũng không thể xác định trong kế hoạch nhằm vào ngươi kia, nàng rốt cuộc đóng vai nhân vật gì. Cứ việc đang lúc hoài nghi quan hệ ngươi và ta, nàng biểu hiện ra tức giận, nhưng mà ta cũng không thể xác định được, loại tức giận này là đối với yêu ngươi, hoặc là vên vện vì thân phận người vợ mà cảm nhận được vũ nhục phản bội."

Phát xong tin nhắn, Luna há to miệng, lập tức cảm giác được khéo miệng truyền đến một trận đau nhói, thật sự là kỳ quái, vì cái gì lúc bàn ta của hấn nặng nề rơi trên cặp mông của nàng, cảm giác được lại là không hiểu hưng phấn cùng mong chờ?

Chẳng lẽ chỉ là bởi vì bộ vị bị đánh không giống? Không đúng, vên vện bởi vì nàng yêu hấn, Luna nghĩ vậy, thờ dài một hơi, An quân, hôm nay hầu gái của ngươi thế mà cả gan làm loạn, ngươi thế nào không tới giáo huấn nàng một chút đâu? Dù là bị roi đánh ra từng đầu vết máu cũng không quan trọng.

Bác sĩ của Luna chạy đến vì nàng xử lý dấu tay trên gương mặt thời điểm, một người phụ nữ khác gấp đãi ngộ giống nàng, cũng đang làm chuyện giống vậy.

Chuyên gia chăm sóc mặt cùng bác sĩ tư nhân cấp tốc chế định phương án trị liệu, sau nửa giờ xử lý, vết sưng đỏ trên gương mặt Tần Mi Vũ đã tiêu tán rất nhiều, vừa vặn chỉ còn lại dấu tay nhàn nhạt.

Tần Mi Vũ nhìn một chút tin tức mới nhận được, mang mũ dạ chuẩn bị rời đi.

Phu nhân, ngươi tốt nhất đừng gặp gió." Chuyên gia chăm sóc nhắc nhở.

"Ngươi có thấy người bị đánh một tát, sau đó bị hủy dung chưa?" Tần Mi Vũ không để ý chút nào nói ra.

"Cái này thật không có."

Tần Mi Vũ gật nhẹ đầu, nàng biết mình thân kiêu nhục quý, nhưng trên bản chất mà nói, Gen người đều là không khác nhau lắm, công năng khôi phục tổ chức thân thể của người khác có thể chữa trị thiệt hại, nàng tổng sẽ không có loại công năng này.

Tần Mi Vũ lựa chọn một chiếc Chevrolet Suburban, thân xe mặc dù to lớn vô cùng, nhưng ở trong nước Chevrolet một mực định vị trong thị trường cấp thấp, đối lập khiêm tốn rất nhiều.

Đi đến ngoài khách sạn Mỹ Lâm, Tần Mi Vũ dùng xe tắt máy, một bên lưu ý lấy điện thoại, một bên lưu ý lấy phía trước.

Một lát sau, sau khi thu đến một cái tin tức, Tần Mi Vũ thấy được Lý Bân Siêu... Bạn trai cũ Hoa Tranh Y đi tới trước khách sạn.

Tần Mi Vũ tắt đi đèn trong xe, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Lý Bân Siêu nhìn thoáng qua chiếc Chervolet màu đen cách đó không xa, chợt quay đầu đi, nhìn thấy một chiếc taxi dừng bên cạnh mình, lộ ra nụ cười run run có chút mặt mờ.

Hoa Tranh Y bước xuống xe, lặng lẽ nhìn xem Lý Bân Siêu.

"Ngươi càng ngày càng đẹp." Lý Bân Siêu cảm giác trong cổ họng có chút đắng chát không hề nén được, nhìn trước mắt Hoa Tranh Y ngày càng xinh đẹp, nàng đã thoát khỏi mộ tia ngây ngô cuối cùng trong trường học, biến thành cô nàng ưu nhã đẹp đẽ mà thành thực, cái túi da cá sấu màu vàng ký hiệu "H" phú quý bức người kia, Lý Bân Siêu không ăn không uống một năm tròn cũng không mua nổi, trang sức, quần áo, giày trên người nàng, không một cái nào không lộ ra hương vị xa xỉ, liền ngay cả mùi trên người nàng, cũng không còn là nước hoa giá rẻ hòa lẫn mùi thơm cơ thể, loại mùi vị Lý Bân Siêu quen thuộc kia, trở nên rất lạ lẫm.

"Ngươi vẫn là như cũ." Hoa Tranh Y ôn nhu cười một tiếng, nàng biết hấn thích xem mình cười như thế, ôn nhu như nước.

"Ta đặt trước một phòng. Chúng ta vào trò chuyện đi." Lý Bân Siêu chỉ về khách sạn đằng trước.

Hoa Tranh Y do dự một chút, chỉ là đã tới, cũng không định lại rầy rã chuyển chỗ, khách sạn Mỹ Lâm là một nhà khách sạn năm sao, gian phòng nơi này giá không rẻ, xem ra Lý Bân Siêu thật sự là bỏ hết tiền vốn, chỉ là lúc trước sao lại không có phần tâm tư này, để bạn gái mình nhận thức một cái sinh hoạt xa hoa? Quả nhiên đàn ông chỉ có mất đi mới hiểu được trân quý sao?

Vào phòng, Hoa Tranh Y phát hiện lại là một cái phong xếp, thờ dài một hơi, có chút oán trách nói:" Cái khách sạn này một đêm muốn một tháng tiền lương của ngươi a? Hiện tại ngươi một người rồi, liền có thể xài tiền bậy bạ?"

"Ta tự xin đến học bổng, qua mấy ngày liền muốn xuất ngoại!" Lý Bân Siêu bỗng nhiên kích động lên, nắm chặt tay Hoa Tranh Y."Tiểu Y, chúng ta hợp lại đi! Chúng ta có thể cùng ra nước ngoài, đến nước ngoài đi sinh sống!"

"Không thể nào." Hoa Tranh Y không có tránh thoát, lại kiên quyết lắc đầu, nàng làm sao có thể từ bỏ vốn có hiện tại, bởi tiếp hấn đi địa phương không biết tương lai mà xông xáo? Đối với bản thân trước kia mà nói, ra nước ngoài liền là ước mơ lớn nhất, thế nhưng xuất ngoại thì thế nào? Có được một tấm bằng chứng nhận tốt nghiệp ưu tú nước ngoài có lợi ích gì, trong công ty thương mại An Tú, có bao nhiêu giám đốc điều hành cùng quản lý chi nhánh có thâm niên, có cái nào không phải nắm giữ trình độ cùng kinh nghiệm đủ để kiêu ngạo, thế nhưng bọn hấn thấy mình về mặt còn không phải thân cận ảm áp... Nếu như mình thật chỉ là một người vừa tốt nghiệp non nớt, căn bản cũng không có tư cách để bọn hấn chủ động nói chuyện, thậm chí không có cơ hội cùng bọn hấn ngồi cùng một thang máy.

Hiện tại, bọn hấn sẽ giúp nàng nhấn nút thang máy, sẽ tán dương phẩm vị của nàng, sẽ thưởng thức sự mỹ lệ của nàng, vô luận là có hay không chân thành, bọn hấn đều phải làm như thế, bởi vì ai cũng biết nàng có thể kéo lên cánh tay Tần Tĩnh.

Buông xuống tất cả những thứ này, không nói đến phần đầu bao nhiêu năm cũng chưa chắc có thể thu được địa vị bây giờ, coi như cuối cùng được đến thân phận địa vị cùng tài phú giống như hiện tại, lãng phí thanh xuân sao giờ? Tuổi tác quý báu nhất của phụ nữ cũng không cách nào vẫn hồi.

"Ta cũng biết..." Lý Bân Siêu cúi đầu nhìn thăm trái mềm mại, trong tay là bàn tay bạn gái ảm áp êm ái như trước, chỉ là bàn tay của nàng từ nay về sau lại sẽ chỉ được một gã đàn ông khác thưởng thức, thậm chí đã ở rất nhiều đêm, cổ thân thể nổi bật này từng thuộc về mình, sẽ chỉ ở dưới người đàn ông khác mà uyển chuyển rên rỉ.

Nàng có hay không vẫn sẽ ở thời điểm cao trào, gát gao nắm lấy cái chân, giữa cổ họng phát ra thở gấp như khóc như rên, giống như một chiếc sáo tre dọc, mở mắt ra bên trong, tràn đầy nước mắt, lại là mỹ nhân như tơ.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 75: Thiên sứ hay là ma quỷ

Editor: 21302766

Lúc này, người phục vụ gõ cửa, Lý Bân Siêu buông tay Hoa Tranh Y ra, người phục vụ đẩy toa ăn mang tới bữa tối, rượu đỏ và điểm tâm ngọt, còn có một chùm hoa tươi kiểu điểm.

"Chúc hai vị vượt qua một buổi tốt tốt đẹp, mời chậm rãi dùng!". Người phục vụ cúi đầu, khom người lui ra ngoài.

Hoa Tranh Y nhìn xem cái bình rượu đỏ kia, bó hoa tươi kia, có chút thương cảm nhân nhạ, nếu như hấn sớm một chút học biết đối xử phái nữ như vậy, chính mình sẽ rời hấn đi sao? Đương nhiên sẽ, sau lãng mạn nhất thời vẫn là sinh hoạt bình thường không chút thú vị, tựa như Lý Bân Siêu vì buổi tối thơ mộng hôm nay, hấn muốn vượt qua bao nhiêu thời gian thất lưng buộc bụng?

"Ta muốn đi, cuối cùng theo giúp ta một lần đi." Lý Bân Siêu quyết định, hấn biết cô nàng này đã sẽ không bao giờ hồi tâm chuyển ý lại.

"Vậy thì tốt, sau này chúng ta đừng gặp mặt lại." Hoa Tranh Y thờ dãi nói ra, ôn nhu vuốt ve gương mặt Lý Bân Siêu.

"Đương nhiên, ta sẽ rời đi địa phương làm ta thương tâm này, cũng sẽ không trở lại nữa."

Lý Bân Siêu nói xong, ôm thân thể mang theo một chút lạ lẫm nhưng lại phá lệ quen thuộc, trên người nàng tản ra một loại khí tức kích thích mà Lý Bân Siêu tựa hồ chưa từng phát hiện qua.

Hoa Tranh Y nhắm mắt lại, cảm thụ được nụ hôn của hấn rơi trên cổ của mình, phát ra tiếng rên nhọt nhọt:"Nhẹ chút... Không nên để lại vết tích..."

Lý Bân Siêu nhịn xuống xúc động tại trên cổ nàng gieo xuống ô mai, hôn lên môi nàng.

Hoa Tranh Y hé miệng, ăn ý lộ lười, đối với hai người trẻ tuổi mà nói, tại trong thành thị phồn hoa mà tràn ngập dụ hoặc này, lấy lòng nhau trên thân thể là niềm vui thú duy nhất trong sinh hoạt, đã sớm tại trong vô số lần hoan hảo mà phối hợp ăn ý.

Chỉ là đích thị hơi có chút cảm giác không giống, Lý Bân Siêu tựa hồ gầy chút, nàng có thể cảm giác được xương sườn giữa eo hấn, mà Lý Bân Siêu cũng có thể cảm thấy được cô gái trong ngực càng thêm châu tròn ngọc sáng, da thịt của nàng càng thêm trơn mềm nhân nhụ.

Đây coi như là cho tên đàn ông khác đội nón xanh sao? Lý Bân Siêu nghĩ mãi mà không rõ.

Đây coi như là bản thân vượt quá giới hạn sao? Hoa Tranh Y cảm thụ được lực trùng kích quen thuộc kia, trong đầu một trận mê muội khoái hoạt, còn kèm theo cảm giác kích thích không thấu, không giống cùng Tần Tĩnh, thân thể Lý Bân Siêu vốn hơi gầy yếu, trên giường mười phần xung mãn, tựa hồ

dùng không hết khí lực, mỗi lần đều có thể để Hoa Tranh Y có cao trào như đi bộ trên mây, từng trận đánh tới đều khiến nàng có cảm giác chết đi sống lại.

Tần Tĩnh lại muốn ôn nhu hơn nhiều, Hoa Tranh Y thậm chí hoài nghi hẳn đối với chuyện tình dục cũng không mười phần nóng lòng, hẳn đều luôn là đầu vào đấy, chẳng lẽ hẳn cảm thấy ân ái cũng là công việc chậm rãi tình tế sao?

Sau hai giờ, Hoa Tranh Y rời đi khách sạn Mỹ Lâm, trên gương mặt của nàng có sự quyến rũ đặc thù của phụ nữ sau khi được thoải mái, lúc tại khách sạn Mỹ Lâm chờ xế, liền có một chiếc BMWX5 dừng trước mặt nàng, chủ xe là một người mặc Âu phục thoắt có chút vị du côn.

"Thật xin lỗi, ta không quen thể vị của người phương Tây."" Hoa Tranh Y thận trọng mà ngạo mạn cự tuyệt hẳn, nàng cảm thấy bản thân từ giờ trở đi có thể nắm giữ loại diễn xuất này.

Gã đàn ông nhin không được cười, lắc đầu, lái xe rời đi, Hoa Tranh Y ngồi taxi ngừng ở bên cạnh, tài xế taxi nhìn đến một màn này, không khỏi khen ngợi Hoa Tranh Y không giống như những cô gái khác, nhìn thấy người phương Tây như vậy liền ước gì được đưa lên giường.

Sau khi Hoa Tranh Y rời đi, Lý Bản Siêu rời khỏi gian phòng, chậm rãi hướng đi chiếc xe Chevrolet SUV kích thước vừa vặn vẫn dừng ở trước khách sạn kia.

Cửa xe mở ra, Lý Bản Siêu ngồi xuống trên ghế lái phụ, nhìn xem bên cạnh người nữ trong xe vẫn mang theo mạng che mặt.

Từ lần thứ nhất bắt đầu nhìn thấy nàng, Lý Bản Siêu liền cảm thấy mình có chút hiểu được Hoa Tranh Y, đàn ông như Tần Tĩnh có sự nghiệp thành tựu, cao cao tại thượng, chân chính tinh anh trong tinh, quyền thế tài phú cùng bối cảnh thân phận có đủ cả, chuyện Hoa Tranh Y sẽ vứt bỏ chính mình tựa hồ là đương nhiên, liền giống chính mình nhìn thấy người nữ này trước mắt, đồng dạng không là mới vừa rồi còn khiến hẳn hứng thú dào dạt, điên đảo mấy lần như bạn gái cũ, đã tục không nhin được sao?

Phụ nữ giống như toàn thân tản ra khí tức lạnh lẽo, kết hợp ưu nhã cùng từng tia âm trầm, đối với đàn ông mà nói, tựa như hoa mạn đà la màu đen, tản ra dụ hoặc trí mạng mà nguy hiểm.

Lý Bản Siêu hít sâu một hơi, để cho mình tỉnh táo lại, liền Hoa Tranh Y đều vứt bỏ hẳn mà đi, trước mắt người này tính là phụ nữ của Tần Tĩnh, thân phận cũng không đơn giản, hẳn há lại có thể huyền ảo?

Lúc ban đầu nhìn thấy nàng, chính mình ngồi xổm góc nào đó ôm đầu khóc rống, giống như con chó bị người dùng sức đánh rơi xuống nước, nàng từ trên chiếc Rolls-Royce ảo mộng bước xuống, hẳn từ cặp giày cao gót khảm nam viên carat lớn mà nhìn lên, nàng giống như nữ thần giáng lâm, cao cao tại thượng, phảng phất từ trên mây quan sát hẳn, ánh mắt thương hại nhưng lại mang theo chút khinh thường cùng lạnh lùng.

"Chờ, trong lúc nói chuyện với nhau có thời gian, địa điểm đủ loại mình chứng, sẽ không để cho Hoa Tranh Y giải thích đây là ta chụp nàng trước kia."" Lý Bản Siêu đem một tấm thẻ nhớ giao cho Tần Mi Vũ.

"Rõ ràng chứ? Đối thoại rõ ràng sao?"

"Rất rõ ràng."

Tần Mi Vũ đem thẻ nhớ bỏ vào máy chiếu phim trong xe, nhìn một chút mở đầu, liền tắt đi, nhẹ gật đầu không nói thêm gì nữa.

"Người giữ lời nói a?" Ngồi bên cạnh loại người này, Lý Bản Siêu chỉ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, trong không khí tràn đầy ngọt ngào.

"Đương nhiên, ta sẽ tiễn người rời đi, toàn thế giới bất kỳ một tòa danh giáo nào cũng được... Đương nhiên, tận lực vì ta giảm bớt phiền phức, ta cũng không muốn vì loại việc này mà quá quan tâm. Tốt nhất là nước Mỹ, ta sẽ giúp người nắm tới quyền tạm trú vĩnh viễn, liền mình trường học Ivy, chính người chọn đi."" Tần Mi Vũ cũng không nhìn Lý Bản Siêu, chỉ là nhìn qua phía trước.

"Massachusetts... Massachusetts... Có thể chứ?" Lý Bản Siêu cảm giác hàm răng của mình có chút phát run, trong lòng tràn đầy khó có thể tin, giống như nhìn thấy thần tích mà kích động.

Một tia cảm giác xấu hổ trong lòng cùng lý trí nói cho hẳn biết, kỳ thật, cách làm của mình bây giờ cùng Hoa Tranh Y có khác nhau sao? Thế nhưng là một tia cảm giác xấu hổ này liền bị chìm ngập, là Hoa Tranh Y có lỗi với mình trước! Đã vậy, cũng đừng trách mình tâm ngoan, thật coi rằng phản bội không cần phải trả giá đắt sao?

"Có thể." Tần Mi Vũ nhẹ gật đầu, lúc này mới quay đầu nhìn xem Lý Bản Siêu, "Người có phải hay không cảm thấy phản bội cần muốn trả giá đắt?"

"Đương nhiên." Lý Bản Siêu nhấn mạnh âm điệu cực cao mà không thường dùng.

"Ta cũng cảm thấy như vậy, tất cả kẻ phản bội đều phải trả giá đắt, nợ máu nhất định phải trả bằng máu, người nói đúng không?" Tần Mi Vũ hơi nhếch khóe môi lên, dưới ánh đèn mờ mờ, kéo theo một đường cong nham hiểm.

"Đương nhiên." Lý Bản Siêu rung mình một cái, giọng nói của người đàn bà này, và câu nói tiết lộ sự tình ra ngoài thêm ý vị cùng hàn khí, làm hẳn e ngại.

Hắn chỉ là người bình thường, trước đây chưa từng có nghĩ qua phản bội gì đó, cái chuyện gì nợ máu trả bằng máu.

"Người đi đi, chúng ta sẽ không gặp mặt lại, nhưng chuyện của người sẽ làm tốt. Ngay mai trong tài khoản của người sẽ thêm 500 vạn... Tiền không nhiều, tiết kiệm một chút chi tiêu, sau này cố gắng làm việc, cố gắng kiếm tiền, đừng để phụ nữ lại xem thường, càng không cần vì phụ nữ mà khóc như con chó, không đáng!" Tần Mi Vũ chỉ vào cửa xe ra hiệu Lý Bản Siêu rời đi.

Lý Bản Siêu xuống xe, nhìn xem thân xe to lớn đi xa, dung hợp vào trong dòng xe cộ biến mất.

Nàng là thiên sứ, hay là ma quỷ? Lý Bản Siêu không phân biệt được, nhưng hắn rất may mắn chính mình thu được thiên sứ chiếu cố, mà không phải ma quỷ chiếu cố.

-
-

Ngạch, mặc dù ta như cũ sẽ hoàn toàn như trước đây mà dựa theo chính mình thiết lập đem như vậy Tần Mi Vũ tạo nên xuống dưới, nhưng là chiếu cố cho một ít đồng học tâm tình, còn là báo trước xuống, chương sau tiết đáng yêu Vương Tiểu Mạt cùng đệ đệ của nàng lại phải ra sân.

Canh [4] kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 76

Editor: 21302766

Con người luôn dễ dàng nhận ảnh hưởng bởi hoàn cảnh, hoặc là nói người trưởng thành trong hoàn cảnh thế nào, luôn là có loại hoàn cảnh sẽ phò thác cho đặc điểm của hắn.

Trong hào môn tràn đầy đấu đá, tính toán, hục hặc, vẫn có thể trưởng thành ra công chúa thuần khiết ngây thơ, ví dụ như vậy cũng không hiếm thấy, nhưng mà ví dụ như vậy có thể nói rõ trên quan điểm bây ra không thành lập sao?

Vương An cảm thấy cái này không đủ, công chúa thuần khiết ngây thơ cũng không phải là không biết chung quanh lục đục, đấu đá, tính toán lẫn nhau, nàng chỉ đơn phương mong muốn chính mình cảm thấy rằng, trong thế giới của mình không có những thứ này, nàng có thể một mực thuần khiết tiếp xuống, tiếp tục ngây thơ, sau đó hoàn cảnh chung quanh mưa dầm thấm đất dạy cho nàng đồ vật, nàng vẫn tích lũy tại đáy lòng.

Thẳng đến có một ngày, thế giới thuần khiết, thế giới ngây thơ hồng mất, nàng sẽ nghiêm túc mà hiểu được, hoặc là bản thân cảm giác nguyên lai âm u cùng lạnh lùng mới là chân tướng thế giới này, những đồ vật học tập đến, tích lũy dưới đáy lòng, giống như trên gỗ mục nảy mầm nấm khuẩn đồng dạng, cấp tốc bành trướng, trưởng thành.

Cho nên vô luận thế nào, phụ nữ giống như Tần Mi Vũ, luôn có đặc điểm và tiềm lực trưởng thành không giống với trẻ con của gia đình bình thường, đây là xuất thân phò thác cho nàng năng lực.

Luna rời đi Trung Quốc, trước đó phát cho Vương An tin nhắn kia, cũng không để cho Vương An quá ngoài ý muốn, theo Vương An, Luna cũng không mười phần am hiểu cẩn thận quan sát tỉ mỉ người khác, nàng thích hợp làm một người chấp hành kế hoạch mà không phải người chế định, năng lực chấp hành của nàng rất không tệ, có thể hoàn thành rất tốt nhiệm vụ Vương An giao cho nàng, vậy mà tuyệt đại đa số thời điểm, nàng lại tự tiện hành động, luôn là có tự miễn tự cho là đúng.

Vương An cũng không thêm để ý việc nàng tình nghịch cùng lạnh lợi, hắn cũng không phải là cần một nữ hầu thật sự khúm núm, hắn không nguyên ý gạt bỏ những đồ vật mê người trong tính cách của cô nàng đáng yêu này.

Về phần sự tình nàng cùng Tần Mi Vũ bạt tai nhau, ra tay đánh lộn, thật để Vương An giật nảy mình, vừa có chút buồn cười, bởi vì ngay cả hắn cũng không có nghĩ qua loại chuyện này sẽ phát sinh trên thân Tần Mi Vũ, quả nhiên, Tần Mi Vũ làm ra chuyện gì cũng có khả năng, có ít người điên cuồng luôn là trong những ngày thường, nàng cùng người khác có chi tiết không giống có thể nhìn ra được, mà có ít người cũng không điên cuồng, lại bộc phát ra việc không thua gì loại người điên cuồng trước, nàng về lý trí, cũng là tổ chất thần kinh.

Nữ nhân như vậy bản thân khi thì lạnh lùng, khi thì đặc biệt cảm tính, đối với dạng người này, muốn thu hoạch được một cái cảm nhận hoàn chỉnh rất khó, bởi vì tuyệt đại đa số thời điểm, mọi người đối với người ngoài quan sát đều chỉ là tính cục bộ, tính cục hạn.

Báo cáo của Luna không có tại trong lòng Vương An nhắc lên gợn sóng quá lớn, hắn vẫn tỉnh táo mà kiên trì tin tưởng, chính mình hiện tại thấy được chỉ là một điểm, một điểm không thể nói lên một mặt.

Trước khi Luna về nước, đề cao đẳng cấp của xây dựng Chúng Thái tại trong đồng bạn hợp tác của đầu tư Nhạc Trợ, cũng đề cao quyền hạn tự chủ, thuận tiện cho Lý Sát cùng xây dựng Chúng Thái khai triển hợp tác càng rộng hơn, về phần lý do lại là bởi vì nàng đến thăm, cùng người một nhà của Vương Trung Thái thành lập hữu nghị tư nhân tốt đẹp, để nàng nhìn thấy trên thân người Trung Quốc lập nghiệp này, có được tiềm chất thành công.

Loại lời nói khách sáo này tin hay không đều không có quan hệ, Vương Trung Thái lấy được chỗ tốt là rõ ràng, hắn cũng càng thêm bận rộn, bởi vì hắn kinh ngạc phát hiện Luna đến thăm mang cho hắn ảnh hưởng mà hắn cũng không biết, tại trong đầu thâu cao ốc của huyện chính phủ Lâu Hàng, xây dựng Chúng Thái tựa hồ thu được một chút ưu thế dẫn trước, việc này hắn hoàn toàn không thể tin nổi, bởi vì kiến thiết An Tú thế nhưng là nhà thâu nắm giữ năng lực làm việc cấp thế giới.

Vì có thể đảm bảo cảm xuống nước cờ đầu tiên vào hạng mục công trình chính phủ, Vương Trung Thái về Lâu Hàng đi biểu hiện thành ý của mình, với tư cách là tổng giám đốc công ty, hắn biết đích thân chạy khắp các văn phòng và nhà của lãnh đạo chính phủ thành phố, loại thái độ này không hề nghi ngờ là phi thường đoan chính, bên kiến thiết An Tú nhiều nhất là tới một người quản lý hạng mục, Tần Mi Vũ có thể cũng không biết huyện chủ, phó huyện trưởng công tác thường vụ của Lâu Hàng là họ gì tên gì.

Hợp tác trong ngành chính phủ, tư thái đối mặt với nhóm quan viên chính phủ, hiển là là trọng yếu vô cùng, nhiều khi thậm chí sẽ vượt quá thực lực tương đối của công ty, nếu như một hạng mục nào đó có hai công ty cũng có thể làm tốt, như vậy vị nào nắm giữ quyền quyết định, nhất định trước tiên nghĩ từ từng phương diện, sẽ ưu tiên cho bên nào biểu hiện càng có thành ý hơn.

Leo cột cầu người, không giống như cho người đi cầu chính mình, nhưng cũng bởi vì bối cảnh kinh người của người, ta liền liếm mặt không cần đem hạng mục đưa lên của đi? Việc này đối với ta có chỗ gì tốt? Trừ phi người thật sự giải phóng năng lượng, làm lãnh đạo bên trên truyền đạt một loại ý tứ nào đó, huyện chính phủ Lâu Hàng thu được cơ hội làm việc vì lãnh đạo, đây mới là giao dịch công bằng.

Vương Trung Thái nhiều lần hướng huyện Lâu Hàng mà chạy tới, càng có vẻ như việc thuê bảo mẫu Đàm Đài Tĩnh là cần kíp và tất yếu, Lý Vân từ lúc mới đầu không quen đến âm thầm hài lòng, Đàm Đài Tĩnh thật là cô gái tốt, nếu như không phải nàng đã kết hôn rồi, Lý Vân thật sự có xúc động giới thiệu đối tượng cho nàng, dù sao nhân rồi cũng là nhân rồi, cũng nhóm chị em tụ họp một chỗ, làm mai mối thế nhưng là một chủ đề tốt.

Vương An đã học xong tất lý luận tri thức trên huyết vị, cần thiết là thực tiễn cùng giải thích cụ thể, yêu cầu của Đàm Đài Tĩnh là thời điểm hắn đối mặt với người thật, có thể nắm giữ năng lực phản ứng cùng phân biệt trực tiếp, mà không phải trước tiên ở trong đầu hiện ra một bức huyết vị hoặc là mô hình nhân thể, sau đó lại đi đối ứng với thân thể người thật.

Ánh nắng buổi sáng lọt vào cửa sổ, thế này mang mấy cái phòng ban công ở Trung Hải lộ ra càng xa xỉ, phòng nhỏ của Vương An cũng lấy được ánh sáng không tệ, cái này khiến Đàm Đài Tĩnh rất là hài lòng, bởi vì ánh sáng tự nhiên dưới nước da càng có thể biểu hiện chính xác trạng thái thân thể người.

Vương An nằm ở trên giường, Đàm Đài Tĩnh đang ngay cho hắn làm xoa bóp thông thường, trong đoạn thời gian ngắn ngủi này, việc xoa bóp của Đàm Đài Tĩnh gần như có hiệu quả nhanh chóng, Vương An từ mấy ngày đầu liền xuất hiện tình huống bài tiện ra màu đen, cái này là tình huống thân thể bài độc bình thường, liền xem như cơ năng thân thể của trẻ con vững chắc mà sinh cơ bùng bùng, trong đường ruột cũng có độc tố tích lũy.

"Để chịu a?" Đàm Đài Tĩnh lạnh nhạt mỉm cười, nhìn xem Vương An nhắm mắt dưỡng thần lộ ra biểu hiện hưởng thụ.

Vương An nhẹ gật đầu, mỗi sáng sớm có thể làm cho thân thể của mình có một loại cảm giác toàn thân thư giãn mà huyết mạch trôi chảy, thật rất không tệ.

""Loại xoa bóp này muốn kéo dài bao lâu?"" Vương An có chút hiếu kỳ mà hỏi thăm.

"Mãi cho đến người xuất hiện xuất tinh lần thứ nhất thì chấm dứt, đến lúc đó ta sẽ thay đổi một loại phương thức xoa bóp khác."" Trên mặt Đàm Đài Tĩnh hiện ra đồ ửng nhân nhật, thiếu nữ ngưng ngừng, cũng không như trên lý lịch sơ lược của nàng điền trạng thái ""Đã kết hôn"", nắm giữ phong vận đặc biệt của thiếu phụ vậy.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 77: Vương gia có nữ vô địch thiên hạ

Editor: 21302766

Vương An không xác định con trai bình thường lần thứ nhất xuất tinh sẽ đến từ lúc nào, khả năng trước kia càng trễ một chút, hiện tại thiếu nam thiếu nữ phổ biến phát dục sớm, rất có thể mười một mười hai tuổi liền sẽ bắt đầu xuất hiện xuất tinh, đây là hiện tượng bình thường, khả năng 15 16 tuổi là muộn, 17 18 cũng là có.

Vương An cảm thấy mình khẳng định là thuộc về loại sớm, hắn thậm chí hoài nghi mình sẽ rất rất sớm, 10 tuổi, 9 tuổi, vậy cũng có chút quá sớm, hơn nữa

còn không thể giấu diếm Đạm Đài Tĩnh, cảm thấy rất lúng túng.

"Người không cần để ý... đứa bé thông minh như người, so với con nít phổ thông sớm một chút là rất bình thường, huống chi có ta xoa bóp xúc tiến hiệu quả ở bên trong."" Đạm Đài Tĩnh nháy mắt, đồ ửng nhàn nhật cùng thiếu nữ ngưng ngưng cũng không có ngăn trở nàng dùng giọng nói ôn hòa, cùng một đứa bé trai đàm luận vấn đề sinh lý.

"Đại khái sẽ sớm bao nhiêu?" Vương An lo lắng mà hỏi thăm, hẳn cảm thấy loại chuyện này tới sớm cũng không tốt, chẳng lẽ để phát dục sớm còn là chuyện tốt?

"Trương Cảnh Nhạc nói bình thường lấy thiếu niên nhiều dục vọng, hoặc lòng có ý nghĩ xằng bậy, hoặc bên ngoài có gặp bậy, cho nên Quân Hóa cuộn lên, cùng Hóa Sĩ ở dưới, thì nước không thể giấu, mà tinh theo để tiết. Người lần đầu tiết, không lưu tâm, tới lần thứ ba, dần dần tới không ngừng, cùng với ống tinh dài trượt theo tiếp xúc với hai bên."" Đạm Đài Tĩnh giống như thấy trò lạnh nhạt luận thuật.

Vương An nhìn xem gò má của nàng, ánh nắng làm da thịt của nàng tăng thêm một tầng sáng bóng trơn mềm, nghe nàng giống như suối nước chậm chậm lưu động đọc lấy văn tự trong sách cổ, luôn có một loại cảm giác nhìn thấy cô gái đến từ ngàn năm trước, tựa như trong 《Tân Bạch Nương Tử Truyện Kỳ》, Bạch nương tử bồi tiếp Hứa Tiên mở tiệm thuốc.

"Người đang nhìn cái gì?" Đạm Đài Tĩnh lại gần, nhìn con mắt của hắn hỏi.

Nàng như cũ mặc áo ngủ sợi bông trắng thuần, bởi vì thân dưới rủ xuống ánh nắng từ mặt bên chiếu xạ qua đến, làm nổi bật nội y thật mỏng của nàng, bao quanh hình tròn đầy đặn kia, quang ảnh gian hương sắc mê người, Vương An không khỏi nghĩ Trương Cảnh Nhạc nói thực sự quá đúng.

"Người tâm tư tí mỉ, nghĩ nhiều sự tình, mặc dù không phải chuyện nam nữ, nhưng cũng có thể nói là nhiều dục vọng. Người hiểu chuyện sớm, đối với chuyện nam nữ cũng sớm rõ ràng... Đối với mẹ người hoặc là Vương Tiểu Mạt, bản năng của người sẽ xem nhẹ bộ phận thần bí khác phái của các nàng, mà ta đi vào cuộc sống của người, tương đương với có một đối tượng khác phái để người hiểu kỳ mà lĩnh hội, cũng nói lên được là vọng ngộ."" Đạm Đài Tĩnh cúi đầu nhìn áo ngủ của mình, khóe mắt có chút ý cười thần nhiên, bàn tay để xuống bụng dưới, không để cho nắng chiếu qua cang lộ hơn.

"Ai... Ta cảm thấy như vậy thật không tốt, mặc dù ta vẫn là đứa bé trai, thế nhưng là người đây rõ ràng có đủ tính chất người trưởng thành a... Vương An mặc dù tiếc nuối, nhưng hiển nhiên không có quá nhiều lo lắng nói:" "Chồng của người mà biết khẳng định tức chết."

"Mặc dù ta không cảm thấy phụ nữ bây giờ còn muốn tuân thủ cổ huấn việc nhỏ sinh con, việc lớn thất trinh, nhưng là đàn bà vẫn phải có điểm mấu chốt của mình."" Đạm Đài Tĩnh lắc đầu, "Tư liệu của ta đều là thật, chỉ có hôn nhân là giả."

"Người không kết hôn?" Đạm Đài Tĩnh tuổi không lớn lắm, vừa đi nước Mỹ mấy năm, thật muốn kết hôn vậy cũng là mười mấy tuổi, nhưng bản thân vợ của Vương An khi lấy về cũng chỉ 16 tuổi, cũng không thấy có gì, huống chi Đạm Đài Tĩnh xuất sinh ở nông thôn Tứ Xuyên, vùng miền lạc hậu kết hôn sớm đã là bình thường.

Vương An nghĩ nghĩ, còn là mình bạch: "Người giấu diếm hôn nhân cũng là có đạo lý... Đối với mẹ ta mà nói, phụ nữ đã kết hôn đương nhiên so với không có kết hôn thì càng ổn thỏa một chút, cô gái chưa kết hôn dễ dàng ảo tưởng, cũng có nhiều suy nghĩ không an phận... Người nếu như không có kết hôn, coi như mẹ ta đáp ứng lưu người lại, không thiếu được thỉnh thoảng nhân rồi giới thiệu đối tượng cho người, đó cũng là phiền phức.""

"Người thật là một đứa bé thông minh."" Đạm Đài Tĩnh đứng lên, do dự một chút hỏi: "Người bây giờ có hay không một loại cảm giác hiểu kỳ đối với thân thể phụ nữ thành thực như ta?"

"Không có." Vương An trả lời ngay, trên thực tế Đạm Đài Tĩnh tự nhận làm phụ nữ thành thực, mà ở trong mắt Vương An, nàng còn vô cùng non nớt, cách thành thực có chút quá xa.

"A, vậy là tốt rồi... Chúng ta có thể bắt đầu phân biệt huyết vị cụ thể." Đạm Đài Tĩnh nhẹ gật đầu, có chút bất đắc dĩ mà mím môi

"Chờ người có một ngày bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác vô cùng hiểu kỳ thân thể của người khác giới, nhất định phải nói cho ta biết."

"Ta ở trước mặt người có phải hay không hoàn toàn không có tư ẩn gì đáng nói?" Vương An rất bi ai nói ra.

Có chiếm được, liền muốn có trả giá, người cũng không thể chỉ nghĩ lấy được gì đó, lại không nghĩ đến trả giá từng chút một cái gì." Đạm Đài Tĩnh cười một tiếng, "Lúc đầu ta còn lo lắng thời gian dài làm bạn với một đứa bé trưởng thành, có thể sẽ có chút cô đơn, nhưng hiện tại ta hoàn toàn không cần lo lắng, ta cảm thấy khi cùng người nói chuyện, đã quên đi tuổi của người."

Vương An không ở trước mặt Đạm Đài Tĩnh tận lực giả bộ như một đứa nhóc, Đạm Đài Tĩnh là người thứ hai, điều này khiến hắn có thể buông lỏng rất nhiều, dù sao càng ở trước mặt nhiều người, giả dạng làm một đứa bé, ngữ khí cùng tư thế, cũng thật mệt mỏi.

Bất quá đối mặt Đạm Đài Tĩnh so với đối mặt Vương Tiểu Mạt thì thoải mái hơn một chút, bởi vì hắn có thể cùng Đạm Đài Tĩnh giao lưu bình thường, Vương Tiểu Mạt thì không giống, Vương Tiểu Mạt luôn có ý đồ để Vương An tiếp nhận một chút đạo lý tào lao của nàng, nhưng cho tới giờ không thèm nghe lời người khác phân bác.

"Như vậy rất tốt... Ta muốn biết chính là, người hướng Shanna báo cáo tình huống của ta sao?" Vương An hỏi.

Đạm Đài Tĩnh lắc đầu, "Nàng cũng không có nói ra yêu cầu như vậy, nếu như người không nguyện ý, nếu nàng có hỏi đến chuyện của người, ta có thể dựa theo lời người mà trả lời."

"Cái kia cũng không có quan hệ, chỉ cần nàng không quá mức chú ý ta là được rồi." Đạm Đài Tĩnh có tâm cảnh lạnh nhạt, giống như giếng cổ không gợn sóng, đối mặt với việc Vương An biểu hiện ra sự thành thực viễn siêu tuổi của hắn, nàng vẫn không có ngạc nhiên, chẳng qua cảm thấy cao hứng... Shanna thì khác rồi, tâm tư của nàng không ít, hướng chỉ nàng một mực canh cánh trong lòng đối với việc Vương An tránh mà không gặp nàng, không bảo đảm có một ngày nàng bỗng nhiên vui buồn thất thường mà cho rằng Vương Thiếu chính là Vương An... Mặc dù đây là sự thật, nhưng người bình thường nghĩ vậy cũng có chút điên cuồng.

Tương lai Vương An còn có thể để Đạm Đài Tĩnh giúp bản thân làm một ít chuyện, Shanna dù sao không ở bên người, không phải thuận tiện như vậy.

"Đúng rồi, Vương Tiểu Mạt đâu? Hôm qua nàng tuyên bố mình đã võ công đại thành, vô địch thiên hạ, hôm nay nàng không luyện công sao?" Vương An nhìn đồng hồ, hiện tại giờ này hẳn là thời điểm Vương Tiểu Mạt chạy tới gọi Đạm Đài Tĩnh đi luyện công.

"Đúng vậy a, nàng cho là mình đã đánh khắp trẻ em cư xá, không địch thủ, cho nên hôm nay hẹn người quyết đấu." Đạm Đài Tĩnh nghiêm túc cau mày, "Nàng làm như vậy là không đúng, người luyện võ, không nên ưa thích tranh cường hão thắng như thế, hơn nữa nàng căn bản cũng không có võ công đại thành, cách vô địch thiên hạ càng là có chênh lệch rất lớn."

Vương An nhìn thoáng qua Đạm Đài Tĩnh, cần phải nghiêm túc như vậy mà bình luận lời nói cùng hành động của Vương Tiểu Mạt sao?

Vương An nghĩ nghĩ, khả năng duy nhất Vương Tiểu Mạt hẹn quyết đấu là Triệu Đại Đồng, Triệu Đại Đồng từ lúc bị Vương Tiểu Mạt nhục nhã về sau, liền từ bắt đầu biết xấu hổ sau đó lại gan dạ, hiện tại đã là đội viên chủ lực của đội bóng chuyền ở trường bọn hắn, Vương Tiểu Mạt chẳng lẽ dựa vào việc lấy tinh thần áp chế là có thể đánh thắng người khác sao?

Cho dù lại một lần nữa cảm giác Vương Tiểu Mạt không để người ta bớt lo, nhưng Vương An cũng không thể để nàng bị người khi dễ, bỏ khỏi giường chuẩn bị đi ngăn Vương Tiểu Mạt lại.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 78: Võ công trong thiên hạ, duy nhanh là không phá được

Editor: 21302766

Sáng sớm Vương Tiểu Mạt liền chạy tới địa phương đã ước định tốt, nàng đều không chạy đến trong phòng em trai để gọi hắn rời giường, cũng đủ để chứng minh rằng nàng đối với chuyện này coi trọng thế nào.

Đương nhiên, Vương Tiểu Mạt cũng muốn cân nhắc đến việc không thể gây tổn thương cho người vô tội, cao thủ quyết đấu, thương đến cỏ cây không có liên quan, thương đến em trai tâm can bảo bối của mình, vậy thì quá không ổn rồi.

Một con chó Husky màu lông đều đều, xương cốt cường tráng, ánh mắt màu lam híp lại, không chút nào hứng thú mà tựa ở trên cây cỏ nghiêng, mèo lông ngắn nước ngoài, lông tóc dồi dào, cái bụng lật lên, tứ chi mở ra mà nằm trên lưng chó Husky, không chút hứng thú mà vỗ vỗ cái đuôi, miêng mở rộng ngáp một cái.

"Ngồi xuống!" Vương Tiểu Mạt cảm thấy hai con này thực sự không cách nào phụ trợ cho khí chất cao thủ của nàng, trạng thái quá mức uể oải, bản thân mặc dù giống đại tông sư, có phong thái phi phàm, nhưng nếu như tiểu đệ sau lưng cong vẹo, sẽ chỉ làm người cảm thấy nàng là tiểu đầu mục của tiểu môn tiểu phái bất nhập lưu, thu chút phí bảo hộ để sinh sống.

Mặc dù tu luyện mới có vài ngày, nhưng Vương Tiểu Mạt đã cảm giác mình rốt cuộc tìm được đại đạo nhân sinh thuộc về bản thân nàng, thiên phú của nàng cũng không ở trên đàn violon, cũng không ở trên đàn dương cầm, mà là trên võ đạo.

Vương Tiểu Mạt dùng sức ôm chó Husky để nó ngồi ngay ngắn, sau đó ôm theo mèo lông ngắn, cũng bắt nó ngồi xỏm cho tốt, như vậy mới một lần nữa đối mặt Triệu Đại Đồng.

Triệu Đại Đồng cũng tính là cao lớn thô kệch trong độ tuổi này, trong tay hắn cầm trái bóng chuyền, nhẹ nhàng mà vuốt ve, mặt tròn đầu nhọn để hắn nhìn qua rất có khí thế, theo hô hấp, bắp thịt trên cánh tay cũng run lên một cái.

"Triệu Đại Đồng, bây giờ hồi hận vẫn còn kịp, chỉ cần sau này ngươi không khi dễ tiểu Cáp và tiểu Đoán, ta liền tha cho ngươi." Vương Tiểu Mạt chỉ về phía hai tiểu đồng bọn của nàng mà nói ra, quay đầu lại, chó Husky và mèo lông ngắn không hăng hái mà dựa chung một chỗ, xiên xiên vẹo vẹo.

Xuất phát từ trên khí thế mà cân nhắc, Vương Tiểu Mạt cũng không có ý định lại đi chinh tư thế cho bọn nó, chỉ là vênh vào tự đắc mà nhìn Triệu Đại

Đồng.

"Vương Tiểu Mạt, ngươi có phải bị bệnh hay không a!" Triệu Đại Đồng cảm thấy khó có thể lý giải được, trông trường học, học sinh tiểu học lớp dưới nhìn thấy mình liền đi vòng qua, chớ nói chi đến tìm hấn quyết đấu, chỉ có con nhỏ Vương Tiểu Mạt này, tay chân lẻo khèo, hoàn toàn không biết cái gì là tròi cao đất dày.

"Gần đây ta tu luyện võ công, người không thấy sao?" Vương Tiểu Mạt dương dương đắc ý ngồi dưới cây, "Đừng coi như ngươi lớn lên to con, thế nhưng ta đã luyện qua công phu a."

"Đừng nói những thứ vô dụng này, muốn quyết đấu thế nào?" Triệu Đại Đồng không kiên nhẫn nói ra.

"Đương nhiên là đánh nhau, xem ai lợi hại hơn một chút." Vương Tiểu Mạt vung vẩy nắm tay nói ra.

"Vậy thì tốt, ta thắng, ngươi liền phải đem tiền tiêu vặt mỗi tháng đều cho ta." Triệu Đại Đồng nhẹ giọng nói.

Trong nhà Vương Tiểu Mạt có hai chiếc xe, trong khu cư xá, xe tốt hơn Audi A6 của Vương Trung Thái cũng không có mấy chiếc, rất nhiều người đều biết nhà của Vương Tiểu Mạt mấy năm nay phát tài, mỗi ngày Vương Tiểu Mạt đều có tiền tiêu vặt mua đồ ăn vặt cũng đồ chơi ngón ngang... Triệu Đại Đồng còn thấy qua Vương Tiểu Mạt còn mua một cái áo bông dày cho một người ăn mày.

Triệu Đại Đồng vô cùng hâm mộ Vương Tiểu Mạt rộng túi, giấu lại chút tiền tiêu vặt đáng thương của mình, Triệu Đại Đồng đã cảm thấy tức giận bất bình.

Chưa tính thắng, trước lo bại, cân nhắc đến thực tế mình có hai phần tiền tiêu vặt, đáp ứng Triệu Đại Đồng cũng không có sao, huống chi mình sao có thể thua đây!

"Tốt a, ngươi chờ, ta chuẩn bị trước một chút."

Nói xong, Vương Tiểu Mạt liền ngồi ở dưới cây, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, ngưng thần tụ khí... Trên thực tế nàng chỉ là nhắm mắt lại, chẳng qua là nàng cảm thấy mình đang nhắm mắt dưỡng thần, ngưng thần tụ khí.

Bên cạnh, chó Husky nhìn thấy Vương Tiểu Mạt nhắm mắt lại, lặng lẽ từ trên khóm hoa nhảy xuống chạy mất, mèo lông ngắn cũng vội vàng vàng đi theo, không chút do dự mà từ bỏ Vương Tiểu Mạt.

"Xong chưa?" Đợi một hồi, Triệu Đại Đồng phát hiện Vương Tiểu Mạt vẫn không hề có động tĩnh gì, hơi không kiên nhẫn.

"Chớ quấy rầy, ngươi hô một cái, ta lại phải bắt đầu lại từ đầu." Vương Tiểu Mạt trừng mắt nhìn Triệu Đại Đồng, nói ra.

Triệu Đại Đồng nhàm chán vuốt vuốt quả bóng, Vương Tiểu Mạt lần nữa mở mắt ra quát bảo hấn ngưng lại.

"Cáp!" Triệu Đại Đồng rút cục đã mất đi tất cả kiên nhẫn, đưa tay liền đẩy trán Vương Tiểu Mạt.

Vương Tiểu Mạt đứng ngồi không vững, thân thể liền ngã xuống phía sau, vội vàng khoa tay múa chân, muốn duy trì lại cân bằng, rút cục vẫn là ngã ra sau, ngã vào trong luống hoa.

"Ha ha... Ngươi thua!" Triệu Đại Đồng khinh miệt cười to, công phu gì, căn bản liền là gạt người, Triệu Đại Đồng vốn cũng không tin Vương Tiểu Mạt biết cái gì công phu.

"Không tính! Ngươi chơi bản!" Vương Tiểu Mạt bò lên, tức giận đến đều bắt chắp phôi lá cây trên người.

"Bình bất yếm trá, câu thành ngữ này ngươi không biết sao?" Triệu Đại Đồng tiếp tục cười to, "Dù sao là ngươi thua, nếu ngươi không nhận thua, bây giờ liền bắt đầu đánh đi, đánh tới khi nào ngươi chịu thua mới thôi."

"Tốt!" Vương Tiểu Mạt cũng không có ý định trước tiên điều chỉnh đến trạng thái mà sư phụ nói, cảnh giới tâm tĩnh tinh thần sáng rõ gì đó, nắm lên một cục đá trong vườn hoa, ném về phía Triệu Đại Đồng.

Trán của Triệu Đại Đồng bị nện một cục, vừa tức vừa sợ, "Ngươi thế nào lại dùng tảng đá!"

"Ngươi không phải nói bình bất yếm trá sao?" Vương Tiểu Mạt có chút đắc ý, nhưng không có buông lỏng cảnh giác, càng tiếp tục không ngừng ném loạn.

Thiên hạ võ công, duy nhanh bất phá, Vương Tiểu Mạt nhớ tới lời thoại trong 《 Công Phu, chỉ cần mình không cho Triệu Đại Đồng có cơ hội phản kích, mình liền đứng ở thế bất bại.

Thế nhưng là Vương Tiểu Mạt có thể dùng đá ném, Triệu Đại Đồng cũng có thể dùng đá ném, Triệu Đại Đồng chạy xa một chút, liền ở một cái bồn hoa bên cạnh, nắm lên một đồng đá ném tới.

"A!" Vương Tiểu Mạt nhìn xem cục đá phô thiên cái địa, kinh hô một tiếng liền muốn chạy.

Một bàn tay mềm mại để lại trên vai Vương Tiểu Mạt, Vương Tiểu Mạt chỉ nghĩ thấy một mùi thơm ngát nhàn nhạt, giống như mây mù mịn màng, ánh trắng che lấp bản thân.

Đạm Đài Tĩnh đưa tay chậm rãi khoanh tròn, chỉ ít trong mắt Vương Tiểu Mạt và Vương An là như vậy, ông cổ tay áo lay động, bàn tay vẽ ra vòng tròn ban đầu, thu quyền xong, lại vương bàn tay ra, từng cục đá tảng từ trong lòng bàn tay rớt xuống.

"Làm đau người khác thì tốt sao?" Đạm Đài Tĩnh hờ hững nói.

"Người có bản lĩnh toàn bộ bắt lấy a!"

Triệu Đại Đồng vừa sợ vừa kinh ngạc, nhưng không nguyện ý đánh mất mặt mũi, cảm giác chiều này của Đạm Đài Tĩnh thật giống võ lâm cao thủ trong TV.

"Cái kia chính là biểu diễn tạp kỹ." Đạm Đài Tĩnh nghiêm túc lắc đầu, nàng chỉ bắt lấy cục đá có khả năng chạm đến mình cũng Vương Tiểu Mạt, về phần những viên khác đương nhiên sẽ không phí lực đi bắt lấy, loại chuyện võ công này, tự nhiên là muốn để tinh lực cùng thể lực của mình phát huy hữu hiệu nhất, sự tinh vô dụng một điểm cũng không cần làm.

"Vương Tiểu Mạt, người đang làm gì!"

Thân thể Vương Tiểu Mạt co rút lại, hồng rỗi, Tiểu Tĩnh a di đều đã tới, em trai khẳng định cũng rời giường, vừa rồi chính mình kinh hô một tiếng rồi bỏ chạy, rơi trong mắt em trai, chẳng phải là có hại cho hình tượng anh minh thần võ của chị gái?

Vương Tiểu Mạt từ bên hông Đạm Đài Tĩnh mà nhìn lên, sắc mặt em trai rất khó coi, ánh mắt tựa như lão hồ trong vườn thú... Không đúng, lão hồ trong vườn thú lúc nào cũng đều đang chớp mắt... Giống... Giống như lúc ba ba tức giận!

"Các người dự định cả hai cùng lên sao?" Triệu Đại Đồng cẩn thận từng li từng tí mà lui về sau hai bước, kỳ thật chị gái em gái cả hai cùng tiến lên hẳn cũng chẳng sợ, sợ chính là cô bảo mẫu cao không khác mình là mấy ở trước mặt.

"Triệu Đại Đồng, người nhanh về nhà đi, đợi lát nữa Triệu Hiểu đồng lại đâm thọc, sau này không nên đánh nhau với Vương Tiểu Mạt, người là con trai, không cần khi dễ con gái, rất mất mặt!" Vương An nghiêm nghị nhìn chằm chằm Triệu Đại Đồng, "Thân người khỏe mạnh, thể nhưng hôm trước em gái người bị ngã, đầu gối bị đau, thể mà người không công nàng về nhà, làm một người anh trai, người nên dùng tất cả sức lực của mình mà bảo hộ nàng, chiếu cố nàng, mà không phải dùng để điếu võ giường oai, không thể bảo vệ người nhà mình, lớn mạnh đến đâu, dù có sức mạnh, cũng là phế vật!"

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 79: Vận mệnh của An ca ca cùng đệ đệ không thể lặp lại

Editor: 21302766

"Ta... Ta tại sao phải nghe lời người!" Mặt Triệu Đại Đồng đỏ tới mang tai, vừa chạy vừa lăm bầm, tên Vương An này tổng cho người ta một loại cảm giác không giống nhau, hẳn không thể nào chơi cùng những đứa bé khác trong khu cư xá, càng sẽ không chơi cùng Triệu Đại Đồng, dù cho rõ ràng hẳn chỉ là một đứa bé, nhưng có thời điểm hẳn không khách khí chút nào răn dạy người, tổng cho Triệu Đại Đồng một loại cảm giác mình bị ba ba vụn vặt tai mắt mỗ.

Nhìn xem Triệu Đại Đồng vừa đập bóng vừa chạy. Đạm Đài Tĩnh mỉm cười, không thể bảo hộ người nhà mình, lớn mạnh tới đâu, lại có sức mạnh, cũng là phế vật... Câu nói này thật tốt.

"Vương Tiểu Mạt, cùng ta trở về!"

Vương An bắt lỗi tai của Vương Tiểu Mạt, cô nàng này chuẩn bị chạy trốn.

"Lỗi tai muốn dứt rồi... Muốn biến thành kẹo tai lợn!"

Vương Tiểu Mạt hét thảm lên, đương nhiên là kêu rất lớn tiếng, muốn cầm cái còi ở trước ngực để thổi, thể nhưng là lỗi tai thật đau quá, em trai không chút nào đau lòng chị gái, quá thương tâm rồi!

Vương An lôi kéo Vương Tiểu Mạt về nhà, đi tới gian phòng của mình, khép cửa phòng lại.

"Nằm trên giường đi!" Vương An chỉ giường mình nói ra, Vương Tiểu Mạt càng ngày càng vô pháp vô thiên, quả thực là đầu óc có bệnh, ai cũng biết rằng thể trạng của nàng cùng Triệu Đại Đồng căn bản không cùng một đẳng cấp, thế mà chủ động đi đánh nhau với người ta, nếu như không phải mình chạy tới ngăn cản, kết quả cuối cùng khẳng định là nàng bị đánh một trận tơi bời, vậy còn không giống đi tới để hấn đánh một trận.

Vương Tiểu Mạt do dự một chút, đá giày rơi xuống, thẳng tắp mà nằm trên giường em trai, gương mặt hơi chút ửng hồng.

"Em trai, chúng ta còn nhỏ... Không thể làm chuyện người lớn, chờ chị gái gả cho người mới được!"

Vương An vừa buồn cười vừa tức giận, trẻ nít bây giờ thật trưởng thành quá sớm, còn lộn xộn cái gì.

"Nằm sấp!" Vương An lười nhác giải thích với nàng.

Vương Tiểu Mạt kỳ quái nhìn thoáng qua em trai, tại sao lại muốn nằm sấp đây? Trong TV, thời điểm nhân vật nam chính cùng nhân vật nữ chính lên giường, nhân vật nữ chính đều nằm ngửa a, chưa từng thấy nằm sấp!

Bất quá Vương Tiểu Mạt vẫn là nghe lời nằm sấp xuống, bởi vì buổi sáng hôm nay làm chuyện sai lầm, khẳng định sẽ bị em trai mắng, đây là chuyện không có biện pháp, em trai căn bản không hiểu rõ chính mình một phen khổ tâm a, thẳng thốt hừ hòng giống Triệu Đại Đồng, khẳng định sẽ trở thành đứa mà giáo viên dặn dò "'tiểu lưu manh vùi tiền'", nói không chừng sẽ bắt nạt mọi người, để tất cả mọi người đem tiền tiêu vặt của mình cho hấn, Vương Tiểu Mạt chỉ muốn phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, để Triệu Đại Đồng biết nhà ta không phải dễ bắt nạt.

Vương An cầm lấy một cây thước, nặng nề mà quất một cái ngay tại trên mông Vương Tiểu Mạt.

"A!" Vương Tiểu Mạt thật là hoảng lên, "Đau quá! Làm gì đánh ta!"

"Chủ động chạy đi đánh nhau cùng thằng con trai, đây là sự tình đứa bé gái nên làm sao? Người thật sự càng ngày càng vô pháp vô thiên, người cho rằng mình rất lợi hại hả? Nếu ta không quản người, tương lai thế nào được?" Vương Tiểu Mạt lại dùng sức quất một cái, con nhóc Vương Tiểu Mạt này, thật sự là kiểu ba ngày không đánh, nhảy lên đầu lật ngối, giảng đạo lý với nàng là vô dụng, nhất định phải để nàng nhớ lâu một chút, thời điểm lần sau nàng lại làm chuyện này, mới có thể suy nghĩ thật kỹ hậu quả một thoáng.

"Ta... Ta lần sau sẽ không..." Vương Tiểu Mạt nhìn xem bộ dáng tức giận của em trai, cảm thấy còn là nhận lầm trước thì tốt, ít nhất phải né tránh trận đòn trừng phạt này, "Lần sau hai chúng ta cùng tiến lên!"

"Còn có lần sau!" Vương An không cùng nàng nhiều lời, vung lên cây thước tiếp tục đánh tới.

Vương Tiểu Mạt sợ hãi kêu lên, từ trên giường nhảy xuống, Vương An thế nào để nàng chạy được, tiến lên ôm eo nàng, liền đem nàng lại một lần nữa đặt trên giường.

"Ài..."

Vương Tiểu Mạt không động, cũng không vùng vẫy, chỉ là khom người, trên mặt biểu lộ thật vô cùng khó chịu, Vương An do dự một chút, phát hiện Vương Tiểu Mạt không giống như giả bộ, vừa thấy kì quái, lại là lo lắng, "'Người có chuyện gì xảy ra?'"

"Người... Cầm người đừng đến..." Vương Tiểu Mạt đè xuống ngực mình, khó chịu nói không lên lời, đau đến sinh ra từng tia khí lạnh.

"Đừng tới chỗ nào? Ta xem một chút." Vương An đưa tay liền muốn sờ ngực Vương Tiểu Mạt, muốn xoa cho nàng một cái.

"Không được đụng..." Vương Tiểu Mạt thở một hơi chậm, mặt nóng đỏ, liếc em trai một cái: "'Tại đây u cục lớn, mụ mụ nói Tiểu Mạt bắt đầu phát dục, muốn biến thành cô gái lớn rồi!'"

Cô bé bình thường 8,9 tuổi liền bắt đầu phát dục đầu ngực, đầu sữa, một năm sau trong ngực bắt đầu mọc ra hạch sữa, bộ ngực bắt đầu phát dục, Vương Tiểu Mạt cũng đến tuổi này.

Mặt Vương An nóng lên, có chút xấu hổ, nhìn Vương Tiểu Mạt mặc váy nằm trên giường, tóc đen dày dài rũ xuống hai bên vai, mấy sợi tóc rối tung bay theo gió, thân thể đã sớm không có loại mập mạp non nớt của trẻ con, bắt đầu trở cảnh trở nên thon dài, thế mà không có ý thức đến cuối cùng Vương Tiểu Mạt đã trưởng thành, không còn là cô nàng ngoài trừ tóc dài một chút, căn bản không cùng đứa bé trai có khác biệt.

Lấy tốc độ trưởng thành của Vương Tiểu Mạt, đại khái lại qua mấy năm, nàng liền sẽ trở thành thiếu nữ tươi đẹp như ngọc, xinh đẹp mà hoạt bát, hiếu động mà đáng yêu.

"Được rồi, nếu là cô gái lớn, sau này liền không nên đánh nhau, cô nương thích đánh nhau không có đứa con trai nào sẽ thích..." Vương An vứt bỏ cây thước trong tay.

Chính mình lại muốn một lần nữa chứng kiến một cô gái thay đổi từ đứa bé gái đến thiếu nữ rồi... "'Đệ đệ"' cùng "'An ca ca"' sẽ khác nhau rất lớn sao? Vương An nhìn Vương Tiểu Mạt, hi vọng Vương Tiểu Mạt sẽ vĩnh viễn chỉ gọi hấn là "'Em trai'".

So sánh với nhau, tình cảm giữa người nhà, thuần túy lại càng thêm đáng quý trọng, nếu như mình một mực là An ca ca trong mắt Tần Mi Vũ, hoặc là tất cả đều không giống nhau.

"Em trai, ngươi đang làm gì?" Vương Tiểu Mạt giữ lấy ngực mình, không đau nữa, kỳ quái mà nhìn em trai đang ngăn người.

"Không có gì, nếu là cô gái lớn rồi, sau này nhớ kỹ mặc áo lót nhỏ."" Vương An ngược lại không cảm thấy mình cũng cần quan tâm loại chuyện này, chỉ là tiện thể nhắc đến, Lý Vân sẽ không liên chuyện của con gái cũng không chú ý đến.

"Ngươi yên tâm đi, chị gái coi như trưởng thành, cũng sẽ không làm bạn gái với người khác, chị gái sẽ chờ ngươi lớn lên, ta đã hỏi mẹ, mặc dù ta sẽ có thời gian rất lâu cao hơn ngươi, nhưng ngươi sẽ đuổi kịp ta, đến lúc đó ngươi cũng không cần nhón chân để hôn môi cùng ta."" Vương Tiểu Mạt rất chờ mong nói ra.

"Ta vĩnh viễn sẽ không hôn môi với ngươi..." Vương An không thể tin nổi mà nhìn Vương Tiểu Mạt, ""Đã ngươi cũng biết mình bắt đầu biến thành cô gái lớn, chẳng lẽ đến bây giờ người vẫn chưa ý thức được rằng chị gái không thể gả cho em trai sao?"

"Chẳng lẽ ngươi liền muốn cưới Vương Phi Tử sao? Nàng có gì tốt!"" Vương Tiểu Mạt hiển nhiên không có ý thức đến, vấn đề này kỳ thật cùng Vương Phi Tử hoàn toàn không có quan hệ.

"Ta không cưới Vương Phi Tử, cũng sẽ không cưới ngươi, rõ chưa?" Vương An tức giận nói ra.

"Vậy ta an tâm rồi." Vương Tiểu Mạt vênh vênh cái cằm nhỏ, có chút dương dương đắc ý.

Nhìn xem bộ dáng của nàng, Vương An làm sao lại cảm thấy lời mình nói, nàng một chút cũng không có nghe vào? Bây giờ thì còn tốt, Vương An không cách nào tưởng tượng nổi, qua mấy năm mình cùng nàng đều phát dục không sai biệt bao nhiêu, nàng còn có ý nghĩ như vậy, mỗi ngày đòi gả cho em trai, cái này thật đúng là sẽ đem Vương Trung Thái cùng Lý Vân tức chết, gậy trong nhà chõ gà không yên.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 80: Để người hảo hảo đi chết thật sự là tiếc nuối chán ghét của ta

Đạm Đài Tinh ở trong phòng bếp làm điểm tâm, Lý Vân nằm trên giường dự định ngồi dậy, nhìn thấy Vương Tiểu Mạt len lén lút lút chạy vào, muốn nhìn một chút nàng định làm gì, thế là híp mắt cũng không có gọi nàng.

Vương Tiểu Mạt nhìn mẹ một chút, sau đó liền bắt đầu lật tủ quần áo, một lát sau liền lục ra một món áo ngực của Lý Vân.

Vương Tiểu Mạt nhìn áo ngực một chút, cách ngoài áo liền thử mặc lên thân, thế nhưng phát hiện lỏng lẻo lẻo, cảm thấy không có ý tứ gì, méo méo miệng, tiện tay liền ném vào tủ quần áo, dự định đi ra.

Vương Tiểu Mạt, dừng lại! Lý Vân gọi nàng lại.

Mẹ, ta còn có việc! Vương Tiểu Mạt hồn nhiên không có giác ngộ rằng mình vụng trộm bị người bắt được.

Ta vừa rồi đều thấy được rồi, đứa nhỏ ngốc, ngươi bây giờ còn mặc không được, chờ đến thời điểm ngươi cần mặc, mẹ sẽ mua cho ngươi."" Lý Vân biết cô nàng hiếu kỳ là rất bình thường, nàng đã phát hiện Vương Tiểu Mạt bắt đầu phát dục rồi, khi các cô gái chú ý tới điểm này thì, các nàng liền sẽ khảm trương, chờ mong, còn có chút ngóng trông bộ ngực của mình lớn lên, biến thành giống như người lớn thật sự.

Mẹ, con gái trưởng thành sẽ lớn lên ở nơi này, còn bé trai thì sao?" Vương Tiểu Mạt chỉ vào bộ ngực của mình, lại có chút hiếu kỳ mà hỏi.

Lý Vân hỏi hận không nên gọi nàng lại, việc này trả lời nàng thế nào đây? Đành phải xụ mặt nói ra: ""Ngươi là cô nương, phải biết thẹn thùng, con trai trưởng thành thì xảy ra chuyện gì cùng ngươi có liên quan gì, đừng hỏi cái này.""

Vì cái gì con gái phải biết thẹn thùng, việc này cùng thẹn thùng có quan hệ gì? Ngươi không nói cho ta, ta liền đi tìm em trai, dù sao cũng sẽ biết."" Vương Tiểu Mạt không chút nào để ý nói ra.

Vương Tiểu Mạt tuy nhiên đã 9 tuổi rồi, nhưng hiển nhiên nàng cũng không có vì vậy mà thành thực bao nhiêu, rất hiển nhiên đối với cô bé có nội tâm cường đại như Vương Tiểu Mạt, ý thức bản thân quá mức độc lập mà nói, các nàng rất ít tiến hành biến hóa theo chất lượng, sẽ chỉ ở giữa ngẫu nhiên mà mình bạch một chút đạo lý.

Lý Vân nghe thấy nàng vẫn như lúc còn bé tự cho là đúng, hoàn toàn không có đem lời của người lớn coi ra gì, có chút tức giận: ""Con trai không có gì thay đổi, liền là vóc dáng dài ra mà thôi! Ngươi đừng đi hỏi em trai, hắn cũng là đứa bé thôi, làm sao mà biết?"

Ta cũng cảm thấy liền là vóc dáng dài ra mà thôi, ta cùng mẹ khác nhau rất lớn, thế nhưng ba ba cùng em trai chỉ là cao thấp khác biệt."" Vương Tiểu Mạt tổng kết nói ra.

Biết liền tốt, về sau loại vấn đề tò mò này đến hỏi mẹ mẹ, đừng đi hỏi em trai, biết chưa?" Lý Vân thở dài một hơi, dạy dỗ trẻ em thật không phải là ý muốn dễ dàng, hao tâm tổn trí cùng tốn sức, khi còn bé muốn lừa gạt nàng là như thế nào đi vào thế giới này, khi trưởng thành còn phải tiếp tục lừa gạt, còn tốt em trai của nàng không có chán ghét như nàng.

Vương Tiểu Mạt nhẹ gạt đầu, lại có chút bận tâm nói ra: Mẹ mẹ, ta trưởng thành, bộ ngực của ta cũng lại biến thành giống như của người sao?

Đương nhiên. Lý Vân hơi nghi hoặc một chút, không phải đã nói cho nàng biết rồi sao?

Không được, ta muốn lớn lên giống tiểu Tĩnh a đi!" Vương Tiểu Mạt quyết định, đồng thời giống như rất ghét bỏ mà nhìn thoáng qua bộ ngực mẹ mẹ.

"Con nhóc ngu ngốc, vậy đều không giống nhau sao?" Lý Vân không hiểu thấu.

Mới không giống đâu, tiểu Tĩnh a đi thật xinh đẹp, như quả đào lớn, mẹ mẹ người thì mềm nhũn, mà điểm nhỏ ở trước đầu đen, tiểu Tĩnh a đi là màu hồng phấn, nhìn thật đẹp!" Vương Tiểu Mạt xem thường nói, mẹ mẹ quá không khiêm tốn rồi, chẳng lẽ loại sự thực khách quan này là mình nghĩ đương nhiên thì liền có thể thay đổi sao?

"Con nhỏ chết bầm này, đi ra ngoài cho ta!" Lý Vân khó thở, cầm lấy gối đầu liền hướng Vương Tiểu Mạt đập tới, làm sao sinh ra cái đồ hỗn trướng như vậy, tức chết mẹ người rồi! Trọng yếu nhất chính là, đen hả? Chỉ là phát tím một chút mà thôi, đây là mị lực đặc biệt của phụ nữ thành thực, biết hay không?

Lời này Lý Vân không có cách nào nói cùng Vương Tiểu Mạt, Lý Vân nhìn Đạm Đài Tĩnh một chút, càng phát giác Đạm Đài Tĩnh có màu da ôn nhu, tự nhiên mà trắng nõn láng mịn, thật không biết bảo dưỡng thế nào, tuổi trẻ thật là tốt.

Mẹ mẹ, lớp chúng ta có một nam đồng học hướng ta biểu bạch. Hắn nói hắn thích ta, mời ta làm bạn gái của hắn. Vương Tiểu Mạt hút lấy mì sợi, vừa nói, vừa lưu ý lấy biểu lộ của mẹ mẹ và em trai.

Người đáp ứng hắn đi, tốt nhất liền gả luôn bây giờ đi, bớt làm phiền ta." Lý Vân kẹp một miếng chân gà cho con trai, tức giận không thèm nhìn Vương Tiểu Mạt.

Ta cũng đồng ý, hắn thật là một tên con trai có dũng khí, thật dũng cảm, người có loại bạn trai này cũng đáng được kiêu ngạo." Vương An rất là tán thành.

Vương Tiểu Mạt tròn mắt, thờ phỉ phò tiếp tục hút lấy mì sợi, mẹ mẹ còn chưa tính, em trai thế mà hoàn toàn không ăn giấm, thật sự là quá là làm cho người ta thương tâm rồi.

Tiểu Mạt, người không thích hắn sao? Đạm Đài Tĩnh nín cười hỏi.

Ta đã có người thích. Vương Tiểu Mạt nhìn thoáng qua em trai, phát hiện em trai vẫn không trả lời mình, thất vọng, thời phỉ phò vút đưa xuống mà chạy.

Lý Vân lắc đầu thở dài, lại có chút muốn cười, nghĩ nghĩ, cảm thấy mình có lẽ còn là buồn lo vô cớ, khi niên kỷ Tiểu Mạt đến mười bốn mười lăm tuổi, là thời điểm nàng sẽ nghĩ muốn yêu, chỗ nào sẽ còn giống như bây giờ? Nàng căn bản liền không hiểu cái gì là yêu hay không yêu, một con ngốc ngơ ngáo ngáo như vậy, thế mà cũng có đứa bé trai hướng nàng thổ lộ, thế giới cuuà trẻ nhỏ thật không hiểu rõ.

Còn tốt là con trai không cần mình tốn nhiều tâm, Lý Vân ngược lại là minh bạch, tương lai nếu con trai có yêu sớm, chỉ cần nói cho hắn biết cái gì không thể làm là được rồi, đứa bé thành thực sớm như con trai mình, yêu đương chưa chắc sẽ ảnh hưởng cái gì, những chuyện này Lý Vân nhìn thì nhìn, từ lần trước cùng Richard cùng vị tiểu thư Luna kia tiếp xúc về sau, Lý Vân cũng có chút chú ý xuống tình huống xã hội phương Tây, trong gia đình cha mẹ cùng con cái sống chung, cảm thấy vẫn có chút thích hợp, Lý Vân cũng muốn khai sáng, làm người mẹ có thể cùng con cái ở một chỗ chia sẻ.

Hôm nay là thứ bảy, không cần đi lên lớp, nhưng Vương Tiểu Mạt muốn đi cung thiếu niên học dương cầm, Đạm Đài Tĩnh lái xe đưa Vương Tiểu Mạt đi, đồng thời sẽ chờ đến giữa trưa mới cùng Vương Tiểu Mạt trở về.

Vương Tiểu Mạt ra cửa, trong nhà liền thanh tịnh, Lý Vân đi ra ngoài chơi mệt mỏi, Vương An lấy ra hình huyệt vị để ôn tập.

Thanh âm tin nhắn vang lên, Vương An đi tới nhìn thoáng qua, là Shanna phát tới, FDA gần phê chuẩn toàn bộ căn cứ vào kết nối vô tuyến, ứng dụng không chế thiết bị chữa bệnh lâm sàng.

FDA là tên gọi tắt của cục quản lý thực phẩm cùng dược liệu, bình thường nói tới FDA càng nhiều chỉ cục quản lý thực phẩm dược liệu của nước Mỹ, đóng của phòng thí nghiệm của Chu Lý ở nước Mỹ liền là FDA.

Lực ảnh hưởng và quyền lực của FDA là vô cùng lớn, mặc dù chỉ là bộ hạ của chính phủ nước Mỹ, khỏe mạnh và phục vụ nhân loại, thuộc về một trong bộ thiết lập cơ cấu chấp hành vệ sinh công cộng, nhưng nó đối với các thực phẩm lớn cùng xương sản xuất dược phẩm đều có lực ảnh hưởng rộng rãi, nhất là thế giới dược phẩm và trù thực phẩm, nếu như không cách nào thông qua chứng nhận của FDA, thậm chí trong quá trình xét duyệt bị công bố xảy ra vấn đề, thậm chí đối với lợi nhuận của bọn họ là sự sống còn trí mạng.

Toàn bộ căn cứ vào kết nối vô tuyến không chế thiết bị chữa bệnh." Đây mới là thứ mà Vương An chú ý nhất, thu hoạch được sự phê chuẩn của FDA về sau, những thứ này hoàn toàn có thể thông qua kết nối vô tuyến mà không chế thiết bị chữa bệnh, rồi mới có thể đưa lên thị trường, tỷ như một chút máy đập tim và máy khử rung tim được cấy ghép là thuộc về trong loại nhất phẩm này.

Vương An đóng lại bu rui, mỉm cười, Đường Minh đã chết đi hai năm, lại vẫn không có ai phát hiện thi thể của Đường Minh, đó cũng không phải là một sự tình đáng cao hứng, nhưng Vương An hẳn là có thể chấp hành kế hoạch tiếp theo, có chút người già khả kính không có quá nhiều thời gian, mặc dù dạng người già này thường thường có bác sĩ ưu tú nhất quốc gia và thiết bị chữa bệnh tân tiến nhất, cũng các loại biện pháp để bọn hắn sống lâu trăm tuổi, nhưng vạn nhất chờ đợi chờ đợi, bọn hắn liền đột nhiên chết mất, đây chẳng phải là rất làm cho người ta tiếc nuối sao?

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 81: Ta muốn mạng người

Editor: 21302766

Kiến quốc chưa đến 16 năm, rất nhiều lão nhân còn chưa qua đời, dựa theo truyền thống luận tư bài bối của Trung Quốc, rất nhiều lão nhân mặc dù không còn đảm nhiệm chức vụ trọng yếu ở trong đảng, nhưng cũng không có nghĩa là bản thân bọn hắn không có sức ảnh hưởng.

Trương phản, bọn hắn thường thường là hạch tâm và trụ cột chân chính của một hệ phái, một ngày còn bọn họ, như vậy phe phái mới có thể bảo trì địa vị cùng lực ngưng tụ hiện có... Dù là vị lão nhân này trên thực tế hoàn toàn không quan tâm bất kỳ chuyện gì, nhưng chỉ cần bọn hắn còn sống là được rồi.

Các lão nhân khả kính này vì quốc gia khai sáng vĩ nghiệp, phần lớn bọn hắn đều lui xuống, cũng có một bộ phận tương đối trẻ tuổi, vẫn cứ hoạt động mạnh tại vị trí then chốt của trung tâm quyền lực.

Tân gia lão gia tử cũng không có khiêng súng vác pháo kiến công lập nghiệp, cũng không có ở trong đảng hoặc trong ban ngành chính phủ đảm nhiệm qua thực chức yếu hại, nhưng ở trường quyền lực vẫn duy trì thậm chí còn khuếch đại lực ảnh hưởng, cũng không cần chiếm cứ một vị trí nào đó mà không nhả, mà là kinh doanh một vòng tròn quyền lực, có một đám người như vậy quay chung quanh ở bên hắn, chịu ảnh hưởng của hắn, những người này chiếm cứ vị trí nào, độ cao nào, mới là quyết định cơ sở địa vị chân chính của Tân gia lão gia tử Tân Chính Nghi.

Vương An rất rõ ràng, nếu như hắn không tự ra tay, Tân gia rất khó suy tàn xuống, có lẽ qua mười mấy hai mươi năm như thế, theo Tân Chính Nghi chết đi, Tân gia cuối cùng sẽ càng ngày càng suy sụp, nhưng là loại tự nhiên lên rồi xuống của hệ phái này, Vương An cũng không có nguyện ý tiếp nhận.

Trong mấy năm tiếp theo, Tân gia tiến thêm một bước đi tới đỉnh phong, ở một ít lĩnh vực, lực ảnh hưởng cùng địa vị của Tân Chính Nghi ngày càng được củng cố, Vương An cần phải làm là, ở thời khắc đỉnh cao nhất của Tân gia, vì gia tộc này chế tạo nguy cơ, đem bọn hắn đánh xuống bụi trần.

Vương An ở trên điện thoại di động ấn ra tên Tân Mi Vũ, lại xóa bỏ từng chữ, đạt được một vài thứ, liền tắt nhiên mất đi một vài thứ, không ai có thể ngoại lệ.

Đợi đến một ngày nào đó, Tân gia cực kỳ suy bại, người vẫn như cũ chọn thờ ơ lạnh nhạt sao? Vương An thầm nghĩ, nếu như đối với cái chết của mình, đối với sự suy bại của Tân gia, thái độ của Tân Mi Vũ đều là giống nhau, cũng không thể nói rằng nàng công bằng, chỉ có thể nói rõ là nàng thiên tính bạc lươn.

Chắc hẳn nàng không phải người như vậy, Vương An ngược lại muốn biết năm đó cô gái nhỏ được cha của nàng là Tân Mục Nam đưa đến bên cạnh mình, đi theo hắn học tập tích lũy nhiều thứ như vậy, có thể hay không trợ giúp nàng đối kháng với thầy giáo ngày xưa, người đang đối với gia tộc của nàng làm ra thế công.

Vương An rất rõ ràng, nếu như vên vẹn chỉ là Tân Mục Nam, căn bản không có khả năng để Tân gia cùng Nghiêm gia có quyết tâm lớn như thế, trực tiếp diệt trừ hắn, phía sau việc này tất nhiên là hai vị lão gia tử của Tân gia cùng Nghiêm gia đạt thành chung nhận thức, lựa chọn phương pháp đơn giản mà gấp gáp nhất.

Lớn tuổi rồi, thế mà còn phát hỏa lớn như vậy, Vương An cười lạnh, có chút lão nhân có tuổi càng phát ở việc để ý người nhà, mà có chút lão nhân có tuổi, lại càng tự nhận là tâm cảnh mình siêu thoát, cũng càng phát ra không có vị người.

Vương An không thể lựa chọn thủ đoạn giống nhau, đơn giản thô bạo trừ khử mất vị Tân gia lão gia tử này, thủ đoạn như vậy, Tân gia cùng Nghiêm gia có thể dùng trên người hắn, bởi vì nói cho cùng hắn chỉ là một thương nhân, thiếu một lớp da bảo hộ.

Vương An cầm điện thoại di động ra khỏi nhà, hắn dùng chính là một bộ điện thoại Blackberry 8700 series, hiện tại chính là thời khắc Rm huy hoàng nhất, năm 2005, trên diễn đàn kinh tế Davos, người tham dự hội nghị cơ hồ cầm trong tay một bộ điện thoại Blackberry, đủ để chứng minh địa vị chủ đạo của nó ở lĩnh vực thị trường thương vụ cao cấp, nhất là nghề xử lý tài chính cần càng nhiều hiệu suất về câu thông cùng bảo lưu tin tức trao đổi cho người sử dụng điện thoại, điện thoại Blackberry càng được ưu ái.

Đương nhiên, sau năm 2008, theo sự phát lực của Apple cùng Google, đem Blackberry cấp tốc đánh mất vị trí chủ đạo... Vương An không thèm để ý cái này, bởi vì hiện tại hắn cũng không điện thoại tốt hơn để chọn, mà vô luận là giá cổ phiếu Blackberry là tăng trưởng hay là ngã nhào, đều sẽ mang đến cho hắn lợi nhuận thực tế, người thông minh phổ Wall phát minh quá nhiều sản phẩm diễn sinh tài chính, Shanna lại tăng giữ hoặc giảm giữ cổ phiếu lấy bảo chứng hoặc là giảm xuống lực ảnh hưởng đồng thời, thường thường cũng sẽ thông qua mua không hoặc là bán không để thu lợi.

Vương An đón xe đi vào nơi Vương Tiểu Mạt học đàn, hẳn không có hứng thú đi nhìn Vương Tiểu Mạt giầy vò đàn dương cầm cùng giầy vò thầy giáo dương cầm, chỉ là bây giờ bu rầu điện và hòm thư quá ít, Vương An lựa chọn phương pháp thông tin nguyên thủy nhất cũng không có thuận tiện như vậy.

Vương An đã 7 tuổi, có thể không hề để cho người khác chú ý mà làm một ít chuyện, hẳn lấy tem cùng phong thư vừa mua, đem tờ giấy đã in trong nhà bỏ vào, sau đó ném vào hòm thư.

Hòm thư đối đãi với cậu bé nhỏ không có hữu hảo như thế, lỗ hồng nhét phong thư có chút cao, Vương An suy nghĩ, vẫn là không có quản nhiều chuyện đi phản ứng vấn đề với đồng chí bu rầu điện.

Làm xong tất cả những chuyện này, Vương An tìm được chiếc Santana 2000 mà Đạm Đài Tĩnh lái kia, xe đã chạy 5,6 năm, tình huống xe y nguyên tốt đẹp, Vương An ngồi ở đầu xe, cầm điện thoại di động lên mạng, tiếp tục chú ý tin tức FDA phê chuẩn ""Ứng dụng lâm sàng toàn bộ căn cứ vào kết nối vô tuyến không chế thiết bị chữa bệnh"".

Người bình thường đối với tin tức dạng này hoàn toàn không có hứng thú, nhưng trong mắt người quan sát kinh tế cùng đầu tư giống như Vương An, tin tức như vậy đầy đủ để cho người ta chú ý đến hậu trường, một phê chuẩn thật đơn giản, thường thường mang ý nghĩa một thị trường mới, mức tiêu thụ vài chục tỷ thậm chí mấy trăm tỷ, lợi nhuận cực lớn.

Năm 2016, tin tức internet như cũ đang cấp tốc bành trướng, tin tức hữu dụng ngày càng nhiều, tin tức rác rưởi cũng ngày càng nhiều hơn, muốn từ vô số tin tức tìm được tin tức cần chú ý, trừ phi là dựa vào may mắn, nếu không căn bản việc này không phải là nhiệm vụ mà người có thể hoàn thành, Shanna phát tin tức này cho Vương An đương nhiên cũng không phải trùng hợp, mà là bản thân Shanna liền có một trung tâm cung cấp duy trì tin tức số liệu, mỗi ngày đều sẽ có vô số tin tức tiến vào trung tâm tin tức số liệu được phân tích và lựa chọn, sau đó từ từng chuyên gia lĩnh vực và nhà nghiên cứu xét duyệt lần nữa, mới đem báo cáo đưa cho Shanna, thuận tiện cho nàng làm ra quyết định nhằm vào đầu tư hoặc là có biện pháp lần tránh nguy hiểm.

""Phía sau phê chuẩn của FDA hẳn là có sự thúc đẩy của Medtronic, khả năng liên quan tới sản phẩm của Medtronic mới tung ra thị trường, ta cần phải biết tư liệu cơ bản của những sản phẩm mới này, nhìn xem trong đó phải chăng có máy rung nhịp tim, InSync Heart tái đồng bộ trang bị, các loại sản phẩm mới như loại máy khử rung tim tự động, tốt nhất có thể xác định những sản phẩm này phải chăng đều thuộc về thiết bị y học có thể hoàn toàn dùng kết nối vô tuyến không chế.""

Vương An lần nữa gửi bu rầu kiện cho Shanna, những tin tức này quan hệ đến việc kế hoạch của Vương An phải chăng có thể có được tính thực thi, cũng quan hệ đến bước kế tiếp chế định kế hoạch của hắn.

Người đã có tuổi, luôn luôn tránh không được các loại bệnh tật như vậy, Vương An rất xác định trái tim của Tần Chính Nghi cũng không có tốt như thế, mặc dù bây giờ còn chưa cần tới cấp độ muốn phẫu thuật tim gì, những bây giờ không phải có người muốn mưu hại hắn, muốn cho trái tim hắn không tốt sao.

Công ty Medtronic nằm ở Minnesota Minneapolis City State của nước Mỹ, địa khu châu Tây Nam Minnesota nhiều gió, Vương An cho rằng nơi này có thể khai phát sức gió phát động, cho nên đã từng tới đây khảo sát qua, cũng ở địa khu sông thành than quan qua tổng bộ của một chút công ty lớn, tỷ như 3M, hàng không Tây Bắc, ngân hàng nước Mỹ... Đương nhiên cũng bao quát công ty Medtronic.

Năm 2005, mức tiêu thụ toàn cầu của công ty Medtronic lớn hơn 10 tỷ đô la, giá trị cổ phiếu xếp hạng Top 50 trong toàn cầu 1000 nhà công ty lớn nhất, Vương An để Shanna lưu ý những sản phẩm mới kia, trên cơ bản đều là sản phẩm tiêu thụ chủ yếu của Medtronic.

Muốn đối với công ty lớn khổng lồ như vậy ra tay, thúc đẩy nó phối hợp với kế hoạch của mình, tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng, phải biết công ty khổng lồ như thế có rất nhiều sách lược cùng phương châm thị trường, tuyệt đối không phải người nào đó vỗ ột một cái liền có thể tùy ý quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 82: Tâm sự nặng nề của một đứa bé trai

Vương An đương nhiên cũng không thể cứ như vậy vỗ đầu liền chế định kế hoạch, hắn cần càng nhiều tin tức hơn, cần càng nhiều người đến chấp hành kế hoạch của hắn, hiện tại còn xa xa không đủ.

Kiên nhẫn là thứ không thể thiếu được của người thợ săn nấp trong bóng đêm, thậm chí so với ánh mắt sắc bén càng quan trọng hơn, phải biết rất nhiều thời điểm cơ hội nháy mắt trôi qua, người có đầy đủ kiên nhẫn cũng quyết đoán, mới có thể ở thời cơ chuẩn xác nhất mà xuất thủ, một kích trí mạng.

Vương An cũng không muốn kế hoạch của mình cuối cùng trở thành một trận nháo kịch, đem công ty Medtronic kéo vào được, ảnh hưởng thuận lợi nhất cho việc điều tra nhằm vào sau đó, có thể để Shanna tiếp tục ẩn giấu ở sau màn... Đương nhiên Vương An chưa nói tới ẩn tàng hay không ẩn tàng, phần lớn kế hoạch đều cần Shanna đi chấp hành, không có người sẽ đi chú ý một tiểu gia hoa cả ngày vì mình mà chị gái cùng bạn gái nhỏ tranh giành tình nhân.

So sánh lên kế hoạch mới của mình, Vương An càng thêm hi vọng Shanna bình yên vô sự, cho nên rất nhiều hành động nhất định càng phải thêm bí ẩn và

chu toàn, thời gian chuẩn bị liên muốn càng lâu một chút, coi như Vương An hi vọng là Tần Chính Nghi chết sớm, đây cũng là sự tình không có cách nào.

Vì một lão già đáng chết mà hi sinh tiểu nữ hầu đáng yêu mà trung thành của mình, đó thực sự có đủ ngu xuẩn, quá không tính toán rồi.

Vương An muốn báo thù, nhưng tư duy của người báo thù tuyệt đối không thể bởi vì báo thù mà làm choáng váng đầu óc.

Muốn để cho máy tạo nhịp tim của Medtronic cuối cùng dùng trên người Tần Chính Nghi, đây cũng không phải là một việc đơn giản, phải biết với tư cách siêu cấp ông trùm trên sân nghiệp y dược, tốc độ tăng trưởng hàng năm vượt quá 40% doanh thu Medtronic ở Trung Quốc chỉ chiếm 1% tổng doanh thu.

Trong tay Medtronic nắm giữ rất nhiều sản phẩm độc quyền của máy tạo nhịp tim, cho nên đối thủ cạnh tranh chân chính của nó không nhiều, chứng ngại phát triển lớn nhất của Medtronic ở Trung Quốc kỳ thật vẫn là ở chỗ thể chế cùng chính phủ.

Bản thân Vương An liền tìm thấy được một tin tức, vào tháng 6, bộ vệ sinh tuyên bố thành lập kỹ thuật quy định đánh giá chuẩn nhập của thiết bị y học, tùy thời bình xét tiến nhập trạng thái sử dụng của thiết bị cơ cấu y liệu, cũng hướng đến xã hội công bố.

Điểm xuất phát của một chế độ chuẩn nhập này là tốt, bởi vì hệ thống này dự thầu hoàn toàn tập trung cho các thiết bị y tế của chính phủ, vật tư y tế mua sắm, hạn chế bệnh viện các cấp không được tự tiện đưa người bệnh vào khi nhu cầu thực tế không phù hợp với tác dụng rõ ràng của việc xét nghiệm cấp cao, giá cao.

(Không rõ ràng, nhưng đại loại là cấm bệnh viện đề cử (yêu cầu) bệnh nhân đi xét nghiệm cấp cao (và cũng tốn kém) một cách bừa bãi

cái này là mảnh kiếm tiền của bệnh viện, càng nhiều người làm xét nghiệm thì dễ khai không giá thành, sau đó tiền dôi ra chảy vào túi các bác sĩ)

Vương An không biết đại lão nào thúc đẩy một quy định chuẩn nhập này, nhưng mà nhìn thấy tin này, Vương An liền biết loại chế độ chuẩn nhập này căn bản không có khả năng chân chính thực hiện, quy định chuẩn nhập này nhằm vào nơi lợi ích của các tập đoàn mà thực tế lại quá mức không lồ, bọn hắn cỡ lẽ là không có mạnh có lực, trực tiếp được cao tầng chèo chống, nhưng là gộp thành đoàn phản đối đủ để cho bộ vệ sinh căn bản là không có cách nào chấp hành.

Nếu như quy định chuẩn nhập đạt được sự chấp hành kiên quyết, sự phát triển của Medtronic ở Trung Quốc càng thêm gian nan, rất khó tưởng tượng là ông trùm của thiết bị y học vào năm 1989 liền tiến vào thị trường Trung Quốc, ở Trung Quốc gần 20 năm thành quả phát triển thế nhưng để cho người ta khó mà mở miệng, phải biết vào năm 2005 thị trường dụng cụ y liệu liền trở thành thị trường thứ 3, kế nước Mỹ, sau Nhật Bản, tốc độ tăng trưởng hàng năm càng là cao tới 40% trở lên, nếu như Trung Quốc duy trì phát triển, theo trình độ kinh tế được đề cao, bệnh viện lạc hậu ở các nơi đều được đổi mới thiết bị, càng là một thị trường to lớn khó có thể tưởng tượng được.

Đối mặt với thị trường khổng lồ như thế, Medtronic không có khả năng không muốn ngo ngoe muốn động, kỳ thật Vương An không thêm đề ý Medtronic ở Trung Quốc chiếm cứ bao nhiêu phần ngạch, hắn chỉ cần Medtronic biểu hiện đầy đủ thành ý và sự coi trọng đối với thị trường Trung Quốc, như vậy ở dưới tình huống này, thiết bị chữa bệnh của họ chế tạo ra khiến Tần Chính Nghi rủi ro tử vong "Ngoài ý muốn", đó sẽ rất khó để cho người khác hoài nghi rằng phía sau có thứ gì đáng giá cho người cần nhắc tay... Dù sao, dựa theo tư duy của người bình thường, Medtronic ở thị trường Trung Quốc có được tiềm lực khổng lồ, chúng dựa vào cái gì mà đi làm chuyện ngu xuẩn tự tuyệt thị trường Trung Quốc ở ngoài sao, thậm chí có khả năng ảnh hưởng đến danh tiếng sản phẩm an toàn của chúng ở toàn thế giới?

Vương An có thể ở lúc sau khi Đường Minh chết, lưu lại tờ giấy "Người kế tiếp là ai", nhưng không thể đối với Tần Chính Nghi làm như vậy, hắn sẽ không lưu lại chứng cứ làm cho người khác trực tiếp hoài nghi, nhưng cũng sẽ không để cho người ta một chút lòng nghi ngờ cũng không sinh ra.

Không biết ai là người kế tiếp phải chết, loại sợ hãi thấp thòem này, cảm giác chậm rãi tra tấn xa so với lúc kẻ địch chân chính nổi lên mặt nước, càng khiến người ta không khổ khó chịu hơn.

Không có người nào từng sảm hỏi việc đã làm đối với Vương An, như vậy thì để các người hối hận rằng mình đã làm gì.

Suy nghĩ Vương An càng phát ra rõ ràng, ngoại trừ tiếp tục thu nhập tin tức, thông qua Shanna ảnh hưởng đến Medtronic ngoài ra, điểm trọng yếu nhất liền là vấn đề an toàn của máy tạo nhịp tim.

Phê chuẩn của FDA tất nhiên có Medtronic thúc đẩy, nhưng là muốn cho rằng Medtronic vền vền chỉ vì sản phẩm mới của mình, liền bùng bít tính uy hiếp trong sản phẩm mới, cưỡng ép yêu cầu FDA phê chuẩn, điều đó tuyệt đối không có khả năng.

Dù sao Medtronic cũng không phải loại công ty sẽ vì lợi ích trước mắt mà liều lĩnh theo đuổi, loại công ty này sẽ không quá chịu tác động của môi trường kinh tế, bất kỳ việc gì luôn luôn chắc chắn sẽ có người chữa bệnh, chỉ phải giữ gìn kỹ thuật độc quyền và danh dự chuyên nghiệp, vấn đề tăng trưởng của công ty không lớn, cũng không cần mạo hiểm thúc đẩy sản phẩm mới để bằng báo cáo tài vụ thu hoạch nhìn ngắm cho thêm đẹp mắt.

Nói cách khác, trong khảo nghiệm của FDA, cùng trong khảo nghiệm của bản thân Medtronic, những sản phẩm hoàn toàn căn cứ vào không chế vô tuyến này, bình thường đều là an toàn.

Vậy làm sao để nó trở nên không an toàn đâu này? Việc này căn bản liền là chuyện không có khả năng, liền coi như Shanna thu mua được Medtronic, cũng vô pháp đạt thành mục đích, huống chi công ty khổng lồ như thế, nơi nào dễ dàng thu mua như vậy?

Thế nhưng mà Vương An vô cùng tinh tường, chỉ cần căn cứ vào sản phẩm của hiệp nghị thông tin vô tuyến, vậy tuyệt đối liền không có chân chính an toàn.

Vương An cần phải liên lạc với một người khác, trước tiên Vương An gửi bưu kiện cho Shanna, sau đó chuẩn bị liên hệ với một nhân vật, có thể làm cho sản phẩm của Medtronic trở nên không an toàn.

"Vương thiếu, người ở chỗ này làm gì a?"

Vương An vội vàng cắt điện thoại đi, quay đầu đi, lại là chị em Tô Mộc San và Tô San Từ, hai chị em mặc váy hoa trắng đầy tím, mang theo mũ rìa đen viền hẹp, giày da màu đen ghé con đầu tròn giống nhau, đứng sau lưng Vương An, híp mắt ngạc nhiên mà nhìn hấn.

"Vương thiếu, người thế nào một mình ở chỗ này?" Tô Mễ Mễ nhìn đông rồi nhìn tây, nàng là đưa con đến học dương cầm, nhìn thấy một mình hấn ngồi ở đây, tựa hồ một thời rất lâu rồi, tự nhiên muốn đến hỏi thăm một chút, dù sao hấn mới 7 tuổi thôi.

"Ta cảm thấy hấn có thể là đang chế tạo ngẫu nhiên gặp mặt, sau đó theo đuổi chúng ta!" Tô Mộc San có chút đỏ mặt nói.

"A, ta thật thẹn thùng!" Tô San Từ kinh ngạc hé miệng, lộ ra đầu lưỡi, ngượng ngừng bùm mặt.

Nhìn xem vẻ mặt Vương An quần bách mà bất đắc dĩ, Tô Mễ Mễ liền muốn cười, đáng vẻ của đứa trẻ già dặn bị đứa bé ngây thơ đùa cợt làm cho bó tay, đều khiến người khác cảm thấy vô cùng dễ thương.

"Ta đang chờ Vương Tiểu Mạt tan học, sau đó cùng nhau về nhà, các người là khóa thứ hai của ban dương cầm à?" Vương An thuận miệng giải thích đáp, nhìn thoáng qua Tô Mễ Mễ, Tô Mễ Mễ thêm một cái đồng hồ Thụy Sĩ... Đương nhiên, phụ nữ như Tô Mễ Mễ gả cho một người chồng có tiền, đeo lên một chiếc đồng hồ Thụy Sĩ hơn 10 vạn rất bình thường, nhưng mà Vương An cho là cái này lại một lần nữa chứng minh rằng, địa phương mà Trần Thanh Vũ đi là Thụy Sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 83: Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên

Editor: 21302766

Vương An tiến vào tra xét trang web nội bộ của thương xã An Tú, Tần Mi vũ tự tay kí tên công bố điều lệnh bày ra trọng thị Trần Thanh Vũ, cho thấy vị đại tướng đặc lực rất nhiều năm trước của thương xã An Tú đã trở lại vị trí của kẻ quyền thế, yêu cầu các bộ môn phối hợp với công việc của Trần Thanh Vũ, nhất là duy trì trên tài vụ và nhân sự.

Đồng thời ký dấu mệnh lệnh nhân sự bao quát quản lý công ty chi nhánh Nga trở về tổng bộ báo cáo công tác, hai điều bố cáo như vậy tuyên bố cùng một lúc, tựa hồ lại phảng phất nói rõ Trần Thanh Vũ sẽ nhắm vào công ty chi nhánh ở Nga, tiến hành thống nhất và chinh đồn.

Quy tắc thị trường ở Nga tương đối rối loạn, muốn phát triển ở quốc gia kỳ lạ đây nhất định phải tuân thủ quy tắc đặc hữu của nó, các công ty dưới trướng của thương xã An Tú ở thị trường Nga thu hoạch được lợi nhuận trực tiếp cũng không nhiều, nhưng là dưới sự kinh doanh của quản lý công ty chi nhánh ở nước Nga trước mắt, lực ảnh hưởng của thương xã An Tú trong nước Nga vẫn có thể, tỷ như hạng mục ống dẫn khí thiên nhiên từ Siberia đến Trung Quốc, việc này trái ngược với hạng mục sửa đổi tri hoãn lập đi lập lại, trong đó có cái bóng của thương xã An Tú, tập đoàn công ty dầu hỏa khí thiên nhiên Trung Quốc, công ty cổ phần công nghiệp khí thiên nhiên Nga, cùng thủ tướng chính phủ nước Nga hiện tại, Mikhail Vlad Korff, ba bên nhiều lần trao đổi gặp mặt trong khách sạn của tập đoàn khách sạn An Tú ở lân cận quảng trường đỏ Mát-Xcơ-va.

Truyền thống người Nga và người phương Tây không giống nhau, bọn hấn tràn đầy cảnh giác, trong sự ích kỷ lộ ra một loại ánh mắt ngu xuẩn thiên cận, mà hiện tại, bọn hấn đối với chuyện quốc gia và tập đoàn lợi ích lợi dụng việc Liên Xô giải thể vào thập niên 90 mà đạt được chỗ tốt, thì tràn đầy căm thù, trong đó đương nhiên cũng bao gồm Trung Quốc, và thương xã An Tú vào cuối những năm 80 và đầu những năm 90, từng trắng trợn vơ vét nhân tài cao cấp và kỹ thuật của nước Nga.

Hiện tại, cục diện nước Nga mở ra đến loại trình độ này, đúng là không dễ, Tần Mi Vũ đem quản lý chi nhánh nước Nga gọi về Trung Hải, chỉ ít cho thấy quan điểm là tuyệt đối không khôn ngoan, Vương An cảm thấy nàng có thể là dùng loại thủ pháp Minh tu sạn đạo (*), Âm độ trần thương, chấp hành kế hoạch chân chính của bản thân.

Quản lý công ty chi nhánh nước Nga, Giang Bàn xuất thân từ tập đoàn công nghiệp ô tô, tập đoàn công nghiệp ô tô được thành lập từ Nghiêm gia lão gia tử vào những năm 80 của thế kỷ trước, có thể nói, Giang Bàn là Căn Chính Miêu Hồng (**) của dòng chính Nghiêm gia.

Giang Bàn có năng lực xuất chúng, điểm này không thể nghi ngờ, nếu như Tần Mi Vũ không có đẩy ra Trần Thanh Vũ, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Giang Bàn sẽ tiếp nhận đương nhiệm bộ trưởng bộ sự vụ Châu Âu, đảm nhiệm giám đốc công ty Châu Âu.

Vậy liền mang ý nghĩa, quyền lên tiếng và lực ảnh hưởng của Nghiêm gia trong hệ thống thương xã An Tú thêm một bước tăng cường, cũng chỉ có tư cách và từng trải của Trần Thanh Vũ có thể đề ép được Giang Bàn, dù sao năm đó Trần Thanh Vũ một mực theo Vương An đi khắp toàn cầu, năng lực khai thác thị trường rõ như ban ngày, Tần Mi Vũ vừa vận mụn tình trạng uể oải của thị trường Nga, đem Giang Bàn gọi về trong nước.

Trong nội bộ thương xã An Tú, loại tình huống giám đốc điều hành thay đổi phân công quản lý bộ môn và xí nghiệp là mười phần phổ biến, cũng không ai có thể nói gì Tần Mi Vũ, huống chi Giang Bàn mặc dù không có khai thác tốt thị trường, nhưng mà làm lớn ra lực ảnh hưởng của thương xã An Tú, có thể nói là công lao càng lớn hơn, Tần Mi Vũ chỉ cần ở bản bộ Trung Hải, vì Giang Bàn chuẩn bị tấn thăng chức vị là tốt rồi.

Cứ như vậy, Nghiêm gia đại khái cũng sẽ không sẽ không sinh ra cách nghĩ gì, nhưng Vương An mơ hồ sinh ra mấy phần suy đoán.

Đối với Nghiêm gia mà nói, chỉ cần quyền lên tiếng và lực ảnh hưởng ở nội bộ thương xã An Tú được mở rộng, liền không có vấn đề gì đáng bàn, nhưng đối với Tần Mi Vũ mà nói, hiển nhiên có ý nghĩa khác biệt, Vương An luôn cảm thấy Tần Mi Vũ có một loại nguyện vọng trốn đi.

Không thể nói là trốn đi, nói một cách chuẩn xác là, Tần Mi Vũ sẽ dần dần buông lỏng khống chế đối với bộ phận của thương xã An Tú trong nước,,mà tăng cường độ khống chế đối với các sự nghiệp lớn ở nước ngoài.

Vương An cảm thấy rằng, mạch suy nghĩ của mình đối với mưu đồ của Tần Mi Vũ mà phỏng đoán càng phát ra rõ ràng, dù sao cũng là học sinh của mình, Vương An suy nghĩ kỹ một chút, đặt mình vào hoàn cảnh của người khác, đại khái bản thân hẳn cũng chọn làm như thế.

Trong mắt tất cả mọi người, bản bộ thương xã An Tú nằm ở Trung Hải, bao quát quốc tế An Tú, không thể nghi ngờ là hạch tâm của toàn bộ đại tập đoàn, chỉ cần nắm giữ cái hạch tâm này, liền mang ý nghĩa không chế thương xã An Tú này.

Vô luận là Tần gia, còn là Nghiêm gia, đại khái đều cho rằng như thế, bọn hắn để ý nhất chính là, người của mình ở trong hội nghị Lệ Chi Viên có mấy vị trí.

Đây chính là tư duy cố hữu mà môn phiệt chính trị không thể tránh khỏi, tựa như bọn hắn tranh đoạt ủy viên dự bị trung ương, ủy viên trung ương, thậm chí cả chỗ ngồi trong cục chính trị cũng vậy, tự nhiên mà bọn hắn cho rằng, tư cách hội đồng quyết sách tối cao của thương xã An Tú, các chỗ ngồi trong hội nghị Lệ Chi Viên, số ghế mà bản thân khống chế có bao nhiêu, liền đại biểu quyền lên tiếng và lực ảnh hưởng của bọn hắn.

Nghĩ tới đây, Vương An mỉm cười, không hổ là học sinh giỏi của mình, không có gì bất ngờ thì bước kế tiếp, động tác Tần Mi Vũ y nguyên sẽ tiếp tục buông lỏng cường độ khống chế đối với bản bộ thương xã An Tú, nhưng rất hiển nhiên là nàng sẽ tiến thêm một bước, tăng cường lực khống chế đối phân bộ nước ngoài và tập đoàn xí nghiệp có liên quan.

Để Vương An không có 100% xác định ý đồ Tần Mi Vũ là như vậy, đó chính là động tĩnh của Nghiêm Vũ Nhân, theo đạo lý Nghiêm Vũ Nhân trở lại trong nước nắm vững các doanh nghiệp nhỏ, là thuộc về một bước vô cùng trọng yếu trong sách lược từ bỏ hạch tâm của Tần Mi Vũ, thế nhưng vì cái gì mà Nghiêm Vũ Nhân lại chạy về nước Mỹ, chẳng lẽ trong quá trình chấp hành kế hoạch của Tần Mi Vũ sinh ra một chút đường rẽ?

Cái gọi là mưu sự tại nhân, hành sự tại thiên, nói chúng liền là như vậy, kế hoạch lại có hoàn mỹ, cũng không có khả năng chắc chắn 100% đạt tới mục tiêu mong muốn, tựa như Vương An... Vương Tiểu Mạt làm những chuyện thật là làm cho Vương An khóc không ra nước mắt.

"Vương thiếu, ngươi đang suy nghĩ gì a?"

Vương An lấy lại tinh thần, nhìn xem đồng hồ của Tô Mễ Mễ, trong nháy mắt sự tình nghĩ ra thực sự hơi nhiều, ở trong mắt người ngoài tự nhiên là vô duyên vô cớ ngăn người.

"Không có gì, các người nhanh đi học đi, Vương Tiểu Mạt hẳn là cũng sắp tan lớp rồi," Vương An đáp lời.

"Vương thiếu, ngươi vì sao không đi học dương cầm cùng chúng ta a, Phi Tử biết thật nhiều nhạc cụ, ngươi cũng cần phải cố gắng học tập, làm một người đàn ông xứng đáng với năng a."" Tô Mộc San nắm chặt nắm đấm cổ vũ, nói với Vương An.

"Bằng không thì ngươi chỉ có thể cưới Vương Tiểu Mạt rồi, mỗi ngày cùng nàng quậy phá."" Tô San Tử tiếc hận nói ra, hai chị em mặc dù rất thích chơi cùng Vương Tiểu Mạt, nhưng vẫn phản được rõ ràng Vương Tiểu Mạt là quý nghịch ngợm cần quậy ngày ngày, chỉ có công chúa như Vương Phi Tử mới là thích hợp nhất với Vương An anh tuấn đẹp trai.

"Các người nhanh đi học đi, bằng không thì ta không cưới Vương Phi Tử, cũng không cưới Vương Tiểu Mạt, liền cưới hai chị em không trên không dưới các người."" Vương An thúc giục các nàng mau đi, hẳn cũng không muốn bị hai cô gái nhỏ đùa giỡn.

"Phốc..." Vương An ngược lại quên mất Tô Mễ Mễ còn ở bên cạnh nhìn xem đâu, Tô Mễ Mễ nở nụ cười, "Nếu ngươi không cưới Vương Phi Tử, chờ ngươi trưởng thành rồi, ta đem hai chị em đều gả cho ngươi!"

"Chúng ta không phải là phí tặng kèm điện thoại!" Tô Mộc San vội vàng nói.

"Chúng ta là hạt giống mà ba ba cắm xuống ở trên thân mẹ mẹ, sau đó kết quả sinh ra!" Tô San Tử tự hào nói ra," Đứa bé khác mới là tài khoản điện thoại tặng kèm theo.!"

"Ví dụ này ngược lại là hình tượng..." Vương An nhìn xem Tô Mễ Mễ cười, " Thế nhưng mà hạt giống mà ba ba các người cắm xuống trên thân mẹ mẹ các người là ở địa phương nào a?"

Tô Mộc San cùng Tô San Tử hai mặt nhìn nhau, không có nghĩ qua vấn đề này, thế là đồng thời nhìn xem mẹ mẹ.

Nhìn xem đứa bé trai trước mắt cười ngây thơ, thế nhưng trong ánh mắt kia rõ ràng có một loại mùi vị trêu chọc, Tô Mễ Mễ nháy nháy mắt, lại cảm thấy

là mình nhìn lầm, một đứa nhóc lớn bảy tuổi, làm sao hiểu được loại vấn đề này, lại càng không cần phải nói đến đứa gờn phụ nữ thành thực... Thế nhưng rõ ràng chính là có một loại cảm giác bị đàn ông già dặn đùa giỡn!

Vấn đề này Tô Mễ Mễ không có cách nào trả lời, có chút quần bách đầy một chút hai chị em, "Đi, đi học..."

-
-

(*)Mình tu sạn đạo, ám lộ Trần Thương

Sạn đạo (棧道) là đường xây bằng cầu treo hoặc ván gỗ xếp hai bên sườn núi đá, dùng để đi qua các khu vực núi non hiểm trở.

Ở Trung Quốc, những con đường này đã từng là huyết mạch xuyên qua dãy núi Tần Lĩnh để nối giữa các thung lũng sông Vị và sông Hán Thủy. Con đường sạn đạo đầu tiên được xây dựng vào thời Chiến Quốc, quân Tần đã đi qua con đường này để đánh Thục và Ba.

Thời Hán Sở tương tranh từ Tam Tần tiến vào Ba Thục có đường chính lộ duy nhất là sạn đạo. Lưu Bang được Hạng Vũ cấp cho đất Ba Thục với mục đích cô lập ông, tránh trở thành mối họa sau này. Khi vào, mưu sĩ của Lưu Bang là Trương Lương đã đốt đường sạn đạo để binh sĩ không còn mơ tưởng đến ngày về, tạo điều kiện cho Hán Vương Lưu Bang chinh đồn quân mã chờ ngày tiến khởi Ba Thục. Sau Hán Tín lại dùng kế dương đông kích tây, ngày đêm ra sức sửa đường sạn đạo nhưng thực chất lại dẫn đại quân theo đường Trần Thương đi qua huyện Cổ Đạo đánh úp Ung Vương Chương Hàm. Chương Hàm đón đánh quân Hán ở Trần Thương, thua chạy về đất Hạo Tri giao tranh tiếp, lại thua trận, bỏ chạy đến Phế Khâu. Hán vương đuổi theo, bình định đất đai của Ung Vương, đi về phía đông đến Hàm Dương, lại cho một cánh quân riêng vây Ung Vương ở Phế Khâu, còn sai các tướng bình định Lũng Tây, Bắc Địa, Thượng Quận. Từ tích ấy mà trong dân gian lưu truyền câu thành ngữ "mình tu sạn đạo, ám lộ Trần Thương", ý chỉ kế dương đông kích tây Hán Tín đã dùng để qua mặt Hạng Vũ.

(**) Căn Chính Miêu Hồng

*Căn chính miêu hồng: Xung hô đặc thù trong niên đại đặc thù. Đại khái là khi đó thân phận bần nông khá cao, nên thường nói “căn chính miêu hồng” (căn là rễ còn miêu là mầm), “càng nghèo càng cách mạng”. Con em địa phú thì luôn bị xa lánh. Hiện nay thì căn chính miêu hồng chỉ con cháu cộng sản.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 84: Cô chị gái để cho người ta vinh hạnh

Editor: 21302766

Tô Mễ Mễ mang theo hai chị em đi vào trung tâm huấn luyện, một chốc lát Vương Tiểu Mạt liền đi ra.

Nàng ngậm cái còi, gương mặt phồng lên, tràn đầy tức giận mà ngược nhìn bầu trời.

Lúc nàng xuống cầu thang thì Dạm Đại Tinh kéo nàng một cái, bằng không thì đi đường kiểu như vậy, khẳng định sẽ làm cho nàng té ngã.

"Ai chọc giận người rồi?" Vương An cười hỏi.

"Giáo viên của bọn ta một chút cũng không tôn trọng ta!"" Vương Tiểu Mạt tức giận nói ra.

"Nàng cùng giáo viên cãi nhau?" Vương An hỏi Dạm Đại Tinh.

Dạm Đại Tinh lắc đầu, khoe miệng hơi vênh lên, mang theo ý cười, nhưng không nói thêm gì.

"Nàng thế mà không để cho ta đem ca khúc đàn xong, nói ta chỉ ít cần phải qua ba năm nữa mới lại tiếp xúc ca khúc như vậy."" Vương Tiểu Mạt tròn mắt, giống như trong ngực vẫn tràn đầy bất bình, "" Vương Phi Từ đều biết đàn, tại sao ta muốn qua ba năm nữa mới có thể đàn? Ta nói với giáo viên là, tương lai ta sẽ trở thành một nhà dương cầm lớn, nàng thế mà cười cợt, nói để cho ta tiếp tục cố gắng, sau đó liền xoay người đi.""

Có chút khúc dương cầm là khó vô cùng, không chỉ dính đến sự lý giải của người diễn tấu đối với dương cầm, điều khiển ngón tay thành thạo, càng là việc tốn thể lực, ba hạng yêu cầu này thiếu một thứ cũng không được, Vương Tiểu Mạt tinh lực tràn đầy thì không cần phải nói, nhưng nàng quả thật chỉ là người mới học, thiên phú ở trên diễn tấu dương cầm cũng không có cách nào so với Vương Phi Từ.

"Cái này kêu là không tôn trọng người hả? Chẳng lẽ muốn giáo viên lừa người, nói người là một đại thiên tài, người đàn rõ ràng giống như kéo ống bễ vậy, cũng phải nói là người đàn thật tốt, cái này kêu là tôn trọng người?"" Vương An kéo kéo tay Vương Tiểu Mạt, ""Đi thôi, về nhà!""

Đạm Đài Tĩnh lái xe, chậm rãi lái ra khỏi bến đỗ, thông qua kính chiếu hậu nhìn xem chị em hai người.

Vương Tiểu Mạt nghĩ nghĩ, dường như càng nghĩ càng không cao hứng, ở trên chỗ ngồi buồng xe sau xoay tới xoay lui, rốt cuộc ôm đầu thở dài một hơi, không thể làm gì khác hơn mà nói ra: ""Ồi, đây cũng là chuyện không có cách nào, để nàng nhất được tiện nghi rồi.""

""Ai nhất được tiện nghi cơ?"" Vương An không rõ mà hỏi lại.

""Ta nghĩ nếu tương lai ta trở thành một nhà dương cầm lớn, trở thành đại âm nhạc gia không tầm thường như là Beethoven và Chopin, cô giáo viên này khẳng định sẽ khoe khoang với người khác rằng ta đã từng là học sinh của nàng, để nàng cảm giác rất có mặt mũi... Ta liền cực kỳ khó chịu!"" Vương Tiểu Mạt tức tối nhất chính là cái này, Vương Tiểu Mạt ghét nhất là để cho người mà mình không thích chiếm được tiện nghi của mình, ""Nghĩ tới chuyện này, buổi tối hôm nay ta khẳng định là ngủ không yên!""

""Ta cam đoan, loại chuyện này tuyệt đối sẽ không phát sinh!"" Vương An nghiêm túc giơ tay lên, thề thốt như là khẳng định vậy.

""Vì cái gì?"" Vương Tiểu Mạt mở to con mắt, lông mi phốc phốc nháy lên, không thể nào hiểu được mà nhìn em trai mình, ""Nàng chính là người như vậy, nàng đã hướng chúng ta khoe khoang là nàng có một học sinh thật lợi hại biết bao!""

Vương Tiểu Mạt trở thành nhà âm nhạc lớn, làm sao có thể không bị nàng khoe khoang!

Đạm Đài Tĩnh đã cười ra tiếng.

""Giống như mỗi lần người ở trong siêu thị nhìn thấy đồ vật ưa thích, mụ mụ không mua cho người, người liền ôm lấy không chịu buông tay, còn muốn lăn lộn trên đất, ta và mụ mụ giả bộ như không biết không quen người."" Vương An nhớ tới lần trước đi cửa hàng bán đồ dùng trong nhà, không biết gần rề nào trong não của Vương Tiểu Mạt không đúng, quán lấy Lý Vân, nhất định muốn mua loại giường tình - ái kia, bởi vì nàng cảm thấy dưới giường lại có thứ nâng lên hạ xuống, có thể nâng đẩy nàng giống như ngủ ở trên sóng vậy, chơi rất vui.

Làm một phụ nữ truyền thống Trung Quốc, Lý Vân làm sao có thể mua loại vật này về nhà, Vương Tiểu Mạt liền nằm ở trên cái giường kia không động dậy, làm cho Lý Vân lúng túng không thôi, hung hăng đánh hai cái vào mông nàng rồi kéo đi.

""Người nói giáo viên cũng sẽ giả bộ như không quen biết ta sao?"" Vương Tiểu Mạt lấy làm kỳ lạ, ""Thế nhưng ta sẽ trở thành nhà dương cầm lớn, rất là đáng gờm a!""

""Tốt thôi. Tương lai người không thừa nhận nàng là giáo viên của người là được."" Vương An không cho rằng Vương Tiểu Mạt chậm hiểu không nghe ra được ý tứ trong lời nói của hắn, Vương Tiểu Mạt chỉ là tin tưởng vững chắc rằng mình sẽ trở thành nhà dương cầm lớn, cho nên hoàn toàn không vì người khác không tin tưởng mà sinh ra dao động.

""Ai, làm như vậy cũng không tốt, dù sao nàng cũng là giáo viên của ta a."" Vương Tiểu Mạt nhìn xem Đạm Đài Tĩnh nói ra, ""Tựa như tương lai ta trở thành cao thủ võ công đệ nhất thiên hạ, nếu là ta không thừa nhận tiểu Tĩnh a đi là lão sư của ta, tiểu Tĩnh a đi nhất định cũng sẽ rất thương tâm.""

Có chút khúc dương cầm là khó vô cùng, không chỉ dính đến sự lý giải của người diễn tấu đối với dương cầm, điều khiển ngón tay thành thạo, càng là việc tốn thể lực, ba hạng yêu cầu này thiếu một thứ cũng không được, Vương Tiểu Mạt tinh lực tràn đầy thì không cần phải nói, nhưng nàng quả thật chỉ là người mới học, thiên phú ở trên diễn tấu dương cầm cũng không có cách nào so với Vương Phi Từ.

""Cái này kêu là không tôn trọng người hả? Chẳng lẽ muốn giáo viên lừa người, nói người là một đại thiên tài, người đàn rõ ràng giống như kéo ống bễ vậy, cũng phải nói là người đàn thật tốt, cái này kêu là tôn trọng người?"" Vương An kéo kéo tay Vương Tiểu Mạt, ""Đi thôi, về nhà!""

Đạm Đài Tĩnh lái xe, chậm rãi lái ra khỏi bến đỗ, thông qua kính chiếu hậu nhìn xem chị em hai người.

Vương Tiểu Mạt nghĩ nghĩ, dường như càng nghĩ càng không cao hứng, ở trên chỗ ngồi buồng xe sau xoay tới xoay lui, rốt cuộc ôm đầu thở dài một hơi, không thể làm gì khác hơn mà nói ra: ""Ồi, đây cũng là chuyện không có cách nào, để nàng nhất được tiện nghi rồi.""

""Ai nhất được tiện nghi cơ?"" Vương An không rõ mà hỏi lại.

""Ta nghĩ nếu tương lai ta trở thành một nhà dương cầm lớn, trở thành đại âm nhạc gia không tầm thường như là Beethoven và Chopin, cô giáo viên này khẳng định sẽ khoe khoang với người khác rằng ta đã từng là học sinh của nàng, để nàng cảm giác rất có mặt mũi... Ta liền cực kỳ khó chịu!"" Vương Tiểu Mạt tức tối nhất chính là cái này, Vương Tiểu Mạt ghét nhất là để cho người mà mình không thích chiếm được tiện nghi của mình, ""Nghĩ tới chuyện này, buổi tối hôm nay ta khẳng định là ngủ không yên!""

""Ta cam đoan, loại chuyện này tuyệt đối sẽ không phát sinh!"" Vương An nghiêm túc giơ tay lên, thề thốt như là khẳng định vậy.

""Vì cái gì?"" Vương Tiểu Mạt mở to con mắt, lông mi phốc phốc nháy lên, không thể nào hiểu được mà nhìn em trai mình, ""Nàng chính là người như vậy, nàng đã hướng chúng ta khoe khoang là nàng có một học sinh thật lợi hại biết bao!""

Vương Tiểu Mạt trở thành nhà âm nhạc lớn, làm sao có thể không bị nàng khoe khoang!

Đạm Đài Tĩnh đã cười ra tiếng.

"Giống như mỗi lần người ở trong siêu thị nhìn thấy đồ vật ưa thích, mẹ mẹ không mua cho người, người liền ôm lấy không chịu buông tay, còn muốn lăn lộn trên đất, ta và mẹ mẹ giả bộ như không biết không quen người." Vương An nhớ tới lần trước đi cửa hàng bán đồ dùng trong nhà, không biết gần rế nào trong não của Vương Tiểu Mạt không đúng, quần lấy Lý Vân, nhất định muốn mua loại giường tinh - ái kia, bởi vì nàng cảm thấy dưới giường lại có thứ nâng lên hạ xuống, có thể nâng đẩy nàng giống như ngủ ở trên sóng vậy, chơi rất vui.

Làm một phụ nữ truyền thống Trung Quốc, Lý Vân làm sao có thể mua loại vật này về nhà, Vương Tiểu Mạt liền nằm ở trên cái giường kia không động đậy, làm cho Lý Vân lúng túng không thôi, hung hăng đánh hai cái vào mông nàng rồi kéo đi.

"Người nói giáo viên cũng sẽ giả bộ như không quen biết ta sao?" Vương Tiểu Mạt lấy làm kỳ lạ, "Thế nhưng ta sẽ trở thành nhà dương cầm lớn, rất là đáng gồm a!"

"Tốt thôi. Tương lai người không thừa nhận nàng là giáo viên của người là được." Vương An không cho rằng Vương Tiểu Mạt chậm hiểu không nghe ra được ý tứ trong lời nói của hắn, Vương Tiểu Mạt chỉ là tin tưởng vững chắc rằng mình sẽ trở thành nhà dương cầm lớn, cho nên hoàn toàn không vì người khác không tin tưởng mà sinh ra dao động.

"Ai, làm như vậy cũng không tốt, dù sao nàng cũng là giáo viên của ta a." Vương Tiểu Mạt nhìn xem Đạm Đài Tĩnh nói ra, "Tựa như tương lai ta trở thành cao thủ võ công đệ nhất thiên hạ, nếu là ta không thừa nhận tiểu Tĩnh a đi là lão sư của ta, tiểu Tĩnh a đi nhất định cũng sẽ rất thương tâm."

"Ừm, ta thật sự sẽ rất thương tâm, cố lên, vô luận là có thể hay không trở thành cao thủ võ công đệ nhất thiên hạ, đều phải cố gắng." Đạm Đài Tĩnh giơ lên một tay, nắm chặt nắm đấm, khích lệ Vương Tiểu Mạt.

"Ta làm sao có nhiều chuyện muốn làm như vậy, vừa muốn trở thành nhà dương cầm lớn, vừa muốn trở thành cao thủ võ công." Vương Tiểu Mạt sàu muộn lắc đầu, "Và lại ta còn muốn trở thành bậc thầy Violon, xem ra từ nay trở đi ta phải ít xem TV đi mới được."

"Không... Không... Người có thể xem TV nhiều chút cũng không có vấn đề, thiên tài giống như người, làm sao lại bởi vì xem TV nhiều một chút liền không có cách nào trở thành các loại bậc thầy và cao thủ đâu?" Vương An thành tâm khuyên giải nói, "Bất quá quan trọng nhất là, nếu như thành tích học tập của người rơi khỏi mười vị trí đầu, cái mông của người liền lại phải bị đánh."

Vương Tiểu Mạt sờ lên cái mông của mình, lớp học mới hơn hai mươi người, bảo trì mười vị trí đầu thật không dễ dàng a.

Về đến nhà, Vương An muốn làm sự tình của mình, mạnh mẽ ngăn trở Vương Tiểu Mạt có ý đồ xâm lấn vào phòng của hắn để làm bài tập, sau đó phát một bức bưu kiện ra ngoài.

Nước Mỹ bên kia bây giờ là nửa đêm, Vương An cũng không hi vọng lập tức đạt được hồi âm, làm xong những chuyện này về sau, Vương An mở cửa, đem Vương Tiểu Mạt một mực quanh quẩn ngoài cửa thả vào.

"Mẹ mẹ muốn về nhà!" Vương Tiểu Mạt hưng phấn nói.

Vương Trung Thái trong khoảng thời gian này vốn là ở huyện Lâu Hàng, Lý Vân cũng muốn trở về, vậy liền mang ý nghĩa trong nhà chỉ có ba người Vương An, Vương Tiểu Mạt và Đạm Đài Tĩnh, chuyện này nghĩa là khi Vương Tiểu Mạt làm rất nhiều chuyện để mẹ mẹ không cao hứng, cũng sẽ không bị mắng, Vương Tiểu Mạt đương nhiên là cao hứng rồi.

"Mẹ mẹ, có chuyện gì sao?" Vương An ra khỏi phòng, phát hiện Lý Vân có chút lo lắng.

"A, thân thể bà ngoại người không tốt... Mẹ muốn trở về chiếu cố bà mấy ngày." Lý Vân có chút không yên lòng nói ra.

"Chị Lý, người cứ về đi, giao Tiểu Mạt và Vương thiếu cho ta chiếu cố là được rồi." Đạm Đài Tĩnh hiểu rằng Lý Vân không yên lòng cái gì, mỉm cười, "Tiểu Mạt có chút nghịch ngợm, nhưng ta sẽ quản nàng, Vương thiếu hiểu chuyện, người cứ việc yên tâm là được, phụ cận cư xá ta cũng rất quen, nếu như có vấn đề gì, ta gọi điện thoại cho người là được."

"Lý Vân nghĩ nghĩ, cũng không biết muốn trở về mấy ngày, con trai và con gái muốn đi học, không có khả năng luôn mang theo bên người, trong những ngày này tiếp xúc, cũng biết được Đạm Đài Tĩnh đúng là một bảo mẫu hợp cách, rất tỉ mỉ, bọn nhỏ cũng không nhỏ rồi, ngược lại là không cần thiết lo lắng."

"Vương thiếu, con trông chừng chị gái chút, nếu như nàng quấy rối, con liền gọi điện thoại cho mẹ mẹ." Lý Vân dặn dò nói.

Vương An nhẹ gật đầu, ở trong mắt Lý Vân và Vương Trung Thái, hắn phải đỡ lo nhiều lắm, cho nên, dưới tình huống bình thường là chị gái chiếu cố em trai, nhưng ở trong gia đình này thì ngược lại.

"Mẹ mẹ, người yên tâm đi, ta sẽ chiếu cố tốt em trai, sẽ không để cho hắn bị người khác khi dễ đâu, người đi sớm một chút đi!" Vương Tiểu Mạt vỗ vỗ ngực cam đoan, hồn nhiên không có để ý mẹ mẹ nói cái gì.

"Nếu thật là để người chiếu cố, ta mới không yên lòng, vậy thì không có biện pháp đi rồi." Lý Vân vỗ vỗ đầu của con gái.

Sau khi ăn bữa trưa, Lý Vân kêu chiếc xe liền chạy thẳng đến huyện Lâu Hàng, chiếc Santana trong nhà muốn lưu cho Đạm Đài Tĩnh đưa đón hai chị em đến trường.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 85: Trở thành một shota mà cả người lẫn vật đều Kute, chính là mộng tưởng của nam nhân

Editor: 21302766

Vương Tiểu Mạt mở mắt mong chờ mụ mụ rời đi về sau, liền vội vàng vàng cầm tiền tiêu vặt xông ra ngoài, nàng phải nhanh đến quầy bán quà vặt bên cạnh cư xá, mua về một đồng lớn đậu phụ cay không và cá cay khô, còn có thể ngồi ở trên giường, vừa ăn vừa đọc manga, rốt cuộc không cần lo lắng mụ mụ đột nhiên chạy vào, từ đầu sấp và hột tiêu trên ga giường mà phán đoán ra nàng đang làm gì, một bên lục tung toàn bộ lên, tìm tới đồ ăn ngon của nàng, ném tất cả vào thùng rác.

Ở trong mắt người trưởng thành, loại đồ ăn vặt hết sức ngon lành này trong miệng con trẻ, ngay cả xương và ngày sản xuất đều khó mà tìm tới, tự nhiên không thể để nàng ăn thường xuyên rồi.

Từ trên cửa sổ nhìn xem, hai cái bím tóc đuôi ngựa của Vương Tiểu Mạt lắc la lắc lư, toàn thân đều tràn đầy sức sống, Vương An không khỏi nở nụ cười.

Một cái tay mềm mại đè trên cửa sổ, hai ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng đem màn cửa kéo lên, Vương An quay đầu, Đạm Đài Tinh khóa trái cửa phòng, đang đứng bên cạnh hắn, trên thân thể nàng truyền đến mùi thơm dễ chịu.

Có khả năng nhất giải thích phẩm chất riêng của một phụ nữ, không thể nghi ngờ là mùi thơm trên cơ thể nàng, nước gội đầu, nước hoa, còn có hỗn hợp mùi thơm nhựa sữa hợp lại cùng nhau, tạo thành màn tự giới thiệu căn bản nhất của một người phụ nữ, nam nhân thành thực thường thường có thể người được khí tức của nàng, trong nháy mắt liền có thể cảm giác được chỗ mị lực của người phụ nữ này, đánh giá ra nàng có phải loại hình mình thích hay không.

Không thể không thừa nhận, loại mùi thơm này, phảng phất đem một bó hoa tươi ngâm trong nước, sau đó đem mùi nhích lại gần mặt nước, hỗn hợp lấy hơi nước của loại trong vắt mà mỏng manh kia, càng phát ra mùi thơm ngấm vào lòng người, chính là loại hình mà Vương An thích.

Trên gương mặt của Đạm Đài Tinh có nhàn nhạt ngưng ngưng, nhưng thần thái trong hai tròng mắt lại cực kỳ tự nhiên, nàng ngồi ở trên giường, sau đó chậm rãi cởi ra nút áo của mình.

Huyệt đạo nhân thể trọn vẹn hơn ngàn, nếu như Vương An muốn đạt tới loại cảnh giới dưỡng sinh kia như Đạm Đài Tinh, tự nhiên là mỗi một cái huyệt vị đều cần hiểu rõ, nhưng bây giờ đương nhiên không cần thiết, hắn chỉ nắm giữ hơn một trăm cái huyệt vị chủ yếu mà hắn cần dùng là được rồi.

Dù là như vậy, việc này cũng không phải một hai ngày liền có thể nắm giữ, Đạm Đài Tinh để ghi nhớ tình huống vị trí trên đồ hình và mô hình về sau, cũng thường thường để hắn chạm đến huyệt vị trên tứ chi, bộ mặt, và cổ của nàng, chỗ mà hiện tại Vương An chưa quen thuộc, chỉ là những huyệt vị chủ yếu trên thân thể thôi.

"Một hồi người phải nhẹ một chút, so với cường độ bình thường thấp ba phần, ta liền có thể phán đoán ra người có hay không tìm được vị trí huyệt đạo chuẩn xác." Đạm Đài Tinh thoát áo ngoài ra, theo ở cúc trước ngực, bộ ngực đầy đặn giống như là bé thỏ trắng vì mùa đông rút đi, rốt cuộc không cần lo lắng dầu chân lưu lại trên tuyết, để lộ ra vị trí sào huyệt, tung tăng gấp rút nhảy ra ngoài.

Chính như chỗ mà Vương Tiểu Mạt hình dung, bộ ngực không có bị đàn ông ngày qua ngày thường thức và theo tuổi tác lớn lên mà trở nên lỏng lẻo, giống như hai cái mật - đào mộng nước tan mát ra mùi thơm, cũng có gái bình thường chưa trải qua việc đời có chút khác biệt là, điểm nhỏ hồng hồng trước ngực Đạm Đài Tinh hơi lớn một chút, tựa hồ lại càng dễ để cho người ta có kích động đi mất.

Vương An không tự chủ được nín thở, hắn đã sớm phát hiện thân thể Đạm Đài Tinh nhỏ nhắn mềm mại mà lộ ra xinh đẹp, nhưng lại có kích thước đầy đủ làm cho phụ nữ đều mặc cảm, đáng người như vậy là chỗ mà đàn ông thường thức nhất, bởi vì khi các nàng ở trong ngực đàn ông, sẽ không để hắn cảm giác mất sức và miễn cưỡng, nhưng lại không mất đi vẻ đầy đặn.

Vương An cũng không phải là một gã đàn ông thanh tâm quả dục, đàn ông tràn ngập dã tâm thường thường có dục vọng đối với phụ nữ càng thêm mãnh liệt một chút, chỉ là Vương An cảm thấy sự tình giữa nam với nữ, nếu như chỉ là thỏa mãn thân thể lẫn nhau, vậy khó tránh khỏi có chút quá thấp kém và đơn thuần, cho nên khi Vương An nhận được rất nhiều quyến rũ, thái độ đều vô cùng trực tiếp cự tuyệt, xưa nay không duy trì mập mờ hoặc là ban phát hi vọng cho những phụ nữ lòng mang ham muốn kia.

Tần Mi Vũ luôn luôn hoài nghi thời điểm mà Vương An không trở về nhà hoặc là không có ở văn phòng, tất nhiên có một ả đàn bà khác ở trên đầu giường hắn, trên thực tế loại thân phận giống như Vương An đây, sự quyến rũ mà hắn chịu đến cũng xác thực muốn xa xa nhiều hơn Tần Mi Vũ.

Vợ chồng thiếu khuyết sự tin tưởng, nhưng duy trì kiên trì trên thân thể, loại chuyện này khó tránh khỏi có chút kỳ lạ, Vương An nhìn xem thân thể mỹ lệ của Đạm Đài Tinh, nhưng lại nhớ tới cô vợ đã từng là của mình.

Xem ra Tần Mi Vũ không thay đổi cái nhìn của nàng đối với chuyện phòng the, cũng không có một gã đàn ông nào đi vào trái tim nàng, để nàng nguyện ý một lần nữa ném thử những chuyện vui vẻ giữa nam nữ kia.

"Người đang suy nghĩ gì?" Đạm Đài Tinh duỗi ra hai ngón tay vẫy vẫy trước người Vương An, vừa rồi trong nháy mắt đó, ánh mắt của Vương An để nàng có một loại cảm giác ngượng ngùng mà khó xử.

Buổi sáng Đạm Đài Tinh sẽ ở trong cư xá tĩnh tọa một hồi, sau đó kéo dẫn thân thể, đường cong mỹ lệ luôn luôn dẫn đến ánh mắt của đàn ông bên cạnh, ánh mắt ấy cùng loại với Vương An, thậm chí có người đánh lầy ngay trang cùng nàng giao lưu học tập kiện thân, để nàng thu hấn làm đồ đệ.

Sự tình nhà Vương Trung Thái có một cô bảo mẫu xinh đẹp, vốn chính là đề tài không lớn trong khu cư xá, nhìn xem nhà Vương Trung Thái nhưng năm tháng này càng ngày càng hưng thịnh, liền xem như rất nhiều gã tiểu nhân, đàn bà nguyên bản coi như giao tình không tệ, cũng sẽ sinh ra chút đồ kỵ, không thiếu được cùng Lý Vân tán gẫu sẽ nói là cẩn thận bảo mẫu trong nhà bên giường ve vãn Vương Trung Thái, sau khi Lý Vân nói Đạm Đài Tinh đã kết hôn, loại chuyện phiếm này ngay trước mặt Lý Vân thì ít, sau lưng đàn ông đối với Đạm Đài Tinh động tâm tư ngược lại là nhiều.

Tiểu bảo mẫu ra ngoài làm công, còn xinh đẹp như thế, không chắc trong nhà cỡ nào nghèo, còn đã kết hôn, nói không chừng bỏ được chút tiền nhỏ, liền dễ dàng nhấc vào, mà lại không có hậu hoạn gì, dù sao cũng đã kết hôn rồi, đều không còn xử nữ, còn muốn đàn ông phụ trách? Đến lúc đó thật có phiền toái, vung lên đến cũng rất có lý lẽ hùng hồn.

Đạm Đài Tinh đối với loại đàn ông có tâm tư này tự nhiên là hồ hững, ánh mắt của nàng vẫn thanh tịnh và yên tĩnh, rất dễ dàng thấy được rõ ràng sự bản thủ trong đáy lòng người khác, ngược lại Đạm Đài Tinh lại nguyện ý chỉ điểm một chút lão thái lão đầu tập dưỡng sinh.

Đạm Đài Tinh cũng không ghét ánh mắt Vương An, loại ánh mắt giống như người trưởng thành đối với thân thể của nàng sinh ra mấy phần kiều diễm, bởi vì hấn còn là đứa nhóc con, có bề ngoài đáng yêu vô cùng, dưới tình huống này, phụ nữ bình thường đối với đứa bé trai đùa nghịch lưu manh, đại đa số đều không biết khóc hay cười, còn có chút hưng phấn và vui vẻ, cái cảm giác này cùng bé gái đối với đàn ông nói ""Chú ơi, chú có thể đem kẹo que của chú cho cháu ăn không"" là giống nhau.

Trọng yếu nhất chính là, ngoại trừ loại tha thứ đối với đứa bé trai, ngoài ra Vương An lại có thể cùng nàng tiến hành chín chắn đối thoại, cùng khi đàn ông trưởng thành thường ngày cùng nàng nói chuyện, tâm tư cần tốn và tâm thái bảo trì không khác nhau chút nào.

Hai loại tình huống để cảm giác của nàng đối với Vương An sinh ra ảnh hưởng, đan xen lẫn nhau, để khi Đạm Đài Tinh và hấn cũng một chỗ, luôn luôn cảm thấy rất kỳ diệu.

""Ta nhớ là người bây giờ hấn là còi quần."" Vương An thuận miệng nói.

Gương mặt Đạm Đài Tinh đỏ ửng, mặc dù đây là sự tình khẳng định sẽ làm, chỉ là bị hấn dùng giọng điệu đàn ông thành thực đùa giỡn phụ nữ chính mình nói như vậy ra, để Đạm Đài Tinh sinh ra mấy phản ý giận, trừng mắt liếc hấn một cái, nhưng hai tay khoắc lên trên quần lót.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 86: Chủ đề lịch sử vĩnh hằng

Phụ nữ còi quần, phụ nữ còi quần như thế nào, vây quanh một cái chủ đề này, là lịch sử vĩnh hằng bất biến bất dịch.

Tựa như Chu U vương chôn vùi quốc vận của một triều đại, chơi một màn gió lửa hí chur hầu, nói kiểu văn nhã chút thì chỉ là thu được nụ cười nghiêng nước nghiêng thành của Bao Tự, kỳ thật, hấn chỉ là muốn để Bao Tự cam tâm tình nguyện tự mình còi quần xuống mà thôi.

Phụ nữ còi quần đơn giản là tự còi quần ra, hoặc là bị người khác còi, nếu như không cẩn thận làm rớt xuống, gọi là lộ hàng, nếu như là cố ý làm rớt, gọi là lẳng xê.

Đây đều là nói nhảm, chỉ là rất nhiều chuyện hiển nhiên đặc biệt nói ra, đồng thời cường điệu thêm chút, cũng không phải là không có một ít ý nghĩa đặc biệt, nhất là ở thời điểm Đạm Đài Tinh tự còi quần mình ra.

Phần lớn đàn ông đều thích giúp phụ nữ còi quần, có chút đàn ông thích còi xuống vấy hoặc quần trước tiên, sau đó nín thở nhìn xem đồ lót hoặc là màu trắng, hoặc là màu đen, hoặc là viền đen, hoặc là chạm rỗng, hoặc là gọi cảm, hoặc là bảo thủ, từ đó suy đoán ra phụ nữ lúc này tâm tình là nguyện ý, hoặc là phán đoán nàng là nín nhịn, hay là thanh thuần, hoặc là phóng- dăng.

Một phụ nữ mặc quần lót gọi cảm, còn có thể nói là vì muốn lấy lòng đàn ông của mình, nếu như người không cẩn thận nhìn thấy một phụ nữ mặc quần chữ C, vừa vặn người là một gã đàn ông truyền thống bảo thủ, người nhất định cảm thấy nàng không được thanh thuần, mắng một tiếng kỹ nữ cũng không quá phận, chỉ là để phụ nữ như thế nghe được, nói không chừng nàng sẽ nhấc váy lên, lộ ra bộ mông đẹp mà quần chữ C không cách nào che lấp, sau đó cười xùy một tiếng, lạnh nhạt rời đi.

Không chừng, sẽ còn lộ chút quyền rũ, cái này đại khái gọi là phong cách của Ngự Huyền Cơ.

Có chút đàn ông, sẽ tiếp tục cởi cả quần lót ra, lúc nhìn lông tóc đen nhánh, hoặc là mềm mại, hoặc là tươi tốt mà mọc ở trên ngọn đồi mắc cở, sẽ hưng phấn khó nói lên lời.

Đạm Đài Tĩnh sẽ không để cho Vương An cởi quần nàng, bởi vì đó là dụ dỗ và khiêu khích, mặc dù đối với Vương An có một chút yêu thích và xen lẫn cảm giác ấn tượng mới lạ, thế nhưng nàng còn không đến mức để một thằng nhóc đối với nàng làm cái gì.

Xuất phát từ sự cẩn thận của một phụ nữ trẻ tuổi tương đối thành thục, Đạm Đài Tĩnh lựa chọn tự cởi ra, bởi vì trên thực tế nàng chỉ cảm thấy đây là chuyện bình thường, hần vẫn còn là con nít, cho nên loại chuyện này cũng không có ý gì đặc biệt, nàng chỉ xuất phát từ việc nhất định phải truyền thừa, mới sẽ làm như vậy.

Ngón tay Đạm Đài Tĩnh khoác lên quần lót, ngón cái cắm vào giữa quần và phần eo, ngón trỏ đè xuống bên quần cách ngón tay cái 2cm, ngón tay cái thoáng dùng sức ra phía ngoài, liền đem quần lót đặt ở trên ngón trỏ, sau đó cởi xuống dưới.

Nàng lựa chọn đem đồ lót cởi ra luôn một lần, có thể giảm bớt cảm giác xấu hổ vì lặp lại động tác mà làm nàng nóng mặt.

Vương An giật mình nhớ đến, ngoại trừ tấm hình kia của Shanna, hần đã rất nhiều năm không có nhận đến dạng dụ hoặc này, mặc dù Đạm Đài Tĩnh cũng không có ý dụ dỗ, nhưng trên khách quan xác thực là thế.

Bụng dưới của Đạm Đài Tĩnh mềm mại trắng nõn, cũng không có cảm giác căng cứng hoặc là tràn ngập co dãn, phảng phất chỉ là trạng thái tự nhiên nhất của phụ nữ quen sống trong nhung lụa, nhân hạ mà ưu việt, công phu của nàng cũng không có đem thể thể của nàng cải tạo thành loại tràn trề sức mạnh.

Vương An cũng không có dời đi ánh mắt của mình, ở thời khắc này, hần rốt cục ý thực được vì cái gì Đạm Đài Tĩnh nói một đời chỉ thu một người đệ tử, hoặc là nói chân chính coi trọng việc mình và Đạm Đài Tĩnh sẽ từ từ bồi dưỡng ra được quan hệ đặc thù.

Thất sự là một loại truyền thừa kỳ lạ, để cho người ta chan chứa đủ loại cảm giác ước ao và kỳ diệu.

Đạm Đài Tĩnh cũng không do dự, quần lót và quần ngoài quần cùng một chỗ, theo hai chân thon dài như măng ngọc mang màu sắc êm dịu của nàng, rơi đến cẳng chân.

Vương An nhớ kỹ cửa hàng làm bánh bao vào bình minh, lúc xóc lên lồng hấp, bánh bao kia dưới hơi nước dày đặc, nóng hầm hập, xốp mềm, phồng lên, trắng thuần, tựa hồ rất ngon miệng.

Lại như là sau cơn mưa trời mát, ở tại hương dã điền viên, lạng yên xuất hiện nắm khuôn màu trắng, như cây dù, phạm vi đỉnh dù dài ra, cũng có cảm giác mềm trượt như thế.

Lại như là tuyết lông ngỗng trong ngày đông, vỡ nát chồng chất lên nhau, chờ đến trời trong mở cửa sổ, nhìn xem lúa mạch chất đông sau mùa thu hoạch, tuyết thật dày bao trùm lên.

Tóm lại, nói chúng liền là tinh cảnh như thế, hoặc là phải càng tươi đẹp, càng mỹ lệ hơn, thần kỳ hơn một chút.

""Sur phụ, ngươi cùng Tiểu Long Nữ, ai càng giống tiên nữ hơn chút?"" Vương An không chớp mắt nhìn mấy lần, thật vất vả ngẩng đầu lên, nhìn thấy ánh mắt Đạm Đài Tĩnh cũng đang theo dõi, trên gương mặt của nàng có vàng phần nhàn nhạt, cùng màu sắc với điểm nhỏ trước ngực nàng, vô cùng xinh đẹp.

Đầu lông mày của Đạm Đài Tĩnh hơi nhấc lên, sờ lên vành tai mình, khéo miệng nhếch lên, rất chân thành suy nghĩ, "" Ta cảm thấy là ta đi.""

""Vì cái gì?"" Vương An nói.

"Bởi vì ngươi hỏi như vậy, khẳng định là cảm thấy sư phụ càng giống tiên nữ một chút đi." Đạm Đài Tĩnh hỏi ngược lại: "Vì cái gì đây?"

""Bởi vì Bạch Hổ là thánh thú, một trong tứ thần, sư phụ là Bạch Hổ, tự nhiên là tiên nữ."" Vương An đương nhiên biết loại hiện tượng sinh lý này, chỉ là chưa từng thực sự gặp được, luôn cảm thấy đại khái cùng cô gái nhỏ không khác nhau bao nhiêu, chẳng qua là khi thân thể con gái trưởng thành, xuất hiện loại hiện tượng này, hần mới ý thức được sự mỹ diệu và quyến rũ trong đó.

Đạm Đài Tĩnh mỉm môi, đôi mắt lưu chuyển, lờm hần một cái, đưa tay nhẹ nhàng vỗ vỗ môi hần, "" Đừng thật sự coi ta là bảo mẫu của ngươi, ta thế nhưng là sư phụ của ngươi, ngươi cũng dám đùa giỡn sư phụ sao?""

""Chẳng lẽ ngươi cảm thấy nếu như là bảo mẫu thì ta sẽ không đùa giỡn?"" Vương An cười cười, "" Chẳng qua ta cảm thấy nghiêm túc đối mặt với người trần trướng, nếu như ta lại quá phần đúng đắn, vậy thì có chút giả vờ giả vịt, nếu không liền lộ ra mập mờ, cho nên chỉ đùa một chút.""

"Ta cảm thấy tranh thủ thời gian dạy dỗ ngươi những thứ này là chính xác, nếu như qua mấy năm, chờ ngươi trưởng thành, ta lại dạy ngươi như này, ngươi có phải hay không sẽ đem sư phụ biến thành đàn bà của ngươi?" Đạm Đài Tĩnh vỗ vỗ đầu Vương An, kinh ngạc tán thán lắc đầu, "Ngươi thật có thể che giấu tâm tư của mình, người khác đều không có phát hiện ngươi biết đùa giỡn con gái."

""Ai, cũng liền đùa một chút, chuyển qua nghiền miêng rồi."" Vương An cười khỏ một tiếng.

""Còn có thể chuyển qua nghiền tay."" Đạm Đài Tĩnh mỉm cười tủm tỉm.

"'Su phụ, người không cảm thấy người đang đùa giỡn ta sao?'" Vương An sờ lên một sợi tóc dài lác lác bên eo Đạm Đài Tinh, "'Ta còn là một đứa bé, bộ dáng này của người chẳng lẽ không có một chút tội ác sao, hoặc là cảm giác biến thái? Nghiêm túc mà nói, người đây coi như là lạm dụng bé trai.'"

"'Nói cũng đúng, vậy người sẽ đi báo cảnh sao?'" Đạm Đài Tinh lo lắng mà hỏi.

"'Sẽ không.'" Vương An lắc đầu.

"'Đó vô luận là người lạm dụng ta, hay là ta lạm dụng người, tóm lại là nhanh bắt đầu đi.'"

Đạm Đài Tinh không còn cùng Vương An nói đùa, đưa lưng về phía Vương An, để hấn trước tiên từ phần lưng bắt đầu nhận biết huyết vị.

Đạm Đài Tinh nghiêm túc, Vương An cũng tận lực để cho mình nghiêm túc, hấn cảm thấy tận lực học tập như vậy thì hiệu suất cao một chút, nếu không Đạm Đài Tinh nhất định phải cười áo và quần thêm mấy lần, đây đối với đứa bé bình thường mà nói, có thể không có vấn đề gì, nhưng là dạng tính hướng người nam có tâm lý thành thực như hấn mà nói, nói không chừng quá mức kích thích, sẽ để cho hấn phát dục quá sớm một chút, mặc dù Đạm Đài Tinh cảm thấy không có vấn đề gì, nhưng là Vương An càng hi vọng tuân theo quy luật tự nhiên.

Sau hai giờ, đầu Vương An đầy mồ hôi, Đạm Đài Tinh mặc vào quần áo, trong hai tròng mắt lưu chuyển cảm xúc phức tạp mà khác thường, tựa hồ có chút khó xử và quần bách.

"Ngày mai còn cần tiếp tục chứ?" Vương An hỏi.

Đạm Đài Tinh nhẹ gạt đầu, sau đó đi ra ngoài phòng, vừa rồi nâng một mực lưu ý lấy hấn, trong ánh mắt của đứa bé trai có quang mang của đàn ông trưởng thành đối với thân thể phụ nữ động tâm, chỉ là hấn vẫn như cũ cố gắng tập trung tinh thần, loại thân tình nghiêm túc kia rất dễ Đạm Đài Tinh thường thức.

Lúc đàn ông chăm chú làm một việc gì, luôn để phụ nữ có cảm giác tâm động, đối với đứa bé trai, chưa nói tới tâm động, nhưng Đạm Đài Tinh cảm thấy đứa bé như vậy, thật rất dễ cho người ta yêu thích.

Khó chịu là, tại sao lúc mình bị hấn đụng vào thân thể, lại có một loại cảm giác thân thể mềm nhũn? Nhìn con mắt của hấn, Đạm Đài Tinh có một loại cảm giác trực tiếp tiếp xúc thân mật với linh hồn của hấn.

Hấn không phải một đứa bé, hấn là một người trưởng thành, chỉ là nhìn qua giống một đứa bé thôi, Đạm Đài Tinh cảm thấy nhất định là như vậy, nếu không vô luận như thế nào cũng không giải thích được sự khác thường của mình.

Bởi vì Đạm Đài Tinh trăm phần trăm vững tin, chính mình là một phụ nữ bình thường, sẽ không đối với một đứa bé trai thật sự có cảm giác khác thường gì, hiện tại sinh ra loại cảm xúc dị dạng này, chỉ có thể là vấn đề từ hấn.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 87: Cô dâu

Editor: 21302766

Lý Vân về huyện Lâu Hàng một tuần lễ, cũng không có trở lại, mặc dù mỗi ngày đều gọi điện cho con trai và con gái, biết Đạm Đài Tinh trông nom rất tốt, Lý Vân vẫn để cho Vương Trung Thái dành thời gian về thăm nhà một chút.

Vương Trung Thái cũng không có nhiều thời gian, về nhà ăn bữa cơm liền muốn đi, Vương An tự nhiên không có vấn đề, Vương Tiểu Mạt đang vui vẻ vì xưa nay ba ba và mẹ mẹ lúc nào cũng ở bên người nàng, nàng chỉ dính chặt em trai của mình, nếu như em trai không ở nhà, nàng mới ăn không vô cơm nước.

"'Ba ba, con đến kỳ tư xuân rồi.'" Vương Tiểu Mạt thận trọng mà nói ra.

(Kỳ tư xuân là kỳ mà đối với thân thể khác phái có hứng thú)

Vương Trung Thái cơm nước xong xuôi, thuận tiện đưa Vương Tiểu Mạt và Vương An đi trường học dương cầm, nghe được lời nói của Vương Tiểu Mạt, Vương Trung Thái suýt nữa lái xe lên lối đi bộ, giật mình kêu lên.

"'Ba, ý chị là tuổi dậy thì.'" Vương An cảm thấy ở cùng với Vương Tiểu Mạt một chỗ thì thật nguy hiểm.

"'Ồ... Tuổi dậy thì à, con mới 9 tuổi.'" Vương Trung Thái quay kính xe xuống, cười theo, đối với người bên đường bị giật này mình xin lỗi... Vương Trung Thái rất chú ý việc cha mẹ làm gương mẫu, hấn cũng không hi vọng con cái của mình tương lai trở thành người không có đạo đức, không có lý còn không bỏ qua.

"Tóm lại, con có thể kết hôn rồi." Vương Tiểu Mạt mới không để ý kỳ tư xuân khác với tuổi dậy thì chỗ nào.

Vương Trung Thái thở dài một hơi, cảm thấy lúc trước Vương Tiểu Mạt kiếm em trai về, ở bốn tuổi liền tìm cho mình một ông chồng, Vương Trung Thái đương nhiên biết rõ Vương Tiểu Mạt nói nàng có thể kết hôn là ý gì.

"Việc này con đi nói với mẹ đi." Vương Trung Thái lười nhác nói nhảm với nàng.

"Con muốn đi cùng em trai nhận giấy hôn thú." Vương Tiểu Mạt tiếp tục phối hợp nói.

"Người không cảm thấy cùng em trai đi nhận giấy hôn thú, bản thân câu nói này liền có vấn đề sao?" Vương Tiểu Mạt sờ lên tóc Vương Tiểu Mạt, Vương Tiểu Mạt đã chín tuổi, tóc rất cục không còn rối bời, lọn tóc cũng không còn vàng nhạt, đen nhánh sáng đẹp, kế thừa tốt Lý Vân, Vương An đoán chừng, Vương Tiểu Mạt khi trưởng thành sau này cũng là tiểu mỹ nữ.

"Ba ba, đưa chúng con đi cục dân chính đi, con hỏi đi Tiểu Tĩnh rồi, kết hôn thì phải đi cục dân chính" Vương Tiểu Mạt nhìn em trai một chút, sau đó tiếp tục tự quyết định.

"Vậy sao người không hỏi đi Tiểu Tĩnh, chị em có thể kết hôn hay không?" Vương An nói tiếp.

"Đi Tiểu Tĩnh lại không có em trai, nàng làm sao biết? Nếu như nàng có em trai, khẳng định đã gả cho em trai của nàng. Người là một đứa trẻ thông minh như thế, vấn đề này sao lại nghĩ mãi không rõ đâu?" Vương Tiểu Mạt ôm bả vai em trai, "Ngoan, nghe chị đi, cùng chị kết hôn."

Chín tuổi... Vương Trung Thái ngâm lại lúc mình chín tuổi, đang bắt nạt Lý Vân đi, lúc đó đã hiểu bé trai và bé gái rất nhiều chỗ khác nhau, muốn gây sự chú ý của bé gái, thường thường là thông qua phương pháp bắt nạt đối phương, lại vừa sợ người khác nhìn ra mình thích cô bé nào đó, Vương Tiểu Mạt đâu? Ai, nàng rất cục là trưởng thành sớm hay là trẻ, đến cùng là hiểu chuyện hay là tính tình mê mê, tiếp tục giống như côn trùng? Vương Trung Thái đều không hiểu rõ con gái của mình.

Nhìn đồng hồ đeo tay một chút, còn có đủ thời gian, Vương Trung Thái cười cười, liền rẽ vào đường giao lộ phía trước, sau đó lái xe đến đại sảnh thị chính, chỉ vào cổng nói: "Vương Tiểu Mạt, con đi đi, cục dân chính liền ở bên trong, con và em trai đi kết hôn đi."

Vương Tiểu Mạt ngạc nhiên mở to hai mắt, lập tức cao hứng không thôi, "Tốt!"

Vương Tiểu Mạt lôi kéo em trai, lại phát hiện ba ba cũng không xuống xe, kỳ quái hỏi: "Ba ba không đi sao?"

"Ba không đi, ba không muốn mất mặt." Vương Trung Thái lắc đầu, "Con tự đi đi."

"Nhưng đây là hôn nhân đại sự của con, làm ba ba thế mà không đi!" Vương Tiểu Mạt vô cùng không hài lòng.

Vương Tiểu Mạt lại kéo em trai, Vương An đương nhiên sẽ không đi cùng nàng, "Ta cũng không muốn mất mặt."

Vương Tiểu Mạt nhìn một chút hai người đàn ông trọng yếu nhất trong đời mình, đối với bọn họ thất vọng vô cùng, tức giận bắt bình đá mở cửa xe, liền chạy hướng tới trong cục dân chính.

Vương Trung Thái đau lòng xe của mình, xuống xe đi lau dầu chân của Vương Tiểu Mạt.

"Ba, ba thật đề cho nàng đi sao?" Vương An thở dài.

Vương Trung Thái cười nheo nheo đôi má của con trai, "Đừng suốt ngày như ông cụ non, chị em bọn con đơn giản liền là hai thái cực, Tiểu Mạt chuyện gì cũng không hiểu, con lại hiểu chuyện quá sớm... Để nàng đi thôi, mất mặt nhiều lần, nàng mới nhớ lâu, bằng không thì mãi không dứt."

Vương An rất tán thành gật gật đầu, tính cách của Vương Tiểu Mạt chính là vậy, chưa thấy Hoàng Hà thì chưa từ bỏ ý định? Nàng đến Hoàng Hà rồi, cũng muốn nhảy xuống trước thử xem, mình có thể chết đuối hay không rồi nói.

Hai cha con thành thật ở trong xe hóng máy điều hòa, để hai người giật mình là, một lát sau Vương Tiểu Mạt thế mà nhún nhảy một cái chạy ra, tóc hất lên hất xuống, dáng vẻ cao hứng bùng bùng, cũng không có vẻ bị đá kích.

Vương Tiểu Mạt bước vào trong xe, liền ngồi trên ghế nờ nư cười khanh khách, nhìn chăm chăm vào thứ mà trong tay mình bung lấy, người tán gia bại sản cuối cùng trúng số 50 triệu.

"Giấy hôn thú!" Vương An kinh ngạc nhìn xem đồ vật trong tay của Vương Tiểu Mạt.

Vương Trung Thái không khỏi buồn cười, "Từ đâu tới vậy?"

Hóa ra là buổi chiều nhân viên công tác còn chưa đi làm, trong phòng trực ban chỉ có một người đang ngủ gật, Vương Tiểu Mạt chạy vào, phát hiện căn bản không có người để ý đến nàng, khắp nơi nhìn ngắm, rốt cuộc tìm được địa phương đăng ký kết hôn, nhưng ở đó cũng không có người đi làm, Vương Tiểu Mạt ngẩng đầu lên, phát hiện bên trên viết giả công chứng giấy kết hôn là chín nguyên, thế là Vương Tiểu Mạt vọt xuống mười đồng tiền, vụng trộm đi vào bên trong, cầm một tờ giấy hôn thú còn trống liền chạy trở về.

Nghe nàng dương dương đắc ý mà khoe khoang, Vương Trung Thái và Vương An đều rất bất đắc dĩ, bất quá ngẫm lại Vương Tiểu Mạt lúc bốn tuổi liền đem một đứa bé ôm đi, nàng làm ra loại chuyện này cũng không có gì kỳ quái đâu.

"Cái giấy hôn thú này vô dụng, không có ảnh chụp, không có mã số, không có con dấu, liền tên tuổi cũng không có." Vương An nói.

Vương Tiểu Mạt chẳng thèm quan tâm cái này, lấy ra bút viết lên tên của mình và em trai trên cột tên họ của vợ chồng song phương trên giấy hôn thú, liền như bảo bối mà đem sổ đỏ cất vào túi nhỏ trước ngực, hai tay dùng sức vỗ vỗ, lập tức hài lòng thỏa dạ.

"Ai, ta cũng là người đã kết hôn rồi, lúc nào sinh con đâu?" Vương Tiểu Mạt sờ sờ bụng của mình nói ra.

Vương Trung Thái phát hiện mục đích của mình hoàn toàn không có đạt tới, còn tốt một đường lái xe đã đem nàng đưa đến nhà trường dương cầm, không kiên nhẫn mở ra cửa xe, "Đi xuống cho ba, một hồi ba sẽ gọi điện thoại cho mẹ con, để mẹ nói cho con!"

Vương Tiểu Mạt và Vương An xuống xe, Vương Tiểu Mạt nhìn xem xe của ba ba đi xa, sờ sờ gò má, nhìn xem em trai rồi cười hi hi, đột nhiên có chút ngượng ngùng.

"Người lại đang suy nghĩ gì?" Vương An hoài nghi nhìn xem nàng.

"Sau này, chị gọi em là lão công có được không?" Vương Tiểu Mạt hạ giọng, thiết là, đột nhiên cảm thấy thật thẹn thùng, nguyên lai đây là cảm giác làm cô dâu, chính mình quả nhiên là trưởng thành rồi.

Vương An nuốt nửa từ trên bậc thang té xuống.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 88: Thời buổi rối loạn (sơ)

Editor: 21302766

Vương Trung Thái không trực tiếp về Lâu Hàng, sự tình Vương Tiểu Mạt muốn gả cho em trai, ở trong mắt Lý Vân tuyệt đối là không thể, nhưng Vương Trung Thái không nghĩ như vậy.

Dưới tình huống bình thường, giữa chị gái và em trai làm sao có thể sinh ra tình yêu? Vương Trung Thái hi vọng nhìn thấy chị gái và em trai đồng thời trưởng thành, chăm sóc lẫn nhau, sau khi trưởng thành bảo vệ lẫn nhau, liền xem như tương lai mỗi người gây dựng gia đình, chị gái bị nhà anh rể ức hiếp, có một em trai có thể ỷ vào, có một người nhà mẹ đẻ nói chuyện, lực lượng của câu nói cũng không giống nhau. Đồng dạng em trai cũng là như thế, nếu như em dâu không biết săn sóc người, gia đình không hòa thuận, chí ít còn có người chị gái thương hấn, tiếc hấn.

Thân tình tương cứu trong lúc hoạn nạn, mới là nguồn gốc của sự an tâm của người sống trên thế giới này, Vương Trung Thái có thể hiểu được sự tất yếu của kế hoạch hóa gia đình, nhưng hấn tuyệt đối không muốn khiến cho con cái của mình không có chí thân để dựa vào, cho nên Vương Trung Thái và Lý Vân sinh hai đứa bé.

Hiện tại Vương Trung Thái một lòng dốc xuống trên người con trai tình thương của một người cha, nhưng cũng không có nghĩa là hấn không nhớ đứa bé đến nay vẫn không có tin tức kia, hấn là đàn ông, so với Lý Vân lý trí hơn nhiều, sẽ không đơn phương tình nguyện, chỉ dựa vào sự cố chấp của mình liền có thể hoàn toàn quên mất.

Ngẫm lại ban đầu mỗi một tuần lễ đều sẽ lặng lẽ đi một chuyến đến đồn công an, sau tới một tháng đi một lần, càng về sau nửa năm đi một lần, ngẫm lại lần trước đến bây giờ đã dài một năm rồi.

Thời gian trôi qua càng lâu, hi vọng càng xa vời, có lẽ một ngày nào đó sẽ không bao giờ lại đến, nhưng Vương Trung Thái quyết định hôm nay vẫn phải đi một lần.

Đi vào đồn công an, đã nhiều năm như vậy, bởi vì hành chính điều chỉnh, đồn công an nhỏ ban đầu cũng thăng cấp, nhiều thêm một nơi quản lý người mất tích, ở kho số liệu DNA toàn quốc liên kết về sau, Vương Trung Thái cũng đem số liệu DNA của mình truyền lên, chỉ cần có thể đạt xứng đôi, vậy liền có thể khẳng định là tìm được con của mình.

Đây cũng là một trong nguyên nhân mà Vương Trung Thái không cần thiết phải liên tục chạy tới đồn công an, nhưng hấn còn muốn đi xem, cũng tính là tự an ủi mình, một loại nhớ mong đối với đứa bé kia không biết ở nơi nào, nghĩ đến bất luận đứa trẻ ở nơi nào, luôn có người nhớ hấn, chưa từng quên hấn.

"Vương tổng, lại tới." Vương Trung Thái trước đây chịu khó lui tới, người của đồn công an đều biết hấn.

Vương Trung Thái gạt đầu cười, trực tiếp đi tìm người phụ trách một mảng này, La Chí Đồng.

La Chí Đồng là một cảnh sát có thâm niên, trước kia hình như là trong bộ đội, sau khi xuất ngũ đến địa phương dưới đây, tiến vào đồn công an.

"Gần nhất ở bên Tứ Xuyên bắt được một nhóm người buôn lậu, đang điều tra. Có tin tức, ta sẽ ngay lập tức thông tri người." Nhìn thấy Vương Trung Thái, La Chí Đồng minh bạch ý đồ đến của hắn.

"Lão La, ta muốn một thông báo, ta dự định treo thưởng.... Người xem có được hay không?" Những năm gần đây xây dựng Chúng Thái tiếp tục mở rộng, tài chính eo hẹp, nhưng nếu có thể tìm về đứa con, trăm vạn ngàn vạn ném ra ngoài, Vương Trung Thái tuyệt đối không chớp mắt.

La Chí Đồng cười cười, "Treo thưởng bao nhiêu? Một trăm vạn, một ngàn vạn? Vương tổng, người cũng đừng nói giỡn, chính người cũng biết là không đáng tin cậy."

Vương Trung Thái thở dài một hơi, đầu năm nay treo thưởng một trăm vạn một ngàn vạn để tìm con trai, chưa cần phải nói đến hắn, cả nước khắp nơi đều có "Con trai", chẳng những sẽ có vô số tin nhận thân đưa tới, tình cảm dạt dào, cực kỳ cảm động, còn có rất nhiều người sẽ đem con trai ruột của mình nói thành là hắn mua rồi đưa tới, không những không tìm thấy con của mình, chỉ mang đến vô số phiền phức.

Càng có người sẽ cảm thấy người đã có thể treo thưởng hơn trăm vạn để tìm con trai, vậy bây giờ đem đứa con của người bắt đi, người cũng tình nguyện đưa tiền chuộc lại sao? Đến mức những người khác thật sự mua con của hắn, đã tốn tiền mua cũng muốn mua con trai, bao nhiêu tiền cũng không động nổi những người này, sẽ chỉ càng thêm cẩn thận cảnh giác, gia tăng độ khó tìm kiếm.

"Có tin tức gọi điện thoại cho ta, số điện thoại của ta trước giờ không đổi." Vương Trung Thái lấy ra một gói thuốc lá đưa cho La Chí Đồng.

"Vương tổng càng ngày càng phát đạt, thuốc lá cũng càng ngày càng tốt." La Chí Đồng cũng không khách khí, cũng theo thở dài một hơi, "Những năm này rút thuốc lá của người không ít, chỉ sợ cuối cùng thuốc lá của người đều là cho không."

"Chuyện lớn lao gì?" Vương Trung Thái cười khoát tay áo, hắn cũng biết La Chí Đồng quen với hắn, mới cùng hắn ăn ngay nói thật, có suy nghĩ khuyên hắn từ bỏ phần tâm tư này, mất tích nhiều năm như vậy, hi vọng tìm về đứa con thật sự quá ít.

Vương Trung Thái rời khỏi đồn công an, nhìn thấy một chiếc Maserati GT bản hành chính ngừng lại, bước xuống xe chính là bộ trưởng bộ sự vụ an toàn của thương xã An Tú, Lâm Chi Ngôn.

Vương Trung Thái không có trực tiếp tiếp xúc qua Lâm Chi Ngôn, nhưng Vương Trung Thái biết hắn, Vương Trung Thái đôi khi sẽ chú ý một chút hoạt động hội nghị thương vụ của cao tầng thương xã An Tú, Lâm Chi Ngôn sẽ không đơn độc dự họp, nhưng rất nhiều trường hợp công chúng mà Tần Mi Vũ có mặt, thường thường có thể nhìn thấy Lâm Chi Ngôn, người trung niên khỏe mạnh cường tráng này luôn luôn mặc quần áo Tây màu đen, hoặc là áo kiểu Tôn Trung Sơn, không khác gì với bảo tiêu bình thường, người không biết hắn căn bản nghĩ không ra hắn là đầu sỏ của bộ đại sự vụ cấp tăng của thương xã An Tú, nắm giữ trung tâm tin tức an ninh mạng toàn cầu của thương xã An Tú, có thể nói là hạch tâm trong hạch tâm.

Rõ ràng là chức vị quản lý cao cấp, lại luôn làm lái xe cho Tần Mi Vũ, làm công việc bảo tiêu, ở Lệ Chi Viên thì làm quản gia, Vương Trung Thái có chút không rõ ràng cho lắm, đây rốt cuộc là Lâm Chi Ngôn tự nguyện, hay là Tần Mi Vũ không biết trọng dụng nhân tài, nhưng không thể nghi ngờ, người này là một trong mấy người hạch tâm của hạch tâm nhất trong thương xã An Tú.

Giống trong ấn tượng của Vương Trung Thái, Lâm Chi Ngôn lạnh nhạt kiệm lời, đối với Vương Trung Thái nhẹ gật đầu, liền trực tiếp đi vào sở công an.

Vương Trung Thái cũng chẳng suy nghĩ vì sao Lâm Chi Ngôn biết hắn, bởi vì Tần Mi Vũ đều chú ý đến nhà mình, Lâm Chi Ngôn khẳng định điều tra càng nhiều, gia thế như vậy, đối với toàn bộ người xa lạ tiếp xúc đến bọn hắn, đều lòng mang cảnh giác cả, đồng thời gắng đạt tới nắm giữ gốc rễ cũng không có gì kỳ quái.

Ngẫm lại, Vương Trung Thái có chút không thoải mái, nếu như không phải con trai mình có quan hệ tốt với công chúa nhỏ nhà các người, thật sự cho rằng người khác đều muốn tiếp xúc với môn phiệt như các người? Ngẫm lại xây dựng An Tú ở huyện Lâu Hàng, trên hạng mục chính phủ bị chính mình đánh úp, Vương Trung Thái có chút hơi thoải mái, lái xe rồi đi.

Lâm Chi Ngôn đi vào đồn công an, gặp được La Chí Đồng dạo lướt văn phòng đăng trước.

"Lão Lâm, đích thân đến a..." La Chí Đồng hí hóp, nắm bả vai Lâm Chi Ngôn.

"Vừa rồi đi ra là Vương Trung Thái của xây dựng Chúng Thái, hắn tới làm gì?" Lâm Chi Ngôn thuận miệng hỏi, vừa cùng La Chí Đồng đi vào văn phòng.

"Không làm gì... Người biết hả?" La Chí Đồng đương nhiên sẽ không gặp ai liền nói vị Vương tổng này lạc mất con trai, nhiều năm mãi chưa tìm được.

"Nhận biết." La Chí Đồng không muốn nói, Lâm Chi Ngôn cũng không nghe ngóng nhiều, "Cần nhắc thế nào?"

Nói đến chính sự, La Chí Đồng lại nở nụ cười, "Lão Lâm, ta ở chỗ này thật thoải mái, công việc nhẹ nhõm, liền là thẩm tra đối chiếu xuống tư liệu, đánh mấy cái cuộc gọi, những gia trưởng kia liền đối với ta mang ơn, nhìn xem từng gia đình đoàn tụ, ta cũng vui về... Ta liền không đi kiểm com dưới tay người rồi."

"Loại chuyện này là người liền có thể làm, người không cảm thấy có một thân bản sự ở cái ổ này, là rất xin lỗi bản thân sao?" Lâm Chi Ngôn nhún mày, bắt mắt nói.

"Người có chí riêng." Nụ cười trên mặt La Chí Đồng không thay đổi, xoay chuyển lời nói, "Năm đó tới lui trong đao thương súng đạn, luôn cảm thấy

mình đang công hiến vì tổ quốc, rất giỏi giang, rốt cục thể hiện được giá trị của mình... Bấy giờ nghĩ lại, kỳ thật loại người như chúng ta, quốc gia còn rất nhiều, thêm một người như ta cũng không nhiều thêm, thiếu một người như ta cũng không ít đi bao nhiêu. Nhưng đối với người bình thường mà nói, chúng ta lại không thể thiếu được, công việc của chúng ta, quan hệ đến hạnh phúc cả đời của một đại gia đình. Sao có thể nói ta ở chỗ này là có lỗi với bản thân? Cho dù có lỗi với bản thân, ta cũng xứng đáng cho những gia trưởng này, những người luôn lo lắng cho con mình.

"Lão La, người nghĩ như vậy thì không đúng, nếu như ai cũng nghĩ giống như người, an toàn của đất nước chúng ta, ai đến bảo hộ? Bấy giờ người có thể an tâm làm phần công tác này, chạy khắp nơi cả nước, còn không phải bởi vì có giống hậu bối chiến hữu của chúng ta, tiếp tục chiến đấu ở trên những cương vị kia? Nếu như an toàn quốc gia đều bảo hộ không được, gia đình tan nát càng là ngàn ngàn vạn vạn, người làm sao lại đảo ngược chủ thứ?" Lâm Chi Ngôn vỗ vỗ cái bàn, thâm thía nói.

"Thời gian người theo chân lãnh đạo thật quá dài rồi, suốt ngày mạnh miệng nói nhảm." La Chí Đồng cười hắc hắc, cũng không thêm đề ý, "Ngược lại ta cảm giác được công việc của mình bây giờ rất tốt, người cũng đừng phí tâm tư trên người ta."

"Ta cũng không phải muốn người lại đi xông pha chiến đấu, hiện tại ta cũng chỉ là một đầu lĩnh bảo an, người tin cậy dưới tay không nhiều, người liền đến giúp ta một chút đi." Lâm Chi Ngôn tiện tay xé mở thuốc lá trên bàn của La Chí Đồng, "Thuốc lá này không tệ."

"Không đi, nước quá sâu." La Chí Đồng hít mắt, đi qua đóng lại cửa ban công, chậm rãi nói ra: "Tần gia cùng Nghiêm gia, sớm muộn sẽ bị thu thập. Nếu vị kia còn sống, nói không chừng có thể ngăn con sóng dữ, nhưng bây giờ người chân chính thấy rõ tình thế đã chết, Tần gia cùng Nghiêm gia tiếp tục như thế, phía trên cũng cho nhìn không được. Người còn là mau kéo bản thân ra ngoài đi."

"Người biết cái gì, người làm nhiều công việc cơ tầng rồi, cũng làm miêng cục chính trị." Lâm Chi Ngôn trầm mặc một lát, lắc đầu.

"Nói một chút, Vương An thật sự là tự sát?" La Chí Đồng nhìn chằm chằm con mắt của Lâm Chi Ngôn.

"Đương nhiên." Lâm Chi Ngôn khẳng định nói.

"Ta còn muốn sống thêm mấy năm, không muốn tự sát." La Chí Đồng không nói thêm cái gì, đi qua mở ra cửa phòng làm việc, tiễn khách.

Lâm Chi Ngôn nhìn thoáng qua La Chí Đồng, "Thay đổi chủ ý, tùy thời tới tìm ta."

La Chí Đồng gật đầu lấy lệ.

Lâm Chi Ngôn rời đi đồn công an, lái xe tới đến một cư xá yên tĩnh, ở nơi này có một gian nhà nhỏ, Lâm Chi Ngôn mở cửa, một phụ nữ khuôn mặt mỹ lệ ngạc nhiên tiến lên đón, "Hôm nay thế nào rảnh mà đến đây?"

"Gặp người một chút..." Lâm Chi Ngôn ngăn trở người nữ xoay người đổi giày cho hắn, chính mình tiện tay cầm dép lê mang vào, đi vào phòng.

"Ta còn tưởng rằng người phải sau một tuần lễ nữa mới tới." Người nữ hơn 30 tuổi, khuôn mặt mỹ lệ, dáng người lộ ra đường cong nở nang của phụ nhân thành thực, lúc cười lên có nếp nhăn nhàn nhạt nơi khóe mắt, nhưng cũng không tổn hại đến vận vị ôn nhu ngọt ngào của nàng.

"Hôm nay ở chỗ này ăn cơm, qua đêm."

Lâm Chi Ngôn nhìn xem nữ nhân, nàng lộ ra nụ cười từ đáy lòng, cũng nở nụ cười, cúi đầu, nhìn thư tín trên bàn trà.

"Ta đang muốn nói với người, không biết ai biết chuyện ta và người, đem thư gửi cho người tới nơi này." Người nữ nhớ tới, có chút lo lắng nói ra.

Mặt Lâm Chi Ngôn không đổi, nhìn xem lá thư này, chậm rãi xé ra, trong phong thư chỉ có một tờ giấy in.

"Không có việc gì." Lâm Chi Ngôn lấy ra bật lửa, đốt rụi phong thư cùng tờ giấy.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 89: Thời buổi rối loạn (Trung)

Ăn xong bữa tối, Lâm Chi Ngôn rửa chén, lau nhà, đem quần áo mà người nữ giặt xong bỏ vào trong máy giặt quần áo, ngồi xỏm ở trên ban công giúp nàng chà giặt quần lót.

Người nữ ôn nhu nhìn hắn, xưa nay hắn không biết nói lời ngon tiếng ngọt gì, nhưng ở trong mắt nàng, hắn là người đàn ông tốt nhất trên thế giới này, dù nàng theo hắn nhiều năm như vậy, một mực vô danh vô phận.

"Ngày mai chúng ta đi nhận giấy hôn thú đi, mặc dù người vẫn cứ không nói, nhưng ta nghĩ phụ nữ vẫn cần thứ này." Lâm Chi Ngôn phoi xong quần áo, bỗng nhiên quay đầu nói ra.

Người nữ khó có thể tin, nháy mắt, hồi lâu nhìn xem Lâm Chi Ngôn.

"Ta nói, ngày mai đi nhận giấy hôn thú." Lâm Chi Ngôn nói.

Người nữ rốt cục xác định chính mình không có nghe lầm, vui đến phát khóc, gắt gao ôm Lâm Chi Ngôn.

Có vài phụ nữ, quá trình cầu hôn có hơi chút không như ý, liền không chịu đáp ứng, yêu cầu hà khắc, muốn đeo carat, muốn phòng lớn, hiệu xe ít nhất phải là BBA.

Có vài phụ nữ, người nam nói kết hôn, liền trộm vốn tài khoản trong nhà, vui mừng hớn hở, giống như cái đuôi nhỏ háp tấp theo sau người nam đi cục dân chính.

"Loại phụ nữ thứ nhất, người hẳn là thỏa mãn nàng toàn bộ, sau khi kết hôn lại nói cho nàng, những vật này đều là cho vay mua, hoặc là ly hôn, hoặc là cùng người đồng thời trả nợ, nếu như nàng còn đồng ý ở cùng người, vậy nàng còn được cứu, cố gắng sinh hoạt. Loại phụ nữ thứ hai, không cần phải nói, nàng ở trong lòng bàn tay, làm bảo bối."

Lâm Chi Ngôn nhớ ký người nào đó đã từng nói với mình như thế, không hề nghi ngờ, người bây giờ ôm mình là loại phụ nữ thứ hai.

Sáng ngày thứ hai, Lâm Chi Ngôn và người nữ đi cục dân chính làm thủ tục kết hôn, không có tính toán tổ chức hôn lễ, cũng không có chuẩn bị kế hoạch tuần trăng mật, sau khi rời khỏi cục dân chính, Lâm Chi Ngôn một người lái xe rời đi, người nữ một thân một mình nâng lấy giấy kết hôn, trái xem phải nhìn, vui mừng tự mình đón xe về nhà.

Hôm nay là ngày đầu tiên khai mạc hội nghị người quản lý hạch tâm của thương xã An Tú, cũng chính là hội nghị Lê Chi Viên được mong mỏi gia nhập bởi những người tuổi trẻ tài giỏi không có chỗ trong nội bộ thương xã An Tú.

Ngày đầu tiên cũng không có hoạt động quan trọng, chủ yếu nhất là tiệc rượu ban đêm, thân là bộ trưởng bộ đại sự vụ, loại hoạt động này căn bản không cần hắn đến quan tâm và tổ chức, chỉ là so sánh với những người khác tham dự hội nghị, quan hệ của Lâm Chi Ngôn và Lê Chi Viên càng thêm mật thiết, sự vụ an toàn của Lê Chi Viên cũng từ hắn phụ trách, cho nên vẫn là muốn chạy đến trước thời hạn.

Nói chính xác hơn, trọng tâm công việc của Lâm Chi Ngôn kỳ thật chỉ ở Lê Chi Viên, bộ sự vụ an toàn, công tác trung tâm tin tức và an ninh mạng cụ thể ngược lại từ phó bộ trưởng và từng tiểu tộ phụ trách công tác.

Lựa chọn từ khách sạn An Tú và tập đoàn ăn uống phải đi các đầu bếp, sớm trước ba ngày tiến vào lưu ở Lê Chi Viên, người giúp việc và người hầu ở Lê Chi Viên vẫn như cũ tuân thủ nghiêm ngặt bốn phận, chỉ vì công việc chân chính của hai vị chủ nhân, ở trong mấy ngày này, phục vụ viên phụ vụ vì các vị quản lý cấp cao, đều đến từ các khách sạn và nhà hàng, đối với những phục vụ viên của khách sạn và nhà hàng này mà nói, có thể được lựa chọn đi đến nơi đây, rất hiển nhiên là một hạng việc vô cùng trọng yếu mà may mắn phải làm, nhất là những nữ phục vụ trẻ tuổi có tướng mạo xinh đẹp, cảm thấy mình có tư cách được các vị đại lão nhìn trúng, không thiếu được sẽ mang lòng mơ ước, ngày xưa ở trong hội nghị Lê Chi Viên không phải là không có tiền lệ như vậy.

Sóng biển vỗ đá ngầm, bọt nước màu trắng gấp ghềnh mà lên, hải đăng cao ngất chọc vỉnh vỉnh sừng sừng nơi đây, lạnh nhạt nhìn chăm chú lên Lê Chi Viên tịch mịch, ồn ào và náo động.

Một khung chuyên cơ thương mại Gulfstream quét lên bức tranh thủy mặc lan trức Trung Quốc, chậm rãi đáp xuống phi trường tư nhân của Lê Chi Viên, Lâm Chi Ngôn nhìn chăm chú lên máy bay đáp xuống, đây là Nghiêm Ngữ Nhân cách một năm về nước lần đầu.

Lâm Chi Ngôn nhớ rõ chiếc máy bay này là Nghiêm Ngữ Nhân tự mình định chế mua sắm, mặt khác càng nhiều quản lý cấp cao hải ngoại thuê phi cơ thương mại ILFC về nước, ILFC là công ty cho thuê máy bay lớn nhất thế giới, rất nhiều xí nghiệp TOP 500 thế giới đều ký kết hợp đồng thuê máy bay, cung cấp phục vụ phi hành cho quản lý cấp cao của xí nghiệp, thương xã An Tú có được nhu cầu đường thuyền quốc tế thường xuyên, cũng không ngoài dự tính thành lập quan hệ hợp tác với ILFC, hơn nữa thương xã An Tú và công ty mẹ của ILFC, công ty AIG cũng có qua lại trên nghiệp vụ, đó cũng là hạng mục phân công quản lý phụ trách của Nghiêm Ngữ Nhân ở Bắc Mỹ.

(*)ILFC = International Lease Finance Corporation

Lâm Chi Ngôn đang trên đường tới lầu chính thì gặp Trần Thanh Vũ, Trần Thanh Vũ này từ năm 2002 lên không nổi hội nghị Lê Chi Viên, đến nay lại một lần nữa bước vào vòng tròn tinh anh của thương nghiệp cao cấp nhất này.

Ngôn ca." Trần Thanh vũ cười nhạt một tiếng, thờ ơ.

Lâm Chi Ngôn đánh giá Trần Thanh vũ, so sánh với mấy năm trước, sự hoạt bát và lòng hăng hái mà người trẻ tuổi đặc biệt mới có, bây giờ Trần Thanh Vũ càng lộ ra trầm tĩnh và ổn trọng, trên miệng giữ lại hai viên rìa mép phiêu dật, phong mang trong ánh mắt khi thấy được Lâm Chi Ngôn chú ý liền tập tức thu liễm.

"Ha ha, nhìn thấy râu mép của người, để cho ta nhớ tới thời gian ở Nga năm đấy, khi đó người Liên Xô cũng lưu hành loại râu mép này." Lâm Chi Ngôn cười nhạt một tiếng.

"Cùng nhau đi thôi." Trần Thanh vũ nghĩ một chút rồi nói.

Lâm Chi Ngôn nhẹ gật đầu, hai người đi hướng một bên lầu chính, trên đường đi thì lại yên lặng, xuyên qua rừng cây vài trùng trùng điệp điệp, xa xa thấy được một tòa lầu nhỏ yên tĩnh mà cô độc, hai người không hẹn mà cùng dừng bước.

"Ta vẫn cho rằng, vô luận là trên tinh thần, trên tâm lý, hay là trên năng lực, Vương An đều là một người vô cùng mạnh mẽ, ta không tin một người như vậy sẽ tự sát." Trần Thanh Vũ nhìn qua tòa lầu nhỏ kia, nói ra.

Lâm Chi Ngôn không nói gì, chỉ gật đầu, từ chối cho ý kiến.

"Người có phải hay không cảm thấy, bây giờ ta nói những lời này là không có ý nghĩa gì? Người đã chết, vô luận là hán chết như thế nào, chung quy là chết rồi. Người sống cuối cùng phải sống sót, phải làm việc của mình, đúng không?" Trần Thanh vũ xoay đầu lại nhìn xem Lâm Chi Ngôn.

"Nhìn ra được, người rất hoài niệm Vương An."

"Chẳng qua ta thấy những năm này, rồi Vương An hóa có chút quá mức, hôm nay những người tới tham dự hội nghị, đều là người được ảnh hưởng bởi hán, bất kể bỏ Vương An hóa thế nào, muốn xóa đi ảnh hưởng của hán ở trong lòng những người này, đó căn bản là chuyện không có khả năng." Trần Thanh Vũ vuốt vuốt râu mép của mình, có chút phiền chán mà nhìn ra hướng sân bay.

"Những chuyện này ta không hiểu." Lâm Chi Ngôn cười nhạt một tiếng.

"Người đương nhiên không hiểu, người là con chó trung thành của Tần gia và Nghiêm gia." Trần Thanh Vũ cười xùy một tiếng.

"Nếu như ta là một con chó trung thành, bây giờ người tính là thứ gì?" Lâm Chi Ngôn cũng không thêm đề ý, chỉ là thu lại nụ cười.

Trần Thanh Vũ trầm mặc một lát, không muốn lãng phí miệng lưỡi với Lâm Chi Ngôn, hán biết rõ Lâm Chi Ngôn ở một số phương diện rất giống Vương An, loại người này nội tâm kiên định chấp nhất, căn bản sẽ không vì lời nói của người ngoài mà bị lay động gì, chỉ dựa vào mồm mép rất khó để bòn hán bị dả kích, hoặc là bị xúc động gì.

"Vừa rồi ta đề nghị với phu nhân, nếu hội nghị Lệ Chi Viên cử hành ở Lệ Chi Viên như cũ, như vậy đến nơi đây, đều nên tới tòa lầu nhỏ này tưởng nhớ hán một chút. Bất kể thế nào rồi Vương An hóa, đều khó có thể quên đây là cơ nghiệp mà hán một tay dựng nên." Trần Thanh Vũ nói.

Mặt Lâm Chi Ngôn không thay đổi, nhẹ gật đầu, "Tốt, ta đi an bài."

Nhìn xem Lâm Chi Ngôn quay người rời đi, Trần Thanh Vũ có chút ngoài ý muốn, chuyện này có an bài gì tốt, nhìn tới đã nhiều năm như vậy, Lâm Chi Ngôn vẫn chỉ đem mình làm quân gia của Lệ Chi Viên, đối với bộ sự vụ an toàn ngồi yên mặc kệ, việc nhỏ trong Lệ Chi Viên ngược lại là quan tâm vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 90: Niên niên tuế tuế hoa tương tự (*)

Editor: 21302766

(* Đây là một câu thơ trong bài thơ “Đại bi bạch đầu ông” (Bạch đầu ông vịnh) của Ly Hi Di

Niên niên tuế tuế hoa tương tự,

Tuế tuế niên niên nhân bất đồng.

Tạm dịch:

Năm năm tháng tháng hoa chẳng đổi

Tháng tháng năm năm người khác rồi)

Tiệc rượu luôn phồn hoa và náo động, đám người qua lại, ánh đèn sáng chói mắt, xuyên thấu qua ly thủy tinh, rượu đỏ như máu tươi, trên mặt của mọi người mang theo hoặc là lễ phép, hoặc là chân thành, hoặc là hững hờ, hoặc là nụ cười mà ngay cả mình cũng không biết là ý gì.

Chỉ là tiệc rượu mang tính chất xã giao, cho nên mọi người đa số đều mang nhà mang miệng, vẫn còn độc thân như kim cương Vương lão ngũ, nhất là nhận một chút sự ưu ái của cô nàng trợ lý và thư ký trẻ tuổi, khi có phụ nữ vờn quanh, đàn ông luôn không nhận được muốn cho mị lực của mình bắn ra bốn phía.

Tóm lại, tiệc rượu là sôi nổi, người lớn chạm cốc, các bầy trẻ em vây quanh đồ ăn ngon, chạy tới chạy lui trong đại sảnh rộng rãi.

Làm cho người ta chú ý nhất, đương nhiên là một đôi song bào thai của Trần gia, đi sau cái mông của Vương Phi Từ, đang chuẩn bị chơi trốn tìm.

"Thời gian trôi qua thật nhanh, Phi Từ đều đã bảy tuổi rồi." Nghiêm Vũ Nhân hơi xúc động nói ra.

"Các cô bé nhỏ của chúng ta, chờ các người cũng đủ lâu rồi, hai người các người lại không kết hôn, đơn giản chính là tạo nghiệp chướng a." Tần Mi Vũ mỉm cười.

"Ta và hấn đã không còn là cá mè một lứa." Tần Tĩnh vỗ tay Hoa Tranh Y, nói ra.

Hoa Tranh Y có chút khản trương, khó xử mà cười một tiếng, đây là lần đầu tiên nàng chân chính ý thức được, kỳ thật chính mình còn cách rất xa hạch tâm của thương xã An Tú, vốn cho rằng quan hệ cùng Tần Tĩnh liên đủ để nàng được người khác coi trọng, nhưng khi tới đây, một đường đi tới thương xã An Tú, theo sau đối mặt với rất nhiều người già, nàng mới phát hiện, cho dù rất nhiều người duy trì nộ cừu với nàng, nhưng sự coi trọng rất hiển nhiên không nói được, trong ánh mắt của bọn họ có một loại thờ ơ tự nhiên, cũng không phải nhắm vào nàng, chỉ là trên khách quan bọn hấn cho rằng nàng cũng không có tư cách bước qua ngưỡng cửa nào đó.

Trên thế giới này, vách ngăn ẩn hình ở khắp mọi nơi.

"Mẹ ta nói với ta, nàng nói Tần Tĩnh tìm một cô gái, diện mạo không có, dáng người không có, đầu óc không óc, bối cảnh cũng không có..." "Nghiêm Vũ Nhân mỉm cười, nhìn xem Hoa Tranh Y.

Hoa Tranh Y không nghĩ tới Nghiêm Vũ Nhân không nể mặt mũi như thế, cảm giác nhục nhã mãnh liệt làm gương mặt nàng nóng đỏ hằm hạp, trong mắt loại người này, nàng lại là chịu không nổi thế ư? Thế nhưng nàng căn bản không có biện pháp tranh luận thứ gì, bởi vì loại người cao cao tại thượng như Nghiêm Vũ Nhân, năng lực của nàng, toàn bộ của nàng, ở trong mắt Nghiêm Vũ Nhân căn bản cũng không có giá trị gì để nhắc tới.

Hoa Tranh Y kim lòng không được, liếc mắt nhìn tất cả mọi người trong sân, đại khái ở trong mắt những người này, bản thân mình là dị loại cứng rắn mà chui vào, nguyên bản cũng không có tư cách, cách nhìn của bọn họ và Nghiêm Vũ Nhân đều là không khác chút nào.

"Được rồi, tiểu Y và người rất quen sao? Nói bậy bạ cái gì." Tần Tĩnh tức giận nói, nặng nề mà nện một cái lên bả vai Nghiêm Vũ Nhân.

Nghiêm Vũ Nhân vẫn như cũ cười mỉm mà nhìn xem Hoa Tranh Y, bụng chén rượu quay đầu đi, nhưng lại không có giải thích cái gì.

"Mẹ hấn nhìn ai cũng chướng mắt... Ta cũng đã bị nàng nói như vậy, dựa theo tiêu chuẩn mẹ của hấn, ta cũng thuộc về cái loại kia mà nàng không để vào mắt, không có đầu óc, không có bản sự..." Tần Mi Vũ khoắc lên cánh tay Hoa Tranh Y, "Đi, ta giới thiệu cho người biết mấy người."

Hoa Tranh Y giờ mới hiểu được, trong lòng thoải mái hơn, đồng thời cảm thấy có chút khó tin, thế mà ngay cả Tần Mi Vũ đều chướng mắt, ở trong mắt Hoa Tranh Y, phụ nữ như Tần Mi Vũ đơn giản chính là kẻ thù chung của phụ nữ trong thiên hạ, là đối tượng để thần tượng, hoặc là ghen tỵ hoặc là nguyên rủa.

Cũng khó trách, đến bây giờ Nghiêm Vũ Nhân cũng còn chưa có kết hôn, ngoại trừ có lời đồn rằng nguyên nhân là Nghiêm Vũ Nhân yêu cay đắng Tần Mi Vũ, ngoài ra chỉ sợ mẹ của hấn cũng là một nguyên nhân trọng yếu.

Hoa Tranh Y giật mình nhớ tới, trên thực tế bản thân tựa hồ đã gặp qua mẫu thân của Nghiêm Vũ Nhân, nhớ kỹ có một lần chính mình tới phòng làm việc tìm Tần Tĩnh, chờ một quãng thời gian rất dài, về sau thấy được một người đàn bà có chút tức giận rồi đi, mình thuận miệng hỏi một câu, Tần Tĩnh giới thiệu nói là một vị bác gái bà con xa của mình, mẫu thân của Nghiêm Vũ Nhân.

Bây giờ nhớ lại, ấn tượng ngược lại khắc sâu, đây đúng là một một phụ nhân quý phái vênh vang đắc ý, niên kỷ hình như chỉ hơn bốn mươi tuổi, đoán chừng là làm bảo dưỡng xác đáng.

"Người nghiêm túc sao?" Nhìn thấy Tần Mi Vũ và Hoa Tranh Y bước đi xuống lầu, Nghiêm Vũ Nhân hướng phía bóng lưng của Hoa Tranh Y, chép miệng nói.

"Tuổi tác không nhỏ rồi." Tần Tĩnh thở dài nói.

Nghiêm Vũ Nhân bật cười nhợt nhạt, "Đàn ông giống như chúng ta, tuổi liền là 60, cũng vẫn là thời hoàng kim của đàn ông độc thân, từ đâu mà nói một câu tuổi tác không nhỏ rồi? Trong nhà ép phải cưới gấp, lão gia tử muốn ôm cháu chất rồi sao?"

Tần Tĩnh cũng đi xuống lầu dưới, vừa đi vừa nói: "Người còn là quan tâm chính người đi, không muốn nói với ta, người còn đang chờ tiểu Mi đó."

"Ta chờ được..." Nghiêm Vũ Nhân không để ý chút nào nói ra: "Vấn đề là, người muốn thật muốn cưới Hoa Tranh Y vào cửa, cái độ khó này có chút quá lớn... Mẹ ta nói những lời kia mặc dù hơi quá mức, nhưng cũng không thiếu lý do mà bên nhà người sẽ lấy ra để cự tuyệt vụ hôn nhân này."

"Người không thấy được, quan hệ giữ tiểu Mi và nàng không tệ sao? Có tiểu Mi duy trì, chuyện này liền thành hơn phân nửa rồi... Lão gia tử và cha ta không có khả năng không cho tiểu Mi phản mặt mũi này..." Tần Tĩnh khẳng định nói.

Nguyên lai là như thế, Nghiêm Vũ Nhân không còn nói lời gì, để cháu gái, con gái thủ tiết, chung quy là có lỗi với nàng, chắc chắn sẽ có chút áy náy, chỉ cần Tần Mi Vũ y nguyên bảo toàn lợi ích của Trần gia, như vậy cha con Tần Chính Nghi và Tần Mục Nam không thiếu được sẽ cho nể mặt Tần Mi Vũ, có thể nói quyền lên tiếng của Tần Mi Vũ ở Trần gia là cao hơn Tần Tĩnh, có sự ủng hộ của nàng, Tần Tĩnh muốn cưới Hoa Tranh Y không phải là không

được.

Bất quá, bây giờ Nghiêm Vũ Nhân không có nhìn ra Hoa Tranh Y có chỗ nào đáng giá để Tần Mi Vũ nhìn với con mắt khác.

"Hắc hắc, nhà chúng ta bên kia cũng sẽ có chút oán khí, nhất là mẹ ta, khẳng định mắng nguoi máu chó đầy đầu." Nghiêm Vũ Nhân nhìn có chút hả hê nói ra, "ta không ít lần bị nàng mắng, luôn cảm thấy tình cảm với nguoi cực kỳ tốt, cũng bởi vì nguoi có thể giúp ta chia sẻ sức lửa."

"Hừ, nàng muốn đến mắng ta, ta liền để nàng trông coi con... trai của mình tốt trước đã rồi nói."" Tần Tĩnh nhìn thoáng qua Nghiêm Vũ Nhân, tăng thêm chút trọng âm ở hai chữ ""Con trai"".

"Nguoi chiếm tiện nghi của ta?" Nghiêm Vũ Nhân hoài nghi hỏi.

Tần Tĩnh vỗ vỗ bờ vai của hắn, hai anh em khoác vai nhau đi xuống cầu thang.

Người điều chỉnh ánh sáng đúng lúc đem ánh đèn hướng tới trên thân của Tần Mi Vũ, Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân, hiện trường tiệc rượu đang ồn ào náo động lập tức tán đi như bọt biển.

Đây là ba vị nhân vật quan trọng nắm trong tay thương xã An Tú, quảng sáng đèn chiếu dần dần tản ra, rất nhiều người chậm rãi rời khỏi trong sân, nam nữ tập nham tập ba vẫn như cũ đứng ở tại nguyên chỗ, bọn hắn từ từ tụ lại, tới gần ba người hạch tâm nhất.

Hoặc cao, hoặc thấp, hoặc béo, hoặc gầy, hoặc là hào quang bắn ra bốn phía, hoặc là hình dáng bình thường, hoặc là tuổi trẻ, hoặc là đã qua bốn mươi, bọn hắn chỉ có một điểm giống nhau... Trong hội nghị Lê Chi Viên có vị trí của bọn hắn.

"Vi đế quốc của chúng ta!" Tần Mi Vũ giọng cao chén trong tay, uống một hơi cạn sạch.

"Vi đế quốc của chúng ta!"

Bọn hắn giờ chén rượu lên, lập lại Tần Mi Vũ, thanh âm của bọn hắn cũng không to rõ, cũng không trật tự, nhưng Hoa Tranh Y cảm thấy một loại khí thế vì kiêu ngạo mà tập hợp một chỗ.

Nàng có thể rõ ràng mà thấy được, khi Tần Mi Vũ nói ra lời này, có ít người rõ ràng toát ra mấy phần kích động mà kìm nén không được, có lẽ là hoài niệm, hay là vì một loại cảm xúc nào đó mà lây nhiễm say mê.

Hoa Tranh Y có thể nhìn thấy ánh mắt Tần Mi Vũ có chút ướt át, Hoa Tranh Y cảm thấy hình như cô ta cũng đang thương nhớ lấy gì đó.

Hoa Tranh Y lập tức hiểu rõ là vì sao.

Phía trước màn ảnh to lớn, hình ảnh ghi lại là tiệc rượu giống nhau, Hoa Tranh Y có thể nhìn thấy Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân, trẻ tuổi xa so với bây giờ, còn thật nhiều người ở hiện trường, cách ăn mặc của bọn hắn khác nhau, ánh mắt của bọn hắn khác nhau, nhưng cuối cùng có thể phân biệt ra được dụng mạo giống như đã từng tương tự.

Đây là khi hội nghị Lê Chi Viên lần đầu tiên thu hình lại, khác biệt lớn nhất với hiện tại đại khái là, Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân đi theo sau một người đàn ông.

Người đàn ông kia tuyệt đối là nhân vật chính, cho dù không có đèn chiếu, nhưng ánh mắt của tất cả mọi người tựa hồ đều đang nhìn chăm chú vào hắn, không phải bởi vì chỗ đứng của hắn, không phải bởi vì địa vị và tài phú của hắn, tựa hồ chỉ bởi vì tất cả người đã tiếp xúc với người đàn ông kia, đều bị hắn lây nhiễm, biết trên người của hắn có phong cách độc đáo thu hút bọn họ.

"Vi đế quốc của chúng ta!"

Người đàn ông giờ lên chén rượu trong tay, nói một câu giống như Tần Mi Vũ đã nói.

"Vi đế quốc của chúng ta!"

Hiện trường tiệc rượu rất nhiều người lập lại câu nói này một lần nữa, Hoa Tranh Y nhìn thấy tâm tình kích động của bọn hắn, giật mình hiểu ra bản thân bị đám người này bài xích, cũng không phải là xem thường nàng, chỉ là bọn hắn đến cùng với nhau, ở một người đàn ông nào đó dẫn đầu, cùng nhau dốc sức mà làm việc, sáng tạo ra đế quốc thương nghiệp như bây giờ, sự kiêu ngạo, niềm tự hào của bọn hắn, bọn hắn có cùng chung dấu ấn, mà nàng thì không có, cho nên nàng không cách nào hào nhập vào trong.

Ai đã lưu lại dấu ấn này? Hoa Tranh Y ngẩng đầu lên, nhìn xem người đàn ông duy nhất giống nhân vật chính, đột nhiên cảm giác được Tần Tĩnh cũng chỉ như thế thôi.

Hắn chính là Vương An, đây không phải lần đầu tiên Hoa Tranh Y nhìn thấy dáng điệu tướng mạo và giọng nói của Vương An, nhưng lần này nàng càng hiểu được nhiều chuyện hơn, Tần Tĩnh một mực đang thúc đẩy rồi Vương An hóa, chẳng lẽ không phải là vì hắn chịu ảnh hưởng quá lớn của Vương An sao, căn bản không có cách nào thoát khỏi dấu ấn mà Vương An lưu lại trong lòng hắn sao?

Trong lòng của Hoa Tranh Y, sự ghê ghét lần nữa khó mà ức chế bốc cháy lên, dựa vào cái gì mà Tần Mi Vũ có thể có người chồng như vậy... Cho dù chết đi, vẫn lưu cho Tần Mi Vũ quảng sáng chói lóa mắt, và vì đó mà có lực lượng để kiêu ngạo.

Hoa Tranh Y nhìn thoáng qua Tần Tĩnh, ánh mắt của Tần Tĩnh rõ ràng có chút u ám, nhưng trong hoàn cảnh thế này, lại không thể không theo tất cả mọi người, giờ cao chén rượu lên, người đàn ông kia đã chết đi, thế mà hắn lưu lại một đoạn video, một hình ảnh hư vô căn bản không thể có ảnh hưởng thực tế, lại như cũ áp bách Tần Tĩnh.

Rồi Vương An hóa, căn bản chính là chuyện cười, Hoa Tranh Y nhìn xem Tần Tĩnh, tiếc nuối lắc đầu.

Ánh mắt của Tần Mi Vũ từ trên thân của Hoa Tranh Y dời đi, lần nữa ngẩng đầu lên, nhìn xem người chồng của mình... An ca ca, người biết ta thế nào vì người mà kiêu ngạo sao? Ta liền biết, chỉ cần ở thời cơ thích hợp để người xuất hiện, liền có thể dễ dàng khuất phục một ít người đàn bà, để các nàng ý thức được đàn ông của các nàng, chênh lệch với người thế nào... Khi một phụ nữ không còn tôn trọng đàn ông của nàng như vậy, muốn người lợi dụng nàng, chẳng phải đơn giản hơn nhiều sao?

-
-

Ở bệnh viện

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 91: Tuế tuế niên niên nhân y cựu (Tháng tháng năm năm người như cũ)

Editor: 21302766

Vương hầu tướng lĩnh, chẳng phải trời sinh?

Yến tước sao biết chí hồng học (thiên nga).

Hai câu nói đồng dạng xuất từ « sử ký • Trần Thiệp thế gia », nhưng thật ra rất mâu thuẫn, sinh làm yến tước, sinh làm hồng học, cho nên yến tước không biết chí lớn.

Có ít người sinh ra liền làm nhân vật chính, có ít người sinh ra là làm nền phối hợp cho vai diễn của nhân vật chính, muốn tiêu diệt chủ nhân vật chính, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Tần Tĩnh có một lần đã cho rằng mình hoàn toàn trở thành nhân vật chính, ý đồ lùi khỏi vị trí tuyến hai của Tần Mi Vũ càng ngày càng rõ ràng, cho dù nàng không quan tâm, đẩy Trần Thanh Vũ lên trước, nhưng Tần Tĩnh cảm thấy càng nhiều hơn chính là Tần Mi Vũ có ý đồ gỡ những cao tầng mới thượng vị kia, phải hiểu được tôn kính người cũ, Tần Mi Vũ nhớ tình bạn cũ, không hề nghi ngờ đây là một khuyết điểm cực lớn của người lãnh đạo, có ít người không thích hợp địa thế và vị trí trước mặt, Tần Tĩnh liền lựa chọn không chút do dự để hắn thoái vị.

Sau khi nắm giữ mấy vị trí quan trọng, uy tín của Tần Tĩnh ở thương xã An Tú càng thịnh, Nghiêm Vũ Nhân đi xa Bắc Mỹ, không tiếp tục trực tiếp tham dự kế hoạch đi hướng chế định vĩ mô của thương xã An Tú, lại thêm tự thân Nghiêm gia cũng có người ủng hộ kiên định, Tần Tĩnh cũng không lo lắng Nghiêm Vũ Nhân sẽ uy hiếp đến địa vị của mình.

Dưới tình huống như vậy, Tần Tĩnh cảm giác thương xã An Tú thực sự trở thành công cụ mà hắn nắm giữ, đây là một đế quốc phục vụ cho hắn, hắn sẽ thao túng lấy bộ máy thương nghiệp khổng lồ này, vẽ lên bản xây dựng sự nghiệp thuộc về hắn, cuối cùng có một ngày, khi chính mình sáng lập ra sự nghiệp càng càng vĩ đại sau này, hắn liền có thể chậm rãi làm phai nhạt công lao của Vương An, để Vương An ở trên ghi chép lịch sử, vền vẹn chỉ là một kẻ may mắn nhân xuống nút khởi động mà thôi.

Nhưng bây giờ, khóe mắt Tần Tĩnh liếc đảo qua, lại phát hiện dường như một lần nữa trở về rất nhiều năm trước đây, thời điểm phong quang của một mình Vương An áp đảo hết thảy mọi người, con mắt của tất cả mọi người đều nhìn chăm chú lên hắn, hồn nhiên quên đi Tần Tĩnh đứng sau lưng Vương An.

Hắn đã chết, nhưng lưu lại bóng ma to lớn, đến nay khiến người ta không cách nào trở ra, từ đầu đến cuối sống ở dưới cái bóng của hắn.

Tần Tĩnh đè nén xuống tâm tình của mình, nhớ kỹ những dung mạo đang kích động kia, hắn biết rõ những người này dù cho hiện tại bị tình thế ép buộc, lựa chọn trở thành đồng minh của hắn, nhưng trên thực tế tại trong lòng của những người này, từ đầu đến cuối hắn không cách nào đánh đồng cùng Vương An.

Thu được về lại tính sở, Tần Tĩnh giờ ly rượu lên, che lại khóe miệng cười lạnh.

Các nguyên lão đều say mê trong hồi ức, vô luận ở công việc trong quá khứ, đối với người đàn ông này, cố chấp, quật cường, thẳng tiến không lùi mà đột phá tầng tầng chướng ngại, sáng tạo kỳ tích, dù có mang loại tâm tình phức tạp nào, đều không thể phủ nhận, bọn hắn rất khó không đem hắn thành một cái tiêu chuẩn.

Vô luận là ai, đều phải đi ra cái bóng của hắn, mới có thể thực sự chứng minh bản thân, đạt được sự công nhận của tất cả mọi người, nhưng mà đây là sự tình khó khăn cỡ nào, tựa như tất cả mọi người tình huống ngày nay, sự bành trướng không ngừng của thương xã An Tú, chỉ là khúc nhạc dạo mà người đàn ông kia đã sớm định ra, không liên quan quá nhiều với người lãnh đạo hiện nay.

Nói cách khác, Vương An không có ở đây, nhưng hắn đã định ra đường thuyền, đến thuyền trưởng hiện tại là Tần Mi Vũ, là Tần Tĩnh, lại hoặc là Nghiêm Vũ Nhân, căn bản cũng không có quan hệ, chiếc tàu lớn mang tên thương xã An Tú này, từ đầu đến cuối sẽ tuần hoàn theo ý chí của người đàn ông này mà tiến lên.

Có người dám sửa đổi tuyến đường này sao? Không có người nào cảm thấy mình có tư cách đi làm loại chuyện này, lại càng không có người nào cảm thấy Tần Tĩnh có thể làm như vậy.

Thương xã An Tú là của Tần gia, là của Nghiêm gia, nhưng cũng là của mọi người, ngoại trừ dòng chính của Tần gia và Nghiêm gia, cá nhỏ tôm tép còn sót lại nhưng cũng không phải là không có chút sức mạnh nào.

"Chúng ta còn kém xa lắm." Nghiêm Vũ Nhân hạ giọng, nói với Tần Tĩnh, "Mặc kệ người có thừa nhận hay không."

"Hắn đã được thần hóa, việc ta cần phải làm là kéo hắn xuống thần đàn." Tần Tĩnh hơi hơi hất cằm lên, ánh mắt híp lại, nhìn xem trên màn hình, người đàn ông quen thuộc kia, "Vũ Nhân, người phải hiểu rõ, chúng ta mạnh hơn hắn nhiều."

"Nói cũng đúng, rốt cục hắn đã chết rồi, nhưng chúng ta lại sống thật tốt, làm gì có chuyện người sống kém hơn người chết?" Nghiêm Vũ Nhân cười, nhìn xem bóng lưng của Tần Mi Vũ nói ra, hắn không có hứng thú quá lớn với sự siêu việt của Vương An, hứng thú của hắn ở phương diện khác.

Nghiêm Vũ Nhân nhìn xem bên mặt xinh đẹp của Tần Mi Vũ, chỉ thấy nàng tót ra một tia kinh ngạc vui mừng không thể tưởng tượng nổi, phảng phất nhịp tim bỗng nhiên dừng lại, miệng mở rộng, gất gao trừng mắt về phía trước.

Nghiêm Vũ Nhân giật mình, mới chú ý tới vừa rồi chính mình giống như nghe được một câu nói gì đó, một thanh âm quen thuộc mang đến sự đã kích cường liệt, Nghiêm Vũ Nhân bỗng nhiên quay đầu, giống như Tần Mi Vũ nhìn chăm chú phía trước, nhưng không có một chút vui mừng, chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh từ sau lưng vọt lên.

""Chào mọi người, ta là Vương An.""

Trên màn ảnh to lớn, video thu hình bị cắt ra, mấy đường văn đen lấp ló, người đàn ông mà tất cả mọi người đều quen thuộc xuất hiện ở trước mắt mọi người, nụ cười nhàn nhạt, giọng điệu, còn có ánh mắt thâm thúy kia, chậm rãi đảo qua hiện trường.

"Nơi này không phải là thiên đường, bởi vì ta không ở thiên đường. Nơi này không phải địa ngục, bởi vì ta không ở địa ngục. Ta vẫn ở nhân gian, các vị, ta trở về."

Thanh âm lập tức hóa lớn, sóng âm mãnh liệt đánh thẳng vào màng nhĩ mỗi người, để trái tim của mỗi người đều phảng phất bị bóp lấy bởi lực lượng khổng lồ được mang theo trong sóng âm kia.

Biểu tình của tất cả mọi người đều cơ bản là giống nhau, kinh hãi, kinh hãi gần chết!

Trong nháy mắt, tiếng ồn ào náo động không thể đè nén liền bùng nổ, nhưng ánh mắt mỗi người vẫn như cũ nhìn chăm chăm vào màn hình.

Tần Mi Vũ đè lại lồng ngực của mình, đẩy ra Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân, lập tức liền vọt tới phía sau màn hình, như đứa trẻ luôn luôn nghi ngờ người tí hon trên TV thì giấu ở phía sau màn hình.

Sau màn hình đương nhiên không có Vương An, Tần Mi Vũ lấy lại tinh thần, lao đảo lui về phía sau mấy bước, bờ môi hơi hơi rung động, nước mắt như một dòng nước chảy xuôi, "An... An... An... An ca ca... An ca ca..."

"Bảo an! Đi làm cái gì rồi!" Đúng lúc này, Lâm Chi Ngôn lao đến, ngăn cản ở trước người Tần Mi Vũ, ánh mắt sắc bén lưu ý lấy mỗi nơi mỗi góc, nghiêm nghị quát lên: "Nhanh đi kiểm tra phòng thu phóng và phòng quan sát, đề phòng cấp A!"

"Đề phòng? Đề phòng cái gì!" Tần Mi Vũ căm tức nhìn Lâm Chi Ngôn, "Lâm Chi Ngôn, người phải biết rõ đây là địa phương gì!"

Nơi này là Lệ Chi Viên, nơi này là nhà của Vương An, Vương An xuất hiện ở đây, lại để cho đề phòng cấp A, nơi này là nhà của mình và An ca ca, chỉ có mình và hắn mới có tư cách đề phòng người khác, tuyệt đối không có người có thể ở chỗ của hắn mà đề phòng hắn!

Lâm Chi Ngôn ngăn người, từ trước tới nay chưa từng thấy qua Tần Mi Vũ đối với hắn nổi giận lớn như vậy, lại càng không cần phải gọi thẳng tên hắn, Tần Mi Vũ luôn luôn đem hắn coi là trường bối, dù cho Lâm Chi Ngôn có thể cảm giác được Tần Mi Vũ cũng không phải thật sự tín nhiệm hắn, nhưng loại lễ phép và tôn kính kia, đủ để cho Lâm Chi Ngôn chân chính nằm trong tay toàn bộ Lệ Chi Viên, lời ra lệnh làm.

"Tiểu Mi, người đừng kích động..." Tần Tĩnh cũng lấy lại tinh thần, kéo lại Tần Mi Vũ, "Vương An chết rồi, chuyện này khẳng định có kỳ quặc!"

Nghiêm Vũ Nhân mặt không đổi sắc, hô đến mấy tên bảo tiêu của mình đang nấp trong bóng tối, để bọn hắn lượn qua xung quanh, giống như Tần Tĩnh, hẳn biết mỗi một chi tiết nhỏ việc Vương An bị giết, hẳn biết rõ Vương An chết không thể chết nữa, không có khả năng phục sinh lại thật.

Thế nhưng, Nghiêm Vũ Nhân nhớ kỹ lần tai nạn xe cộ không hiểu thấu kia, quả nhiên chính mình đoán không có sai, vẫn luôn có người đang chuẩn bị báo thù vì Vương An, chính mình vừa về đến, liền xuất hiện chuyện như vậy, lại một lần nữa chứng minh suy đoán của mình

Trên thế giới này không có nhiều trùng hợp như vậy, nếu như có thể hoài nghi, vậy thì nhất định phải hoài nghi, Nghiêm Vũ Nhân cảm thấy câu nói này mà Vương An đã từng nói qua, một mực vô cùng có đạo lý.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 92: Sau khi mất đi, mới hiểu được trân quý

Editor: 21302766

Con người luôn muốn mất đi, sau đó mới hiểu được trân quý, trên thực tế, câu nói này căn bản chính là một nguy mệnh đề khó mà chứng minh.

Không hiểu được trân quý thì là không hiểu được trân quý, liền xem như đã mất đi, cũng như cũ không hiểu được trân quý, sinh ra loại cảm giác hối hận kia, vền vẹn chỉ là hối hận mà thôi, nếu như có thể mất mà lại được, tuyệt đại đa số người nhất thời đang cẩn thận từng li từng tí về sau, nói chung sẽ khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí hoài niệm tháng ngày mất đi,

Hoặc là chưa từng học được cách trân quý, nếu như không phải đã muốn mất đi mới có thể học được trân quý, loại trân quý này không có chút ý nghĩa nào, cho nên rất nhiều phụ nữ hoặc là đàn ông thông qua thủ đoạn rời đi người mà mình trân quý, nhắc nhở đối phương sự trọng yếu của mình, nhưng thật ra là một loại cách làm vô cùng ngu xuẩn.

Vương An chính là cho rằng như vậy.

Đối với rất nhiều người ở hiện tại mà nói, khi Vương An chết đi, đương nhiên những khuyết điểm kia của hắn, những thứ bị người ghen ghét liền sẽ bị chậm rãi lãng quên, mà chỗ tốt hắn mang cho nhóm người lại vẫn như cũ kéo dài, cho nên hoài niệm hắn là chuyện đương nhiên.

Vô luận tại một khắc trước, tâm tình là mang áy náy, tưởng niệm, kích động, lại hoặc là chờ đợi và ước mơ, một khắc sau đó chân chính ý thức được lúc Vương An bỗng nhiên xuất hiện lần nữa, loại áy náy, tưởng niệm, kích động, chờ đợi và ước mơ kia, lập tức giống như bị sương mù được mặt trời chiếu rọi, một cái nhảy mất biến mất vô tung vô ảnh.

Đây chính là hiện thực, nét mặt của tuyệt đại đa số người đều trở nên quái dị mà hơi có vẻ vụn vặt

Toàn bộ tiệc rượu yên tĩnh rồi lại xao động, rất nhiều cảm xúc đan vào một chỗ, vô số tâm tư cấp tốc tính toán, tạo thành một loại lực lượng vô hình, áp bách ở trong lòng của mỗi người.

Nghiêm Vũ Nhân sau khi được tăng tăng bảo hộ, nỗi lòng lo lắng rốt cục trầm tĩnh lại, nhưng chỉ là xua tán đi một chút kinh hãi, hắn lại càng thêm không vui vẻ nổi.

Hắn đang chăm chú nhìn xem Tần Mi Vũ, nàng hướng phía màn hình giang hai cánh tay, phảng phất chờ hắn đến ôm nàng, hoặc là muốn bỏ nhào qua bắt hắn lại, dùng sức nhón lấy mũi chân nhưng lại không thể làm gì, rốt cục nàng không biết bay, mà gã đàn ông kia, lại cũng không có cách nào từ trong màn hình bay ra ngoài, nàng bởi vì không đụng tới hắn mà nôn nóng bất an, giống như con chim trước non nhìn thấy cha mẹ ngậm côn trùng bay trở về, miệng mở rộng gào khóc đòi ăn.

"An... An... An..."

Giọng của nàng khàn khàn, giống như thanh đới bị giấy nhám nặng nề mà mài qua, nghẹn ngào chỉ là âm điệu đơn giản nhất có thể phát ra, Nghiêm Vũ Nhân biết sau chữ "An" này, tiếp lấy chính là hai chữ "'Ca ca'", lòng ganh ghét của Nghiêm Vũ Nhân đại khái là từ lúc đó bắt đầu... Khi mình và Vương An, Tần Tĩnh trong trường học gặp được nàng, nàng cũng vốn là như vậy, giang hai cánh tay, mừng rỡ hô hào "An ca ca", sau đó liền nhào tới.

Có đôi khi Vương An sẽ nâng nàng lên, có đôi khi Vương An sẽ đưa cột tránh đi nàng, để nàng té ngã một cái, sau đó tự mình chuốc lấy cực khổ lại tổn sức mà đỡ nàng vui vẻ.

Đã nhiều năm như vậy, cô bé nhỏ ngây thơ năm nào đến nay đã trưởng thành hơn nhất nhiều thứ, mà Nghiêm Vũ Nhân đều cảm thấy xa lạ, nhưng mà giờ khắc này, Nghiêm Vũ Nhân đột nhiên cảm giác được, trong lòng của Tần Mi Vũ một thứ gì đó có lẽ xưa nay liền chưa từng thay đổi, chính mình chờ đợi đơn giản là ngu vãi cả lờ.

Nghiêm Vũ Nhân không khỏi phẫn nộ, hắn cảm thấy Tần Mi Vũ một mặt cho hắn hi vọng, nhưng kỳ thật xưa nay chưa từng dành cho hắn hi vọng.

Một tia sáng khoải lạnh lùng từ trong lòng Nghiêm Vũ Nhân bắt đầu nảy sinh, vô luận Tần Mi Vũ hiện tại như thế nào, nàng lập tức liền sẽ ý thức được, An ca của nàng vĩnh viễn sẽ không trở lại bên người nàng.

Thân thể lạnh như băng kia, dùng mạo quen thuộc đến mức không thể quen hơn, hai mắt đóng chặt, còn có biên độ quái dị của khóe miệng... Đó là cơ bắp co rút sau khi mất đi huyết dịch, Nghiêm Vũ Nhân biết Vương An thật sự đã chết không thể chết lại.

Nghiêm Vũ Nhân lo lắng chính là, hẳn một mực không có buông lỏng cảnh giác, Vương An sẽ kể chuyện cười trước khi chết, chỉ bởi vì hù dọa bọn hắn một chút, nếu Vương An nói có người sẽ báo thù cho hắn, vậy liền tuyệt đối là có!

Việc lần này lần nữa đã chứng minh sự tồn tại của người báo thù kia, Tần Tĩnh không tin, nhưng Nghiêm Vũ Nhân thì lại tin.

"Phu nhân... Có người xâm nhập hệ thống theo dõi của chúng ta, Video này không phải thật sự trực tiếp... Đây là cắt ghép mà hợp thành." Lâm Chi Ngôn cũng không chần chờ, vẫn như cũ kiên trì chỉ huy những bảo tiêu đang do dự kia, "Lập tức đem nguồn gốc của Video tìm ra!"

"Lâm thúc, là hợp thành?" Tần Tĩnh thờ dãi một hơi nói ra, mặc dù hắn đã nhận định Vương An không có khả năng chết rồi sống lại, nhưng đạt được sự khẳng định của Lâm Chi Ngôn vẫn là để hắn thở dài một hơi.

Nếu như Vương An không có chết... Ý nghĩ này để Tần Tĩnh rung mình một cái, Vương An cũng không phải là Tần Mi Vũ.

"Khẳng định là hợp thành, giọng nói mặc dù cố hết sức bắt chước ngữ khí của hắn, nhưng giữa mỗi một chữ đều có ngưng lại không rõ ràng, người bình thường sẽ không nói như vậy, hơn nữa hình miệng và thanh âm cũng không hoàn toàn đồng bộ." Lâm Chi Ngôn tinh táo phân tích, "Nhất là Vương An mặc bộ quần áo này, là hắn mặc vào năm 1999 khi tham gia diễn thuyết đại hội lãnh đạo ngành sản xuất công nghiệp thế giới. Hắn không có khả năng ở cách nhiều năm sau lại xuất hiện, còn mặc quần áo giống nhau, cùng áo trong và cùng cả vật."

"Lâm thúc... Cái này ngươi đều nhớ!" Tần Tĩnh kinh ngạc mà hơi chút mang theo vui sướng.

Lâm Chi Ngôn không nói gì nữa, chỉ là trầm mặt nhẹ gạt đầu, nhìn chăm chăm màn hình phía trước, sắc mặt âm trầm như nước, phảng phất muốn nhìn thấy gia hỏa quấy rối phía sau màn hình, xem ra thật sự có kẻ ngu ngốc không chỉ không tin Vương An là tự sát, còn dự định tự tác chủ trương muốn đem chân tướng công bố ra ở chỗ này càn quấy.

"Không có khả năng... An ca của chúng ta không có chết... Ta không tin các ngươi..." Tần Mi Vũ lui ra phía sau mấy bước, bên trong ánh mắt tràn đầy ngờ vực và phẫn nộ, "Các ngươi đều đang gạt ta... An ca của chúng ta không có chết, hắn trở về... Hắn về đến rồi!"

Tần Tĩnh đưa tay muốn nắm lấy Tần Mi Vũ, nhưng Tần Mi Vũ tránh ra tay của hắn, vọt tới trung tâm tiệc rượu, lượn quanh một vòng, vẫn nhìn bốn phía xung quanh, quát to lên: "An ca ca... An ca ca..."

Video đã đột nhiên ngừng lại, không biết là chỉ dài có nhiều đó, hoặc là bị các nhân viên an ninh ngăn trở rồi.

Người tại hiện trường rốt cục thoáng lấy lại tinh thần, từ trong trùng kích nháy mắt đó mà thanh tỉnh lại, giọng nói của Lâm Chi Ngôn không nhỏ, rất nhanh liền truyền bá ra, có người thất vọng, có người may mắn, càng nhiều người mờ mịt, không biết nếu như Vương An thật không có chết, sẽ là một trận sóng gió động trời cỡ nào.

"Ngươi điên rồi có phải không?"

Một quý phụ nhân tóc dài chậm rãi đi tới, thanh âm không lớn, nhưng mang theo ý khinh miệt và quở mắng rõ ràng.

"Mẹ, sao ngươi lại tới đây?" Nghiêm Vũ Nhân đau đầu và lo lắng, hiện tại còn không biết người nào ngấp nghé từ một nơi bí mật gần đó, nếu như xuất hiện gì hỗn loạn, vậy thì làm sao bây giờ? Lệ Chi Viên có tầng tầng bảo hộ, hệ thống bảo an chu toàn, thế nhưng vậy thì thế nào, như cũ bị người xâm lấn... Hơn nữa người của Lệ Chi Viên khẳng định ưu tiên bảo hộ Tần Mi Vũ và Tần Tĩnh, chính mình bây giờ mang mấy người thật không đủ bảo vệ mình và mẹ.

"Ta đến để làm nàng thanh tĩnh một chút!" Nói xong, Tần Nam giơ tay lên, liền hướng mặt của Tần Mi Vũ mà quạt tới.

"Phu nhân!"

Lâm Chi Ngôn khẽ vươn tay, không chút do dự bắt lấy cánh tay của Tần Nam, không chút biểu cảm gì nói: "Xin đừng làm như thế."

"Ngươi..." Tần Nam quay đầu, phát hiện là Lâm Chi Ngôn, bộ ngực phập phồng, hừ một tiếng, quay đầu nhìn thoáng qua Tần Tĩnh, nặng nề mà hất ra tay của Lâm Chi Ngôn.

Chỉ cần Tần Nam không còn ý đồ sát Tần Mi Vũ, Lâm Chi Ngôn đương nhiên sẽ không nắm tay của nàng không thả.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 93: Tìm vợ thì phải có cô em vợ như này

Editor: 21302766

Phụ nữ trong thông gia hào môn thường thường là đối tượng bị hy sinh, các nàng đóng vai nhân vật khổ tình, luôn luôn u buồn và không hạnh phúc.

Nếu như phụ nữ không phải theo đuổi tình yêu, như vậy muốn sống thoải mái thì rất khó, bởi vì nếu là thông gia, hoặc là nhà chồng cường thế, hoặc liền là nhà mẹ đẻ cường thế, bị kẹp ở giữa thì rất khó đối xử.

Dường như Tần Nam có lẽ đã qua tuổi tác truy cầu tình yêu... Mặc dù nói bà tám mươi tuổi sẽ không từ chối tuổi xuân lần hai, nhưng Tần Nam và chồng của cô cũng không nói là tương kính như tân (vợ chồng tôn trọng nhau), nhưng chí ít là phu xướng phụ tùy, những năm gần đây cũng bình an vô sự, nhà mẹ đẻ của Tần Nam tự nhiên là Tần gia, mặc dù nói từ trên quan hệ huyết mạch, cách khá xa dòng chính như Tần Mục Nam đây, nhưng từ nhỏ Tần Nam lớn lên ngay ở nhà của Tần lão gia tử, cũng không khác gì con gái ruột, Tần Nam gả vào Nghiêm gia đương nhiên sẽ không nhận ức hiếp gì, đối với Nghiêm gia mà nói, nàng dâu như Tần Nam cũng không thể tùy tiện đối đãi, tự nhiên phải nuôi dưỡng tốt.

Nhờ vào Tần gia và Nghiêm gia ở thế lực các phương diện là tám lạng nửa cân, lại là thế giao, Tần Nam tự nhiên không cần kẹp giữa việc khó khăn đối xử, ngược lại thành một người có thể làm chủ nói lên lời nói của hai bên.

Dưới tình huống như vậy, tính cách của Tần Nam hung hăng một chút cũng rất bình thường, Lâm Chi Ngôn biết Tần Nam từ trước đến nay không thuận mắt Tần Mi Vũ, nhưng đối với đứa cháu lớn của nàng vẫn vô cùng quan tâm, mặt của Tần Tĩnh lộ vẻ không vui, Tần Nam cũng không nói thêm gì, chỉ đi đến ở giữa Nghiêm Vũ nhân và Tần Tĩnh.

Lúc này ánh mắt của Lâm Chi Ngôn mới từ trên thân của Tần Nam dời đi, ở trường hợp thế này, Tần Mi Vũ khóc cũng tốt, náo cũng được, căn bản không có quan hệ gì.

Nếu như Tần Mi Vũ vẫn định mạnh mẽ đem thương xã An Tú chinh hợp ở dưới cờ của mình, vậy nàng tự nhiên muốn giữ gìn hình tượng một nữ cường nhân, thế này mang theo tính cách cô bé ngây thơ không lý trí hiển nhiên không thích hợp, nhưng Lâm Chi Ngôn cũng chú ý tới, Tần Mi Vũ cũng định rút khỏi việc trực tiếp khống chế thương xã An Tú, như vậy nàng biểu hiện ra một mặt yếu đuối của nội tâm, cũng không có quá nhiều quan hệ.

So sánh lên, Nghiêm Vũ Nhân cẩn thận cảnh giác, Tần Tĩnh sau ngoài ý muốn ngăn ngừa thì khôi phục tỉnh táo, biểu hiện hoàn toàn khác biệt của hai người ngược lại để người ta cảm giác đến bọn hắn sẽ là đối tác không tệ.

Lâm Chi Ngôn từ trong tay của phụ tá bên cạnh, cầm qua bộ đàm, nghe đầu kia của bộ đàm báo cáo, trầm mặt đi đến trước Tần Mi Vũ, "'Là trò đùa dai của nhị tiểu thư.'"

"Ta biết ngay! Quả nhiên là cái quỷ nha đầu Tần Tang Tử kia, nàng ở nước ngoài học cái gì? Cố học được chút bâng môn tà đạo, liền đều biết giả thần giả quỷ!" Tần Mi Vũ không nói gì thêm, hoặc nói chưa kịp phản ứng, Tần Nam lại nổi giận đùng đùng.

"Tại sao Tang Tử lại ở chỗ này, không phải nàng và tiểu Khang ra biển câu cá sao?" Nghiêm Vũ Nhân muốn cười, nhưng lại cười không nổi, cái này tựa hồ không đơn thuần là trò đùa dai, Tần Tang Tử làm như thế, mặc dù có chút ngây thơ, nhưng phía sau phần ngây thơ này, cảm xúc không chút nào che giấu lại là rõ ràng.

"Cá cá là thật, nàng coi chúng ta là cá." Tần Tĩnh trầm mặt, nói với Lâm Chi Ngôn: "Lâm thúc, đem kia nha đầu chết tiệt kia chop tới cho ta!"

Lâm Chi Ngôn nhẹ gật đầu, một bên phân phó trợ lý đem tin tức loan truyền ra, trấn an xuống người vẫn lưu lại một chút cảm xúc sợ hãi, một bên tự mình đi tìm Tần Tang Tử, vị nhị tiểu thư này cũng không so với Tần gia đại tiểu thư lịch sự như vậy, hắn không đi căn bản cũng không có người có thể mang đến Tần Tang Tử.

Tần Tang Tử từ nhỏ bướng bỉnh phá phách, một bộ phóng mắt khắp thiên hạ, bản tiểu thư ai cũng không sợ, ngoại trừ anh rể của nàng, nàng chỉ sợ Lâm Chi Ngôn, bởi vì Lâm Chi Ngôn ở trước mặt nàng biểu diễn qua công phu một chương đem cục gạch đập thành mảnh vỡ, từ đó về sau Lâm Chi Ngôn chỉ cần xòe bàn tay ra, Tần Tang Tử liền ôm đầu run như cây sậy, nàng nhận biết rõ ràng đầu của mình cũng không cứng như cục gạch.

"Nguyên lai là Tang Tử, nhưng mà Tang Tử thích nhất ra ngoài câu cá với anh rể của nàng..." Ánh mắt Trần Thanh Vũ hững hờ nghiêng tới, nhìn qua rất nhiều khuôn mặt, "Cũng không biết lần này nàng câu được mấy con cá."

"Trần Thanh Vũ, ngươi nói cái quỷ gì đó?" Sắc mặt của Tần Nam rất khó coi.

Trần Thanh Vũ không đi đối chọi tranh cãi với Tần Nam, dù sao vô luận là Tần Tĩnh còn là Tần Mi Vũ, đều phải gọi Tần Nam một tiếng cô cô, ngay cả Vương An cũng kêu Tần Nam là cô cô, đời này phận ở chỗ này, một người ngoài như hắn càng không tốt thay Tần Tang Tử nói chuyện, chống lấy miệng của Tần Nam

"Bà tám chết tiệt, ngươi lại nói cái quỷ gì đó?"

Giọng nói bén nhọn vang lên, mang theo khinh miệt không chút nào để ý, xuyên thấu qua tiệc rượu ồn ào náo động, nhẹ nhàng rót xuống từ đỉnh đầu, rót vào trong lỗ tai mỗi người.

Thanh âm không tính là lớn, nhưng có tiếng phát như nước suối thanh tịnh chảy xuôi mà thiếu nữ mới có, để cho người ta nghe rõ ràng, để cho người ta không tự chủ được quay đầu đi, tìm kiếm nơi phát ra thanh âm.

"Tần Tang Tử, người nói ta là cái gì!"

Tần Nam tức đến toàn thân phát run, nàng chưa từng nghĩ tới lại có người dám ở trước công chúng gọi nàng là bà tám chết tiết, hơn nữa nơi này mỗi người đều là tinh anh tuấn tài trong vòng xã giao của xã hội thượng lưu, không cần đến ngày mai, chuyện nàng bị Tần Tang Tử mắng là bà tám chết tiết liền sẽ lưu truyền ra, việc này để mặt mũi của nàng đặt chỗ nào?

"Ta gọi người là bà tám chết tiết, chẳng lẽ người còn bà tám vừa điếc vừa chết tiết?"

Tần Tang Tử đi xuống từ trên lầu, nàng mặc kimono màu đen, bên hông thắt đai lưng màu trắng, dáng người uyển chuyển, có sự hoạt bát và nhanh nhẹn mà thiếu nữ mới có, dưới chân là một đôi guốc gỗ cao cao, đều khiến người lo lắng nàng uyển chuyển đi xuống như vậy, có thể hay không bởi vì giẫm lên kimono phía sau mà ngã xuống.

Guốc gỗ và cầu thang ma sát, va chạm, tiếng "Đốc đốc" còn mang theo tiếng "Tê tê", quái dị làm cho người ta khó chịu.

"Tần Tĩnh, người cũng không quản em gái của người!" Tần Nam khí bất lấy cánh tay Tần Tĩnh, chỉ vào Tần Tang Tử, "Người không quạt mạnh nàng hai cái bặt tay, ta và nàng không xong!"

"Mẹ, mẹ đừng như vậy... Con và Tần Tĩnh sẽ quản giáo Tang Tử, Mẹ... Nếu không con đưa mẹ đi trước." Nghiêm Vũ Nhân cảm thấy rất mất mặt, trong mắt người ngoài hào môn cụ tộc như Tần gia và Nghiêm gia, tự nhiên là dòng dõi thâm nghiêm, gia quy nghiêm cẩn, thế nhưng ai biết thế mà cũng có tràng diện chửi mắng như người nhà tiểu môn tiểu hộ như này, trên thực tế Nghiêm Vũ Nhân vẫn cảm thấy có đôi khi Tần Nam thật không thêm nói đạo lý, giống như đàn bà đánh đá, để hấn tâm thần phiền chán.

Về phần cái gì bà tám, làm con trai ngay ở lúc này vốn nên là đứng ra, nhưng Nghiêm Vũ Nhân sẽ không để ý việc Tần Nam mắng lộn với Tần Tang Tử, Tần Nam mắng Tần Mi Vũ là kỹ nữ, bởi vì nàng cảm thấy Tần Mi Vũ câu dẫn con trai lớn bảo bối của nàng, Tần Nam cũng mắng Tần Tang Tử là tiểu tao hóa, bởi vì nàng cảm thấy Tần Tang Tử câu dẫn con trai thứ hai bảo bối của nàng.

Thế nhưng là ở trường hợp như này, nếu Tần Nam và Tần Tang Tử tiếp tục mắng nhau, tiệc rượu lần này hoàn toàn liền thành một trận nháo kịch, cuối cùng Tần gia và Nghiêm gia mất mặt, để người khác chê cười.

Nghiêm Vũ Nhân tự hỏi không đối phó được Tần Tang Tử, cho nên tốt nhất là lôi kéo Tần Tĩnh cùng đi, trước tiên đưa Tần Nam ra ngoài lại nói, nếu như không phải vốn dĩ xác định em trai dẫn Tần Tang Tử đi câu cá, Nghiêm Vũ Nhân vô luận như thế nào cũng sẽ ngăn cản mẹ mình và Tần Tang Tử trực tiếp gặt mặt ở loại trường hợp này.

-

-

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 94: Các người đều là hung thủ

Editor: 21302766

Tần Tang Tử năm nay mười sáu tuổi, thân cao một mét năm năm, thể trọng không đến tám mươi.

Tần Nam mắng nàng là tiểu tao hóa, không chỉ vì nàng tuổi còn nhỏ, mà vóc dáng của Tần Tang Tử cũng nhỏ.

Dáng người Tần Tang Tử không tính là thon dài, nhưng nàng phát dục rất tốt, bộ ngực của nàng và chiều cao của nàng thoát nhìn có chút không tương xứng, đương nhiên cũng chưa nói tới tỉ lệ tiêu chuẩn gì, tóm lại lúc nàng mặc kimono màu đen, eo nhỏ gắt gao bó chặt, để bộ ngực của nàng có một loại cảm giác vô cùng sống động.

Tần Nam không ít lần nhắc nhở Tần Mục Nam nên đi làm giám định con ruột, bởi vì Tần Mi Vũ khi 16 tuổi đã cao một mét bảy, Tần Tang Tử so với chị gái của nàng khi cùng tuổi, thấp hơn tròn mười lăm centimet, về phần anh trai của nàng, Tần Tĩnh, thì càng không có cách nào so lên, lúc Tần Tĩnh 16 tuổi là một mét tám, Tần Nam nhớ rất rõ ràng, mười mấy năm trước, chính mình và Tần Tĩnh đi cùng một chỗ, Tần Tĩnh mọc lên ria mép, luôn có người coi nàng và cháu của mình là chị em.

Về phần bộ ngực của Tần Tang Tử, để Tần Nam chán ghét nhất, một cô gái có dáng như thế, một đồng thịt lớn ở phía trước, đi đường chính là run run rẩy rẩy, hơn nữa Tần Tang Tử thường xuyên đem bộ ngực đặt lên bàn rồi nằm sấp, quả thực là khó coi.

Tần Mi Vũ thân cao như vậy, cũng nhỏ hơn Tần Tang Tử hai cup.

Ở trong mắt Tần Nam, Tần Tang Tử không có một chỗ nào phù hợp với đặc trưng của người Tần gia, hơn nữa khi còn bé Tần Tang Tử chạy theo sau móng của chị gái và anh rể, trưởng thành một chút liền đi Nhật Bản, du học mấy năm cũng không có gọi điện thoại mấy lần về nhà, đối với nàng bà con xa cô cô này càng coi như cừu địch, ngoại trừ Tần Mi Vũ, Tần Tang Tử căn bản dường như không có bao nhiêu thân tình với người của Tần gia.

Tần Tang Tử có thể như vậy, Tần Nam cho rằng cũng có nguyên nhân Vương An thêm dầu vào lửa, Vương An ở thời điểm sinh nhật tám tuổi của Tần Tang Tử, liền đưa một khoản tiền lớn cho Tần Tang Tử, đồng thời giống như mọi ngày hắn sắp xếp, tìm ngân hàng tư nhân gia tộc Thụy Sĩ tư quản lý, loại doanh nghiệp gia tộc này là khách hàng ưu tiên bồi giao của ngân hàng tư nhân gia tộc, Tần gia lợi hại hơn nữa cũng quản không được, càng không rõ ràng được đến cùng Vương An cho Tần Tang Tử bao nhiêu tiền, cũng không rõ ràng được bây giờ Tần Tang Tử có bao nhiêu tiền...

Trẻ con có tiền trong túi chính là lợi hại, Tần Tang Tử liền là một bộ dạng ai cũng không quản được nàng, bởi vì những ngân hàng tư nhân này không chỉ trợ giúp quản lý tài sản của khách hàng, hơn nữa còn cung cấp quản gia phục vụ chuyên nghiệp nhất, liền xem như Tần Tang Tử muốn đi tham gia tuyển cử nước nhỏ nào đó, bọn hắn đều có thể chỉnh lý ra một cuốn sách kế hoạch có khả năng thực hiện được.

Nhà tư bản cổ Châu Âu có thể so với chính khách lợi hại hơn nhiều, giao thiệp thì không cần phải nói, khi chính khách trên mặt đài giống như tôm tép nhãi nhép nhảy nhót ở trên sân khấu quốc tế, những nhà tư bản cổ này đã sớm vớt đủ chỗ tốt ở phía sau, đạt thành hiệp nghị của mỗi người, gia tộc truyền thống Trung Quốc như Tần gia khắc sâu loại bồi cảnh chính trị này, thiếu khuyết kinh nghiệm giao thiệp với những nhà tư bản này, dù Tần Chính Nghi là nhà kinh tế học có tiếng tăm lừng lẫy ở quốc tế, nhưng cũng không có năng lực yêu cầu đối phương không được phối hợp với Tần Tang Tử gây rối... Bởi vì có ngoại bộ duy trì, Tần gia rất bất lực với việc quản giáo Tần Tang Tử.

Tần Tang Tử nhìn thoáng qua Tần Nam, không tiếp tục để ý nàng, buổi tối hôm nay nàng còn có chuyện quan trọng hơn muốn làm, đầu tiên cách Lâm Chi Ngôn xa một chút, sau đó về mặt nghiêm nghị đứng ở trên bậc thang, nhìn xuống tất cả mọi người.

"Anh rể của ta đã bị hại năm năm, năm năm này, một mình hắn nằm trong mộ đất lạnh giá ở núi Minh Nguyệt, tối tăm không mặt trời, vĩnh viễn không có khả năng lại hưởng thụ nhân thế phồn hoa." Tần Tang Tử sửa sang kimono màu đen của mình, loại quần áo này ở Nhật Bản thường thường là phái nữ mặc khi người thân chết, ngữ khí của nàng và màu sắc quần áo của nàng giống nhau lãnh đạm.

"Tang Tử, người đang nói hươu nói vượn gì đó!" Về mặt Tần Mi Vũ có chút mệt mỏi, rốt cục lấy lại tinh thần, ý thức được đạo diễn của trận náo kịch này chính là em gái tốt của mình, cực kỳ thất vọng để lòng của nàng rất mệt mỏi, nhưng nàng biết mình nhất định phải tỉnh táo lại, nàng không biết em gái sau đó muốn làm cái gì, trực giác nói cho nàng cũng không cần quá gấp ngăn cản.

"Ta không có nói quàng! Anh rể không thể nào tự sát..." Tần Tang Tử vờn một ngón tay, hé miệng ra nhưng không nói gì nữa.

Ngón tay của Tần Tang Tử mảnh khảnh, ngón tay của nàng xa xa chỉ vào một góc, ai cũng không biết nàng có ý gì, nhưng không người nào nguyện ý bị nàng chỉ vào.

Ngón tay Tần Tang Tử chỉ chỉ chỉ, đối với mỗi người đều lắc một cái, sau khi chỉ trở một vòng, mới đặt ngón tay xuống.

"Hắn là bị các người giết!"

Tần Tang Tử hô lớn một tiếng, lần nữa giơ ngón tay lên phía trước, ánh mắt tập trung ở đầu ngón tay của mình, phảng phất tất cả mọi người là địch nhân của nàng, đều là hung thủ, "Hung thủ ngay ở trong các người!"

"Tang Tử, đây là nơi người có thể quậy phá sao?" Tần Tĩnh vừa tức vừa giận, nói với Lâm Chi Ngôn: "Lâm thúc, đem nàng mang đi!"

Lâm Chi Ngôn cười nhạt một tiếng, "Không cần để ý, nhị tiểu thư chỉ là đứa bé, nếu nàng đã bắt đầu náo loạn, liền để nàng náo cho xong đi, bằng không thì lần sau nàng liền náo loạn trên thọ yến của lão gia."

Tần Tĩnh sùng sốt một chút, có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Lâm Chi Ngôn, lập tức thoải mái, đối với Lâm Chi Ngôn mà nói, người mà hắn thực sự bảo vệ và phục tùng chỉ có Tần Chính Nghi, Lâm Chi Ngôn cũng không mảy may phân để ý những tiểu bối khác của Tần gia, có lẽ ở trong mắt Lâm Chi Ngôn, cái này thật chỉ là trẻ con quậy phá, căn bản không có gì quan trọng, Lâm Chi Ngôn chỉ cần Tần Tang Tử không đi quậy phá trên thọ yến của Tần Chính Nghi, hắn sẽ không để ý Tần Tang Tử bây giờ nháo cái gì.

Nhìn thấy Lâm Chi Ngôn thế mà khoanh tay đứng ngoài quan sát, Tần Tang Tử lập tức tăng nhiều dũng khí, ngón tay cái thứ nhất liền chỉ đến trên mặt Tần Nam: "Người, là một trong hung thủ!"

"Phi, Tần Tang Tử, ta cho người biết, một hồi ta liền đi tìm cha của người!" Tần Nam căn bản không thêm để ý Tần Tang Tử nói cái gì.

"Người, là một trong hung thủ!" Tần Tang Tử cũng không để ý tới Tần Nam, lần nữa chỉ vào Tần Tĩnh.

"Nha đầu chết tiệt kia!" Tần Tĩnh mắng nàng một câu.

"Người, là một trong hung thủ!" Tần Tang Tử lại chỉ vào Nghiêm Vũ Nhân nói ra.

"Vi cái gì?" Nghiêm Vũ Nhân cười cười, hỏi ngược một câu, nếu đây hết thấy đều là Tần Tang Tử giờ trò quý, tự nhiên không có gì phải khấn trương, Tần Tang Tử chỉ chứng minh căn bản không có người cần để ý, Nghiêm Vũ Nhân đảo mắt tứ phương, rất nhiều người trên mặt đều chỉ có nụ cười khi nhìn xem trẻ em quấy rối.

"Người, là một trong hung thủ!" Tần Tang Tử lại chỉ vào Lâm Chi Ngôn, đầu ngón tay của nàng lần đầu có chút phát run, bởi vì vị đại thúc trung niên này thật rất đáng sợ, ngay cả anh rể đều đã báo cho nàng, không có việc gì chớ trêu chọc Lâm Chi Ngôn

"Chiếu theo người nói, chúng ta đều là hung thủ, chỉ người không phải?" Đến từ bộ sự vụ Nga, Giang Bàn, mặc dù lần đầu tham dự hội nghị Lệ Chi Viên, nhưng ai cũng biết hẳn là dòng chính Nghiên gia, tiếp xuống sẽ được phân công quản lý bộ môn quan trọng trong nước, lúc này hẳn đang hăng hái, cũng không làm sao đem nhị tiểu thư Tần gia để vào mắt.

"Người còn không có tư cách này." Tần Tang Tử nhú nhú mày, xác định đối phương chỉ là người mới mà thôi, lập tức chẳng thèm ngó tới.

Giang Bàn cảm giác được ánh mắt giống cười mà không phải cười của Trần Thanh Vũ bên cạnh, lập tức gương mặt nóng lên, hẳn xác thực không có tư cách này, năm năm trước Trần Thanh Vũ đã nắm giữ lấy bộ môn đại sự vụ, có được ghế ban giám đốc của sản vật An Tú, nhưng tư cách tham dự hội nghị Lệ Chi Viên, Giang Bàn hẳn đều không có, lại càng không cần phải nói tới tham dự vào trong sự kiện mưu sát Vương An.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 95: Tới gần chân tướng

Editor: 21302766

Giang Bàn không có tham dự mưu sát Vương An, bởi vì hẳn vốn không đủ tư cách, bởi vì vị trí của hẳn không đủ quan trọng, hẳn càng không có năng lực ngăn chặn mạch nước ngầm vì Vương An chết mà kéo tới.

Tỷ như lúc trước Trần Thanh Vũ chất vấn và phản kháng, không có Tần Tĩnh liên thủ với Nghiêm Vũ Nhân đem Trần Thanh Vũ kéo xuống từ trên vị trí bộ trưởng bộ sự vụ Bắc Mỹ và giám đốc điều hành bất động sản An Tú, để Trần Thanh Vũ liên hợp một bộ phận người thúc đẩy nội bộ thương xã An Tú phân liệt, hậu quả khó mà lường được.

Tần Tang Tử chỉ ra bốn người này, mỗi người đều đầy đủ phân lượng, ở trong mắt nàng đều tràn đầy hiểm nghị.

"Đừng chấp nhặt trẻ con!". Trần Thanh Vũ vỗ vỗ bả vai Giang Bàn.

Giang Bàn chỉ cảm thấy một trận đau nhức nơi bả vai, không nghĩ tới lực tay của Trần Thanh Vũ lớn như thế, thu liễm vẻ miễn cưỡng trên mặt, nở nụ cười tự nhiên, "Người nói đúng lắm, chúng ta còn là tiếp tục xem Tần nhị tiểu thư biểu diễn đi."

"Nói thiệt, vừa rồi thật làm ta giật cả mình..." Hiệu trưởng trường đại học Khải Nam, Ngô Đạo Minh, tiến tới, đón ánh mắt như cười mà không phải cười của Trần Thanh Vũ, cười ha hả, "Cho dù ai nhìn thấy người vốn đã chết rồi sống lại, đều sẽ giật mình... Bất quá hẳn muốn sống lại thật, vậy thật sự là quá tốt."

Ngô Đạo Minh nhìn qua màn hình đã biến thành tấm màn đen, thở ra một hơi dài, đau lòng tiếc nuối nói ra.

Đại học Khải Nam có lịch sử lâu đời, từ xưa vốn là trường cao đẳng đứng đầu trong nước, nhưng vào đầu những năm 80 kéo ra một chút khoảng cách với hai trường học kia ở phương Bắc, về sau lại nhận tác động của phong trào học sinh sinh viên, đại học Khải Nam lần nữa tiếp nhận tổn thất to lớn, ần ần có xu thế rơi ra Top 10, mãi cho đến khi thương xã An Tú bắt đầu duy trì bom tiền, thành vốn phát triển phần mềm và phần cứng của đại học Khải Nam, thương xã An Tú hợp tác cùng nhiều nhà công ty công nghệ quốc tế hàng đầu, cũng tích cực lôi kéo sự tham dự của lực lượng nghiên cứu khoa học của đại học Khải Nam, vì đại học Khải Nam bồi dưỡng ra nhân viên nghiên cứu khoa học có tiêu chuẩn quốc tế hóa và tầm nhìn quốc tế, làm ra công hiến to lớn.

Có thể nói, không có Vương An và thương xã An Tú, hiện tại đại học Khải Nam chỉ có thể nhớ lại dư vị lịch sử, đã từng đối với Bắc Đại và Thanh Hoa hùng hổ hăm dọa, năm tháng ngồi ba vọng hai.

Ngô Đạo Minh cũng bởi vậy được cho rằng là công thần lớn nhất của "Phục hưng" đại học Khải Nam, nhiều lần nhận sự khen ngợi của Bộ giáo dục, làm sư huynh của Tần Mục Nam, Ngô Đạo Minh cũng là một trong cánh tay đắc lực của Tần Chính Y.

Sau khi tin tức Vương An tự sát truyền ra, đại học Khải Nam một lần bạo phát rất nhiều kháng nghị và chất vấn, rất nhiều hạng mục hợp tác của thương xã An Tú và đại học Khải Nam nhận phải quấy nhiễu và trùng kích, rất nhiều nhân viên nghiên cứu hợp tác của phòng thí nghiệm, giáo sư và trợ lý của hạng mục nghiên cứu khoa học, còn có rất nhiều sinh viên trẻ tuổi đã nghe qua Vương An diễn thuyết rồi đem hẳn làm thần tượng, ký tên đệ trình bản yêu sách, yêu cầu chính phủ thành phố Trung Hải một lần nữa điều chuyển Vương An tự sát.

Ngô Đạo Minh đem một nhóm giáo sư dẫn đầu và sinh viên cho thôi giữ chức vụ, khai trừ rồi khai trừ, thậm chí hạ xuống mệnh lệnh đóng cửa trường học, liên hệ rất nhiều gia trưởng của sinh viên tích cực nhất, lấy các loại thủ đoạn cảnh cáo, đình chỉ học, khai trừ uy hiếp gia trưởng đến trấn an... Đối với phụ huynh sinh viên mà nói, Vương An là ai, Vương An có oan tình gì, bọn hắn căn bản không thèm để ý, chỉ cần con của mình có thể cầm tới học vị của đại học Khải Nam là được.

Dưới tầng tầng thủ đoạn của Ngô Đạo Minh, đại học Khải Nam rốt cục trở về bình tĩnh, có thể nói Ngô Đạo Minh là một trong những công thần lớn nhất tiêu trừ ảnh hưởng và uy hiếp dư luận từ sự kiện Vương An tự sát tạo thành, phải biết ở dưới hoàn cảnh trong nước, các tạp chí lớn là dễ dàng giải quyết nhất, những sinh viên trẻ tuổi, xúc động, nhiệt huyết này mới là phiên toái lớn nhất.

"Tốt cái gì tốt? Nếu Vương An thật sống lại, nơi này có bao nhiêu người ăn ngủ không yên đây?" Trần Thanh Vũ nhìn xem Ngô Đạo Minh và Giang Bán cùng thay đổi biểu lộ, lại cười ha ha một tiếng, "Nguyên lai ta còn lo lắng vị kia nhà ta thích hắn, bất quá còn tốt, nàng vẫn là cùng ta sinh hài tử, hiện tại hài tử đều bảy tuổi... Nếu Vương An sống lại thật, đoán chừng vị kia nhà ta không có phần tâm tư này."

"Trần thúc, người an tĩnh chút, không biết ta đang nghiêm túc đối xử chuyện này sao?" Trần Thanh Vũ cười ha ha hấp dẫn lực chú ý của Tần Tang Từ.

Tần Tang Từ vừa mới nói xong, tiếng cười vụn vụn liền vang lên, rốt cục Tần Tang Từ tuổi còn nhỏ, ở trong lời nói mười phần trẻ con, vài tia ánh mắt dời khỏi trên thân của Trần Thanh Vũ, dường như Trần Thanh Vũ không an bài chuyện này... Mặc dù Trần Thanh Vũ về tới thương xã An Tú, nhưng hắn từ chối liên lạc với rất nhiều bạn cũ, hiển nhiên hắn cảm thấy mình cũng không giống với những người kia, những người trong số rất nhiều người ở sự kiện Vương An tự sát, lựa chọn trầm mặc, thỏa hiệp hoặc là dung túng. Nếu Trần Thanh Vũ không có ý đồ muốn dung nhập vào vòng tròn ngầm hiểu nhau nào đó, đương nhiên liền là đối tượng bị người hoài nghi rồi.

"Các người cười đi, các người cứ cười đi, người hiện đang cười vui vẻ, có hay không đọc qua cổ sự « Bá tước Cristo »?" Tần Tang Từ hơi nhếch lên khóe môi, sợi tóc của nàng đồng loạt treo ở bên gương mặt, một sợi tóc rơi dính vào khóe miệng, nàng lại không thèm đẩy ra, chỉ lạnh lùng nhìn xem người người phía trước.

"Bá tước Cristo?" Tần Tĩnh nở nụ cười, hai tay mở ra, "Nếu là như vậy, chúng ta hoan nghênh bá tước Cristo trở về."

Lại một trận tiếng cười, không ai không biết cổ sự bá tước Cristo này, nhưng cũng không có người tin tưởng bá tước Cristo sẽ là Vương An, chỉ trừ Tần Tang Từ cười lạnh, sắc mặt Tần Mĩ Vũ hơi hơi biến thành màu đen, lại làm cho càng nhiều người ý thức được, tiếng cười bây giờ cũng không thỏa đáng.

Thời gian lâu rồi, cuối cùng việc Vương An chết đi biến thành một đề tài nói chuyện, quên đi rất nhiều chuyện, quên đi cảm giác áp bách của hắn, quên đi thủ đoạn của hắn, quên đi sự mạnh mẽ của hắn... Có thể nói Video phát ra vừa rồi, để cho người ta ngừng thở trong nháy mắt, lâm vào một loại cảnh ngộ lại lần nữa bị áp lực cao cao tại thượng của Vương An khống chế, khiến những người đã không quen loại cảm giác này, cảm thấy không quen, cần phải hết sức thoải mái, tận lực đùa cợt để xóa tan loại cảm giác không còn quen thuộc này.

"Anh rể là người thứ hai mà ta sùng bái. Ta chưa từng tin hắn sẽ tự sát, cũng không tin hắn liền sẽ bị các người giết như thế..." Tần Tang Từ không để ý tới anh trai mình, ánh mắt của nàng vẫn chẳng thèm ngó tới, "Chỉ đám phế vật như các người, cũng giết được anh rể của ta? Hắn nhất định còn sống!"

"Tốt a, chúng ta là phế vật, bất quá ta rất hiểu kì, anh rể của người mới là người thứ hai mà người sùng bái, vậy người mà người sùng bái nhất là ai?" Nghiêm Vũ Nhân nhiều hứng thú nói, mặc dù ở trong mắt rất nhiều người, Tần Tang Từ tương lai khẳng định là nàng dâu của Nghiêm gia, nhưng Nghiêm Vũ Nhân lại biết rằng chưa hẳn, bởi vì Tần Tang Từ căn bản chứng mất Nghiêm Khang, giống như chính mình trong mắt có Tần Mĩ Vũ, cho nên chứng mất những dong chi tục phận khác, trong mắt Tần Tang Từ có Vương An, nên Tần Tang Từ chứng mất Nghiêm Khang, người đối lập bình thường rất nhiều.

"Kudo Shinichi." Mặt Tần Tang Từ không thay đổi, thổ lộ ra một cái tên, "Nếu như xác nhận anh rể của ta cũng có năng lực giống Kudo Shinichi, như vậy anh rể của ta sẽ là người ta sùng bái nhất.""

"Kudo Shinichi là ai?" Lâm Chi Ngôn nghiêng đầu hỏi Tần Tĩnh.

"Là quản lý trưởng Kudo?" Tần Tĩnh không xác định nói.

"Quản lý trưởng Kudo chỉ sợ không có khả năng lột mặt Tang Từ a..." Nghiêm Vũ Nhân lắc đầu phủ nhận.

"Người Nhật Bản?" Tần Nam ha ha cười lạnh, đưa đến Nhật Bản đi học, đầu óc cũng thay đổi thành tiểu quý tử rồi đúng không? Trung Quốc nhiều danh nhân vĩ nhân như vậy, chẳng lẽ so ra còn kém một người Nhật Bản?

Nhưng Trần Thanh Vũ lại nhịn không được cười ra tiếng, để ly rượu trong tay xuống: "Kudo Shinichi là nhân vật trong hoạt hình Nhật Bản, Kudo Shinichi bị người hâm mộ, biến thành một đứa bé."

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 96: Đau lòng

Editor: 21302766

Nhiều khi, hoang đường và sự thật thường thường chỉ cách nhau một tia.

Rất nhiều người đang chăm chỉ không ngừng theo đuổi một chân tướng sự thật nào đó, khi vô cùng đến gần chân tướng sự thật, bỗng nhiên nảy ra một suy nghĩ hoặc là kết luận hoang đường ra đến, có người lựa chọn tin tưởng, cũng không thêm đề ý một ý nghĩ này trong đầu, cùng với kết luận mà dùng mạch suy nghĩ bình thường suy đoán ra, phải chăng hoang đường, tiếp tục đào móc xuống dưới, chân tướng ngay sau đó một khắc liền công bố.

Người như vậy, nói chung cũng là mặt hàng có thể ghi chép tên tuổi của mình ở trong từ điển lịch sử, nhưng mà người như vậy, cuối cùng chỉ là số cực ít, tuyệt đại đa số người bị trôi buộc bởi lẽ thường, bọn hắn vô cùng lý trí mà tránh đi những thứ hư cấu kia, tương đương với chủ động từ bỏ cơ hội để lộ chân tướng của nữ thần che mặt.

Ở trong « Thám tử lừng danh Conan », Kuno Shinichi có thể biến thành một đứa bé, đây là thiết định, mà thiết định là cái gì? Thiết định mang ý nghĩa đương nhiên, thiết định mang ý nghĩa nếu như người muốn xem bộ manga này, người nhất định phải tiếp nhận, vô luận là người cảm thấy hư cấu, thấp kém, không thể nói lý, nhảm chán...

Vương An rốt cục không phải nhân vật trong manga, mấy người Nghiêm Vũ Nhân, Lâm Chi Ngôn, Tần Nam, Tần Mi Vũ, Trần Thanh Vũ, Giang Bán, Ngô Đạo Minh đều không phải là độc giả manga, bọn hắn không có khả năng tiếp nhận thiết định giống như manga, đi tiếp thu ý vị bên trong lời nói của Tần Tang Từ.

"Tang Từ... Người sẽ không cho rằng anh rể người cũng là bị người hãm hại, sau đó biến thành một đứa bé chứ?" Ngô Đạo Minh lộ ra nụ cười hiền lành phổ biến của trưởng bối nhìn xem văn bối, "Người còn là không cần tiếp tục đi học ở Nhật Bản, đến trường của Ngô bá bá đi."

Đại học Khải Nam muốn đặc thù nhận Tần Tang Từ, đó hoàn toàn không có vấn đề, trên thực tế Tần Mục Nam liền vô cùng không nguyện ý để Tần Tang Từ đến trường ở Nhật Bản, bởi vì cô con gái này vốn không nghe dạy dỗ, đi Nhật Bản càng là trời cao hoàng đế xa.

"Không đi, anh rể đều không cần danh hiệu giáo sư danh dự của người, ta đương nhiên phải hướng anh rể học tập."" Tần Tang Từ churong mắt đại học Khải Nam, ánh mắt của nàng từ trên mặt của Ngô Đạo Minh dời đi, nhìn xem một nhóm người lớn lấy thái độ mỉm cười nhìn trẻ con quậy phá để đối mặt với nàng, cũng nở nụ cười, "Anh rể chưa chắc sẽ biến thành một đứa bé, nhưng ta tin tưởng anh rể bây giờ đang ở trong đám người, lấy một thân phận khác, chính đang nhìn chăm chú hết thấy!"

Sau ngần ngừ tiếng cười, Tần Mi Vũ không thể nhịn được nữa, hướng tới Tần Tang Từ, mặt lạnh như sương, "Tang Từ, đừng làm rộn, đi theo ta!"

"Các vị tận hứng..." Tần Mi Vũ tùy ý qua loa một câu, lời kéo Tần Tang Từ liền đi ngay.

Tần Tĩnh thở dài một hơi, may mà còn có Tần Mi Vũ ở chỗ này, ít nhất Tần Mi Vũ có thể sai bảo được Tần Tang Từ, bằng không thì lại để cho Tần Tang Từ càn quấy ở chỗ này, tiệc rượu tối hôm nay liền phải hoàn toàn trở thành nháo kịch, hoạt động tạo thế kế tiếp của Tần Tĩnh cũng sẽ giảm bớt đi nhiều.

Đi vào phòng nghỉ, Tần Mi Vũ đóng cửa lại, theo Tần Tang Từ ngồi ở trên ghế sa lon, mây đen trên mặt tán đi, lo lắng nhìn chăm chăm vào Tần Tang Từ: "Tang Từ, người có phải hay không biết cái gì?"

Con mắt của Tần Tang Từ chuyển động vòng vòng, để lại lồng ngực mình, cúi đầu, ánh mắt rơi vào trên cằm của chị gái, tựa hồ so với trước hôn nhận hơi mượt hơn, cũng không đối mặt với chị gái, "" Biết gì mà nói?""

"Chuyện của anh rể người!" Tần Mi Vũ không kịp chờ đợi nói ra.

"Người sợ ta biết cái gì sao?" Tần Tang Từ nghi ngờ nhìn xem chị mình.

Tần Mi Vũ kinh ngạc, miệng hơi mở ra, từ trong mắt của em gái, nàng thấy được một loại không tin tưởng rõ ràng, Tần Mi Vũ bỗng nhiên thực sự ý thức được, vô luận Tần Tang Từ đáng giá tin tưởng thế nào, chính mình vẫn luôn biết điều này, chỉ là bởi vì một mực đem em gái coi như một đứa trẻ, chưa từng nghĩ tới em gái có thể cung cấp trợ giúp gì cho mình, luôn luôn đem nàng bài trừ ra ngoài bất luận kế hoạch gì của mình, nhưng mà lúc này, khi mình muốn Tần Tang Từ trợ giúp, lại bởi vì trải qua thời gian dài giấu diếm và nguy trang, để Tần Tang Từ sinh ra hoài nghi đối với mình.

Tần Mi Vũ một mực đem Tần Tang Từ làm một đứa trẻ, ngày hôm nay Tần Tang Từ làm tất cả mọi người giật nảy mình, về sau Tần Mi Vũ mới ý thức tới cô em gái này đã có năng lực nhất định.

"Không phải, ta không sợ người biết cái gì... Tang Từ, anh rể của người... Có phải thật hay không còn sống?" Tần Mi Vũ nắm thật chặt bả vai Tần Tang Từ, nói ra.

"Người cho rằng anh rể là củ cải sao? Đào cái hố chôn xuống, hắn còn có thể mọc ra được hả?" Tần Tang Từ đẩy tay Tần Mi Vũ ra, lông mày chăm chú nhìn lại, đáp lời.

"Vây những lời mà người vừa nói kia..." Tần Mi Vũ thất vọng, giống như khí lực toàn thân bị rút đi vậy.

"Chỉ là một trò đùa..." Tần Tang Từ buông tay, mỉm cười, "Ta hoàn toàn quấy phá như trước đây, không phải sao?"

Lông mi thật dài của Tần Mi Vũ rũ xuống, quay người đi đến ngoài gian phòng, nàng có thể cảm giác được sự ngăn cách rõ rệt giữa mình và em gái, những năm gần đây quá nhiều chuyện bận rộn, lòng của mình bị một loại cảm xúc nào đó tràn ngập, luôn cảm thấy có một vòng tròn bao quanh mình, để cho mình không thể không nghiêm túc cẩn thận đối đãi hết thảy, hoàn toàn quên đi cô em gái nhỏ nhỏ của mình đã trưởng thành, đã có năng lực kiến giải và phán đoán của thiếu nữ rồi.

Em gái đã không phải là đứa trẻ ngày xưa luôn hâm mộ mà nhìn mình, la hét cũng phải tìm được một ông chồng lợi hại như anh rể mình vậy, chỉ là cái nhìn hoài nghi của nàng đối với mình bây giờ... Vương An trước lúc chết, có phải hay không cũng giống như Tần Tang Từ, ôm lấy hoài nghi giống vậy với mình?

Tần Mi Vũ mở to con mắt, ý nghĩ này giống như một lưỡi kiếm sắc bén, vạch phá lồng ngực của nàng, cắm thẳng vào trong trái tim của nàng, máu tươi hùng hực vậy ra, để cho người ta đầu vàng mắt hoa, trong mắt một mảnh đỏ tươi.

Có phải hay không trước khi chết, hấn hoài nghi tất cả mọi thứ xung quanh, ngay cả vợ của mình cũng phản bội mình?

Lòng hấn, có phải hay không rất đau, so với lúc bị viên đạn xuyên qua còn muốn đau hơn?

Hấn nhất định sẽ cảm giác được huynh đệ của hấn phản bội hấn, rất nhiều rất nhiều người hấn trợ giúp qua đều phản bội hấn, có lẽ hấn đều sẽ không để ý, bởi vì An ca ca vẫn luôn là người có nội tâm cường đại, thế nhưng hấn thật sẽ không để ý vợ của hấn cũng phản bội hấn sao?

Hấn có phải hay không mất hết can đảm, cho nên không chút nào chống cự?

Thế nhưng nếu như hấn thật không tin nhiệm mình, thật hoài nghi mình, tại sao phải đem hết thảy đều lưu lại cho nàng, để nàng có đầy đủ vốn liếng, chuẩn bị tất cả những thứ này... Chẳng lẽ không phải bởi vì hấn tin nhiệm nàng, cho nên để nàng báo thù cho hấn sao?

Chẳng lẽ, chỉ bởi vì Phi Từ... Tần Mi Vũ nghĩ đến cô con gái không buồn không lo, Tần Mi Vũ vô số lần gặp qua ánh mắt của Vương An khi ôm con gái, ánh mắt ấy, tựa như bế lấy sinh mệnh của mình một dạng, cẩn thận từng li từng tí mà lòng tràn đầy vui vẻ.

Chẳng lẽ, chỉ bởi vì hấn yêu Phi Từ như thế, vì tương lai của Phi Từ, cho nên hấn không thêm để ý có hay không hoài nghi nàng, mới như cũ đem hết thảy những thứ này giao cho mình, người vợ mà hấn cũng không tin nhiệm?

Tần Mi Vũ vịn khung cửa, cảm giác dòng máu xông lên đỉnh đầu, thân thể lung lay sắp đổ, cắn chặt bờ môi, mùi tanh của máu tràn ngập ra giữa răng môi, Tần Mi Vũ hai mắt đầm lệ mông lung, chuyện này có lẽ chính mình vĩnh viễn không cách nào biết được chân tướng.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 97: Lầu nhỏ một đêm nghe gió mưa

Editor: 21302766

Khi Tần Mi Vũ lần nữa đi vào hiện trường tiệc rượu, rất nhiều người đã tán đi, hoặc còn lại đều chỉ là người rảnh rỗi không quá quan trọng, bao quát mấy người Tần Tình, Nghiêm Vũ Nhân, Trần Thanh Vũ cũng đã không ở hiện trường.

Dưới mái vòm hình tròn, hơn vạn viên pha lê Swarovski tạo thành hình lớn, vây quanh đèn treo tản ra ánh sáng óng ánh mê ly, trắng đen xen kẽ, như là bàn cờ, Lâm Chi Ngôn hai tay chấp sau lưng, đứng ở nơi đó nhìn qua Tần Mi Vũ đợi chờ.

Tần Mi Vũ hít vào một hơi thật sâu, mỉm môi, sắc môi ướt át đỏ bừng, một chút xiú dẫu rằng cũng không thấy được, thời gian dần qua, sắc mặt của nàng bắt đầu bạc lên.

Ánh mắt Lâm Chi Ngôn dời đi, chậm rãi quay đầu, nhìn thoáng qua cửa chính rộng mở, ngoài cửa vẫn có một con đường rực rỡ đèn đường kéo dài, đã nhìn không thấy đám người chen chúc mà đi.

Tần Mi Vũ đứng ở cạnh góc, vốc người cao gầy lưu lại bóng thân thon dài, cái bóng nhàn nhạt, búi tóc nhẹ nhàng rối loạn, đường cong ưu nhã cô đơn quét lên trên tường, một chút cô đơn.

Làm nhân vật chính, làm chủ nhân chân chính của Lệ Chi Viên, tuyệt đối không có đạo lý chủ nhân vừa mới rời đi, những khách nhân liền giải tán lập tức, xuất hiện loại tình huống này, không hề nghi ngờ là có Hoa chủ đoạt tẩn, về không vui trên mặt của Tần Mi Vũ, ánh đèn đang lưu chuyển không chút nào che lấp.

"Vẫn còn tuổi trẻ a." Lâm Chi Ngôn thở dài một hơi.

"Ồ.." Tần Mi Vũ cười lạnh một tiếng, khoe miệng chậm rãi nhếch lên, cuối cùng để khuôn mặt của mình từ trong bóng tối hiện lộ ra, vòng eo chậm rãi đong đưa, giày cao gót đập ra bước chân chậm chạp, hướng tới Lâm Chi Ngôn, "Đàn ông mà, lúc nào cũng giống như đứa bé, một khi tiếp cận vật mình muốn, liền có chút không kịp chờ đợi muốn khoe khoang, có thể hiểu được."

Lâm Chi Ngôn mỉm cười gât đầu, hội nghị Lê Chi Viên lần này đối với khắp cả thương xã An Tú mà nói, chỉ là một lần hội nghị theo lệ, nhưng đối với hai người Tần Mi Vũ và Tần Tĩnh mà nói, thì lại có ý nghĩa không giống bình thường, Tần Mi Vũ sau hội nghị lần này chính thức chuyển giao rất nhiều quyền lực, phai nhạt ra khỏi quản lý trực tiếp, thoái ẩn đến phía sau màn, Tần Tĩnh thì sẽ trở thành chủ tịch hội ngân sách An Tú, đồng thời đại biểu hội ngân sách An Tú, đảm nhiệm chủ tịch quốc tế An Tú.

Bất kỳ một hạch tâm nào của tập đoàn, tất nhiên là có tập đoàn ngân hàng có năng lực mạnh mẽ đầu tư bỏ vốn, quốc tế An Tú trực tiếp khống chế cổ phần và cơ quan tài chính tham gia cổ phần vượt qua năm mươi nhà, trong đó bao quát mười tám nhà ngân hàng thương mại thành phố, tám nhà công ty chứng khoán, sáu nhà tín công ty tín thác, sáu nhà công ty bảo hiểm, bốn nhà công ty quỹ sách, hai nhà công ty giao dịch hàng hóa kỳ hạn, tám nhà công ty quản lý tài sản, trải qua quan hệ cổ quyền phức tạp ân tảng, cho dù để nội bộ công ty xét duyệt, xuất ra một số liệu cụ thể cho Tần Mi Vũ hoặc là Tần Tĩnh, cũng cần một đoàn đội khổng lồ và thời gian dài dằng dặc, tuyệt đại đa số thời điểm, truyền thông ngoại giới thường thường chỉ có thể dùng "Không cách nào tính ra" đến mờ hồ mang theo số liệu.

Quốc tế An Tú là hạch tâm của toàn bộ tập đoàn, nếu như thương xã An Tú là một người mẹ, cho xí nghiệp dưới trướng đang gào khóc đòi ăn bú mớm vậy, quản lý quan hệ bọn trẻ, cần đối sinh hoạt hằng ngày của bọn chúng, cần thận che chở, dẫn dắt bọn hắn học tập, tiến lên, lớn lên, kết hôn, phần đầu... Như vậy quốc tế An Tú liền là người cha, toàn bộ đại gia đình cần tài nguyên, tài phú và hoàn cảnh, đều cần cánh tay hữu lực của hắn cố gắng phấn đấu mà đến, vòng xã giao quan hệ ngoại bộ cũng cần hắn đến - tiến hành.

Nắm giữ quốc tế An Tú, mang ý nghĩa cánh tay nắm chặt mạch máu của thương xã An Tú cũng buông lỏng ra, khi Tần Tĩnh chân chính nắm giữ để quốc thương nghiệp khổng lồ này, dựa theo bản kế hoạch kiến thiết của mình mà xây dựng lãnh địa đế quốc... Vô luận là đi hướng càng thêm huy hoàng, hay là ngã xuống, đều là quyền lực của hắn.

Giống như hoàng tử sắp ghi danh, dù lão hoàng đế chưa thoái vị, nhưng đã nhịn không được sử dụng quyền lực của người vua.

"Luân chuyển có chút quá nhanh" Lâm Chi Ngôn nghĩ rồi nói ra.

Năm 2001, theo Vương An chết đi, ở trong quá trình cướp đoạt quyền lực, Tần gia và Nghiêm gia phát hiện, nếu như muốn gìn giữ thương xã An Tú không bị phân liệt, đồng thời ổn định phát triển, chỉ có thể để Tần Mi Vũ kế thừa vị trí của Vương An, đây là luân chuyển lần đầu tiên, vào năm năm này, đang lúc thương xã An Tú tiếp tục phát triển, mặc dù tại rất nhiều lĩnh vực bởi vì Vương An chết đi mà để một chút động bạn hợp tác ở hải ngoại từ chối tiếp tục hợp tác, nhưng bởi vì rất nhiều quy hoạch dài hạn của Vương An, bảo đảm một chút hợp đồng sẽ tiếp tục chấp hành xuống dưới, đại lượng hạng mục vượt qua năm năm, mười năm thậm chí vượt qua hai mươi năm, đầy đủ để thương xã An Tú dù cho không còn tìm kiếm được điểm mới phát triển, cũng có thể an ổn tiến lên.

Năm năm này, Tần Mi Vũ biểu hiện đúng quy đúng củ, thông dong trầm ổn, thiếu hụt điểm sáng, nhưng cũng không có chỗ cho người lên án, thế nhưng so sánh với Vương An, chung quy là khiến người ta thất vọng, với tư cách cùng Vương An đồng thời lập nghiệp, Tần Tĩnh, nhiều năm như vậy dù nhiều lần bị cho rằng chỉ chấp hành kế hoạch của Vương An, dưới sự lãnh đạo của Vương An mà lấy được thành tích, nhưng cũng có một chút địa phương đáng giá khen ngợi.

Lúc này Tần Tĩnh thay thế vị trí của Tần Mi Vũ, khá là nhận một số người chờ mong, nhất là đối với nguyên lão mà nói, bọn hắn thường thấy nhất là Tần Tĩnh làm trợ thủ của Vương An, cùng Vương An có mặt ở hoạt động thương nghiệp, mà bọn hắn nhìn xem Tần Mi Vũ lớn lên, tuyệt đại đa số thời điểm Tần Mi Vũ đều chỉ được Vương An trước kia chơi game đi dạo mà thôi.

Mặc dù là quy tắc thương nghiệp, nhưng chung quy là người của công thần hoạt động, khai quốc xem thường hai đời hoàng đế cũng rất bình thường, nhất là trong mắt bọn hắn, Tần Mi Vũ cho dù là hiện tại, cũng chỉ đứa bé gái thoáng có chút tâm cơ, bị đáng thương hy sinh mà thôi.

Dưới tình huống như vậy, Tần Mi Vũ thất thố khóc nức nở, biểu hiện ra yếu đuối và không có quá nhiều chủ kiến về sau, theo lập trường của nàng, rất nhanh Tần Tĩnh liền nắm trong tay toàn bộ cục diện, đem tiệc rượu dẫn về nề nếp.

"Phu nhân, có hay không muốn đi qua nhìn xem?" Lâm Chi Ngôn hỏi nói, "Tần tiên sinh bọn hắn ở lầu nhỏ."

"Lầu nhỏ?" Tần Mi Vũ xoay đầu lại, hí mắt, chăm chăm vào Lâm Chi Ngôn, "Ai an bài?"

"Đây là đề nghị của ta." Lâm Chi Ngôn cũng không e ngại ánh mắt của Tần Mi Vũ, "Phu nhân, dấu tích lưu ở trong lòng là được rồi, đối với Lê Chi Viên mà nói, dấu tích của viên trưởng ở khắp mọi nơi, Tần tiên sinh chỉ muốn ở trong tòa lầu nhỏ kia biểu thị, từ nay về sau hắn chính là hạch tâm.. Ta vẫn nhớ kỹ thương xã An Tú ở thời điểm gian nan nhất, trong lầu nhỏ vô số người ra ra vào vào, bọn hắn suốt ngày đêm thương nghị đối sách, mỗi người đều mỗi một không chịu nổi, nhưng trong mắt đều tràn đầy hi vọng..."

"Không cần ngươi nói, ta biết rồi!" Tần Mi Vũ lạnh lùng đánh gãy Lâm Chi Ngôn.

"Loại hi vọng kia là đến từ lòng tin đối với viên trưởng, trải qua kia đoạn thời gian gian nan nhất đó, rất nhiều người đều đã trưởng thành lên, đối với nguyên lão chúng ta mà nói, lầu nhỏ là địa phương khởi đầu của thương xã An Tú khuếch trương bản đồ, cũng là vị trí hạch tâm nhất trong lòng thương xã An Tú... Tần tiên sinh lựa chọn nơi đó là thích hợp nhất, cũng là hoàn cảnh dễ dàng nhất kích thích loại cảm xúc chung sức hợp tác trong lòng mọi người." Lâm Chi Ngôn nói tiếp, "Tần tiên sinh ngược lại chưa chắc là xuất phát từ thay thế viên trưởng, tuyên cáo thứ gì mà nguyện ý lựa chọn địa điểm

kia."

"Rất tốt, người an bài rất tốt." Tần Mi Vũ ngẩng đầu lên, hít sâu một hơi, "Đây là hội nghị Lệ Chi Viên một lần cuối cùng, hội nghị sau này cũng không cần tới đây cử hành, chỉ ít ta vẫn có thể làm chủ ở đây a, ta có thể không có ý muốn giao ra Lệ Chi Viên."

"Đương nhiên." Lâm Chi Ngôn nhẹ gật đầu, có chút tiếc nuối nói ra: "Chỉ là có chút đáng tiếc, truyền thừa gãy mất."

Tần Mi Vũ hai tay phủ trên bụng của mình, chậm rãi đi ra đại sảnh, truyền thừa làm sao lại gãy? Truyền thừa sẽ chỉ ở trong lòng người truyền thừa chân chính, về phần những hình thức kia, tạm thời từ bỏ cũng được.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 98: Người đàn bà điên cuồng

Editor: 21302766

Những hạt căn bản xuyên thẳng qua tinh không, là truyền thừa của vũ trụ.

Cách địa cầu 150 vạn cây số, phía trên điểm Lagrange thứ hai của quỹ đạo, kính viễn vọng không gian Herschel nhìn chăm chú vào cảnh tượng mỹ lệ, hằng tinh sinh ra, là truyền thừa của tinh vân hoa hồng.

Mạch núi Himalaya gồ lên, Everest trẻ tuổi vẫn đang sinh trưởng, dãy núi nham thạch và dưới lớp vỏ trái đất, sôi sục huyết mạch của địa cầu, đây là truyền thừa của một hành tinh.

Khu nguyên địa Tam Giang (*) hòa tan nước tuyết, tụ tập, dung hợp, rồi lại mỗi nơi một ngã, một là Trường Giang, một là Hoàng Hà, bồi dưỡng năm ngàn năm văn hóa lịch sử, đó là truyền thừa của dân tộc Trung Hoa.

(* Tam Giang Tịnh Lưu là một khu vực bảo tồn tại tỉnh Vân Nam, Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Đây là thượng nguồn của ba con sông nổi tiếng: sông Dương Tử, sông Cửu Long và sông Salween (Nô Giang). Tam Giang Tịnh Lưu đã được UNESCO công nhận là di sản thế giới (thiên nhiên) năm 2007.)

Dòng mưa rơi xuống tí tách, sông nhỏ nhẹ nhàng gật đầu, lũ địa an tĩnh trôi nổi trên mặt nước, có lẽ cảm nhận được nhiệt độ của nước tự dung lên cao, một vỏ trứng nho nhỏ phá vỡ, nóng nọc nhỏ thò đầu ra nhìn, bơi đi.

Truyền thừa, chủ đề chân chính vĩnh hằng.

Vũ trụ trôi theo thời gian còn để ý truyền thừa, phóng xạ ra dữ liệu nguyên thủy nhất của mình, hướng chỉ loài người có sinh mệnh ngắn ngủi, muốn lưu lại thứ gì trong dòng sông từ cổ chí kim này.

Vương An cần phải truyền thừa không chỉ là sinh mệnh, Tần Mi Vũ đi xuống bậc thang, váy dài đong đưa, nhóm nữ hầu chỉnh tề cúi đầu đứng chờ ở hai bên, Tần Mi Vũ dừng bước, nhìn lâu nhỏ xa xa, hít một hơi.

Ở thời điểm chưa có Lệ Chi Viên, tòa lầu nhỏ này đã tồn tại rồi, vây quanh tòa lầu nhỏ này, xây dựng càng nhiều biệt thự và trạch viện, từng mảnh cây nhỏ kết nối thành một mạng, sau đó xây dựng sân bay, sân bóng, trường đua ngựa, cuối cùng thành lập trạch viện lớn nhất Trung Quốc —— Lệ Chi Viên.

Lâm Chi Ngôn ngẩng đầu, nhìn màn hình to lớn thu hồi vào vách tường, hoa văn trên rìa màn hình liền thành một khối với đường vân tường xung quanh, để cho người ta hoàn toàn không phát hiện được, thế mà trên vách tường ẩn giấu một tấm màn hình.

Lâm Chi Ngôn nhớ kỹ Vương An có vận dụng lý niệm đặc biệt của bản thân với những sản phẩm công nghệ cao tại gia này, bao quát cái gian phòng ở trung tâm tài chính quốc tế An Tú.

Gian phòng đó đến nay không người có thể mở ra, Lâm Chi Ngôn cũng rất tò mò bên trong đến cùng chứa thứ gì, cái này tựa hồ thật là một bí mật ngoài trừ Vương An không ai biết được.

Có lẽ còn có người biết, nhưng Lâm Chi Ngôn cũng không thể khẳng định. Hẳn có thể khẳng định là, Tần gia và Nghiêm gia đều vô cùng muốn biết bí mật trong đó, cho nên ở trước lúc Vương An chết, vấn đề cuối cùng mà sát thủ hỏi có quan hệ với gian phòng này.

Vương An vô cùng tinh tường, dù có nói hay không nói, kết quả cũng giống nhau, cho nên hắn mang theo bí mật rồi đi.

Sau đó không phải không có thử qua những thủ đoạn khác để mở ra, chỉ là chuyên gia giải mật mã hàng đầu thế giới cũng không có cách nào, chính như lời nói của Vương An, căn bản cũng không có cái gọi là mật mã, đi giải mã thế nào? Gian phòng chỉ có một cái chìa khóa, mà không cách nào phòng chế chìa khóa.

Ngược lại là có người đề nghị dùng bạo lực để dỡ bỏ, chỉ là bài trừ vách tường kiên cố và vách trong có thể thừa nhận được tên lửa tập kích không nói, bên trong gian phòng tựa hồ lấp đặt trang bị tự bạo vô cùng nguy hiểm, cưỡng ép dỡ bỏ sẽ chỉ làm cho bạo tạc, đem bí mật hoàn toàn mai táng, nói không chừng sẽ nguy hiểm cho cả tòa cao ốc.

Ở trung tâm thành phố Trung Hải, tòa kiến trúc cao nhất phát sinh án nổ tung, khó tránh khỏi có chút quá kinh thế hãi tục, nếu Vương An chôn xuống lượng thuốc nổ tương đối, dẫn đến cả tòa cao ốc sụp đổ, như vậy Tần gia và Nghiêm gia khẳng định đều sẽ chôn cùng với những thị dân bình thường vì chuyện này mà mất mạng.

Tần gia và Nghiêm gia mặc dù thù đoạn tàn nhẫn, nhưng cũng không phải đũa nhóc hiếu kì, hiếu kì hại chết chỉ là mèo, không phải hồ ly cáo già.

Sau khi Tần Mi Vũ rời đi, Tần Tang Từ cũng theo ra tới.

"Nhị tiểu thư, ta nhớ được là người muốn thi đại học y khoa Đông Kinh à? Người chế tác những video này, âm tần hợp thành các hình ảnh, đều là học từ đâu?" Ánh mắt của Lâm Chi Ngôn thu hồi từ màn hình trên vách tường, nhìn chăm chú lên Tần Tang Từ, một thân ăn mặc giống như tang phục.

"Tự học." Tần Tang Từ trả lời lạnh như băng.

"Rất khá." Lâm Chi Ngôn trả lời như tán dóc.

"Anh rể nói, mỗi người đều là thiên tài bị mai một, mỗi người đều có thiên phú riêng của mình, thiên tài bất quá là ngẫu nhiên phát hiện thiên phú của mình mà thôi." Tần Tang Từ không nhìn Lâm Chi Ngôn, người đàn ông trung niên này luôn không có biểu lộ quá nhiều, dù cho ngữ khí bình thản và ôn hòa nói chuyện cùng nàng, cũng làm cho Tần Tang Từ cảm giác không có gì vui vẻ.

"Có đạo lý." Lâm Chi Ngôn nhẹ gật đầu.

"Chị gái có thiên phú đánh đàn dương cầm, nhưng anh rể nói đánh đàn dương cầm kỳ thật đều không khác gì với chơi Super Mario thậm chí là Tetris (xếp gạch), hẳn cảm thấy ta chơi trò chơi rất tốt, cho nên về sau ta vừa chơi đùa vừa học xong thế nào tiến vào hệ thống máy chủ bảo an Lệ Chi Viên." Tần Tang Từ cười hắc hắc, "Ta phát hiện một chút đồ vật thú vị."

Lâm Chi Ngôn nhú nhú mày, "Người phát hiện cái gì?"

"Ta cần báo cáo cho người hả?" Tần Tang Từ hỏi lại.

Lâm Chi Ngôn nở nụ cười, lắc đầu, tiếp sau đó xoay người rời đi đại sảnh.

Tần Tang Từ mất thấy Lâm Chi Ngôn rời đi, nhìn xem đại sảnh trống rỗng, quay đầu nhìn một chút màn hình ở đỉnh đầu, lặng lẽ đi theo ra ngoài.

Tần Tang Từ không có trực tiếp đuổi theo Lâm Chi Ngôn, kéo lên tay áo rộng lớn, trên cánh tay trắng nõn mang theo một cái đồng hồ, Tần Tang Từ quay chuyển đồng hồ, nhìn góc độ chuyển động của camera đằng trước, sau đó mới cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước.

Tần Tang Từ lưu ý camera xung quanh, một bên thao túng góc độ camera, tới gần lầu nhỏ, chậm rãi ngồi xổm thân xuống.

"Bọn hắn đều đi vào rồi sao?"

Một cái thân ảnh màu đen từ sau cây vải lóe ra, giày vải màu đen mềm mại và nhẹ nhàng linh hoạt, hai chân mảnh mai cao gầy, khiến ống quần trông có vẻ trống rỗng, hai tay Chu Lý cầm ở trong túi áo nghiêng cứu màu đen.

"Ừm, Lâm Chi Ngôn cũng tiến vào." Hai tròng mắt Tần Tang Từ trong đêm tối phát ra ánh sáng, giống như cú mèo hoạt động sôi nổi nhất sau nửa đêm.

"Người không bị người phát hiện chứ?" Chu Lý rút tay ra, nâng lên mắt kính của mình, kính mắt thông suốt, dạ quang không để lại một chút vết tích phản xạ, để kính mắt của nàng lộ ra đặc biệt thâm thúy.

"Đương nhiên không có... Bộ hệ thống bảo an này, ta cảm thấy là lỗ hổng mà anh rể âm thầm lưu lại, liền là chờ đến hôm nay để chúng ta lợi dụng." Tần Tang Từ hoàn toàn sùng bái ảnh rể của nàng như trước đây.

"Mặc dù Vương An là một người rất đáng gờm, nhưng hẳn có thể dự báo tương lai sao? Hẳn có thể tính toán đến chuyện hôm nay chúng ta làm? Vậy hẳn sẽ không phải chết." Chu Lý muốn lý trí hơn Tần Tang Từ nhiều lắm, ngữ điệu chậm rãi cùng tiếng nói ngày càng thấp ở trong màn đêm có chút lạnh động mà đau thương.

"Tóm lại, ta cảm thấy nhất định là anh rể biết sẽ có người giúp hắn báo thù, cho nên ta tin tưởng hắn trước khi chết cũng không có oán khí đầy bụng, bởi vì hắn biết những người này đều sẽ chết." Tần Tang Từ hưng phấn mở to hai mắt ra nhìn, xem chung quanh một chút, kéo lại áo nghiêng cứu của Chu Lý.

"Hiện tại hối hận đã không còn kịp rồi." Chu Lý lạnh như băng nói với Tần Tang Từ.

"Ta không hối hận." Tần Tang Từ lắc đầu, nắm tay Chu Lý, "Chúng ta là cộng sự tốt nhất, liền coi như Kudo Shinichi ở chỗ này, hẳn cũng không phát hiện được cái gì."

"Kudo Shinichi là cái gì?" Chu Lý nhún mày hỏi.

"Hắn không là gì cả." Tần Tang Từ khoát tay áo, mới vừa rồi còn sùng bái người nhất, lập tức liền biến thành không là thứ gì rồi, bây giờ Tần Tang Từ quan tâm nhất là kế hoạch tiếp theo.

"Tần Tang Từ, người cũng không là thứ gì... Tần Tĩnh thế nhưng là anh trai ruột của người". Chu Lý mỉm cười.

"Anh trai ruột?" Tần Tang Từ "Phi" một ngụm, vẻ chán ghét giữa lông mày không có chút nào che lấp, "Ngoại trừ cô chị gái ngu xuẩn kia của ta, Tần gia còn có một người nào xứng đáng sống trên đời?"

"Vậy được rồi, để bọn hắn đều đi chết đi." Chu Lý lấy ra một bình thuốc nhỏ từ trong túi, "Một hồi sau khi người tự ăn, chờ tất cả mọi người ngất đi, lại đút cho Tần Mi Vũ, không muốn làm mất thời gian quá dài, miễn cho lưu lại di chứng."

"Người đã bố trí xong?" Tần Tang Từ lần nữa hướng Chu Lý tìm kiếm xác định.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 99: Mật thất

Editor: 21302766

Thành lũy kiên cố nhất thường là bị công phá từ bên trong, hệ thống bảo an của Lệ Chi Viên đối với Tần gia nhị tiểu thư mà nói, hiển nhiên chỉ là một mỹ nhân khoắc khăn tấm, tùy ý kéo một cái, liền không còn mảnh vải che thân, xuân quang chột tiết.

Không đúng, còn có mặc người chà đạp tiếp.

Khi Tần Tang Từ hấp dẫn lực chú ý của mọi người, đồng thời khiến Lâm Chi Ngôn hạ lệnh cảnh giới, toàn bộ trọng tâm của bảo an ở Lệ Chi Viên không hề nghi ngờ đều sẽ tập trung ở tiệc rượu đang cử hành ở đại sảnh hình tròn, điều này làm cho Chu Lý có cơ hội để lợi dụng, làm xong tất cả chuẩn bị.

"Đương nhiên... Kỳ thật nếu có Tần Mi Vũ phối hợp, chúng ta cũng không cần phí nhiều sức lực như thế." Chu Lý nhẹ gạt đầu, quay đầu nhìn thoáng qua lầu nhỏ.

"Chị tôi chính là lòng dạ quá mềm yếu." Tần Tang Từ tiếc nuối nói.

"Kỳ thật ban đầu ta muốn đem người và chị người đều xử lý, tuyệt hậu Tần gia các người!"" Chu Lý cũng tiếc nuối nói ra.

"Vậy liền không có người chiếu cố Phi Từ." Tần Tang Từ lạnh lùng nhìn xem Chu Lý, "Ông nội và ba ba sẽ để cho Phi Từ sửa họ Tần, người tuyệt hậu chính là anh rể."

Chu Lý không quan tâm nhún vai bả vai, "Mặc dù ta cảm thấy loại đồ vật dòng họ này không quan trọng, nhưng ngẫm lại Vương An cũng không hẳn cho là như vậy, cho nên ta không có ý định làm như thế rồi."

"Nhà khoa học cũng biến thái giống như người vậy sao?" Tần Tang Từ cũng đang lưu ý lấy lầu nhỏ, nói chuyện phiếm giết thời gian với Chu Lý.

"Nhà khoa học phần lớn tương đối biến thái... Nhất là phụ nữ độc thân." Chu Lý cẩn thận từng li từng tí sửa sang tóc, sờ lên tai nghe giấu dưới tóc mai, "Người cũng biến thái, vì anh rể của mình, tự dung lại muốn xử lý anh trai của mình, hủy đi hai gia tộc cùng nhịp thở với mình, ta nói người có phải hay không có một chân với Vương An?"

"Đối với thiếu nữ tự kỷ mà nói, khi nàng có ký ức sau này, tình cảm là ảnh hưởng khắc sâu nhất với nàng. Anh rể lưu lại cho ta đồ vật tốt đẹp, Tần gia và Nghiêm gia lưu lại cho ta đồ vật buồn nôn, cho nên bây giờ ta làm như vậy là chuyện đương nhiên." Tần Tang Từ hơi hơi nhón chân lên, vát vát giờ tay sờ lên tai nghe của Chu Lý, "Lúc Anh rể qua đời, ta mới mười một tuổi, cho dù ta muốn cho anh rể nửa bên móng, hắn sẽ muốn sao?"

Chu Lý nghĩ nghĩ, hơi chút không dám chắc nói: "Chưa hẳn. Ta luôn cảm thấy Vương An có chút đam mê luyến - đồng (thích trẻ con), thời điểm hắn cứu ta, ta cũng rất nhỏ. Còn có chị gái người, người không có phát hiện sao? Tình cảm của chị gái người khi còn bé cùng tình cảm của hắn, tựa hồ so với sau khi hắn cùng nàng kết hôn muốn tốt hơn nhiều, cho nên thời điểm người mười một tuổi cùng anh rể người có một chân là quá bình thường."

"Phi, nói hươu nói vượn! Anh rể mới không phải người như vậy, hắn luôn luôn rất yêu chị! Chị ta là người hắn yêu nhất! Tình cảm của hai người vẫn luôn rất tốt, không phải kiểu mà người nói kia!" Tần Tang Từ tức giận nói, bộ ngực nâng lên hạ xuống, có một loại cảm giác vô cùng sống động, nhìn thấy Chu Lý đều bị ngực của nàng khoa trương run rẩy mà kinh ngạc, vội vàng đè xuống bộ ngực, hung tợn trừng mắt nhìn Chu Lý.

"Người hiểu cái gì là tình yêu?" Chu Lý chẳng thèm ngó tới, đẩy bả vai Tần Tang Từ, "Đi vào đi, không sai biệt lắm"

"Người hiểu? Lão xử nữ." Tần Tang Từ mắng một câu, quay người rời đi.

Lão xử nữ? Chu Lý mím môi, đáng tiếc Vương An đã bị hoá táng, bằng không thì dùng xương cốt của hắn làm một cái máy tự an ủi cũng không tệ, hoặc Tần Mi Vũ càng cần hơn? Chu Lý chép chép miệng, lần nữa đi vào phía sau cây vải, xuyên thấu qua kẽ cây, ánh trăng vắng lặng nhợt nhạt, xa xa có thể nhìn thấy hải đăng cao ngất.

Tần Tang Từ đi vào lầu nhỏ, Tần Tĩnh đang dùng ngữ điệu trầm thấp và hoài niệm, tự thuật cái gì.

Tần Tang Từ cảm giác một trận buồn nôn, nàng thà có thể tiếp nhận Chu Lý trần trụi tỏ vẻ muốn đồng thời giết cả nàng và Tần Mi Vũ, cũng không muốn nghe Tần Tĩnh hồi tưởng bây giờ.

Tần Tang Từ cảm thấy mình vĩnh viễn cũng học không được đối trá tự nhiên như thế... Tỳ tỳ hơi chút thương cảm, lau chùi con mắt, ánh mắt ướt át lại đang vui mừng nhìn anh trai phía trước, tựa hồ cảm thấy hoàn toàn tin tưởng Tần Tĩnh có thể kế thừa ý chí Vương An, đồng thời cũng tin tưởng hoài niệm của Tần Tĩnh đối với Vương An.

Còn có Nghiêm Vũ Nhân, con mắt đồng dạng ướt át, thật sâu nhìn chăm chú lên di ảnh Vương An trên vách tường, giống như hắn chưa từng động tâm tư đối với chị dâu vậy.

Nơi này khẳng định có người vô tội, thế nhưng vậy thì thế nào? Anh rề không phải cũng vô tội sao? Anh rề vô tội chết đi, người vô tội dùng thái độ không liên quan đối mặt hết thấy những thứ này, như vậy bản thân dùng thái độ không liên quan, coi thường những người vô tội này, vậy thì thế nào!

Tần Tang Từ không xoắn xuýt, có lẽ chỉ có một điểm tâm ngoan thủ lạt này, kế thừa truyền thừa trong huyết mạch của người Tần gia, Tần Tang Từ cảm thấy anh rề cô đơn chết đi nhiều năm như vậy, dưới lòng đất nhất định tịch mịch thật lâu, ngoại trừ kẻ thù phải chết, nhiều chút người chôn cùng cũng không tệ.

Tần Tang Từ nhìn thoáng qua Trần Thanh Vũ, mặt không thay đổi xoay đầu lại, một bên lắng nghe anh mình nói chuyện, nương theo dòng người tiến lên.

Bất tri bất giác, Tần Tĩnh đã đến vị trí trung tâm nhất, cho dù ở trong Lệ Chi Viên, cho dù nơi này cô chị gái đã từng mệnh lệnh bất luận kẻ nào đều không được đặt chân, bước chân ung dung của Tần Tĩnh cũng đang dẫn dắt tất cả mọi người.

Chị gái theo sau lưng hắn, Nghiêm Vũ Nhân theo sau lưng hắn, những chi tiết này cũng không dễ dàng để cho người ta coi nhẹ, ám chỉ tất cả mọi người, hạch tâm lại dời đi một lần nữa.

Tần Tang Từ đột nhiên sinh ra một loại khoái ý, mắt thấy mơ ước lớn nhất cả đời của một người liền muốn thực hiện, lại bị người rõ ràng sờ sờ bóp chết, chết ở trước một đêm muốn thực hiện giấc mộng.

Loại cảm giác này giống đàn ông hao tổn tâm cơ, rốt cục bỏ đi tất cả tấm màn che của nữ thần mình âu yếm, đối mặt với thân thể xích lửa trắng trợn của nàng, nhưng chợt phát hiện chính mình bất lực, có khác gì sao?

Tần Tang Từ không hiểu rõ loại cảm giác này của đàn ông, nhưng thật cao hứng mình có thể để Tần Tĩnh cảm thụ loại cảm giác này.

Tần Tang Từ chán ghét nhìn chằm chằm Tần Nam, Tần Nam tựa hồ cảm thấy ánh mắt của Tần Tang Từ, Tần Nam quay đầu, thoáng có chút nghi hoặc mà đồng dạng đáp lại ánh mắt chán ghét.

Tần Nam không để ý tới Tần Tang Từ nhiều, thờ ơ tiếp tục dùng ánh mắt thương thức, đáng vẻ nghiêm túc lắng nghe Tần Tĩnh nói chuyện.

"Buồn nôn!" Tần Tang Từ xoa xoa con mắt của mình, tựa hồ cảm thấy nhìn thêm cũng buồn nôn, sau đó chậm rãi đi vào phòng sách.

Lầu nhỏ cũng không nhỏ, cái nhỏ của lầu nhỏ, chỉ là đối với toàn bộ Lệ Chi Viên, đối với vị trí vắng vẻ của nó, phòng sách lớn như thế, dùng màn che pha lê to lớn ngăn cách với sảnh chờ ở rộng rãi ở bên ngoài, lúc này dung nạp mấy chục người nhưng không có cảm giác chen chúc quá mức, phải biết khi thương xã An Tú đứng trước tình trạng khẩn cấp, người đồng thời xuất hiện ở đây nếu so với hiện tại phải hơn rất nhiều.

Đây là nơi chúng ta bắt đầu giấc mộng, cũng là điểm xuất phát của thương xã An Tú chúng ta đi hướng sự nghiệp đế quốc to lớn, tại trong cuộc sống sau này, chúng ta phải làm thế nào mở ra con đường càng vĩ đại..."

Nương theo tiếng vỗ tay, Tần Tang Từ chậm rãi hướng đến bàn đọc sách... Dưới bàn sách này có một gian mật thất, Tần Tang Từ là biết được, bởi vì Tần Tang Từ hỏi qua anh rề, nếu như mình muốn chơi trốn tìm, vĩnh viễn không bị người khác tìm tới, nên giấu ở chỗ nào.

Anh rề nói cho nàng, có thể trốn ở chỗ này, Tần Tang Từ dĩ nhiên nhớ được, lúc đó mình sùng bái mà tò mò nhìn anh rề, phảng phất giống tình cảnh phim võ hiệp trên TV, cơ quan mở ra, mật thất hiện ra.

Bên trong mật thất có thể hay không cất giấu bí tịch võ công? Tựa như Trương Vô Kỵ ở trước xương trắng của Dương Đình Thiên, tìm được Càn Khôn Đại Na Di.

Tần Tang Từ không thêm để ý bên trong mật thất có cái gì, nhưng nàng biết nơi này giống như mật đạo của Quang Minh đình vậy, rất thích hợp mai táng từng nhóm anh hùng hảo hán.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 100: Bất động như núi

Editor: 21302766

Lục đại phái vây công Quang Minh đỉnh, Trương Vô Kỵ hoành không xuất thế, đây là một đại cao trào trong Ý Thiên Đồ Long ký để người khác sâu ấn tượng.

Trương Vô Kỵ khiến lục đại phái thất bại tan tác mà quay trở về, sau đó Triệu Mẫn thừa cơ bắt được lục đại phái, có thể nói lục đại phái toàn quân bị diệt cũng có công lao của Trương Vô Kỵ.

Lúc ẩn lúc hiện, nhân vật nam nữ chính luôn luôn ăn ý như vậy.

Trương Vô Kỵ nhân từ nương tay, nhưng Triệu Mẫn tâm ngoan thủ lạt, nhưng Tần Tang Tử cảm thấy Triệu Mẫn còn chưa đủ tâm ngoan thủ lạt, bắt được lục đại phái, trực tiếp giết toàn bộ, nơi nào sau này còn phiền phức? Người trong lòng của nàng liền có thể nhất thống thiên hạ.

Triệu Mẫn thật muốn làm như vậy, Trương Vô Kỵ liền tuyệt không có khả năng cùng một chỗ với nàng.

Tần Tang Tử không có loại cố kỵ này, bởi vì Vô Kỵ ca ca của nàng đã chết, tình cảm của Tần Tang Tử đối với anh rể, càng giống như trong thuyền nhỏ, Chu Chi Nhược mớm thuốc cho Vô Kỵ ca ca, cũng không có quá nhiều quan niệm tình yêu nam nữ gút mắc.

Chẳng qua Tần Tang Tử cảm thấy, người tốt như anh rể, người tốt với mình như anh rể vậy, bị một đám người mà mình không thích thậm chí chán ghét giết đi, như vậy đương nhiên phải vì anh rể báo thù, về phần quan hệ của Tần Tĩnh và mình như thế nào, quan hệ của Tần Mục Nam và Tần Chính Nghi cùng mình như thế nào, đều không có vấn đề gì.

Ngược lại chính bản thân mình từ nhỏ liền đi theo sau móng của chị gái và anh rể mà lớn lên, những người khác Tần Tang Tử không thêm để ý chút nào.

Đương nhiên, hiện tại Tần Tang Tử cũng rất thích tiểu chất nữ của mình, Vương Phi Tử.

Tần Tang Tử dĩ nhiên nhớ kỹ, dưới ánh đèn thoáng chút âm áp, anh rể luôn luôn cau mày ngồi ở sau bàn công tác, liếc nhìn đủ loại tư liệu, hần luôn luôn gõ cái bàn, mi tâm gấp rúc vào một chỗ, Tần Tang Tử thấy qua cảnh tượng như vậy vô số lần, khi anh rể đi ra văn phòng, rồi hần lại trầm ổn tự tin như vậy, cho dù là người căn bản không biết sự tình tiền triển, cũng sẽ bị bộ pháp ổn định của hần dẫn dắt, an định lại.

Nhìn xem cái bàn làm việc kia, Tần Tang Tử có chút suy nghĩ xuất thần, Tần Tĩnh diễn thuyết càng đồng dục, nhưng càng ngày càng để Tần Tang Tử lâm vào trong tâm tình của mình, không thể tự kiềm chế, Tần Tang Tử nhẹ nhàng vuốt ve cái bàn, phảng phất còn có thể cảm giác được hơi ấm của anh rể, tựa hồ còn sót lại ấn tượng của hần, lưu ở nơi này.

Giống như chính mình nhún nhảy đẩy cửa một cái, vội vội vàng vàng chạy tới nơi đã hỏi hần nên núp ở đâu, liền sẽ không bị chị mình bắt được, hần vẫn sẽ hoàn toàn như trước đây, đem mình giấu dưới bàn làm việc, đồng thời dùng âu phục của hần che giấu nàng nghiêm nghiêm ngặt ngặt, lại như không có chuyện gì làm việc của mình.

Tần Tang Tử vẫn luôn nhớ rõ, có một lần anh rể quên đi mình ở bên dưới, sau đó chính mình cũng quên mất còn đang chơi trốn tìm, ngủ thiếp đi ngay ở bàn làm việc của hần, chị gái tìm không thấy mình, lo lắng hỏi thăm anh rể mấy lần, anh rể đều nói không biết... Cuối cùng anh rể cũng cuống lên, vội vàng vàng đi theo chị mình ra ngoài tìm người...

Nghĩ tới đây, con mắt của Tần Tang Tử có chút ướt át, dưới lồng ngực quá mức nở nang mềm mại của thiếu nữ, tâm đã lạnh hơn.

Tần Tang Tử đi đến trước bàn làm việc, nhìn chăm chăm lên lư hương tiên nữ trước mắt, đang chuẩn bị thò tay, cảm giác được một ánh mắt nhìn chăm chú lên mình, bỗng nhiên ngừng đầu, mới phát hiện không biết lúc nào, Lâm Chi Ngôn đã xuất hiện ở trước mắt nàng, ánh mắt lấp lánh đang nhìn xem nàng, hai tay chấp phía sau, lặng im đứng thẳng, không nói một lời.

"Lâm thúc... Người dọa ta nhảy dựng!" Tần Tang Tử vội vàng lui lại hai bước, một nháy mắt trong lòng bàn tay dần ra mồ hôi mịn.

Lâm Chi Ngôn cười cười, nhìn một chút Tần Tang Tử, lại nhìn một chút lư hương gỗ lim nặng nề trên bàn sách, quay người rời đi.

Tần Tang Tử nghi ngờ nhìn xem bóng lưng Lâm Chi Ngôn, chờ đợi hồi lâu, xác định Lâm Chi Ngôn không tiếp tục chú ý mình, lúc này mới chuyển động cái lư hương kia.

Hệ thống trợ lực khởi động, Tần Tang Tử nhẹ nhàng đẩy đi bàn sách gỗ lim, dù cho thiếu hụt bảo dưỡng, cơ cấu truyền động tỉ mỉ chính xác đã duy trì trạng thái vận chuyển tốt đẹp, phát ra thanh âm đều đều thông thả.

Bàn sách gỗ lim rất lớn, tiếng động cũng không vang dội, nhưng vô cùng có lực, đủ để hấp dẫn chú ý của mọi người.

"Chúng ta..." Tần Tĩnh không thể không ngắt quãng nói chuyện, xoay đầu lại, bắt mắt nhìn xem Tần Tang Từ, sau này cũng hẳn là hảo hảo quản giáo nàng một chút, dù sao mình cũng là anh trai của nàng, chẳng lẽ thật không quản được nàng? Nắm trong tay Thương xã An Tử, Tần Tĩnh đắc chí vừa lòng, cũng không cảm thấy được Tần Tang Từ làm người như thế đâu đến đâu, "Tang Từ, ngươi đang làm gì vậy?"

Bàn sách gỗ lim dôi đi, sàn nhà sáng loáng như vừa tẩy rửa, trơn bóng sáng sủa, có một miếng nền nhà cùng xung quanh có chút khác biệt rất nhỏ, người bình thường đều rõ ràng, một cái bàn sách nặng nề có thể dôi đi, khẳng định dưới đây có ẩn giấu thứ gì.

So sánh với Tần Tĩnh nói chuyện nhạt nhẽo, bí mật mà Vương An ẩn giấu trong thư phòng tựa hồ càng khiến người ta hiếu kỳ, Tần Tĩnh phát giác được lực chú ý từ trên người hắn chuyển đi, nguyên nhân vẫn là ảnh hưởng cát đầu đến từ Vương An, trong lòng có chút không thoải mái, nhưng cũng một cái chớp mắt mà qua.

Tần Mi Vũ nhìn thấy Tần Tang Từ, trực tiếp đi qua, bắt lấy tay Tần Tang Từ.

"Ta có chuyện muốn nói!" Tần Tang Từ vội vàng nói, tư thế Tần Mi Vũ tựa hồ muốn đem nàng mang đi, nhưng Tần Tang Từ không nguyện ý, dừng lại bước chân.

"Bây giờ Chu Lý hẳn là tại trong thư phòng của ta, ngươi còn việc gì?" Tần Mi Vũ lạnh lùng nói.

Tần Tang Từ kinh ngạc há to miệng, đầu lưỡi ra khỏi bên môi lại rút trở về, cái mũi nhú lại, lập tức hiểu được kế hoạch tối hôm nay đã tuyên cáo thất bại.

Tiếng nói Tần Mi Vũ không lớn, Tần Tang Từ cũng thấp giọng theo, không xác định dò hỏi: "'Chu Lý ở trong thư phòng của ngươi, có quan hệ gì với ta?'"

"Không phải ta muốn thuyết phục ngươi, càng không phải muốn định tội gì ngươi, chỉ muốn nói cho ngươi, kế hoạch của các ngươi không có cách nào tiếp tục được nữa." Tần Mi Vũ phiến lòng khoát tay áo, "Dừng cho ta thêm phiền!"

"Chị, đây là cơ hội khó được, chúng ta có thể đem tất cả mọi người một mẻ hốt gọn!" Tần Tang Từ lo lắng nói.

"Một mẻ hốt gọn? Còn là thả giết lầm một ngàn, cũng không buông tha một cái? Chỉ vì các ngươi cho rằng hẳn không phải tự sát, cho nên liền muốn nhiều người như vậy vì hắn chôn cùng?" Tần Mi Vũ hờ hững nhìn về phía trước, mặt không thay đổi nhìn xem em gái của mình, "Các ngươi thật sự là gan to bằng trời!"

"Ngươi làm sao mà biết được? Ngươi không có khả năng biết!" Tần Tang Từ rất không cam tâm, chỉ là Chu Lý đều đã bị chị mình bắt, một mình Tần Tang Từ không có biện pháp đem kế hoạch chấp hành xuống dưới.

"A..." Tần Mi Vũ ngăn ngui cười lạnh một tiếng, ý vị sâu xa nhìn thoáng qua Tần Tang Từ, "Cái gì ta cũng không biết... Ta chỉ cần ở thời điểm cần phải biết, biết thứ cần phải biết là đủ rồi."

"Rốt cục ngươi muốn làm gì?" Tần Tang Từ giãy giụa, không có cách nào tránh thoát tay của chị mình, đánh giá gò má xinh đẹp tuyệt luân kia của chị gái, trong lòng tràn đầy vẻ hồ nghi, nàng càng lúc càng nhìn không rõ người chị gái này, luôn cảm thấy chị gái đang lần lượt lột xác, lần lượt để Tần Tang Từ cảm giác được lạ lẫm mà... Đáng sợ.

"Bảo vệ bản thân, bảo hộ ngươi, bảo hộ Phi Từ." Tần Mi Vũ xoay đầu lại, bỗng nhiên cảm tức nhìn Tần Tang Từ, "Nếu ngươi thật để ý anh rể ngươi như vậy, thì hẳn phải biết hẳn tuyệt đối không nguyện ý để ngươi mạo hiểm vì hắn, nếu như anh rể ngươi bị mưu sát, nếu hung thủ thật sự có thể bị ngươi xử lý, là anh rể ngươi quá vô dụng, hay là ngươi cảm thấy mình mạnh hơn so với anh rể ngươi?"

Tần Tang Từ trầm mặc, chị gái đúng là không tin anh rể bị mưu sát, vẫn cảm thấy hung thủ thật sự căn bản không ở hiện trường?

Anh rể sẽ không phải là bị chị mình giết? Tần Tang Từ tin tưởng tình yêu giữa chị gái và anh rể, nhưng vẫn nhịn không được thói quen hoài nghi.

Khả năng này không lớn, Tần Tang Từ lập tức đẩy ngã sự hoài nghi này của mình, anh rể không để lại di thư, nhưng hẳn làm ra động tác càng thực tế, những sắp xếp này được xem như là an bài hậu sự trước lúc tự sát, thế nhưng nếu như anh rể không phải tự sát, như vậy những sắp xếp này của anh rể mang ý nghĩa, anh rể ở trước khi chết biết có người muốn đối phó mình, lấy phòng ngừa vạn nhất làm ra an bài.

Nếu như hung thủ là chị mình, anh rể không hẳn là ngồi chờ chết, chẳng lẽ không phải ôm chị mình lên giường ba ba ba liền có thể giải quyết vấn đề sao? Phụ nữ trên giường luôn luôn để thân thể nàng mềm nhũn ra, lòng của nàng liền sẽ mềm xuống... Lão xử nữ Chu Lý nói đạo lý cho Tần Tang Từ, nhưng Tần Tang Từ không chắc chắn lắm.

Tần Tang Từ chỉ có thể xác định anh rể là dùng loại thủ đoạn này, lúc chị mình mới 16 tuổi liền cưới nàng, để khi Tần Tang Từ lớn lên cơ hội cạnh tranh cũng không có.

Tần Tang Từ quyết định thương lượng cùng Chu Lý một chút, lại nói chuyện với chị gái, so sánh với Tần Tang Từ tâm cơ thâm trầm, cũng nhìn không thấu chị gái, Tần Tang Từ càng tin tưởng Chu Lý, người luôn mồm muốn xử lý luôn cả Tần Tang Từ, Chu Lý là một người phụ nữ nguyên ý vì anh rể mà có thể đại đồ sát, Tần Tang Từ cảm thấy đây là chỗ hung hãn nhất của Chu Lý.

Xác nhận Tần Tang Từ không có ý muốn tránh thoát, lúc này Tần Mi Vũ mới buông ra Tần Tang Từ, phiến lòng vuốt vuốt huyệt thái dương, Chu Lý và

Tần Tang Từ căn bản chính là làm loạn, thật sự cho rằng làm như vậy liền vạn sự đại cát, cũng không ai có thể biết mưu đồ của các nàng? Nếu như xảy ra chuyện như vậy ở dưới mí mắt của nàng, nàng cũng không biết, nàng còn có tư cách gì duy trì truyền thừa vì hân? Nàng còn có tư cách gì chơi trò ăn nhấm và rút lui... Vậy nàng nên đi thực hiện nguyện vọng kia vẫn giấu kín dưới đáy lòng, trong chớp mắt biết được tin hân chết, bản năng ý nghĩ đó.

Tần Mi Vũ nhẹ nhàng vuốt ve chiếc nhẫn trên ngón tay, thần tình trên mặt lại càng phát ra ôn nhu, trong hai tròng mắt giống như thiếu nữ còn mối tình đầu ngọt ngào.

An ca ca, chờ ta.

-
-
-
-

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 101: Thời buổi rối loạn (cuối)

Editor: 21302766

Tần Tang Từ lại quấy rối lần nữa, để Tần Tĩnh ý thức được, cần phải mau chóng đem Tần Tang Từ gả đi.

Tần Tang Từ mặc dù mới mười sáu tuổi, nhưng Tần Mi Vũ không phải cũng lập gia đình lúc mười sáu tuổi sao? Huống chi Tần Tang Từ mặc dù thân cao không bằng Tần Mi Vũ, nhưng đáng người phát dục so với lúc Tần Mi Vũ mười sáu tuổi muốn thành thực hơn nhiều.

Ngoại trừ khuôn mặt em bé kia, chỗ đó của Tần Tang Từ như một đứa bé gái? Trang điểm tô son liền hoàn toàn nhìn không ra chỉ có mười sáu tuổi.

Tần Tang Từ phải gả tới Nghiêm gia là thích hợp nhất, dù sao tương lai Tần Tang Từ thật chọc ra đại họa gì, vậy cũng không chỉ Tần gia có phiền toái.

Nhưng Nghiêm Khang không phải Vương An, lúc trước Tần Mi Vũ mặc dù chỉ có mười sáu tuổi, nhưng nàng kỳ thật nguyện ý gả cho Vương An, Tần Tang Từ lại không tầm thường, Tần Tang Từ chỉ coi Nghiêm Khang là tùy tùng thuận tiện sử dụng, thân phận Nghiêm gia nhị thiếu gia dùng rất tốt.

Ánh mắt Tần Tĩnh từ trên thân Tần Tang Từ dời đi, duy trì mỉm cười, đang chuẩn bị đem chủ đề kéo trở về, lại phát hiện cơ hồ tất cả mọi người đang chú ý nền nhà dưới bàn sách lớn bằng gỗ lim.

Rất hiển nhiên, người bình thường có trí khôn đều hiểu, có thứ gì ẩn giấu dưới nền nhà, gian phòng kia của Vương An ở trung tâm tài chính quốc tế cũng không phải là bí ẩn quá hiếm có, Tần Tĩnh đang suy nghĩ có phải hay không mọi người thấy tình cảnh bây giờ, khơi gợi lên lòng hiếu kỳ đối với gian phòng kia, đến mức đều đang cho rằng nơi này có phải hay không có bí mật để thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mọi người.

Tần Tĩnh có thể khẳng định nơi này không có bí mật gì, bởi vì hân và Vương An đã từng cùng đi qua, nơi này chỉ là một lối đi tiến về hải đăng mà thôi.

Đương nhiên, nếu là đường hầm chạy trốn, người biết khẳng định cũng không nhiều, nhìn xem ánh mắt của đám người, Tần Tĩnh cảm thấy để cho mọi người nhìn xem tràng cảnh của mật thất cũng không tệ.

Hi vọng càng lớn, thì thất vọng càng lớn, càng là cảm thấy hiếu kỳ, thần bí, sau khi công bố kết quả lại thường thường không có gì lạ, cái loại cảm giác thần bí kia trong lòng cũng sẽ không còn sót lại chút nào.

"Ta vẫn luôn nhớ rõ, thời điểm lần đầu tiên giao thủ với Nippon Steel, một phong bưu kiện đến từ Brazil để Vương An cau mày, ta chỉ mơ hồ đoán được là lũ sông nước ngọt Brazil bên kia xảy ra vấn đề, Vương An đi vào trong tầng hầm phòng sách..." Tần Tĩnh hoài niệm mà tò mò nhìn nền nhà ẩn chứa bí mật, "Sau một lát, hân lần nữa đi ra, quyết định tự mình đi một chuyến đến Brazil, sau ba tháng... Mọi người đều biết, công ty khai thác của chúng ta ở Châu Mỹ thu mua NVC, để thương xã An Tử cùng xí nghiệp sắt thép Nhật Bản ở bộ cục toàn cầu, chiếm cứ tiền cơ trong lần thứ nhất tranh phong. Ta vẫn thường suy nghĩ, trong cái phòng dưới đất này, có phải hay không ẩn giấu lực lượng thần bí gì..."

Tần Tĩnh mỉm cười, càng là nâng lên cảm giác thần bí của tầng hầm, để cho người ta càng chờ mong Vương An có sức mạnh siêu tự nhiên thần bí gì, chờ đến phát hiện loại cảm giác thần bí này thất bại, bổ sung sự mất mát của loại cảm giác này, liền sẽ liên lụy đến Vương An, để cho người ta cảm thấy có lẽ hân cũng không có chỗ gì đặc biệt để sùng bái, chỉ so mạnh hơn một chút so với người bình thường.

Lời nói của Tần Tĩnh làm ra một chút tác dụng, một chút nghị luận vang lên, Sau khi Vương An chết, Tần Mi Vũ phong bế lâu nhỏ, ngoại trừ quét dọn thường ngày, một chút kiểm tra tu sửa và bảo trì cảng thâm nhập hơn thì hoàn toàn cảm chỉ, lúc này nhớ tới, tựa hồ mang ý nghĩa Tần Mi Vũ đang tiếp

tục ẩn giấu bí mật gì của Vương An.

Đôi mắt rất nhiều như ánh mắt bắn tới như có như không, Tần Mi Vũ mặt không biểu tình, chỉ nhìn xem Tần Tĩnh, mang theo phát hiện mắt mát giạt mình, bản thân đã không còn có được quyền nói chuyện duy nhất, còn có mấy phần giữ gìn và tôn trọng đối với tân chủ nhân.

Trên mặt Tần Tang Từ lại xem thường, nguyên bản chính mình dự định lợi dụng bịa đặt di chúc Vương An cùng tin tức quốc tế An Tú chuẩn bị bom tiền, hấp dẫn đám người này tiến vào mật thất, không nghĩ tới Tần Tĩnh lại ở chỗ này thêm mắm thêm muối, đều không cần mình nói nhảm thêm nhiều... Nếu như không phải chị mình bắt lấy Chu Lý, Tần Tĩnh này không phải tự tìm đường chết sao? Đồ ngu xuẩn.

Tần Mi Vũ không nói gì, đáng về chỉ nghe lệnh Tần Tĩnh, tiếng nghị luận càng nhiều một chút, không có người chủ động nói ra muốn đến đi xem một cái, nhưng loại nghị luận này chính nó liền là một loại yêu cầu hàm súc.

Tần Tĩnh rất rõ ràng, Tần Mi Vũ chưa hẳn nguyện ý để mọi người vào xem một chút, chỉ là nàng chung quy là một người lấy đại cục làm trọng, Tần Tĩnh rất hài lòng thâm dò của mình, nàng thật dự định triệt để buông tay. Nếu không chiếu theo cá tính của nàng ngày xưa và duy trì đối với Vương An, không có khả năng dưới loại tình huống này, vẫn không nói một lời.

"Ta nhớ được nơi này hẳn có mấy năm không có sử dụng." Đúng vào lúc này, Lâm Chi Ngôn ngồi xổm xuống, ngón tay khẽ vuốt vuốt ở vùng ven mặt đất.

"Có vấn đề gì không?" Trần Thanh Vũ đi tới, ánh mắt từ trên thân Tần Tĩnh, Tần Nam, Nghiêm Vũ Nhân, Tần Mi Vũ và Tần Tang Từ đảo qua, luôn cảm thấy buổi tối hôm nay đang ẩn giấu một cỗ mạch nước ngầm, tựa hồ có âm mưu gì đang ẩn nhẫn tích góp lực lượng bộc phát, Trần Thanh Vũ lại không cách nào xác nhận loại cảm giác này cụ thể đến từ địa phương nào, chỉ cảm giác được một loại nguy hiểm không nói nên lời, có rất nhiều chỗ không bình thường bị hắn lưu ý đến, giờ này khắc này bồi hồi trong đầu, nhưng không có tạo thành trực giác để hắn có thể trực tiếp làm ra quyết định.

Nếu như Vương An ở chỗ này, nhất định có thể phát hiện ra gì, Vương An am hiểu nhất từ đủ trên đủ loại dị thường nhỏ nhặt đạt được tin tức hữu dụng.

"Quét dọn thường ngày sẽ không di động bàn đọc sách này, nhưng vết tích tiếp xúc của bàn đọc sách và sàn nhà hoàn toàn không giống với năm năm chưa từng di chuyển qua..." Lâm Chi Ngôn từ trong túi áo phục lấy ra một cái kính lúp, nhìn kỹ một chút, ngẩng đầu lên, lại nhìn chăm chăm Tần Tang Từ!

"Làm gì?" Tần Tang Từ lui về phía sau một bước, núp ở sau lưng Tần Mi Vũ, có chút chột dạ không lý do, bất quá bây giờ kế hoạch của mình đã bị chị gái phá hủy, cũng không cần thiết sợ bị vạch trần cái gì, ngẫm đến đây, Tần Tang Từ lại ưỡn ngực.

Động tác này của Tần Tang Từ để Lâm Chi Ngôn không cách nào tiếp tục nhìn nàng chăm chăm, về mặt Lâm Chi Ngôn nghiêm nghị mà nhìn xem Tần Tĩnh, "Sàn nhà đã bị người vén lên, tuy nhiên đã không cách nào sưu tập chỉ tay, nhưng vết mồ hôi và đường vân của vân tay trên ngón tay vẫn sẽ luôn sinh ra ảnh hưởng đối với hình dạng tro bụi rơi và sự phân bố của nó.""

"Lâm thúc, người nói đã có người ra vào cái phòng dưới đất này?" Tần Mi Vũ lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, lặng lẽ néo néo cánh tay của Tần Tang Từ.

"Không phải ta!" Tần Tang Từ nhỏ giọng nói với Tần Mi Vũ, mặc dù Tần Tang Từ thu được mật mã của mật thất, nhưng nàng cũng không có đi vào, chỉ thông qua hệ thống trung ương, kiểm tra hệ thống thông gió, các hạng máy móc công năng của thông đạo cùng mật thất vẫn như cũ vận chuyển bình thường.

Tần Mi Vũ quay đầu nhìn xem con mắt của em gái mình, xác nhận nàng không cần thiết tiếp tục nói láo vào lúc này, vậy mới nghi ngờ nghiêng đầu đi, nhưng không có nhìn bất luận kẻ nào, chỉ nhìn chăm chăm vào nền nhà.

"Tiểu Mi, người không tiếp tục sử dụng qua?" Tần Tĩnh cũng không phải rất để ý, có người sử dụng qua mật thất, có thể nói rõ Lê Chi Viên tồn tại lỗ thủng an ninh, nhưng Tần Tĩnh cũng không cần Lê Chi Viên không chút kể hồ làm gì.

Tần Mi Vũ cau mày lắc đầu.

"Mở ra xem một chút đi, loại chuyện này không thể qua loa, phải điều tra rõ ràng." Nghiêm Vũ Nhân cảm giác được kỳ quái, giống như Vương An, Nghiêm Vũ Nhân không quá tin tưởng chuyện ngoài ý muốn, dựa theo lẽ thường phỏng đoán mà cho ra kết luận, nếu như cùng hiện thực khác biệt, như vậy nhất định lại có vấn đề, tuyệt đại đa số thời điểm, loại vấn đề này cũng sẽ không liên quan mà trùng hợp.

Lâm Chi Ngôn nhìn một chút Tần Mi Vũ, lại nhìn một chút Tần Tĩnh, Tần Tĩnh nhẹ gật đầu, thế là Lâm Chi Ngôn không còn tìm sự xác nhận của Tần Mi Vũ, trực tiếp xóc lên sàn nhà, lộ ra mặt bằng đưa mật mã vào mật thất.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 102: Kẻ kế tiếp sẽ là ai?

Ngón tay Tần Mi Vũ trắng thuần như ngọc thạch mỹ lệ, nhẹ nhàng nhấn chữ số trên bàn phím, thanh âm tích tích lách cách giống như giai điệu động lòng người.

Nghiêm Vũ Nhân đứng đằng sau nhìn xem gò má của nàng, khó thấy được thời điểm nàng trang điểm hơi đậm, trang trọng và hoa lệ, tản ra khí chất hoàn toàn khác biệt với ngày thường, chỉ là sắc màu trên cánh môi ướt át kia, y nguyên lộ ra mị hoặc cực hạn, đều khiến người ta muốn biết hôn nàng là dạng tư vị gì.

Dù cho chỉ là nhấn phím số, động tác của nàng vẫn ưu nhã giống như khi đàn tấu dương cầm vậy, Nghiêm Vũ Nhân nhớ tới cảm giác kinh diễm khi lần thứ nhất tận mắt nhìn thấy Tần Mi Vũ đàn tấu « Tử thần tam trọng tấu », chỉ là thời gian dài đằng sau đó, trong lòng Nghiêm Vũ Nhân luôn luôn tràn đầy thống khổ như bị Tử thần gác liềm đao trên cổ, hẳn không nhìn được nghỉ, khi Vương An phá vỡ sự trong trắng của Tần Mi Vũ, ngón tay của nàng cào lưng Vương An, tiếng ngâm khê trong cổ nàng phải chăng dễ nghe như khi tấu khúc dương cầm, đau đớn trộn lẫn ai oán, như tiếng đàn của nàng.

Tần Mi Vũ mở ra cửa tầng hầm.

Đám người bất giác tản ra một chút, tựa hồ lo lắng có thứ gì u ám kinh khủng đập vào mặt.

Một luồng gió phả vào tầng hầm, giống như bóng tối sâu xa trống rỗng, nuốt chửng tầm mắt của mọi người.

Ngay sau lúc này, ánh đèn sáng ngời nháy mắt phát ra thông hướng trên cầu thang dưới đáy tầng hầm, một đường cầu thang rộng rãi kéo dài, tản ra sắc thái dụ dỗ người đạp xuống, lại không biết được, nếu tiếp tục đi xuống sẽ đi vào một vùng ánh sáng, hay hoặc là thân vùi vào bóng tối.

"Cùng vào xem một chút đi, hình như không có mùi gì." Tần Tĩnh bước ra bước đầu tiên, làm một người lãnh đạo, hẳn phải biết chính mình lúc nào phải dùng chỉ tiết nhỏ dựng lên hình tượng hạch tâm của mình.

Giày da bóng loáng giẫm lên cầu thang phản chiếu cái bóng màu đen, Thanh âm "'Đốc đốc'" lúc nhẹ lúc nặng, tiếng bước chân theo sự bất đồng về giày, thể trọng, tiết tấu mà khác biệt, trộn cùng một chỗ thoáng có chút lộn xộn.

Tầng hầm mười phần rộng rãi, hoàn toàn có thể tiếp nhận tất cả mọi người tự do tham quan, ánh đèn phát trắng chiếu lên bốn phía vách tường, không có trang trí hoa lệ, không có sưu tầm trân quý, càng không có vật dụng sinh hoạt và công tác, chỉ có một tấm sô pha thật đơn giản.

"Trống rỗng... Không có gì hết." Lâm Chi Ngôn bó tay nói.

"Tôi cảm thấy chúng ta có lẽ nên đi lối này chút xem, đến hải đăng đi nhìn thử..." Nghiêm Vũ Nhân đứng trên bậc thang nói, chậm rãi đi xuống dưới, đưa ra một đề nghị rất có thể được người phụ họa.

"Vụt..."

Tiếng gió thật lớn bỗng nhiên vang lên, làm tất cả mọi người giật nảy mình, Tần Mi Vũ bất lấy lan can thang lầu mà dừng bước, những người khác cũng hơi dừng lại.

"Là Hệ thống đo lường không khí phát giác được nhân số đi xuống dưới tầng hầm quá nhiều, nhất định phải hoạt động duy trì chất lượng không khí tốt lành, thanh âm lúc khởi động có chút lớn, lập tức liền tốt rồi." Lâm Chi Ngôn an ủi nói.

Nghe được giải thích của Lâm Chi Ngôn, Tần Nam buông ra cánh tay Tần Tĩnh, làm nữ nhân, cho dù lá gan không nhỏ, nhưng đối mặt tình huống đột phát, cuối cùng sẽ theo bản năng ý lại vào đàn ông mà mình tín nhiệm. Mặc dù Lâm Chi Ngôn cũng ở bên thân, nhưng so với cháu của mình, gã đàn ông này không khác lắm với tuổi tác của mình, để Tần Nam kính nhi viễn chi.

Như lời của Lâm Chi Ngôn, hệ thống đo lường không khí hoạt động về sau, tiếng vang khởi động biến mất, ngược lại để tiếng bước chân đi xuống dừng lại chốc lát, trong tầng hầm ngầm xuất hiện sự yên tĩnh trong tịch tặc.

Một nháy mắt yên tĩnh, một nháy mắt sau, là một tiếng vang trầm "Ầm!".

Tựa hồ là vật nặng rơi xuống đất.

"Lộc cốc..."

Sau khi vật nặng rơi xuống đất, lại là một hồi tiếng động lán lóc.

Người đứng trên bậc thang bị hấp dẫn bởi tiếng lóc cóc, theo tiếng mà nhìn lại, một quả cầu màu trắng bạch lão đảo lần đến trước đám người.

Phía trên tròn trịa, phát xuống nổi bật, dưới hai chỗ trống tối đen thật to còn có hai cái lỗ nhỏ, hai hàng vật thể nhỏ vụn trắng nõn chính tề kẹp vào với nhau, dưới tia sáng chiếu xạ, còn giống như là đá ngọc tỏa sáng.

Lăn lóc mấy vòng, vật thể màu trắng này rốt cục ngừng lác lư, không nhúc nhích đối mặt với tất cả mọi người!

"Đầu người chết!" Tần Nam la hoảng lên trước hết, gắt gao bắt lấy cánh tay Tần Tĩnh.

Tần Tĩnh lão đảo một cái, lui về phía sau hai bước, liên tiếp tiếng hít vào, tiếng kêu sợ hãi, còn có đình trệ thân hình, ngưng tụ đủ loại cảm xúc, ngoài ý muốn, kinh hãi, run rẩy, còn có đủ loại nghi hoặc và ngưng trọng, càng nhiều ánh mắt chứa đầy mê muội khó hiểu, nhìn chăm chú lên mấy người cách đầu lâu gần nhất.

Sau tiếng hét sợ hãi của Tần Nam là yên lặng không tiếng động, lỗ trống của đầu lâu, phảng phất vẫn còn con mắt đen thẫm, nhìn chăm chú lên tất cả mọi người, toàn thân Nghiêm Vũ Nhân run lên, theo bản năng chỉ muốn rời đi, một nắm tay đập lên vai của gã, Nghiêm Vũ Nhân bỗng nhiên quay đầu, lại phát hiện là Lâm Chi Ngôn.

Lâm Chi Ngôn mặt không đổi lác đầu, ngăn lại Nghiêm Vũ Nhân rời đi, Trần Thanh Vũ đi về phía trước hai bước, ánh mắt hồ nghi đảo qua Lâm Chi Ngôn và Nghiêm Vũ Nhân, lập tức rơi vào trên mặt Tần Mi Vũ, sắc mặt Tần Mi Vũ trắng bệch, cau mày, sự kinh hãi phần nộ trong ánh mắt rõ ràng còn nhiều hơn sự sợ hãi, còn có sự kinh ngạc và nghi ngờ như người thường, lại có càng nhiều ngoài ý muốn hơn.

"Người chết! Hung thủ là ai!" Tần Tang Tử giậm lấy guốc gỗ, phát ra tiếng vang kêu kệt, hưng phấn nhảy tới trước cái đầu người, quay đầu nhìn qua tất cả mọi người: "Hung thủ nhất định ngay trong các người!"

Tiếng kêu chói tai của thiếu nữ, giống như hồi chuông cảnh báo, để cho người ta tỉnh hồn lại, trong tầng hầm ngầm đột ngột lăn đến đầu người, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy chấn kinh.

Vì sao ở trong tầng hầm có một cái đầu người như thế?

Đầu người này là của ai?

Thời gian người này chết đã bao lâu rồi, hoặc là nói chỉ là có kẻ lấy được một cái đầu người, muốn chế tạo ra một trò đùa quái đản kinh người?

Cái đầu người này, có quan hệ với việc Tần Mi Vũ phong bế lầu nhỏ sau cái chết của Vương An hay không?

Vào buổi tối hôm nay, vào ngày mà Tần Tĩnh đập lên đình, đột nhiên xuất hiện cảnh tượng như vậy, phải chăng mang ý nghĩa Tần Mi Vũ phản công?

Người chết không đáng sợ, không có tư bản không chảy máu, cho dù là Vương An, tại trong quá trình khuếch trương tư bản, cũng nương theo lạnh lùng cướp đoạt, được cái này mất cái kia, nương theo thương xã An Tú khuếch trương, vô số tư bản đối địch bị thôn tính, vô số kẻ thất bại tâng gia bại sản, có kẻ tự sát, có kẻ sa đoạ, có kẻ ở trước tấm bia của thương xã An Tú đụng đến đầu rơi máu chảy, lưu lại vết máu loang lổ...

Đáng sợ là âm mưu chưa biết phía sau kẻ đã chết, tiếng kêu sợ hãi của Tần Nam, để mỗi người đều cảnh giác, trong nháy mắt đánh giá đồng bạn trước người sau người, rất nhiều kẻ theo bản năng dựa lưng vào tường, không tự chủ được kinh hãi, nếu như hung thủ ở trong đám người, sẽ là ai đây?

Lâm Chi Ngôn đi lên phía trước, hai tay cắm vào hốc mắt đầu lâu, chộp cái đầu trong tay, chậm rãi đi đến một bên khác của tầng hầm.

Tất cả mọi người đều nín thở, bởi vì đã có người chú ý tới, trong góc của tầng hầm tựa hồ ẩn giấu một cái bóng đen, ánh mắt của bọn hắn nương theo Lâm Chi Ngôn chuyển động, bất ngờ phát hiện, một bộ thân khô đã mất đi đầu lâu đang treo ở nơi đó!

Quần áo dùm dọ dán chặt lên thân khô, áo sơ mi mở rộng lộ ra da thịt khô héo màu nâu, từng cây xương cốt dán chặt lên làn da như vỏ cây, vị trí bụng bị cắt mở, mở hõ có thể thấy được tạng khí đã biến thành màu đen, thân khô trên vách tường lung lay, thân thể không có đầu lâu dưới ánh trắng âm u ẩn núp sự u ám, hấp thu ánh mắt mọi người.

Một bộ thân khô treo trong tầng hầm, đầu lâu lác lác, chân cẳng mấy người phụ nữ đã sớm như nhũn ra, gắt gao bắt lấy dàn ông bên cạnh, một tay Tần Nam thật chặt nắm lấy cánh tay Tần Tĩnh, một tay khác bị Nghiêm Vũ Nhân nắm trong tay, thân thể lung lay sắp đổ tựa trước lan can, đầu lâu được Lâm Chi Ngôn thả lại chỗ cũ, lỗ trống đen kịt giống như cái nhìn chăm chăm của thân chết, đang chọn người kẻ tiếp may mắn được gã chiếu cố.

"A... Ta... Ta..." Lúc ánh mắt mọi người đều bị đầu lâu hấp dẫn lấy, sắc mặt Ngô Đạo Minh bỗng nhiên trắng bệch, lão đảo một cái ngã nhào trên đất, toàn thân co quắp, giống như ếch xanh bị mở ngực mở bụng, tứ chi co rút run rẩy, hai tay lều lều nắm lấy bụng của mình, thống khổ lẫn lộn trên mặt đất, lăn qua lăn lại.

"Ngô hiệu trưởng!"

"Lão sư!"

Mấy người lao đến, ngó xem tình huống của Ngô Đạo Minh, Ngô Đạo Minh lại giống như điên cuồng, kính mắt rơi xuống đất, con mắt đục ngầu lòi ra ngoài hốc mắt, lộ ra mảng lớn tròng mắt trắng, ông ta cắn chặt hàm răng, phát ra tiếng gào trầm thấp, thân thể già nua lại vào lúc này trở nên có lực vô cùng, quăng ra mấy người đang ôm ông ta, đầu hướng phía tường đụng tới!

"Àm!"

Giống như dưa hấu bị một búa đập nát, đầu Ngô Đạo Minh đụng trên tường, lập tức xương đầu vỡ vụn, máu tươi và óc vẩy ra, xối đầy vách tường.

Thảm trạng của Ngô Đạo Minh làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc hoảng sợ, óc trắng và máu tươi đỏ chói, thi thể Ngô Đạo Minh theo vách tường ngã xuống, làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi không cách nào động đậy, nhìn chăm chú vào một màn trước mắt.

"A! A! A..." Tần Nam đã tỉnh hồn lại, sợ hãi kêu lên, ngón tay phát run chỉ về vách tường phía trước.

Kẻ

Kế

Tiếp

Sẽ

Là

Ai

?

Giống như tiếng ni non của thần chết, biểu thị công khai quyền lực sinh sát trong tay, lấy sinh mệnh làm lời chú giải, tỏ rõ uy nghiêm và lực lượng, từng tia ý lạnh toát ra từ sau lưng, tất cả mọi người đều không khỏi nghĩ đến hiện trường tại tiệc rượu vừa nãy, câu nói vừa nghe được: "Nơi này không phải Thiên Đường, bởi vì ta không ở Thiên Đường. Nơi này không phải địa ngục, bởi vì ta không ở địa ngục. Ta như cũ ở nhân gian, các vị, ta đã trở về."

Vương An trở về, lấy thân phận thần chết!

Tất cả mọi người nhìn chăm chăm lên sáu chữ nghiêm túc, quy củ, ngay ngắn trên vách tường kia, trong đầu toát ra suy nghĩ giống nhau.

Không ai biết thi thể treo trên vách tường là ai, nhưng tất cả mọi người đều biết Ngô Đạo Minh là ai..."Kế tiếp" chỉ là Ngô Đạo Minh sao?

Như vậy, sau Ngô Đạo Minh, "Kế tiếp" sẽ là ai!

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 103: Mặt cũng bị mất rồi

Editor: 21302766

Không có ai sẽ cảm thấy cái chết của Ngô Đạo Minh chính là kết thúc, thậm chí có thể nói là bắt đầu, nỗi sợ hãi không hiểu là điều khiến cho người không biết làm sao nhất, bất an và lo lắng âm thầm lâu dài ẩn giấu ở trong lòng, chớp mắt bị dẫn nổ, từ trong đáy lòng lan tràn ra.

Cảm xúc khủng hoảng trong không khí sinh sôi và lan tràn, cho dù nơi này không có một ai là hạng người nhát gan, nhưng đôi mặt uy hiếp giống như lưỡi đao của thần chết, lại không ai có thể thần nhiên như thường nữa.

Vương An.

Quan trọng nhất chính là một cái tên này, khiến cho người ta căn bản không có đủ tự tin và lực lượng đi đối kháng, đầu tiên lập tức an ủi tựa như nghĩ đến Vương An đã chết rồi, nhưng nếu như đây là Vương An an bài khi còn sống, khả năng này lập tức làm cho tâm lý may mắn trong lòng người trở nên suy yếu bất lực.

Quả nhiên, Vương An sẽ không mặc người chém giết như thế, với tư cách nguyên lão đi theo Vương An lập nghiệp, nơi này chẳng có ai lại không chút nghi ngờ nào với cái chết của Vương An, trong đó liên lụy tới đấu tranh, liền xem như người tham dự hội nghị Lệ Chi Viên cũng vô lực can thiệp vào, phần lớn bọn họ chỉ có thể ở Lệ Chi Viên phát ra thông cáo Vương An tự sát về sau, yên lặng lựa chọn nhóm để đứng.

"Minh biết mà, lúc trước Vương An chết quá an tĩnh rồi, hoàn toàn không giống hần!" Gân xanh trên trán Nghiêm Vũ Nhân nổi lên, quay đầu nhìn xem Tần Tĩnh.

Đầu của Ngô Đạo Minh đã đụng nát như, hơn nửa xương đầu vỡ vụn vẩy ra, óc chảy xuôi một chỗ, tử trạng vô cùng thê thảm, Nghiêm Vũ Nhân không khỏi nghĩ đến tai nạn xe cộ vào tết thanh minh năm ngoái, nếu như lúc mình xảy ra tai nạn, không phải Tần Mĩ Vũ ra lệnh cho người đâm xe cứu mình, chính mình chỉ sợ đã thành một kẻ bên trong "Kế tiếp" rồi.

Nhớ tới chuyện này, Nghiêm Vũ Nhân ngược lại khẳng định chỉ ít không phải Tần Mĩ Vũ đang chủ trì đây tất cả.

"Chớ loạn trận cước trước." Tần Tĩnh minh bạch ý của Nghiêm Vũ Nhân, Tần Tĩnh biết tai nạn xe cộ trước đây của Nghiêm Vũ Nhân là Chu Lý làm ra, nhưng không cần tai nạn lần trước, tất cả những thứ trước mắt cũng đủ để chứng minh, cho dù không phải an bài của Vương An trước khi chết, cũng nhất định có kẻ quấy phá trong bóng tối.

Chưa nói đến xác chết, Ngô Đạo Minh vì sao đột nhiên nổi điên tự sát, điểm đáng ngờ chồng chất nơi đây, Tần Tĩnh không tự chủ được nhớ tới thủ đoạn của Chu Lý, lần trước Nghiêm Vũ Nhân xuất hiện ảo giác không phải chính là Chu Lý làm ra sao? Tình trạng vừa nãy của Ngô Đạo Minh rõ ràng thuộc về tinh thần mất khống chế, loại bộc phát đột nhiên không phù hợp lực lượng tuổi tác, hẳn là cũng có quan hệ với dược vật, cùng loại với một ít chất kích thích mà vận động viên dùng, chỉ bất quá hiệu quả càng thêm mãnh liệt mà không cách nào khống chế.

Tần Tĩnh vẫn nhìn bốn phía, ánh mắt đối nhau với Lâm Chi Ngôn, Ngô Đạo Minh chết cách không xa trước người Lâm Chi Ngôn, rất hiển nhiên tình hình của Ngô Đạo Minh để Lâm Chi Ngôn cũng không kịp ngăn cản.

Lâm Chi Ngôn hướng Tần Tĩnh nhẹ gật đầu, lại nhìn về phía Tần Mi Vũ, nàng tựa hồ có chút không biết làm sao, đang đè nén cảm xúc mà lộ ra thần tình kích động.

"Tôi đi gọi người thu dọn..." Trần Thanh Vũ hít sâu một hơi rồi nói, gã chỉ muốn rời khỏi nơi này, nếu như đây là sắp xếp của Vương An trước khi chết, chính mình tất nhiên không phải là "Kế tiếp", nhưng ai nói được rõ ràng đây? giao tiếp của Tần Mi Vũ và Tần Tĩnh mặt ngoài gió êm sóng lặng, thế nhưng có người mượn cơ hội làm chút gì không biết được hay không, Trần Thanh Vũ không muốn lâm vào trong đó.

"Chờ một chút... Hiện tại không ai được rời đi." Lâm Chi Ngôn quát nghiêm một tiếng, ngăn trở Trần Thanh Vũ rời đi, nói với Tần Mi Vũ: "Phu nhân, xin để cho tôi tới xử trí."

Lúc này Tần Mi Vũ mới bỗng nhiên bùm ngực, khó chịu nhíu mày, tựa hồ bị tình cảnh trước mắt dọa sợ, hai tay có chút phát run, im lặng không lên tiếng, nhẹ gật đầu, lời kéo Tần Tang Từ thối lui đến sau lưng Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân.

Phụ nữ sống an nhàn sung sướng, chưa trải qua tràng diện máu tanh chân chính, khiếp nhược mà lộ ra phản ứng mất đi chủ kiến như thế, cũng nằm trong dự liệu, so sánh với Tần Nam thét lên, chỉ ít Tần Mi Vũ lộ vẻ tỉnh táo hơn nhiều.

Lực chú ý từ trên thân Tần Mi Vũ chuyển đi, tất cả mọi người đều ý thức được ý tứ trong lời nói của Lâm Chi Ngôn, cái chết của Ngô Đạo Minh, tuyệt không phải là ông ta nổi điên, mà là một lần mưu sát, nói không chừng hung thủ ngay trong nhóm người này.

Đều không phải là người ngu, ý nghĩ này theo tiếng nói của Lâm Chi Ngôn sau đó hiện lên trong đầu tất cả mọi người.

Đám người họp cùng một chỗ nháy mắt phân tán ra, mỗi người cảnh giác đánh giá đối phương.

Tiếng bước chân nhỏ nhặt vang lên, bước chân di chuyển, đám người tốp năm tốp ba ở trong tầng hầm tách ra, hình thành từng vòng tròn to to nhỏ nhỏ, mỗi người đứng chung một chỗ với đồng bạn mà mình cho rằng tuyệt đối không thể nào là kẻ mưu sát, cũng có mấy người tựa hồ phản ứng hơi chậm mà đứng tại chỗ, hoặc là cũng không tin người nào hết.

Giang Bàn chân chờ một chút, đi hướng bộ sự vụ Bắc Mỹ, Ô Vân, bên cạnh Ô Vân còn đứng chủ nhiệm trung tâm số liệu, Lưu Tiểu Ngôn, tổng công trình sư kiến thiết An Tú, Trần Chân.

Ô Vân nhìn thấy Giang Bàn đi tới, đồng dạng chân chờ một chút, cùng Lưu Tiểu Ngôn và Trần Chân bên cạnh liếc mắt nhìn nhau, không có ý bài xích Giang Bàn.

Giống như lý do mà Tần Tang Từ xem thường Giang Bàn một dạng, Ô Vân không xem thường Giang Bàn, nhưng không cho rằng Giang Bàn có lý do giết chết Ngô Đạo Minh, càng không vô thanh vô tức mà không chút nào bại lộ năng lực như thế... Nơi này chính là Lệ Chi Viên.

"Tôi có một đài máy kéo Porsche (*)... Có muốn chơi đùa hay không?" Giang Bàn nhẹ giọng nói.

"Tốt, tìm thời gian nhìn xem." Ô Vân nhẹ gật đầu, ông ta hiểu được ý tứ của Giang Bàn, Giang Bàn chỉ muốn tìm thời gian tâm sự cùng Ô Vân, Giang Bàn là tướng tài Nghiêm hậ, Ô Vân tại Bắc Mỹ và Nghiêm Vũ Nhân phối hợp không sai, về phần Giang Bàn vì sao tò ý thân cận ngay vào lúc này, Ô Vân lại không được biết rồi.

Sắc mặt Lưu Tiểu Ngôn y nguyên trắng bệch, Trần Chân bên cạnh nhìn xem Ô Vân nói chuyện với Giang Bàn, mặt âm trầm không nói gì thêm.

Lúc này Lâm Chi Ngôn móc điện thoại ra, để đám người hầu bồi bàn ở phòng nghỉ chờ nhóm gia thuộc, sau đó mệnh lệnh một nhóm bảo an đi vào lầu nhỏ chờ lệnh.

"Chư vị, Lâm mỗ làm người phụ trách chủ yếu bộ môn an toàn, xuất hiện chuyện thế này không thể đổ cho người khác. Sau đó Lâm mỗ sẽ nói xin lỗi Tần tiên sinh và phu nhân, đồng thời phối hợp điều tra, nhưng hiện tại mời chư vị phối hợp với Lâm mỗ..." Sắc mặt Lâm Chi Ngôn âm trầm như nước, "Lâm mỗ không có ý muốn giam giữ các vị ở đây, mời qua kiểm tra toàn thân, ghi âm quay phim rồi lại rời đi. Ở trước phương diện Lệ Chi Viên không phát biểu chính thức nói rõ, xin giữ yên lặng với ngoại giới. Phu nhân?"

Lâm Chi Ngôn quay người dò hỏi Tần Mi Vũ.

Tần Mi Vũ kèm chế rất nhiều tâm tư giống như sóng lớn cuộn cuộn trong lồng ngực, khẽ gật đầu, so với cái chết của Ngô Đạo Minh, Tần Mi Vũ quan tâm cổ xác chết và chữ trên vách tường kia hơn.

Cái chết Ngô Đạo Minh xem ra không hiểu thấu, nhưng trong lòng Tần Mi Vũ hiểu rõ, chỉ là thời điểm Ngô Đạo Minh chết xảo diệu, đã dẫn phát một chút hiệu quả kinh hãi, những chữ trên vách tường kia đến cùng là ai lưu lại, cổ thi thể kia là kẻ nào, Tần Mi Vũ không cách nào biết được.

"Chú Lâm... Bây giờ có nên để cho mọi người rời khỏi nơi này trước được hay không? Chỉ cần không đi khỏi lâu nhỏ là được rồi." Tần Tĩnh nói với Lâm Chi Ngôn, tư thái cũng không giống kiểu nắm lấy đại cục trong tay mà lên tiếng như vừa rồi, khi thân phận Lâm Chi Ngôn là người tham dự hội nghị Lệ Chi Viên, bộ trưởng trung tâm an toàn số liệu toàn cầu internet cùng với bộ sự vụ an toàn của thương xã An Tú, Tần Tĩnh đương nhiên có thể ra lệnh, nhưng lúc bây giờ, Lâm Chi Ngôn chỉ lấy thân phận đại quản gia mà chủ trì sự kiện lần này của Lệ Chi Viên, Tần Tĩnh đã không có lý do tự tác chủ trương rồi... Quan trọng nhất, chính là Lâm Chi Ngôn tựa hồ cũng không cho rằng Tần Tĩnh hiểu được xử lý tình huống hiện tại thế nào.

Về mặt Lâm Chi Ngôn nghiêm nghị gật đầu, "Tôi đã thông tri Triệu cục trưởng, chờ Triệu cục trưởng tới, sau đó mọi người có thể rời đi trước một bước."

Cục trưởng công an thành phố Trung Hải là từ thị ủy thường ủy kiêm nhiệm, bản thân Triệu Khang Thiệu cùng Lệ Chi Viên và thương xã An Tú cũng không thường xuyên lui tới, nhưng Triệu Khang thiệu và Nghiêm gia - kỳ thật quan hệ chặt chẽ... Điểm quan trọng nhất là thân phận Ngô Đạo Minh, hiệu trưởng đại học Khải Nam, nhưng cũng là phó bộ cấp đường đường chính chính, Ngô Đạo Minh chết ở chỗ này, đừng nói kinh động Triệu Khang thiệu, xem như bí thư thị ủy Trung Hải tự mình hỏi đến cũng hẳn nên.

Một quan viên phó bộ cấp bình thường tự sát, có lẽ sẽ khiến quan trường chấn động, nhưng lực ảnh hưởng trong xã hội hoàn toàn có thể không chế thậm chí làm nhạt, nhưng một hiệu trưởng đại học có học trò khắp thiên hạ không giải thích được mà chết đi, không phải dễ dàng tiêu trừ ảnh hưởng như thế, loại tình huống này vô luận là che giấu hoặc là xử lý thế nào, trước tiên thông tri Triệu Khang Thiệu không hề nghi ngờ là sáng suốt nhất, bằng không phát triển thất thủ tiếp xuống tuyệt đối không phải đơn phương Lệ Chi Viên có thể không chế được.

"Anh gọi điện thoại cho ông nội đi, tôi cũng gọi điện thoại cho cha tôi." Nghiêm Vũ Nhân đứng sau lưng Lâm Chi Ngôn, ngay tại lúc này, bảo tiêu không cách nào tiến đến, ở trong mắt trường bối, bản sự Lâm Chi Ngôn kỳ diệu vô cùng, hiển nhiên làm cho người ta có cảm giác an toàn nhất.

Ngô Đạo Minh chết ở đây, chuyện này đã không phải là mấy tiểu bối Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân, lại thêm Tần Mi Vũ có thể xử lý được, nhất định phải lập tức thông tri Tần Chính Nghi và Tần Mục Nam, Nghiêm Vũ Nhân cũng dự định lập tức nói cho phụ thân Nghiêm Bình Tây.

Lực ảnh hưởng của Ngô Đạo Minh tập trung ở giới học thuật và trong phần tử trí thức, bản thân Ngô Đạo Minh chính là học sinh của Tần Chính Nghi, Tần Chính Nghi và Tần Mục Nam nhất định phải ra mặt. Còn cái chết của một vị hiệu trưởng đại học phó bộ cấp, liên lụy tới một chút rối loạn trên quan trường, nhất định phải để Nghiêm Bình Tây đến xử lý.

Nghiêm Bình Tây hiện đang chủ trì Bộ công thương, nhưng nguyên lai cũng đảm nhiệm qua phó bí thư thị ủy thành phố Trung Hải, xử lý chuyện này như thế nào, nhất định phải để ông ta và Triệu Khang Thiệu câu thông trước mới được.

Tần Tĩnh, Nghiêm Vũ Nhân và Lâm Chi Ngôn an bài, xử lý, đều tiến hành đầu vào đấy, để cục diện ồn ào náo động mà hơi có vẻ hỗn loạn được an tĩnh rất nhiều, Tần Tang Tử coi ra thất lưng của mình, bày ra tư thế, tự nhiên đi qua, chụp ảnh Ngô Đạo Minh đã mất đi hơn nửa đầu.

"Mặt cũng bị mất rồi... Vừa vặn ông cũng không mặt mũi gặp anh rể, ngược lại là một lựa chọn tốt." Tần Tang Tử nhỏ giọng nói, quay đầu, phát hiện chị gái y nguyên kinh khiếp, từ phía sau Lâm Chi Ngôn bắn tới ánh mắt trên người mình, nhưng không chút cảm xúc nào.

-

-

PS: Chương sau sẽ có Vương Tiểu Mật

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 104: Ba người phụ nữ

Editor: 21302766

Trắng sáng lặn về phía tây, dần dần bị mây đen che lấp, mặt biển âm trầm, giống như vực sâu mênh mông vô bờ, lại phảng phất thế giới cuối cùng bị một đao chặt đứt, chìm vào bóng tối vô biên.

Bên ngoài Lệ Chi Viên, các phóng viên y nguyên bày trận địa sẵn sàng đón dịch, không dám chút nào thư giãn, chuẩn bị tin tức tư liệu trực tiếp, đương nhiên bọn họ cũng không phải đội chó săn, mà là phóng viên chuyên nghiệp đến từ các tạp chí tài chính và kinh tế lớn.

Hội nghị Lệ Chi Viên luôn là đối tượng trọng điểm mà tạp chí tài chính và kinh tế theo đuổi báo cáo, người tham dự hội nghị không phải loại người mà tất cả mọi người đều biết như minh tinh giải trí, nhưng ở lĩnh vực kinh tế, bọn họ lại là người nhiều quyền quý hết sức quan trọng, bọn họ có chút điệu thấp, có chút thích giả vờ giả vịt, cũng có một chút nhân khí cao giống như minh tinh vậy.

Hội nghị Lệ Chi Viên là hội nghị kiểu phong bế, nhưng cũng không phải là sẽ không tiết lộ một chút tin tức ra ngoài, tỷ như hội nghị lần này lại truyền ra là

hội nghị chính thức cử hành lần cuối cùng tại Lệ Chi Viên, về phần "Một lần cuối cùng" này, ý vị như thế nào, lại không có thêm nhiều tin tức, khơi gợi lên phỏng đoán của vô số người, nguyên nhân là cao tăng biến động, là quyền lực đấu tranh, hoặc chỉ là một loại biến đổi phổ thông nào đó?

Cầm tới một chút tin tức độc nhất trong dịp hội nghị Lệ Chi Viên, thường thường trở thành tiêu chí ghi chép của lĩnh vực tài chính và kinh tế, nếu có cấp bậc đầu sỏ hạch tâm của bộ đại sự vụ cho cơ hội chuyên môn phỏng vấn, đây tuyệt đối là tấn thăng và lý lịch đáng giá xưng hiệu.

"Chị Tạ... Hôm nay có chút không đúng a, hình như tất cả mọi người đều ở lại trong Lệ Chi Viên." Phóng viên Mã Thế Long của « Trung Hải tài kinh » ngập một cái rồi nói.

Chị Tạ trong miệng Mã Thế Long gọi Tạ Tiểu Kiêm, trên thực tế, so với họ Mã còn nhỏ hơn một tuổi, nhưng vào năm 2001 trong một ngày trời tối bị kinh sợ hôn mê, sau khi tỉnh, lại lái nhái gặp người liền nói mình thật thấy được quý... Mặc dù không ai tin tưởng nàng, từ sau lúc đó, vận trình của nàng lại khá hơn, thường xuyên sinh ra một ít suy nghĩ cổ quái, lại trợ giúp nàng bắt được không ít tin tức trọng đại, để nàng ở tạp chí xã liên tiếp thăng cao, hiện tại đã là chị đại trong tạp chí kinh tế và tài chính Trung Hải, ngay cả chủ biên cũng phải bồi tiếp nói chuyện, hoạt động gác đêm như này nguyên bản không cần nàng tự thân đến, nhưng là trực giác nói cho nàng, buổi tối hôm nay có tin tức lớn, cho nên mang theo trợ thủ liền đến rồi.

"Dưới tình huống bình thường, người tham dự đến từ nơi khác sẽ ngủ lại trong phòng khách Lệ Chi Viên, nhưng người bản địa sẽ còn tự động về nhà... Nhiều xe sang lái vào như vậy, đến bây giờ còn chưa có một chiếc lái ra, không có vấn đề mới là lạ." Trong ánh mắt Tạ Tiểu Kiêm chớp động ánh sáng, uống xong hai bình Red Bull để nàng tinh lực tràn đầy.

"Xem ra thật có chuyện lớn." Mã Thế Long cũng bắt đầu hưng phấn, đi theo chị Tạ luôn luôn có tin tức mới.

"Anh mất cậu tốt chút đi." Tạ Tiểu Kiêm nhẹ gạt đầu, nhìn chung quanh một chút, "Tôi lên xe trước sửa sang lại tư liệu, viết ít đồ. Loại tình huống này đã đủ viết một đoạn văn rồi."

Mã Thế Long cảm kính viễn vọng nhẹ gạt đầu, Tạ Tiểu Kiêm lên xe, một lát sau lại xuống, phát hiện tiểu phóng viên của « Diễn đàn phương Nam tài phú » Trương Hồng đang dính sát với Mã Thế Long nói chuyện.

Bất kỳ một ngành nghề nào đều là như thế, người đẹp có dáng người có tướng mạo lại phóng khoáng, bao giờ cũng có thể thu hoạch được càng nhiều tài nguyên và trợ giúp, ở trong nghề nghiệp phóng viên này, nữ phóng viên xinh đẹp vì thu hoạch được tin tức trực tiếp, chơi chút quy tắc ngầm gì cũng rất bình thường, Tạ Tiểu Kiêm biết Trương Hồng là xe công có tiếng, loại hoàng mao tiểu tử như Mã Thế Long khẳng định chống đỡ không được, cũng không biết Mã Thế Long nói thứ gì với Trương Hồng, vội vội vàng vàng đi qua, rồi đẩy ra Trương Hồng.

"Cô làm gì..." Trương Hồng mang giày cao gót, đứng không vững, kinh hô một tiếng liền muốn ngã sấp xuống.

Mã Thế Long lấy làm kinh hãi, vội vàng đỡ Trương Hồng, Tạ Tiểu Kiêm nhìn thấy phản ứng của Mã Thế Long, tức giận liền đạp một cước trên mông Mã Thế Long.

"Chị Tạ!"

Lần này thi tốt, Trương Hồng nắm lấy tay Mã Thế Long lao đảo mấy lần đứng vững vàng, Mã Thế Long bị Trương Hồng kéo một phát, bị Tạ Tiểu Kiêm đá một cái, cũng lao đảo, lại đứng trên xe, quay người ngã sấp xuống.

Một tiếng hét thảm vang lên, lập tức mặt Mã Thế Long không còn chút máu.

"Không phải chỉ té một cái thôi sao?" Tạ Tiểu Kiêm xem thường nói, đối với biểu hiện khoa trương của Mã Thế Long càng thêm bất mãn.

"Cái mông của tôi... Cái mông của tôi..." Mã Thế Long nhe răng nhếch miệng.

Trương Hồng vội vàng chạy tới nhìn một chút, lập tức vừa muốn cười lại vừa lo lắng, nguyên lai Mã Thế Long đặt mông ngồi ở trên một cây ống thép lồi lên, ống thép tựa hồ cắm vào một nơi nào đó.

Hiểu rõ tình huống của Mã Thế Long, Tạ Tiểu Kiêm cũng giật nảy mình, vội vàng cùng Trương Hồng đi đỡ Mã Thế Long, một hồi luống cuống tay chân, hồn nhiên không chú ý tới một chiếc Audi màu đen nhanh chóng nhanh rời đi Lệ Chi Viên.

Ngồi trên xe Audi là cục trưởng cục công an thành phố Trung Hải, Triệu Khang Thiệu, lái xe lại là một tên tài xế của đại đội hình sự trinh sát, đại đội trưởng đại đội hình sự trinh sát Ngũ Quân lưu ở Lệ Chi Viên.

Triệu Khang Thiệu rất rõ ràng, không có khả năng giống tổng khoa chiêm điều tra, theo đạo lý cái chết của Ngô Đạo Minh ở đó, mỗi người đều có hiềm nghi, thế nhưng nếu quả thật điều tra giống như vụ án hình sự bình thường vậy, đối với thương xã An Tú tạo thành ấn tượng tiêu cực không thể đo lường, quái vật không lồ giống như thương xã An Tú, chỉ cần nó không có dấu hiệu mất khống chế, như vậy dưới tình thế trước mặt nhất định phải giữ gìn và duy trì nó đứng vững không ngã. -

Điều tra thế nào, điều tra người nào, không chế phạm vi điều tra, cũng không chế cấp bậc tin tức truyền ra ngoài, đây đều không phải là một mình Triệu Khang Thiệu có thể quyết định, cái chết của Ngô Đạo Minh tất nhiên sẽ kinh động trung ương, Triệu Khang Thiệu nhất định phải báo cáo thị ủy trước đã.

Đương nhiên, hần tin tưởng ở trước khi liên hệ đến thư ký Thị ủy, điện thoại của Nghiêm Bình Tây liền sẽ trực tiếp đánh tới điện thoại di động của hần.

Audi màu đen trong đêm tối ẩn giấu thể chế uy nghiêm, giống như chiếc xe bình thường, hai đường ánh sáng sáng dẫn dắt đến lặng yên vô tức mà đi xa, tin tức lớn như thể tuyệt không phải đám người Tạ Tiểu Kiêm có thể bắt vào tay trước được.

Đưa tiễn Triệu Khang Thiệu, Tần Tĩnh, Nghiêm Vũ Nhân, Lâm Chi Ngôn và Tần Mi Vũ đi theo hình sự trình sát đại đội Ngũ Quân, để mỗi người trong tầng hầm ngầm tiếp nhận kiểm tra và ghi chép hỏi đáp đơn giản.

Hệ thống thu hình rất cực tiến vào lầu nhỏ, toàn bộ ghi chép phương vị biểu lộ, ngôn ngữ và động tác của mỗi người, Ngũ Quân không rõ vì sao kiểm an trải rộng Lệ Chi Viên, lại từ một tòa lầu nhỏ không trong phạm vi theo dõi như này, hiển nhiên chính là nguyên nhân này, để hung thủ lựa chọn xuống tay giết Ngô Đạo Minh ở đây.

Ngũ Quân không có quyền ra lệnh trong Lệ Chi Viên, cho nên mặc dù trên ý nghĩa nghiêm khắc mà nói, Tần Mi Vũ cũng có hiềm nghi, nhưng hắn cũng không có ngăn cản Tần Mi Vũ đang lộ ra vô cùng mỗi một, tiếp thụ kiểm tra sau đó mang theo Tần Tang Từ rời đi.

Tần Tang Từ đối với cái chết của Ngô Đạo Minh lộ ra vẻ cười trên nỗi đau của người khác, nhưng Ngũ Quân không đem thiếu nữ mười sáu tuổi đang trở mã xếp vào trong hàng người trọng điểm hiềm nghi, tự nhiên sẽ không làm khó gì.

Cho dù không có mặt Triệu Khang Thiệu dạy tuý cơ hành động, Ngũ Quân cũng biết điều tra tối hôm nay chỉ cần ghi chép có người nào ở đây là được rồi, về phần cuối cùng điều tra thế nào, xử lý thế nào, là tuyệt đối không có khả năng chiếu theo trình tự trình sát hình sự bình thường được, tựa như khi pháp y tiến hành lấy mẫu thi thể, Lâm Chi Ngôn vẫn ở bên cạnh nhìn chăm chăm, thậm chí nói rằng bên phía Lệ Chi Viên muốn tham dự toàn bộ quá trình nghiệm thi, loại yêu cầu này rõ ràng quá mức, hơn nữa không hợp với lễ thường.

Rất hiển nhiên, đây là mặt phía Lệ Chi Viên truyền đạt một loại tin tức cường thế, Ngô Đạo Minh rốt cục là chết ra sao, bên phía Lệ Chi Viên muốn nắm giữ quyền lên tiếng nhất định.

Về phần nguyên nhân cái chết thật sự của Ngô Đạo Minh, xác thực rất quan trọng, nhưng xa xa không quan trọng bằng việc công bố cho công chúng rốt cục là ông ta chết thế nào.

Người đã chết, chỉ như thể thôi, chẳng qua người sống cần phải cân nhắc làm sao lợi dụng người chết chết thu hoạch được một vài thứ, hoặc là khiến kẻ khác mất đi một vài thứ.

Hung thủ bên trong « Thám tử lừng danh Conan » cuối cùng sẽ bị tìm tới, kết cục luôn là công bố chân tướng và chi tiết, nhưng mà hiện thực không phải Anime.

Đương nhiên, hung thủ giết chết Ngô Đạo Minh nhất định phải tìm tới, đối với những người kia mà nói, Tần gia và Nghiêm gia vẫn như cũ đồng thời thu được ích lợi ở trong cái chết của Vương An là trọng yếu nhất, Ngũ Quân thấy sáu chữ lớn ngay ngắn trên vách tường, thật sâu nhận thức được, áp lực của vụ án này trước nay chưa từng lớn thế, toàn bộ Tần gia và Nghiêm gia chỉ sợ đều sẽ đứng ngồi không yên.

Tần Mi Vũ lôi kéo Tần Tang Từ rời đi, đến phòng nghỉ ngơi trấn an một chút nhóm gia thuộc đang chờ có chút lo lắng, phân phó quản sự phòng khách chiêu cố tốt khách nhân, sau đó trực tiếp trở về phòng.

"Chị... Bây giờ chúng ta đi đâu?" Nhìn thấy chị gái rời khỏi phòng nghỉ, nụ cười ấm áp yên tĩnh trên mặt liền biến mất, trở thành không biểu tình, không nói một lời, Tần Tang Từ không khỏi có chút thấp thỏm.

Tần Mi Vũ không để ý tới nàng, một mực về tới phòng ngủ, giải tán người hầu, từ phòng ngủ tiến vào phòng sách, từ trên ban công rời đi, dọc theo một đường hành lang hoa đi đến gần đầu, ở dưới một lùm bụi hoa Mận Đà La đẩy ra một cửa phòng màu đồng xanh, xuất hiện một gian phòng không lớn không nhỏ.

Hai nữ bảo tiêu màu da hơi đen, ngũ quan rõ ràng đặc thù của người vùng nhiệt đới, nhìn thấy Tần Mi Vũ đi đến, nhẹ gạt đầu, khoanh tay lui lại, đi ra khỏi phòng.

"Chị à, chị tìm được bảo tiêu da đen từ nơi nào thế?" Tần Tang Từ ngạc nhiên hỏi.

"Các nàng chỉ là người Thái Lan, làn da lại đen, chênh lệch với người da đen cũng quá lớn chút chứ?" Chu Lý ngồi trên ghế sa lon không nhúc nhích, tức giận trừng mắt Tần Tang Từ nói, làm đồng bạn, thấy nàng bị bắt, thế mà Tần Tang Từ trước hết quan tâm màu da của bảo tiêu hơn, điều đó khiến Chu Lý rất khó chịu.

Tần Mi Vũ cũng không để ý Chu Lý, chỉ chỉ chỗ ngồi bên cạnh Chu Lý, ra hiệu Tần Tang Từ đi sang ngồi.

"Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu." Tần Tang Từ nói với Chu Lý, sau đó ngoan ngoãn nhích ngồi tới, nếu kế hoạch của nàng và Chu Lý đã không muốn đối phó Tần Mi Vũ, như vậy hai người bị chị gái tóm lấy, tự nhiên là chỉ có phần bị giáo huấn.

"Chị của cô thật lợi hại, vô thanh vô tức dưỡng một đám bảo tiêu, cô tin hay không Lâm Chi Ngôn cũng không biết những người này là bảo tiêu... Các nàng mặc SPA do kỹ sư chế phục." Chu Lý lạnh giọng nói, đối trả và ngụy trang có lẽ là điểm giống nhau của người Tần gia, cứ việc theo một ý nghĩa nào đó, chính mình và Tần Mi Vũ hẳn là đồng minh, nhưng Chu Lý một mực suy nghĩ không thấu, mục đích cuối cùng của Tần Mi Vũ rốt cục là thứ gì.

Tần Mi Vũ nhắm mắt lại, vuốt vuốt huyệt Thái Dương, từ trong xách tay lấy làm ra một bộ kính mắt đeo lên, ánh mắt đạo qua một vòng trên thân Chu Lý và Tần Tang Từ, sau đó mới trầm giọng hỏi: "Ngô Đạo Minh là ai giết?"

"Anh rề." Tần Tang Tử trả lời ngay.

"Tôi không biết vu thuật." Chu Lý cũng lắc đầu, hơi có chút kinh ngạc nở nụ cười, "Tôi còn tưởng rằng buổi tối hôm nay sẽ không có ai chết đâu, dù sao cũng chết một tên, không sai."

Tần Mi Vũ híp mắt kính, xem kĩ biểu lộ Chu Lý và Tần Tang Tử.

"Đừng giả bộ, Ngô Đạo Minh là cô giết." Chu Lý chẳng thèm ngó tới nói.

-
-

Nguyên kế hoạch hôm nay muốn viết 3 chương, cho nên mới bảo hôm nay có Vương Tiểu Mạt, thế nhưng chỉ viết một chương, tạm thời không có.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 105: Kể trước

Editor: 21302766

Tần Mi Vũ lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Lý, liếc mắt nhìn Tần Tang Tử bên cạnh đang hiện ra một loại trạng thái hưng phấn, âm thầm đau đầu, có lẽ lúc trước không nên an bài Tần Tang Tử và Chu Lý có quá nhiều tiếp xúc.

Không phải Chu Lý giết Ngô Đạo Minh, Tần Mi Vũ đã có thể khẳng định.

- Là cô giết Ngô Đạo Minh.

Tần Mi Vũ nhìn xem Chu Lý, gần từng chữ nói ra

- Buổi tối hôm nay, sau khi trở về thì chuẩn bị sẵn sàng đi. Tôi sẽ mau chóng sắp xếp đưa cô ra nước ngoài.

- Tại sao là tôi giết?

Chu Lý căm tức nói.

- Chuyện lần trước cô xuống tay với Nghiêm Vũ Nhân, anh trai tôi đã biết. Chẳng mấy chốc sẽ có kết quả kiểm nghiệm thi thể Ngô Đạo Minh, dù cô có làm bí ẩn thế nào, cho dù kiểm tra không ra, cũng rất dễ dàng khiến người ta liên tưởng đến chuyện Nghiêm Vũ Nhân gặp tai nạn xe cộ trước đây.

Tần Mi Vũ nâng lên viền mắt kính, vẻ mặt nghiêm nghị,

- Điều tra sẽ tiếp tục tiến hành, nhưng nếu không có kết quả sau cùng, phải cho người nhà của Ngô Đạo Minh và bên ngoài một câu trả lời, cô là đối tượng thích hợp nhất.

- Vì sao lão bà này là đối tượng thích hợp nhất? Tùy tiện tìm một con dê thế tội không được sao?

Tần Tang Tử đếm ngón tay, cuối cùng xác định một cái

- Nghiêm Khang cũng không tệ, trung thực này, không có bản lãnh gì này, lại nhát gan nữa, hơn nữa cũng chẳng phải thứ gì tốt.

- Những kẻ yêu thích phụ nữ Tần gia các người, đều khổ tám đời.

Dù Chu Lý cảm thấy mình đã đủ máu lạnh, thế nhưng so sánh với cô nàng Tần Tang Tử trở tay đã bán người bạn cùng nhau lớn lên với mình, Chu Lý lại mặc cảm.

Tần Tang Tử sờ lên gương mặt của mình, ngượng ngùng cười cười, tựa hồ cũng cảm thấy có chút quá mức, nụ cười của nàng trong mắt Chu Lý, để Chu Lý cảm giác được ngại ngùng thì ngại ngùng, cho dù thật sự phải bán Nghiêm Khang, đoán chừng Tần Tang Tử ngay cả con mắt cũng sẽ không nháy chút nào.

- Chu Lý hợp tác với đại học Khải Nam trong công việc nghiên cứu... Bởi vì liên quan tới các loại nguyên nhân như kinh phí nghiên cứu, trình báo thành quả nghiên cứu khoa học sinh ra tranh chấp với Ngô Đạo Minh, Ngô Đạo Minh mượn cơ hội áp chế và phát sinh quan hệ với Chu Lý, nhưng sau đó lại không thực hiện lời hứa, để Chu Lý ghi hận trong lòng..

Bờ môi đỏ thắm của Tần Mi Vũ hơi hơi mở ra, dừng lại chốc lát, đầu lưỡi đụng răng, tựa hồ lúc này mới nhớ đến nên cân nhắc ý kiến của Chu Lý

- Cô cảm thấy thế nào?

Tần Tang Tử và Chu Lý hai mặt nhìn nhau, nhất là Tần Tang Tử, mở to con mắt, chị gái của mình lúc nào trở nên âm trầm đáng sợ như thế, chị ta chẳng những muốn che giấu chuyện này, còn muốn thừa cơ để Ngô Đạo Minh thân bại danh liệt, chết rồi cũng không buông tha ông ta!

- Ta cảm thấy đúng thật là cô giết Ngô Đạo Minh...

Chu Lý khó có thể tin mà nhìn xem Tần Mi Vũ, tâm cơ của người đàn bà này quá lợi hại, trong nháy mắt liền lợi dụng tình thế trước mắt chuẩn bị tốt để tội và sắp xếp phía sau, quả thực tựa như tính toán đã lâu mà không phải nổi ý tạm thời.

- Chị à, để một học giả già đức cao vọng trọng, sau khi chết thì xương nghiền thành tro, thanh danh cả đời hủy hết, từ công thần phục hưng đại học Khai Nam biến thành si nhục... Chắc chắn, ngẫm lại cảm thấy thật thích.

Tần Tang Tử chắc chắn cảm thán

- Chúng ta cứ thế mà giết tiếp từng tên sao?

- Chúng ta? Là Chy Lý giết người, không có quan hệ gì với chúng ta. Chị sẽ không giết người, hiện tại chỉ là bắt đắc dĩ thôi.

Tần Mi Vũ không đổi vẻ mặt nhìn xem Tần Tang Tử, cầm lên kính mắt nặng nề gõ một cái lên trán Tần Tang Tử.

- Xem ra tôi không có lựa chọn khác rồi?

Chu Lý ôm hai tay trước ngực, có chút không cam tâm

- Nếu như bọn chúng chết hết ở tầng hầm thì để cho tôi công phần oan ức này còn được, nhưng chỉ một kẻ như Ngô Đạo Minh cũng khiến tôi thành tội phạm truy nã sao?

Không hề nghi ngờ, cho dù dưới sự vận hành của Tần Mi Vũ, Ngô Đạo Minh thân bại danh liệt, thế nhưng lão ta chung quy là hiệu trưởng đại học Khai Nam, Chu Lý nhất định sẽ bị truy nã.

- Tôi sẽ cung cấp một chút manh mối cho anh tôi, như vậy thuận tiện kéo tôi và Tần Tang Tử ra trước. Tôi sẽ an bài cô đi đến Châu Âu, tránh đầu gió.

Tần Mi Vũ duỗi ra một ngón tay, chỉ vào mặt Chu Lý

- Lúc cần thiết thì làm giải phẫu chỉnh hình luôn đi.

- Chẳng lẽ sau này tôi chỉ có thể ở tại Châu Âu thôi sao?

Chu Lý cũng không muốn rời khỏi Trung Hải, ở nơi Minh Nguyệt Sơn này.

Tần Mi Vũ nói ra:

- Tôi và Phi Tử sẽ cùng đi Châu Âu, qua mấy năm rồi trở lại.

Chu Lý nghĩ nghĩ, ngồi ngay ngắn

- Tốt a, nỗi oan ức này tôi gánh. Nhưng cô nhất định phải cam đoan, Ngô Đạo Minh không phải chỉ để ví dụ thôi."

- Tôi sẽ không cam đoan với cô.

Tần Mi Vũ cũng không cho Chu Lý mặt mũi, lắc đầu.

Chu Lý cảm tức nhìn Tần Mi Vũ, Tần Tang Tử ở bên lôi kéo Chu Lý, Chu Lý hừ một tiếng, hai tay khoanh trước ngực, dựa lưng vào ghế sofa, không nhìn Tần Mi Vũ nữa.

- Hiện tại chúng ta phân tích thì thế trong tầng hầm một chút... Hai người cảm thấy thế nào?

Tần Mi Vũ chỉ vào Tần Tang Tử

- Em kể tất cả chuyện phát sinh trong tầng hầm cho cô ta nghe đi.

Tần Tang Tử kể cho Chu Lý nghe chuyện từ lúc bắt đầu mở cửa tầng hầm.

Chu Lý cau mày suy tư một lát

- Chuyện này rất kỳ lạ.

- Nếu như không kỳ lạ thì chị gái em đã nghĩ ra rồi.

Tần Tang Từ lập tức nói tiếp, có chút thất vọng vì chờ nửa ngày mới được một đáp án như thế.

- Chị lại phân tích tiếp đi.

- Nếu là xác khô, như vậy tại sao lại không có đầu lâu? Dưới tình huống bình thường thì sẽ có lớp da bọc trên đầu lâu, lông tóc cũng sẽ không tróc ra. Càng không có khả năng xuất hiện tình huống đầu lâu bị ăn mòn khô hết, cho dù là xác sống hay là xác khô.

Chu Lý lại nghĩ nghĩ

- Đầu lâu tự rơi xuống sao?

Tần Mi Vũ nhẹ gạt đầu.

- Vậy thì có thể khẳng định, mặc dù thi thể được treo lên, nhưng người chết không phải tự sát, mà là sau khi chết bị người ta treo lên, nên mới có thể xảy ra tình huống theo hệ thống kiểm tra không khí khởi động, không khí lưu động trong phòng thổi gió, làm đầu lâu rớt xuống..

Chu Lý nhìn qua Tần Tang Từ

- Đáng tiếc tôi không ở hiện trường, bước đầu hoài nghi, hung thủ và kẻ treo thi thể lên không phải là một.

- Tôi càng muốn biết kẻ tiếp sẽ là ai, câu nói này có ý nghĩa gì.

Tần Mi Vũ rút cục lộ ra một vết sần lo

- Có người cảm thấy đây là sắp xếp của anh ấy.

- Kẻ cảm thấy như vậy là đang chột dạ.

Khóe miệng Chu Lý nhếch lên vẽ cười lạnh

- Bất quá Lệ Chi Viên đã không phải là Lệ Chi Viên mà Vương An từng ở, trong tầng hầm ngầm xuất hiện xác khô, chẳng phải là cá ướp muối, cô muốn chuyển sang nơi khác ở cũng là sáng suốt.

- Anh trai em và Nghiêm Vũ Nhân là chột dạ nhất.

Tần Tang Từ nói.

- Bọn họ chột dạ là chuyện tốt... Ít nhất nói rõ không phải bọn họ giết người.

Tần Mi Vũ nhìn xem Tần Tang Từ, có chút lo lắng nói:

- Bọn họ cảm thấy kẻ kế tiếp là mục tiêu mà anh ấy nhất định phải giết, nếu quả thật là như vậy thì không có gì phải lo lắng, vô luận là cô hay tôi, đều khó có khả năng sẽ là kẻ kế tiếp.

- Đương nhiên Vương An không có khả năng đến giết cô và tôi rồi.

Chu Lý có chút không giải thích được nói ra, không hiểu sao Tần Mi Vũ phải lo lắng.

Tần Mi Vũ nhẹ gạt đầu, không nói thêm gì, đứng dậy... Nếu như là báo thù cho anh An, vậy thì Tần Mi Vũ cũng không quá để ý mục tiêu kế tiếp của kẻ giết người là ai, dù sao thì Tang Từ và Phi Từ sẽ không gặp phải nguy hiểm.

Thế nhưng đã có "Kế tiếp", như vậy nhất định sẽ có "Trước", nếu như "Kế tiếp" là chỉ xác khô trong tầng hầm ngầm, mà "Trước" là anh An thì sao? Vậy thì mang ý nghĩa đây là hoạt động giết người hàng loạt, "Kế tiếp" không phải là những người liên quan đến việc anh An tự sát, cũng không phải những người phản bội anh An, mà là những người thân cận thật sự của Vương An, tỷ như là mình, tỷ như Phi Từ, tỷ như Tang Từ, tỷ như Chu Lý.

Tần Tĩnh và Nghiêm Vũ Nhân thì cho rằng cái xác khô trong tầng hầm là "Trước", "Kế tiếp" là chỉ Ngô Đạo Minh, thì "Tiếp theo" sẽ ở trong bọn họ, thế nhưng Tần Mi Vũ biết rõ Ngô Đạo Minh căn bản không phải bị giết bởi tên hung thủ kia, nắm giữ càng nhiều tin tức, để Tần Mi Vũ càng thấy chuyện này rõ ràng hơn, cũng càng khiến cô lo lắng hơn.

Lệ Chi Viên rất không an toàn... Hoặc là sau khi anh An qua đời, rốt cuộc mình đã không còn cảm thấy an toàn rồi, rời khỏi nơi này sớm một chút mới là việc cấp bách, là thời điểm cùng Phi Từ đi đến Châu Âu, vô luận như thế nào đều phải để Phi Từ rời xa vòng xoáy trần đầy hiểm nguy này.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 106: Mang thai

Editor: 21302766

Thế giới của người lớn, tựa như trên bầu trời Lê Chi Viên, sắc trời u ám, dù cho có tiệc rượu yến hội xa hoa long lẫy, thì vẫn vền vẹn chỉ là ánh quang yếu ớt trong đêm tối, bất lực như vậy, suy yếu như vậy.

Bạn nhỏ Vương Phi Từ và bạn nhỏ Tô Mộc San, Tô San Từ chơi với nhau trong phòng ngủ, chơi mệt rồi ngủ thiếp đi.

Tô Mộc San ôm Tô San Từ, buồn ngủ mờ mịt tỉnh lại, hôn em gái một chút, sau đó lại ngủ tiếp, Vương Phi Từ ôm búp bê, nghĩ rằng nếu cậu ấy ôm mình ngủ thì thật tốt biết bao a.

Bạn nhỏ Vương Phi Từ bắt đầu nằm mơ, hồn nhiên không biết bạn trai nhỏ của mình đã thành chú rể của người khác.

Ba ba đi rồi, như vậy Vương Tiểu Mạt tự nhiên có thể muốn làm gì thì làm.

Buổi chiều sau khi về nhà, Vương An đã thấy Vương Tiểu Mạt vẫn đang bận rộn, không ngừng rời nhà, ở chung quanh cư xá tìm kiếm quầy bán quả vật và siêu thị, chuyển về một số đồ vật ngổn ngang.

Nếu như cảm thấy hứng thú với việc làm của Vương Tiểu Mạt, hoặc là tìm hiểu xem rốt cục nàng đang làm gì, đó nhất định là đầu óc có vấn đề, Vương An nghĩ như vậy, sau đó tiếp tục đi làm công việc tầm thường của mình.

Ngày thứ hai, để Vương Tiểu Mạt rất ngoài ý muốn chính là ma ma không ngờ trở về sớm.

Vương Tiểu Mạt không quá để ý, tùy ý lên tiếng chào mẹ, tiếp theo lại chạy ra ngoài.

- Đồ không có lương tâm...

Nhìn thấy mình trở về, không ngờ Vương Tiểu Mạt lại quên tới ôm mẹ một cái, Lý Vân có chút tức giận.

May mà còn có con trai ngoan, con trai chạy đến lôi kéo tay Lý Vân, ôm lấy cô, lập tức để Lý Vân bắt đầu vui vẻ, con trai và con gái không ở bên người, luôn luôn cảm thấy hoảng hốt không ngừng, hôm qua tiếp điện thoại của chồng, nói rằng Vương Tiểu Mạt lại đang quậy phá, dám làm gãy chứng nhận kết hôn, sau khi Lý Vân cúp điện thoại, càng lúc càng nhớ nhung hai đứa con của mình, nhịn không được vội lái xe trở về.

Hiển nhiên, Vương Tiểu Mạt không nhạy cảm phát giác được tâm ý của mẹ, vẫn tự nhiên đi làm việc của mình.

- Chị Lý, chị chỉ về thăm một chút thôi sao?

Đạm Đài Tĩnh ra khỏi phòng, nhìn thấy Lý Vân không mang hành lý trở về, thì phỏng đoán.

- Đúng vậy a, nhớ bọn nhóc... Vương Tiểu Mạt đồ không có lương tâm này, nó lại đi đâu chơi rồi?

Lý Vân vừa cười vừa nói.

Vương An được Lý Vân bế lên, mặc dù y đã bảy tuổi, nhưng Lý Vân vẫn thỉnh thoảng ôm hân như thế.

Vương An từ trong ngực Lý Vân nhảy xuống, cau mày nói ra:

- Con cảm thấy Vương Tiểu Mạt đang chăm chú chuẩn bị chuyện xấu gì đó.

Đạm Đài Tĩnh cười lắc đầu, Vương An không đi nghiên cứu Vương Tiểu Mạt đang làm gì, Đạm Đài Tĩnh làm bảo mẫu thì vẫn phải quan tâm, cho nên mơ hồ đoán được một chút, đoán chừng nếu cứ tiếp tục như vậy, tình cảm của Vương Tiểu Mạt đối với Vương An sớm muộn sẽ là một vấn đề trong cái nhà này.

- Mẹ trở về chính là chuẩn bị đánh nó.

Lý Vân tức giận nói, chỉ mấy ngày không thấy, cảm thấy con trai lại cao hơn, không như mình lo lắng bị trở thành gậy gù, đối với việc chăm sóc của Đạm Đài Tĩnh cũng thật hài lòng.

Vương Tiểu Mạt về nhà vào đúng bữa tối, tóc có chút rối bời, cầm trong tay hai cây nến đỏ, còn có một cây củ cải.

- Nén đồ thật khó mua a, ta chạy thật nhiều nơi! Hơn nữa lão bán bán nén đồ không có văn hóa, ta hỏi hấn muốn mua nén, hấn cho ta một cây củ cải!

Vương Tiểu Mạt vừa hô hào, vừa chạy tới phòng tắm đi tắm rửa.

Vương An cầm cây nén nhìn nhìn, không rõ Vương Tiểu Mạt muốn làm gì, sau đó cầm củ cải đặt ở phòng bếp.

Một hồi Vương Tiểu Mạt tắm rửa xong, phát hiện không thấy củ cải của mình, hô lớn: "Củ cải của ta đâu?"

- Nè.

Đạm Đài Tĩnh từ trong phòng bếp ném ra hai cây củ cải cho Vương Tiểu Mạt.

Vương Tiểu Mạt nhìn nhìn hai đoạn củ cải, hí mắt nở nụ cười.

Cơm nước xong xuôi, người một nhà ngồi ở trên ghế sofa xem tivi, Lý Vân cầm một quả táo gặm, Vương An ngồi ở bên cạnh gọt trái táo, Vương Tiểu Mạt cuộn chân ngồi bên cạnh nhìn em trai gọt trái táo, Đạm Đài Tĩnh ở một bên cầm kim khâu thêu hoa lên quần áo.

- Mẹ, con và em trai kết hôn, ba ba nói cho mẹ biết chưa?"

Vương Tiểu Mạt nhìn một chút, có chút nhàm chán.

- Lại muốn bị đánh rồi hả?

Lý Vân nhìn TV chăm chăm, cũng không nhìn Vương Tiểu Mạt, mặt không thay đổi hỏi.

- Mẹ nhất định phải tiếp nhận hiện thực, không phải mẹ dùng bạo lực uy hiếp thì có thể thay đổi được sự thật.

Vương Tiểu Mạt hùng hồn nói.

Lý Vân xoay đầu lại, dùng ánh mắt bần nhảo không dính lên tường được mà nhìn xem nàng.

- Sao mẹ lại sinh ra một đứa con gái như con, về sau ra đường, con chỉ ít bảo trì khoảng cách ba mét trở lên với em trai con và mẹ, như vậy thời điểm con làm những chuyện mất mặt kia, chúng ta sẽ thuận tiện giả bộ như không biết con."

Lý Vân lại nghĩ tới tình cảnh Vương Tiểu Mạt nằm hình chữ "Đại" (大) trên cái giường tình ái kia, không nhúc nhích, không ngừng kêu gào để nàng mua cái giường đó.

- Con còn là trẻ con, cho nên mặc kệ làm chuyện gì, đều không mất mặt, người lớn hấn nên tha thứ cho trẻ con mới đúng.

Vương Tiểu Mạt càng thêm cái lý không sợ, không cảm giác được xấu hổ chút nào.

- Hiện tại biết mình là trẻ con sao? Trẻ con kết hôn? Chơi trò gia đình còn tạm được.

Vương An lập tức nói.

Vương Tiểu Mạt tức giận phát hiện em trai xưa nay không giúp mình, bất quá nó là chồng của mình, được rồi, phải cho đàn ông mặt mũi, muốn ở trước mặt người ngoài giữ gìn mặt mũi và tôn nghiêm của ông chồng.

- Đó là chuyện trước kia, kết hôn xong chị là người lớn rồi.

Vương Tiểu Mạt lập tức thanh minh.

- Lớn bao nhiêu?

Đạm Đài Tĩnh cười mỉm hỏi.

- Có thể sinh con lớn như này.

Vương Tiểu Mạt có chút đắc ý đứng lên.

Lý Vân liếc nàng một cái, đột nhiên nhớ tới con gái đã chín tuổi rồi, theo đạo lý bé gái ở cái tuổi này đã có ý thức giới tính rất mạnh, đặc biệt xấu hổ với vấn đề như này, Vương Tiểu Mạt thì ngược lại, vẫn tỉnh tỉnh mê mê như cũ, Lý Vân không khỏi có nghi vấn như chồng mình, rốt cục Vương Tiểu Mạt tính là trưởng thành sớm hay là muộn?

Vương Tiểu Mạt đứng dậy, chạy về phòng cầm một cái đầu gối nhỏ nhét vào trong bụng, sau đó đi tới đi lui trong phòng khách, dương dương đắc ý.

Lý Vân không chịu nổi, thuận tay cầm một quyển tạp chí trên bàn cuộn lại, chạy tới đánh Vương Tiểu Mạt.

- Con nhất định sẽ sinh nó ra!

Vương Tiểu Mạt hét chói tai rồi chạy về phía phòng mình, nàng biết lúc mẹ cầm tạp chí đánh người rất là đau.

- Con của người rớt trên đất kìa!

Vương An găm quả táo, chỉ vào cái đầu gối rơi từ trong bụng Vương Tiểu Mạt, nói ra.

Vương Tiểu Mạt dừng bước, sững sốt một chút, nhặt lên gối đầu ném về phía Lý Vân, thừa cơ chạy trở về phòng đóng cửa lại.

Lý Vân nhặt lên gối đầu, tức giận vỗ cửa phòng Vương Tiểu Mạt.

- Có bản lĩnh thì đừng ra, xem mẹ có đánh chết con hay không!

Đạm Đài Tĩnh thả xuống quần áo trong tay, cười có chút đau xót hông, cầm châm cũng không được.

Vương Tiểu Mạt cảm thấy mẹ đang nổi nóng, nhất định phải tránh né mũi nhọn, chờ mẹ hết tức rồi sau đó trở ra, cho dù mẹ đánh mình cũng sẽ không dùng nhiều sức.

Cho nên Vương Tiểu Mạt chờ thẳng đến đêm khuya, xác định mẹ đã đi ngủ, lúc này mới cầm cây nến và củ cải chạy đến trong phòng em trai.

- Mẹ còn chưa ngủ, người dám chạy ra ngoài?

Vương An đang sửa sang tư liệu Shanna phát cho mình, nghe được tiếng mở cửa, không quay đầu lại cũng biết là Vương Tiểu Mạt.

Vương Tiểu Mạt biết em trai chỉ đang hù dọa mình, không thêm đề ý, đặt hai cây củ cải ở đầu giường, rồi cầm ngọn nến cắm vào, sau đó cầm bật lửa châm nến.

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 107: Lại là ba người phụ nữ

Vương An nghe tiếng bật lửa, quay đầu lại, nhìn thấy Vương Tiểu Mạt nằm sấp trên giường của hắn, cái mông nhỏ vênh lên, lộ ra đồ lót màu trắng, con mắt trũng thật to, áo ngủ trước ngực cũng kéo căng chặt, loáng thoáng hiện lộ ra gò đồi nhỏ nhỏ.

- Là con gái thì nên chú ý hình tượng chút.

Vương An nhũ mày, mặc dù Vương Tiểu Mạt còn là cô gái nhỏ, nhưng dù sao đã bắt đầu phát dục rồi, nhất định phải nhắc nhở nàng, làm em trai kỳ thật bình thường sẽ không đề ý những thứ này của chị gái, nhưng Vương An đối với Vương Tiểu Mạt đương nhiên là mang tâm thái của bậc cha chú, không nhịn được muốn giáo dục rắn dạy cô bé.

Đương nhiên, trên thực tế Vương Tiểu Mạt đều không nghe ai cả.

Vương Tiểu Mạt hoàn toàn không nghe, lạch tạch đánh lửa, cuối cùng đốt lên cây nến, sau đó cẩn thận từng li từng tí tách gia giấy kết hôn từ trong túi áo ngủ, cung kính đặt giữa hai cây nến.

- Vương Tiểu Mạt, người đang làm gì thế? Nếu như mẹ thấy người bày ảnh chụp giữa hai cây nến, mẹ sẽ đánh chết người thật đó.

Vương An không quan tâm những thứ kiêng kỵ, nhưng cha mẹ chắc chắn sẽ không cho rằng như vậy.

Vương Tiểu Mạt không đề ý tới ý kiến của Vương An, im lặng không lên tiếng ngồi bên giường, sau đó lại thò vào trong túi áo lấy ra một chiếc khăn tay đỏ, trùm lên trên đầu mình rồi không nhúc nhích nữa.

Vương An không đề ý cô bé, đối phó loại trẻ con như Vương Tiểu Mạt, càng chọc ghẹo, chọc giận cô bé, cô bé sẽ càng hăng hái hơn.

Qua một hồi lâu, Vương Tiểu Mạt phát hiện Vương An không đến vén khăn cô dâu, rốt cục Vương Tiểu Mạt nhịn không được hô lên:

- Uy, buổi tối hôm nay là đêm động phòng hoa chúc của chúng ta, xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, em có biết không?

Rất hiển nhiên, Vương Tiểu Mạt làm trò này là học được từ trong phim cổ trang trên truyền hình, Vương An vẫn không có ý định đi càn quấy với cô bé, nói ra:

- Người cũng đừng lấy khăn cô dâu xuống, cô dâu tự lấy khăn đầu xuống thì tính là ly hôn.

- Là vậy sao?

Vương Tiểu Mạt không phải rất tin tưởng mà tỏ vẻ hoài nghi.

- Người xem trong phim truyền hình đó, có cô dâu nào tự lấy khăn đầu xuống không?

Vương An hỏi ngược lại.

Vương Tiểu Mạt nghĩ nghĩ, đúng là như vậy, không có cách nào, chỉ có thể ngồi tại chỗ chịu đựng, có chút hối hận mình đã sớm che khăn tay đỏ lên đầu.

Vương An làm xong hết chuyện trong tay, quay đầu lại, Vương Tiểu Mạt, người chăm chú chuẩn bị hàng loạt đạo cụ cho đêm động phòng hoa chúc, đã nằm lý ở trên giường ngủ thiếp đi rồi, ngược lại hai tay không quên nắm chặt khăn tay đỏ đắp lên đầu.

- Cũng không sợ ngộp thở.

- Vương An mỉm cười, đắp chăn cho Vương Tiểu Mạt, thuận tiện kéo xuống chiếc khăn cô dâu màu đỏ của cô bé.

Khăn tay màu đỏ, dưới ánh đèn, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu trong trắng của Vương Tiểu Mạt có vẻ hồng hồng, lông mi còn hơi run run, bờ môi hơi đỏ khép chặt cùng một chỗ, Vương Tiểu Mạt yên lặng, khi không cần quấy tùy hứng nghịch ngợm, ngược lại để người phát hiện kỳ thật nàng cũng có tiềm chất trở thành mỹ nữ, Vương An sờ lên đầu cô bé, cúi đầu, hôn trán của nàng một cái, sau đó rời khỏi phòng.

Vương An ưa thích Vương Tiểu Mạt, một cô bé như vậy, dù bình thường vừa nghĩ tới, vừa nhìn thấy nàng đã cảm thấy đau đầu không thôi, nhưng khi nàng yên tĩnh, lại khiến người ta có một loại yêu mến buồn cười, bất đắc dĩ.

Vương An đi vào phòng khách, phát hiện khe hở cửa phòng của Đạm Đài Tinh còn lộ ra ánh đèn, thì đi qua gõ cửa một cái.

- Chuyện gì?

Dưới ánh đèn, Đạm Đài Tinh như được tắm rưới ánh trăng tinh khiết, trên mặt cô có nụ cười điềm tĩnh ấm áp.

- Vương Tiểu Mạt ngủ thiếp trong phòng ngủ của ta, ta đi phòng Vương Tiểu Mạt ngủ.

Vương An chỉ nói cho Đạm Đài Tinh là mình thay phòng, bởi vì buổi sáng ngày mai Đạm Đài Tinh vẫn còn phải đầm bóp cho hần.

- A, buổi tối hôm nay, em tạm thời ngủ ở chỗ chị đi.

Đạm Đài Tinh buông xuống quần áo trong tay

- Vương Tiểu Mạt cho rằng cô bé đã kết hôn với em, từ nay về sau phải ngủ cùng một phòng, cho nên hôm nay cô bé bận rộn chỉnh lý đồ vật thật lâu, chồng chất trên giường của nàng, đã không cách nào ngủ ở trên giường rồi.

- Đồ đạc này...

Vương An bất đắc dĩ thở dài một hơi, xem ra chỉ có thể ngủ cùng Đạm Đài Tinh rồi.

Vương An đi rửa mặt, trở lại gian phòng Đạm Đài Tinh, phát hiện nàng đã nằm xuống, đồng thời cho hần hơn phân nửa ỏ chăn.

Vương An chui vào chăn, giống như bất kỳ cô gái mỹ lệ tinh khiết nào khác, trong chăn Đạm Đài Tinh cũng đều là mùi thơm dễ ngủ, còn có mùi thơm cơ thể trên người nàng, để cho người ta buông lỏng toàn thân, thoải mái dễ chịu.

Dưới thân không có loại công năng kia, ngược lại để cho người ta càng yên tĩnh, an tâm hưởng thụ đủ các nơi động lòng người của mỹ nhân, Vương An hít sâu một hơi, khen:

- Thật thơm.

- Thật sao?

Đạm Đài Tinh có chút cao hứng, xoay người lại, ôm Vương An vào trong ngực.

Đạm Đài Tinh chỉ mặc áo ngủ thật mỏng, bên trong không có áo ngực, hai quả đồi mềm mại co dãn trắng nõn mang theo hương vị đặc biệt của xử nữ chĩa vào gương mặt Vương An, hít vào mũi đều là mùi nữ hương, Vương An vội vàng cầm lấy vòng eo mảnh mai của nàng đẩy ra một chút, tránh ra khỏi ngực nàng

- Ta không muốn phát dục quá sớm đâu.

Tâm lý sẽ ảnh hưởng đến sinh lý, bé trai tiếp xúc với các loại đồ vật tình sắc trưởng thành sẽ khiến nó phát dục sớm, hưởng chi loại tình huống của Vương

An hoàn toàn có thể lý giải, đã có thể tiếp nhận tín hiệu kích thích của người khác phái.

- Chị còn tưởng rằng em sẽ thích... Không phải đàn ông ở bất luận độ tuổi nào đều không thể từ chối bộ ngực của phụ nữ sao?

Đạm Đài Tĩnh có chút nghi ngờ nói.

- Thích thì thích...

Vương An thành thật gật đầu

- Nhưng lý trí nói cho ta, bây giờ không phải thời điểm yêu thích, vào lúc hưởng thụ một thứ gì đó không nên hưởng thụ, thường mang ý nghĩa tiêu hao một vài thứ khác. Tình huống thực tế nói cho chúng ta biết, tiêu hao là không tốt, thế tín dụng chính là ví dụ rất tốt... Đương nhiên, làm ăn không tính.

- Trong đầu của em, quả nhiên cất giấu linh hồn của một người trưởng thành.

Đạm Đài Tĩnh nhìn xem Vương An, phảng phất lãng quên bề ngoài của hắn, nhìn vào linh hồn hắn, trong óc nàng phác họa ra hình tượng của một người đàn ông trưởng thành.

- Ừm

Vương An không nói gì thêm, nhắm mắt lại.

Sáng ngày thứ hai, Vương An vẫn như cũ tỉnh lại từ trong cảm giác dễ chịu thoải mái như đang trên mây, mở mắt ra, Đạm Đài Tĩnh ngừng lại động tác xoa bóp bụng dưới của hắn, phẩy tay

- Rời giường.

Vương An và Đạm Đài Tĩnh đồng thời rời khỏi phòng, phát hiện Lý Vân đã rời giường, bởi vì hôm nay Lý Vân muốn về Lâu Hàng, tự nhiên sẽ dậy sớm.

- Vương Tiểu Mạt chiếm giường con rồi, giường của nàng không ngủ được, nên con ngủ ở phòng của di Tĩnh.

Vương An thuận miệng giải thích nói.

- Vương Tiểu Mạt cái đồ...

Không ngờ con trai lựa chọn ngủ chung với Đạm Đài Tĩnh, mà không phải đến ngủ với người mẹ này, chuyện này để Lý Vân rất không thoải mái, nhưng cũng không tiện biểu hiện sự ghen tuông của bản thân ra ngoài, quay người đi đến gian phòng Vương An, kéo dây kẻ cắm đầu Vương Tiểu Mạt.

Lập tức Vương Tiểu Mạt bắt đầu kêu rên buồn bã, một hàng nước mắt một hàng nước mũi, bụng lấy giấy kết hôn của mình đi ra, bởi vì lúc cô bé rời giường thì phát hiện khăn tay đỏ đã không ở trên đầu mình, đây không phải mang ý nghĩa mình và em trai đã ly hôn rồi sao?

-

-

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 108: Thặng nữ Vương Tiểu Mạt

(*)Thặng nữ: gái ế

Vương Tiểu Mạt vừa bắt đầu khóc nức nở, tiếng gào khóc của một đứa trẻ điển hình, lan truyền hơn phân nửa cư xá, ngay sau đó chó Husky lầu dưới và mèo lông ngắn nước ngoài trên lầu tựa như lên tiếng ủng hộ Vương Tiểu Mạt, kêu lên "Gâu gâu gâu", "A ô a ô a ô".

Thặng đến khi Vương An thừa nhận là hắn xóc lên khăn đầu, Vương Tiểu Mạt mới rốt cục ngừng thút thít, đồng thời xác nhận mình và Vương An đã thật là quan hệ vợ chồng.

Thời điểm ăn điểm tâm, Lý Vân một mực cau mày, bởi vì tiếng gào khóc của Vương Tiểu Mạt vào buổi sáng, Lý Vân cảm thấy lúc nàng vừa học đàn violon, thanh âm kia cũng không đáng ghét như thế, hoàn toàn có thể đánh đồng với lúc con bé thối còi.

Đạm Đài Tĩnh mờ ti vi, lúc trong nhà ăn điểm tâm thì thuận tiện xem tin tức buổi sáng, đó là thói quen Vương Trung Thái dưỡng thành, ở trong gia đình mà người đàn ông có đủ uy nghiêm làm chủ làm cha, phần lớn có thói quen như vậy, tựa như 7 giờ đồng hồ nhất định phải xem bản tin thời sự, xem hết

bản tin thời sự rồi còn xem dự báo thời tiết, qua khoảng thời gian này thì trẻ con mới có quyền lợi nắm điều khiển từ xa... Nếu như người mẹ muốn xem phim bộ, như vậy quyền lợi điều khiển từ xa được chuyển giao vào trong tay người mẹ.

Đây đều là kinh nghiệm thống khổ của mỗi đứa bé, đương nhiên theo sự thông dụng của máy tính, điện thoại, Ipad và internet, loại thống khổ này sẽ dần dần biến mất trong cuộc sống của mọi người.

Lúc này thời sự đang chiếu một tin tức bản địa, nói là ở Trung Hải, vấn đề thanh niên nam nữ lớn tuổi tăng nhiều, đồng thời giá phòng và yêu cầu của mẹ vợ với con rể tăng cao.

- Nhìn xem những ông chú này, lớn như ba ba rồi mà còn chưa cưới vợ được. Thật đáng thương!

Vương Tiểu Mạt thôn thức cảm thán nói.

- Tiểu Mạt, phải nói là em trai còn nhỏ vậy đã lấy một bà vợ rồi, hẳn nên cảm thấy cao hứng sao?

Đạm Đài Tinh cười hỏi.

Lý Vân nhìn sang Đạm Đài Tinh, nghĩ thầm thật sự là mỗi nơi đều có chỗ tốt chỗ xấu, quê quán của Đạm Đài Tinh đoán chừng cưới vợ cũng không khó, nhưng trình độ sinh hoạt lại kém chút, trình độ sinh hoạt của Trung Hải cao, thế nhưng cưới vợ thật vô cùng khó khăn, động cái thì phòng ở hơn chục triệu, tăng thêm lễ hỏi, xe cộ. Không có gia đình duy trì thì tuyệt đại đa số người trẻ tuổi khả năng đến ba mươi tuổi cũng chưa chắc đã kết hôn.

- Đương nhiên, cưới chị gái làm vợ là tốt nhất.

Vương Tiểu Mạt dương dương đắc ý dụi mắt một cái, buổi sáng hôm nay khóc quá lợi hại, bây giờ con mắt còn chút đau nhức.

- Người nói thử xem có chỗ nào tốt?

Vương An thuận miệng hỏi.

Vương Tiểu Mạt mở rộng miệng, đem sườn nướng đặt ở trong gan ngỗng muối ướp tỏi xoay nửa ngày, vừa tự hỏi.

- Rất nhiều chỗ tốt... Thứ nhất, không cần mua phòng ở! Thứ hai, không cần mua xe, thứ ba, không cần lái xe đi đón cô dâu, thứ tư, không cần dọn nhà, thứ năm, không cần cho tiền lễ hỏi, thứ sáu, không cần xử lý hôn lễ, thứ sáu, không cần chia nhà, thứ bảy, sinh con thì cháu ngoại chính là cháu nội, thứ tám, thân thích nhiều như vậy, không cần tặng thêm tiền mừng, thứ chín... Không nghĩ tới, thứ mười, còn có rất rất nhiều, nhiều vô cùng!"

- Con kể những chỗ tốt này, tuyệt đại đa số có quan hệ đến tiền... Mặc dù nhà chúng ta so ra kém nhà Vương Phi Từ, nhưng cũng đâu cần để ý những thứ mà con nói.

Lý Vân cảm thấy có phải cho Vương Tiểu Mạt tiền tiêu vặt tương đối ít hay không, để ý thức kinh tế của nàng càng ngày càng mạnh.

- Chỗ tốt chính là chỗ tốt, cho dù bạn có quan tâm hay không. Đây là tồn tại khách quan.

Vương Tiểu Mạt nhấn mạnh.

- Không, mấy chỗ tốt này không cần phải cân nhắc. Ngược lại mẹ thật biết có mấy chỗ xấu.

Con gái càng lớn thì càng mạnh miệng, Lý Vân luôn cảm giác mình có xúc động háo hức dạy dỗ nàng, hiện tại càng xem con trai thì càng thấy nó hiểu chuyện, càng xem con gái thì càng thấy nó làm người ta nhức đầu không thôi.

Vương Tiểu Mạt quơ quơ sườn nướng trong tay, mãnh liệt kháng nghị:

- Một chút chỗ xấu cũng không có!

- Đề mẹ cho con biết.

Lý Vân đã nghĩ kỹ làm thế nào phản bác cô bé.

- Thứ nhất, con gả cho em trai con, thì con còn tiếp tục lặc lư trước mắt mẹ, còn phải lặc lư hơn mấy chục năm, mẹ chịu không được. Thứ hai, mẹ rất thích Vương Phi Từ, nếu em trai con cưới cô bé về thì hợp ý mẹ nhất. Con gả cho em trai con thì nó sẽ cưới không được Vương Phi Từ. Rõ chưa?

- Vương Phi Từ sao! Tuyệt đối không được!

Tóc trước trán Vương Tiểu Mạt run lên

- Mẹ không gả con cho em trai, con sẽ ở nhà làm thặng nữ!

- Làm sao con làm thặng nữ được? Nếu gả con ra ngoài, thì một phần tiền lễ hỏi mẹ cũng không cần, tặng một bộ đồ cưới so với phòng nhà mình còn lớn hơn, tặng xe còn tốt hơn xe của ba ba, rõ ràng mẹ là mẹ vợ tốt nhất Trung Hải, cam đoan chờ con 20 tuổi thì gả đi.

Vương Tiểu Mạt ngơ ngác nhìn mẹ, sừng sốt nửa ngày, lúc này mới tức giận đau khổ cắn miếng sườn, hờn dỗi nói:

- Mẹ nói đều là vô dụng. Phụ nữ tốt không phải em trai thì không lấy, con đã lập gia đình!

Ngoại trừ Vương Tiểu Mạt, những người khác đều nở nụ cười, Vương Tiểu Mạt nhìn xem người khác cười, càng nghĩ càng tức giận, xem ra chính mình nhất định phải cùng em trai sinh đứa bé sớm chút, như vậy bọn họ mới có thể nghiêm túc đối đãi chuyện này.

Ngoại trừ thời điểm bữa sáng bị mẹ chế nhạo, hôm nay tâm tình của Vương Tiểu Mạt vẫn tương đối không tệ, thứ nhất, lấy được giấy kết hôn, thứ hai, mặc dù đêm động phòng hoa chúc có chút tiếc nuối, nhưng khăn cô dâu màu đỏ đã được em trai vén lên, thứ ba, vui vẻ nhất đương nhiên là hôm nay đến trường học đi tìm Vương Phi Từ khoe khoang rồi.

Lý Vân căn dặn Đạm Đài Tinh thừa dịp Vương Tiểu Mạt đi học, phải sắp xếp cho tốt gian phòng của Vương Tiểu Mạt, để con gái về phòng nó mà ngủ, như vậy con trai mình sẽ không còn đi ngủ chung với Đạm Đài Tinh, Lý Vân không phải rất thích con trai ngủ cùng người khác, nhất là cô gái trẻ tuổi như Đạm Đài Tinh.

Lý Vân lái xe về Lâu Hàng, Đạm Đài Tinh đưa Vương Tiểu Mạt và Vương An đến trường học, đi tới cổng trường học, tại vị trí thân xe không chú ý tới, có một chiếc Rolls-Royce Phantom có hoa văn cây vải đã đậu tại nơi đó.

Vương An và Vương Phi Từ đã hẹn nhau, ai đến trường sớm hơn thì phải chờ đối phương ở cửa trường học, thời gian Vương Phi Từ đến trường bình thường là cố định, có thể chính xác đến phút, nhưng Vương An lại không được, gia đình bình thường có rất nhiều chuyện, không có khả năng từng bước trình tự hóa sinh hoạt, nhất là có nhân tố không an phận như Vương Tiểu Mạt... Có đôi khi Vương Tiểu Mạt đột nhiên hô ngừng xe, chạy đến quán nhỏ ven đường chờ khoai nướng ra lò, vừa chờ có khi hơn 10 phút, năng người thấy mùi khoai nướng thì đi đường không nổi rồi.

Nhìn thấy Vương An, gương mặt Vương Phi Từ có hơi chút đỏ lên, bởi vì nằm mơ mơ tới Vương An ôm mình đi ngủ, hai người trong vườn hoa, giống như hoàng tử và công chúa trong cổ tích.

- Biết đồ mặt đều là tiểu hồ ly tinh!

Vương Tiểu Mạt âm thầm nghĩ, nên làm thế nào đối phó với tiểu hồ ly tinh câu dẫn ông chồng của mình đây? Mẹ nhất định biết, đáng tiếc mẹ sẽ không dạy mình.

- Vương An, hôm nay chúng ta có tiết học gấp giấy, bạn làm con cua cho bọn mình được không nào?

Tô Mộc San quệt mồm nũng nịu nói.

Ngoại trừ Vương Tiểu Mạt, nũng nịu với bé trai cơ hồ là bản năng trời sinh của bé gái.

- Lần trước đã làm con cua rồi, lần này làm cá vàng đi, muốn màu đỏ!

Tô San tử rất chờ mong ước mơ.

- Phi Từ thích gì?

Vương An hỏi.

Vương Phi Từ nở nụ cười, cảm thấy có chút đắc ý.

- Tùy tiện á!

Quan trọng không phải Vương An gấp cái gì, quan trọng là Tô Mộc San và Tô San tử cần làm nũng với Vương An, thế nhưng mình không cần, Vương An sẽ chủ động hỏi nàng muốn gì, rất hiển nhiên trong lòng Vương An, mình thân thiết hơn so với Tô Mộc San và Tô San tử, đây là chỗ mà Vương Phi Từ thích nhất.

-

-

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 109: Biểu hiện của tiểu hồ Ly tinh

Nhìn thấy em trai và tiểu hồ ly tinh mất đi mây lại, Vương Tiểu Mạt vẫn vênh vang đắc ý đi vào cổng trường, không cần thiết tranh giành dài ngắn nhất thời, đến cuối cùng người còn cười mới là người thắng.

Thế nhưng đến tiết khóa thứ nhất, Vương Tiểu Mạt đã đứng ngồi không yên, giống như kiến bò trên chảo nóng vậy, không thể nhịn được muốn khoe khoang, sau khi tan học Vương Tiểu Mạt quyết định đi tìm Vương Phi Từ.

Vương Phi Từ và chị em sinh đôi cùng đi tiểu, Vương Tiểu Mạt lôi kéo Vương Phi Từ vào một phòng.

- Chị muốn làm gì nha?

Vương Phi Từ kỳ quái mà nhìn xem Vương Tiểu Mạt, giáo viên nói nếu như đồng học lớp trên muốn lôi kéo ai vào phòng vệ sinh, nhất định không được đi vào, nhưng Vương Phi Từ biết Vương Tiểu Mạt không phải đến đánh nhau với mình.

- Nhóc biết kết hôn có nghĩa là gì sao?

Vương Tiểu Mạt hỏi, nàng nhất định phải bảo đảm Vương Phi Từ hiểu được ý nghĩa kết hôn, nếu không mình lấy ra giấy kết hôn cũng không có ý nghĩa gì.

Vương Phi Từ nhìn nhìn Vương Tiểu Mạt, vì sao Vương Tiểu Mạt lại hỏi mình chuyện này đây? Con mắt Vương Phi Từ xoay lòng vòng, hai tay chấp sau lưng, cẩn thận từng li từng tí nói ra:

- Em và Vương thiếu đã kết hôn rồi.

Vương Tiểu Mạt quá kinh hãi, trực tiếp nhảy lên nắp bồn cầu, chỉ vào Vương Phi Từ:

- Sao nhóc và nó kết hôn được?

- Lúc bọn em gặp mặt lần đầu, bạn ấy đã hôn em, con trai và con gái hôn môi thì phải kết hôn.

Vương Phi Từ ngượng ngùng uốn éo người, bắt quá chưa quên quan sát biểu lộ của Vương Tiểu Mạt.

- Đó không tính!

Vương Tiểu Mạt vội vàng cầm ra giấy kết hôn của mình.

- Phải có hôn thú mới tính là kết hôn.

- Đây là hôn thú?

Vương Phi Từ nhìn xem sách nhỏ màu đỏ, bên trong viết tên người chồng chưa cưới của mình và tên của một phụ nữ khác, còn dán hình thẻ của hai người.

- Chưa từng thấy đúng không?

Vương Tiểu Mạt lại bắt đầu dương dương đắc ý.

- Đây mới gọi là kết hôn, cái kia của nhóc gọi là trò con nít.

- Nhưng trẻ con không thể kết hôn!

Vương Phi Từ lại thương tâm lại khổ sở nói, bắt quá Vương Phi Từ sẽ không dễ dàng bị đánh bại, mẹ mình nói không được tùy tiện nhận thua.

- Kết hôn xong đã không còn là trẻ con rồi, kết hôn thì có thể sinh con, về sau ta và em trai muốn sinh đứa con!

Vương Tiểu Mạt sờ bụng mình nói.

- Chị và em trai không thể kết hôn!

Vương Phi Từ đột nhiên nhớ tới.

- Mẹ em và dì nhỏ đầu có gả cho ông cậu.

- Nhưng ta muốn gả cho em trai ta, không, ta đã gả cho em trai rồi.

Vương Tiểu Mạt mới không thêm đắc ý, chỉ là Vương Phi Từ không gào khóc để Vương Tiểu Mạt rất khó chịu.

Không đúng, gào khóc là phong cách của Vương Tiểu Mạt, tiểu hồ ly tinh như Vương Phi Từ chỉ biết ỳ khuất nhỏ giọng ngậm miệng, làm bộ muốn khóc mà không khóc được, chờ em trai đi an ủi nàng, sau đó mới thì thầm.

- Điều đó không được.

Vương Phi Từ tiếp tục lắc đầu, lúc này sự khác biệt giữa đại tiểu thư trong gia đình giàu có đình cấp và trẻ con trong gia đình bình thường được biểu hiện ra, Vương Phi Từ cầm lấy điện thoại treo ở trước ngực, ấn phím, sau đó bật nói chuyện, điện thoại được thông:

- Cô Mạc, cháu muốn hỏi cô một chuyện.

- Chị gái và em trai ruột có thể kết hôn sao?

Vương Phi Từ hỏi.

- Đương nhiên là không thể.

- Vậy nếu như đã kết hôn rồi đây?

- Đó là phạm pháp, hôn nhân vô hiệu.

- Cảm ơn cô Mạc.

Vương Phi Từ cúp điện thoại, cười hi hi nhìn Vương Tiểu Mạt.

Vương Tiểu Mạt vẫn hoàn toàn như trước không thêm để ý chút nào, không hiểu mà nhìn xem Vương Phi Từ, người khác nói thế nào cũng không chút quan hệ với Vương Tiểu Mạt.

- Cô Mạc là luật sư nhà em, trước kia cô là thẩm phán, chuyên môn bắt bọn bại hoại phạm pháp vào phòng giam. Nếu chị kết hôn với em trai, chính là phạm pháp, cô Mạc sẽ bắt chị lại!

Vương Phi Từ ngậm miệng, nghĩ một chút còn nói thêm:

- Bất quá nếu cô Mạc thật sự bắt chị, em sẽ giúp chị cầu tình, dù sao bây giờ cô Mạc là luật sư nhà em, phải nghe lời em và mẹ.

Vương Tiểu Mạt tròn mắt há mồm, tiểu hồ ly tinh thật là đáng sợ, quả nhiên tình yêu của mình và em trai tràn đầy chông gai, tựa như trên đường đi học luôn có đủ loại quán ăn và quầy bán quà vặt dụ dỗ Vương Tiểu Mạt, để nàng tốn nhiều thời gian mới đến trường học được.

Quan tòa và luật sư, hai từ này mặc dù Vương Tiểu Mạt không hiểu nhiều lắm, nhưng nghe nói thật rất lợi hại, nhất là thẩm phán, đối với Vương Tiểu Mạt thích thường xuyên gây sự, rất có lực uy hiếp, bởi vì Vương Tiểu Mạt biết quan tòa so với cảnh sát còn phải lợi hại và đáng sợ hơn.

Vương Tiểu Mạt tranh thủ thời gian cất kỹ hôn thú của mình trước.

Tô Mộc San và Tô San Từ đã chờ thật lâu, ở bên ngoài thúc giục Vương Phi Từ.

- Ta cho nhóc biết, ta không sợ quan tòa!

Vương Tiểu Mạt đẩy cửa ra, tức giận chạy.

Vương Phi Từ đi tiểu xong, sửa sang xong váy, giống như ngày thường nhón mũi chân rửa tay, sau đó cười híp mắt theo Tô Mộc San Tô San Từ trở về.

- Vương Tiểu Mạt nói kết hôn đến cùng là thứ gì a?

Tô Mộc San nghe không được rõ ràng lắm.

- Không có gì.

Vương Phi Từ lắc đầu.

- Mình nghe được chị ấy nói muốn kết hôn với Vương thiếu đó!

Tô San Từ biểu thị rất ngạc nhiên.

- Nhỏ như vậy làm sao kết hôn được, không thể.

Tô Mộc San lắc đầu.

- Không phải mẹ nói nếu bọn mình không nghe lời, thì sẽ tặng bọn mình cho người khác làm con dâu nuôi từ bé sao?

Tô San Từ vẫn còn sợ hãi nói.

- Đó là chỉ là hù dọa thôi.

Vương Phi Từ an ủi Tô San Từ.

- Vậy bọn mình có thể tiếp tục chơi đồ trang điểm của mẹ.

Tô Mộc San cao hứng nói.

Ba cô bé trở lại phòng học, vừa vặn bắt đầu tiết học.

Vương An nghiêng đầu đi, phát hiện bộ dáng tội nghiệp của Vương Phi Từ, ngậm miệng nhỏ giọng lắm bầm điều gì.

- Phi Từ, sao vậy?

Vương An lo lắng mà hỏi thăm, con gái tội nghiệp luôn làm ba ba đau lòng.

Vương Phi Từ liếc mắt nhìn hẩn, bờ môi mấp máy, hừ hừ hai tiếng càng thêm đau lòng càng thêm ủy khuất, ngẩng đầu lên nhìn bảng đen.

- Rốt cục chuyện gì, có phải Vương Tiểu Mạt lại trêu chọc bạn rồi hay không?

Vương An xích lại gần nắm chặt tay nhỏ của Vương Phi Từ.

Vương Phi Từ lắc đầu, vẫn không nói lời nào, con mắt ướt ướt.

- Cô ơi!

Vương An giơ tay lên

- Bụng Vương Phi Từ không thoải mái, em đưa bạn đi phòng chăm sóc sức khỏe."

- A, vậy để cô đưa đi!

Cô giáo vội vàng nói.

- Không sao, bảo mẫu sẽ tới chăm sóc bạn ấy!

Vương An vội vàng nói, sau đó lôi kéo tay Vương Phi Từ chạy ra ngoài phòng học.

Giáo viên nhẹ gật đầu, vuốt mông ngựa cũng không thể quá rõ ràng, hướng chỉ còn có bảo mẫu.

Vương Phi Từ không kháng cự, tùy theo Vương An kéo nàng chạy ra, hai người đương nhiên không đến phòng chăm sóc sức khỏe, mà là đi tới cuối cầu thang thông hướng lầu chót.

-

-

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 110: Tội trùng hôn

Editor: 21302766

Không có người cha nào nguyện ý nhìn thấy con gái chịu ức hiếp, đáng về âm ức quệt mồm của các bé, luôn luôn để lòng người cha tràn đầy yêu thương, nếu biết là đứa nhóc nào trêu chọc, tất nhiên sẽ nổi trận lôi đình.

Bảo bối của mình, tự nhiên là công chúa được hẩn yêu mến nhất trên thế giới, hận không thể để toàn thế giới quỳ dưới chân nàng mới phải, sao mà chịu nổi khi nàng bị khi phũ.

- Nói với ba ba, ai bắt nạt con rồi?

Vương An trầm nghĩ, có lẽ không phải là đánh nhau với học sinh khác, quần áo Vương Phi Từ sạch sẽ, không có dấu vết xô đẩy, lúc cùng chị em Tô

Mộc San Tô San Tử đi vào phòng học còn tốt, chắc là nhớ tới chuyện gì nên ảm ức.

Vương Phi Tử cắn môi, bả vai nhún nhún, trong mắt nổi lên nước mắt to như hạt đậu, ngập nước.

- Ngoan, bọn mình đã nói, có chuyện gì phải đồng thời chia xẻ, có gì xấu hổ à, tè ra quần bị giễu cợt sao?

Gương mặt Vương Phi Tử ửng đỏ, vừa nói thì rốt cục khóc ra thành tiếng:

- Mình không có tè ra quần!

- Ngoại trừ tè ra quần, trên thế giới này không có chuyện gì đáng giá cho Phi Tử phải khóc!

Vương An giúp cô bé lau nước mắt, nước mắt của cô bé, chảy xuôi trên da thịt sạch sẽ nhẵn nhụi, tinh khiết thông suốt như thủy tinh.

- Còn có!

Vương Phi Tử dậm chân, nhìn chằm chằm Vương An, mở miệng cãi, không vui uốn éo người.

- Còn có cái gì?

Vương An hỏi.

- Bạn tự nghĩ đi!

Cái miệng nhỏ của Vương Phi Tử lại vênh lên, càng nghĩ càng ảm ức, chẳng lẽ chuyện lớn như vậy hấn còn không nói cho nàng sao?

Lỗi của mình? Sao cô gái nào cũng thế nhỉ, chẳng lẽ đây là thiên tính? Có chuyện gì nói thẳng không được sao, luôn để cho người ta phải đoán, thật sự là tốn sức?

Bất quá đối với Vương Phi Tử, Vương An đương nhiên rất có kiên nhẫn, nghĩ tới nghĩ lui, dò hỏi:

- Vương Tiểu Mạt cảm hôn thú khoe khoang với bạn rồi sao?"

Ngẫm lại đức hạnh của Vương Tiểu Mạt, cô bé không tìm Vương Phi Tử khoe khoang mới là chuyện lạ, Vương An nói xong, nhìn xem biểu lộ của Vương Phi Tử, lập tức bùng tỉnh đại ngộ, quả là thế.

- Bạn đã kết hôn rồi, về sau chúng ta chỉ có thể là bạn tốt thôi.

Vương Phi Tử đau lòng nói.

- Không có việc gì, kết hôn còn có thể ly hôn...

Vương An không nhịn được cười, nhưng đột nhiên cảm giác được không thể truyền cho Vương Phi Tử loại quan niệm này, vội vàng nói:

- Kết hôn phải thận trọng, quyết định muốn kết hôn, chính là hứa hẹn muốn sống cả đời với đối phương. Không thể tùy tiện ly hôn... Bất quá, hiện tại bọn mình mới bảy tuổi, kết hôn cũng không tính a.

- Tóm lại, bạn là chồng của người khác rồi... Sau này không được kéo tay mình..

Vương An nắm chặt tay Vương Phi Tử, Vương Phi Tử lườm hấn một cái, nhẹ nhàng kéo lại, đương nhiên không có rút khỏi tay hấn.

- Sau này không được hôn mình...

Vương An tiến tới, hôn một cái lên mặt cô bé.

Vương Phi Tử không nhúc nhích, cũng không tránh né, chỉ tiếp tục lườm hấn một cái, con mắt xoay qua chỗ khác, hừ một tiếng.

- Sau này cũng không được ôm mình!

Thế là Vương An liền ôm lấy Vương Phi Tử.

Vương Phi Tử nâng lên nắm tay nhỏ nhen vào lưng hấn một cái, sau đó dựa vào bờ vai hấn, thân thể nhỏ co lại, ỳi khuất vô cùng mà khóc lên, nước mắt đều lau hết lên vai hấn, thời điểm bị Vương Tiểu Mạt khi dễ, Vương Phi Tử đương nhiên phải vô cùng kiên cường, thế nhưng bị hấn ôm vào trong ngực, cô bé lại phi thường mềm yếu.

- Đồ ngốc, đừng khóc... Ba ba sẽ yêu con thương con cả đời, nắm tay con, hôn con, ôm con, chờ con trưởng thành...

Vương An ngửi mùi thơm ngọt ngào trên thân cô bé, trong lòng ảm áp vô cùng, dù mình không thể giống như người cha bình thường bởi bạn cùng nàng

lớn lên, thế nhưng lấy phương thức như này cùng lớn lên với nàng, thể nghiệm cuộc sống của nàng, người cha bình thường lại không làm được.

Không có ông bố nào có thể trở thành bạn học ngồi cùng bàn với con gái, thế nhưng hẳn có thể.

Không có ông bố nào có thể cùng con gái bịa chuyện để chạy khỏi phòng học, thế nhưng hẳn có thể.

Không có ông bố nào có thể học tập cùng con gái, cùng kiểm tra, cùng làm bài tập, cùng nhìn thành tích của đối phương, thế nhưng hẳn có thể.

Như vậy cũng rất tốt, làm một ông bố cùng tuổi với cô bé.

- Mình cũng muốn hôn thú.

Vương Phi Từ nhỏ giọng nói.

- Được.

Vương An mỉm cười gật đầu.

- Bọn mình trở về phòng học đi.

Trở lại phòng học, Vương Phi Từ thấy Vương An lấy ra một tờ giấy trắng bắt đầu dùng bút đỏ bôi vẽ lên.

Vương Phi Từ nghi hoặc không thôi, bàn tay chống cằm nghiêng đầu nhìn xem Vương An.

Vương An duỗi ra ngón tay ấn ấn gương mặt cô bé để nàng quay đầu.

- Nghe giảng bài cho tốt đi.

Vương Phi Từ đối mặt với bảng đen, thế nhưng nhìn không được nghiêng mắt nhìn về phía bên kia, sau đó tâm tình Vương Phi Từ thật giống con điều bay bổng vậy, miệng bắt đầu vênh lên, cũng không xem hán nữa, nhìn chăm chăm bảng đen.

Tan lớp, Vương An đưa "Hôn thú" cho Vương Phi Từ.

Vương Phi Từ hừ một tiếng, kiều ngạo mà nhận lấy, nhìn không được cười, muốn nhảy dựng lên, thế nhưng lại không muốn biểu hiện quá đắc ý, thế là đè lại "Hôn thú" trên bàn, nắm sấp không dậy.

- Vui vẻ chưa?

Nhìn thấy cô bé cao hứng vui vẻ, tâm tình Vương An cũng rất tốt, đối với một người cha mà nói, để nét mặt con gái tươi cười như hoa mới là thành tựu lớn nhất a, Vương An cực kỳ thỏa mãn, cảm giác so với những việc làm ăn xuyên quốc gia, hợp đồng đầu tư chiến lược thì càng vừa lòng thỏa ý hơn.

Vương Phi Từ ngậm miệng, khẽ gật đầu một cái, vừa nói không cho phép Vương An nhìn, vừa lấy từ trong túi xách ra ảnh thẻ của mình và Vương An, dán lên hôn thú.

- Bạn vẽ hai đứa mình xấu quá, cho nên mình mới dán ảnh chụp.

Vương Phi Từ giải thích, không muốn để hán cho rằng mình đang hâm mộ tờ hôn thú của Vương Tiểu Mạt có dán lên ảnh thẻ.

- Vậy bạn vẽ một tấm cho mình xem!

Vương An bóp bóp cái mũi, khiêu khích nói.

- Được!

Thế là tiết sau, Vương Phi Từ cũng làm một tấm hôn thú cho Vương An, Vương Phi Từ so sánh một chút, cảm thấy mình làm không được đẹp như Vương An, thật giống như có chút xấu, thì không muốn đưa cho Vương An.

Vương An đương nhiên cướp lấy, xem như bảo bối bỏ vào túi sách của mình.

- Là cậu muốn đó nha, không cho phép nói khó coi!

Vương Phi Từ cảnh cáo nói.

- Cho dù cậu vẽ như cút thì mình cũng thích.

Vương An cười ha ha.

- Bạn mới vẽ như...

Vương Phi Từ lập tức nói, lại hừ một tiếng, quay đầu đi.

- Hiện giờ chúng mình mỗi người một tấm, cậu không được vẽ cho người khác đó!
- Vẽ cho người khác thì tính là tội trùng hôn, phải ngồi tù, mình hiểu được.

Vương An cười gật đầu.

- Mình quen biết quan tòa, nếu cậu vẽ cho người khác, mình sẽ gọi họ đến bắt cậu.

Vương Phi Từ nắm chặt hai nắm tay, giống như đang còng tay.

Nhìn xem đáng về đáng yêu của cô bé, Vương An lại nhin không được hôn cô bé một cái.

- Đang ở trong lớp học đây, cũng không biết đôi lúc khác.

Vương Phi Từ đỏ mặt, may mà chỉ có Tô San Từ đang nhìn lên mình, bất quá bây giờ mình và Vương An đã kết hôn rồi, bị cậu ấy hôn thì cũng không có vấn đề gì, chuyện này có nên nói cho mẹ biết hay không đây?

Vương Phi Từ nghĩ nghĩ, quyết định nói cho mẹ, con gái đã kết hôn rồi.

-

-

Cũng không biết vì sao, nhiều chuyện lung ta lung tung, thật có lỗi, đã đang tăng tốc.

Bạn nhỏ Vương Phi Từ và bạn nhỏ An Tri Thủy là hoàn toàn khác biệt, mặc dù đều là thiên kim đại tiểu thư siêu cấp phú hào, mọi người cũng nhìn ra được, An Đông Dương và Đường Tô kỳ thật rất đáng yêu, làm cha mẹ và cha vợ mẹ vợ bình thường cũng không tệ lắm.

Gia đình của Vương Phi Từ... Có thể nói Vương Phi Từ kỳ thật bất hạnh, cho nên có chút tâm cơ cũng rất bình thường, ta sẽ không viết hai nữ nhân vật chính tương tự trong một quyển sách, độc giả thích Vương Tiểu Mạt không tìm không phải, kỳ thật cũng có thể nhìn Vương Phi Từ theo góc độ khác, bạn nhỏ Phi Từ cũng rất mọt... Đương nhiên, không lâu về sau, Vương Phi Từ sẽ là hình mẫu lý tưởng của cô bé ngồi cùng bàn, là mối tình đầu, thậm mền nhưng không dám thổ lộ...

Bạn đang đọc truyện *Chị Gái Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.